PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

252/0

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Zástupce předkladatele: ministr financí
Doručeno poslancům: 3. července 2014 v 15:31

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne…2014,

kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. I

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb.,

zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 80/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 160/2013 Sb., zákona č. 215/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. …/…. Sb. a zákona č. …/…. Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 4 písm. f) se za slovo „podá“ vkládají slova „daňové přiznání nebo“.

2. V § 3 odst. 4 se na konci písmene i) čárka nahrazuje tečkou a písmeno j) se zrušuje.

3. V § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

4. V § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení se slova „nebo spoluvlastnického podílu,“ zrušují.

5. V § 4 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor“ nahrazují slovy „těchto nemovitých věcí“.

6. V § 4 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“ zrušují.

7. V § 4 odst. 1 písm. a) bodě 2 se slova „rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, nebo spoluvlastnického podílu, a souvisejícího pozemku,“ nahrazují slovy „těchto nemovitých věcí“ a slova „tomuto domu nebo k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor“ se nahrazují slovy „těmto nemovitým věcem“.

8. V § 4 odst. 1 písm. a) bodě 3 se slova „rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor,“ nahrazují slovy „těchto nemovitých věcí“.

9. V § 4 odst. 1 písm. f) bodě 3 se slovo „úhrnné“ zrušuje.

10. V § 4 odst. 1 písm. r) úvodní části ustanovení se slovo „převodu“ nahrazuje slovy „úplatného převodu“ a slovo „převodem“ se nahrazuje slovy „úplatným převodem“.

11. V § 4 odst. 1 písm. r) úvodní části ustanovení se za slova „přeměně obchodní korporace;“ vkládají slova „v případě rozdělení podílu v souvislosti s jeho úplatným převodem se doba 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu v obchodní korporaci u téhož poplatníka nepřerušuje, je-li rozdělením zachována celková výše podílu;“.

12. V § 4 odst. 1 písm. r) bodě 1 se slovo „převodu“ nahrazuje slovy „úplatného převodu“.

13. V § 4 odst. 1 písm. r) body 2 až 4 znějí:

„2. příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího úplatného převodu podílu v obchodní korporaci v době do 5 let od jeho nabytí, i když smlouva o úplatném převodu bude uzavřena až po 5 letech od jeho nabytí,

3. příjem z budoucího úplatného převodu podílu v obchodní korporaci pořízeného z poplatníkova obchodního majetku, pokud příjem z tohoto úplatného převodu plyne v době do 5 let od ukončení činnosti poplatníka, ze které mu plyne příjem ze samostatné činnosti, i když smlouva o úplatném převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí tohoto podílu nebo od ukončení této činnosti,

4. příjem z úplatného převodu podílu v obchodní korporaci odpovídající zvýšení nabývací ceny podílu člena plněním ve prospěch vlastního kapitálu obchodní korporace nebo nabytím podílu od jiného člena, pokud k úplatnému převodu došlo do 5 let od plnění nebo nabytí podílu,“.

14. V § 4 odst. 1 písm. u) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

15. V § 4 odst. 1 písm. u) se za slova „za uvolnění“ vkládají slova „bytu nebo“, za slova „vyplacená uživateli této jednotky“ se vkládají slova „nebo bytu“ a slova „nebo spoluvlastnického podílu,“ zrušují.

16. V § 4 odst. 1 písmeno v) zní:

„v) příjmy z úplatného převodu cenných papírů a příjmy z podílů připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč,“.

17. V § 4 odst. 1 písm. w) se slovo „prodeje“ nahrazuje slovy „úplatného převodu“, slovo „převodem“ se nahrazuje slovy „úplatným převodem“ a slovo „prodeji“ se nahrazuje slovy „úplatném převodu“.

18. V § 4 odst. 1 písmeno z) zní:

„z) úrokové příjmy daňových nerezidentů, které jim plynou z dluhopisů vydávaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo Českou republikou,“.

19. V § 4 odst. 1 písm. za) se slova „nebo spoluvlastnického podílu na jednotce“ zrušují.

20. V § 4 odst. 1 písmena ze) a zf) znějí:

„ze) příjem z nabytí vlastnického práva k věci na základě jeho převodu nebo přechodu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, je-li nabyvatelem oprávněný člen družstva,

zf) příjem z nabytí vlastnického práva k rodinnému domu nebo jednotce, která zahrnuje družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a nezahrnuje jiný nebytový prostor, je-li nabyvatelem fyzická osoba, která je členem

bytového družstva, který je nájemcem tohoto rodinného domu nebo jednotky ve vlastnictví družstva a který se sám nebo jeho právní předchůdce podílel na jeho pořízení členským vkladem,“.

21. V § 4 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „, pokud se nepostupuje podle § 36 odst. 7“.

22. V § 4a písmeno e) zní:

„e) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést fyzické osobě,“.

23. V § 4a písmeno g) zní:

„g) plynoucí ve formě daru přijatého v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jako reklamního předmětu opatřeného jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto daru, jehož cena nepřesahuje částku 500 Kč,“.

24. V § 4a písm. i) se slova „, Norsku nebo Islandu provozujícím“ nahrazují slovy „nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor provozujícího“.

25. V § 4a písm. j) se za slovo „jej“ vkládají slova „nejpozději do konce kalendářního roku následujícího po roce jeho přijetí“.

26. V § 4a se na konci písmene l) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) až p), která znějí:

„m) v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročné zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce nebo výprosníka při výprose, pokud tyto příjmy nejsou příjmy ze závislé činnosti, a pokud
   1. se jedná o příjmy od příbuzného v linii přímé, linii vedlejší, pokud jde o sourozence, strýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítěte manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,
   2. se jedná o příjmy od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně před získáním bezúplatného příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,
   3. se jedná o příjmy obmyšleného z jeho majetku, který do svěřenského fondu vyčlenil nebo kterým zvýšil majetek tohoto fondu, nebo z majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2, nebo
   4. v úhrnu příjmy z těchto majetkových prospěchů od téhož poplatníka nepřesáhnou ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč,

n) v podobě plnění poskytnutého pro provoz zoologické zahrady, jejíž provozovatel je držitelem platné licence podle zákona upravujícího zoologické zahrady,

o) v podobě plnění poskytnutého fyzickým osobám pro poskytování veřejných kulturních služeb,

p) vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku
   1. vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě nebo
   2. osobou, která se stane vlastníkem nově vzniklé jednotky v tomtéž domě.“.

27. V § 5 odst. 10 písm. a) úvodní části ustanovení se za slovo „kromě“ vkládají slova „prominuté daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění,“.

28. V § 6 odst. 1 písm. c) se bod 2 zrušuje.

Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 2.

29. V § 6 odst. 3 úvodní části ustanovení se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

30. V § 6 odst. 3 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.

31. V § 6 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „nebo 8“.

32. V § 6 odst. 6 se slovo „používaných“ nahrazuje slovem „poskytnutých“.

33. V § 6 odst. 9 písmeno d) zní:

„d) nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci nebo jeho rodinnému příslušníkovi z fondu kulturních a sociálních potřeb, ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, ve formě
   1. použití zdravotnických, vzdělávacích nebo rekreačních zařízení; při poskytnutí rekreace a zájezdu je u zaměstnance z hodnoty nepeněžního plnění od daně osvobozena v úhrnu nejvýše částka 20 000 Kč za zdaňovací období,
   2. použití zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona, knihovny zaměstnavatele, tělovýchovných a sportovních zařízení,
   3. příspěvku na kulturní nebo sportovní akce,“.

34. V § 6 odst. 9 písm. p) bodě 3 se slova „„ Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícím Evropský hospodářský prostor“.

35. V § 6 odst. 9 písm. p) se na konci textu bodu 3 doplňují slova „; je-li součástí pojistného za soukromé životní pojištění, na které poskytuje zaměstnavatel příspěvek, také částka určená k investování s pojišťovnou negarantovaným plněním, týká se osvobození od daně pouze té části příspěvku na pojistné za soukromé životní pojištění, která je určena ke krytí pojistného rizika ve výši ujednané pojistné částky, kterou se pojišťovna zavázala v případě vzniku pojistné události vyplatit“.

36. V § 6 se na konci odstavce 9 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno v), které zní:

„v) příjem od téhož zaměstnavatele plynoucí zaměstnanci v podobě majetkového prospěchu při bezúročné zápůjčce až do úhrnné výše jistin 300 000 Kč z těchto zápůjček.“.

37. V § 6 odst. 12 větě první se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

38. V § 6 odst. 16 písm. c) se slova „, Norsku nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor“.

39. V § 7 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „, ke kterému je potřeba podnikatelské oprávnění“.

40. V § 7 odstavec 6 zní:

„(6) Příjem autora za příspěvek do novin, časopisu, rozhlasu nebo televize plynoucí ze zdrojů na území České republiky je samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně za předpokladu, že úhrn těchto příjmů od téhož plátce daně nepřesáhne v kalendářním měsíci 10 000 Kč a jde o příjem uvedený v odstavci 2 písm. a).“.

41. V § 7 odst. 7 písmena a) až d) znějí:

„a) 80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů z živnostenského podnikání řemeslného; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 1 600 000 Kč,
b) 60 % z příjmů ze živnostenského podnikání; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 1 200 000 Kč,
c) 30 % z příjmů z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 600 000 Kč,
d) 40 % z jiných příjmů ze samostatné činnosti, s výjimkou příjmů podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 6; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 800 000 Kč.“.

42. V § 8 odst. 1 písm. a) se slova „majetkového podílu na akciové společnosti, na společnosti s ručením omezeným a komanditní společnosti, podíly na zisku z členství v družstvu a dále úroky a jiné výnosy“ nahrazují slovy „obchodní korporace a úroky“.

43. V § 8 odst. 1 písm. i) se slova „po zdanění“ zrušují.

44. V § 8 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „U příjmu z úroků ze zápůjčky nebo úvěru je výdajem zaplacený úrok z částek použitých na poskytnutí zápůjčky nebo úvěru, a to až do výše příjmu.“.

45. V § 8 odst. 6 větě čtvrté se slovo „rovnoměrně“ zrušuje.

46. V § 8 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „, s výjimkou příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem zaplacených penzijnímu fondu zaměstnavatelem za

zaměstnance před 1. lednem 2000 v případě, kdy došlo k převodu prostředků účastníka z penzijního připojištění se státním příspěvkem do doplňkového penzijního spoření účastníka, ze kterého je jednorázové vyrovnání nebo odbytné vypláceno“.

47. V § 8 odst. 7 větě druhé se slovo „poplatníkem“ zrušuje.

48. V § 10 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) příjmy z převodu
1. nemovité věci,
2. cenného papíru a
3. jiné věci,“.

49. V § 10 odst. 1 písm. g) se slova „nebo další podíl na majetku transformovaného družstva“ nahrazují slovy „podíl na majetku transformovaného družstva, vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění“.

50. V § 10 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:

„o) příjem z rozpuštění rezervního fondu vytvořeného ze zisku nebo z rozpuštění obdobného fondu.“.

51. V § 10 odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „; obdobně se postupuje u příjmů plynoucích do společného jmění manželů“.

52. V § 10 odst. 3 písm. b) se slova „členských státech Evropské unie nebo dalších státech, které tvoří Evropský hospodářský prostor“ nahrazují slovy „členském státě Evropské unie nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor“.

53. V § 10 odst. 3 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

54. V § 10 odst. 3 písm. c) bodě 2 se za slovo „roku“ vkládá slovo „bezprostředně“.

55. V § 10 odst. 3 písm. c) bodě 3 se za slovo „obmyšleného“ vkládají slova „z jeho majetku, který do svěřenského fondu vyčlenil nebo kterým zvýšil majetek tohoto fondu, nebo“.

56. V § 10 odst. 3 písm. c) bodě 4 se slova „hodnota nedosahuje“ nahrazují slovy „úhrn od téhož poplatníka ve zdaňovacím období nepřevyšuje částku“.

57. V § 10 odst. 5 větě sedmé se slova „prodeje cenných“ nahrazují slovy „úplatného převodu cenných“ a slova „uskutečněním prodeje“ se nahrazují slovy „uskutečněním úplatného převodu“.

58. V § 10 odst. 6 se slova „hodnota vkladu spočívající v provedení nebo provádění prací nebo v poskytnutí nebo poskytování služby ani” zrušují.

59. V § 10 odst. 8 se za slova „až ch)“ vkládají slova „a o)“.

60. V § 12 odst. 1 se slova „, z provozu rodinného závodu“ zrušují.

61. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Příjmy a výdaje spolupracujících osob

(1) Příjmy a výdaje na jejich dosažení, zajištění a udržení při samostatné činnosti s výjimkou podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti mohou být rozděleny mezi poplatníka a s ním spolupracující osoby, kterými se rozumí

a) spolupracující manžel,
b) spolupracující osoba žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti,
c) člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu.

(2) U spolupracujících osob musí být výše podílu na příjmech a výdajích stejná. Příjmy a výdaje se rozdělují tak, aby

a) podíl příjmů a výdajů připadající na spolupracující osoby nečinil v úhrnu více než 30 % a
b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
   1. za zdaňovací období nejvýše 180 000 Kč a
   2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 15 000 Kč.

(3) V případě, že je spolupracující osobou pouze manžel, se příjmy a výdaje rozdělují tak, aby

a) podíl příjmů a výdajů připadající na manžela nečinil více než 50 % a
b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
   1. za zdaňovací období nejvýše 540 000 Kč a
   2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 45 000 Kč.

(4) Příjmy a výdaje nelze rozdělovat

a) na dítě, které nemá ukončenou povinnou školní docházku,
b) na dítě v kalendářních měsících, ve kterých je na něj uplatňováno daňové zvýhodnění na vyživované dítě,
c) na manžela, je-li na něj uplatněna sleva na manžela, a
d) na a od poplatníka, který zemřel.“.

CELEX 32010L0041

62. V § 15 odst. 1 větě první se slova „financování vědy a vzdělávání, výzkumných a vývojových účelů, kultury“ se nahrazují slovy „vědu a vzdělávání, výzkumné a vývojové účely, kulturu“.

63. V § 15 odst. 1 se slova „, Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“ a slova „než České republiky a dále na území Norska nebo Islandu“ se nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

64. V § 15 odst. 1 větě čtvrté se slova „bezpříspěvkového dárce“ se nahrazují slovy „nebo jejích složek dárce, kterému nebyla poskytnuta finanční úhrada výdajů spojených s odběrem krve nebo jejích složek podle zákona upravujícího specifické zdravotní služby, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem,“.

65. V § 15 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Poskytnou-li bezúplatné plnění manželé ze společného jmění manželů, může odpočet uplatnit jeden z nich nebo oba poměrnou částí.“.

66. V § 15 odst. 3 úvodní část ustanovení se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

67. V § 15 odst. 3 písm. a) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

68. V § 15 odst. 3 písm. c) bodu 4 se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

69. V § 15 odst. 3 písm. e) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

70. V § 15 odst. 3 písm. f) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

71. V § 15 odst. 4 větě páté se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

72. V § 15 odst. 5 se na konci textu písmene c) doplňují slova „; v případě převodu prostředků účastníka z transformovaného fondu do účastnických fondů lze odečíst částku, která se rovná součtu příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem na část zdaňovacího období a příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho doplňkové penzijní spoření na navazující část zdaňovacího období sníženou o 12 000 Kč“.

73. V § 15 odst. 5 závěrečné části ustanovení se slovo „příslušných“ nahrazuje slovy „uplynulých deseti“.

74. V § 15 odst. 6 větě páté se slovo „příslušných“ nahrazuje slovy „uplynulých deseti“, slovo „odbytné“ se nahrazuje slovem „odkupné“, slovo „novou“ se nahrazuje slovem „jinou“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Od základu daně nelze odečíst tu část poplatníkem zaplaceného pojistného za soukromé životní pojištění, která je určena k investování s pojišťovnou negarantovaným plněním.“.

75. V § 15 odst. 9 větě první se za slova „který je“ vkládá slovo „daňovým“ a slova „„ Norska nebo Islandu“ se nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

76. V § 15 odst. 9 větě druhé se slova „na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí“ zrušují.

77. V § 16a se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Vykáže-li poplatník u příjmů ze samostatné činnosti daňovou ztrátu, lze o ni pro účely odstavce 2 písm. a) snížit příjmy zahrnované do dílčího základu daně podle § 6.“.

78. Za § 17a se vkládá nový § 17b, který včetně nadpisu zní:

„§ 17b

Základní investiční fond

(1) Základním investičním fondem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) investiční fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, jehož akcie nebo podílové listy jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu,
b) otevřený podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
c) podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, je-li tato společnost fondem kolektivního investování,
d) investiční fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy investující v souladu se svým statutem více než 90 % hodnoty svého majetku do
   1. investičních cenných papírů,
   2. cenných papírů vydaných investičním fondem nebo zahraničním investičním fondem,
   3. účastí v kapitálových obchodních společnostech,
   4. nástrojů peněžního trhu,
   5. finančních derivátů podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
   6. práv vyplývajících ze zápisu věcí uvedených v bodech 1 až 5 v evidenci a umožňujících oprávněnému přímo nebo nepřímo nakládat s touto hodnotou alespoň obdobným způsobem jako oprávněný držitel,
   7. pohledávek na výplatu peněžních prostředků z účtu,

8. úvěrů a zápůjček poskytnutých investičním fondem,

e) zahraniční investiční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až d) pokud
   1. je jeho domovským státem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy členský stát Evropské unie nebo stát tvořící Evropský hospodářský prostor,
   2. prokáže, že je obhospodařován na základě oprávnění srovnatelného s oprávněním k obhospodařování investičního fondu vydávaného Českou národní bankou a obhospodařovatel podléhá dohledu srovnatelnému s dohledem České národní banky,
   3. má statut nebo dokument srovnatelný se statutem, ze kterého lze zjistit, že se jedná o zahraniční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až d), a
   4. prokáže, že se podle práva jeho domovského státu jeho příjmy ani z části nepřičítají jiným osobám.“.

79. V § 18 odst. 2 se písmena e) a f) zrušují.

Dosavadní písmena g) a h) se označují jako písmena e) a f).

80. V § 18a odst. 5 se na konci textu písmene c) doplňují slova „, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby“.

81. V § 19 odst. 1 písmeno zc) zní:

„zc) příspěvky výrobců nebo provozovatelů solárních elektráren podle zákona upravujícího odpady plynoucí provozovatelům kolektivního systému zajišťujícího zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení nebo oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu, pokud jsou zaregistrováni podle zákona upravujícího odpady; osvobození lze uplatnit za předpokladu použití příspěvků pouze na zpracování elektroodpadů a odpadu ze solárních panelů a nezbytných nákladů souvisejících s tímto účelem s výjimkou nákladů na zřízení sběrného místa provozovatele solární elektrárny,“.

Poznámka pod čarou č. 121 se zrušuje.

82. V § 19 odst. 1 se na konci textu písmene zf) doplňují slova „; obdobně se postupuje u příjmů mateřské společnosti z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu dceřiné společnosti“.

83. V § 19 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno zp), které zní:

„zp) výnosy z operací na finančním trhu s peněžními prostředky státní pokladny podle právního předpisu upravujícího rozpočtová pravidla.“.

84. Poznámka pod čarou č. 93 zní:

„[93)] Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států.

Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy.
Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, směrnice Rady 2004/76/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.“.

85. V § 19 odst. 3 písm. b) se slova „formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo“ nahrazují slovy „některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie[93)] nebo formu“.

86. V § 19 odst. 3 písm. c) se slova „formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo“ nahrazují slovy „některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie[93)] nebo formu“.

87. V § 19 odst. 5 bodě 3 se slova „třetího státu“ nahrazují slovy „státu, který není členským státem Evropské unie, státem tvořícím Evropský hospodářský prostor nebo Švýcarskou konfederací,“.

88. V § 19 odst. 8 se slova „nebo Islandu“ nahrazují slovy „, Islandu nebo Lichtenštejnska“.

89. V § 19 odst. 10 se slova „nebo Islandu“ nahrazují slovy „, Islandu nebo Lichtenštejnska“.

90. V § 19 odst. 11 úvodní části ustanovení se slovo „dceřinná“ nahrazuje slovem „dceřiná“.

91. V § 19 se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) U akciové společnosti s proměnným základním kapitálem tvořící podfondy se podmínky podle odstavce 3 písm. b) a c) posuzují za akciovou společnost a podfondy souhrnně.“.

92. V § 19b se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena c) až e), která znějí:

„c) příjem z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést bytovému družstvu vzniklému před 1. lednem 1992 nebo jeho právnímu nástupci,

d) příjem v podobě majetkového prospěchu, pokud v úhrnu příjmy z tohoto majetkového prospěchu od téže osoby nepřesáhnou ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, částku 100 000 Kč, u

1. vydlužitele při bezúročné zápůjčce,
2. vypůjčitele při výpůjčce a
3. výprosníka při výprose,

e) příjem z nabytí majetku zdravotními pojišťovnami pro fondy veřejného zdravotního pojištění.“.

93. V § 19b odst. 2 písm. b) bodě 1 se slova „; osvobození se nepoužije u obcí a krajů“ zrušují.

94. V § 19b odst. 2 písm. b) bodě 2 se slova „Norska, Islandu nebo jiného členského státu Evropské unie než České republiky“ nahrazují slovy „jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

95. V § 19b odst. 2 písm. e) se slova „ Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

96. V § 20 odst. 7 větě první se za slova „poskytovatele zdravotních služeb“ vkládají slova „ který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby“.

97. V § 20 odst. 8 se slova „financování vědy a vzdělávání, výzkumných a vývojových účelů, kultury“ nahrazují slovy „vědu a vzdělávání, výzkumné a vývojové účely, kulturu“.

98. V § 20 odst. 8 se slova „ Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

99. V § 20 odst. 8 větě páté se slova „poplatníci, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání“ nahrazují slovy „veřejně prospěšní poplatníci“.

100. V § 20 odst. 8 se věta poslední zrušuje.

101. V § 20 odst. 12 se slova „než České republiky, a dále na území Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

102. V § 20a úvodní části ustanovení se za slovo „období“ vkládá slovo „základním“.

103. V § 20a písm. a) se za slovo „byl“ vkládá slovo „základním“.

104. V § 21 odstavec 2 zní:

„(2) Sazba daně činí u základního investičního fondu 5 %.“.

105. V § 21 odst. 5 se za slova „pouze část zdaňovacího období“ vkládá slovo „základním“ a za slovo „byl“ se vkládá slovo „základním“.

106. V § 21a písm. c) se slova „člena právnické osoby“ nahrazují slovem „společníka“.

107. V § 21d odstavec 1 zní:

„(1) Finančním leasingem se pro účely daní z příjmů rozumí přenechání věci s výjimkou věci, která je nehmotným majetkem, vlastníkem k užití uživateli za úplatu, pokud

a) je při vzniku smlouvy
   1. ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní za kupní cenu nebo bezúplatně na uživatele věci nebo
   2. ujednáno právo uživatele na převod podle bodu 1,
b) ke dni převodu vlastnického práva není kupní cena vyšší než zůstatková cena vypočtená ze vstupní ceny evidované u vlastníka, kterou by předmět finančního leasingu měl při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, s výjimkou případu, že by užívaná věc byla při tomto odpisování již odepsána ve výši 100 % vstupní ceny,
c) je při vzniku smlouvy ujednáno, že po dobu trvání finančního leasingu budou na uživatele převedeny
   1. užívací práva k předmětu leasingu,
   2. povinnosti spojené s péčí o předmět leasingu a
   3. rizika spojená s užíváním předmětu leasingu a
d) je splněna minimální doba finančního leasingu; doba finančního leasingu se počítá ode dne, kdy byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání.“.

108. V § 21d se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Minimální dobou finančního leasingu je minimální doba odpisování hmotného majetku uvedená v § 30 odst. 1 nebo doba odpisování podle § 30a nebo 30b v okamžiku uzavření smlouvy. U hmotného majetku zařazeného v odpisové skupině 2 až 6 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu se tato doba zkracuje o 6 měsíců.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

109. Za § 21e se vkládají nové § 21f až 21h, které včetně nadpisů znějí:

„§ 21f

Použití ustanovení o vkladech u svěřenských fondů, fundací a ústavů

(1) Pro účely daní z příjmů se na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti hledí jako na vklad do obchodní korporace.

(2) Pro účely daní z příjmů se na vklad a vyčlenění majetku do fundace nebo ústavu hledí jako na vklad do obchodní korporace.

§ 21g

Minimální mzda

Minimální mzdou se pro účely daní z příjmů rozumí měsíční sazba minimální mzdy podle právních předpisů upravujících výši minimální mzdy
a) účinná k prvnímu dni příslušného zdaňovacího období a
b) neupravená s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti.

§ 21h

Vztah k účetním předpisům

U poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou příjmy jeho výnosy podle právních předpisů upravujících účetnictví a výdaji jeho náklady podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou poplatníků, kteří účtují v soustavě jednoduchého účetnictví.

§ 21i

Zvláštní ustanovení o vymezení dividendového příjmu

Pro účely daní z příjmů se ustanovení o podílech na zisku použijí rovněž na příslušenství investičního nástroje patřícího podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky do vedlejšího kapitálu Tier 1.”.

110. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 3 se slova „než České republiky nebo daňovému rezidentovi, Norska, Islandu“ nahrazují slovy „nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

111. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 6 se slova „statutárních orgánů a dalších“ zrušují.

112. V § 23 odst. 1 se slova „, s tím, že u poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou těmito příjmy jeho výnosy a těmito výdaji jeho náklady“ zrušují.

113. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 11 se slova „, a to podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku vyplácených v nepeněžní formě poplatníkovi, který je členem obchodní korporace, a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví“ nahrazují slovy „majetku podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, kterým je vypořádáván vypořádací podíl nebo likvidační zůstatek v nepeněžní formě, a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to u poplatníka, který je členem obchodní korporace“.

114. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 12 se číslo „36“ nahrazuje číslem „30“.

115. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 15 se za slovo „metody,“ vkládají slova „která ovlivňuje výsledek hospodaření a“.

116. V § 23 odst. 3 písm. a) se na konci textu bodu 16 doplňují slova „nebo na jeho technické zhodnocení“.

117. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 18 se za slovo „částku“ vkládají slova „nebo její část“ a za slovo „vzdělávání“ se vkládají slova „nebo jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje“.

118. V § 23 odst. 3 se na konci písmene a) doplňuje bod 19, který zní:

„19. částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, o kterou byl snížen základ daně poplatníka podle § 23 odst. 7; toto ustanovení se nepoužije pro tu část rozdílu, která byla mezi těmito spojenými osobami vypořádána,“.

119. V § 23 odst. 3 písm. b) bodě 6 se za slovo „metody,“ vkládají slova „která ovlivňuje výsledek hospodaření a“.

120. V § 23 odst. 3 písm. c) bodě 8 se slova „tohoto ustanovení“ zrušují a slova „a nebylo o něm“ se nahrazují slovy „, které jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozené, a o bezúplatném příjmu nebylo“.

121. V § 23 odst. 3 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se bod 9, který zní:

„9. hodnotu bezúplatného příjmu, s výjimkou příjmu od daně osvobozeného a příjmu, který není předmětem daně, ve formě peněžitého daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení, pokud o tomto příjmu účtoval poplatník podle právních předpisů upravujících účetnictví ve výnosech.“.

122. V § 23 odst. 4 písm. e) se za slovo „pokud“ vkládá slovo „přímo“ a slova „v předchozích zdaňovacích obdobích“ se zrušují.

123. V § 23 odstavec 6 zní:

„(6) Za příjmy se považuje jak peněžní plnění, tak i nepeněžní plnění, oceněné podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku, pokud tento zákon nestanoví jinak; přitom se příjmy získané směnou posuzují pro účely zákona obdobně jako příjmy získané prodejem. Nepeněžní příjem

a) u vlastníka (pronajímatele) jsou výdaje (náklady) vynaložené nájemcem na najatém majetku se souhlasem pronajímatele nad rámec smluveného nájemného a nehrazené vlastníkem (pronajímatelem), a to:
   1. ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje (náklady) uvedené v § 24 odst. 2 písm. zb) a výdaje na dokončené technické zhodnocení , za podmínky, že o hodnotu technického zhodnocení nezvýšil vlastník (pronajímatel) vstupní cenu, ani nebylo v průběhu nájmu odpisováno nájemcem; toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, nebo znaleckým posudkem,
   2. ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu nebo k písemnému zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním doručenému nájemci, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje na dokončené technické zhodnocení, které odpisoval nájemce se souhlasem vlastníka (pronajímatele); toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, nebo znaleckým posudkem,
   3. ve zdaňovacím období, ve kterém bylo technické zhodnocení uvedeno do užívání, pokud o hodnotu technického zhodnocení vlastník (pronajímatel) zvýší vstupní (zůstatkovou) cenu; toto nepeněžní plnění se ocení ve výši výdajů (nákladů) vynaložených nájemcem,
b) u veřejně prospěšného poplatníka, pokud se jedná o bezúplatný příjem, se ocení
   1. ve výši 1 Kč v případě nabytí movité kulturní památky, sbírky muzejní povahy a předmětu kulturní hodnoty,
   2. ve výši ocenění převzatého od účetní jednotky, která o tomto majetku naposledy účtovala, a to v případě bezúplatné změny příslušnosti k hospodaření s majetkem státu nebo svěření majetku do správy podle právního předpisu upravujícího rozpočtová pravidla územních samosprávných celků, výpůjčky nebo bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami a
   3. reprodukční pořizovací cenou podle právních předpisů upravujících účetnictví v ostatních případech.“.

124. V § 23 odst. 7 se věty první až třetí nahrazují větami „Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl. Nelze-li určit cenu, která by byla sjednávána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, použije se cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku. Ustanovení věty první a druhé se nepoužije v případě uzavření smlouvy o výprose nebo o výpůjčce a v případě, kdy sjednaná výše úroků z úvěrového finančního nástroje mezi spojenými osobami je nižší, než by byla cena sjednaná mezi nespojenými osobami, a věřitelem je daňový nerezident nebo člen obchodní korporace, který je daňovým rezidentem České republiky nebo poplatník daně z příjmů fyzických osob.“.

125. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 1 se slova „podnikatelské činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“.

126. V § 23 se doplňuje odstavec 18, který zní:

„(18) U veřejně prospěšných poplatníků se při přechodu z vedení účetnictví na jednoduché účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. U těchto poplatníků se při přechodu z jednoduchého účetnictví na vedení účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.“.

127. V nadpise § 23a se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporaci“.

128. V § 23a odstavec 1 zní:

„(1) Převodem obchodního závodu na obchodní korporaci se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém obchodní korporace převádí bez toho, aby zanikla (dále jen „převádějící obchodní korporace“), obchodní závod, na jinou obchodní korporaci (dále jen „přijímající obchodní korporace“) tak, že za převedený obchodní závod získá převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci nebo se zvýší její vklad do základního kapitálu přijímající obchodní korporace.“.

CELEX 32009L0133

129. V § 23a odst. 2 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporaci“ a slova „zvláštního právního předpisu.[1a)]“ se nahrazují slovy „právního předpisu upravujícího oceňování majetku.“.

130. V § 23a odst. 3 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporace“.

131. V § 23a odst. 4 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“, slova „zákona. Je-li“ se nahrazují slovy „zákona; je-li“, slova „uvedeným v § 17 odst. 4“ se nahrazují slovy „, který je daňovým nerezidentem“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“.

132. V § 23a odst. 5 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“.

133. V § 23a odst. 5 písmena a) až c) znějí:

„a) převzít rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem, vytvořené převádějící obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek ; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek

stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek,

b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, která souvisí s převedeným obchodním závodem a dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně převádějící obchodní korporací; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta převádějící obchodní korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; neprokáže-li poplatník, jaká část daňové ztráty se vztahuje k převedenému obchodnímu závodu, stanoví se tato část daňové ztráty podle poměru hodnoty převedeného majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví bezprostředně před převodem snížené o převedené dluhy při převodu obchodního závodu a hodnoty veškerého majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví snížené o veškeré dluhy převádějící obchodní korporace bezprostředně před provedením převodu; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla převádějící obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně převádějící obchodní korporace nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, do které by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby převádějící obchodní korporace byla ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,

c) převzít položky odčitatelné od základu daně vztahující se k převedenému obchodnímu závodu, na něž vznikl nárok převádějící obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5, a které dosud nebyly uplatněny převádějící obchodní korporací, za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem, a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.“.

CELEX 32009L0133

134. V § 23a odst. 6 písm. a) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slova „uvedenými v § 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „, kteří jsou daňovými rezidenty“ a slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“.

135. V § 23a odst. 6 písm. b) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“, slova „uvedeným v 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „, který je daňovým rezidentem“ a slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“.

136. V § 23a odst. 6 písm. c) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slova „uvedeným v § 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „, který je daňovým rezidentem“, slova

„nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“.

137. V § 23b odstavec 1 zní:

„(1) Výměnou podílů se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém jedna obchodní korporace (dále jen „nabývající obchodní korporace“) získá podíl v jiné obchodní korporaci (dále jen „nabytá obchodní korporace“) v rozsahu, který představuje většinu hlasovacích práv nabyté obchodní korporace, a to tak, že poskytne společníkům nabyté obchodní korporace za podíl v nabyté obchodní korporaci podíl v nabývající obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání. Většinou hlasovacích práv se rozumí více než 50 % všech hlasovacích práv. Nabytí podílu v nabyté obchodní korporaci provedené nabývající obchodní korporací prostřednictvím obchodníka s cennými papíry nebo osoby s obdobným postavením v zahraničí se posuzuje jako jedna transakce, a to za předpokladu, že se uskuteční v rámci šestiměsíčního období.“.

CELEX 32009L0133

138. V § 23b odst. 2 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporaci“.

139. V § 23b odstavce 3 až 5 znějí:

„(3) Nabývací cenou podílu v nabývající obchodní korporaci je u společníka nabyté obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v nabyté obchodní korporaci pro účely tohoto zákona v době výměny; stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nabývající obchodní korporaci, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka daně z příjmů fyzických osob.

(4) Příjmy (výnosy) vzniklé u společníka nabyté obchodní korporace z důvodu přecenění podílu v nabyté obchodní korporaci při převodu podílu se nezahrnují při výměně podílů do základu daně; toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání.

(5) Nabývací cena podílu v nabyté obchodní korporaci se u nabývající obchodní korporace stanoví jako jejich reálná hodnota podle právních předpisů upravujících účetnictví.“.

140. V § 23b odst. 6 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slova „uvedenými v § 17 odst. 3, kteří“ se nahrazují slovy „, kteří jsou daňovými rezidenty a“, slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“, slovo „společnostmi“ se nahrazuje slovem „korporacemi“ a slova „obchodní společnosti“ se nahrazují slovy „obchodní korporace“.

141. V § 23b odst. 6 písm. b) se slova „uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3“ nahrazují slovy „, který je daňovým rezidentem“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporaci“.

142. V nadpise § 23c se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“.

143. V § 23c odstavec 1 zní:

„(1) Fúzí obchodních korporací se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

a) veškeré jmění jedné nebo více obchodních korporací, která zaniká a je zrušena bez likvidace (dále jen „zanikající obchodní korporace“), přechází na jinou existující obchodní korporaci (dále jen „nástupnická existující obchodní korporace“), přičemž společníci zanikající obchodní korporace zpravidla nabydou podíl v nástupnické existující obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,

b) veškeré jmění dvou nebo více zanikajících obchodních korporací přechází na nově vzniklou obchodní korporaci, kterou tyto zanikající obchodní korporace založily (dále jen „nástupnická založená obchodní korporace“), přičemž společníci zanikajících obchodních korporací nabudou podíl v nástupnické založené obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,

c) veškeré jmění zanikající obchodní korporace přechází na jinou obchodní korporaci, která je jediným společníkem zanikající obchodní korporace (dále jen „nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem“).“.

CELEX 32009L0133

144. V § 23c odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporace“.

145. V § 23c odst. 2 písm. a) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“ a slovo „společnostech“ se nahrazuje slovem „korporacích“.

146. V § 23c odst. 2 písmeno b) zní:

„b) vyčleněná část jmění obchodní korporace, která nezaniká (dále jen „rozdělovaná obchodní korporace“), přechází na jednu nebo více nástupnických obchodních korporací při rozdělení, přičemž společníci rozdělované obchodní korporace zpravidla nabudou podíl v nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo nástupnických obchodních korporacích při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.“.

CELEX 32009L0133

147. V § 23c odst. 3 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“ a slova „zvláštního právního předpisu[131)]“ se nahrazují slovy „právního předpisu upravujícího přeměny obchodních společností a družstev“.

148. V § 23c odst. 4 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“.

149. V § 23c odst. 5 úvodní části ustanovení se slova „obchodní společnosti“ nahrazují slovy „obchodní korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“, slova „daně. Toto“ se nahrazují slovy „daně; toto“, slova „dorovnání. Ustanovení“ se nahrazují slovy „dorovnání; ustanovení“, slovo „společnost“ se nahrazuje slovem

„korporace“, slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“ a slovo „společnostmi“ se nahrazuje slovem „korporacemi“.

150. V § 23c odst. 5 písm. b) se slova „uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3“ nahrazují slovy „, který je daňovým rezidentem“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporaci“.

151. V § 23c odstavec 6 zní:

„(6) Nabývací cenou podílu v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení získaného při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace je u společníka zanikající nebo rozdělované obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci pro účely tohoto zákona ke dni předcházejícímu rozvahový den před rozhodným dnem fúze nebo rozdělení. Nabývací cena podílu u společníka zanikající obchodní korporace při rozdělení nebo rozdělované obchodní korporace se rozdělí na nabývací cenu podílu na rozdělované obchodní korporaci a na nabývací cenu podílu na nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo na nabývací ceny podílů na nástupnických obchodních korporacích při rozdělení na základě ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka daně z příjmů fyzických osob.“.

152. V § 23c odst. 7 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazují slovem „korporací“, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“ a slova „uvedeným v § 17 odst. 4“ se nahrazují slovy „, který je daňovým nerezidentem“.

153. V § 23c odst. 8 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“.

154. V § 23c odst. 8 písmena a) až c) znějí:

„a) převzít rezervy a opravné položky vytvořené zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným majetkem a dluhy vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří

jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek ,

b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu, která dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze část její daňové ztráty v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; ustanovení § 38na tím není dotčeno; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do 5 zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta zanikající nebo rozdělované korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně zanikající, rozdělované nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, jak by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace byla ve zdaňovacím období, nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,

c) převzít položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5 a které dosud nebyly uplatněny zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci a které nebyly dosud zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací uplatněny, a to pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.“.

CELEX 32009L0133

155. V § 23c odst. 9 písm. a) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slova „uvedenými v § 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „, kteří jsou daňovými rezidenty“ a slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“.

156. V § 23c odst. 9 písm. b) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“, slova „uvedeným v § 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „, který je daňovým rezidentem“ a slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“.

157. V § 23c odst. 9 písmeno c) zní:

„c) zanikající obchodní korporace nebo rozdělovaná obchodní korporace je daňovým rezidentem České republiky a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti nebo je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a pokud jmění, jež přešlo ze zanikající obchodní korporace nebo rozdělované obchodní korporace na nástupnickou založenou obchodní korporaci, nástupnickou obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporaci při rozdělení v důsledku fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace, je součástí stálé provozovny nástupnické existující obchodní korporace, nástupnické založené obchodní korporace, nástupnické obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporace při rozdělení umístěné na území České republiky.“.

158. V § 23d odst. 1 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“.

CELEX 32009L0133

159. V § 23d odst. 2 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“.

CELEX 32009L0133

160. V § 23d odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Je-li při převodu obchodního závodu přijímající obchodní korporací nebo při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace zanikající obchodní korporací nebo rozdělovanou obchodní korporací, nástupnickou existující obchodní korporací, nástupnickou založenou obchodní korporací, nástupnickou obchodní korporací, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporací při rozdělení obchodní korporace, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu obchodního závodu nebo rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost, má se za to, že neexistují řádné ekonomické důvody pro operaci, neprokáže-li některý z dotčených poplatníků opak.

(4) Převede-li převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci, který získala za převedený obchodní závod, nebo část podílu odpovídající zvýšení jejího vkladu do základního kapitálu přijímající obchodní korporace, kterou získala za převedený obchodní závod, v době kratší než 1 rok po převodu obchodního závodu, ustanovení § 23a odst. 2 se nepoužije.“.

CELEX 32009L0133

161. V § 23d odst. 5 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporaci“.

CELEX 32009L0133

162. V § 23d se odstavec 7 zrušuje.

163. V § 24 odst. 2 písm. b) body 2 a 3 znějí:

„2. prodaného nebo zlikvidovaného hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat; v případě vypořádání hmotného majetku při zániku práva stavby se postupuje obdobně,

3. hmotného majetku předaného povinně bezúplatně podle jiných právních předpisů, snížená o přijaté dotace na jeho pořízení.“.

164. V § 24 odst. 2 písm. b) závěrečná část ustanovení zní:

„Při částečném prodeji nebo zlikvidování hmotného majetku je výdajem poměrná část zůstatkové ceny. Zůstatkovou cenu nebo její část nelze uplatnit v případě, kdy je stavební dílo (dům, budova, stavba) likvidováno zcela nebo zčásti v souvislosti s výstavbou nového stavebního díla nebo jeho technickým zhodnocením. Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, jehož účetní odpisy jsou výdajem podle písmene v),“.

165. V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 1 se za slovo „poplatníka“ vkládají slova „, pořizovaným na finanční leasing“.

166. V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 4 se za slovo „poplatníka“ vkládají slova „, pořizovaným na finanční leasing“.

167. V § 24 odst. 2 písm. t) bodě 5 se za slovo „pozemku“ vkládají slova „, s výjimkou stavby, která je jeho součástí,“.

168. V § 24 odst. 2 se na konci textu písmene u) doplňují slova „, daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená druhým z manželů při prodeji nemovité věci, která byla ve společném jmění manželů“.

169. V § 24 odst. 2 se na konci textu písmene y) doplňují slova „; obdobně to platí pro pohledávky, o kterých bylo v důsledku oprav minulých období v souladu s právními předpisy upravujícími účetnictví účtováno rozvahově a pro účely zjištění základu daně bylo nutné o jejich hodnotu zvýšit výsledek hospodaření“.

170. V § 24 odst. 2 písm. za) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

171. V § 24 odst. 2 písmeno zc) zní:

„zc) výdaje (náklady), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů a jsou poplatníkem zcela nebo zčásti určeny k přeúčtování jiné osobě nebo je tato osoba

povinna je uhradit na základě závazku nebo jiného právního předpisu, a to jen do výše příjmů (výnosů) z tohoto přeúčtování nebo předpisu úhrady za podmínky, že tyto příjmy (výnosy) ovlivnily výsledek hospodaření ve stejném zdaňovacím období nebo ve zdaňovacích obdobích předcházejících; obdobně postupují poplatníci daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví,“.

172. V § 24 odst. 2 písm. zo) se slova „podnikatelskou nebo jinou samostatně výdělečnou činností poplatníka“ nahrazují slovy „jeho činností, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“.

173. V § 24 odst. 2 písm. zp) se slova „, Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

174. V § 24 odst. 2 písm. zt) se za slovo „služeb,“ vkládají slova „ který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby,“.

175. V § 24 odst. 2 písm. zv) úvodní části ustanovení se za slovo „pohledávky“ vkládají slova „ , nebo části pohledávky,“.

176. V § 24 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno zx), které zní:

„zx) u poplatníka, který nevede účetnictví, výdaje na zřízení práva stavby, není-li součástí vstupní ceny stavby, v poměrné výši připadající ze sjednané doby zřízení práva stavby na příslušné zdaňovací období.“.

177. V § 24 odstavec 4 zní:

„(4) Výdajem podle odstavce 1 je také úplata u finančního leasingu hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, pokud po jeho ukončení je tento hmotný majetek zahrnut do obchodního majetku.“.

178. V § 24 odst. 5 úvodní části ustanovení se slova „podmínky podle odstavce 4“ nahrazují slovy „podmínku podle odstavce 4 a podmínky finančního leasingu“.

179. V § 24 odst. 6 se slova „nebo 15“ zrušují.

180. V § 24 odst. 7 písm. b) bodě 1 se slovo „stanovenou“ nahrazuje slovem „určenou“ a slovo „nemovitostí“ se nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

181. V § 24 se na konci odstavce 7 doplňuje věta „Nabývací cena se snižuje o ty části, které již byly uplatněny jako výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů.“.

182. V § 24 se odstavce 15 a 16 zrušují.

183. V § 25 odst. 1 písm. i) se slova „bezúplatný příjem“ nahrazují slovy „příjem z darování a bezúplatných služeb“.

184. V § 25 odst. 1 písm. t) se slova „bezúplatná plnění“ nahrazují slovem „dar“ a slova „bezúplatné plnění“ se nahrazují slovem „dar“.

185. V § 25 odst. 1 písm. zp) se slovo „bezúplatně“ nahrazuje slovem „darováním“.

186. V § 25 odst. 1 písmeno zq) zní:

„zq) hodnotu majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, nabytého darováním nebo hodnotu bezúplatně přijatých služeb, pokud tento bezúplatný příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.“.

187. V § 25 odst. 3 se slovo „zm)“ nahrazuje slovem „zl)“.

188. V § 26 odst. 2 písm. a) se za slovo „samostatné“ vkládá slovo „hmotné“ a za slovo „soubory“ se vkládá slovo „hmotných“.

189. V § 26 odst. 2 písm. b) se slova „nezahrnující pozemek“ zrušují.

190. V § 26 odst. 2 závěrečné části ustanovení se za slovo „samostatné“ vkládá slovo „hmotné“, za slovo „Souborem“ se vkládá slovo „hmotných“, za slovo „Soubor“ se vkládá slovo „hmotných“ a za slova „vstupní ceny souboru“ se vkládá slovo „hmotných“.

191. V § 26 odst. 7 písm. b) se slova „písm. a) až e), g) až m)“ zrušují.

192. V § 27 písmeno j) zní:

„j) hmotný majetek nabytý darováním, jehož nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně.“.

193. V § 28 odst. 3 se za slova „pronajatého hmotného majetku“ vkládají slova „nebo majetku pořizovaného na finanční leasing“, za slovo „nájemcem“ se vkládají slova „nebo uživatelem“, za slovo „nájemce“ se vkládají slova „nebo uživatel“ a za slova „pronajatý hmotný majetek“ se vkládají slova „nebo majetek pořizovaný na finanční leasing“.

194. V § 29 odst. 1 písm. a) se za slova „před vložením do obchodního majetku“ vkládají slova „nebo v době delší než 1 rok před zahájením nájmu“.

195. V § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení se za větu první vkládá věta „Součástí vstupní ceny jednotky není ocenění té části jednotky, která je pozemkem.“.

196. V § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení se za slovo „účelového“ vkládá slovo „peněžitého“ a za slova „pořízení hmotného majetku“ se vkládají slova „nebo na jeho technické zhodnocení“.

197. V § 29 odst. 6 písm. a) se slova „písm. b)“ nahrazují slovy „písm. a) bodu 2“.

198. V § 29 odst. 6 závěrečné části ustanovení se za slova „6 písm. a)“ vkládají slova „bodu 1“.

199. V § 29 se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Vstupní cena hmotného majetku původního odpisovatele, která se použije u nabyvatele vkladu pro pokračování v odpisování, se zvyšuje o částky, které se staly u nabyvatele součástí ocenění vloženého majetku jako náklady související s jeho pořízením podle právních předpisů upravujících účetnictví.“.

200. V § 30 odst. 10 písm. b) úvodní část ustanovení zní:

„poplatník u hmotného majetku nabytého“.

201. V § 30 odst. 10 písm. b) se bod 4 zrušuje.

202. V § 30 odst. 10 písm. i) se slovo „půjčené“ nahrazuje slovem „zapůjčené“.

203. V § 30 odst. 10 se písmeno m) zrušuje.

Dosavadní písmeno n) se označuje jako písmeno m).

204. V § 33a odst. 2 písm. c) se za slovo „soubor“ vkládá slovo „hmotných“ a za slova „tomuto souboru“ se vkládá slovo „hmotných“.

205. V § 34 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „, kteří mají oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby“.

206. V § 34g odst. 4 písm. a) bodě 3 se slovo „a“ nahrazuje čárkou.

207. V § 34g odst. 4 se na konci písmene b) čárka nahrazuje slovem “a“.

208. V § 35ba odst. 1 písm. a) se slova „; daň se nesnižuje u poplatníka, který k 1. lednu zdaňovacího období pobírá starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu“ zrušují.

209. V § 35ba odst. 2 větě první se za slova „který je“ vkládá slovo „daňovým“ a slova „, Norska nebo Islandu“ se nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

210. V § 35ba odst. 2 větě druhé se slova „na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí“ zrušují.

211. V § 35ba odst. 4 se za slovo „jmění,“ vkládají slova „s výjimkou společenství jmění dědiců,“.

212. V § 35bb odst. 3 větě první se slova „o vnuka“ nahrazují slovy „o vlastního vnuka“ a ve větě druhé slova „Za vnuka“ se nahrazují slovy „Za vlastního vnuka“.

213. V § 35bb odst. 4 se slova „stanovené pro zaměstnance odměňovaného měsíční mzdou k počátku příslušného zdaňovacího období a neupravené s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti, podle zvláštního právního předpisu upravujících výši minimální mzdy (dále jen „minimální mzda“)“ zrušují.

214. V § 35c odst. 1 větě první se slova „, Norska nebo Islandu,“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

215. V § 35c odst. 1 větě první se za slovo „ročně“ vkládají slova „na jedno dítě, 15 804 Kč ročně na druhé dítě a 17 004 Kč ročně na třetí a každé další dítě“.

216. V § 35c se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Je-li v jedné společně hospodařící domácnosti vyživováno více dětí, posuzují se pro účely tohoto ustanovení dohromady.“.

217. V § 35c odst. 4 větě druhé se za slova „sazby daně“ vkládají slova „s výjimkou příjmů, u nichž se uplatní postup dle § 36 odst. 7 nebo 8“.

218. V § 35c odst. 5 větě první se za slova „pokud je“ vkládá slovo „daňovým“ a slova „ , Norska nebo Islandu“ se nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

219. V § 35c odst. 5 větě druhé se slova „na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí“ zrušují.

220. V § 35c odst. 6 úvodní části ustanovení se za slovo „rodičů,“ vkládají slova „dítě, které přestalo být u tohoto poplatníka z důvodu nabytí plné svéprávnosti nebo zletilosti v pěstounské péči,“.

221. V § 35c odst. 6 úvodní části ustanovení se slova „vnuk a dítě nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho (její) rodiče nemají“ nahrazují slovy „dítě druhého z manželů, vlastní vnuk nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho rodiče nemají dostatečné“.

222. V § 35d odst. 8 se slova „do 31. března“ nahrazují slovy „při zúčtování mzdy za březen“.

223. V § 36 odst. 1 písm. a) bod 2 zní:

„2. z příjmů z nájemného movité věci nebo její části umístěné na území České republiky,“.

224. V § 36 odst. 1 písm. b) bodě 1 se slova „nebo z podílu na likvidačním zůstatku“ nahrazují slovy „, z podílu na likvidačním zůstatku a jiný příjem z držby kapitálového majetku ve formě vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění“.

225. V § 36 odst. 2 se na konci textu písmene d) doplňují slova „nebo jiného poplatníka daně z příjmů fyzických osob“.

226. V § 36 odst. 2 písm. e) se slovo „sníženého“ nahrazuje slovy „ z vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění; tento příjem se snižuje“.

227. V § 36 odst. 2 se na konci textu písmene i) doplňují slova „; obdobně se postupuje u příjmu člena obchodní korporace z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu“.

228. V § 36 odst. 2 písm. k) se slova „s výjimkou výher a cen z loterií a jiných podobných her provozovaných na základě povolení vydaného podle zvláštního právního předpisu[12)] [§ 10 odst. 3 písm. b)] nebo od daně osvobozených podle § 4 odst. 1 písm. f),“ zrušují.

229. V § 36 odst. 2 písm. l) se slova „, s výjimkou cen ze soutěží a slosování, které jsou od daně osvobozeny [§ 4 odst. 1 písm. f)]“ zrušují.

230. V § 36 odst. 2 písm. v) se slovo „odchodného,“ zrušuje.

231. V § 36 odst. 3 větě sedmé se za slova „druhu příjmu“ vkládají slova „poplatníka fyzické osoby nebo poplatníka daně z příjmů právnických osob“.

232. V § 36 odst. 4 větě první se za slova „účasti v“ vkládá slovo „základním“.

233. V § 36 odst. 6 se slova „ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři“ nahrazují slovy „v centrálním depozitáři zaknihovaných cenných papírů“.

234. V § 36 odstavec 7 zní:

„(7) Zahrne-li poplatník, který je daňovým rezidentem České republiky, veškeré příjmy uvedené v § 6 odst. 4 do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém byly příjmy vyplaceny, započte se daň sražená z těchto příjmů na jeho daň.“.

235. V § 36 odst. 8 se slova „Zahrnou-li do daňového přiznání poplatníci uvedení v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kteří jsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. c), f) nebo g)“ nahrazují slovy „Zahrne-li do daňového přiznání poplatník, který není daňovým rezidentem České republiky a který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, veškeré příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), f) a g)“, slovo „jejich“ se nahrazuje slovem „jeho“, slovo „podávají“ se nahrazuje slovem „podává“ a slova „ poplatník příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. c), f) nebo g)“ se nahrazují slovy „poplatník příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), f) a g)“.

236. V § 38a odstavec 2 zní:

„(2) Zálohy neplatí

a) poplatník, jehož poslední známá daňová povinnost nepřesáhla 30 000 Kč,
b) obec nebo kraj,
c) zůstavitel ode dne jeho smrti.“.

Poznámka pod čarou č. 39 se zrušuje.

237. V § 38a odst. 5 se slova „a funkčních požitků, ze kterých“ nahrazují slovy „„ ze kterého“.

238. V § 38a odst. 9 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

239. V § 38a odstavec 10 zní:

„(10) Ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) do dne předcházejícího dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku, platí za nástupnickou obchodní korporaci zálohy zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě stanovené podle odstavců 1 až 9, s výjimkou sloučení, kdy takto stanovené zálohy nadále platí i nástupnická obchodní korporace. Ode dne zápisu fúze do obchodního rejstříku platí zálohy nástupnická obchodní

korporace, a to ve výši a periodicitě odvozené ze součtu posledních známých daňových povinností zaniklých obchodních korporací, stanovených podle odstavce 1 věty třetí s případným dopočtem podle odstavce 6, který se při sloučení dále zvýší o poslední známou daňovou povinnost nástupnické obchodní korporace. Při převodu jmění na společníka, který je právnickou osobou, se výše a periodicita záloh placených ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) nemění; bude-li právním nástupcem zanikající obchodní korporace fyzická osoba, stanoví zálohy na období ode dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku do konce kalendářního roku správce daně, s přihlédnutím k zálohám splatným od rozhodného dne do dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku. U přeměny rozdělením stanoví nástupnickým obchodním korporacím zálohy na část zdaňovacího období podle § 21a písm. c) ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku správce daně, který tímto rozhodnutím zároveň stanoví způsob rozdělení záloh zaplacených zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací k zápočtu na daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Zálohy zaplacené v průběhu celého zdaňovacího období podle § 21a písm. c) zanikajícími, rozdělovanými a nástupnickými obchodními korporacemi, se započtou na celkovou daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Obdobně se postupuje u přeměn, u nichž rozhodným dnem přeměny bude první den kalendářního roku nebo hospodářského roku.“.

240. V § 38c odstavec 1 zní:

„(1) Plátcem daně se rozumí poplatník se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky, s výjimkou fondu penzijní společnosti, pokud je tento poplatník povinen odvést správci daně daň nebo zálohu na daň, které jsou vybrány od jiných poplatníků nebo jiným poplatníkům sraženy, nebo úhradu na zajištění daně.“.

241. V § 38d odst. 2 se za větu druhou vkládají věty „U příjmu z podřízeného podílu na zisku, jehož výplata je spojena se splněním podmínky, která do konce lhůty pro sražení daně nenastala, a u příjmů z podílu na zisku, jejichž vyplacení bylo statutárním orgánem odmítnuto, je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě. Jestliže je v okamžiku stanoveném zákonem pro sražení srážkové daně vlastníkem vlastního podílu, s nímž je spojeno právo na podíl na zisku, sama obchodní korporace, srážka se provede v okamžiku jeho nabytí jiným poplatníkem, pokud předtím právo na podíl na zisku nezaniklo.“.

242. V § 38d se odstavec 9 včetně poznámky pod čarou č. 39f zrušuje.

Dosavadní odstavce 10 a 11 se označují jako odstavce 9 a 10.

243. V § 38f odst. 3 se slova „a funkčních požitků“ zrušují a číslo „14“ se nahrazuje číslem „13“.

244. V § 38g odst. 4 se slova „zvyšuje o solidární zvýšení daně daň nebo záloha na daň z příjmů ze závislé činnosti“ nahrazují slovy „daň zvyšuje o solidární zvýšení daně“.

245. V § 38g se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Daňové přiznání je povinen podat také poplatník, jehož plátce daně oznámil dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu vzniklou zaviněním poplatníka správci daně a předal doklady potřebné k vybrání vzniklého rozdílu podle § 38i odst. 5 písm. b).“.

246. V § 38ga se na konci textu písmene b) doplňují slova „, s výjimkou daňové ztráty“.

247. V § 38h odst. 14 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

248. V § 38ch odst. 4 se číslo „15“ nahrazuje číslem „31“.

249. V § 38ch odst. 5 se slova „do 31. března“ nahrazují slovy „při zúčtování mzdy za březen“.

250. V § 38i odst. 2 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“, na konci textu věty první se doplňují slova „za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl“ a věta poslední se nahrazuje větou „Jinak má poplatník, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, možnost uplatnit nárok na vzniklý rozdíl v daňovém přiznání.“.

251. V § 38i se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

252. V § 38i odst. 4 se na konci textu věty první doplňují slova „za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl“.

253. V § 38i odst. 4 větě druhé se slova „po podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti“ zrušují a slovo „příslušné“ se nahrazuje slovem „toto“.

254. V § 38i odst. 5 písm. a) a b) se slova „podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a“ zrušují.

255. V § 38i se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Plátce daně je povinen o podání oznámení podle odstavce 5 písm. b), které učinil u svého správce daně, současně informovat poplatníka.“.

256. V § 38j odst. 2 písmeno b) zní:

„b) rodné číslo, a u daňového nerezidenta datum narození, číslo a typ dokladu prokazujícího jeho totožnost a kód státu, který tento doklad vydal, identifikaci pro daňové účely ve státu daňové rezidence a kód státu, jehož je daňovým rezidentem,“.

257. V § 38j odst. 2 písm. c) se za slova „jehož je“ vkládá slovo „daňovým“.

258. V § 38j se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) údaje o výpočtu daně a provedeném ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.“.

259. V § 38k odst. 4 písmeno c) zní:

„c) jaký je počet dětí vyživovaných v rámci jeho společně hospodařící domácnosti a dále
1. jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání daňového zvýhodnění na vyživované dítě,
2. zda uplatňuje daňové zvýhodnění na toto dítě ve výši náležející podle § 35c odst. 1 na jedno dítě nebo ve výši náležející na druhé dítě nebo na třetí a každé další vyživované dítě,
3. zda v rámci téže společně hospodařící domácnosti uplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované děti i jiná osoba,
4. kdy a jak se případně změnily rozhodné skutečnosti pro přiznání daňového zvýhodnění a
5. jedná-li se o zletilé studující dítě, že nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,“.

260. V § 38k odst. 4 se na konci písmene d) čárka nahrazuje tečkou a písmeno e) se zrušuje.

261. V § 38l odst. 1 písm. e) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

262. V § 38l odst. 1 písm. f) se slova „nebo společníkem“ zrušují.

263. V § 38l odst. 1 písm. g) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

264. V § 38l odst. 3 písmeno c) zní:

„c) jsou-li poplatníci vyživující děti v jedné společně hospodařící domácnosti zaměstnaní, potvrzením od zaměstnavatele druhého z poplatníků, ve kterém plátce daně uvede, na které děti druhý z poplatníků uplatňuje daňové zvýhodnění a v jaké výši,“.

265. V § 38ma odst. 3 se číslo „2“ nahrazuje číslem „1“.

266. V § 38na odst. 4 se slova „jemuž byla vyměřena daňová ztráta, která byla podle § 23c odst. 8 písm. b) převzata právním nástupcem, může právní nástupce převzatou daňovou ztrátu“ nahrazují slovy „může právní nástupce daňovou ztrátu převzatou podle § 23c odst. 8 písm. b)“, slova „který zanikl“ se nahrazují slovy „kterému byla daňová ztráta

vyměřena“ a slova „rozdělovanou obchodní společností v období“ se nahrazují „poplatníkem, kterému byla daňová ztráta vyměřena, a to v období“.

267. V § 38na odst. 4 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“.

268. V § 38na odst. 6 se slova „vyměřené převádějící obchodní společnosti a“ zrušují, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“.

269. Za § 38nc se vkládá nový § 38o, který včetně nadpisu zní:

„§ 38o

Zvláštní ustanovení o pokutě za opožděné tvrzení daně

Je-li část dílčího základu daně z příjmů ze závislé činnosti, ze kterých plátce daně sráží zálohu na daň, vyšší než 50 % celkového základu daně, snižuje se pokuta za opožděné tvrzení daně u daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob na desetinu.“.

270. § 38p včetně nadpisu zní:

„§ 38p

Zvláštní ustanovení o penále

Pro účely výpočtu penále se vychází z částky daně tak, jak by byla stanovena oproti poslední známé dani, pokud by nebyly v rámci postupu vedoucího k doměření této daně z moci úřední dodatečně uplatněny vyšší částky odčitatelných položek podle § 34.“.

271. V § 38r odst. 2 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“.

272. V § 38r se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Lhůty pro stanovení daně z důvodu nesplnění podmínky pokračování v činnosti zemědělského podnikatele počínají běžet od konce kalendářního roku, v němž tato podmínka není splněna.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

273. V § 38r odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje slovy „až 4“.

274. V § 38s se číslo „13“ nahrazuje číslem „12“.

275. Za § 38u se vkládají nové § 38v a 38w, které včetně nadpisů znějí:

„§ 38v

Oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob

(1) Pokud poplatník daně z příjmů fyzických osob obdrží příjem, který je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen a je vyšší než 5 000 000 Kč, je povinen oznámit správci daně tuto skutečnost do konce lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém příjem obdržel.

(2) V oznámení podle odstavce 1 poplatník uvede

a) výši příjmu,
b) popis okolností nabytí příjmu,
c) datum, kdy příjem vznikl.

(3) Odstavec 1 se nevztahuje na příjem, o němž může údaje podle odstavce 2 správce daně zjistit z rejstříků či evidencí, do kterých má přístup a které zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Zjistí-li správce daně nesplnění povinnosti podle odstavce 1, vyzve poplatníka k jejímu dodatečnému splnění a stanoví mu k tomu náhradní lhůtu.

(5) Jde-li o příjem plynoucí do společného jmění manželů, oznámí správci daně skutečnost podle odstavce 1 jeden z manželů.

§ 38w

Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu

(1) Poplatníkovi vzniká povinnost uhradit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud nepodá oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob, ve výši

a) 0,1 % z částky neoznámeného příjmu, pokud tuto povinnost splní, aniž by k tomu byl vyzván,
b) 10 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník tuto povinnost splní v náhradní lhůtě poté, co byl k tomu vyzván, nebo
c) 15 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník nesplní tuto povinnost ani v náhradní lhůtě.

(2) Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(3) Pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu lze uložit nejpozději do uplynutí lhůty pro stanovení daně.

(4) O povinnosti platit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(5) Pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(6) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud k nesplnění povinnosti oznámit osvobozený příjem došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit.“.

276. Dosavadní části sedmá a osmá se označují jako části šestá a sedmá.

277. V příloze č. 1 položka (2-33) zní:

„

(2-33)	27.51.15	Ventilátory a ventilační nebo recirkulační odsávače převážně pro domácnost

“.

278. V příloze č. 1 položka (2-37) zní:

„

(2-37)	28.12	Hydraulická a pneumatická zařízení

“.

279. V příloze č. 1 položka (2-43) zní:

„

(2-43)	27.51	Elektrické spotřebiče převážně pro domácnost

“.

280. V příloze č. 1 se položka „

	29.31.22	Spouštěče a duální startovací generátory; ostatní generátory a ostatní přístroje a zařízení

“ zrušuje.

281. V příloze č. 1 položka (3-23) zní:

„

(3-23)	28.12.1	Jen: hydraulické a pneumatické pohony a hydraulické systémy

“.

282. V příloze č. 1 položce (4-15) se slovo „uvedena“ nahrazují slovem „uvedeny“.

283. V příloze č. 1 položce (4-16) se slovo „uvedena“ nahrazují slovem „uvedeny“.

284. V příloze č. 1 položce (4-22) se slova „podle občanského zákoníku“ zrušují.

285. V příloze č. 1 položce (5-39) se slova „podle občanského zákoníku“ zrušují.

286. V příloze č. 1 se doplňuje položka (6-9), která zní:

„

(6-9)		Jednotky, které zahrnují nebytový prostor, v domech, budovách a stavbách uvedených v ostatních položkách této odpisové skupiny této přílohy

“.

287. V příloze č. 1 vysvětlivka ++) zní: „++) CZ-CPA = kód „Klasifikace produkce (CZ-CPA)“ zavedené sdělením Českého statistického úřadu č. 275/2008 Sb., o zavedení Klasifikace produkce (CZ-CPA). Pro konkrétní obsahové vymezení náplně položky odpisové skupiny, je-li dále uvedený „Název“ s ohledem na stručnost textace definován jinak, je rozhodující stanovená položka CZ-CPA.“.

288. V příloze č. 1 vysvětlivka +++) zní: „+++) CZ-CC = kód „Klasifikace stavebních děl (CZ-CC)“ zavedené sdělením Českého statistického úřadu č. 321/2003 Sb., o zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC.“.

289. V příloze č. 2 bodě 1 úvodní části ustanovení se slova „které budou proplaceny v kalendářním roce, ve kterém poplatník vede daňovou evidenci, se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém poplatník vede daňovou evidenci, a to“ nahrazují slovy „se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence“.

290. V příloze č. 2 bodě 2 se slova „vede daňovou evidenci“ nahrazují slovy „zahájí vedení daňové evidence“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Pro zdaňovací období roku 2015 se nepoužije část první článek II bod 8 zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb.
3. Ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) úvodní část ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud jde o nepřerušení doby 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu v obchodní korporaci u téhož poplatníka v případě rozdělení podílu v souvislosti s jeho úplatným převodem, je-li rozdělením zachována celková výše podílu, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.
4. Ustanovení § 4 odst. 1 písm. u) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.
5. Ustanovení § 4a, 6, 15, 17b, 19, 19b, 20, 22, 24, 35ba a § 35c zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, v části týkající se stejného daňového zacházení ve vztahu k Lichtenštejnsku jako k ostatním státům tvořícím Evropský hospodářský prostor se použijí ode dne, kterým se začne provádět smlouva s Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění.
6. Ustanovení § 4a písm. e) a § 19b odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

7. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.

8. Ustanovení § 10 odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.

9. Ustanovení § 15 odst. 5 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.

10. Ustanovení § 16a odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.

11. Ustanovení § 18 odst. 2, pokud jde o zrušení vyjmutí příjmu svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu nebo ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti z předmětu daně z příjmů právnických osob, § 21f a § 30 odst. 10 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

12. Ustanovení § 18a odst. 5 písm. c) a § 20 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014. Využije-li poplatník postup podle tohoto ustanovení, použije se pro zdaňovací období započaté v roce 2014 ustanovení § 24 odst. 2 písm. zt) a § 34 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Ustanovení § 19 odst. 1 písm. zc), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

14. Ustanovení § 19 odst. 1 písm. zf) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

15. Ustanovení § 19b odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

16. U poplatníka poskytujícího zdravotní služby a poplatníka uvedeného v § 17a odst. 2 písm. b), c), d) a e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném od 1. ledna 2014, se podmínka snížení základu daně podle § 20 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném před 1. lednem 2014, spočívající v použití prostředků získaných takto dosaženou úsporou daňové povinnosti ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, považuje za splněnou, pokud použijí tyto prostředky ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi jejich základního poslání nejpozději do konce zdaňovacího období započatého v roce 2014.

17. Veřejně prospěšný poplatník, u kterého jsou předmětem daně všechny příjmy z důvodu změny právní formy, se podmínka snížení základu daně podle § 20 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb. spočívající v použití prostředků získaných takto dosaženou úsporou daňové povinnosti ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, považuje za splněnou, pokud použije tyto prostředky ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi jejich základního poslání nejpozději do konce následujícího zdaňovacího období, po zdaňovacím období, ve kterém došlo ke změně právní formy. To neplatí v případě změny právní formy na sociální družstvo.

18. Ustanovení o finančním leasingu zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije na smlouvy o finančním leasingu, u kterých byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

19. Ustanovení o finančním leasingu zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít na smlouvy o finančním leasingu, u kterých byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání v době od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014.

20. Převzetí daňové ztráty u družstev podle § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze provést poprvé u daňové ztráty vyměřené za zdaňovací období započaté v roce 2015.

21. Pro pohledávky splatné přede dnem účinnosti tohoto zákona se použije ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bodu 12 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

22. Ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bodu 18 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

23. Ustanovení § 23 odst. 3 písm. c) bodu 9 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

24. Fond penzijní společnosti může ve zdaňovacím období započatém v roce 2014 použít ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném do 31. prosince 2013.

25. Ustanovení § 23 odst. 6 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

26. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. k) bodu 1 a 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

27. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. t) bodu 5 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

28. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. u) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

29. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. y) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

30. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. zv) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

31. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. zx) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

32. Ustanovení § 25 odst. 1 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

33. Ustanovení § 25 odst. 1 písm. zp) a § 25 odst. 1 písm. zq) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít i pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

34. Ustanovení § 27 písm. j) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít na hmotný majetek nabytý po 1. lednu 2014.

35. Ustanovení § 28 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

36. Ustanovení § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., nebo ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije pouze pro účelové dary na pořízení hmotného majetku nebo jeho technické zhodnocení poskytnuté od 1. ledna 2014.

37. Ustanovení § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít i pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

38. Ustanovení § 29 odst. 10 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.

39. Ustanovení § 35c odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.

40. Podle ustanovení § 35d odst. 8 a § 38ch odst. 4 a 5 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poprvé postupuje již při ročním zúčtování záloh za zdaňovací období roku 2014.

41. Ustanovení § 36 odst. 2 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

42. Ustanovení § 38g odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.

43. Při použití odpisové skupiny hmotného a nehmotného majetku podle přílohy č. 1 k zákonu č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, může poplatník změnit odpisovou skupinu již odpisovaného majetku ve zdaňovacím období započatém v roce 2014. Obdobnou možnost má poplatník i při změně sazby nebo koeficientu. Změní-li se uvedenou změnou doba odpisování hmotného majetku, doba finančního leasingu u smluv sjednaných před účinností změny doby odpisování se nemění.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Čl. III

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 176/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 větě poslední se za slova „nebo k pohledávkám“ vkládá slovo „vzniklým“.

2. V § 8a odst. 1 písmeno b) se číslo „36“ nahrazuje číslem „30“.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u rezerv a opravných položek za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Pro pohledávky splatné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Pro pohledávky splatné od 1. ledna 2014, lze použít ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o dani silniční

Čl. V

Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 243/1994 Sb., zákona č. 143/1996 Sb., zákona č. 61/1998 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 303/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 493/2001 Sb., zákona č. 207/2002 Sb., zákona č. 102/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 246/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 větě první se slova „uvedené v § 2 odst. 1 a 2“ nahrazují slovy „tuto povinnost zakládající“.

2. V § 8 odst. 2 větě první se slova „uvedené v § 2 odst. 1 a 2“ nahrazují slovy „tuto povinnost zakládající“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna daňového řádu

Čl. VI

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 1 se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

2. V § 19 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

3. V § 24 odstavec 4 zní:

„(4) V téže věci může jménem právnické osoby současně jednat jen jedna fyzická osoba. V případě, kdy je pro jednání statutárního orgánu právnické osoby vyžadováno společné jednání více osob, jedná jejím jménem kterýkoliv člen tohoto statutárního orgánu.“.

4. V § 32 odst. 2 se věta poslední zrušuje.

5. V § 34 se za slovo „do“ vkládají slova „pátého pracovního dne ode“.

6. V § 72 odst. 4 se slovo „zřízenu“ nahrazuje slovem „zpřístupněnu“.

7. V § 74 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud vada podání spočívá pouze v tom, že podání bylo učiněno jinak než elektronicky, ačkoliv mělo být učiněno elektronicky, hledí se na něj jako na podání bez vady; to platí pouze pro podání, u nichž tuto skutečnost správce daně předem zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

8. V § 148 odst. 4 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) trestního stíhání pro daňový trestný čin související s touto daní,“.

Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena d) až f).

9. V § 157 se odstavec 7 zrušuje.

10. V § 185 odst. 1 se slova „patří do společného jmění manželů nebo majetku manžela dlužníka“ nahrazují slovy „patří do společného jmění manželů“.

11. V § 194a se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „; to nebrání správci daně, aby v odůvodněných případech provedl dražbu jinak než elektronicky“.

12. V § 206 odst. 2 se slova „na místě, kde se nacházejí“ zrušují.

13. V § 207 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Úkony potřebné k odebrání a zajištění sepsané věci dlužníka, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.“.

14. V § 214 odst. 1 se za slovo „dražbu“ vkládají slova „, a to i“ a věta poslední se zrušuje.

15. V § 239a se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud je dědiců více, přechází na ně společná daňová povinnost. Daňové dluhy z ní vzešlé hradí dědicové společně a nerozdílně v rozsahu podle občanského zákoníku. Společnou daňovou povinnost spravuje správce daně, který byl příslušný ke správě daňové povinnosti zůstavitele v den předcházející dni skončení řízení o pozůstalosti.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

16. Nadpis nad § 247 se zrušuje.

17. Nadpis § 247 zní: „**Pořádková pokuta**“.

18. V § 247 odst. 2 se číslo „50 000“ nahrazuje číslem „500 000“.

19. V § 247 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Pořádkovou pokutu lze ukládat i opakovaně, nevedlo-li dosavadní uložení pokuty k nápravě a protiprávní stav trvá.“.

20. Za § 247 se vkládá nový § 247a, který včetně nadpisu zní:

„§ 247a

Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy

(1) Pokutu do 500 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo

a) nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně, nebo
b) nesplní záznamní nebo jinou evidenční povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně.

(2) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu ve výši 2 000 Kč, pokud učinil podání podle § 72 odst. 1 jinak než elektronicky, ačkoli byl povinen jej učinit elektronicky.

(3) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 2 rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

(4) Správce daně kromě pokuty podle odstavce 2 uloží pokutu do 50 000 Kč, pokud daňový subjekt nesplněním povinnosti učinit podání elektronicky závažně ztěžuje správu daní.

(5) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.“.

21. Nadpis § 248 zní: „**Společná ustanovení pro řízení o pokutě**“.

22. V § 248 odst. 1 se za slovo „pokuty“ vkládají slova „nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy“.

23. V § 248 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

24. V § 248 odstavec 2 zní:

„(2) Pořádková pokuta a pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je splatná do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení.“.

25. V § 248 odst. 3 se slovo „uložil“ nahrazuje slovy „nebo pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy uložil, nebo rozhodl o povinnosti ji platit“.

26. Nadpis § 249 zní: „**Zjednodušené řízení o uložení pokuty**“.

27. V § 249 odstavec 1 zní:

„(1) Pokud pořádková pokuta nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy nepřesahuje 5 000 Kč a pokud ten, komu je pokuta ukládána, důvody a výši ukládané pokuty

uzná a současně pokutu uhradí na místě, správce daně uvede její výši a důvody do protokolu pořizovaného o jednání, při němž nastaly důvody pro uložení pořádkové pokuty nebo byly zjištěny důvody pro uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.“.

28. V § 249 odst. 2 se za slova „Pořádková pokuta“ vkládají slova „nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy“.

29. V § 249 odst. 3 se za slovo „pokuty“ vkládají slova „nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy“.

30. V § 252 odst. 2 se věta třetí zrušuje.

31. V § 254 odst. 6 se za slovo „škody“ vkládají slova „nebo přiznané zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu“.

32. Nadpis nad § 259 se zrušuje.

33. Nadpis § 259 zní: „**Řízení o prominutí daně nebo příslušenství daně**“.

34. Za § 259 se vkládají nové § 259a až 259c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 259a

Prominutí penále

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí části penále, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

(2) Správce daně na základě posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední může prominout až 75 % penále. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Žádost o prominutí penále lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci dodatečného platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále.

(4) Lhůta pro podání žádosti podle odstavce 3 neběží po dobu

a) řízení o povolení posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla,
b) povoleného posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

§ 259b

Prominutí úroku z prodlení a úroku z posečkané částky

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl.

(2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout úrok z prodlení nebo úrok z posečkané částky, pokud k prodlení s úhradou daně došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Při posouzení rozsahu, ve kterém bude úrok prominut, správce daně zohlední skutečnost, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku.

§ 259c

Společná ustanovení o prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Při posouzení žádosti o prominutí daně nebo příslušenství daně, správce daně zohlední četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem.

(2) Prominutí daně nebo příslušenství daně není možné, pokud daňový subjekt nebo osoba, která je členem jeho statutárního orgánu, v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy.

(3) Pokud právnická osoba závažným způsobem poruší daňové nebo účetní právní předpisy, hledí se pro účely posouzení splnění podmínky podle odstavce 2 na osobu, která byla v době tohoto porušení v této právnické osobě členem statutárního orgánu, jako by je také porušila.“.

35. Nadpis § 260 zní: „**Hromadné prominutí daně nebo příslušenství daně**“.

Čl. VII

Přechodná ustanovení

1. Řízení nebo jiné postupy při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Došlo-li k nesplnění povinnosti nepeněžité povahy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při ukládání pokuty podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Žádat o prominutí penále lze pouze v případě penále vzniklého ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Žádat o prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky lze pouze v případě úroku vzniklého ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Od předepsání úroku z posečkané částky vzniklého přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona lze upustit podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o Finanční správě České republiky

Čl. VIII

V zákoně č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění zákona č. 458/2011 Sb., § 13a včetně nadpisu zní:

„§ 13a

Zvláštní postupy k utajení a zajištění bezpečnosti

(1) Pro účely utajení činnosti zpravodajských služeb České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů a Armády České republiky a zajištění bezpečnosti jejich příslušníků lze použít zvláštní postupy k utajení a zajištění bezpečnosti při správě daní a registraci smlouvy o důchodovém spoření.

(2) Zvláštní postupy podle odstavce 1 mohou použít

a) příslušníci
   1. zpravodajské služby České republiky,
   2. Policie České republiky,
   3. Generální inspekce bezpečnostních sborů a
   4. Hasičského záchranného sboru České republiky,
b) vojáci z povolání a vojáci, kteří jsou po dobu činné služby hmotně zabezpečeni jako vojáci z povolání,
c) zpravodajské služby České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Armáda České republiky, Hasičský záchranný sbor České republiky a
d) orgány finanční správy.

(3) Zvláštní postupy podle odstavce 1 stanoví vláda.“.

Čl. IX

Přechodné ustanovení

Pokud byly zvláštní postupy k utajení a zajištění bezpečnosti zpravodajských služeb České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů a Armády České republiky a zajištění bezpečnosti jejich příslušníků při správě daní a registraci smlouvy o důchodovém spoření stanoveny vládou přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze je použít nejdříve ode dne, který stanoví po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vláda.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o rozpočtovém určení daní

Čl. X

V § 2 písm. b) zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), se slova „daňovou povinnost, [3)]“ nahrazují slovem „daň,“.

Poznámka pod čarou č. 3 se zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. XI

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 11/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 2 zní:

„(2) Do vyměřovacího základu zaměstnance se z příjmů uvedených v odstavci 1 nezahrnují tyto příjmy:

a) náhrada škody podle zákoníku práce a právních předpisů upravujících služební poměry,
b) odstupné a další odstupné, odchodné a odbytné poskytovaná na základě zvláštních právních předpisů a odměna při skončení funkčního období náležející podle zvláštních právních předpisů,
c) věrnostní přídavek horník[5)],
d) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání,

e) jednorázová sociální výpomoc poskytnutá zaměstnanci k překlenutí jeho mimořádně obtížných poměrů vzniklých v důsledku živelní pohromy, požáru, ekologické nebo průmyslové havárie nebo jiné mimořádně závažné události.“.

2. V § 7 odst. 1 písm. a) se bod 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení bodu 1.

3. V § 7 se odstavce 2 a 3 zrušují.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako 2 a 3.

4. V § 9 se odstavce 2 a 4 až 6 zrušují.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

5. V § 9 odst. 2 se slova „, který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 1,“ zrušují.

6. V § 9a se slova „odst. 3 nebo 4“ nahrazují slovy „odst. 2“.

7. V § 11 se slova „odst. 3 až 5“ nahrazují slovy „odst. 2“.

8. V § 16 odst. 3 se slova „deset let“ nahrazují slovy „15 let“.

9. V § 22 odst. 1 se slova „odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „odst. 2“.

10. V § 22b odst. 1, 3 a 4 se slova „odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „odst. 2“.

Čl. XII

Přechodná ustanovení

1. Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti se za období před 1. lednem 2015 stanoví podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Při nesplnění nebo porušení povinností uložených zaměstnavateli zákonem č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Řízení ve věcech nesplnění nebo porušení povinností podle bodu 2 zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a pravomocně neskončená před tímto dnem se dokončí podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. XIII

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb.,

zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 274/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a zákona č. 64/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 123e odst. 1 písmeno c) zní:

„c) s ověřenou identitou podatele způsobem určeným orgánem sociálního zabezpečení, pokud orgán sociálního zabezpečení tuto možnost zajistil.“.

2. V § 123e odst. 2 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a závěrečná část ustanovení se zrušuje.

3. V § 123e odstavec 3 zní:

„(3) Ten, kdo činí podání v elektronické podobě ve formě datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem, uvede současně akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který jeho kvalifikovaný certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.“.

4. V § 123e odst. 4 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno f).

5. V § 123e se odstavec 5 zrušuje.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. XIV

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 224/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 188/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 264/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 178/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 135/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 314/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 463/2012 Sb., zákona č. 267/2013 Sb., zákona č. 274/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. …/…Sb., zákona č. …/…Sb. a zákona č. …/…Sb., se mění takto:

1. V § 21 odst. 1 písm. a) části věty za středníkem se slova „nebo vyšších odborných školách (dále jen „střední škola“)“ zrušují.

2. V § 22 odst. 1 a § 23 odst. 1 se za slova „podle § 21“ vkládají slova „odst. 1“.

3. V § 29 odstavec 3 zní:

„(3) Pojištěnec, který nesplňuje podmínky stanovené v

a) odstavci 1 písm. g) až k), má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1,
b) odstavci 2 písm. b) až f), má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození, a získal aspoň 15 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1.“.

Čl. XV

Přechodné ustanovení

Splnil-li pojištěnec podmínky uvedené v § 29 odst. 3 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, před tímto dnem, vzniká mu nárok na starobní důchod dnem splnění těchto podmínek.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XVI

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a zákona č. 64/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 110 odst. 2 se věta poslední zrušuje.

2. V § 110 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Tato lhůta neběží po dobu, po kterou nejsou splněny podmínky pro výplatu dávky podle § 109 odst. 1.“.

3. V § 162 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) s ověřenou identitou podatele způsobem určeným orgánem nemocenského pojištění, pokud orgán nemocenského pojištění tuto možnost zajistil.“.

4. V § 162 odst. 2 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a závěrečná část ustanovení se zrušuje.

5. V § 162 odstavec 3 zní:

„(3) Ten, kdo činí podání v elektronické podobě ve formě datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem, uvede současně akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který jeho kvalifikovaný certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.“.

6. V § 162 odst. 4 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno f).

7. V § 162 se odstavec 5 zrušuje.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění

Čl. XVII

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 138/2001 Sb., zákona č. 49/2002 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 138/2011 Sb., zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 11/2013 Sb., zákona č. 342/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a zákona č. 109/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“ a slovo „všeobecného“ se nahrazuje slovem „veřejného“.

2. V § 3 odstavce 1 až 5 znějí:

„(1) Vyměřovacím základem zaměstnance[2)] je úhrn příjmů ze závislé činnosti, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů[3)] a nejsou od této daně osvobozeny a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci nebo předáno v jeho prospěch, popřípadě připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance.

(2) Vyměřovací základ zaměstnance podle odstavce 1 se snižuje o

a) náhradu škody podle zákoníku práce a právních předpisů upravujících služební poměry,
b) odstupné a další odstupné, odchodné a odbytné poskytovaná na základě zvláštních právních předpisů a odměna při skončení funkčního období náležející podle zvláštních právních předpisů,
c) věrnostní přídavek horník[5)],
d) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání,
e) jednorázová sociální výpomoc poskytnutá zaměstnanci k překlenutí jeho mimořádně obtížných poměrů vzniklých v důsledku živelní pohromy, požáru, ekologické nebo průmyslové havárie nebo jiné mimořádně závažné události.

(3) Pro stanovení vyměřovacího základu zaměstnance, kterému byly zúčtovány příjmy po skončení zaměstnání, se použijí odstavce 1 a 2 obdobně.

(4) Pojistné za zaměstnance se stanoví z vyměřovacího základu podle odstavců 1 až 3, nejméně však z minimálního vyměřovacího základu, není-li dále stanoveno jinak.

(5) Je-li zaměstnanci vyplácen příjem v cizí měně, přepočte se na českou měnu způsobem stanoveným zákonem upravujícím daně z příjmů. Zaměstnavatel je povinen vést ve svých záznamech pro stanovení a odvod pojistného kurz, který použil.“.

Poznámka pod čarou č. 53 se zrušuje.

3. V § 3 odst. 6 se věta první zrušuje.

4. V § 3 se dosavadní odstavce 13 až 18 označují jako odstavce 12 až 17.

5. V § 3 odst. 12 se slova „písm. e) a f)“ zrušují.

6. V § 3 se odstavce 13 až 17 zrušují.

7. V § 3a odst. 2 se slova „, nejvýše však z maximálního vyměřovacího základu“ zrušují a slova „maximálním vyměřovacím základem je částka ve výši sedmdesátidvounásobku průměrné mzdy“ se nahrazují slovy „za průměrnou mzdu se pro účely tohoto zákona považuje částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu pro účely důchodového pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu[16b)] s tím, že vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru“.

8. V § 3a se odstavec 5 zrušuje.

9. § 3d se zrušuje.

10. V § 14 odst. 2 se věty čtvrtá až sedmá a poslední zrušují.

11. V § 20 odst. 1 se slovo „všeobecného“ nahrazuje slovem „veřejného“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. XVIII

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 167/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 459/2000 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 47/2006 Sb., zákona

č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 340/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 57/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 270/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 59/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 298/2011, zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 238/2013 Sb., zákona č. 60/2014 Sb. a zákona č. 109/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 5 písm. a) úvodní části ustanovení se slova „nebo funkčních požitků“ zrušují.

2. V § 5 písm. a) bodě 3 se slova „která v kalendářním měsíci nedosáhla“ nahrazuje slovy „popřípadě více dohod o provedení práce u jednoho zaměstnavatele, pokud úhrn příjmů z takových dohod v kalendářním měsíci nedosáhl“ a na konci textu bodu 3 se doplňují slova „; započitatelný příjem zúčtovaný zaměstnavatelem až po skončení dohody o provedení práce se považuje za příjem zúčtovaný do kalendářního měsíce, v němž tato dohoda skončila“.

3. V § 5 písm. a) bodě 5 se slova „která v kalendářním měsíci nedosáhla“ nahrazuje slovy „popřípadě více dohod o pracovní činnosti u jednoho zaměstnavatele, pokud úhrn příjmů z takových dohod v kalendářním měsíci nedosáhl“ a na konci textu bodu 5 se doplňují slova „; započitatelný příjem zúčtovaný zaměstnavatelem až po skončení dohody o pracovní činnosti se považuje za příjem zúčtovaný do kalendářního měsíce, v němž tato dohoda skončila“.

4. V § 5 písm. a) bodech 1 a 2 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

5. V § 9 se odstavec 3 zrušuje.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna živnostenského zákona

Čl. XIX

V § 45a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 214/2006 Sb. a zákona č. 458/2011 Sb., odstavce 1 až 4 znějí:

„(1) Fyzická osoba může společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi na živnostenském úřadu též

a) podat přihlášku k registraci nebo oznámení určené správci daně za předpokladu, že nemá zákonem uloženu povinnost podávat tato podání správci daně v elektronické podobě,
b) oznámit zahájení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího organizaci a provádění sociálního zabezpečení,

c) podat přihlášku k důchodovému pojištění,
d) podat přihlášku k nemocenskému pojištění,
e) oznámit vznik volného pracovního místa nebo jeho obsazení,
f) podat oznámení podle zákona o veřejném zdravotním pojištění.

(2) Právnická osoba může společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi na živnostenském úřadu též

a) podat přihlášku k registraci nebo oznámení určené správci daně za předpokladu, že nemá zákonem uloženu povinnost podávat tato podání správci daně v elektronické podobě,
b) oznámit vznik volného pracovního místa nebo jeho obsazení.

(3) Ohlášení živnosti nebo žádost o koncesi se předkládají na tiskopise vydaném Ministerstvem průmyslu a obchodu. Údaje podle odstavce 1 písm. a) a podle odstavce 2 písm. a) se podávají na tiskopise vydaném Ministerstvem financí.

(4) Živnostenský úřad předá příslušnému správci daně údaje získané podle odstavce 1 písm. a) a podle odstavce 2 písm. a), příslušnému orgánu sociálního zabezpečení údaje získané podle odstavce 1 písm. b) až d), Úřadu práce České republiky - příslušné krajské pobočce a na území hlavního města Prahy pobočce pro hlavní město Prahu údaje podle odstavce 1 písm. e) a podle odstavce 2 písm. b) a příslušné zdravotní pojišťovně údaje získané podle odstavce 1 písm. f).“.

Poznámky pod čarou č. 36c, 36d, 36e, 36f a 36g se zrušují.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

Čl. XX

V § 10 odst. 2 zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 73/2011 Sb., se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

ČÁST PATNACTÁ

Změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

Čl. XXI

Zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a zákona č. 109/2014 Sb., se mění takto:

1. V části první čl. I se body 1, 3, 4, 9 až 12, 14 až 16, 20, 25, 26, 28, 30, 32, 33, 42, 45, 47 až 53, 55, 59, 66, 69, 74, 95, 96, 102, 114, 115, 117, 121, 122, 124, 128, 129, 131, 132, 142 až 144, 147,148, 153 a 155, pokud jde o část šestou, zrušují.

2. V části první čl. II se body 3, 4 a 9 zrušují.

3. V části druhé čl. III se body 5 a 29 až 31 zrušují.

4. V části druhé čl. IV se bod 3 zrušuje.

5. V části třetí čl. V se bod 1 zrušuje.

6. V části třetí se článek VI včetně nadpisu zrušuje.

7. V části deváté čl. XVII se body 1 až 7, 9, 10 a 13 zrušují.

8. Část desátá se včetně nadpisu zrušuje.

9. V části jedenácté čl. XIX se body 1 až 9, 11 až 51 zrušují.

10. V části jedenácté se článek XX včetně nadpisu zrušuje.

11. V části dvanácté čl. XXI se body 1 až 18, 21 až 26 a 29 až 43 zrušují.

12. Část třináctá se včetně nadpisu zrušuje.

13. V části čtrnácté čl. XXIII se body 1 až 11 a 13 až 22 zrušují.

14. Část patnáctá se včetně nadpisů zrušuje.

15. V části šestnácté čl. XXV se body 2, 3, 5 až 54, 56 až 64 zrušují.

16. V části šestnácté se článek XXVI včetně nadpisu zrušuje.

17. V části sedmnácté čl. XXVII se body 1 až 30 a 32 až 49 zrušují.

18. V části osmnácté čl. XXIX se body 2 až 7 a 10 zrušují.

19. V části devatenácté čl. XXX se body 3 až 10 zrušují.

20. Části dvacátá až dvacátá druhá se včetně nadpisů zrušují.

21. V části dvacáté třetí čl. XXXVI se body 2 a 3 zrušují.

22. V části dvacáté čtvrté čl. XXXVII se bod 4 zrušuje.

23. Část dvacátá pátá se včetně nadpisu zrušuje.

24. V části dvacáté šesté čl. XL se body 2 a 3 zrušují.

25. Části dvacátá sedmá až třicátá se včetně nadpisů zrušují.

26. Část třicátá druhá se včetně nadpisu zrušuje.

27. V části třicáté třetí čl. XLVIII se bod 2 zrušuje.

28. V části třicáté třetí se článek XLIX včetně nadpisu zrušuje.

29. Část třicátá čtvrtá se včetně nadpisu zrušuje.

30. V části třicáté páté čl. LII se body 1, 4 a 5 zrušují.

31. Části třicátá šestá až čtyřicátá se včetně nadpisů zrušují.

32. Části čtyřicátá druhá až čtyřicátá pátá se včetně nadpisů zrušují.

33. Části čtyřicátá sedmá až padesátá se včetně nadpisů zrušují.

34. Části padesátá třetí a padesátá čtvrtá se včetně nadpisů zrušují.

35. V části padesáté páté čl. LXXII se body 2 až 12 zrušují.

36. Části padesátá šestá až padesátá osmá se včetně nadpisů zrušují.

37. V části padesáté deváté čl. LXXVII se body 2 a 3 zrušují.

38. Část šedesátá se včetně nadpisu zrušuje.

39. Části šedesátá druhá a šedesátá třetí se včetně nadpisů zrušují.

40. V části šedesáté čtvrté čl. LXXXIV se bod 1 zrušuje.

41. Části šedesátá pátá až sedmdesátá se včetně nadpisů zrušují.

42. Části sedmdesátá druhá a sedmdesátá třetí se včetně nadpisů zrušují.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů

Čl. XXII

Zákon č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, ve znění zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. Část desátá se včetně nadpisu zrušuje.

2. Část jedenáctá se včetně nadpisu zrušuje.

3. V části čtrnácté čl. XXII se písmeno b) zrušuje.

4. V části čtrnácté čl. XXII se v písm. c) slova „jedenácté až“ nahrazují slovy „dvanácté a“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Čl. XXIII

Zákon č. 401/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se mění takto:

1. V části páté čl. VIII se bod 2 zrušuje.

2. V části deváté čl. XIII se body 1 až 3 zrušují.

3. V části osmnácté čl. XXIII se slova „, a ustanovení čl. VIII bodu 2 a čl. XIII bodů 1 až 3, která nabývají účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů“ zrušují.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Čl. XXIV

Zákon č. 60/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se mění takto:

1. V části první čl. I se bod 18 zrušuje.

2. V části páté čl. V se slova „, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 18, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015“ zrušují.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

ÚČINNOST

Čl. XXV

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015.
2. Části patnáctá až osmnáctá nabývají účinnosti dnem 31. prosince 2014.

Důvodová zpráva

I. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

V závěru roku 2013 byla zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., s nabytím účinnosti od 1.1.2014, provedena rozsáhlá úprava všech zákonů působících v daňové oblasti, navazující na komplexní změnu soukromého práva, tzv. rekodifikaci soukromého práva. Tato rekodifikace provádějící rozsáhlé změny v oblasti soukromého práva, skládající se ze tří základních zákonů, a to:

- zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník,
- zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) a
- zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém.

byla dále doprovozena zrušením celé řady zákonů a jejich nahrazením, v rámci tzv. doprovodné legislativy, dalšími novými zákony:

- zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon),
- zákon č. 257/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí,
- rekodifikace soukromého práva,
- zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních,
- zákon č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony,
- zákon č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 303/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva,
- zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob,
- zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů,
- zákon č. 312/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Dalším zákonem, který výrazně ovlivnil nastavení legislativy pro rok 2014 je Parlamentem schválený zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a zákon č. 241/2013 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech.

Významným prvkem ovlivňujícím nastavení v oblasti daní a pojistných, a to především ve vztahu k období počínaje 1.1.2015, je existence již platného zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, tzv. zákona o jednom inkasním místě.

Významným prvkem ovlivňujícím opět daňovou oblast je zákon č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, který svým nastavením u řady úprav v období roku 2013 až 2015 ovlivňuje míru daňové zátěže.

Jedním z daňových zákonů, který patří k nejdůležitějším nástrojům veřejných financí, je zákon o daních z příjmů, a to jak co do pilířů daňové soustavy, tak i do objemu výnosů plynoucích do veřejných rozpočtů. Daně z příjmů jsou upraveny zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, účinným od 1.1.1993 a zavedeným v rámci tzv. nové daňové soustavy. V současnosti má již přes 120 novelizací. Se zákonem o daních z příjmů je úzce propojen zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, rovněž v účinnosti od 1.1.1993.
Navrhovaná právní úprava obsahuje řadu ustanovení, která vedou ke snížení odvodové zátěže poplatníků daně z příjmů fyzických osob (např. zvýšení daňového zvýhodnění na druhé, třetí a každé další dítě žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti). Vzhledem k tomu, že jsou tato ustanovení směřována obecně k fyzickým osobám, tj. bez ohledu na to, zda je poplatníkem muž nebo žena, nejsou v tomto smyslu ani shromažďována empirická data o poměru využití daňových úlev mezi muži a ženami. V tuto chvíli tedy nelze blíže vyhodnotit vliv na rovnost žen a mužů. Obecně lze však konstatovat, že např. právě zvýšení daňového zvýhodnění na druhé, třetí a každé další dítě žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti, ve svém důsledku přispívá ke zlepšení finanční situace rodin poplatníků – fyzických osob.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Návrhované úpravy zákona vyplývají především z potřeby provedení revizí po ratihabici zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů, kterým byl významně novelizován mimo jiné i zákon o daních z příjmů, a to zejména v přímé návaznosti na nové úpravy v oblasti soukromého práva a to novým občanským zákoníkem a zákonem o obchodních korporacích. Zároveň bylo přistoupeno k rozpracování některých záměrů vyplývajících z Programového prohlášení vlády, jenž je konkretizováno uzavřenou Koaliční smlouvou a to směrem k zákonu o daních z příjmů a z minulosti již přijatého zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, kde je nutné řešit problematiku dnes již překonaného textu některých ustanovení již sice platného, ale k většině ustanovení dosud neúčinného zákona.

2.1. Úpravy vyvolané potřebou doplnění nebo zpřesnění režimů nastavených v závislosti na rekodifikaci soukromého práva

S účinností od 1.1.2014 byly přizpůsobeny daňové zákony, včetně zákona o daních z příjmů, platné rekodifikaci soukromého práva. Přijetí této rekodifikace soukromého práva vyvolalo nutnost přistoupit ke změnám v daňových zákonech majících povahu terminologických a věcných změn, přičemž často je konkrétní změna povahy terminologické i věcné současně. Změny pro celou daňovou oblast byly provedeny i s ohledem na záměry realizace 1. fáze projektu jednoho inkasního místa v samostatném návrhu zákona, později promítnuté do zákonného opatření Senátu, nikoliv tedy jako zákonem doprovodným k novému občanskému zákoníku. Již v průběhu závěrečných projednávání zákonného opatření Senátu a v přímé návaznosti na jeho schválení a uvedení do praxe byly a jsou průběžně identifikovány a avizovány potřeby vyjasnění, a i přehodnocení některých ustanovení nebo konkrétních nově nastavených režimů.

Pro oblast působnosti zákona o daních z příjmů se jedná především o zcela nově nastavované režimy spojených s inkorporací daně darovací a daně dědické do zákona o daních z příjmů, nově nastavovaných režimů spojených s možnostmi nového institutu svěřenských fondů a i s některými souvislostmi navazujícími na významné úpravy soukromého práva směrem k vymezením pojmu nemovité věci, především k právu stavby. Některé úpravy jsou prováděny i v návaznosti s novým zákonem o obchodních korporacích, konkrétně ve vztahu k možným výplatám dividend - podílů na zisku osobám bez majetkové účasti v obchodní korporaci.

2.2. Revize zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

Zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., došlo k výraznému potvrzení nepoužitelnosti celé řady nastavení a to i díky vlivu zohledněné rekodifikace, zejména v působnosti zákona o daních z příjmů. Zákon č. 458/2011 Sb., který je fakticky souborem novel daňových a jiných zákonů, je specifický tím, že je platnou součástí právního řádu, avšak je dosud jako celek neúčinný. Pokud bylo v důsledku úprav vyvolaných rekodifikací soukromého práva s dřívější účinností zasaženo do ustanovení, která jsou zmíněným zákonem měněna, došlo k nežádoucímu efektu, kdy se určité pasáže tohoto zákona staly obsolentními (novelizují text, který se mezitím změní, a tudíž dané novelizační body nebude možné v den účinnosti 1. ledna 2015 použít). Za tím účelem je nutné provést úpravy, které by tomu předešly. Legislativně nejjednodušší formou je předsunout účinnost změn prováděných zákonem č. 458/2011 Sb. na stejné datum účinnosti jako má navrhovaný zákon, kterým se mění některé zákony. Celý text zákona o jednom inkasním místě podléhá potřebné analýze prověření jednotlivých nastavení co do rozsahu již transponované, významné části změn, do zákonného opatření Senátu, tj. posunutí účinnosti z 1.1.2015 na 1.1.2014, s ohledem na záměry vlády promítnuté do Koaliční smlouvy a to zrušit zákon č. 458/2011 Sb. se zachováním hlavní myšlenky jednoho inkasního místa – zjednodušení daňového systému a správy daní a pojistného a s cílem zachování harmonizujících prvků základu daně z příjmů fyzických osob s vyměřovacími základy na veřejná pojistná. Výrazná část ustanovení, resp. nových režimů, nastavených zákonem o jednom inkasním místě, právě i s ohledem na záměry nové koaliční vlády tak dojde zrušení, kde lze jmenovat např. odvod z úhrnu mezd. Některá nastavení, byť jsou i v souladu se záměry koaliční vlády, konkrétně zrušení superhrubé mzdy, stanovení druhé sazby daně z příjmů fyzických osob namísto již účinného, od 1.1.2013 zavedeného, prostřednictvím zákona č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, solidárního zvýšení daně, budou spolu s dalšími koaličními záměry na nezvýšení daňového zatížení, na vyvážení zatížení mezi zaměstnanci a OSVČ, na zajištění provázanosti s nastavením veřejných pojistných a na zajištění rozpočtové neutrality, předmětem poměrně důkladných analýz s cílem zohlednění odpovídajících úprav až v souvislosti se změnou připravovanou k 1.1.2016.

Zákonným opatřením Senátu byla provedena změna v navrhovaném zákonu o změně daňových zákonů v souvislosti rekodifikací soukromého práva v případě návrhu na osvobození dividend a podílu na zisku od daně z příjmů, a to směrem k ponechání stávajícího „neosvobozujícího“ režimu. I v této oblasti ve vztahu k přehodnocování úprav nastavených zákonem č. 458/2011 Sb., kdy je záměrem ponechat zdanění dividend a podílů na zisku i pro další období, je nutné v tomto návrhu zákona zohlednit. Tzn. zrušit odpovídající ustanovení v zákonu o jednom inkasním místě.

2.3. Realizace výstupů z programového prohlášení vlády

Koaliční smlouvou vládních stran, potvrzenou programovým prohlášením vlády byly definovány okruhy úprav, které by měly být realizovány již pro účinnost roku 2015. Pro oblast působnosti zákona o daních z příjmů byly definovány tři oblasti:

- zvýšení slevy na druhé a další dítě,
- obnovení základní slevy na dani pro pracující důchodce
- omezení v nastavení výdajových paušálů pro OSVČ.

Harmonizující prvky základu daně z příjmů fyzických osob a vyměřovacích základů pojistných budou zachovány (již z větší části realizovány prostřednictvím zákonného opatření Senátu).

2.4. Další změny v působnosti zákona o daních z příjmů

Mimo okruh tří výše uvedených, v podstatě rozhodujících okruhů záměrů, jsou v návrhu zákona upravující zákon o daních z příjmů navrhovány úpravy sledující další zpřesnění či doplnění.

2.4.1. Úprava systému zdanění investičních fondů

Současné nastavení v oblasti zdaňování investičních fondů, které i při pojednávání v Senátu Parlamentu ČR doznalo po rozsáhlých diskusích úprav, není v souladu se současným trendem v oblasti mezinárodní spolupráce a boji proti daňovým únikům. I stávající platná úprava naplňuje některé znaky škodlivé daňové soutěže dle Kodexu chování pro zdanění podniků přijatého Radou EU.

2.4.2. Úpravy s ohledem na návrh zákona o poskytování služeb péče o dítě

V Parlamentu ČR je v současné době projednáván návrh zákona o poskytování služeb péče o dítě v dětských skupinách (sněmovní tisk č. 82), který obsahuje i úpravy v působnosti daní z příjmů. Připravované úpravy je nutné technicky i legislativně uvést do souladu.

2.4.3. Legislativně technická zpřesnění

Návrh změny zákona obsahuje i poměrně širokou řadu úprav směřující ke zpřesnění ustanovení, a to jak v přímé návaznosti na prováděné ostatní úpravy, tak i návazně na první poznatky z uplatňování zákonného opatření v praxi nebo i v souvislosti na proběhlé úpravy jiných právních předpisů.

2.4.4. Úpravy ke snížení administrativní zátěže a vylepšení spravovatelnosti daně

V návrhu novely je reagováno i na řadu poznatků a podnětů z uplatňování některých nastavení provedených v posledních obdobích, zejména zákonem č. 500/2012 Sb. a zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., směřujícím k úpravám na snížení administrativy jak na straně poplatníků, tak i u správce daně a ke zlepšení spravovatelnosti daní.

2.4.5. Související úpravy v zákoně o rezervách pro zjištění základu daně

Přijetím nového občanského zákoníku začalo platit obecné pravidlo sjednocující promlčecí lhůtu na tři roky (§ 629). Na tuto změnu je nutné reagovat úpravou ustanovení § 8a odst. 2 písm. b) zákona č. 593/1992 Sb. o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, a zkrátit období, po jehož uplynutí lze tvořit opravné položky k nepromlčeným pohledávkám ve výši 100 %, z 36 na 30 měsíců. Tím bude zachována možnost vytváření opravných položek k nesplaceným pohledávkám v dosavadní výši.

2.4.6. Zjištění výše osvobozených příjmů u poplatníků daně z příjmů fyzických osob

Navrhovaná změna umožňuje zjištění výše osvobozených příjmů u poplatníků, u nichž tyto příjmy převyšují ve zdaňovacím období zákonem stanovenou částku. Cílem této úpravy je

v budoucnosti napomáhat zamezování daňových úniků a jako důležitý podpůrný nástroj při prokazování původu majetku.

2.5. Úpravy daňového řádu

Změny v daňovém řádu lze rozdělit do vícero okruhů. Jedním z nich jsou opatření pro účinnější *boj s daňovými úniky*, mezi něž patří např. (i) zrušení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí správce daně o delegaci či atrakci pro flexibilnější využití těchto institutů (omezení zneužívání tzv. virtuálních sídel daňových subjektů, posílení možností odhalování tzv. řetězových podvodů v rámci daně z přidané hodnoty), (ii) zrušení pravidla, které umožňuje osobě zúčastněné na správě daní nesouhlasit s uložením lhůty kratší než den, (iii) modifikace lhůty pro stanovení daně v souvislosti s daňovou trestnou činností (tak, aby tato lhůta neběžela po dobu trestního stíhání). Další okruh souvisí s *elektronizací správy daní*, kdy se navrhuje s ohledem na stále se rozšiřující okruh podání, v jejichž případě stanoví zákon povinnost elektronické formy, specifický postup v situaci, kdy tato forma není dodržena, a to včetně sankce (pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy). Dále je řešeno současné *nevyhovující nastavení* v některých oblastech, konkrétně jde např. o (i) odstranění komplikací při správě daní rozšířením pravidla právního jednání pouze jedné fyzické osoby při správě daní rovněž na právnické osoby, pro jejichž jednání je zakladatelským právním jednáním vyžadováno společné jednání více členů statutárního orgánu, či (ii) o doplnění právní úpravy přechodu daňové povinnosti na dědice daňového subjektu v případě plurality dědiců. V neposlední řadě lze poukázat na změny v *sankčním systému* správy daní, zejména na zavedení nové pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Zásadní změnu představuje *znovuzavedení možnosti individuálního prominutí vybraných příslušenství daně* za specifických podmínek.

2.6. Úpravy v působnosti pojistných zákonů

V souladu se zněním Koaliční smlouvy současné vlády je nadále podporována základní idea jednoho inkasního místa, a to zjednodušení daňového systému a správy daní a pojistného. Klíčovým faktorem ovlivňujícím realizaci daného projektu je však potřebná dostatečná legisvakance právních předpisů upravujících společný výběr daní a pojistného. Z toho tedy vyplývá, že s účinností k 1. lednu 2015 nebude projekt jednoho inkasního místa v rozsahu zákona č. 458/2011 Sb. spuštěn. V souladu s tím a také v souladu s dalším bodem Koaliční smlouvy je zapotřebí se vypořádat s platným, ale v řadě částí dosud neúčinným zákonem č. 458/2011 Sb., ve kterém se kromě daňových předpisů mění i zákony dotýkající se veřejných pojistných.

Žádoucím stavem je, aby zůstala zachována současná legislativní úprava veřejných pojistných, a proto dochází ke zrušení implementace odvodu z úhrnu mezd. Koncepce, podle které je vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a stejně tak na veřejné zdravotní pojištění minimálně poloviční oproti dílčímu základu daně ze samostatné činnosti, zůstává i nadále zachován stejně jako výše stávajících sazeb předmětných pojistných. Upuštěno je též od přizpůsobování konstrukce pojistného konstrukci daně či od převedení správy pojistného pod daňový řád. Novelizační body zákona č. 458/2011 Sb., u kterých je žádoucí, aby k 1. lednu 2015 nabyly účinnosti, se zachovají.

V pojistném na sociální zabezpečení zůstávají zachovány úpravy, které přispívají k harmonizaci vyměřovacího základu s daňovým základem. V nemocenském a důchodovém pojištění se ruší povinná elektronická komunikace zaměstnavatelů, osob samostatně výdělečně činných a lékařů s orgány sociálního zabezpečení.

Postupné prodlužování potřebné doby pojištění pro nárok na starobní důchod se vztahuje i na případy, kdy lze tento důchod přiznat při získání kratší doby pojištění, avšak po dosažení vyššího věku, než činí důchodový věk. V důsledku toho přestala ČR od roku 2010 plnit příslušné články Evropského zákoníku sociálního zabezpečení, resp. Úmluvy MOP č. 128. Navrhovaná změna obnovuje, pokud jde o potřebnou délku doby pojištění, stav před 1. 1. 2010 a zajistí, že ČR bude závazky, které obsahují uvedené mezinárodní dokumenty opět plnit.

2.7. Bližší vymezení některých změn v působnosti zákona o daních z příjmů

2.7.1. Věcné změny, které zpřesňují úpravy vyvolané rekodifikací soukromého práva

Právo stavby

Umožňuje se poplatníkům daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví, uplatnit výdaje na pořízení práva stavby, které není součástí ocenění stavby (resp. není součástí vstupní ceny stavby v souladu s § 29 zákona o daních z příjmů), do daňových výdajů postupně po sjednanou dobu trvání práva stavby; novou úpravu lze využít již od zdaňovacího období započatého v roce 2014.

Změny v oblasti hmotného a nehmotného majetku

Samostatnou skupinou úprav novely jsou změny týkající se odpisování svěřenských fondů a obmyšlených, fundací a ústavů, kdy je legislativně technickými úpravami potvrzován záměr zákonodárce umožnit těmto subjektům daňové odpisování a dále je zpřesňována vzájemná provázanost mezi ustanoveními, která řeší režim pokračování v odpisování (§ 30 odst. 10 zákona o daních z příjmů) a režim uplatnění odpisu ve výši jedné poloviny ročního odpisu (§ 26 odst. 7 zákona o daních z příjmů) návazně na doplnění uvedených odpisovatelů do zákona. Zbývající skupinou změn provedených novelou v této oblasti jsou jen legislativně technická zpřesnění ve vymezení hmotného majetku týkajících se jednotek (§ 26 odst. 2 písm. b), resp. § 29 odst. 1), odstranění některých duplicit předchozí úpravy (příloha č. 1), potvrzení režimu uznatelnosti nákladů při vypořádání práva stavby, či zpřesnění ocenění ze kterého se vychází při pokračování v odpisování u majetku nabytého vkladem. V oblasti finančního leasingu došlo ke zpřesnění jeho definice a k legislativně technickým úpravám, které jsou s tímto zpřesněním spojené.

Změny týkající integrace daně dědické a darovací do daně z příjmů

Upřesnění působnosti a rozsahu restrikcí týkajících se vybraných bezúplatných příjmů, které byly od daně osvobozeny nebo nebyly předmětem daně**.** Další skupinu změn jsou změny v ustanoveních týkajících se omezení daňové uznatelnosti odpisů hmotného a nehmotného majetku, odpisů majetku, kde se v základu daně uplatňují částky ve výši účetních odpisů a dále výdajů (nákladů) u majetku, jehož použití je výdajem (nákladem). Společným jmenovatelem pro uplatnění těchto restrikcí je nabytí těchto majetků darováním (novela zúžila množinu všech způsobů nabytí těchto bezúplatných příjmů nabyvatelem právě jen na darování) a skutečnost, že tento bezúplatný příjem je od daně z příjmů osvobozen, nebo není předmětem daně. Dopad na související výdaje (náklady) týkající se reprodukce, resp. spotřeby předmětných majetků u nabyvatele se tedy novelou zúžil a odpadla potřeba výjimek např. pro nabyvatele v případech, kdy by uvedené restrikce nebyly žádoucí (dědictví, odkaz apod.). V této souvislosti je třeba zmínit novelou doplněné ustanovení § 21f , které zavádí pro účely daně z příjmů fikci týkající vyčlenění majetku do svěřenského fondu a zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti, resp. vkladu do fundace nebo ústavu, kdy se na tyto situace hledí jako na úplatný vklad do obchodních korporací. Tato úprava eliminuje u svěřenských fondů, resp. fundací a ústavů dopady výše uvedených

restrikcí týkajících se bezúplatných příjmů a dále je možno tuto analogii s vkladem využít v dalších ustanoveních zákona o daních z příjmů týkajících se například odpisování, uznatelných výdajů (nákladů) apod.

Bezúplatný příjem
Zpřesňuje se, že osvobození ani po složení časového testu nepodléhá příjem z bezúplatného převodu obchodního podílu. Dále se doplňuje, že hodnota bezúplatných příjmů pro osvobození od daně z příjmů se nesčítá.

2.7.2. Úprava systému zdanění investičních fondů

Současný stav v oblasti zdaňování investičních fondů se částečně vymyká současnému trendu v oblasti mezinárodní spolupráce a boji proti daňovým únikům, jelikož naplňuje některé znaky škodlivé daňové soutěže dle Kodexu chování pro zdanění podniků přijatého Radou EU. Na tuto skutečnost reagovalo MF v roce 2013 a navrhlo v připravované novele zákona o daních z příjmů (později schválená jako zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb.) úpravu zdanění investičních fondů, která eliminovala prvky škodlivé daňové soutěže. Při projednávání v Senátu se však i vzhledem k časové tísni nepodařilo dostatečně vysvětlit přednosti navrhované úpravy a nepodařilo se pro návrh získat potřebnou podporu. Proto byl schválen pozměňující návrh senátní legislativy, který navrženou úpravu zrušil a ponechal původní režim s tím, že v roce 2014 připraví MF další návrh úpravy zdanění investičních fondů, který současný nevyhovující stav změní.

Cílem navržené právní úpravy zdanění investičních fondů je dosáhnout stavu, kdy investice prováděné prostřednictvím investičních fondů mají z pozice investora srovnatelné daňové zatížení s investicemi prováděnými individuálně. Aby bylo docíleno takové daňové neutrality a současně ve snaze eliminovat určité optimalizační možnosti, díky kterým docházelo k nežádoucímu zneužívání daňového režimu investičních fondů, je navrhováno umožnit aplikaci snížené 5% sazby daně z příjmů právnických osob pouze vybraným typům investičních fondů. Toto ustanovení navazuje na ustanovení § 17b, které zavádí nový termín „základní investiční fondy“ a definuje množinu investičních fondů, které mají možnost sníženou sazbu aplikovat. Ostatní investiční fondy, které stanovené podmínky nesplňují, budou zdaňovány běžnou sazbou daně z příjmů právnických osob.

2.7.3. Změny vyplývající z Programového prohlášení vlády

Sleva na dani na druhé, třetí a každé další dítě
V souladu s Programovým prohlášením vlády se zvyšuje daňové zvýhodnění na druhé dítě o 200 Kč měsíčně (tj. o 2 400 Kč ročně) a na třetí a každé další dítě o 300 Kč měsíčně (tj. o 3 600 Kč ročně). Maximální výše daňového bonusu zůstává nezměněna. Další zvýšení částek daňového zvýhodnění na vyživované dítě bude provedeno postupně níže uvedeným způsobem, a to v rámci přípravy dalších legislativních návrhů.

Tabulka 1: Plánovaný vývoj výše daňového zvýhodnění

Zvýšení daňového zvýhodnění v Kč měsíčně	2015	2016	2017
Na druhé dítě	200	300	500
Na třetí a další dítě	300	600	900

Poplatníci pobírající starobní důchod
Přiznává se základní sleva na poplatníka starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního

povinného pojištění stejného druhu a současně se obnovuje aplikace ustanovení § 4 odst. 3 zákona o daních z příjmů, podle kterého se zdaňuje pravidelně vyplácený důchod na straně důchodce, který má součet příjmů podle § 6 a dílčích základů daně podle § 7 a 9 zákona o daních z příjmů nad limit 840 000 Kč.

Paušální výdaje
Na základě Programového prohlášení vlády se u činností spadajících do paušálů ve výši 80 % a 60 % absolutní výše odpočtu prostřednictvím paušálu omezuje na 1 600 tis. Kč resp. 1 200 tis. Kč (tedy maximálním možným odpočtem rovným 80 % nebo 60 % z mezního příjmu stanoveného ve výši 2 mil. Kč).

2.7.4. Další vybrané úpravy

Osvobození bezúplatných příjmů na zvýšení kvalifikace, studium, léčení, sociální služby nebo na zakoupení (poskytnutí) pomůcky pro zdravotně postižené - osvobození bezúplatných příjmů (daru) bude možno využít, pokud poplatník příslušné příjmy použije na zákonem stanovený účel do konce následujícího roku.

Zahrnování prominuté daně do základu daně z příjmů - zamezuje se zvyšování základu daně v případě prominutí daně v souladu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zdaňování příjmů autorů srážkou - navrhuje se vrátit stav platný do konce roku 2013.

Omezení zneužívání daňového zvýhodnění soukromého životního pojištění
Od roku 2015 bude omezena možnost daňové podpory zaplaceného pojistného u takových typů soukromého životního pojištění, u kterých v rámci jedné uzavřené pojistné smlouvy mimo krytí pojistného rizika slouží část pojistného i k investování jménem a na účet pojistníka. Důvodem je zneužívání pro nežádoucí daňovou optimalizaci, která je v příkrém rozporu se zamýšleným smyslem tohoto instrumentu, tj. zabezpečení poplatníka na stáří.

Změna ve zdaňování podílu na zisku a jiných výnosů z držby cenných papírů - ustanovení týkající se příjmů z kapitálového majetku, kterými jsou i podíly na zisku, se uvádí do souladu se zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích.

Výdaje na pracovní cesty vozidlem pořizovaným na finanční leasing – doplňuje se postup poplatníků v případě vozidel pořizovaných formou finančního leasingu.

Zálohy placené osobou spravující pozůstalost - upravuje se zálohová povinnost tak, že zálohy na daň osoba spravující pozůstalost z daňové povinnosti zůstavitele platit nemusí.

Zdaňování příjmů z dohody o provedení práce srážkovou daní zvláštní sazbou - vymezují se podmínky, za kterých je umožněno poplatníkovi příjem plynoucí na základě dohody o provedení práce do výše 10 000 Kč zdaněný srážkovou daní zvláštní sazbou zahrnout do základu daně. Tento postup je umožněn v § 36 odst. 8 zákona též u daňového nerezidenta prostřednictvím daňového přiznání.

Osvobození příjmů v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročné zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce a výprosníka při výprose - navrhuje se stanovit podmínky pro osvobození příjmů v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročné zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce a výprosníka při výprose tak, že příjem v podobě majetkového prospěchu je osvobozen, pokud se jedná o příjem od mezi osobami příbuznými, dále též, v případě, kdy dochází k plnění obmyšlenému mezi příbuznými. Příjem v podobě majetkového prospěchu je osvobozen, pokud za dané zdaňovací období úhrnná výše všech majetkových prospěchů (z bezúročných zápůjček, z výpůjček a z výpros) od téže osoby nepřekročí stanovený limit ve výši 100 000 Kč. Zvolený limit by měl odpovídat horní výši obvyklé výpomoci v rámci společenských vztahů.

Osvobození nepeněžních plnění plynoucích z bezúročné zápůjčky plynoucích zaměstnanci od zaměstnavatele - navrhuje se u bezúročných zápůjček osvobodit nepeněžní plnění u nesplacených zůstatků z těchto zápůjček (jistin) až do úhrnné výše 300 000 Kč od téhož zaměstnavatele. Tento limit byl zvolen v obdobné výši, v jaké ho používala předchozí právní úprava.

Lhůta pro zpětné dodanění nezdanitelných částí základu daně - navrhuje se zavést lhůtu pro uplatnění sankce z důvodu nedodržení zákonných podmínek při předčasném zániku smlouvy o penzijním nebo životním pojištění.

Povinnost podat daňové přiznání při solidárním zvýšení daně - daňové přiznání bude podávat poplatník jen v případě, že se u něj o solidární zvýšení bude zvyšovat celoroční daň, nikoliv měsíční záloha.

Povinnost podat daňové přiznání při opravě chyb zaviněných poplatníkem - zavádí se povinnost podat daňové přiznání u poplatníka s příjmy ze závislé činnosti, který zaviní daňový nedoplatek.

Prodloužení lhůt u ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění - na základě požadavků plátců daně se navrhuje prodloužit lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh, pro vrácení přeplatků z ročního zúčtování a současně pro podání řádného Vyúčtování daně.

Doplnění mzdového listu - za účelem zachování informací potřebných pro daňové účely ve lhůtě delší než pro stanovení daně se stanoví, že mzdový list poplatníka musí obsahovat též výsledky z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.

2.8. Vysvětlení systematiky navrženého zákona

Návrh zákona je rozdělen celkem do devatenácti částí, přičemž nosnou je část první věnovaná změnám v působnosti zákona o daních z příjmů s následnou navazující úpravou zákona spjatého se zákonem o daních z příjmů – změnou zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů.

Část čtvrtá a následující je věnována změnám zákonů, které již bezprostředně navazují na přehodnocení již platného zákona č. 458/2011 Sb., a kde je i vhodné upozornit na důležitost změny v působnosti zákona o pojistném na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti a na změnu zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění.

Důležité je upozornit na část šestnáctou, která není výstupem z provedené revize zákona č. 458/2011 Sb., ale zohledňuje změny v návaznosti na záměr znovuzavedení základní slevy na dani pro pracující důchodce. Jedná se o změnu zákona č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů.

V závěrečné části devatenácté je pak odražen požadavek na nastavení účinnosti celého návrhu zákona od 1.1.2015 s tím, že „novelizovaný“ zákon č. 458/2011 Sb. nabývá účinnosti dnem 31.12.2014 (jeho revizí nedochází ke zrušení).

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Zavedením účinnosti nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích od 1.1.2014 došlo k rozsáhlé rekodifikaci soukromého práva a bylo proto nezbytností reagovat odpovídajícím způsobem úpravou i v oblasti práva daňového. Tyto změny jak charakteru terminologického, tak i charakteru věcného, zavádějícího často zcela nové instituty, vyvolaly návazně na souběžné analyzování funkčnosti v nastavení a i na prvotní poznatky z praktického uplatňování, potřeb řady zpřesňujících úprav, zejména právě u nově nastavovaných režimů. Jako nutností se ukázalo plné zrevidování změn a textů zákona

č. 458/2011 Sb. a to především s ohledem na překonání platného nastavení v důsledku zmiňované rekodifikace soukromého práva promítnutého do zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a na záměry v dokončení projektu jednoho inkasního místa a dalšími cíli vyjádřené jednotlivými výstupy z Koaliční smlouvy uzavřené vládními stranami a potvrzené Programovým prohlášením vlády.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem

Základní meze pro uplatňování daňových zákonů stanoví Ústava České republiky (dále jen "Ústava") a Listina základních práv a svobod (dále jen "Listina").

Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy slouží státní moc všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Dle čl. 2 odst. 2 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny). K tomu se v daňové oblasti uplatní ještě ustanovení čl. 11 odst. 5 Listiny, které stanovuje, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Přezkumu ústavnosti zákonné úpravy daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění se Ústavní soud věnoval již mnohokrát, např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 12/03 či Pl. ÚS 7/03 (vyhlášeném pod č. 512/2004 Sb.). Z této judikatury vyplývá, že:

Z ústavního principu dělby moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy), jakož i z ústavního vymezení zákonodárné moci (čl. 15 odst. 1 Ústavy), plyne pro zákonodárce široký prostor pro rozhodování o předmětu, míře a rozsahu daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění. Zákonodárce přitom nese za důsledky tohoto rozhodování politickou odpovědnost.

Ústavní přezkum daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění zahrnuje posouzení z pohledu dodržení kautel plynoucích z ústavního principu rovnosti, a to jak neakcesorické (čl. 1 Listiny), tj. plynoucí z požadavku vyloučení svévole při odlišování subjektů a práv, tak i akcesorické v rozsahu vymezeném v čl. 3 odst. 1 Listiny. K principu rovnosti Ústavní soud ve své konstantní judikatuře uvádí, že se nejedná o kategorii absolutní, nýbrž relativní (srov. Pl. ÚS 22/92).

Je-li předmětem posouzení ústavnost akcesorické nerovnosti vzhledem k vyloučení majetkové diskriminace, případně toliko posouzení skutečnosti, nepředstavuje-li daň, poplatek nebo jiné obdobné peněžité plnění případný zásah do práva vlastnického (čl. 11 Listiny), je takový přezkum omezen na případy, v nichž hranice veřejnoprávního povinného peněžitého plnění jednotlivce státu, vůči majetkovému substrátu jednotlivce, nabývá škrtícího (rdousícího) působení. Jinými slovy ke škrtícímu (rdousícímu) působení dochází, má-li posuzovaná daň, poplatek nebo jiné obdobné peněžité plnění ve svých důsledcích konfiskační dopady ve vztahu k majetkové podstatě jednotlivce.

Vzhledem k tomu, že výklad nových předpisů z oblasti soukromého práva a předpisů na ně navazujících, není zcela stabilizovaný a v dílčích oblastech došlo ke změně některých pohledů na nové civilněprávní instituty, je třeba provést korekce daňových zákonů. V tomto ohledu se jeví jako vhodné, aby tyto korekce nabyly účinnosti již od nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, tj. od 1. ledna 2014. Tímto však dochází k tzv. „pravé retroaktivitě“, která je obecně zakázána. Z tohoto důvodu je tedy možné takový krok učinit jen v případech, kdy je tato retroaktivita ve prospěch daňového subjektu. Opatřením v této oblasti jsou přechodná ustanovení, která dávají poplatníkům možnost aplikovat korigovanou právní úpravu již od 1. ledna 2014. Obecně tak poplatník bude mít vedle možnosti řídit se dosavadními platnými a účinnými předpisy i možnost použít novou právní úpravu. Rozhodnutí zda tak učiní nebo ne je čistě v moci poplatníka, tj. je mu dávána možnost navíc,

což je v jeho prospěch, tj. je naplněna výjimka ze zákazu retroaktivity (jedná se o retroaktivitu ve prospěch daňového subjektu).

Navrhovaná právní úprava je tak plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii

Navrhovaná právní úprava je plně slučitelná s právem Evropské unie a ustanovení navrhované právní úpravy nezakládají rozpor s primárním právem Evropské unie ve světle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.

S poukazem na sekundární právo Evropské unie lze konstatovat, že také v tomto ohledu předkládaná právní úprava respektuje závazky, které pro Českou republiku v této oblasti z členství v Evropské unii vyplývají.

V daňové oblasti je nutné zdůraznit, že třebaže legislativa přímých daní zůstává v pravomoci členských států a obecně nepodléhá na úrovni Evropské unie celkové harmonizaci, čl. 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen "SFEU") stanovuje, že "Rada na návrh Komise [...] přijímá směrnice o sbližování právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování vnitřního trhu." Vzhledem k absenci jiných ustanovení SFEU, která by Evropské unii svěřovala pravomoc v oblasti legislativy zdanění příjmů, je zde pravomoc Rady přijímat směrnice podle čl. 115 SFEU dána pouze v rozsahu, v jakém je nezbytné odstranit překážky při vytváření nebo zajištění fungování vnitřního trhu.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s relevantním sekundárním právem Evropské unie v oblasti přímých daní:

- Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, kterou bylo nutné do právního řádu České republiky transponovat do 18. ledna 2012,
- Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (kodifikované znění). Pro provedení této směrnice nebyla stanovena transpoziční lhůta,
- Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb. Tuto směrnici bylo nutné transponovat do právního řádu České republiky do 1. ledna 2004,
- Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států. Tuto směrnici bylo nutné transponovat do právního řádu České republiky do 1. ledna 2004.

Kromě článku 115 SFEU jako základu pro harmonizaci v oblasti přímých daní jsou členské státy povinny při výkonu svých pravomocí respektovat principy dané SFEU (zejména články 19 SFEU, 45 SFEU, 49 SFEU, 56 SFEU, 63 SFEU) a dbát na to, aby nedocházelo k neodůvodněné diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo neodůvodněnému omezování volného pohybu osob, služeb a kapitálu nebo svobody usazování, jak bylo opakovaně potvrzeno Soudním dvorem EU. Navrhovanou právní úpravou budou tyto principy plně respektovány.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Mezinárodní smlouvy, které jsou součástí právního řádu České republiky podle čl. 10 Ústavy (vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána), mají z hlediska hierarchie právních předpisů aplikační přednost před zákony a právními předpisy nižší právní síly. Vztah mezinárodních smluv podle čl. 10 Ústavy vůči vnitrostátním právním předpisům je vymezen též v článku 10 Ústavy, kde je princip aplikační přednosti těchto mezinárodních smluv výslovně stanoven. Stanoví-li tedy mezinárodní smlouva podle čl. 10 Ústavy něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva. Článek 10 Ústavy tak zaručuje, že při případném nesouladu vnitrostátního práva s mezinárodní smlouvou musí být respektována právě mezinárodní smlouva podle čl. 10 Ústavy.

V daňové oblasti je vliv mezinárodních smluv nejpatrnější u omezení suverenity při ukládání a vymáhání daňových povinností, která je založena na bázi dvoustranných smluv. Ty jsou uzavírány jednak v oblasti daní z příjmů a z majetku, v menším rozsahu též v oblasti daně dědické a darovací. V kontextu mezinárodního práva jsou pro oblast daní významná především doporučení OECD. Česká republika má v současné době uzavřených více než 80 bilaterálních smluv o zamezení dvojího zdanění v oblasti daní z příjmů a z majetku. Při jejich uzavírání byla využita zejména modelová smlouva OECD (Model Tax Convention on Income and Capital) určená pro smluvní vztahy mezi státy srovnatelné hospodářské úrovně a modelová smlouva OSN (United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries) obsahující prvky zdůrazňující ochranu daňových příjmů smluvní strany, která má nesrovnatelně nižší ekonomickou výkonnost. Vzhledem k aplikační přednosti mezinárodních smluv podle čl. 10 Ústavy je nutné vždy přednostně použít smlouvu o zamezení dvojího zdanění před vnitrostátní úpravou, a to v těch případech, na které se tyto mezinárodní smlouvy vztahují. Navrhovaná právní úprava je s tímto principem plně v souladu.

Vedle smluv o zamezení dvojího zdanění existují také další mezinárodní ujednání, která mají vliv na daňový režim některých příjmů. Jde např. o Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích (č. 157/1964 Sb.) či o Vídeňskou úmluvu o konzulárních stycích (č. 32/1969 Sb.).

Pokud jde o aplikaci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz sdělení č. 209/1992 Sb.) v oblasti daní a jiných povinných peněžitých plnění plynoucích do veřejných rozpočtů, lze poukázat na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Ferrazzini proti Itálii. Podle tohoto rozhodnutí daňové záležitosti dosud tvoří součást tvrdého jádra výsad veřejné moci, přičemž veřejný charakter vztahu mezi daňovým poplatníkem a daňovým úřadem nadále převládá. Z rozhodnutí dále vyplývá, že čl. 1 Protokolu č. 1, týkající se ochrany majetku, vyhrazuje státům právo přijímat zákony, které považují za nezbytné, aby upravily užívání majetku v souladu s obecným zájmem a zajistily placení daní. Z uvedeného vyplývá, že dopad Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v daňové oblasti je velmi omezen, resp. prakticky vyloučen.

Navrhovaná právní úprava tak bude zajišťovat plnění všech závazků, které se na upravovanou oblast vztahují a které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a dalších dokumentů. Lze tedy konstatovat, že navrhovaná právní úprava je plně v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Tabulka 2: Celkové hotovostní rozpočtové dopady v mld. Kč

Název opatření/rok	2015			2016		
	VR	SR	MR	VR	SR	MR
DPPO celkem	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0
v tom: úprava zdanění investičních fondů	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0
DPFO celkem	-2,8	-2,0	-0,8	-1,3	-1,0	-0,3
v tom: zrušení zákazu uplatnění slevy pro pracující důchodce	-1,5	-1,1	-0,4	-0,2	-0,1	-0,1
změna nastavení výdaj. paušálů	0,0	0,0	0,0	0,5	0,2	0,3
zvýšení daňového zvýhodnění na dítě	-1,3	-0,9	-0,4	-1,6	-1,1	-0,5
Celkem	-2,8	-2,0	-0,8	-1,2	-0,9	-0,3

Zdroj: VR - veřejné rozpočty, SR - státní rozpočet, MR municipality

Tabulka 3: Celkové akruální rozpočtové dopady v mld. Kč

Název opatření/rok	2015			2016		
	VR	SR	MR	VR	SR	MR
DPPO celkem	0,1	0,1	0,0	0,1	0,1	0,0
v tom: úprava zdanění investičních fondů	0,1	0,1	0,0	0,1	0,1	0,0
DPFO celkem	-2,8	-2,1	-0,7	-1,1	-0,9	-0,2
v tom: zrušení zákazu uplatnění slevy pro pracující důchodce	-1,7	-1,2	-0,5	0,0	0,0	0,0
změna nastavení výdaj. paušálů	0,5	0,2	0,3	0,5	0,2	0,3
zvýšení daňového zvýhodnění na dítě	-1,6	-1,1	-0,5	-1,6	-1,1	-0,5
Celkem	-2,7	-2,0	-0,7	-1,0	-0,8	-0,2

VR - veřejné rozpočty, SR - státní rozpočet, MR municipality

7.1. Daň z příjmů právnických osob

Zdanění investičních fondů - § 4b § 17b, § 19b a § 21 odst. 2

Omezení možnosti využití 5% sazby daně pouze pro základní investiční fondy a zároveň vymezení tohoto základního investičního fondu by mělo zabránit možnosti legálního obcházení daňové povinnosti a provádění daňové optimalizace prostřednictvím investičních fondů. Současné znění zákona představuje riziko škodlivé daňové konkurence prostřednictvím možnosti vzniku různých druhů uzavřených fondů, které může tvořit pouze několik účastníků a jejichž činnost se může překrývat s běžnou podnikatelskou činností. Tato úprava představuje riziko pro výši inkasa daně z příjmů právnických osob, které by se ponecháním současné úpravy v dalších letech výrazně zvyšovalo. Nastavení 5% sazby daně u základních investičních fondů a 19% sazby pro ostatní investiční fondy nesplňující daná kriteria přibližuje většině investorů efektivní zdanění jako u individuálních investic. Předpokládá se mírně pozitivní dopad 0,1 mld. Kč v roce 2016.

7.2. Daň z příjmů fyzických osob

7.2.1. Zrušení zákazu uplatnění slevy pro pracující důchodce – úprava § 35 ba odst.1 písm.a)

S ohledem na Koaliční smlouvu bylo rozhodnuto o změně stávající legislativy a přiznat základní slevu na poplatníka i starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu. Toto opatření bude mít negativní fiskální dopad na úrovni veřejného i státního rozpočtu. S ohledem na propočty, které byly v této věci již provedeny před přijetím tohoto opatření v roce 2012, lze předpokládat obdobnou výši dopadu, nicméně nyní s negativním účinkem. V roce 2015 předpokládáme negativní dopad ve výši **1,5 mld. Kč** a v roce 2016 možný negativní „doběh" ve výši **0,2 mld. Kč** (z podání daňových přiznání).

7.2.2. Zvýšení daňového zvýhodnění na dítě – úprava § 35 c odst. 1

Na základě rozhodnutí vlády vycházející z Koaliční smlouvy bylo rozhodnuto o zvýšení daňového zvýhodnění na druhé a další dítě od roku 2015 ve výši 200 Kč/měsíc, respektive 300 Kč/měsíc. Propočet byl proveden na základě statistického počtu dětí a změně daňového zvýhodnění. V roce 2015 očekáváme negativní dopad ve výši cca **1,3 mld. Kč** a v roce 2016 negativní dopad ve výši **1,6 mld. Kč**.

7.2.3. Omezení maximální výše výdajů při paušálu 60 % a 80 %

Od roku 2015 bude nově navržena maximální možná výše nákladů uplatňovaných při využití paušálních výdajů ve výši 60 % a 80 % z mezního příjmu 2 mil. Kč. Dle údajů z ADIS z daňových přiznání očekáváme pozitivní dopad na inkaso ve výši cca **0,5 mld. Kč** v roce 2016.

8. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava je v souladu se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. V navrhovaném zákoně nedochází k věcnému rozšíření množiny údajů, které jsou dotčené právní subjekty oprávněny využívat. Z navrhované právní úpravy tudíž neplynou nepříznivé důsledky pro ochranu soukromí a osobních údajů poplatníků, plátců ani jiných osob.

9. Zhodnocení korupčních rizik navrhovaného řešení (CIA)

Obecně lze k navrhované úpravě ve vztahu ke vzniku korupčních rizik uvést následující:

Přiměřenost

Po stránce věcné představuje navržená právní úprava zejména regulaci práv a povinností v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění; tyto lze ukládat pouze na základě zákona. Práva a povinnosti v daňové oblasti musí být regulovány právním předpisem o síle zákona jako jediným přiměřeným nástrojem, který nemá alternativu.

Z hlediska přiměřenosti zvolené právní úpravy je nutno ji posuzovat skrze kvalitu normativního textu a zhodnocení šíře diskrece, jakou umožňuje.

Jakoukoli právní úpravu je nutno poměřovat tím, jak je legislativně zakotvena. Jednoznačné a jasně formulované ustanovení je méně náchylné z hlediska zneužití ke korupčnímu jednání, neboť jeho výklad připouští minimální pochybnosti. Jasnou úpravu lze jen těžko vykládat in praeter legem. Navržená právní úprava si jako jeden ze základních cílů vymezuje jednoznačnost a vnitřní bezrozpornost jednotlivých ustanovení. S ohledem na zvolenou

techniku novelizace je však zřejmé, že tato ambice je limitována stávající podobou a systematikou jednotlivých daňových zákonů.

Pokud jde o rozsah působnosti správního orgánu, je rozhodující jak zákonný okruh působností jako takový, tak míra diskrece, kterou zákon při výkonu jednotlivých působností správnímu orgánu umožňuje, resp. jakou míru diskrece zákon předpokládá. Jakýkoli normativní text zakotvující určitou míru diskrece sám o sobě představuje potenciální korupční riziko. Proto se při přípravě takového ustanovení vždy poměřuje nutnost zavedení takové diskrece daného orgánu s mírou zásahu do individuální sféry subjektu, o jehož právech a povinnostech by se v rámci této diskrece rozhodovalo. Navržená právní úprava mění kompetence správních orgánů pouze způsobem, který zpřesňuje rozsah kompetencí stávajících, nebo stávající kompetence ve stejném nebo upraveném rozsahu svěřuje jinému správnímu orgánu, který je schopen tyto kompetence vykonávat efektivněji, anebo zavádí kompetenci novou, a to pouze v rozsahu nezbytném pro úpravu vztahů, které mají být právní úpravou nově regulovány.

Efektivita

Z hlediska efektivity lze k předložené úpravě poznamenat, že k uložení i k vynucování splnění povinnosti při správě daní je příslušný věcně a místně příslušný správce daně (srov. § 13 a násl. daňového řádu, § 4 a násl. zákona o Finanční správě České republiky, resp. § 4 a násl. zákona o Celní správě České republiky). Tento správce daně obvykle disponuje podklady pro vydání daného rozhodnutí, ale i potřebnými odbornými znalostmi, čímž je zaručena efektivní implementace dané regulace i její efektivní kontrola, případně vynucování. Nástroje kontroly a vynucování jsou v oblasti správy daní upraveny jako obecné instituty daňového řádu, v případě jiných působností pak obdobnými instituty správního řádu.

Vzhledem k tomu, že v naprosté většině případů jsou správci daně orgány Finanční správy České republiky nebo orgány Celní správy České republiky, lze v daňové oblasti hovořit vysokém stupni plošného zajištění a kontrolování plnění zákonem uložených povinností. Orgány Finanční správy České republiky, resp. orgány Celní správy České republiky jsou soustavy orgánů, jejichž působnost je rozložena na celé území České republiky. Orgány Finanční správy České republiky jsou soustavou třístupňovou, orgány Celní správy České republiky jsou soustavou dvoustupňovou, což zajišťuje rovněž optimální vertikální rozložení výkonu zákonné působnosti. Vnitřní organizační struktury těchto orgánů jsou pak uspořádány tak, aby rozsah působnosti, která jim byla zákonem svěřena, byly schopny plně a efektivně zajišťovat.

Efektivita implementace navržené právní úpravy je rovněž dána velmi širokým okruhem daňových subjektů, vůči nimž regulace směřuje a jimž jsou práva a povinnosti stanovovány na principu rovnosti.

Odpovědnost

Z hlediska odpovědnosti lze ke zvolené právní úpravě uvést, že z úpravy příslušnosti v rámci výkonu správy daní, resp. jiných působností, které jsou dotčeny zvolenou právní úpravou, je vždy zřejmé, jaký konkrétní správce daně, resp. správní orgán je v daném případě příslušný (srov. § 13 a násl. daňového řádu, § 4 a násl. zákona o Finanční správě České republiky, resp. § 4 a násl. zákona o Celní správě České republiky). Zvolená právní úprava vždy jasně reflektuje požadavek čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož musí být působnost správního orgánu stanovena zákonem.

Odpovědnou osobou na straně správce daně, resp. jiného správního orgánu je v daňovém, resp. správním řízení, vždy úřední osoba (např. zaměstnanec v příslušném orgánu Finanční správy České republiky, srov. § 12 daňového řádu). Určení konkrétní úřední osoby je prováděno na základě vnitřních předpisů, resp. organizačního uspořádání konkrétního správního orgánu, přičemž popis své organizační struktury je správní orgán povinen zveřejnit

na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Totožnost konkrétní úřední osoby je přitom seznatelná zákonem předvídaným postupem (srov. § 12 odst. 4 daňového řádu); úřední osoba je povinna se při výkonu působnosti správního orgánu prokazovat příslušným služebním průkazem.

Při tvorbě právní úpravy se z hlediska koncentrace, resp. dekoncentrace, respektuje struktura daných orgánů, jimž je působnost svěřována. V daňové oblasti se bude jednat typicky o strukturu orgánů Finanční správy České republiky, resp. Celní správu České republiky. Uvedené soustavy orgánů jsou přitom koncipovány na klasickém hierarchickém principu nadřízenosti a podřízenosti jednotlivých orgánů, které soustavy tvoří, vlastní orgány jakož i soustavy jako celek fungují na obvyklém monokratickém principu řízení. Působnost správce daně prvního stupně je tak svěřována finančnímu úřadu, resp. celnímu úřadu, aby v rámci hierarchie byl zajištěn devolutivní účinek opravných prostředků a efektivní mechanismus vnitřní kontroly.

Ustanovení § 102 odst. 1 daňového řádu stanoví, že každé rozhodnutí musí obsahovat jak označení správce daně, který rozhodnutí vydal, tak podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka, případně uznávaný elektronický podpis úřední osoby. Tím je vždy možno původce rozhodnutí jasně a osobně identifikovat. Obdobná je situace též v režimu správního řádu.

Opravné prostředky

Z hlediska opravných prostředků existuje možnost účinné obrany proti nesprávnému postupu správce daně v první řadě v podobě řádného opravného prostředku, kterým je odvolání, resp. rozklad (srov. § 109 a násl. daňového řádu). V souladu s § 102 odst. 1 písm. f) daňového řádu má správce daně povinnost v rozhodnutí uvést poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se odvolání podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku. Neúplné, nesprávné nebo chybějící poučení je spojeno s důsledky pro bono daného subjektu uvedenými v § 110 odst. 1 daňového řádu. Existuje také možnost užití mimořádných opravných prostředků dle daňového řádu (srov. § 117 a násl. daňového řádu). Vedle opravných prostředků daňový řád připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět: námitku (srov. § 159 daňového řádu), stížnost (srov. § 261 daňového řádu), podnět na nečinnost (srov. § 38 daňového řádu). Obdobná je situace též v režimu správního řádu.

Kontrolní mechanismy

Z hlediska systému kontrolních mechanismů je nutno uvést, že oblast daňového práva se pohybuje v procesním režimu daňového řádu, jenž obsahuje úpravu kontroly a přezkumu přijatých rozhodnutí, a to primárně formou opravných prostředků. Proti rozhodnutím je možno podat odvolání anebo v určitých případech užít mimořádných opravných prostředků či jiných prostředků ochrany (viz předchozí bod). Vedle toho lze využít rovněž dozorčí prostředky, čímž je zaručena dostatečná kontrola správnosti a zákonnosti všech rozhodnutí vydávaných v režimu daňového řádu.

Soustavy orgánů vykonávajících správu daní, resp. další dotčené působnosti současně disponují interním systémem kontroly v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti včetně navazujícího systému personální odpovědnosti. V případě vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu je s odpovědností konkrétní úřední osoby spojena eventuální povinnost regresní náhrady škody, za níž v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu odpovídá stát.

Z hlediska transparence a otevřenosti dat lze konstatovat, že navrhovaná úprava nemá vliv na dostupnost informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Při správě daní se uplatňuje zásada neveřejnosti. Informace o poměrech daňových subjektů jsou tak chráněny povinností mlčenlivosti pod hrozbou pokuty do výše 500 000 Kč a nemohou být zpřístupněny veřejnosti. Tím ovšem nemůže být dotčeno právo samotného daňového subjektu na informace o něm soustřeďované. Toto právo je realizováno prostřednictvím nahlížení do spisu a osobních daňových účtů. Získání informací je daňovým subjektům umožněno také prostřednictvím daňové informační schránky dle § 69 daňového řádu.

10. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

Hodnocení dopadů regulace (RIA) byla zpracována k vybraným úpravám, resp. tematickým okruhům, nesoucím věcné změny. Vyloučeny byly ty úpravy směřující k promítnutí změn parametrického charakteru, zpřesnění v oblasti terminologie, promítnutí legislativně technických úprav či jednoznačného promítnutí prováděných revizí již platných textů, především v návaznosti na přehodnocení zákona o jednom inkasním místě.

11. Analýza dopadů nejvýznamnějších navrhovaných změn

Současně s přípravami na zpracování návrhu zákona byly osloveny některé profesní organizace k seznámení se zaměřením návrhu zákona a s výzvou k zapojení se do výběru potřebných témat a okruhů k úpravám. Náměty byly obdrženy od Hospodářské komory, Svazu průmyslu a dopravy, konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR, Asociace pro soukromý kapitál (CVCA) a Komory daňových poradců. Úpravy byly následně i konzultovány s Generálním finančním ředitelstvím, Komorou daňových poradců a s Asociací pro kapitálový trh ČR.

11.1. Novela ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) zákona č. 586/1992 Sb.

11.1.1. Důvod předložení a cíle

11.1.1.1 Název

Změna v osvobození příjmů z prodeje podílu v obchodní korporaci

11.1.1.2 Definice problému

Nový zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, stanoví, že podíl představuje účast společníka v obchodní korporaci a práva a povinnosti z této účasti plynoucí, aniž by blíže specifikoval jeho výši. Stávající ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) zákona o daních z příjmů, které zdaňuje poměrnou část příjmů odpovídající zvýšení podílu, nestanoví k jaké hodnotě podílu se bude toto zvýšení podílu vztahovat. Dále v návaznosti na přesun problematiky daně darovací do zákona o daních z příjmů je třeba upřesnit, že v daném případě se jedná pouze o úplatný převod podílu v obchodní korporaci, tedy prodej, a nikoli o jeho bezúplatný převod, tedy darování, který je od daně z příjmů osvobozen podle § 10 zákona.

11.1.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kteří zvýšili podíl v obchodní korporaci v době do 5 let před jeho prodejem.

11.1.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je upřesnit stávající ustanovení tak, aby bylo zřejmé, že jde pouze o úplatný převod podílu v obchodní korporaci a že při propočtu částky, která se bude zdaňovat v případě zvýšení podílu člena obchodní korporace v době do 5 let před jeho prodejem, se vychází z nabývací ceny podílu v obchodní korporaci. Výši nabývací ceny podílu v obchodní korporaci zákon jednoznačně stanoví v § 24 odst. 7 s tím, že tato nabývací cena je současně výdajem daňovým v souladu s § 10 odst. 6 a u poplatníků s příjmy podle § 7 zákona daňovým výdajem v souladu s § 24 zákona.

11.1.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající především v právní nejistotě poplatníků i správců daně při aplikaci dotčených ustanovení zákona.

11.1.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu

Varianta 1:
Nahrazení pojmu „převod podílu“ pojmem „úplatný převod podílu“ a doplnění v tom smyslu, že se vychází z nabývací ceny podílu.

11.1.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.1.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
V současné době nelze zachovat stávající stav, neboť zákon nestanoví z jaké výše podílu se při stanovení zvýšení tohoto podílu vychází. Dále je třeba dát do souladu osvobození příjmů z úplatného převodu podílu, které stanoví § 4 zákona s podmínkami bezúplatného převodu, které stanoví § 10 zákona.

Varianta 1:
Přijetím návrhu zákon jasně stanoví, že jde o úplatný převod, resp. prodej podílu v obchodní korporaci s tím, že při jeho zvýšení se bude vycházet z nabývací ceny podílu v obchodní korporaci, kterou zákon jednoznačně stanoví v § 24 odst. 7 a která je současně výdajem daňovým.

11.1.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Ustanovení směšuje podmínky pro osvobození podílu jak úplatného, tak i bezplatného, které stanoví § 10 zákona a nestanoví z jaké hodnoty podílu se bude vycházet při jeho zvýšení.

Varianta 1:
Klady: Ustanovení stanoví podmínky pro osvobození příjmu z prodeje podílu v obchodní korporaci a dále stanoví, že při jeho zvýšení se bude vycházet z nabývací ceny podílu v obchodní korporaci, kterou zákon jednoznačně stanoví v § 24 odst. 7 a která je současně výdajem daňovým.

Zápory: Žádné.

11.1.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která naplňuje původní záměr, je vyhovující z pohledu poplatníků i správců daně a zároveň nezatěžuje státní rozpočet.

11.1.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.1.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.2. Novela ustanovení § 4a písm. j) zákona č. 586/1992 Sb.

11.2.1. Důvod předložení a cíle

11.2.1.1 Název

Změna v osvobození bezúplatných příjmů na zvýšení kvalifikace, studium, léčení, sociální služby nebo na pomůcky pro zdravotně postižené

11.2.1.2 Definice problému

Počínaje r. 2014 je od daně osvobozen bezúplatný příjem poplatníka, který jej prokazatelně použije na zvýšení nebo změnu kvalifikace, studium, léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené, jakož i přímé poskytnutí takové pomůcky, aniž by zákon stanovil do kdy je třeba tento bezúplatný příjem na zákonem stanovené účely použít. Z důvodu spravovatelnosti a možné kontroly se navrhuje do zákona doplnit, podmínku, že osvobození bezúplatných příjmů – daru, bude možno využít, pokud poplatník příslušné příjmy použije na zákonem stanovený účel do konce následujícího roku. Jde o obdobný postup, jaký zákon již v současné době stanoví pro osvobození příjmů z titulu prodeje bytové jednotky, odstupného za její uvolnění nebo převodu členského práva v bytovém družstvu (§ 4 odst. 1 písm. u) zákona), tj. použití příslušných příjmů na zákonem stanovený účel do konce následujícího roku.

11.2.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kteří obdrželi bezúplatný příjem (dar) na zvýšení nebo změnu kvalifikace, studium, léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené, jakož i přímé poskytnutí takové pomůcky.

11.2.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení, aby byla možná kontrola, zda obdarovaný poplatník zákonem stanovené podmínky pro osvobození daru splnil.

11.2.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající především ve ztížení činnosti správce daně při kontrole a v konečném důsledku i v možnosti nespravovatelnosti daně.

11.2.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu

Varianta 1:
Doplnění stávajícího ustanovení o podmínku použití daru do konce následujícího roku.

11.2.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.2.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, bude předmětný bezúplatný příjem poplatníka od daně osvobozen i v případě, že ho na zákonem stanovený účel nepoužije. Správce daně nebude mít možnost kontrolu provést.

Varianta 1:
Přijetím návrhu bude předmětný bezúplatný příjem poplatníka od daně osvobozen pouze v případě, že ho poplatník prokazatelně použije na zákonem stanovený účel. Správce daně bude mít možnost splnění zákonných podmínek zkontrolovat.

11.2.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Ustanovení od daně osvobozuje bezúplatný příjem, aniž by správce daně mohl splnění zákonem stanovených podmínek na straně obdarovaného zkontrolovat.

Varianta 1:
Klady: Ustanovení doplní možnost kontroly splnění zákonných podmínek pro osvobození bezúplatných příjmů na zákonem stanovený účel.

Zápory: Žádné.

11.2.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která naplňuje původní záměr, je vyhovující z pohledu správců daně a nezatěžuje státní rozpočet.

11.2.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.2.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.3. **Nové ustanovení § 4a písm. m) zákona č. 586/1992 Sb.**

11.3.1. Důvod předložení a cíle

11.3.1.1 Název

Změna ve zdaňování příjmu z bezúročné zápůjčky, z výpůjčky a výprosy na straně poplatníků daně z příjmů fyzických osob.

11.3.1.2 Definice problému

Podle současné právní úpravy není příjem v podobě majetkového prospěchu plynoucí z bezúročné zápůjčky, výpůjčky a výprosy poplatníkovi fyzické osobě podle § 3 odst. 3 písm. j) zákona předmětem daně z příjmů fyzických osob. K tomuto došlo v souvislosti s inkorporací daně dědické a daně darovací do daní z příjmů. Důsledkem tohoto kroku je vynětí příliš širokého rozsahu bezúplatných příjmů ze zdanění, což může vést k účelovému obcházení daně. Nově se proto navrhuje, aby tento bezúplatný příjem z titulu majetkového prospěchu

dani podléhal. Dále se navrhuje stanovit podmínky pro osvobození příjmů v podobě uvedeného majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročné zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce a výprosníka při výprose.
Úprava podmínek pro osvobození uvedeného bezúplatného příjmu od daně navazuje na ustanovení § 10 odst. 3 písm. d), které již v současné době upravuje podmínky, za kterých je osvobozen bezúplatný příjem. Příjem v podobě tohoto majetkového prospěchu se navrhuje osvobodit od daně, pokud by se jednalo o příjem od osob příbuzných, osob žijících ve společně hospodařící domácnosti, v případě, kdy dochází k plnění obmyšlenému od osob příbuzných nebo osob žijících ve společně hospodařící domácnosti a dále se navrhuje od daně osvobodit příjem v podobě uvedeného majetkového prospěchu, pokud za dané zdaňovací období úhrnná výše všech majetkových prospěchů (z bezúročných zápůjček, z výpůjček a z výpros) od téže osoby nepřekročí limit ve výši 100 tis. Kč.

11.3.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci, kterým byla poskytnuta bezúročná zápůjčka, výpůjčka nebo výprosa.

11.3.1.4 Popis cílového stavu

Cílem je zdanit bezúplatný příjem plynoucí poplatníkům fyzickým osobám – dlužníkům, z titulu bezúročné zápůjčky, výpůjčky nebo výprosy.

11.3.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností nedojde ke zdanění bezúplatných příjmů plynoucích poplatníkům fyzickým osobám – dlužníkům, z titulu bezúročné zápůjčky, výpůjčky nebo výprosy.

11.3.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Zdanění bezúplatných příjmů plynoucích poplatníkům fyzickým osobám – dlužníkům, z titulu bezúročné zápůjčky, výpůjčky nebo výprosy se zákonem stanovenými výjimkami (osvobozením).

11.3.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.3.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Nepřijetím návrhu nedojde ke zdanění bezúplatných příjmů plynoucích poplatníkům fyzickým osobám – dlužníkům, z titulu bezúročné zápůjčky, výpůjčky nebo výprosy.

Varianta 1:
Přijetím návrhu dojde ke zdanění bezúplatných příjmů plynoucích poplatníkům fyzickým osobám – dlužníkům, z titulu bezúročné zápůjčky, výpůjčky nebo výprosy.

11.3.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné.
Zápory: Nedojde ke zdanění bezúplatných příjmů plynoucích poplatníkům fyzickým osobám – dlužníkům, z titulu bezúročné zápůjčky, výpůjčky nebo výprosy, aniž by pro to byl důvod.

Varianta 1:
Klady: Dojde ke zdanění bezúplatných příjmů plynoucích poplatníkům fyzickým osobám – dlužníkům, z titulu bezúročné zápůjčky, výpůjčky nebo výprosy.

Zápory: Žádné.

11.3.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která zavádí zdanění bezúplatných příjmů plynoucích poplatníkům fyzickým osobám – dlužníkům, z titulu bezúročné zápůjčky, výpůjčky nebo výprosy. Přitom varianta 1 nezatěžuje státní rozpočet, naopak by měla by mít pozitivní fiskální dopad.

11.3.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.3.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.4. **Novela ustanovení § 5 odst. 10 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb.**

11.4.1. Důvod předložení a cíle

11.4.1.1 Název

Změna v zahrnování prominuté daně do základu daně z příjmů

11.4.1.2 Definice problému

Zákon v § 5 odst. 10 písm. a) stanoví, že základ daně se zvýší o právně zaniklý dluh, s některými výjimkami, jako je např. zaplacený, resp. splněný, dluh. Nově se navrhuje základ daně nezvyšovat v případě prominutí daně v souladu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. Jde zejména o případy živelních pohrom (záplav, povodní a vichřic), kdy je na některých územích republiky vyhlašován výjimečný stav a ministr financí může poplatníkům postižených živelní pohromou daň prominout.

11.4.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kterým byla např. v důsledku živelní pohromy prominuta daň.

11.4.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení, aby bylo zřejmé, že základ daně se o prominutou daň zvyšovat nebude.

11.4.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika zvýšení daňové povinnosti u poplatníků – fyzických osob postižených živelními pohromami.

11.4.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu

Varianta 1:
Doplnění stávajícího ustanovení o nezvyšování základu daně z titulu prominuté daně.

11.4.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.4.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, bude základ daně o prominutou daň zvyšován.

Varianta 1:
Přijetím návrhu nebude prominutá daň základ daně zvyšovat.

11.4.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Prominutá daň bude bezdůvodně zvyšovat základ daně.

Varianta 1:
Klady: Doplněním se základ daně o prominutou daň nebude zvyšovat.

Zápory: Žádné.

11.4.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je z pohledu finanční správy vyhovující.

11.4.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.4.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.5. **Novela ustanovení § 6 odst. 4 a § 36 odst. 7 a 8 zákona č. 586/1992 Sb.**

11.5.1. Důvod předložení a cíle

11.5.1.1 Název

Zdaňování příjmů z dohody o provedení práce srážkou

11.5.1.2 Definice problému

Příjmy ze závislé činnosti poplatníků plynoucí jim z dohody o provedení práce podle § 6 odst. 4 zákona do limitu 10 000 Kč měsíčně jsou zdaňovány srážkou zvláštní sazbou podle § 36 odst. 2 písm. p) zákona, kterou z příjmů poplatníka sráží a správci daně odvádí plátce daně.

V souvislosti s jasnějším vyjádřením účinků vyvolaných aplikací ustanovení § 36 odst. 8 zákona se navrhuje doplnit toto ustanovení do výčtu ustanovení, při jejichž uplatnění se příjem podle § 6 odst. 4 zákona definitivně nestává součástí samostatného základu daně pro daň vybíranou srážkou a z není z něho odvedena konečná daň srážkou zvláštní sazbou, neboť se tento příjem stává součástí základu daně i na straně daňového nerezidenta v tom smyslu, že pokud se poplatník daňový nerezident rozhodne uvedený příjem uvést do daňového přiznání, resp. do základu daně, poté do základu daně zahrne veškeré takto zdaněné příjmy, a to v daňovém přiznání podaném za dané zdaňovací období ve kterém byly příjmy vyplaceny. Pro daňové rezidenty ČR stanoví obdobný postup § 36 odst. 7 zákona.

11.5.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně, kteří se příjem z dohody o provedení práce podle § 6 odst. 4 zákona zdaněný srážkou zvláštní sazbou rozhodnou prostřednictvím daňového přiznání zahrnout do základu daně.

11.5.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení, aby poplatníci, pokud se tak rozhodnou, veškeré příjmy ze závislé činnosti plynoucí jim z dohody o provedení práce zdaněné srážkou podle § 36 odst. 2 písm. p) zákona, uvedli do daňového přiznání podávaného za příslušné zdaňovací období, ve kterém jim byly příjmy vyplaceny.

11.5.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností nedojde k vymezení lhůty, ve které může být na příjmy podle § 6 odst. 4 zákona související s konkrétním zdaňovacím obdobím uplatněn § 36 odst. 7 a 8 zákona. Dále nedojde v § 36 odst. 8 zákona k úpravě, podle níž by se postup k zamezení druhého odvodu daně, který může nastat podáním daňového přiznání k základu daně, z něhož byla daň již řádně odvedena srážkou zvláštní sazbou, vztahoval také na daň, jež má být odvedena srážkou podle § 6 odst. 4 zákona u poplatníků, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské unie.

11.5.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Doplnění stávajícího ustanovení s tím, že pokud se tak poplatník rozhodne, do základu daně zahrne veškeré příjmy ze závislé činnosti plynoucí mu z dohody o provedení práce zdaněné srážkou podle § 36 odst. 2 písm. p) zákona, a to v daňovém přiznání podávaném za zdaňovací období, ve kterém mu byly tyto příjmy vyplaceny.

11.5.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.5.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, nebude vymezena lhůta, ve které může být na příjmy podle § 6 odst. 4 zákona související s konkrétním zdaňovacím obdobím uplatněno ustanovení § 36 odst. 7 a 8 zákona. Dále nedojde v § 36 odst. 8 zákona k úpravě, podle níž by se postup k zamezení druhého odvodu daně, který může nastat podáním daňového přiznání k základu daně, z něhož byla daň již řádně odvedena srážkou zvláštní sazbou, vztahoval také na daň, jež má být odvedena srážkou podle § 6 odst. 4 zákona u poplatníků, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské unie.

Varianta 1:
Přijetím návrhu bude vymezena lhůta, ve které může být na příjmy podle § 6 odst. 4 zákona související s konkrétním zdaňovacím obdobím uplatněno ustanovení § 36 odst. 7 a 8 zákona. Dále dojde v § 36 odst. 8 zákona k úpravě, podle níž se postup k zamezení druhého odvodu daně, který může nastat podáním daňového přiznání k základu daně, z něhož byla daň již řádně odvedena srážkou, bude vztahovat také na daň, jež má být odvedena srážkou zvláštní sazbou podle § 6 odst. 4 zákona u poplatníků, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské unie.

11.5.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné.

Zápory: Nebude vymezena lhůta, ve které může být na příjmy podle § 6 odst. 4 zákona související s konkrétním zdaňovacím obdobím uplatněno ustanovení § 36 odst. 7 a 8 zákona. Poplatníci, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské unie, nebudou moci na daň, jež má být odvedena srážkou zvláštní sazbou podle § 6 odst. 4 zákona, uplatnit postup podle § 36 odst. 8 zákona.

Varianta 1:
Klady: Bude vymezena lhůta, ve které může být na příjmy podle § 6 odst. 4 zákona související s konkrétním zdaňovacím obdobím uplatněno ustanovení § 36 odst. 7 a 8 zákona. Poplatníci, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské unie, budou moci na daň, jež má být odvedena srážkou zvláštní sazbou podle § 6 odst. 4 zákona, uplatnit postup podle § 36 odst. 8 zákona.

Zápory: Žádné.

11.5.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu poplatníků daně z příjmů fyzických osob a nezatěžuje státní rozpočet.

11.5.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.5.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.6. Novela ustanovení § 6 odst. 9 zákona č. 586/1992 Sb.

11.6.1. Důvod předložení a cíle

11.6.1.1 Název

Změna ve zdaňování příjmu z bezúročné zápůjčky poskytnuté zaměstnavatelem zaměstnanci.

11.6.1.2 Definice problému

Podle současné právní úpravy není příjem v podobě majetkového prospěchu plynoucí z bezúročné zápůjčky poplatníkovi s příjmy ze závislé činnosti (dále jen: zaměstnanec) od plátce daně (dále jen: zaměstnavatel) podle ust. § 3 odst. 3 písm. j.) předmětem daně. V návaznosti na novou úpravu podmínek v § 4a zákona pro osvobození příjmů v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročné zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce a výprosníka při výprose se navrhuje osvobodit u zaměstnance od daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti majetkový prospěch plynoucí zaměstnanci z bezúročné zápůjčky, a to u nesplacených zůstatků z těchto zápůjček (jistin) až do úhrnné výše 300 000 Kč od téhož zaměstnavatele.

11.6.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou zaměstnanci, kterým zaměstnavatel poskytl bezúročnou zápůjčku.

11.6.1.4 Popis cílového stavu

Cílem je zavést jednoznačný daňový režim těchto nepeněžních plnění v návaznosti na rekodifikaci soukromého práva.

11.6.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností nedojde k zavedení jednoznačného daňového režimu u nepeněžních plnění plynoucích zaměstnanci od zaměstnavatele jako zápůjčka.

11.6.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Dojde k zavedení jednoznačného daňového režimu u nepeněžních plnění plynoucích zaměstnanci od zaměstnavatele jako zápůjčka.

11.6.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.6.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Nepřijetím návrhu nedojde k zavedení jednoznačného daňového režimu u nepeněžních plnění plynoucích zaměstnanci od zaměstnavatele jako zápůjčka, a tím i k právní jistotě daňových subjektů.

Varianta 1:
Přijetím návrhu dojde k zavedení jednoznačného daňového režimu u nepeněžních plnění plynoucích zaměstnanci od zaměstnavatele jako zápůjčka, a tím i k právní jistotě daňových subjektů.

11.6.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné.
Zápory: Nedojde k zavedení jednoznačného daňového režimu u nepeněžních plnění plynoucích zaměstnanci od zaměstnavatele jako zápůjčka, a tím i k právní jistotě daňových subjektů.

Varianta 1:
Klady: Dojde k zavedení jednoznačného daňového režimu u nepeněžních plnění plynoucích zaměstnanci od zaměstnavatele jako zápůjčka, a tím i k právní jistotě daňových subjektů.
Zápory: Žádné.

11.6.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která odstraňuje právní nejistotu v oblasti zdaňování příjmů ze závislé činnosti. Přitom varianta 1 nezatěžuje státní rozpočet naopak by měla mít pozitivní fiskální dopad.

11.6.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.6.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.7. Novela ustanovení § 6 odst. 9 písm. p) bod 3. zákona č. 586/1992 Sb.

11.7.1. Důvod předložení a cíle

11.7.1.1 Název

Změna daňové podpory soukromého životního pojištění

11.7.1.2 Definice problému

Zákon o daních z příjmů umožňuje poplatníkům, fyzickým osobám s příjmy podle § 6, daňové zvýhodnění v podobě osvobozených příjmů z titulu příspěvků zaměstnavatele na soukromé životní pojištění zaměstnance. Původním záměrem tohoto daňového režimu bylo podpořit produkty spoření na stáří. Ten se však na straně poplatníků s příjmy ze závislé činnosti vytrácí s tím, že se v poslední době množí případy, kdy je pojišťovnami nabízeno tzv. „investiční životní pojištění“. Tento typ pojištění splňuje podmínky pro daňovou uznatelnost příspěvků zaměstnavatele a dále možnost uplatnění odečitatelných položek od základu daně zaměstnance, pokud jsou splněny další podmínky dané zákonem. Ačkoli takovýto pojistný produkt formálně splňuje kriteria soukromého životního pojištění, jedná se ve skutečnosti v té části, která se týká investování jménem a na účet pojistníka, o investice kolektivního investování. Soukromé životní pojištění v podobě „investičního životního pojištění“ se tak v současné době stává spíše nástrojem pro optimalizaci daně.

11.7.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby s příjmy ze závislé činnosti podle § 6 zákona a zaměstnavatel.

11.7.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení tak, aby z daňové podpory byla vyjmuta ta část pojistného za soukromé životní pojištění, na které poskytuje zaměstnavatel příspěvek, která je určená k investování s investičním rizikem pojistníka.

11.7.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese riziko spočívající v možnosti negativní optimalizace daně.

11.7.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0**:**

Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1**:**

Doplnění stávajícího ustanovení tak, že z režimu daňové podpory soukromého životního pojištění bude vyjmuta část pojistného za soukromé životní pojištění, která je určená k investování s investičním rizikem pojistníka.

11.7.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.7.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:

Ponechá-li se současný stav, bude i nadále docházet ke zneužívání daňového režimu soukromého životního pojištění jako nástroje pro negativní optimalizaci daně.

Varianta 1:
Přijetím návrhu nebude moci poplatník zaměstnavatel i zaměstnanec zneužívat daňovou podporu soukromého životního pojištění k negativní optimalizaci daně.

11.7.4. Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné.

Zápory: Zneužívání daňové podpory soukromého životního pojištění k negativní optimalizaci daně.

Varianta 1:
Klady: Odpadne zneužívání daňové podpory soukromého životního pojištění k negativní optimalizaci daně.

Zápory: Žádné.

11.7.5. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu státního rozpočtu.

11.7.6. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.7.7. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.8. Novela ustanovení § 7 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb.

11.8.1. Důvod předložení a cíle

11.8.1.1 Název

Změna výše paušálních výdajů

11.8.1.2 Definice problému

Zákon o daních z příjmů již od počátku účinnosti umožňuje poplatníkům, fyzickým osobám s příjmy podle § 7 nebo 9, uplatnit výdaje paušální částkou z dosažených příjmů. Obdobně postupují i poplatníci s příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, kteří nejsou registrováni jako zemědělští podnikatelé, tj. příslušné příjmy vykazují jako ostatní příjmy v rámci dílčího základu daně podle § 10 zákona. Původním záměrem pro stanovení paušálních výdajů bylo snížit a zjednodušit administrativu drobným podnikatelů spojenou s podnikáním. Ten se však na straně poplatníků s příjmy ze samostatné činnosti vzhledem k výši paušálních výdajů vytrácí s tím, že výdajové paušály se v současné době stávají spíše nástrojem pro optimalizaci daně.

11.8.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby s příjmy ze samostatné činnosti podle § 7 zákona.

11.8.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení tak, aby 80 % a 60% výše výdajového paušálu zůstala zachována s tím, že absolutní výše odpočtu prostřednictvím paušálu bude omezena částkou 1 600 tis. Kč resp. 1 200 tis. Kč (tedy maximálním možným

odpočtem rovným 80 % nebo 60% z mezního příjmu stanoveného ve výši 2 mil. Kč). Jde o stejný způsob, jakým byl zaveden limit u 30 a 40 % výdajových paušálů zákonem č. 500/2012 Sb.

11.8.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající jak v nenaplnění Programového prohlášení vlády, tak i v možnosti nadměrné optimalizace daně.

11.8.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0**:**
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1**:**
Doplnění stávajícího ustanovení tak, že stávající 80 % nebo 60 % výše výdajového paušálu bude zachována s tím, že absolutní výše odpočtu prostřednictvím paušálu omezena 1 600 tis. Kč nebo 1 200 tis. Kč.

11.8.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.8.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, bude i nadále docházet ke zneužívání výdajového paušálu, jako nástroje pro negativní optimalizaci daně.

Varianta 1:
Přijetím návrhu nebude moci poplatník zneužívat výdajový paušál k negativní optimalizaci daně.

11.8.4. Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Zneužívání výdajového paušálu k negativní optimalizaci daně.

Varianta 1:
Klady: Odpadne zneužívání výdajového paušálu k negativní optimalizaci daně.

Zápory: Žádné.

11.8.5. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu státního rozpočtu.

11.8.6. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.8.7. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.9. Novela ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb.

11.9.1. Důvod předložení a cíle

11.9.1.1 Název

Změna ve zdaňování podílu na zisku a jiných výnosů z držby cenných papírů

11.9.1.2 Definice problému

Ustanovení týkající se příjmů z kapitálového majetku, kterými jsou i podíly na zisku, je třeba uvést do souladu se zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Ten umožňuje podíly na zisku vyplácet i jiným osobám než těm, které mají majetkový podíl na obchodní korporaci (§ 34 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích). Obdrží-li podíl na zisku osoba, která nemá majetkový podíl na obchodní korporaci, bude se i na její straně jednat o příjem podle § 8 zákona zdaněný srážkou v souladu s § 36 zákona. Tím tato osoba nebude muset podávat daňové přiznání. Výjimkou bude podíl na zisku vyplacený zaměstnanci, který bude i nadále příjmem podle § 6 zákona v souladu s § 6 odst. 1 písm. d) zákona (v návaznosti na předvětí § 8 odst. 1 zákona). Současně se navrhuje doplnit v tomto smyslu ustanovení § 36 zákona. Dále se navrhuje ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) uvést do souladu s § 36, který pro jiné výnosy z držby cenných papírů srážkovou daň nestanoví.

11.9.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kteří obdrželi podíl na zisku, aniž jsou členy příslušné obchodní korporace.

11.9.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení, aby i podíl na zisku poplatníka, který není členem příslušné obchodní korporace, byl zdaněn srážkou.

11.9.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající především v právní nejistotě poplatníků i správců daně při aplikaci dotčených ustanovení zákona.

11.9.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu

Varianta 1:
Rozšíření stávajícího ustanovení na osoby, které nejsou členem obchodní korporace.

11.9.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.9.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, bude muset poplatník, který není členem obchodní korporace podíl na zisku uvést do daňového přiznání.

Varianta 1:
Přijetím návrhu bude podíl na zisku poplatníka, který není členem příslušné obchodní korporace zdaněn stejným způsobem jako podíl na zisku člena obchodní korporace, tj. srážkou.

11.9.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Poplatník, který není členem obchodní korporace, musí podíl na zisku uvést do daňového přiznání, na rozdíl od člena obchodní korporace, který má tento příjem zdaněn srážkou.

Varianta 1:
Klady: Ustanovení umožní zdanit podíl na zisku poplatníka, který není členem obchodní korporace, srážkou.

Zápory: Žádné.

11.9.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu snížení administrativy poplatníků, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.9.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.9.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.10. Novela ustanovení § 15 odst. 5 a 6 zákona č. 586/1992 Sb.

11.10.1. Důvod předložení a cíle

11.10.1.1 Název

Lhůta pro zpětné dodanění uplatnění nezdanitelných částí základu daně

11.10.1.2 Definice problému

Vzhledem k tomu, že v souvislosti s důkazním břemenem poplatníků, kteří mají povinnost při porušení podmínek stanovených zákonem zdanit dříve uplatněné nezdanitelné části základu daně z titulu zaplacených příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem, penzijní pojištění nebo doplňkové penzijní spoření a pojistného na tzv. soukromé životní pojištění, se jeví překážkou vyčíslení výše takových příjmů v případech, kdy byla v minulosti uvedená nezdanitelná část základu daně uplatňována v rámci ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti u zaměstnavatele, navrhuje se právní úprava, na základě které se omezí doba pro účely zpětného dodanění dříve uplatněného pojistného na uplynulých 10 let.

11.10.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů - fyzické osoby, kteří mají povinnost při porušení podmínek stanovených zákonem zdanit dříve uplatněné nezdanitelné části základu daně z titulu zaplacených příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem, penzijní pojištění nebo doplňkové penzijní spoření a pojistného na tzv. soukromé životní pojištění.

11.10.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení tak, aby se doba pro účely zpětného dodanění omezila na uplynulých 10 let

11.10.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností nebude omezena doba zpětného dodanění uplatněných nezdanitelných částí základu daně z titulu zaplaceného pojistného.

11.10.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Rozšíření stávajícího ustanovení o dobu pro účely zpětného dodanění.

11.10.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.10.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, nebude omezena doba pro účely zpětného dodanění dříve poplatníkem uplatněného pojistného.

Varianta 1:
Přijetím návrhu bude omezena doba pro účely zpětného dodanění dříve poplatníkem uplatněného pojistného.

11.10.4. Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Nebude omezena doba pro účely zpětného dodanění dříve poplatníkem uplatněného pojistného. Nedojde ke snížení administrativní zátěže poplatníků a správců daně.

Varianta 1:
Klady: Bude omezena doba pro účely zpětného dodanění dříve poplatníkem uplatněného pojistného. Dojde ke snížení administrativní zátěže poplatníků a správců daně.

Zápory: Žádné.

11.10.4.1 Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu poplatníků, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.10.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.10.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.11. Novela ustanovení § 15 odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb.

11.11.1. Důvod předložení a cíle

11.11.1.1 Název

Změna daňové podpory soukromého životního pojištění

11.11.1.2 Definice problému

Zákon o daních z příjmů umožňuje poplatníkům, fyzickým osobám daňové zvýhodnění v podobě možnosti uplatnit nezdanitelné části základu daně v podobě zaplacených příspěvků

na soukromé životní pojištění. Původním záměrem tohoto daňového režimu bylo podpořit produkty spoření na stáří. Ten se však na straně poplatníků fyzických osob vytrácí s tím, že se v poslední době množí případy, kdy je pojišťovnami nabízeno tzv. „investiční životní pojištění“. Tento typ pojištění splňuje podmínky pro možnost uplatnění odečitatelných položek od základu daně poplatníka fyzickou osobu, pokud jsou splněny podmínky dle ustanovení § 15 odst. 6 zákona. Ačkoli takovýto pojistný produkt formálně splňuje kriteria soukromého životního pojištění, jedná se ve skutečnosti v té části, která se týká investování jménem a na účet pojistníka, o investice kolektivního investování. Soukromé životní pojištění se tak v současné době stává spíše nástrojem pro optimalizaci daně.

11.11.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby.

11.11.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení tak, aby z daňové podpory byla vyjmuta ta část zaplaceného pojistného za soukromé životní pojištění, která je určená k investování s investičním rizikem pojistníka.

11.11.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese riziko spočívající v možnosti negativní optimalizace daně.

11.11.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0**:**
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1**:**
Doplnění stávajícího ustanovení tak, že z režimu daňové podpory soukromého životního pojištění bude vyjmuta ta část zaplaceného pojistného za soukromé životní pojištění, která je určená k investování s investičním rizikem pojistníka.

11.11.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.11.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, bude i nadále docházet ke zneužívání daňového režimu soukromého životního pojištění, jako nástroje pro negativní optimalizaci daně.

Varianta 1:
Přijetím návrhu nebude moci poplatník daně z příjmů fyzických osob zneužívat daňovou podporu soukromého životního pojištění k negativní optimalizaci daně.

11.11.4. Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné.

Zápory: Zneužívání daňové podpory soukromého životního pojištění k negativní optimalizaci daně.

Varianta 1:
Klady: Odpadne zneužívání daňové podpory soukromého životního pojištění k negativní optimalizaci daně.

Zápory: Žádné.

11.11.5. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu státního rozpočtu.

11.11.6. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.11.7. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.12. **Novela ustanovení § 17b, § 21 a dalších zákona č. 586/1992 Sb.**

11.12.1. Důvod předložení a cíle

11.12.1.1 Název

Změny v oblasti kolektivního investování

11.12.1.2 Definice problému

Oblast kolektivního investování nemá schváleny žádné systémové podpory jako např. penzijní a životní pojištění nebo stavební spoření. Je tomu tak i proto, že na rozdíl od systému pojištění a spoření jsou účastníky kolektivního investování také právnické osoby, a kromě dlouhodobého spoření může zahrnovat i výrazně odlišné aktivity blížící se běžnému podnikání. Proto je u investičních fondů v daňové oblasti hlavní snahou dosažení daňové neutrality, tj. stavu, při kterém investice prováděné prostřednictvím investičních fondů mají z pozice investora srovnatelné daňové zatížení s investicemi prováděnými individuálně. V současné době podléhají všechny investiční fondy dani z příjmů s jednotnou sazbou 5 %, čímž vznikají výrazné disproporce mezi daní zaplacenou poplatníkem při přímé investici oproti dani zaplacené fondem při srovnatelných aktivitách. Důsledkem této situace je, že jsou vytvářeny účelové investiční fondy, které slouží pouze k legálnímu vyhnutí se daňové povinnosti. Tuto nevyhovující situaci je nutno řešit.

11.12.1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Obecná sazba daně z příjmů pro právnické osoby je v účinné právní úpravě 19 %. Při výplatě podílů na zisku (dividend) se uplatňuje srážková daň 15 %. Splní-li právnická osoba podmínky pro definici tzv. „mateřské společnosti“ (obchodní společnost kapitálového typu a družstvo, které vlastní alespoň 10 % podíl na společnosti/družstvu minimálně 12 měsíců), jsou podle směrnice Rady 2011/96/EU, o společném zdanění mateřských a dceřiných společností (tzv. dividendová směrnice), vyplácené podíly na zisku od daně z příjmů osvobozené.

Investiční fondy podle dnes účinné právní úpravy podléhají dani z příjmů ve výši 5 %. Vyplácené podíly na zisku investičního fondu jsou zdaňovány 15 % srážkovou daní stejně jako např. u běžných akcií. Dále také platí výše popsané osvobození pro mateřské společnosti, tedy pokud investor – právnická osoba vlastní více než 10 % akcií investičního fondu déle než 12 měsíců, je konečné efektivní zdanění této investice pouze 5 %.

Účelově založený fond je vždy uzavřený fond kvalifikovaných investorů založený obchodní společností, která do tohoto fondu převede část svého majetku (např. firma zabývající se pronájmem nemovitostí vloží do fondu nemovitosti, které běžně pronajímá). Obchodní společnost ve fondu vždy vlastní více než 10 % akcií (většinou vlastní více než 90%), a proto

má jako mateřská společnost osvobozen příjem z podílů na zisku. Tímto poměrně jednoduchým úkonem si společnost legálně sníží sazbu daně z příjmů z 19 % na 5 %.

Počet těchto fondů prudce vzrůstá (na konci roku 2009 bylo 25 těchto fondů, v současné době je jich cca 76 a spravují více než 50 mld. Kč). Lze proto předpokládat, že, dokud nedojde ke změně daňového režimu, bude jejich počet dále stoupat. Investiční fondy budou z daňových důvodů dále zakládat i osoby, pro něž by v daňově neutrálním prostředí byla vhodná jiná právní forma, nebo osoby, jež budou vykonávat jinou činnosti než investování na finančním trhu (například pronájem nemovitých věcí nebo nákup a prodej komodit). Bude tak dále docházet k legálnímu obcházení daňové povinnosti.

Tento stav se také vymyká současnému trendu v oblasti mezinárodní spolupráce a boji proti daňovým únikům, jelikož může naplňovat některé znaky škodlivé daňové soutěže dle Kodexu chování pro zdanění podniků přijatého Radou EU.

11.12.1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou:

- investiční fondy
- investoři investičních fondů – právnické i fyzické osoby

11.12.1.5 Popis cílového stavu

Cílem je zavést daňový režim, který bude zajišťovat vysokou míru daňové neutrality a zamezí nežádoucí daňové optimalizaci prostřednictvím investičních fondů.

11.12.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0: zachování stávajícího stavu

Varianta 1: zavedení nulové sazby daně z příjmů pro vybrané investiční fondy

Varianta 2: zachování 5 % sazby daně z příjmů, ale pouze pro vybrané investiční fondy

Varianta 3: zavedení běžné sazby daně z příjmů (19 %) pro všechny investiční fondy a osvobození výstupů

11.12.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.12.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:

V současné době nelze doporučit zachování stávajícího stavu, neboť umožňuje legální snižování daňové povinnosti prostřednictvím investičních fondů a může naplňovat některé znaky škodlivé daňové soutěže dle Kodexu chování pro zdanění podniků přijatého Radou EU.

Varianta 1:

Návrh obsahuje zavedení nulové sazby daně z příjmů na úrovni investičního fondu a zároveň důsledné zdanění výnosů u investora. Nulová sazba daně umožňuje vybírat srážkovou daň z podílů na zisku i u investorů, kteří splňují podmínky mateřské společnosti. Srážková daň by měla být v úrovni 19 % pro právnické osoby a 15 % pro fyzické osoby, což naplňuje princip daňové neutrality. Důležité je, aby tato nulová sazba platila pouze pro vybrané fondy splňující daná kritéria, což dále omezuje možnosti zneužívání. Tento návrh je dlouhodobě prezentovaný a prosazovaný Ministerstvem financí a byl obsažen v návrhu novel v roce 2013.

Varianta 2:

Návrh ponechává současný daňový režim, ale pouze pro vybrané investiční fondy. Efektivita této varianty výrazně závisí na výběru a definování kritérií, která by měly investiční fondy

splnit, aby získaly speciální daňový režim. Při nedostatečném omezení výběru investičních fondů trvá riziko možnosti daňového zvýhodnění investorů splňujících kritéria mateřské společnosti u některých investičních fondů. Při vhodném zvolení kriterií, která vyloučí ty investiční fondy, jejichž investoři jsou v postavení mateřské společnosti, je vhodnější než varianta 1, neboť odstraňuje problémy s mezinárodní aplikací a snižuje možnosti daňové optimalizace prostřednictvím zahraničních společností.

Varianta 3:
V této variantě se navrhuje zdanit investiční fondy běžnou sazbou DPPO a osvobodit příjem investora z výplaty podílu na zisku i z prodeje podílu na investičním fondu (prodeje CP). Tento přístup zamezuje dvojímu zdanění, je však pro investiční fondy méně výhodný než varianta 1, neboť neodkládá daňovou povinnost, ale finanční prostředky na zaplacení daně jsou z fondu každoročně odčerpávány. Výrazně negativní dopad z hlediska daňové optimalizace má tato varianta pouze na investory FO uplatňující časový test a na PO splňující parametry mateřské společností U ostatních investorů jde o změnu spíše neutrální, neboť v současné době je 5% DPPO a 15% SD na podíly na zisku (dividendy), a tato varianta navrhuje pouze 19% DPPO. Naopak z hlediska fiskálního je velmi pozitivní, aniž by však byla spojena se rdousícím či škrtícím efektem. Pravděpodobně by však subjektivní vnímání této úpravy i mediální prezentace byly značně negativní. Lze očekávat, že by se proti tomuto návrhu zvedl silný odpor ze strany asociací sdružujících zástupce investičních fondů, neboť je pravděpodobné, že toto opatření by mělo silně negativní dopad na vnímání výhodnosti investování prostřednictvím českých investičních fondů.

11.12.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Udržuje stav, který umožňuje obchození daňové povinnosti a zakládá potencionální prvky škodlivé daňové soutěže.

Varianta 1:
Klady:

- dosažení daňové neutrality u PO
- nejvýhodnější z variant z pohledu běžného investora
- dlouhodobě připravovaná a prezentovaná MF

Zápory:

- investice FO, které splní časový test, nebudou v okamžiku prodeje zdaněny, přičemž splnění časového testu je mnohem běžnější u investorů do investičních fondů než u individuální investice (investiční fond reaguje nákupy a prodeji na okamžitou situaci na trhu a jeho investor nemusí nijak reagovat, zatímco u individuální investice musí sami investoři aktivně nakupovat a prodávat, takže splnění časového testu dosahují obtížněji)
- některé nejasnosti spojené s mezinárodní aplikací (aplikace smluv o zamezení dvojího zdanění)
- možnost daňových optimalizací prostřednictvím zahraničních společností (některé smlouvy o zamezení dvojího zdanění umožňují vyvádění podílů na zisku z investičních fondů do zahraničních společností zcela bez daně)
- odložení inkasa daně až do okamžiku výplaty podílů na zisku nebo výstupu investora ze systému
- snížení inkasa daní z příjmů o 5% daň (v roce 2011 cca 150 mil. Kč), které by však mělo být kompenzováno zvýšeným výběrem srážkové daně a zejména vyšším výběrem daně z příjmů u subjektů, které mají formu investičního fondu pouze u důvodu daňové úspory a

při zavedení tohoto režimu se opět přetransformují na běžného poplatníka (s daňovou sazbou 19%)

Varianta 2:
Klady:

- u většiny investičních fondů ponechává současný daňový režim a naplňuje tak požadavek daňové stability
- oproti variantě 1 eliminuje většinu problémů spojených s mezinárodní aplikací
- omezí nežádoucí daňovou optimalizaci běžných podnikatelských aktivit nespojených s kapitálovým trhem
- v případě FO, které splní časový test, bude investice alespoň částečně zdaněna (5%)

Zápory:

- efektivita úpravy výrazně závisí na zvolených kritériích, nevhodné zásahy do návrhu v průběhu legislativního procesu mohou navrhovanou úpravu znehodnotit
- v případě FO, které splní časový test, bude investice zdaněna pouze 5%, tj. o 2/3 méně, než při nesplnění časového testu (platí i v současné době)
- pro běžného investora zakládá nejistotu, že se v průběhu jeho investice změní daňový režim

Varianta 3:
Klady:

- nejvýhodnější z pohledu státního rozpočtu, neboť inkaso daně probíhá průběžně
- jediná varianta, u které není nutné rozdělovat investiční fondy podle daných kritérií
- nejjednodušší z pohledu správy daní
- odstranění všech problémů s aplikací dividendové směrnice
- odstranění všech problémů s časovým testem u FO
- nehrozí žádné problémy v mezinárodní aplikaci

Zápory:

- lze očekávat výrazný odpor odborné veřejnosti i běžných investorů
- výrazná změna pro stávající investory (nutnost delšího přechodného období)
- výrazně negativní dopad na investory FO uplatňující časový test
- pravděpodobně negativní dopad na vnímání výhodnosti investování prostřednictvím IF
- vyšší zdanění u FO oproti individuální investici (rozdíl mezi 19% sazbou DPPO a 15% sazbou DPFO, sazba DPFO však bude pravděpodobně v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy zvýšena a rozdíl bude odstraněn).

11.12.4. Návrh řešení

Z výhradně daňového pohledu považuje MF za nejvhodnější variantu 3, neboť odstraňuje veškeré daňové disproporce a je také nejednoduší z pohledu správy daně. Je však obtížné vyhodnotit, jak výrazný dopad by mělo její zavedení na sektor investičních fondů. Lze očekávat, že toto opatření by mělo negativní dopad na vnímání výhodnosti investování prostřednictvím českých investičních fondů a proto by zřejmě snaha o prosazení této varianty vyvolala výrazný odpor odborné veřejnosti. Z výše uvedených důvodů MF doporučuje variantu 2, která vznikla na základě konzultací s odbornou veřejností, nepřináší problémy v mezinárodní aplikaci a má pozitivní fiskální dopady.

11.12.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, pro zjištění základu daně z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude

probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.12.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.13. Novela ustanovení § 24 odst. 2 písm. k) zákona č. 586/1992 Sb.

11.13.1. Důvod předložení a cíle

11.13.1.1 Název

Výdaje na pracovní cesty vozidlem pořizovaným na finanční leasing

11.13.1.2 Definice problému

V návaznosti na nový § 21d, který počínaje r. 2014 definuje finanční leasing, je třeba doplnit, že daňové výdaje na pracovní cesty může poplatník uplatnit i v případě, že tyto cesty uskutečňuje vozidlem pořizovaným formou finančního leasingu.

11.13.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kteří uskutečňují pracovní cesty vozidlem pořizovaným formou finančního leasingu.

11.13.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit, že daňové výdaje na pracovní cesty v souladu s § 24 odst. 2 písm. k) zákona může poplatník uplatnit i v případě, že tyto cesty uskutečňuje vozidlem pořizovaným formou finančního leasingu.

11.13.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající především v právní nejistotě poplatníků i správců daně při aplikaci dotčených ustanovení zákona.

11.13.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Doplnění ustanovení i o výdaje na pracovní cesty uskutečňované vozidlem pořizovaným formou finančního leasingu.

11.13.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.13.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Při zachování současného stavu budou muset poplatníci postupovat podle § 24 odst. 1 zákona, tj. výdaje na pracovní cesty vozidlem pořizovaným formou finančního leasingu prokázat.

Varianta 1:
Přijetím návrhu zákon stanoví, že výdajem na pracovní cesty vozidlem pořizovaným formou finančního leasingu jsou výdaje uvedené v § 24 odst. 2 písm. k), tj. obdobně jako při pracovní cestě vlastním vozidlem.

11.13.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Ustanovení § 24 odst. 1 zákona, nestanoví podmínky pro uplatnění výdajů na pracovní cesty komplexně.

Varianta 1:
Klady: Ustanovení stanoví komplexní podmínky pro uplatnění výdajů na pracovní cesty, tj. i pracovní cesty vozidlem pořizovaným na finanční leasing.

Zápory: Žádné.

11.13.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která naplňuje původní záměr, je vyhovující z pohledu poplatníků i správců daně a zároveň nezatěžuje státní rozpočet.

11.13.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.13.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.14. Novela ustanovení § 24 odst. 2 písm. zx) zákona č. 586/1992 Sb.

11.14.1. Důvod předložení a cíle

11.14.1.1 Název

Výdaje na právo stavby

11.14.1.2 Definice problému

Nový občanský zákoník v § 1240 a násl. zavádí počínaje r. 2014 nový institut – právo stavby. Právo stavby je v souladu s § 1242 nemovitá věc. Z hlediska účetních předpisů je právo stavby dlouhodobým hmotným majetkem, který se odepisuje účetně. Je-li součástí práva stavby stavba, je z hlediska účetních předpisů právo stavby součástí ocenění stavby, která se poté odpisuje daňově pole § 31 nebo 32 zákona o daních z příjmů. V návaznosti na to, že poplatníci daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví, dlouhodobý hmotný majetek odepisovat účetně nemohou, je třeba do zákona doplnit, že výdaje na pořízení práva stavby, které není součástí ocenění stavby (resp. není součástí vstupní ceny stavby v souladu s § 29 zákona o daních z příjmů), lze do daňových výdajů uplatnit postupně po sjednanou dobu trvání práva stavby. Prakticky jde o časové rozlišení výdajů poplatníků vedoucích daňovou evidenci obdobně, jako je tomu při finančním leasingu.

11.14.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kteří nevedou účetnictví a pořídí si právo stavby v rámci jejich samostatné činnosti.

11.14.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit, že daňové výdaje na pořízení práva stavby v rámci samostatné činnosti mohou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kteří nevedou účetnictví, uplatnit do daňových výdajů obdobně jako poplatníci vedoucí účetnictví.

11.14.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající především v neodůvodněném znevýhodnění části daňových poplatníků.

11.14.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Doplnění ustanovení o výdaje na pořízení práva stavby na straně poplatníků daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví.

11.14.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.14.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Při zachování současného stavu budou muset poplatníci daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví, uplatnit výdaje na pořízení práva stavby do výdajů při jejich úhradě. To může znamenat, že tito poplatníci vykáží daňovou ztrátu, kterou však mohou od základu daně odečíst pouze po dobu 5 let.

Varianta 1:
Přijetím návrhu budou výdaje na pořízení práva stavby na straně poplatníků fyzických osob, kteří nevedou účetnictví, výdajem daňovým po sjednanou dobu, tj. časově rozlišeným. Touto úpravou poplatníci nevykáží daňovou ztrátu.

11.14.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Poplatníci mohou vykázat daňovou ztrátu s tím, že není jisté, zda ji budou moci odečíst od základu daně v zákonem stanovené době 5 let.

Varianta 1:
Klady: Ustanovení stanoví podmínky pro uplatnění výdajů na právo stavby do výdajů daňových rovnoměrně po sjednanou dobu.

Zápory: Žádné.

11.14.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která nezatěžuje státní rozpočet a na straně poplatníků brání vykázání ztráty.

11.14.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.14.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.15. Novela ustanovení § 35ba odst. 1 písm. a) a § 4 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb.

11.15.1. Důvod předložení a cíle

11.15.1.1 Název

Změna v uplatnění základní slevy na dani starobními důchodci

11.15.1.2 Definice problému

Počínaje r. 2013 se daň nesnižuje o základní slevu na poplatníka uvedenou v § 35ba odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů u poplatníka, který k 1. lednu zdaňovacího období pobírá starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu. Toto omezení starobních důchodců bylo schváleno pro zdaňovací období 2013 až 2015.

11.15.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kteří k 1. lednu 2013 a 1. lednu 2014 pobírali a k 1. lednu 2015 budou pobírat, starobní důchod.

11.15.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je, na základě Koaliční smlouvy, přiznat základní slevu na poplatníka i starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu a současně do zákona vrátit postup, který byl účinný do konce r. 2012.

11.15.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Zrušit ustanovení omezující uplatnění základní slevy pro starobní důchodce a současně do zákona vrátit ustanovení § 4 odst. 3 zákona na základě kterého se zdaňuje pravidelně vyplácený důchod v případě, kdy součet příjmů podle § 6, tj. ze závislé činnosti a dílčích základů daně podle § 7 a 9, tj. ze samostatné činnosti a z nájmu, u poplatníka přesáhne ve zdaňovacím období částku 840 000 Kč. Jde o stav, který byl účinný do konce r. 2012.

11.15.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.15.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Zákon by i nadále omezoval poplatníky, kteří k 1. lednu zdaňovacího období pobírají starobní důchod.

Varianta 1:
Přijetím návrhu zákon odstraní neodůvodněné omezení určité skupiny poplatníků daně z příjmů fyzických osob.

11.15.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Ustanovení neodůvodněně omezuje poplatníky daně z příjmů fyzických osob, kteří k 1. lednu zdaňovacího období pobírají starobní důchod.

Varianta 1:
Klady: Ustanovení odstraní neodůvodněné omezení určité skupiny poplatníků daně z příjmů a stanoví rovné podmínky v uplatnění základní slevy na dani.

Zápory: Žádné.

11.15.4. Návrh řešení
Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která odstraní neodůvodněné omezení určité skupiny poplatníků daně z příjmů a stanoví rovné podmínky v uplatnění základní slevy na dani.

11.15.5. Implementace doporučené varianty a vynucování
Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.15.6. Přezkum účinnosti regulace
Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.16. Novela ustanovení § 35c odst. 1 a § 38k odst. 4 zákona a č. 586/1992 Sb.

11.16.1. Důvod předložení a cíle
Daňové zvýhodnění na druhé, třetí a další dítě

11.16.1.1 Definice problému
Na základě programového prohlášení vlády se navrhuje se zvýšit daňové zvýhodnění na druhé vyživované dítě o 200 Kč měsíčně, tj. o 2 400 Kč ročně a na třetí a každé další vyživované dítě o 300 Kč měsíčně, tj. o 3 600 Kč ročně. Daňové zvýhodnění tak bude nutné s ohledem na jeho výši uplatňovat v souvislosti s počtem dětí. Tzn., že daňové zvýhodnění na jedno vyživované dítě zůstává ve výši 13 404 Kč ročně. Na druhé vyživované dítě bude moci poplatník uplatnit daňové zvýhodnění ve výši 15 804 Kč ročně a na třetí a každé další vyživované dítě ve výši 17 004 Kč ročně. Přitom výše daňového zvýhodnění ve formě maximálního ročního daňového bonusu podle § 35c odst. 3 zákona zůstává nezměněna. Současně se navrhuje o potřebné údaje doplnit i prohlášení poplatníka pro plátce daně.

11.16.1.2 Identifikace dotčených subjektů
Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, kteří mají více než jedno vyživované dítě.

11.16.1.3 Popis cílového stavu
Cílem navrhované změny je doplnit stávající ustanovení tak, aby mohla být zvýšena částka daňového zvýhodnění na druhé, třetí a každé další dítě splňující podmínky vyživovaného dítěte podle § 35c odst. 6 zákona.

11.16.1.4 Zhodnocení rizika
Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající především v nenaplnění Programového prohlášení vlády.

Nečinností nebude zvýšeno daňové zvýhodnění na druhé, třetí a každé další vyživované dítě.

11.16.1.5 Návrh variant řešení
V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Rozšíření stávajícího ustanovení o daňové zvýhodnění na druhé, třetí a každé další vyživované dítě**.**

11.16.2. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.16.2.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, nebude zvýšeno daňové zvýhodnění na druhé, třetí a každé další vyživované dítě.

Varianta 1:
Přijetím návrhu bude zvýšeno daňové zvýhodnění na druhé, třetí a každé další vyživované dítě.

11.16.2.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Nebude zvýšeno daňové zvýhodnění na druhé, třetí a každé další vyživované dítě.

Varianta 1:
Klady: Ustanovení umožní uplatnit vyšší daňové zvýhodnění na druhé, třetí a každé další poplatníkem vyživované dítě.

Zápory: Žádné.

11.16.3. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu poplatníků, ale zatěžuje státní rozpočet.

11.16.4. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.16.5. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.17. **Novela ustanovení § 38a odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb.**

11.17.1. Důvod předložení a cíle

11.17.1.1 Název

Zálohy placené osobou spravující pozůstalost

11.17.1.2 Definice problému

Počínaje r. 2014 se budou příjmy z tzv. ležící pozůstalosti zdaňovat zcela odlišným způsobem, než se zdaňovaly do konce r. 2013, a to v návaznosti na nový postup stanovený daňovým řádem. Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů v § 239a, pro přechod daňové povinnosti u fyzických osob stanoví, že pro účely správy daní se na

právní skutečnosti hledí tak, jako by zůstavitel žil do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Dále pak § 239b daňového řádu pro plnění daňové povinnosti osobou spravující pozůstalost stanoví mimo jiné, že osoba spravující pozůstalost plní daňovou povinnost zůstavitele, a to vlastním jménem na účet pozůstalosti.

Vzhledem ke skutečnosti, že v daňovém přiznání, které osoba spravující pozůstalost bude podávat za období ode dne úmrtí zůstavitele do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, neuplatní nezdanitelnou část základu daně, položku odčitatelnou od základu daně, slevu na dani ani daňové zvýhodnění, není nutné, aby byly placeny zálohy na daň.

11.17.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou zůstavitelé - poplatníci daně z příjmů fyzické osoby, za kterou plní daňovou povinnost osoba spravující pozůstalost.

11.17.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je doplnit, že zálohy na daň osoba spravující pozůstalost z daňové povinnosti zůstavitele platit nemusí.

11.17.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající především v zachování stávajícího stavu, tzn. nedojde ke zjednodušení daňového řízení.

11.17.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Doplnění ustanovení s tím, že zálohy na daň osoba spravující pozůstalost z daňové povinnosti zůstavitele platit nemusí.

11.17.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.17.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Při zachování současného stavu bude osoba spravující pozůstalost muset platit zálohy na daň z daňové povinnosti zůstavitele.

Varianta 1:
Přijetím návrhu osoba spravující pozůstalost nebude muset platit zálohy na daň z daňové povinnosti zůstavitele.

11.17.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Osoba spravující pozůstalost bude muset platit zálohy na daň z daňové povinnosti zůstavitele.

Varianta 1:
Klady: Osoba spravující pozůstalost nebude muset platit zálohy na daň z daňové povinnosti zůstavitele.

Zápory: Žádné.

11.17.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu poplatníků, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.17.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.17.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.18. **Novela ustanovení § 38g odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb.**

11.18.1. Důvod předložení a cíle

11.18.1.1 Název

Povinnost podat daňové přiznání při solidárním zvýšení daně

11.18.1.2 Definice problému

Dle současné právní úpravy ust. § 38g odst. 4 zákona má povinnost podat přiznání k dani z příjmů fyzických osob i poplatník, u něhož se podle § 38ha zákona o solidární zvýšení zvyšuje záloha na daň z příjmů ze závislé činnosti.

Navržená změna stanoví, že poplatník daně z příjmů fyzických osob je povinen podat daňové přiznání pouze v případě, že se o solidární zvýšení daně podle § 16a zákona za dané zdaňovací období zvyšuje jeho daň. Nově tak povinnost podat daňové přiznání nemá poplatník, pokud se pouze jeho záloha na daň, popř. zálohy na daň zvýšily o solidární zvýšení daně podle § 38ha zákona, avšak jeho daň za dané zdaňovací období o solidární zvýšení daně podle §16a zákona se nezvyšuje.

11.18.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů ze závislé činnosti, u nichž se za dané zdaňovací období zvyšuje o solidární zvýšení záloha příp. zálohy na daň z příjmů ze závislé činnosti.

11.18.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je zjednodušit administrativní zátěž poplatníkům, u kterých sice došlo k solidárnímu zvýšení daně u zálohy na daň z příjmů ze závislé činnosti, ale jejich příjmy za dané zdaňovací období nedostačují k aplikaci solidárního zvýšení jejich daně podle § 16a zákona. Těmto poplatníkům tak bude dána možnost vypořádat svou roční daňovou povinnost u plátce daně prostřednictvím ročního zúčtování záloh na daň z příjmů ze závislé činnosti podle § 38ch zákona.

11.18.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností bude poplatník, u něhož došlo k solidárnímu zvýšení daně u zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti podle § 38ha zákona, i nadále povinen podat daňové přiznání.

11.18.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Úprava ustanovení tak, aby povinnost podat daňové přiznání neměl poplatník, u něhož dojde v průběhu zdaňovacího období k solidárnímu zvýšení daně u zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti podle § 38ha zákona.

11.18.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.18.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Při zachování současného stavu bude poplatník, u něhož došlo k solidárnímu zvýšení daně u zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti podle § 38ha zákona, povinen podat daňové přiznání.

Varianta 1:
Přijetím návrhu nebude poplatník, u něhož došlo k solidárnímu zvýšení daně u zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti podle § 38ha zákona, povinen podat daňové přiznání.

11.18.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: U plátců daně nedojde ke zvýšení administrativní zátěže z důvodu nárůstu ročních zúčtování záloh na daň z příjmů ze závislé činnosti podle § 38ch zákona.

Zápory: Poplatník, u něhož došlo k solidárnímu zvýšení daně u zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti podle § 38ha zákona, bude povinen podat daňové přiznání.

Varianta 1:
Klady: Poplatník, u něhož došlo k solidárnímu zvýšení daně u zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti podle § 38ha zákona, nebude povinen podat daňové přiznání.

Zápory: Dojde ke zvýšení administrativní zátěže u plátců daně z důvodu nárůstu ročních zúčtování záloh na daň z příjmů ze závislé činnosti podle § 38ch zákona.

11.18.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu poplatníků, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.18.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.18.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.19. **Novela ustanovení § 38g odst. 5 a § 38i odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb.**

11.19.1. Důvod předložení a cíle

11.19.1.1 Název

Povinnost podat daňové přiznání při opravě chyb zaviněných poplatníkem

11.19.1.2 Definice problému

Za účelem zajištění nového postupu při opravě chyb vzniklých zaviněním poplatníka, které bude mít plátce daně možnost podle § 38i zákona řešit tím způsobem, že pouze podá oznámení správci daně a tuto dlužnou částku bude povinen vyrovnat poplatník, se do ustanovení § 38g zákona výslovně pro tohoto poplatníka zavádí povinnost podat za stanovených obecných podmínek daňové přiznání.

11.19.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů ze závislé činnosti, kteří svou chybou při správě daně vykonávané plátcem daně zavinili vznik dlužné částky na dani nebo neoprávněné vyplacení daňového bonusu.

11.19.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je snížit administrativní zátěž a přenesenou odpovědnost plátců daně při opravě chyb vzniklých při správě daně zaviněním poplatníka.

11.19.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností nebude správce daně oprávněn poplatníka vyzvat k podání daňového přiznání.

11.19.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Doplnit ustanovení tak, aby povinnost podat daňové přiznání měl poplatník, který zavinil, že při správě daně vykonávané plátcem daně došlo ke vzniku dlužné částky na dani k neoprávněnému vyplacení daňového bonusu a plátce daně tuto skutečnost oznámil správci daně.

11.19.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.19.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Nebude-li návrh přijat, pak oznámí-li plátce daně zavinění vzniku dlužné částky poplatníkem a poplatník nebude povinen podat přiznání podle § 38g odst. 2 zákona, nebude správce daně oprávněn poplatníka vyzvat k podání daňového přiznání.

Varianta 1:
Přijetím návrhu bude poplatník, který zavinil, že při správě daně vykonávané plátcem daně došlo ke vzniku dlužné částky a plátce daně tuto skutečnost oznámil správci daně, povinen opravit chybu v podaném daňovém přiznání, a to i na základě výzvy správce daně.

11.19.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Nedojde ke zvýšení administrativní zátěže správců daně.

Zápory: Nebude možné opravu chyby zaviněnou u plátce daně poplatníkem, vynucovat prostřednictvím daňového přiznání podaného poplatníkem na základě výzvy správce daně. Nedojde ke snížení administrativní zátěže a státem přenesené odpovědnosti plátců daně.

Varianta 1:
Klady: Bude možné opravu chyby zaviněnou u plátce daně poplatníkem, vynucovat prostřednictvím daňového přiznání podaného poplatníkem na základě výzvy správce daně. Dojde ke snížení administrativní a odpovědnostní zátěže plátců daně.

Zápory: Dojde ke zvýšení administrativní zátěže správců daně.

11.19.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu plátce daně, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.19.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.19.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.20. Novela ustanovení § 38ch odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb.

11.20.1. Důvod předložení a cíle

11.20.1.1 Název

Prodloužení lhůty u ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob a daňového zvýhodnění

11.20.1.2 Definice problému

Za účelem zvládnutí všech povinností spojených s ročním zúčtováním záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění plátci daně se navrhuje lhůtu pro jeho provedení prodloužit z 15. na 31. března, neboť se v praxi ukazuje, že v současné lhůtě plátci daně stanovené povinnosti nemohou reálně zvládnout vzhledem k tomu, že provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění je pro plátce daně časově a rovněž administrativně velice náročné.

11.20.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou plátci daně z příjmů ze závislé činnosti provádějící roční zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění.

11.20.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je snížit časovou a i administrativní zátěž plátců daně prodloužením lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění.

11.20.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností nedojde k prodloužení lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh daňového zvýhodnění a tím ke snížení časové a administrativní zátěže plátců daně.

11.20.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Doplnit ustanovení tak, že se plátci daně prodlouží lhůta pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění.

11.20.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.20.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Nepřijetím návrhu budou i nadále plátci daně vypořádávat de facto přeneseně za stát roční daňovou povinnost u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti v časové tísni a při nedodržení lhůty i se sankcemi ze strany správců daně.

Varianta 1:
Přijetím návrhu dojde ke zvýšení komfortu podmínek plátců daně pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění.

11.20.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné

Zápory: Nedojde ke zvýšení komfortu podmínek plátců daně pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění a tím i ke snížení časové a i administrativní zátěže u plátců daně.

Varianta 1:
Klady: Dojde ke zvýšení komfortu podmínek plátců daně pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění a tím i ke snížení časové a i administrativní zátěže u plátců daně.

Zápory: Žádné

11.20.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu plátce daně i poplatníků, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.20.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.20.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.21. Novela ustanovení § 35d odst. 8 a § 38ch odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb.

11.21.1. Důvod předložení a cíle

11.21.1.1 Název

Prodloužení lhůty pro vypořádání přeplatků z ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob a daňového zvýhodnění

11.21.1.2 Definice problému

V návaznosti na prodloužení lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob a daňového zvýhodnění v § 38ch odst. 4 zákona se současně navrhuje prodloužit lhůtu pro vracení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplacení případných doplatků na daňových bonusech.

11.21.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou plátci daně z příjmů ze závislé činnosti provádějící roční zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění.

11.21.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je snížit administrativní zátěž plátců daně při vracení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplacení případných doplatků na daňových bonusech.

11.21.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností nedojde k prodloužení lhůty pro vracení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplacení případných doplatků na daňových bonusech a tím i ke snížení časové a administrativní zátěže plátců daně. V případě prodloužení lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob a daňového zvýhodnění, bylo by při nečinnosti vracení přeplatků v praxi neaplikovatelné.

11.21.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Doplnit ustanovení tak, že se plátci daně prodlouží lhůta pro vracení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplacení případných doplatků na daňových bonusech.

11.21.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.21.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Nepřijetím návrhu budou plátci daně vracet přeplatky na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. vyplácet doplatky na daňových bonusech v neprodloužené lhůtě. Pokud by však bylo přijato prodloužení lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob a daňového zvýhodnění, bylo by vracení přeplatků v praxi neaplikovatelné.

Varianta 1:
Přijetím návrhu dojde ke zvýšení komfortu podmínek plátců daně pro vracení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplácení doplatků na daňových bonusech. Podmínkou je však přijetí návrhu prodloužení lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob a daňového zvýhodnění

11.21.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné

Zápory: Nedojde ke zvýšení komfortu podmínek plátců daně pro vracení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplácení doplatků na daňových bonusech.

Varianta 1:
Klady: Dojde ke zvýšení komfortu podmínek plátců daně pro vracení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplácení doplatků na daňových bonusech.

Zápory: Žádné

11.21.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu plátce daně i poplatníků, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.21.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.21.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.22. **Novela ustanovení § 38i odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb.**

11.22.1. Důvod předložení a cíle

11.22.1.1 Název

Úprava lhůty pro vrácení přeplatků na dani z příjmů ze závislé činnosti plátcem daně

11.22.1.2 Definice problému

Za stávající právní úpravy má plátce daně pro vracení přeplatků na dani poplatníkovi prakticky o rok delší lhůtu, než je základní tříletá lhůta pro stanovení daně u poplatníka, který podává daňové přiznání. Je tomu tak proto, že u plátce daně se lhůta počítá až od lhůty pro podání vyúčtování daně za zdaňovací období, v němž bylo provedeno roční zúčtování záloh za právě uplynulý rok (přeplatek z ročního zúčtování záloh je součástí vyúčtování daně podávaného až v roce následujícím). Přitom lhůta pro vypořádání přeplatku u poplatníka prostřednictvím dodatečného daňového přiznání běží od lhůty pro podání řádného daňového přiznání za právě uplynulé zdaňovací období.

11.22.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů ze závislé činnosti a plátci daně.

11.22.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je sjednocení lhůt pro vrácení přeplatku na dani plátcem daně poplatníkovi a pro vrácení přeplatků na základě poplatníkem podaného dodatečného daňového přiznání.

11.22.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností bude lhůta pro vrácení přeplatku na dani plátcem daně poplatníkovi delší než lhůta u poplatníka s podaným daňovým přiznáním.

11.22.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0: zachování stávajícího stavu

Varianta 1: upravit lhůtu pro dodatečné vrácení přeplatku na dani plátcem poplatníkovi tak, aby byla stejná jako u poplatníka s podaným daňovým přiznáním

11.22.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.22.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Nebude-li návrh přijat, bude lhůta pro vrácení přeplatku na dani plátcem daně poplatníkovi delší než lhůta u poplatníka s podaným daňovým přiznáním.

Varianta 1:
Přijetím návrhu dojde ke sjednocení lhůty pro vrácení přeplatku na dani plátcem daně poplatníkovi se lhůtou u poplatníka s podaným daňovým přiznáním.

11.22.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné.

Zápory: Nedojde ke sjednocení lhůt pro vrácení přeplatku na dani plátcem daně poplatníkovi se lhůtou pro poplatníka s podaným daňovým přiznáním.

Varianta 1:
Klady: Dojde ke sjednocení lhůt pro vrácení přeplatku na dani plátcem daně se lhůtou pro poplatníka s podaným daňovým přiznáním.

Zápory: Žádné

11.22.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu plátce daně, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.22.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.22.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.23. Novela ustanovení § 38j odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb.

11.23.1. Důvod předložení a cíle

11.23.1.1 Název

Doplnění mzdového listu o údaje o výpočtu daně a provedeném ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění

11.23.1.2 Definice problému

Navrhuje se doplnění mzdového listu o údaje potřebné z hlediska daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. Důvodem doplnění mzdového listu je jeho třicetiletá archivační lhůta oproti desetileté archivační lhůtě u daňových dokladů. Bude tím uloženo plátci daně archivovat informace důležité pro daňové řízení ve stejné lhůtě jako pro účely důchodového zabezpečení.

11.23.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou plátci daně z příjmů ze závislé činnosti.

11.23.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je zajistit pro poplatníka archivaci údajů důležitých pro daňové řízení.

11.23.1.5 Zhodnocení rizika

Nečinností nebude plátci daně uložena povinnost archivovat údaje potřebné z hlediska daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnost v prodloužené lhůtě.

11.23.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu

Varianta 1:
Doplnit ustanovení tak, že se mzdový list rozšíří o údaje o výpočtu daně a provedeném ročním zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob a daňového zvýhodnění.

11.23.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.23.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Nepřijetím návrhu nedojde k archivaci údajů potřebných pro poplatníka.

Varianta 1:
Přijetím návrhu dojde k archivaci údajů potřebných pro poplatníka.

11.23.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné

Zápory: Nedojde k archivaci údajů potřebných pro poplatníka.

Varianta 1:
Klady: Dojde k archivaci údajů potřebných pro poplatníka.

Zápory: Žádné

11.23.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která je vyhovující z pohledu plátce daně i poplatníků, a nezatěžuje státní rozpočet.

11.23.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.23.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.24. Nové ustanovení 38v zákona č. 586/1992 Sb.

11.24.1. Důvod předložení a cíle

11.24.1.1 Název

Zjištění výše osvobozených příjmů u poplatníků daně z příjmů fyzických osob.

11.24.1.2 Definice problému

Účelem navrhované úpravy je zjištění výše osvobozených příjmů u poplatníků, u nichž jednotlivý osvobozený příjem převyšuje ve zdaňovacím období částku 5 000 000 Kč. Pokud poplatník osvobozené příjmy neoznámí, bude mu uložena pokuta v zákonem stanovené výši. Oznamovací povinnost se nevztahuje na příjem, o němž může správce daně požadované údaje zjistit z rejstříků či evidencí, do kterých má přístup a které zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup. Navrhované ustanovení má v budoucnosti napomáhat zamezování daňových úniků.

11.24.1.3 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou poplatníci daně z příjmů - fyzické osoby, kteří ve zdaňovacím období obdrželi příjem od daně osvobozený převyšující částku 5 000 000 Kč.

11.24.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je napomáhat zamezování daňových úniků.

11.24.1.5 Zhodnocení rizika

Nepřijetí nové úpravy s sebou nese rizika spočívající především ve ztížení činnosti správce daně při kontrole.

11.24.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Doplnění zákona o povinnost poskytnout správci daně informace o výši příjmů od daně osvobozených.

11.24.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.24.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
Ponechá-li se současný stav, nezíská správce daně informace o poplatníkem přijatých příjmech od daně osvobozených a tudíž bude mít nedostatek informací o majetku poplatníka.

Varianta 1:
Přijetí návrhu napomáhá zamezování daňových úniků zlepšením přehledu správce daně o majetku poplatníka.

11.24.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady: Žádné.

Zápory: Správce daně nemá přehled o poplatníkem přijatých příjmech od daně osvobozených a tím dochází i ke ztížení činnosti správce daně.

Varianta 1:
Klady: Ustanovení napomůže zlepšit přehled správce daně o majetku poplatníka a tím bude napomáhat k zamezování daňových úniků.

Zápory: Žádné.

11.24.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která zpřehledňuje správu daně a je vyhovující i z pohledu správců daně.

11.24.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhovaná změna bude provedena formou novely zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.24.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.25. Novela ustanovení § 8a odst. 1 zákona č. 593/1992 Sb.

11.25.1. Důvod předložení a cíle

11.25.1.1 Název

Změna v tvorbě opravných položek k nepromlčeným pohledávkám

11.25.1.2 Definice problému

Nový občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb., dále jen NOZ) sjednocuje s účinností od 1. 1. 2014 podle § 629 u závazkových vztahů vzniklých po 1. 1. 2014 promlčecí lhůtu na tři roky. Tato úprava neumožní vytvářet opravné položky k pohledávkám podle § 8a zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění daně z příjmu (dále jen ZoR). Ten s účinností od 1. 1. 2014 zjednodušuje tvorbu opravných položek u pohledávek vzniklých po tomto datu zavedením pouze dvou časových pásem lhůty, která uplynula od splatnosti pohledávky, a to na 18 a 36 měsíců. Tato úprava byla již schválena zákonem č. 458/2011 Sb. s účinností od 1. 1. 2015, ale v rámci tzv. rekodifikační novely zákona o daních z příjmů schválené zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., byla účinnost této úpravy předsunuta k 1. 1. 2014. Z konfrontace obou úprav vyplývá, že v případě pohledávek vzniklých po 1. 1. 2014 není možné tvořit opravnou položku ve výši 100%, což reálně přichází v úvahu v roce 2017.

11.25.1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Stávající právní stav je založený na znění ustanovení odstavce 1 § 8a ZoR, který stanoví, že opravné položky k nepromlčeným pohledávkám, jejichž tvorba je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů lze tvořit ve výši 50 % neuhrazené hodnoty pohledávky za podmínky, že od konce doby splatnosti uplynulo více než 18 měsíců, a ve výši 100 %, pokud od konce doby splatnosti uplynulo více než 36 měsíců. Tento stav vycházel ze znění obchodního zákoníku, který stanovil promlčecí dobu na 4 roky. Od 1. 1. 2014 se stal účinným NOZ, jehož ustanovení § 629 zkracuje promlčecí lhůtu na 3 roky a ustanovení § 8a odstavec 1 písmeno b), podle kterého lze vytvořit opravnou položku ve výši 100%, pokud uplynulo od sjednané doby splatnosti více než 36 měsíců, se tak pro pohledávky vzniklé po 1. 1. 2014 stane nepoužitelné. Reálně se nepoužitelnost platné úpravy projeví až v roce 2017 a tak lze jednoduchou úpravou – zkrácením druhého pásma např. na 30 měsíců tento problém eliminovat.

11.25.1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou:

poplatníci daně z příjmů – právnické i fyzické osoby v postavení věřitelů, kteří vytvářejí opravné položky k nesplaceným pohledávkám

11.25.1.5 Popis cílového stavu

Cílem je umožnit poplatníkům daně z příjmů tvorbu opravných položek k nepromlčeným nesplaceným pohledávkám splatným po 1.1.2014 ve výši 100 %, a to zkrácením období, po jehož uplynutí lze vytvářet opravné položky v 100% výši.

11.25.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

Varianta 0:
Zachování stávajícího stavu.

Varianta 1:
Zkrácení období, po jehož uplynutí lze vytvářet opravné položky ve výši 100 %, z 36 na 30 měsíců, s přechodným ustanovením, které platnost nové úpravy omezí pouze na pohledávky jejichž splatnost nastala po 1. 1. 2014.

Varianta 2:
Poměrné zkrácení obou období definovaných v § 8a ZoR, po jejichž uplynutí lze vytvářet opravné položky ve výši 50 % a 100 %, a to na 15 a 30 měsíců, což by umožnilo rovnoměrnější tvorbu daňově uznaných opravných položek k nesplaceným pohledávkám, a to opět s přechodným ustanovením, které platnost nové úpravy omezí pouze na pohledávky jejichž splatnost nastala po 1. 1. 2014.

11.25.3. Vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant

11.25.3.1 Identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant

Varianta 0:
V současné době nelze zachovat stávající stav, neboť nová úprava v NOZ zamezuje vytváření opravných položek podle ustanovení § 8a odst. 1 písm. b). Při zachování stávajícího stavu by poplatníci neměli možnost vytvářet opravné položky k nepromlčeným pohledávkám v 100% výši, což by mělo negativní vliv na podnikatelské prostředí a nebylo by ani v souladu s původním záměrem pouze zjednodušit tvorbu opravných položek

Varianta 1:
Přijetím návrhu umožní poplatníkům vytvářet daňově uznatelné opravné položky k nesplaceným pohledávkám v plné výši, podle původního záměru z roku 2011, což je pro podnikatele zásadní. Opatření nebude mít výrazný dopad na veřejné rozpočty, neboť tvorba 100 % opravných položek byla možná už v minulých letech a navržené opatření pouze zachovává dříve platný stav. Pouze v roce, kdy se začnou poprvé tvořit opravné položky ve výši 100% podle nového režimu (tj. v roce 2017) lze očekávat velmi mírný nárůst tvorby opravných položek vyplývající ze zkrácení období, po kterém lze opravné položky uplatnit. Tato úprava se projeví v daňovém inkasu až v roce 2018.

Varianta 2:
Jde pouze o parametrickou modifikaci varianty 1, která navrhuje úpravu obou časových období tak, aby tvorba daňově uznatelných opravných položek probíhala rovnoměrněji v čase. Tato varianta by však měla výraznější dopady na výběr daně, neboť zkrácení obou období by vyvolalo vyšší tvorbu opravných položek než ve variantě 1. První dopady by se projevily v daňovém inkasu až v roce 2016. V absolutní částce by dopady byly stejné, pouze by došlo k jejich rychlejšímu náběhu.

11.25.3.2 Vyhodnocení variant

Varianta 0:
Klady:Žádné.

Zápory: Silně negativní změna pro podnikatele, neboť by se OP mohly tvořit fakticky pouze do výše 50%, pokud by nebylo iniciováno soudní, rozhodčí nebo správní řízení, které lhůtu promlčení automaticky staví.

Varianta 1:
Klady: Zachování možnosti tvorby opravných položek k nesplaceným pohledávkám ve výši 100 % nesplacené hodnoty pohledávky. Nezbytná podmínka pro podnikatele.

Zápory: Žádné.

Varianta 2:
Klady: Zachování možnosti tvorby opravných položek k nesplaceným pohledávkám ve výši 100 % nesplacené hodnoty pohledávky a zároveň umožnění rovnoměrné tvorby těchto opravných položek. Podpora podnikatelské aktivity.

Zápory: Rychlejší náběh dopadu na inkaso daně z příjmů než varianta 1., který by však byl v čase vyrovnán.

11.25.4. Návrh řešení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, která naplňuje původní záměr, je vyhovující z pohledu poplatníků a zároveň nejméně zatěžuje státní rozpočet.

11.25.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona č. 593/1992 Sb. o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

11.25.6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

11.26. **Novela ustanovení § 148 zákona 280/2009 Sb.**

11.26.1. Důvod předložení a cíle

11.26.1.1 Název

Legislativní změna § 148 daňového řádu – stavění běhu lhůty pro stanovení daně v případě vedení trestního řízení.

***11.26.1.2** Definice problému*

Daňový řád, poměrně podrobně upravuje problematiku tzv. lhůty pro stanovení daně (viz § 148 daňového řádu). V zájmu posílení boje s daňovými úniky je nicméně na místě zvážit modifikaci této úpravy v souvislosti s daňovou trestnou činností.

V praxi dochází k případům, kdy je možnost stanovit daň reálně spojena s výsledkem konkrétního trestního řízení – tj. až konkrétní rozhodnutí v trestním řízení umožní správci daně stanovit daň jak po stránce věcné, tak po stránce zachování lhůty pro stanovení daně. Základní délka lhůty pro stanovení daně – 3 roky – může být v praxi nedostatečná, a to s ohledem na délku potenciálně vedeného trestní řízení. Daňový řád v rámci § 148 odst. 6, popř. 7, na takovéto situace reaguje, přesto tato úprava není zcela dostačující, neboť řeší zejména pouze možnost stanovit daň bez ohledu na uplynutí lhůty pro stanovení daně

v návaznosti na pravomocné rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu. Současně není řešen vztah mezi probíhajícím trestním řízením a správou daní před právní mocí tohoto rozhodnutí, když k uplynutí základní lhůty pro stanovení daně může dojít mnohem dříve, než rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu nabyde právní moci. Zároveň nikterak nelze zpochybňovat zásadní význam soudních rozhodnutí ve věcech daňových trestných činů pro následné stanovení daně (a s tím související inkaso této daně), resp. pro efektivnější boj s daňovými úniky.

V rámci této problematiky nelze opomenout vzájemný vztah stavění lhůty k jiným institutům daňového řádu, například k zajištění daní (§ 167 a násl. daňového řádu) nebo k poskytování informací správcem daně při současném prolomení daňové mlčenlivosti (§ 52 a násl. daňového řádu).

Z těchto důvodu je třeba zvážit legislativní změnu ustanovení § 148 daňového řádu v tom smyslu, že by se po dobu vedeného trestního řízení základní lhůta pro stanovení daně stavěla. Tato případná změna má potenciál zajistit správci daně výhodnější pozici a usnadnit mu práci při plnění základního cíle správy, tj. správného zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady.

11.26.1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současná právní úprava lhůty pro stanovení daně dle § 148 zákona daňového řádu, činí „v základu“ **3 roky**, přičemž je zde počítáno s jejím možným **stavěním** (tj. lhůta po danou dobu neběží a následně po pominutí rozhodné skutečnosti běh naváže v délce, která dosud neuplynula), **přerušením** (v okamžiku, kdy nastane zákonem předpokládaná právní skutečnost, počíná lhůta běžet znovu od začátku) či **prodloužením**. Horní hranice lhůty pro stanovení daně pak činí 10 let.

Takto stanovenou 10 letou lhůtu nelze překročit, ovšem s výjimkou § 148 odst. 6 daňového řádu, jenž upravuje možnost správce daně stanovit daň *do konce druhého roku následujícího po roce, v němž nabylo rozhodnutí soudu právní moci, v důsledku jednání, které bylo předmětem pravomocného rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu*[1]. V takovém případě je lhostejné, zda již desetiletá lhůta uplynula. Fakticky tak dochází k obnovení lhůty pro stanovení daně v jasně ohraničeném rozsahu. Další případ, kdy lze daň stanovit nezávisle na tom, zda uplynula lhůta pro stanovení daně, lze nalézt v § 148 odst. 7 daňového řádu v souvislosti s účinnou lítostí.

V praxi se nicméně jako problematická jeví situace, kdy trestní řízení v konkrétním případě nadále běží, avšak základní lhůta pro stanovení daně již uplynula. Případná budoucí možnost stanovit daň v důsledku pravomocného soudního rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu je z pohledu správce daně v daný okamžik irelevantní, neboť se jedná pouze o hypotetickou budoucí možnost. Po uplynutí základní lhůty pro stanovení daně a před právní mocí uvedeného rozhodnutí tak správce daně nemůže v souvislosti s předmětnou daní provádět žádné úkony v nalézacím řízení, resp. nemůže toto řízení vést. V praxi je tím nejen zkomplikována spolupráce správce daně s orgány činnými v trestním řízení (spolupráce ze strany správce daně je výrazně limitována nemožností použít vyhledávací a kontrolní nástroje, které má v nalézacím řízení k dispozici), ale i případné zajištění daně pro případ budoucí možnosti stanovit daň v důsledku pravomocného rozhodnutí o spáchání daňového

[1] Daňovým trestným činem je nutno rozumět trestné činy obsažené v části druhé hlavě šesté dílu druhém trestního zákoníku (trestné činy daňové, poplatkové a devizové; vyjma trestného činu dle § 247 trestního zákoníku, který je trestným činem ryze devizovým). Jedná se zejména o zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, o neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby a další.

trestného činu. V praxi tak dochází k tomu, že na základě § 148 odst. 6 daňového řádu je daň stanovena, avšak vzhledem k časové prodlevě se však již nezdaří její reálné vymožení. V tomto ohledu je proto nezbytné zajistit, aby základní lhůta pro stanovení daně neběžela po dobu trestního stíhání pro daňový trestný čin související s touto daní. Toto stavění (obdobně jako další případy, kdy podle odstavce 4 lhůta neběží) by bylo nicméně omezeno konečnou desetiletou lhůtou zakotvenou v odstavci 5. Může tak nastat situace, kdy trestní stíhání nebude dosud ukončeno, avšak lhůta pro stanovení daně dosáhne svého maxima. Takovýto stav však odpovídá principu právní jistoty, kdy při dosažení určitého časového odstupu ustupuje zájem na správném stanovení daně před zájmem na nastolení definitivního uspořádání vzájemných práv a povinností.

V souvislosti se předmětným stavení lhůty pro stanovení daně je klíčová zejména role zajištění daně podle § 167 a násl. daňového řádu. Tento institut má primárně za cíl zabezpečit úhradu daně v případě, že lze očekávat její nedobytnost v době její vymahatelnosti. Jinými slovy je zajištění daně možné definovat jako získání finančních prostředků plnících funkci jistoty, která může být použita na úhradu případných nedoplatků daného subjektu. Daňový řád upravuje několik způsobů zajištění daně, přičemž za nejtypičtější (mimo zvláštní úpravy zákonů *lex specialis*) je možné považovat tzv. zajišťovací příkaz.

Jestliže však dojde k uplynutí základní lhůty pro stanovení daně, je využitelnost zajišťovacích instrumentů výrazně omezena. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), obsahuje svébytnou úpravu zajištění majetku[2], ovšem je patrné, že pro daňové účely je vhodnější úprava daňového řádu, která je uzpůsobena na specifika peněžitých plnění (tj. daně *lato sensu*). Jestliže by mělo dojít k zavedení stavění lhůty po dobu, po kterou běží trestní řízení (nebo jeho určitá část), výrazně by se tak posílila možnost správce daně zajistit daň, neboť by obecně nemohla základní lhůta pro stanovení daně uplynout.

Dále je možné zabývat se vztahem případného stavění základní lhůty pro stanovení daně po dobu běhu trestního řízení a povinnosti zachovávat mlčenlivost podle § 52 a násl. daňového řádu. Již dle dosavadní úpravy je zde nezbytná interakce mezi správcem daně a orgány činnými v trestním řízení, a to na bázi prolomení povinnosti zachovávat mlčenlivost podle § 53 odst. 2 písm. a) daňového řádu (tj. pro účely trestního řízení v daňových věcech) a § 71a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. V případě zavedení stavění základní lhůty pro stanovení daně by tato spolupráce mohla efektivně pokračovat pod dobu celého trestního řízení (nebo jeho podstatné části), což by na jedné straně umožnilo orgánům činným v trestním řízení využít vysoce odbornou znalostí základnu správce daně ve specifické daňové oblasti, jednak umožnilo rozkrytí daňových trestných činů a v jeho důsledku následné stanovení a vymožení daně na bázi § 148 odst. 6 daňového řádu. Na straně druhé správce daně nemusí provádět některé další úkony v konkrétní věci (to mimo jiné souvisí i s dodržováním zásady hospodárnosti) a může s jejich provedením vyčkat na okamžik, kdy nastane možnost stanovit daň po právní moci rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu, kdy může být provedení těchto úkonů efektivnější.

---

[2] K naplnění účelu trestního řízení upravuje trestní řád v § 78 a násl. institut zajištění a opatření věcí a jiných majetkových hodnot. Z pohledu dané problematiky se jako využitelné zajišťovací prostředky jeví, zajištění peněžních prostředků na účtu u banky, zajištění zaknihovaných cenných papírů, zajištění nemovitosti, zajištění jiné majetkové hodnoty a zajištění náhradní hodnoty (§ 79a – 79e trestního řádu).

V souvislosti s legislativní změnou ve smyslu stavění lhůty pro stanovení daně po dobu vedení trestního řízení[3] je třeba přesně vymezit okamžiky trestního řízení, aby bylo možné určit, **kterým okamžikem dojde k zastavení lhůty** a **kterým okamžikem její běh naváže**. Trestní řízení se obecně skládá z většího počtu na sebe navazujících stádií, kterými jsou typicky (i) přípravné řízení, (ii) předběžné projednání obžaloby, (iii) hlavní líčení, (iv) odvolací řízení a (v) řízení vykonávací. Vyvstává tak otázka, zda je žádoucí stavět lhůtu pro stanovení daně po dobu trvání celého trestního řízení, nebo jen jeho určitého úseku. Za vhodné vymezení tohoto úseku se jeví **stádium trestní stíhání**, tedy část trestního řízení počínající okamžikem zahájení trestního stíhání a končící právní mocí rozsudku, příp. jiného rozhodnutí ve věci samé (viz § 12 odst. 10 trestního řádu). K problematice jednotlivých částí trestního řízení viz schéma níže.

Trestní řízení podle trestního řádu

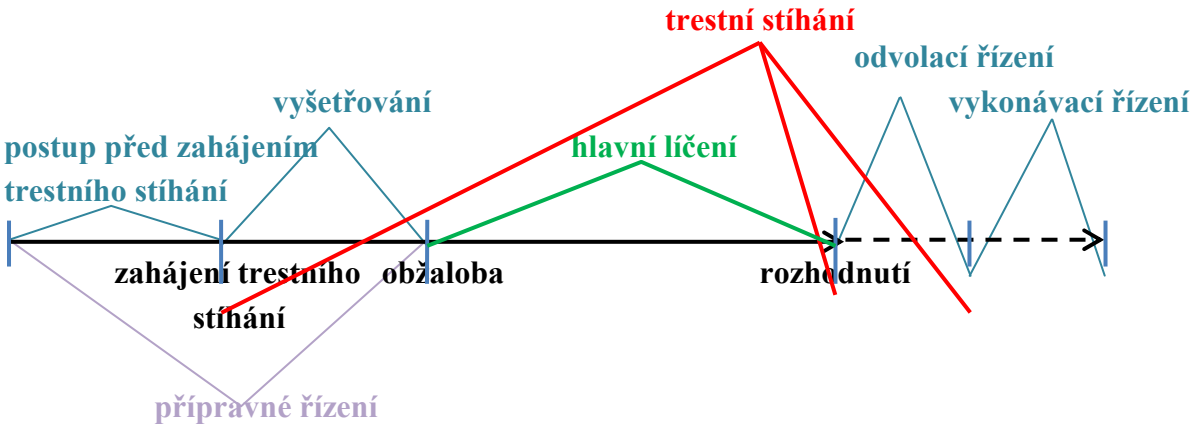

11.26.1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou:

1) **orgány veřejné moci v postavení správce daně** (zejména orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, ale i obce, soudy apod.),
2) **daňové subjekty**, kterým může být v návaznosti na rozhodnutí v trestním řízení daň stanovena,
3) **orgány činné v trestním řízení** (soud – respektive soudce, státní zástupce a policejní orgán),
4) **třetí osoby** jakožto osoby, kterým vznikají při správě daní práva a povinnosti, nebo jejichž práva a povinnosti jsou správou daní dotčena,
5) **jiné subjekty účastné v trestním řízení**.

11.26.1.5 Popis cílového stavu

Cílem nové regulace je umožnit správci daně, aby mohl v konkrétních případech (viz výše) efektivněji stanovit daň. Současná právní úprava obsažená v daňovém řádu by z tohoto

[3] Trestní řízení je zákonem upravený postup orgánů činných v trestním řízení a dalších subjektů zúčastněných na trestním řízení. Jeho úkolem je zjistit, zda se trestný čin stal, zjistit jeho pachatele, dle zákona mu uložit trest nebo ochranné opatření a zajistit výkon učiněného rozhodnutí. K tomu lze srov. JELÍNEK, J. et al. *Trestní právo procesní*. 5. aktualizované vydání. Praha: Linde Praha, a. s., 2007.

hlediska měla být modifikována, tudíž jako možné řešení připadá v úvahu provedení legislativního změny – novelizace dotčeného ustanovení § 148 odst. 4 daňového řádu.

Zároveň s předpokládanou změnou bude možné zajistit efektivní způsob zajištění majetku potenciálního pachatele trestného činu, ze kterého následně bude možné uhradit nezaplacenou daň. Ačkoliv trestní řád upravuje jisté způsoby zajištění majetku (viz výše), pro účely správy daní se zajištění daně dle § 167 a násl. daňového řádu jeví jako výrazně účinnější.

Navrhovaná změna by měla významně přispět k boji proti daňovým únikům.

11.26.2. Návrh variant řešení

V úvahu přicházejí následující varianty řešení.

V A R I A N T A 0 – zachování současného stavu

Tato varianta znamená, že k legislativní ani jiné změně nedojde a bude i nadále zachována a aplikována současná právní úprava. V případě, že dojde ke zvolení této varianty, nelze očekávat zlepšení pozice správce daně při stanovení daně v určitých případech.

V A R I A N T A 1 – zavedení stavění lhůty pro stanovení daně po dobu vedení trestního řízení o spáchání daňového trestného činu při respektování maximální délky lhůty pro stanovení daně (10 let)

Tato varianta předpokládá provedení legislativní změny v tom smyslu, že po dobu vedení trestního řízení, resp. trestního stíhání, základní lhůta pro stanovení daně podle § 148 daňového řádu nepoběží. Přitom by se jednalo o další z případů, kdy se bude lhůta pro stanovení daně stavět, tudíž bude pokračovat v běhu až od okamžiku, kdy nastane rozhodná skutečnost.

K zastavení lhůty pro stanovení daně dojde však pouze v případě trestního řízení o daňových trestných činech.

V A R I A N T A 2 – zavedení stavění lhůty pro stanovení daně po dobu vedení trestního řízení o spáchání daňového trestného činu bez ohledu na maximální délku lhůty pro stanovení daně (10 let)

Tato varianta předpokládá provedení legislativní změny v tom smyslu, že po dobu vedení trestního řízení, resp. trestního stíhání, v případě trestního řízení o daňových trestných činech lhůta pro stanovení daně podle § 148 daňového řádu nepoběží. Konec lhůty pro stanovení daně by nebyl ohraničen maximální délkou 10 let stanovenou v § 148 odst. 5, ale délkou trestního stíhání, které s ohledem na délku lhůty pro zánik trestní odpovědnosti (až 20 let, viz § 33 až 35 trestního zákoníku) může být delší.

11.26.3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

Materiál obsahuje nulovou variantu a dvě alternativní varianty, které lze posuzovat z hlediska následujících kritérií.

- *Administrativní a finanční náklady* – Tyto náklady vznikají primárně na straně státu reprezentovaného konkrétními orgány veřejné moci. V návaznosti však mohou vznikat náklady těm daňovým subjektům, v jejichž případě dojde ke stavění lhůty pro stanovení daně. V případě nulové varianty se nepředpokládají zvýšené náklady ani jedné z dotčených stran. Rozdíl výše nákladů v případě variant 1 a 2 pak závisí zejména na četnosti případů, kdy dojde k využití předmětného institutu stavění lhůty pro stanovení daně. Obecně čím více případů využití tohoto institutu nastane, tím více bude vznikat administrativních nákladů státu a eventuálně pak finančních nákladů daňovému subjektu. V případě varianty 1 tak lze očekávat nižší počet případů (avšak nikoliv razantní) než v případě varianty 2. Na druhou stranu náklady státu související s konkrétním případem mohou být potenciálně kompenzovány výběrem (či vymožením) daně, která v tomto konkrétním případě bude daňovému subjektu

stanovena. Náklady nebudou vznikat pouze v souvislosti se samotným stanovením daně, ale okrajově například též z důvodu součinnosti či poskytování informací orgánům činných v trestním řízení, a to i právě těmto orgánům.

- *Legislativní zdrženlivost* – Z hlediska legislativní zdrženlivosti je nejvýhodnější nulová varianta. Varianty 1 a 2 znamenají změnu legislativního textu, což s sebou nese běžné důsledky legislativního procesu.
- *Vyhovění požadavku praxe* – Lze očekávat, že změny přinášené variantou 1 a 2 budou pozitivně hodnoceny jak ze strany správců daně (zejména pak orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky), tak ze strany orgánů činných v trestním řízení. Pro správce daně tyto změny znamenají potenciální možnost stanovit a zabezpečit úhradu konkrétní daně a také zlepšení jejich pozice při výběru (respektive i vymáhání) takto stanovených daní. S tím souvisí potenciál zefektivnění boje s daňovými úniky. Pro orgány činné v trestním řízení pak může spolupráce se správcem daně představovat především zdroj nezbytných informací a specifických odborných znalostí pro vedení trestního řízení. V souvislosti s praxí je zároveň nutné zohlednit dodržování základních právních principů. V případě varianty 2 je tak možné očekávat silný zásah do principu právní jistoty, jenž bude narušen možností stanovit v daném případě daň v podstatě bez omezení. V případě nulové varianty nelze očekávat zlepšení ve výše uvedených hlediscích.
- *Naplnění základního cíle správy daní (správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady)* – Při zvolení nulové varianty nelze přepokládat z tohoto hlediska žádnou změnu. Ke změně naopak dojde při zvolení varianty 1 nebo 2, přičemž v případě varianty 2 se očekává efektivnější možnost naplnění základního cíle správy daní, a to díky tomu, že správce daně bude za předpokladu vedení trestního stíhání v možnosti stanovit daň v podstatě neomezen desetiletou prekluzivní lhůtou pro stanovení daně. Dodržením desetileté lhůty pro stanovení daně bude správce daně omezen v případě varianty 1. Ta však zároveň znamená méně citelný zásah do právní jistoty daňového subjektu, přičemž 10 letý časový úsek by měl být v mnoha případech dostačující ke stanovení daně.
- *Zvýšení efektivity boje s daňovými úniky* – v případě varianty nulové nelze očekávat zlepšení v boji s daňovými úniky; naopak varianty 1 a 2 tento potenciál mají. Míra, jakou se možnost správce daně bojovat s daňovými úniky zefektivní, pak záleží na volbě mezi variantou 1 a 2, tj. zda bude stavění lhůty zastropováno 10 letou prekluzivní lhůtou pro stanovení daně (nižší míra zefektivnění boje s daňovými úniky), či nikoliv (vyšší míra zefektivnění boje s daňovými úniky).

Tabulka 4: Kritéria rozhodování

Kritéria	Varianta 0	Varianta 1	Varianta 2
Administrativní a finanční náklady	1.	2.	3.
Legislativní zdrženlivost	1.	2-3.	2-3.
Vyhovění požadavku praxe	3.	1.	2.
Naplnění základního cíle správy daní	3.	1-2.	1-2.
Zvýšení efektivity boje s daňovými úniky	3.	1-2.	1-2.
Celkem	**11**	**8,5**	**10,5**

11.26.4. Návrh řešení

11.26.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Variantu 0 lze vyloučit, neboť by nedošlo k žádoucím pozitivním efektům; i nadále by zůstala zachován stav, kdy možnosti správce daně v boji proti daňovým únikům nejsou plně využity.

Varianta 2 je způsobilá dosáhnout zamýšlených účinků, avšak za cenu výraznějšího narušení principu právní jistoty a narušení konstrukce § 148.

Naopak varianta 1 potenciálně dokáže současné nedostatky odstranit a zároveň zachovává koncepci § 148, a proto **se varianta 1 doporučuje** k dalšímu řešení.

11.26.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

11.26.5.1 Vynucování

Zvolené řešení lze provést legislativní cestou, a to novelizací § 148 daňového řádu. Konkrétně by se zřejmě mělo jednat o doplnění další skutkové podstaty, kdy bude docházet ke stavění lhůty. Půjde tak o doplnění nového písmene do textu § 148 odst. 4 daňového řádu.

11.26.6. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti předmětného novelizovaného ustanovení bude příslušet Ministerstvu financí.

11.27. Novela ustanovení § 247 až 249 zákona č. 280/2009 Sb.

11.27.1. Důvod předložení a cíle

11.27.1.1 Název

Návrh novely daňového řádu – legislativní změna § 247 až 249 – úprava stávajícího institutu pořádkové pokuty a zavedení nového institutu pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy.

11.27.1.2 Definice problému

Primárním cílem správy daní je zajištění řádného výběru daní, nikoliv sankcionování osob zúčastněných na správě daní za porušení povinností, které nemají na řádný výběr daní reálný dopad (s ohledem na závažnost porušení předmětné povinnosti, dobu trvání, následky protiprávního jednání pro správu daní atd.). Na druhou stranu za porušení povinnosti stanovené zákonem či na základě zákona by měla následovat sankce, jinak by daná právní norma (resp. povinnost) nemohla vyvolávat kýžený motivační efekt směřující k jejímu dodržování, resp. dobrovolnému plnění. Za tím účelem by měl správce daně disponovat instituty, kterými může neplnění určitých povinností přiměřeně postihovat. Současná právní

úprava sankčního systému v daňovém řádu je obsahem části čtvrté, jehož součástí je i institut pořádkové pokuty upravený v § 247 až 249.
Institut pořádkové pokuty tak, jak je dnes upraven ve výše uvedených ustanoveních daňového řádu, je vnímán jako specifický druh sankce (pořádkový delikt), jejímž účelem není primárně potrestat toho, kdo se dopustí porušení stanovených povinností (daňový subjekt nebo jinou osobu zúčastněnou na správě daní), ale jejímž účelem je donucovacím působením dosáhnout zjednání nápravy, a to i opakovaně tak dlouho, než je účelu sledovaného pořádkovou pokutou dosaženo. Pořádková pokuta podle ustanovení § 247 daňového řádu přitom v současnosti umožňuje postihovat jak narušení pořádku v průběhu konkrétního jednání (odstavec 1), tak porušení povinnosti v podobě neuposlechnutí výzvy správce daně ke splnění procesní povinnosti nepeněžité povahy, stanovené zákonem nebo správcem daně (odstavec 2). Oproti právní úpravě v § 37 předchozího zákona o správě daní a poplatků však daňový řád před uložením pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 předpokládá předchozí pohrůžku v podobě vydané výzvy, tj. upozornění na možný následek nesplnění stanovené povinnosti. Úprava sankce za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy by přitom měla vykazovat jak účinnost (zejména v tom smyslu, že v určitých situacích by měla být předchozí výzva z povahy věci vyloučena), tak přiměřenost a odrazující účinek.
Ideální postih by kromě samotné represe za nesplnění daňových povinností měl plnit i preventivní funkci a stimulovat daňové subjekty k aktivnějšímu naplňování zásady součinnosti podle § 6 odst. 2 daňového řádu, resp. k dobrovolnému plnění stanovených povinností. K tomu však v současné praxi při zákonem stanovené podmínce předchozí výzvy správce daně v některých případech nedochází. Jako první problematická oblast byla identifikována *registrační, ohlašovací* nebo *jiná oznamovací povinnost*, kterou podle současné právní úpravy nelze sankcionovat, tím pádem není možné hrozbou sankce motivovat osoby zúčastněné na správě daní k aktivní spolupráci. Je přitom evidentní, že zajištění informovanosti správce daně o daňových subjektech a jejich povinnostech je nezbytným předpokladem pro fungování správy daní. Druhou problematickou oblastí je neplnění *záznamní povinnosti* (tedy povinnosti vést záznamy potřebné pro správné zjištění a stanovení daně ve smyslu ustanovení § 97 daňového řádu) *nebo jiné evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně* (např. povinnost vedení evidence pro účely daně z přidané hodnoty podle § 100 zákona o dani z přidané hodnoty, daňové evidence podle § 7b zákona o daních z příjmů nebo mzdových listů podle § 38j zákona o daních z příjmů). Instrument záznamní nebo jiné evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně je důležitým nástrojem správce daně pro odhalování daňových úniků a jeví se tak velmi účelným, aby motivace k plnění záznamní nebo jiné evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně byla podpořena hrozbou sankce v podobě pokuty. Třetí problematickou oblastí je nedodržování *obligatorní elektronické formy podání*, kde stávající „motivační“ nástroj v podobě postupu k odstranění vad podání podle § 74 daňového řádu nevede k zajištění elektronické komunikace se správcem daně v rozsahu předvídaném zákonem. Vzhledem k neustále rostoucí elektronizaci daňové správy, kterou je cíleno na zvýšení efektivity správy daní, jež umožní razantnější boj s daňovými úniky, se jako žádoucí jeví zavedení takové sankce, která bude natolik motivující, že bude daňové subjekty od porušování povinné elektronické formy podání odrazovat.
K naplnění sledovaného záměru, jenž by měl reagovat na určité mezery, které obsahuje současná právní úprava a tím usnadnit práci správci daně při plnění základního cíle správy daní a při boji s daňovými úniky, lze dospět větším oddělením obou institutů (tj. ryze pořádkové pokuty směřující k ochraně pořádku v rámci ústních jednání a pokuty postihující nesplnění povinnosti nepeněžité povahy obecně), které jsou dnes integrovány pod společným názvem – pořádková pokuta. Z tohoto důvodu se předkládá ke zvážení legislativní změna ustanovení § 247 až 249 daňového řádu.

11.27.1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současná právní úprava sankčního systému v daňovém řádu je obsahem části čtvrté, jehož součástí je i institut pořádkové pokuty upravený v § 247 až 249. Praxí je stávající úprava postihu nesplnění povinnosti nepeněžité povahy považována za méně efektivní, a to zejména v porovnání s úpravou do účinnosti daňového řádu obsaženou v zákoně o správě daní a poplatků, což bylo správci daně dokumentováno i na konkrétních číslech ze statistik předchozích let.

Tabulka 5: Počet a výše uložených pořádkových pokut podle zákona o správě daní a poplatků v období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2010

Subjekt/rok:	2007	2008	2009	2010	Součet:
GFŘ	415	496	470	315	1 696
	428 203 Kč	423 006 Kč	341 101 Kč	277 100 Kč	1 469 410 Kč
GŘC	Neuvedeno	Neuvedeno	Neuvedeno	Neuvedeno	487
	Neuvedeno	Neuvedeno	Neuvedeno	Neuvedeno	7 721 528 Kč

Zdroj: GFŘ, GŘC

Tabulka 6: Počet a výše uložených pořádkových pokut podle daňového řádu v období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013

Subjekt/rok:	2011	2012	2013	Součet:
GFŘ	260	215	76	551
	1 483 500 Kč	1 237 501 Kč	367 000 Kč	3 088 001 Kč
GŘC	Neuvedeno	Neuvedeno	Neuvedeno	165
	Neuvedeno	Neuvedeno	Neuvedeno	1 479 345 Kč

Zdroj: GFŘ, GŘC

Pozn.: Z výše uvedených údajů je patné, že za účinnosti zákona o správě daní a poplatků bylo předepsáno cca 3x více pokut než za účinnosti daňového řádu.

V souvislosti s legislativní změnou ve smyslu rozdělení institutu pořádkové pokuty na pořádkovou pokutu (v užším smyslu slova) a pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je tak třeba zabývat se a nově vymezit případně upravit:

- skutkové podstaty,
- výši pokuty (pro lepší rozlišení mezi jednotlivými případy z hlediska jejich závažnosti, neboť daňový řád jakožto obecná úprava pro všechny daně, poplatky, pojistná, cla a další obdobná peněžitá plnění dopadá na širokou škálu situací),
- objektivní prekluzívní lhůtu pro uložení pokuty (posoudit její dostatečnost),
- úpravu pro řízení o uložení pokuty (jak pořádkové, tak i za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy),
- úpravu pro zjednodušené řízení o uložení pokuty (jak pořádkové, tak za nesplnění ohlašovací a evidenční povinnosti).

Důležité se jeví zejména vymezení *povinností nepeněžité povahy*, za něž je možné pokutu uložit, a stanovení optimální maximální možné horní hranice pokuty.

Pokud jde o sankci (v pravém slova smyslu) za nedodržení povinné elektronické formy podání, dosud ji české daňové právo nezná. Postupující elektronizace správy daní však potřebu zavedení podobného institutu vyžaduje. Její místo při správě daní prozatím supluje

úprava, podle níž podání učiněné jinak než elektronicky, které však elektronicky mělo být učiněno, je považováno za vadné. V případě, že následující administrativně a finančně náročný institut odstranění vad podání nevede k nápravě, stává se podání neúčinným. Toto řešení se nicméně pro tuto povinnost nepeněžité povahy v aplikační praxi neosvědčilo, neboť úměrně s nárůstem podání povinně činěných elektronicky roste počet písemných podání, která v rozporu se zákonem nebyla učiněna elektronicky, a to ani na výzvu správce daně k odstranění vad podání. Paradoxně tak zavedení povinné elektronické formy podání nevede vždy k zamýšlenému zvýšení efektivity správy daní, ale naopak správce daně zbytečně vynakládá čas a peněžní prostředky na činnosti, které primárně nevedou k zajištění cíle správy daní. Pokud nedojde k legislativní nápravě k 1. lednu 2015, uvedená situace se ještě více prohloubí, neboť s účinností novely daňového řádu provedenou zákonem č. 458/2011 Sb. bude povinnost elektronické formy podání nově dopadat na vybrané osoby činící podání podle § 72 odst. 1 daňového řádu (tzv. formulářová podání), a to zejména v případě, že je činí osoba, která má zpřístupněnu datovou schránku (popř. ji má zpřístupněnu její zástupce).

11.27.1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou:

1) orgány veřejné moci v postavení správce daně (ve smyslu § 10 daňového řádu – zejména půjde o orgány Finanční správy České republiky, orgány Celní správy České republiky, obce, soudy apod.),

2) daňové subjekty (ve smyslu § 20 daňového řádu – poplatník nebo plátce daně),

3) třetí osoby (ve smyslu § 22 daňového řádu – osoby, kterým vznikají při správě daní práva a povinnosti, nebo jejichž práva jsou správou daní dotčena).

11.27.1.5 Popis cílového stavu

Cílem nového vymezení institutu pořádkové pokuty a pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy v předmětných ustanoveních je takové nastavení systému sankcí, aby správci daně vytvořilo dostatečně účinný nástroj pro zajištění aktivní spolupráce osob zúčastněných na správě daní jako nezbytného předpokladu fungování správy daní. Současná právní úprava týkající se institutu pořádkové pokuty obsažená v daňovém řádu se z tohoto hlediska jeví jako ne zcela dokonalá a nereflektuje další elektronizaci správy daní.

Navrhovaná změna umožní správcům daně razantněji bojovat s daňovými úniky.

Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy by nově měla v nejobecnější rovině postihovat dva okruhy nesplnění povinností:

- nesplnění oznamovací nebo evidenční povinnosti a
- nesplnění povinnosti elektronické formy podání.

Ad 1. Pokutu do výše 500 000 Kč by bylo možné uložit daňovému subjektu nebo jiné osobě zúčastněné na správě daní, pokud tato osoba nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně, nebo nesplní záznamní nebo jinou evidenční povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně.

Navržená sankce za *nesplnění oznamovací povinnosti* by mohla být uložena, pokud nebude splněna tato povinnost vůbec, jakož i v případech, kdy bude splněna opožděně (po marném uplynutí stanovené lhůty) nebo částečně. Na rozdíl od obecnější úpravy obsažené dnes v § 247 odst. 2 daňového řádu se zde nepředpokládá předchozí vydání výzvy, neboť ta je při zjištění pochybení zpravidla již nadbytečná. Správce daně např. při zjištění pochybení daňového subjektu v rámci plnění jeho registrační povinnosti (daňový subjekt nenahlásil určitou informaci, kterou správce daně zjistil z jiného zdroje) musí konat *ex officio* a provést úpravu v příslušném registru či evidenci. Daňový subjekt tedy nevyzývá k formálnímu oznámení něčeho, co již správce daně ví. To ovšem neznamená, že by zde pro porušitele

povinnosti neměla vznikat následná sekundární (sankční) povinnost v podobě pokuty. Jedině tak lze docílit dostatečné motivace pro plnění registračních, ohlašovacích či jiných oznamovacích povinností.

Druhým důvodem pro možné uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy by bylo *nesplnění záznamní povinnosti* (tedy povinnosti vést záznamy potřebné pro správné zjištění a stanovení daně ve smyslu ustanovení § 97 daňového řádu) nebo jiné evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně. Při nesplnění evidenční povinnosti je rovněž předchozí vydání výzvy z povahy věci vyloučeno, tudíž stejně tak, jako v případě nesplnění výše uvedené oznamovací povinnosti, je možné pokutu uložit ihned po zjištění nesplnění (úplném či částečném) předmětné povinnosti.

Pokud jde o stanovení maximální možné horní *hranice pokuty* je potřeba konstatovat, že částka 50 000 Kč, kterou je v současnosti limitována pořádková pokuta, se nejeví pro postih některých nesplnění povinností nepeněžité povahy jako odpovídající, neboť často může být zanedbatelnou ve srovnání s případnou výší daňového úniku. V praxi se tak tento klíčový nástroj pro zjednání součinnosti osob zúčastněných na správě daní míjí účinkem, neboť hrozba sankce ve výši 50 000 Kč (byť může být opakována) je v případě velkých daňových úniků neúčinná. Především z důvodu účinnějšího boje s daňovými úniky se navrhuje stanovení horní hranice pokuty za nesplnění oznamovací nebo evidenční povinnosti na 500 000 Kč (spolu se zvýšením horní hranice výše pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 daňového řádu na stejnou výši).

Uvedené stanovení horní hranice pokuty neznamená, že by byla pokuta blížící se maximální výši udělována v situacích méně závažných prohřešků nebo u subjektů, pro něž by takováto suma představovala enormní zátěž. Při aplikaci daného ustanovení je nutné vždy uplatnit zásadu přiměřenosti (§ 5 odst. 3 daňového řádu), jakož i ustanovení § 248 odst. 1 daňového řádu, podle nějž pokuta nesmí být v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní.

Nově navržená maximální možná výše sankce obstojí při srovnání s právní úpravou uplatňovanou v minulosti (srov. § 37 zrušeného zákona o správě daní a poplatků) i při komparaci s právní úpravou v zahraničí.

Od 1. ledna 1993 mohla případná pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 37 tehdejšího zákona o správě daní a poplatků dosahovat výše až 2 000 000 Kč (tj. 40násobku současného stavu). V bezmála dvacetileté aplikační praxi přitom nebyly zaznamenány případy zjevně nepřiměřeného využívání této pokuty.

Pro srovnání se zahraničím je možné uvést:

- Slovensko, kde má správce daně možnost uložit pokutu ve výši až 20 000 EUR za nesplnění registrační povinnosti ve stanovené lhůtě (§ 154 a 155 zákona č. 563/2009 Z. z.),
- Německo, kde je možné uložit pokutu až do výše 50 000 EUR za to, že daňový subjekt neinformuje správce daně o skutečnostech rozhodných pro zdanění, jestliže má povinnost tak učinit (§ 378 odst. 2 Abgabenordnung),
- Maďarsko, kde je možné rovněž za nesplnění povinností nepeněžitého charakteru uložit pokutu až do výše 1 000 000 HUF (cca 92 000 Kč),
- Polsko, kde je rovněž možné za obdobné pochybení správcem daně uložit pokutu až do výše zhruba 12 000 000 pol. zlotých (podle Ordynacji podatkowej – cca 2 000 000 Kč),
- Bulharsko, kde je možné uložit pokutu 3 000 BGN (cca 41 000 Kč),
- Portugalsko, kde může pokuta dosáhnout až výše 110 000 EUR (cca 2 750 000 Kč),
- Estonsko, kde za nesplnění povinností nepeněžité povahy je možné správcem daně uložit pokutu 50 000 EEK (cca 83 000 Kč).

Na dostatečně účinné nastavení parametrů sankce za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je kladen důraz ze strany OECD v rámci Hodnotící zprávy Globálního fóra OECD pro transparentnost a výměnu informací pro daňové účely o České republice (tzv. hodnocení úrovně daňové transparence – Peer Review) a následně i v rámci mezinárodního ratingu České republiky.

Ad 2. Vzhledem ke stávajícímu a potenciálně i budoucímu negativnímu vývoji v aplikační praxi (viz bod 1.3) se jeví jako nezbytné zavést v rámci sankčního systému daňového řádu sankci za nedodržení obligatorní elektronické formy podání, jakožto specifický druh sankce za porušení povinnosti nepeněžité povahy, která nemá (na rozdíl od pořádkové pokuty) vést k bezprostřednímu vynucení splnění povinnosti, ale potrestat porušitele povinnosti a působit na něj výchovně s ohledem na budoucí plnění jeho povinností. Ať bude porušitelem povinnosti sám daňový subjekt, nebo jeho zástupce, musí být přitom z povahy věci sankcionován daňový subjekt, jemuž je porušení povinnost přičteno.

U většiny podání, na něž povinnost elektronické formy dopadá, jsou zákonem vyžadovány údaje prostřednictvím tiskopisu (tzv. *formulářová podání* – § 72 odst. 1 daňového řádu), tj. podání, která lze automatizovaně zpracovat. Sankce by proto měla dopadat především na tato podání. Skutečnost, že je cíleno zejména na formulářová podání, je dána jednak tím, že v současné právní úpravě je povinnost činit podání elektronicky stanovena zejména u tohoto druhu podání, a jednak periodicky se opakující kvantitou těchto podání.

Z důvodu minimalizace administrativní náročnosti se jeví jako žádoucí, aby běžné jednotlivé pochybení spočívající v nedodržení obligatorní elektronické formy podání bylo postihováno rychle a v předvídatelné optimální výši. Sankce by tak měla vznikat přímo ze zákona. Jako optimální se jeví paušál ve výši 2 000 Kč. Rozhodnutí správce daně o jejím uložení by tak mělo mít deklaratorní povahu bez odkladného účinku s tím, její splatnost by měla být ve standardní délce lhůty, tj. 30 dní.

V případě, že užití neelektronické formy podání u podání, které mělo být učiněno elektronicky, správce daně vyhodnotí jako chování daňového subjektu, které *závažně ztěžuje správu daní*, měl by mít pravomoc uložit namísto standardní zákonné výše pokuty pokutu vyšší v závislosti na konkrétním případě. Jako přiměřená se jeví maximální hranice ve výši 50 000 Kč. Správce daně se v odůvodnění platebního výměru, kterým bude pokutu ukládat, bude muset vypořádat se skutečností, že v daném případě nepostačovala standardní zákonná výše pokuty.

Časový prostor pro její uložení by měl být shodný s ostatními druhy pokut za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, tj. 3 roky.

11.27.2. Návrh variant řešení

V úvahu připadají následující varianty řešení:

V A R I A N TA 0: zachování současného stavu

Tato varianta předpokládá ponechání současného stavu beze změny, tj. že k legislativní ani jiné změně nedojde a bude i nadále zachována a aplikována současná právní úprava.

V případě, že dojde ke zvolení této varianty, nelze očekávat zlepšení v nastaveném systému sankcí tak, aby zajistilo správci daně dostatečně účinný nástroj pro zajištění aktivní spolupráce osob zúčastněných na správě daní jako nezbytného předpokladu fungování správy daní. Současně nebude možné změnu systému sankcí využít k posílení boje s daňovými úniky.

V A R I A N T A 1: úprava stávajícího institutu pořádkové pokuty a zavedení nového institutu pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy

Tato varianta předpokládá provedení legislativní změny v § 247 až 249 daňového řádu v tom smyslu, že dojde k úpravě institutu pořádkové pokuty tak, aby byl mohl plnit úlohu dostatečného nástroje pro vynucování nezbytné součinnosti, a k doplnění pokuty za nesplnění

povinnosti nepeněžité povahy, která umožní účinný postih neplnění registrační, ohlašovací nebo jiné oznamovací povinnosti a neplnění záznamní nebo jiné evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně, jakož i povinnosti činit podání v elektronické formě. Tímto způsobem bude zlepšeno zajištění aktivní spolupráce osob zúčastněných na správě daní a současně posílen boj s daňovými úniky.

11.27.3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

11.27.3.1 Oznamovací a záznamní povinnost

V případě pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy umožňující postih neplnění registrační, ohlašovací nebo jiné oznamovací povinnosti, a neplnění záznamní nebo jiné evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně, obsahuje materiál nulovou variantu a alternativní variantu, které lze posuzovat z hlediska následujících kritérií:

- *Administrativní a finanční náklady* – Jedná se zejména o náklady na straně správců daně, především nutnost proškolení pracovníků a administrativní zatížení spojené s výkonem dané agendy. Z tohoto pohledu vychází nejlépe nulová varianta, která nevyvolává žádné náklady. Druhá varianta by však znamenala zlepšení pozice správce daně tím, že bude mít dostatečně účinný nástroj pro zajištění aktivní spolupráce osob zúčastněných na správě daní jako nezbytného předpokladu fungování správy daní a může přispět i k boji proti daňovým únikům. Zatížení daňových subjektů by bylo zanedbatelné, resp. nulové, neboť pokud budou plnit své povinnosti, sankce na ně nedopadne.
- *Efektivita* – Současná právní úprava postihu nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, konkrétně oznamovací či evidenční povinnosti, není efektivní, a to zejména z důvodu nutného předchozího vydání výzvy – upozornění na možný následek nesplnění stanovené povinnosti. Z tohoto pohledu je proto vhodnější varianta 1, neboť lze očekávat podstatné zvýšení efektivity.
- *Legislativní zdrženlivost* – Z pohledu legislativní zdrženlivosti obstojí pouze nulová varianta. Druhá varianta znamená zásah do zákona a s tím spojené negativní důsledky.
- *Motivace daňových subjektů ke spolupráci* – Je žádoucí, aby za porušení povinností stanovených zákonem či správcem daně existovala možnost sankčního postihu. V opačném případě nemůže právní norma (resp. povinnost) vyvolávat motivační efekt směřující k jejímu dodržování. Institut pořádkové pokuty tak, jak je dnes upraven, je vnímán spíše jako vynucující, nikoliv jako trestající. Variantu 1 tak lze proto označit za vhodnější.
- *Účinnost* – Postihovat porušení povinnosti v podobě neuposlechnutí výzvy správce daně ke splnění procesní povinnosti nepeněžité povahy stanovené zákonem nebo správcem daně (viz § 247 odst. 2) předpokládá předchozí pohrůžku v podobě vydané výzvy. Dnešní podoba této sankce s podmínkou předchozí výzvy správce daně není v případě oznamovací či záznamní povinnosti účinná, proto je varianta 1 vhodnější.
- *Vyhovění požadavků praxe* – Zejména při zjištění pochybení daňového subjektu v případě registrační povinnosti je „povinná“ výzva nadbytečná, neboť pokud daňový subjekt správci daně nenahlásil určitou informaci, kterou správce daně zjistil z jiného zdroje, musí konat *ex offo* a provést úpravu v příslušném registru či evidenci. Daňový subjekt tedy nevyzývá k formálnímu oznámení něčeho, co již správce daně ví, tudíž je z povahy věci vyloučeno i jakékoliv sankcionování. Vedle této skutečnosti volba varianty 1 umožní správcům daně rovněž razantněji bojovat s daňovými úniky.

Tabulka 7: Hodnocení podle kritérií

Kritéria	Varianta 0	Varianta 1
Administrativní a finanční náklady	1.	2.
Efektivita	2.	1.
Legislativní zdrženlivost	1.	2.
Motivace daňových subjektů ke spolupráci	2.	1.
Účinnost	2.	1.
Vyhovění požadavku praxe	2.	1.
Celkem	**10**	**8**

11.27.3.2 Obligatorní elektronická forma podání

Pokud jde o postih za nedodržování obligatorní elektronické formy podání, obsahuje materiál opět nulovou variantu a alternativní variantu, které lze posuzovat z hlediska následujících kritérií:

- *Administrativní a finanční náklady* – Z pohledu správce daně zavedení navrhované regulace zvýší nepatrně jak náklady na zavedení sankčního systému do automatizovaného informačního systému správce daně, tak administrativu spojenou s vydáváním deklaratorního rozhodnutí (s nímž budou spojeny jen relativně omezené náklady). Vzhledem k cíli navrhované regulace však lze předpokládat, že administrativní náklady budou postupně klesat. Informační systém správce daně je na přijímání elektronických podání již dlouhodobě připraven. Naproti tomu je v současnosti daňová správa zatížena administrativními náklady spojenými s podáními, která v rozporu se zákonem nebyla učiněna elektronicky. Lze tak předpokládat, že administrativní náklady by při zachování nulové varianty výrazně převýšily případné náklady na zavedení navrhované sankce do informačního systému správce daně. Administrativní zatížení daňových subjektů by bylo zanedbatelné, resp. nulové, neboť pokud budou dodržovat obligatorní elektronickou formu podání, sankce na ně nedopadne. Vhodnější je proto varianta 1.
- *Efektivita* – Současná právní úprava postihu nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je považována za málo efektivní, konkrétně nedodržení obligatorní elektronické formy podání, není efektivní, a to zejména proto, že sankce (v pravém slova smyslu) za nedodržení této povinnosti dosud české daňové právo nezná. Z tohoto pohledu je proto vhodnější varianta 1, neboť lze očekávat podstatné zvýšení efektivity.
- *Legislativní zdrženlivost* – Z pohledu legislativní zdrženlivosti obstojí pouze nulová varianta. Druhá varianta znamená zásah do zákona a s tím spojené negativní důsledky.
- *Motivace daňových subjektů ke spolupráci* – Je žádoucí, aby za porušení povinností stanovených zákonem následovala sankce. V opačném případě nemůže právní norma (resp. povinnost) vyvolávat motivační efekt směřující k jejímu dodržování. Proto se jako žádoucí jeví zavedení sankce, která bude od porušování povinné elektronické formy podání odrazovat. Vhodnější je proto varianta 1.
- *Účinnost* – Nedodržování obligatorní elektronické formy podání za současné právní úpravy (pomocí administrativně a finančně náročného postupu k odstranění vad podání podle § 74) nevede k zajištění elektronické komunikace se správcem daně v rozsahu předvídaném zákonem. Dnešní stav není účinný, proto je vhodnější volba varianty 1.

- *Vyhovění požadavků praxe* – Postupující elektronizace správy daní, kterou se cílí na zvýšení efektivity správy daní, potřebu zavedení sankčního systému vyžaduje (viz výše). Navrhovaný sankční systém je jednoduchý a předvídatelný, a tedy i rychleji a lépe spravovatelný. Volba varianty 1 se proto jeví jako vhodnější.

Tabulka 8: Hodnocení podle kritérií

Kritéria	**Varianta 0**	**Varianta 1**
Administrativní a finanční náklady	2.	1.
Efektivita	2.	1.
Legislativní zdrženlivost	1.	2.
Motivace daňových subjektů ke spolupráci	2.	1.
Účinnost	2.	1.
Vyhovění požadavku praxe	2.	1.
Celkem	**11**	**7**

11.27.4. Návrh řešení

Variantu 0 lze vyloučit, neboť by nedošlo ke kýženým pozitivním efektům; i nadále by byla zachována problematická místa současné právní úpravy a nedošlo by k odstranění současných aplikačních nedostatků.

Naopak varianta 1 potenciálně dokáže současné nedostatky identifikované praktickou aplikací odstranit, a proto **se varianta 1 doporučuje** k dalšímu řešení.

11.27.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

11.27.5.1 Vynucování

Zvolené řešení lze provést legislativní cestou, a to novelizací § 247 až 249 daňového řádu. Konkrétně by se mělo jednat o rozdělení pořádkové pokuty na pořádkovou pokutu (v užším smyslu slova) a pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Půjde zřejmě o doplnění nového § 247a a úpravu souvisejícího textu v § 247 až 249 daňového řádu.

11.27.6. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti předmětných novelizovaných ustanovení daňového řádu bude příslušet Ministerstvu financí.

11.27.7. Konzultace a zdroje dat

Návrh řešení byl Ministerstvem financí konzultován s Generálním finančním ředitelstvím a Generálním ředitelstvím cel. Jejich stanoviska a případné podněty byly v návrhu novely daňového řádu k předmětné problematice zohledněny a poskytnutá data jsou obsahem výše uvedených tabulek.

11.28. Novela daňového řádu - Individuálního prominutí příslušenství daně

11.28.1. Důvod předložení a cíle

11.28.1.1 Název

Znovuzavedení možnosti individuálního prominutí příslušenství daně v daňovém řádu.

***11.28.1.2** Definice problému*

Institut individuálního prominutí daně a příslušenství daně byl z právního řádu vypuštěn přijetím zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád"), s účinností k 1. lednu 2011. Vypuštěním tohoto institutu z obecné úpravy dopadající na všechny druhy daní a obdobná peněžitá plnění byly sledovány zejména tyto cíle: snížení *korupčních rizik* při správě daní, odstranění *nerovnosti* a *netransparentnosti*, snížení *administrativní zátěže* správců daně spojené s vyřizováním jednotlivých žádostí, zajištění *motivace* pro ty, kteří své povinnosti plní řádně a včas, či eliminace případného střetu s pravidly *veřejné podpory*.

Institut prominutí daně a jejího příslušenství byl upraven v § 55a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP"), který byl s účinností od 1. ledna 2011 nahrazen daňovým řádem. Prominutí bylo podle úpravy ZSDP možné z důvodu *nesrovnalostí* vyplývajících z uplatňování daňových zákonů; v případě příslušenství daně pak též z důvodu odstranění *tvrdosti*.

Podle § 55a odst. 1 ZSDP o prominutí daně rozhodovalo Ministerstvo financí. Dle § 55a odst. 2 ZSDP však mohlo obecně závazným právním předpisem zmocnit k provádění tohoto svého oprávnění správce daně. To Ministerstvo financí učinilo vyhláškou č. 299/1993 Sb., kterou se zmocňují územní finanční orgány k promíjení příslušenství daně, kterou novelizovalo vyhláškou č. 209/2003 Sb. Podle této vyhlášky mohl finanční úřad k zamezení nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování daňových zákonů nebo tvrdosti zcela nebo částečně prominout příslušenství daně podle daňových zákonů s výjimkou exekučních nákladů, a to maximálně do výše 600 000 Kč (původně 300 000 Kč) v běžném kalendářním roce u jednoho daňového dlužníka a jedné daně. V případě, že daňový subjekt žádal o prominutí částky vyšší, rozhodovalo o ní (po vyjádření finančního úřadu a finančního ředitelství v rámci postoupení tohoto podání příslušnému správci daně) Ministerstvo financí.

O prominutí rozhodoval příslušný správce daně z moci úřední, nebo na základě žádosti daňového subjektu, přičemž tato žádost podléhala *správnímu poplatku*. Tento úkon správce daně podle položky 1 písm. c) zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podléhal poplatku ve výši 200 Kč. S účinností od 16. ledna 2005 zákon č. 368/1992 Sb. nahradil zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle jehož položky 1 bodu 1 písm. c) přijetí žádosti o prominutí příslušenství daně podléhá správnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Ovšem přijetí žádosti, v níž je požadováno prominutí příslušenství daně ve výši trojnásobku nebo méně než trojnásobku stanovené sazby správního poplatku (tzn. 3 000 Kč), předmětem poplatku není. V rámci daňového řádu byl obecný institut individuálního prominutí daně, resp. jejího příslušenství vypuštěn a je uplatňován toliko v rámci zvláštních úprav jiných zákonů (např. *odvody za porušení rozpočtové kázně*). S ohledem na existenci těchto případů zůstal i po účinnosti daňového řádu zachován výše uvedený správní poplatek ve výši 1 000 Kč, který by byl bez dalšího využitelný pro případ, kdy by došlo ke znovuzavedení prominutí příslušenství daně do daňového řádu.

Již od přijetí daňového řádu jsou zaznamenávány *požadavky na znovuzavedení* institutu prominutí příslušenství daně, resp. změkčení sankčního systému v daňovém řádu. Tento požadavek byl v obecné rovině prezentován zejména: Ministerstvem průmyslu a obchodu,

Komorou daňových poradců České republiky či podnikatelskými svazy (v rámci připomínkových řízení i v rámci expertních poradních orgánů).
Ve vazbě na četnost požadavků na znovuzavedení prominutí příslušenství daně existuje riziko nekoncepčního zavedení (např. poslaneckou cestou) uvedeného institutu bez dohody s Ministerstvem financí, a to i v jeho původní nemodifikované podobě ze ZSDP, která by znamenala návrat výše uvedených negativ.
S ohledem na výše uvedené je zapotřebí provést zhodnocení dopadů znovuzavedení individuálního prominutí příslušenství daně a v návaznosti na to provést eventuální legislativní změnu. Zhodnocení dopadů necílí na otázku znovuzavedení institutu individuálního prominutí daně, neboť zde jsou důvody i poptávka pro jeho znovuzavedení významně slabší.

11.28.1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současná právní úprava prominutí daně je v daňovém řádu obsažena v § 259 a 260. První z uvedených ustanovení obsahuje pouze *procesní pravidla* pro řízení o prominutí, jehož hmotněprávní základ by pocházel ze speciální právní úpravy (např. dle § 44a odst. 10 zákona č. 218/2000 Sb. může Generální finanční ředitelství z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominout odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení s ním).
Ustanovení § 260 daňového řádu upravuje tzv. *plošné prominutí* (generální pardon), kdy ministr financí může z moci úřední, pokud jde o daně, které spravují jím řízené správní orgány, zcela nebo částečně prominout daň nebo příslušenství daně

a) z důvodu nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování daňových zákonů, nebo
b) při mimořádných, zejména živelných událostech,

a to všem daňovým subjektům, jichž se důvod prominutí týká. Nejde tedy o instrument založený na individuální bázi.
Příslušenstvím daně se ve smyslu § 2 odst. 5 daňového řádu rozumějí úroky, penále, pokuty a náklady řízení, jsou-li ukládány nebo vznikají-li podle daňového zákona. Příslušenství daně lze rozdělit podle toho, zda vzniká (i) *ex lege*, nebo (ii) se při jeho ukládání správce daně uplatňuje *správní uvážení* (diskreční pravomoc). Z hlediska úvah o individuálním prominutí příslušenství daně je relevantní pouze první z uvedených skupin, neboť v druhém případě by prominutí znamenalo pouze duplicitní správní uvážení prováděné *ex post*.
I. Příslušenstvím daně, u něhož absentuje správní úvaha správce daně a které vzniká *ex lege* je zejména:

- *úrok z posečkané částky* (§ 157 odst. 2 daňového řádu) – snížená sankce za prodlení s úhradou daně, která má časový charakter,
- *pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy* (§ 247a odst. 2 daňového řádu) sankce za nedodržení povinné elektronické formy podání; je součástí návrhu novely daňového řádu s účinností 1. ledna 2015,
- *pokuta za opožděné tvrzení daně* (§ 250 daňového řádu) – sankce za pozdní podání či nepodání daňového tvrzení, která má částečně časový charakter,
- *penále* (§ 251 daňového řádu) – sankce, která postihuje daňový subjekt za neúplné splnění povinnosti daňového tvrzení, která je dána procentem z částky doměřené z moci úřední,
- *úrok z prodlení* (§ 252 a 253 daňového řádu) – sankce za prodlení s úhradou daně, která má časový charakter
- *pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu* (§ 38w zákona o daních z příjmů) – sankce, která je dána procentem z neoznámeného příjmu; je součástí návrhu novely zákona o daních z příjmů s účinností 1. ledna 2015,
- *přirážka k pojistnému* (§ 31 zákona o pojistném na důchodové spoření) – sankce pro

poplatníka pojistného na důchodové spoření za porušení povinnosti mající za následek neodvedení pojistného ze strany plátce pojistného.

II. Příslušenstvím, jehož výše vychází ze správní úvahy správce daně, je zejména:

- *pořádková pokuta* (§ 247 daňového řádu) – sankce, pomocí níž lze zajistit řádný průběh jednání či vynutit plnění procesní povinnosti nepeněžité povahy,
- *pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy* (§ 247a odst. 1 a 4 daňového řádu) – sankce za nesplnění registrační, ohlašovací nebo jiné oznamovací povinnosti, popřípadě za nesplnění záznamní nebo jiné evidenční povinnosti; je součástí návrhu novely daňového řádu s účinností 1. ledna 2015.

III. Specifickou kategorii příslušenství daně tvoří *náklady řízení* (§ 107 daňového řádu) a *exekuční náklady* (§ 182 a násl. daňového řádu), jejichž výše je stanovena kombinací více způsobů. Na rozdíl od výše uvedených druhů příslušenství daně náklady řízení nemají povahu sankce.

Z hlediska potřeby zavedení možnosti prominutí či jiného způsobu moderace se jako relevantní jeví pouze první kategorie příslušenství.

Současná právní úprava daňového řádu obsahuje moderační instituty, které absenci prominutí do jisté míry suplují. V souvislosti se znovuzavedením promíjení je žádoucí podrobit tyto instituty revizi. Jedná se o institut:

- *upuštění od předepsání úroku z posečkané částky* (§ 157 odst. 7 daňového řádu) – lze využít pouze z moci úřední, pokud by ekonomické či sociální poměry daňového subjektu zakládaly tvrdost uplatněného úroku,
- *snížení pokuty za opožděné tvrzení daně* (§ 250 odst. 7) – správce daně předepíše pokutu v poloviční výši, pokud jsou splněny zákonem stanovené podmínky.

11.28.1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou:

1) **orgány veřejné moci v postavení správce daně** (zejména orgány Finanční správy České republiky, orgány Celní správy České republiky) – jakožto orgány, které by vedly řízení ve věci prominutí příslušenství daně,

2) **daňové subjekty** – osoby povinné hradit příslušenství daně,

3) **správní soudy** - jakožto orgány, které by zajišťovaly soudní přezkum rozhodnutí ve věci prominutí příslušenství daně.

11.28.1.5 Popis cílového stavu

Cílem je nalezení optimálního řešení, které by v případě, že bude přistoupeno k znovuzavedení individuálního příslušenství daně, zajistilo transparentní a efektivní možnost moderace příslušenství daně *ex post*, která nebude znamenat rezignaci na důvody, pro které bylo individuální prominutí daně a jejího příslušenství z daňového řádu vypuštěno.

11.28.2. Návrh variant řešení

V souvislosti s případnou legislativní změnou ve smyslu zvažované úpravy institutu prominutí je třeba se zabývat *základní otázkou* týkající se znovuzavedení individuálního prominutí příslušenství daně. V návaznosti na to, je nutné zabývat se i dalšími *navazujícími otázkami*, které jsou relevantní pouze v situaci, kdy by při zodpovězení základní otázky nebyla zvolena nulová varianta.

11.28.2.1 Základní varianty řešení

V úvahu připadají následující základní varianty řešení:

V A R I A N TA 0: zachování současného stavu

Bude nadále zachována a aplikována současná právní úprava, která neumožňuje individuální

promíjení příslušenství daně a obsahuje některé moderační nástroje. V současné době lze za moderační instrument považovat *upuštění od předepsání úroku z posečkané částky* podle § 157 odst. 7 daňového řádu a *snížení pokuty za opožděné tvrzení daně* podle § 250 odst. 7 daňového řádu.

V A R I A N T A 1: znovuzavedení individuálního prominutí příslušenství daně

Do obecné úpravy daňového řádu bude zavedena možnost individuálního prominutí příslušenství daně, které vzniká ze zákona bez možnosti správního uvážení ohledně jeho výše. K prominutí příslušenství daně správce daně přistoupí na základě žádosti nebo z moci úřední poté, co shledá naplnění zákonem stanovených důvodů a okolností. Proti rozhodnutí ve věci prominutí daně (kladné či záporné) nebude moci daňový subjekt uplatnit v souladu se stávajícím § 259 odst. 4 daňového řádu opravné prostředky (tj. především odvolání). Pravomocné rozhodnutí bude soudně přezkoumatelné.

V A R I A N T A 2: úprava stávajících institutů prostřednictvím moderace

Dojde k revizi a doplnění moderačních instrumentů umožňující snížení vybraných druhů příslušenství daně. K moderaci lze přistoupit jak metodou stanovení podmínek, jejichž splnění zakládá nárok na snížení příslušenství daně, tak formou quasi-prominutí. Správní uvážení by se tak uplatnilo při posouzení podmínek (např. míra spolupráce), případně též při určení částky, o kterou bude příslušenství sníženo. Podmínky moderace by byly stanoveny u každého druhu příslušenství daně zvlášť s ohledem na jeho specifika.

11.28.2.2 Rozhodující úřad

V případě, že bude zvolena základní varianta předpokládající zavedení individuálního promíjení příslušenství daně, je nezbytné zodpovědět otázku, jaký úřad bude příslušný k vedení řízení v prvním stupni. S ohledem na to, že příslušenství daně, kterého by se prominutí týkalo, je v gesci orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky, dopadne výsledné řešení primárně na tyto orgány.

V A R I A N T A 1: pouze správce daně prvního stupně

O prominutí příslušenství daně bude v prvním stupni rozhodovat výlučně správce daně prvního stupně (finanční úřad, celní úřad).

V A R I A N T A 2: správce daně prvního stupně i nadřízený orgán

O prominutí příslušenství daně bude v prvním stupni rozhodovat buďto správce daně prvního stupně (finanční úřad či celní úřad), nebo některý z nadřízených orgánů; nikoli nutně nejblíže nadřízený (Odvolací finanční ředitelství, Generální finanční ředitelství, Generální ředitelství cel nebo Ministerstvo financí). Současně budou stanovena kritéria (např. výší částky), podle nichž by se určovala příslušnost.

V A R I A N T A 3: pouze nadřízený orgán

O prominutí příslušenství daně bude v prvním stupni rozhodovat výlučně správce daně vyššího stupně (Odvolací finanční ředitelství, Generální finanční ředitelství, Generální ředitelství cel nebo Ministerstvo financí). V případě daní a cel by se tak vždy jednalo o úřad s celorepublikovou působností.

11.28.2.3 Strop pro prominutí

V případě, že bude zvolena základní varianta předpokládající zavedení individuálního promíjení příslušenství daně, je nezbytné zvážit, zda má být umožněno prominutí příslušenství daně v jakékoli výši, nebo má být stanovena horní hranice pro výši prominuté částky. Některé druhy příslušenství mají zákonem omezenou výši (např. *pokuta za opožděné tvrzení daně* může činit maximálně 300 000 Kč). Fakticky by se tak nastavení horní hranice týkalo především *úroku z prodlení* a *penále*.

V A R I A N T A 1: zavedení stropu
Tato varianta předpokládá, že při prominutí bude zavedena horní hranice pro částku, kterou lze u daného příslušenství daně prominout. Navazující otázkou je, zda by byl stanoven pevnou částkou, případně, zda by byl odvozen od nějaké hodnoty.

V A R I A N T A 2: bez stropu
V zákoně nebude stanoveno omezení z hlediska výše promíjené částky. Faktickým stropem budou nastavená pravidla *veřejné podpory*, resp. podpory malého rozsahu (*de minimis*) poskytnuté na základě přímo použitelných předpisů EU[4], která není *de iure* veřejnou podporou (nesplňuje všechny čtyři prvky veřejné podpory - je sice poskytovaná ze státních prostředků a zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby, ale vzhledem k její relativně nízké hodnotě stanovené Komisí nehrozí narušením hospodářské soutěže, a tak neovlivňuje obchod mezi členskými státy EU) a nepodléhá oznamovací povinnosti vůči Evropské komisi.

11.28.2.4 Důvody pro prominutí

V případě, že bude zvolena základní varianta předpokládající zavedení individuálního promíjení příslušenství daně, je důležité vhodným způsobem nastavit kritéria pro posouzení jednotlivých žádostí, resp. požadavky, za kterých by mohlo být příslušenství daně zcela nebo zčásti prominuto. Základní úvahu je nutné vést na téma míry obecnosti či konkrétnosti normativního textu. Výsledek by neměl být kazuistickým návodem ani zcela neurčitým textem, který by vytvářel prostor pro libovůli a právní nejistotu.

V A R I A N TA 1: maximální míra obecnosti
Důvody pro prominutí by nebyly zákonem stanoveny vůbec, nebo pouze velmi obecně (např. tvrdost nebo nesrovnalost při uplatňování daňových zákonů). Limity pro úvahu správce daně by tak byly dány obecnými principy a postupně se utvářející správní praxí, popřípadě též metodikou.

V A R I A N T A 2: relativní míra obecnosti
Důvody pro prominutí by byly stanoveny prostřednictvím několika kritérií, které by bylo nutné zohlednit. Posouzení jednotlivých kritérií by s ohledem na jejich povahu vyžadovalo různou míru správního uvážení. Z hlediska míry obecnosti by způsob zakotvení v normativním textu měl odpovídat koncepci, která je využívána u sankcí, kde se aplikuje správní uvážení přímo při jejich ukládání. Specifikem promíjeného příslušenství je pouze to, že s ohledem na vysokou kvantitu nelze správní úvahu provádět ex ante, ale až ex post. Mělo by tak jít o zhodnocení materiální nebezpečnosti daného prohřešku, který vyústil ve vznik příslušenství ex lege, při posouzení poměrů konkrétní osoby a jejího dosavadního chování. Zohledňována by měla být zejména tato kritéria:

- *závažnost pochybení* v kontextu daného případu – nutno posuzovat s ohledem na další okolnosti či míru zavinění ze strany daňového subjektu,
- *sociální a ekonomické podmínky na straně daňového subjektu* - schopnost unést tíži dané sankce,

[4] Viz zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu de minimis – gesce Úřad pro ochranu hospodářské soutěže – strop 200 000 EUR.
Nařízení Komise (ES) č. 875/2007 ze dne 24. července 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu de minimis v odvětví rybolovu a o změně nařízení (ES) č. 1860/2004 – gesce Ministerstvo zemědělství – strop 30 000 EUR.
Nařízení Komise (ES) č. 1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu de minimis v produkčním odvětví zemědělských produktů – gesce Ministerstvo zemědělství – strop 7 500 EUR.
Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 26. dubna 2012 o použití čl. 107 a 108 Smlouvy o fungování EU na podporu de minimis udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu - gesce Úřad pro ochranu hospodářské soutěže – strop 500 000 EUR.

- *dosavadní zkušenost s daňovým subjektem* – schopnost daňového subjektu dostát svým povinnostem (např. z hlediska četnosti pochybení); lze omezit i formálním kritériem (např. pouze daňový subjekt, který v posledních 3 letech neporušil závažným způsobem daňové nebo celní předpisy; tato podmínka se vztahuje i na osobu, která byla v době tohoto porušení statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu v právnické osobě),
- *spolupráce při odhalení pochybení* – míra součinnosti daňového subjektu se správcem daně (např. spolupráce při daňové kontrole, která povede k doměření daně a vzniku penále).

11.28.2.5 Zveřejňování prominutí

V případě, že bude zvolena základní varianta předpokládající zavedení individuálního promíjení příslušenství daně, je z hlediska transparentnosti a prevence korupčních rizik vhodné posoudit, zda by rozhodnutí o prominutí daně měla podléhat zveřejnění. To je nutné posoudit v kontextu toho, že při správě daní platí obecná zásada mlčenlivosti, tudíž bez explicitní úpravy v zákoně by takové zveřejnění nebylo možné.

V A R I A N TA 1: zveřejňování rozhodnutí

Rozhodnutí o prominutí příslušenství daně bude zveřejňováno, tj. bude veřejnosti k dispozici způsobem umožňujícím dálkový přístup. Související otázkou je, zda by mělo být zveřejňováno i rozhodnutí o zamítnutí žádosti.

V A R I A N T A 2: nezveřejňování rozhodnutí

Rozhodnutí o prominutí příslušenství daně nebude zveřejňováno, což je z hlediska správy daní obvyklá situace.

11.28.2.6 Způsob rozhodování

V případě, že bude zvolena základní varianta předpokládající zavedení individuálního promíjení příslušenství daně, je nutné posoudit vhodné nastavení mechanismu týkajícího se svěření rozhodovací agendy jednotlivým úředním osobám.

V A R I A N TA 1: odpovědná úřední osoba

O prominutí příslušenství daně bude rozhodovat odpovědná úřední osoba.

V A R I A N TA 2: odpovědná úřední osoba na návrh komise

O prominutí příslušenství daně bude rozhodovat odpovědná úřední osoba na základě podkladů od poradní komise (analogie s principem rozkladové komise). Tato komise může být předvídaná zákonem, nebo jí lze zřídit pouze na základě vnitřních předpisů, což se s ohledem na srovnatelné případy související s posečkáním daně jeví jako efektivnější.

V A R I A N T A 3: komise

O prominutí příslušenství daně bude rozhodovat komise složená z úředních osob; formální výstup podepisuje předseda komise. Tato komise může být předvídaná zákonem, nebo jí lze zřídit pouze na základě vnitřních předpisů.

11.28.3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

11.28.3.1 Znovuzavedení prominutí příslušenství daně

Materiál obsahuje nulovou variantu a dvě alternativní varianty. Tyto varianty lze posuzovat z hlediska následujících kritérií:

- *Administrativní a finanční náklady* – Jedná se primárně o náklady na straně státu (zejména správců daně). Z tohoto pohledu vychází nejlépe nulová varianta, která nevyvolává žádné náklady. Obě další varianty by vyvolaly jednak implementační náklady na straně státu (zejména nutnost nastavení informačních systémů, proškolení pracovníků, vytvoření metodiky) a dále by znamenaly trvalé administrativní zatížení

spojené s výkonem dané agendy. Míra administrativního zatížení u varianty 1 by byla dána kvantitou žádostí, kterou lze regulovat vhodným nastavením správního poplatku (v současné době 1 000 Kč). Administrativní zatížení u varianty 2 může být nižší i vyšší, a to v závislosti na výsledném pojetí moderace. Na rozdíl od varianty 1 by se uvedené řešení vztahovalo na všechny, tj. nejen na toho, kdo požádá. Administrativní zatížení daňových subjektů by bylo zanedbatelné.

- *Míra korupčního rizika, transparentnost a předvídatelnost* – Jedná se o soubor klíčových hodnotových kritérií, které lze posuzovat i jednotlivě. Nulová varianta vůbec nevyvolá potřebu tato kritéria testovat a vychází tak jako nejvýhodnější. Další v pořadí je varianta 2, která díky svému plošnému pojetí dopadá na všechny daňové subjekty, které naplní stanovené požadavky. Riziko korupce či libovůle zde připadá v úvahu v těch případech, kdy bude správce daně posuzovat splnění určité podmínky, kterou lze hodnotit subjektivně. Nejvíce riziková je varianta 1, která dává prostor pro korupční a netransparentní jednání a pro libovůli. V očích veřejnosti může znovuzavedení promíjení vytvářet dojem klientelismu. Tento prostor však lze významným způsobem omezit vhodným nastavením dalších parametrů.
- *Legislativní zdrženlivost* – Z pohledu legislativní zdrženlivosti obstojí pouze nulová varianta. Ostatní varianty znamenají zásah do zákona a s tím spojené negativní důsledky.
- *Potenciál pro odstranění tvrdosti příslušenství daně* – vzhledem k absenci správního uvážení při vzniku či ukládání vybraných druhů příslušenství daně sankčního charakteru, který je dán zejména kvantitou jednotlivých případů, objektivně chybí změkčující nástroj umožňující zohlednit individuální situaci jednotlivce z pohledu tvrdosti sankčního dopadu. Nejvýhodnější je v tomto ohledu varianta 1, která má nejširší a nejvíce nadčasový potenciál tyto situace řešit. Varianta 2 vzhledem k dopředu daným mantinelům představuje rigidnější formu řešení, zatímco nulová varianta vychází ze striktně rovnostářského přístupu a nepřipouští jakékoli zjemnění.
- *Motivace daňových subjektů ke spolupráci* – Příslib alespoň částečného prominutí či snížení sankce může hrát klíčovou roli pro zajištění dobrovolné spolupráce daňových subjektů (např. součinnost při daňové kontrole). V tomto ohledu varianta 1 i varianta 2 představují oproti nulové variantě přínos, jehož potenciál lze využít při vhodném nastavení kritérií pro prominutí či snížení.
- Vyhovění požadavků praxe – Toto kritérium lze těžko hodnotit, neboť poptávka po nulové variantě z povahy věci není aktivně vyžadována. Nicméně s ohledem na zkušenosti s předchozí úpravou lze konstatovat, že rozumně nastavené prominutí příslušenství daně (varianta 1) by bylo hodnoceno spíše kladně jak z pohledu daňových subjektů, tak z pohledu správce daně, který je v praxi konfrontován i s řadou srdceryvných případů, které nemůže legálně ovlivnit.

Tabulka 9: Vyhodnocení variant

Kritéria	Varianta 0	Varianta 1	Varianta 2
Administrativní a finanční náklady	1.	2-3.	2-3.
Míra korupčního rizika, transparentnost a předvídatelnost	1.	3.	2.
Legislativní zdrženlivost	1.	2-3.	2-3.
Potenciál pro odstranění tvrdosti příslušenství daně	3.	1.	2.
Motivace daňových subjektů ke spolupráci	3.	1-2.	1-2.
Vyhovění požadavku praxe	3.	1.	2.
Celkem	**12**	**11,5**	**12,5**

11.28.3.2 Rozhodující úřad

Materiál obsahuje tři alternativní varianty. Tyto varianty lze posuzovat z hlediska následujících kritérií:

- *Administrativní a finanční náklady* – Z hlediska nákladů na administrativu se jako nejvýhodnější jeví svěřit tuto agendu nejnižšímu článku soustavy, který je jednak vybaven příslušnými informacemi a z hlediska nákladů práce představuje nejnižší zatížení. Tato výhoda přetrvává i z hlediska dostupnosti daného orgánu a s tím souvisejícími náklady pro daňový subjekt. Jako nejvýhodnější tak vychází varianta 1 a nejméně výhodná varianta 3.
- *Míra korupčního rizika* – Míru korupčního rizika může ovlivnit jednak platové ohodnocení, které je na úřadu prvního stupně v průměru nižší, ale též koncentrace dané agendy u omezeného počtu osob s omezenou možností kontroly, což je situace typická pro variantu 3. Z tohoto hlediska tak jako méně rizikové vychází ponechání agendy na nejnižším článku soustavy (varianta 1) s tím, že ostatní články plní svojí dozorčí úlohu.
- *Předvídatelnost a jednota rozhodování* – Jednotu rozhodování lze nejlépe zajistit centralizací dané agendy do určitého centra, ovšem pouze při zachování kontinuity odpovědného personálního substrátu. Při budoucí neměnnosti právní úpravy pak předvídatelnost i jednotu zajišťuje především ustálená správní praxe. Jako nejvýhodnější lze hodnotit variantu 3 využívající výlučně centrální přístup k rozhodovací činnosti.
- Rychlost řízení – Z hlediska rychlosti řízení se jeví jako nejvýhodnější varianta 1, která zajišťuje jednak vhodné rozložení nápadu práce z hlediska územního (nehrozí tak velké riziko zahlcení), tak možnost rychlého využití dat ze spisu vedeného příslušným úřadem.
- *Zaujatost* – Možné riziko lze spatřovat z hlediska zaujatosti správce daně, který k danému případu má určitý vztah (byť o prominutí nebude rozhodovat tatáž úřední osoba). Na druhou stranu, pokud by měla být hodnocena např. dosavadní spolupráce daného daňového subjektu, stává se znalost daného případu spíše výhodou. Z objektivního hlediska však nejnižší míra zaujatosti hrozí u varianty 3.

Tabulka 10: Vyhodnocení variant

Kritéria	**Varianta 1**	**Varianta 2**	**Varianta 3**
Administrativní a finanční náklady	1.	2.	3.
Míra korupčního rizika	1.	2.	3.
Předvídatelnost a jednota rozhodování	3.	2.	1.
Rychlost řízení	1.	2.	3.
Zaujatost	3.	2.	1.
Celkem	**9**	**10**	**11**

11.28.3.3 Strop pro prominutí

Materiál obsahuje dvě alternativní varianty. Tyto varianty lze posuzovat z hlediska následujících kritérií:

- *Míra korupčního rizika* – Omezení promíjení příslušenství daně z hlediska nemožnosti promíjet částky nad určitou hodnotou snižuje míru korupčního rizika, které objektivně roste s výší částky. Jako výhodnější se tak jeví varianta 1.
- *Rovný přístup* – Zavedení jakéhokoli diferencujícího limitu je nutné hodnotit negativně z hlediska zásady rovnosti. Lépe tak vychází varianta 2.
- *Potenciál pro odstranění tvrdosti příslušenství daně* – K plnému využití tohoto potenciálu může dojít pouze v případě, kdy nebude omezen limitem. Lépe tak vychází varianta 2.

Tabulka 11: Vyhodnocení variant

Kritéria	**Varianta 1**	**Varianta 2**
Míra korupčního rizika	1.	2.
Rovný přístup	2.	1.
Potenciál pro odstranění tvrdosti příslušenství daně	2.	1.
Celkem	**5**	**4**

11.28.3.4 Důvody pro prominutí

Materiál obsahuje dvě alternativní varianty. Tyto varianty lze posuzovat z hlediska následujících kritérií:

- *Míra korupčního rizika* – Příliš obecné a neurčité vymezení kritérií v sobě skrývá větší korupční potenciál. V tomto ohledu se jako vhodnější jeví varianta 2.
- *Transparentnost a předvídatelnost* – Varianta 2 znamená transparentnější a lépe předvídatelné řešení zajišťující větší stabilitu rozhodování. Ve výsledku může přinést i nižší administrativní náklady, neboť daňový subjekt si před podáním žádosti lépe vyhodnotí, zda má šanci na úspěch.
- *Motivace daňových subjektů ke spolupráci* – Varianta 2 umožňuje při vhodném nastavení podmínek zajistit spolupráci daňových subjektů při odhalení jejich pochybení (např. při daňové kontrole).
- *Potenciál pro odstranění tvrdosti příslušenství daně* – Větší míra obecnosti umožňuje využití institutu promíjení na širší okruh případů. V tomto ohledu se jeví jako

výhodnější varianta 1.

Tabulka 12: Vyhodnocení variant

Kritéria	Varianta 1	Varianta 2
Míra korupčního rizika	2.	1.
Transparentnost a předvídatelnost	2.	1.
Motivace daňových subjektů ke spolupráci	2.	1.
Potenciál pro odstranění tvrdosti příslušenství daně	1.	2.
Celkem	**7**	**5**

11.28.3.5 Zveřejňování prominutí

Materiál obsahuje dvě alternativní varianty. Tyto varianty lze posuzovat z hlediska následujících kritérií:

- *Administrativní a finanční náklady* – Zveřejňování rozhodnutí (varianta 1) s sebou nese vyšší finanční i administrativní náklady oproti variantě 2.
- *Míra korupčního rizika* – Zveřejňování rozhodnutí o prominutí příslušenství daně lze považovat za nástroj významně snižující míru korupčního rizika. V tomto ohledu je příhodná varianta 1.
- *Transparentnost a předvídatelnost* – Varianta 1 současně zajistí lepší předvídatelnost rozhodovací činnosti správce daně a posílí prvek transparentnosti celého procesu. Veřejnost se tak bude moci přesvědčit o tom, v jakých případech k prominutí dochází.
- *Dopad na daňový subjekt* – Pro daňový subjekt může být zveřejnění výsledku jeho kauzy spíše negativní dopad, neboť tak může nepřímo odhalit výši svojí daňové povinnosti, která je jinak chráněna mlčenlivostí. Nicméně podání žádosti je právem, nikoli povinností, takže daňový subjekt může tento aspekt dopředu vyhodnotit. Jako výhodnější se zde přesto jeví varianta 2.

Tabulka 13: Vyhodnocení variant

Kritéria	Varianta 1	Varianta 2
Administrativní a finanční náklady	2.	1.
Míra korupčního rizika	1.	2.
Transparentnost a předvídatelnost	1.	2.
Dopad na daňový subjekt	2.	1.
Celkem	**6**	**6**

11.28.3.6 Způsob rozhodování

Materiál obsahuje tři alternativní varianty. Tyto varianty lze posuzovat z hlediska následujících kritérií:

- *Administrativní a finanční náklady* – Nejnižší náklady lze obecně spatřovat tam, kde je agendou pověřen co nejmenší počet osob. S ohledem na nutnost zajistit jednotu rozhodování je nicméně nutná jejich vzájemná koordinace, která při existenci stálé komise probíhá z povahy věci. Jako nejvýhodnější se přesto jeví varianta 1 vyžadující pro akt rozhodnutí pouze jednu osobu a nejméně výhodná varianta 3, která vyžaduje

součinnost celé komise.

- *Míra korupčního rizika* – Korupční riziko je nejvyšší v případě, že je rozhodovací činnost svěřena pouze jedné osobě. Pokud je daná agenda rozložena podle předem daného klíče, riziko se významně snižuje. V případě využití komise pak naopak hrozí vytvoření stálé skupiny koncentrující veškerou rozhodující pravomoc. Jako nejvýhodnější se tak jeví kombinace obou variant při využití rozložení agendy podle předem daného klíče (daná osoba nemůže dopředu ovlivnit, jakou kauzu dostane) a využití komise jako poradního orgánu (stanovisko). V tomto ohledu nejlépe obstojí varianta 2.
- *Předvídatelnost a jednota rozhodování* – Obě varianty využívající stálé komise lze z hlediska zajištění jednoty a s ní související předvídatelnosti rozhodovací činnosti považovat za výhodnější. Nejméně výhodnou je tak varianta 1.
- *Možnost legislativního uchopení* – Varianty 1 a 2 nevyvolávají potřebu speciálního legislativního řešení a jeví se tak jako nejvýhodnější. Oproti tomu varianta 3 by vyžadovala složité legislativní zakotvení, které se s ohledem na různost správců daně ne zcela hodí normovat v daňovém řádu.

Tabulka 14: Vyhodnocení variant

Kritéria	**Varianta 1**	**Varianta 2**	**Varianta 3**
Administrativní a finanční náklady	1.	2.	3.
Míra korupčního rizika	3.	1.	2.
Předvídatelnost a jednota rozhodování	3.	1-2.	1-2.
Možnost legislativního uchopení	1-2.	1-2.	3.
Celkem	**8,5**	**6**	**9,5**

11.28.4. Návrh řešení

11.28.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Nejvhodnější řešení shrnuje následující tabulka:

Tabulka 15: Vyhodnocení variant

Posuzované téma	**Zvolená varianta**
1. Základní varianty řešení	V1 – znovuzavedení individuálního prominutí příslušenství daně
2. Rozhodující úřad	V1 – pouze správce daně prvního stupně
3. Strop pro prominutí	V2 – bez stropu
4. Důvody pro prominutí	V2 – relativní míra obecnosti
5. Zveřejňování prominutí	obě varianty vychází stejně
6. Způsob rozhodování	V2 – odpovědná úřední osoba na návrh komise

11.28.5. Implementace doporučené varianty a vynucování

11.28.5.1 Vynucování

Zvolené řešení lze provést legislativní cestou, a to novelizací daňového řádu s účinností k 1. lednu 2015. Z hlediska systematiky zákona je vhodné dané téma zařadit za § 259, který

upravuje obecná procesní pravidla pro promíjení.

11.28.6. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti předmětných novelizovaných ustanovení daňového řádu bude příslušet Ministerstvu financí.

11.28.7. Konzultace a zdroje dat

Návrh řešení byl Ministerstvem financí konzultován s Generálním finančním ředitelstvím, Generálním ředitelstvím cel, členy Pracovní podskupiny pro korekce daňového řádu Expertní skupiny ke změně procesní úpravy daňových zákonů při Ministerstvu financí a s Komorou daňových poradců České republiky. Jejich stanoviska a případné podněty byly v návrhu novely daňového řádu k předmětné problematice zohledněny a poskytnutá data jsou obsahem výše uvedených tabulek.

II. Zvláštní část

K části první - změna zákona o daních z příjmů

K čl. I

K bodu 1 (§ 3 odst. 4 písm. f))

Jedná se o legislativně technické zpřesnění, daňové přiznání musí podat poplatník i v případě, že daňové přiznání za předmětné zdaňovací období nepodával, protože neměl zdanitelné příjmy.

K bodu 2 (§ 3 odst. 4 písm. j))

V rámci zavádění povinnosti podávat oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob (nový § 38v) se vyjmutí majetkového prospěchu z bezúplatného poskytování věcí k užití transformuje do osvobození od daně. Díky tomu je zajištěno, že se tato povinnost bude vztahovat i na tento majetkový prospěch.

K bodu 3 (§ 4 odst. 1 písm. a) úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h) zákona, která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad osvobození v § 4 odst. 1 písm. a) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Podle ustanovení § 1158 občanského zákoníku může jednotka zahrnovat byt, nebytový prostor nebo soubor bytů, soubor nebytových prostorů nebo soubor bytu a nebytového prostoru. Podle ustanovení § 21b odst. 4 je jednotkou i jednotka podle zákona č. 72/1994 Sb. Pojem „nebytový prostor“ je proto nutné vnímat v tomto kontextu, tj. jako samostatnou část jednotky občanského zákoníku nebo jako jednotku podle zákona č. 72/1994 Sb.

Uvedeno konkrétněji, nebytové prostory jsou součásti pouze takové jednotky, která zahrnuje:

- **pouze jeden nebytový prostor** a, jde-li o jednotku podle občanského zákoníku, pak i podíl na společných částech, příp. na pozemku (tj. nezahrnuje žádný byt),

  - jedná se o jednotky podle občanského zákoníku nebo zákona č. 72/1994 Sb.

- **soubor výlučně nebytových prostorů v rámci jedné jednotky**, nebo

  - jedná se o jednotky podle občanského zákoníku; tyto jednotky zahrnují také podíl na společných částech; samostatnost těchto nebytových prostorů v rámci jednotky by měla být zjevně zřejmá z prohlášení vlastníka

- **soubor bytu (bytů) a nebytového prostoru (nebytových prostorů) v rámci jedné jednotky**.

  - jedná se pouze o jednotky podle občanského zákoníku; tyto jednotky zahrnují také podíl na společných částech; samostatnost tohoto nebytového prostoru v rámci jednotky by měla být zjevně zřejmá z prohlášení vlastníka.

Mezi tyto nebytové prostory však nepatří:

- **vedlejší místnosti**, které jsou částí bytu, jako například neobytná kuchyň, neobytná hala, komora, spíž, šatna, prádelna, sušárna, sklep, dřevník, kolna, a to i v případě, že leží mimo společné uzamčení.

  - mezi tyto místnosti spadají jakékoli prostory v bytové jednotce vzniklé prohlášením vlastníka podle zákona č. 72/1994 Sb.; tento zákon neumožňuje v rámci jedné jednotky vytvoření souboru bytu a nebytového prostoru; všechny prostory v takové bytové jednotce jsou částí bytu.

  - mezi tyto místnosti dále spadají jakékoli prostory, které jsou částí bytu, který je součástí jednotky podle občanského zákoníku.

- **místnosti, které jsou společnou částí domu**, jako například garáž, sklep, komora, sklad.

  - tyto místnosti nejsou součástí jednotky podle zákona č. 72/1994 Sb., pouze se s ní povinně převádí. Naopak jsou součástí jednotky podle občanského zákoníku.

Pokud je tedy v projektové dokumentaci místnost v jednotce označena například jako komora, je nutné posoudit její právní postavení. Pouze v případě, že půjde o komoru, která není vedlejší místností bytu jako část bytu, ani není místností, která je společnou částí domu, může jít o nebytový prostor ve smyslu předmětných ustanovení.

Nebytové prostory, které jsou garáží, sklepem nebo komorou jsou nebytovými prostory, které jsou běžně užívány společně s bytovými prostory, z tohoto důvodu se jejich daňový režim nastavuje stejně. Při výkladu pojmů garáž, sklep nebo komora je zapotřebí sledovat jejich materiální podstatu, tj. pokud bude formálně tento nebytový prostor vykazován jako „sklepní kóje“ či „garážové stání“, stále se bude materiálně jednat o sklep, resp. garáž a bude tedy podléhat osvobození dle tohoto ustanovení.

K bodu 4 (§ 4 odst. 1 písm. a) úvodní část ustanovení)

Navrhuje se vypuštění nadbytečné výslovné deklarace, že předmětem osvobození je i spoluvlastnický podíl k rodinnému domu nebo na jednotce, neboť vlastnictvím se rozumí z povahy tohoto práva též spoluvlastnictví. Uplatní se tak výklad a maiori ad minus (od většího k menšímu), tj. platí-li něco pro celek (pro vlastnictví), platí to i pro část (pro spoluvlastnický podíl).

K bodu 5 (§ 4 odst. 1 písm. a) bod 1)

V zájmu odstranění výkladových nejasností vzešlých z užití metody výčtu jednotlivých předmětů osvobození jmenovaných v úvodní části ustanovení § 4 odst. 1 písmene a) v bodech 1 až 3 zákona o daních z příjmů, se má za vhodné nahradit tento výčet obecnou definicí tvořenou pojmem rekodifikovaného soukromého práva „nemovité věci“, jehož užitím je odkazováno na úvodní část ustanovení a které výslovně deklaruje význam ustanovení v souladu s původním věcným záměrem.

K bodu 6 (§ 4 odst. 1 písm. a) bod 1)

Pro nadbytečnost se odstraňuje část textu, která pouze potvrzuje, že součástí obchodního majetku je majetek, který slouží k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti.

K bodu 7 (§ 4 odst. 1 písm. a) bod 2)

V zájmu odstranění výkladových nejasností vzešlých z užití metody výčtu jednotlivých předmětů osvobození jmenovaných v úvodní části ustanovení § 4 odst. 1 písmene a) v bodech 1 až 3 zákona o daních z příjmů, se má za vhodné nahradit tento výčet obecnou definicí

tvořenou pojmem rekodifikovaného soukromého práva „nemovité věci“, jehož užitím je odkazováno na úvodní část ustanovení a které výslovně deklaruje význam ustanovení v souladu s původním věcným záměrem.

V bodě 2 dochází navíc k vypuštění nadbytečné výslovné deklarace, že předmětem osvobození je i spoluvlastnický podíl k rodinnému domu nebo jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor, neboť vlastnictvím se rozumí z povahy tohoto práva též spoluvlastnictví. Uplatní se tak výklad a maiori ad minus (od většího k menšímu), tj. platí-li něco pro celek (pro vlastnictví), platí to i pro část (pro spoluvlastnický podíl).

K bodu 8 (§ 4 odst. 1 písm. a) bod 3)

V zájmu odstranění výkladových nejasností vzešlých z užití metody výčtu jednotlivých předmětů osvobození jmenovaných v úvodní části ustanovení § 4 odst. 1 písmene a) v bodech 1 až 3 zákona o daních z příjmů, se má za vhodné nahradit tento výčet obecnou definicí tvořenou pojmem rekodifikovaného soukromého práva „nemovité věci“, jehož užitím je odkazováno na úvodní část ustanovení a které výslovně deklaruje význam ustanovení v souladu s původním věcným záměrem.

K bodu 9 (§ 4 odst. 1 písm. f) bod 3)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění, aby bylo zřejmé, že jde o cenu z každé jednotlivé soutěže.

K bodu 10 (§ 4 odst. 1 písm. r) úvodní část ustanovení)

S ohledem na zrušení daně darovací k 1. lednu 2014 a její zahrnutí do zákona o daních z příjmů se vzhledem k věcnému rozsahu příjmů podléhajících osvobození podle § 4 odst. 1 písm. r) považuje za nutné upřesnit, že tomuto osvobození ani po splnění časového testu nepodléhá příjem z bezúplatného převodu obchodního podílu.

Dále se navrhuje nahradit pojem „prodej cenných papíru“ širším pojmem „úplatný převod cenných papírů“ z důvodu podchycení dalších transakcí s cennými papíry, které se uskutečňují za protiplnění.

K bodu 11 (§ 4 odst. 1 písm. r) úvodní část ustanovení)

S ohledem na skutečnost, že zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, umožňuje společníkovi rozdělit podíl v souvislosti s jeho převodem nebo přechodem (§ 43 ZOK), doplňuje se pro právní jistotu nepřerušení běhu časového testu v případě, kdy společník v souladu se zněním příslušných ustanovení ZOK svůj podíl, resp. podíly rozdělí, přičemž celková výše podílu držená poplatníkem se nezmění. Např. poplatník drží 50% podíl v s. r. o. se základním kapitálem v celkové výši 2 400 od 1. ledna 2010. Poplatník se rozhodne v květnu roku 2015 snížit svůj podíl v s.r.o. prodejem, proto rozdělí svůj stávající 50% podíl na např. dva podíly s tím, že jeden podíl představuje 37,5 % a druhý 12,5 % na základním kapitálu společnosti. Tímto rozdělením se nezmění celková výše podílu poplatníka na základním kapitálu, protože jak před rozdělením, tak po jeho provedení poplatník drží podíly, které tvoří 50 % na základním kapitálu společnosti. Pokud poplatník prodá některý nebo oba podíly, je časový test zachován.

K bodu 12 (§ 4 odst. 1 písm. r) bod 1)

S ohledem na zrušení daně darovací k 1. lednu 2014 a její zahrnutí do zákona o daních z příjmů se vzhledem k věcnému rozsahu příjmů podléhajících osvobození podle § 4 odst. 1 písm. r) považuje za nutné upřesnit, že tomuto osvobození ani po splnění časového testu nepodléhá příjem z bezúplatného převodu obchodního podílu.

K bodu 13 (§ 4 odst. 1 písm. r) body 2 až 4)

S ohledem na zrušení daně darovací k 1. lednu 2014 a její zahrnutí do zákona o daních z příjmů se vzhledem k věcnému rozsahu příjmů podléhajících osvobození podle § 4 odst. 1 písm. r) považuje za nutné upřesnit, že tomuto osvobození ani po splnění časového testu nepodléhá příjem z bezúplatného převodu obchodního podílu.

V bodě 2 dochází navíc k vypuštění nadbytečnému rozlišování dalšího podílu v transformovaném družstvu, neboť právní úprava obchodní korporace zahrnuje od 1. ledna 2014 i právní úpravu transformovaného družstva, tudíž i tento podíl. Z toho důvodu byl zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. s účinností od 1. ledna 2014 z návětí § 4 odst. 1 písm. r) zákona o daních z příjmů tento termín vypuštěn.

Vzhledem ke skutečnosti, že zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, stanoví, že podíl představuje účast společníka v obchodní korporaci a práva a povinnosti z této účasti plynoucí, aniž by blíže specifikoval jeho výši, navrhuje se ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) bod 4 zákona doplnit tak, aby bylo zcela zřejmé, že při propočtu částky, která se bude zdaňovat, se vychází z nabývací ceny podílu v obchodní korporaci, kterou zákon jednoznačně stanoví v § 24 odst. 7 a která je současně výdajem daňovým v souladu s § 10 odst. 6 a u poplatníků s příjmy podle § 7 zákona daňovým výdajem v souladu s § 24 zákona.

K bodu 14 (§ 4 odst. 1 písm. u))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 4 odst. 1 odst. u) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 15 (§ 4 odst. 1 písm. u))

V návaznosti na terminologii nového občanského zákoníku, který používá pojem „byt“ pouze jako označení místa, nikoli věci, která je způsobilá být předmětem vlastnického práva (taková věc je označována jako „jednotka“), došlo nahrazení pojmu „byt“ pojmem „jednotka“. Ustanovení týkající se osvobození odstupného za uvolnění „bytu“ se však může vztahovat i na odstupné za uvolnění bytu, který vymezen jako jednotka není, proto se navrhuje rozšířit osvobození i na odstupné z titulu uvolnění bytu, který není vymezen jako jednotka.

Dále se navrhuje vypuštění nadbytečné výslovné deklarace, že předmětem osvobození je i spoluvlastnický podíl k rodinnému domu nebo na jednotce, neboť vlastnictvím se rozumí z povahy tohoto práva též spoluvlastnictví. Uplatní se tak výklad a maiori ad minus (od většího k menšímu), tj. platí-li něco pro celek (pro vlastnictví), platí to i pro část (pro spoluvlastnický podíl).

K bodu 16 (§ 4 odst. 1 písm. v))

Jedná se o legislativně technickou změnu související s přesunutím osvobození příjmů z prodeje cenných papírů a příjmů z podílu připadající na podílový list při zrušení podílového fondu z § 10 odst. 3 písm. c) do § 4 odst. 1 písm. v). Touto úpravou se zajišťuje, aby se jednotlivý příjem z prodeje cenných papíru v otázce splnění podmínek osvobození zkoumal jako celek, tj. buď je osvobozen na základě skutečnosti, že jejich úhrn v daném zdaňovacím

období nepřesahuje stanovený limit (dnešní § 10 odst. 3 písm. c) nebo na základě časového testu podle § 4 odst. 1 písm. w). Tato osvobození nelze kombinovat.

Příkladem lze uvést, že pokud má poplatník příjem z prodeje cenných papíru za dané zdaňovací období ve výši 120 000 Kč, kdy na část příjmu ve výši 80 000 Kč dopadá osvobození podle § 4 odst. 1 písm. w), nejprve se testuje tento příjem jako celek limitem 100 000 Kč v § 4 odst. 1 písm. v). Poplatník limit přesahuje, tudíž dále se zkoumá, zda celkový příjem z prodeje cenných papírů podléhá osvobození podle § 4 odst. 1 písm. w). Zbylou část, tedy neosvobozený příjem ve výši 40 000 Kč, však nelze testovat dle písm. v) odděleně. Limit 100 000 Kč se vztahuje ke všem příjmům z prodeje cenných papírů bez ohledu na to, zda byly či nebyly osvobozeny podle jiného ustanovení § 4 zákona.

Dále se navrhuje nahradit pojem „prodej cenných papíru“ širším pojmem „úplatný převod cenných papírů“ z důvodu podchycení dalších transakcí s cennými papíry, které se uskutečňují za protiplnění.

K zajištění výše uvedeného se navrhuje přesunutí dosavadního znění § 4 odst. 1 písm. v) do § 4 odst. 1 písm. z).

K bodu 17 (§ 4 odst. 1 písm. w))

Navrhuje se nahradit pojem „prodej cenných papíru“ širším pojmem „úplatný převod cenných papírů“ z důvodu podchycení dalších transakcí s cennými papíry, které se uskutečňují za protiplnění.

K bodu 18 (§ 4 odst. 1 písm. z))

Jedná se o legislativně technickou změnu související s vhodností vynětí osvobození podle § 4 odst. 1 písmene z) vztahujícího se k bezúplatnému příjmu z výčtu osvobození úplatných příjmů podle § 4 a jeho systematické přemístění do § 4a, který je obecným ustanovením obsahujícím úpravu osvobození bezúplatných příjmů, jako písmeno g).

Dále tato úprava souvisí s přesunutím osvobození úrokových příjmů daňových nerezidentů příjmu z § 4 odst. 1 písm. v) do § 4 odst. 1 písm. z).

K bodu 19 (§ 4 odst. 1 písm. za))

Navrhuje se vypuštění nadbytečné výslovné deklarace, že předmětem osvobození jsou příjmy nabyvatele spoluvlastnického podílu na jednotce, neboť vlastnictvím se rozumí z povahy tohoto práva též spoluvlastnictví. Uplatní se tak výklad a maiori ad minus (od většího k menšímu), tj. platí-li něco pro celek (pro nabyvatele jednotky), platí to i pro část (pro spoluvlastnický podíl na jednotce).

K bodu 20 (§ 4 odst. 1 písm. ze) a zf))

Jedná se o legislativně technickou změnu související s vhodností vynětí osvobození podle § 4 odst. 1 písmen ze) a zf) vztahujícího se k bezúplatnému plnění (příjmu) z výčtu osvobození úplatných příjmů podle § 4 a jejich systematické přemístění do § 4a, který je obecným ustanovením obsahujícím úpravu osvobození bezúplatných příjmů, jako nová písmena n) až p).

Dále se navrhuje přesunutí osvobození příjmu z nabytí vlastnického práva k věci na základě jeho převodu nebo přechodu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, je-li nabyvatelem oprávněný člen družstva v § 4a písm. e) a příjmu z nabytí vlastnického práva k rodinnému domu nebo jednotce v § 4a písm. g) do § 4 odst. 1 písm. ze) a zf) zákona o daních z příjmů, neboť se nejedná o bezúplatné příjmy z důvodu, že při úplatném pořízení členského podílu v družstvu, nedochází při převodu jednotky do osobního vlastnictví k majetku nabytému bez protiplnění, proto osvobození

daného příjmů nelze mít zakotveno v § 4a zákona o daních z příjmů upravující osvobození bezúplatných příjmů.

K bodu 21 (§ 4 odst. 3)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje do zákona doplnit, že v případě příjmu ze závislé činnosti zdaněného srážkou daně, který zaměstnanec na základě svého rozhodnutí zahrne do základu daně, se příslušný příjem započítá do zákonného limitu 840 000 Kč pro zdanění pravidelně vyplácených důchodů a penzí.

K bodu 22 (§ 4a písm. e))

Úprava souvisí s přesunutím osvobození příjmu z nabytí vlastnického práva k věci na základě jeho převodu nebo přechodu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, je-li nabyvatelem oprávněný člen družstva z § 4a písm. e) do § 4 odst. 1 písm. ze) zákona o daních z příjmů.

Dále se jedná se o implementaci § 6 odst. 4 písm. a) ze zákona č. 357/1992 Sb., tj. vyjmutí plnění nebo bezúplatných převodů majetku na základě povinnosti stanovené právním předpisem z předmětu daně darovací. Institut popsaný v osvobození je povinným převodem dle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, a to dle § 60a tohoto zákona.

K bodu 23 (§ 4a písm. g))

Úprava související s přesunutím osvobození příjmu z nabytí vlastnického práva k rodinnému domu nebo jednotce z § 4a písm. g) do § 4 odst. 1 písm. zf).

Dále se navrhuje změna související s vhodností vynětí osvobození podle § 4 odst. 1 písmen z) vztahující se k bezúplatnému plnění (příjmu) z výčtu osvobození úplatných příjmů podle § 4 a jejich systematické přemístění do § 4a, který je obecným ustanovením obsahujícím úpravu osvobození bezúplatných příjmů, jako písmena g).

K bodu 24 (§ 4a písm. i))

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 25 (§ 4a písm. j))

Na základě poznatků správců daně se z důvodu spravovatelnosti a možné kontroly navrhuje doplnit, že osvobození bezúplatných příjmů prokazatelně použitých poplatníkem na zvýšení nebo změnu kvalifikace, studium, léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené, jakož i přímé poskytnutí takové pomůcky, bude možno využít, pokud poplatník příslušné příjmy použije na zákonem stanovený účel do konce následujícího kalendářního roku. Jde o obdobný postup, jaký zákon o daních z příjmů stanovuje pro osvobození příjmů z titulu prodeje bytové jednotky odstupného za její uvolnění nebo převod členského práva v bytovém družstvu (§ 4 odst. 1 písm. u) zákona), tj. použití příslušných příjmů na uspokojení bytové potřeby poplatníka do konce následujícího roku.

K bodu 26 (§ 4a písm. m) až p))

K § 4a písm. m):

V rámci zavádění povinnosti podávat oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob (nový § 38v a § 38w) se vyjmutí majetkového prospěchu z bezúplatného poskytování věcí

k užití transformuje do osvobození od daně. Díky tomu je zajištěno, že se tato povinnost bude vztahovat i na tento majetkový prospěch.

Navrhuje se upravit ustanovení, aby nemohlo docházet k mylným závěrům, že osvobozen je majetkový prospěch, který je příjmem ze závislé činnosti a který má speciální daňový režim.

Dále se též navrhuje stanovit podmínky pro osvobození příjmů v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročné zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce a výprosníka při výprose. Úprava v bodech 1 až 4 navazuje na ustanovení § 10 odst. 3 písm. d), které upravuje podmínky, za kterých je osvobozen bezúplatný příjem. Příjem v podobě majetkového prospěchu je osvobozen, pokud se jedná o příjem od mezi osobami příbuznými, tj. osobami uvedenými v navrhovaném bodě 1 a 2, dále též, v případě, kdy dochází k plnění obmyšlenému mezi příbuznými, tj. osobami uvedenými v navrhovaném bodě 1 a 2. Stejným způsobem bude posuzován příjem z majetku svěřenského fondu u osoby, která zvýšila majetek tohoto fondu nebo je zakladatel svěřenského fondu, a je současně osobou obmyšlenou.

Dle bodu 4 je příjem v podobě majetkového prospěchu osvobozen, pokud za dané zdaňovací období úhrnná výše všech majetkových prospěchů (z bezúročných zápůjček, z výpůjček a z výpros) od téže osoby nepřekročí stanovený limit ve výši 100 000. Kč.

K § 4a písm. n) až p):

Jedná se o legislativně technickou změnu související s vhodností vynětí osvobození podle § 4 odst. 1 písmen ze) a zf) vztahující se k bezúplatnému plnění (příjmu) z výčtu osvobození úplatných příjmů podle § 4 a jejich systematické přemístění do § 4a, který je obecným ustanovením obsahujícím úpravu osvobození bezúplatných příjmů, jako nová písmena n) až p).

K bodu 27 (§ 5 odst. 10 písm. a) úvodní části ustanovení)

Navrhuje se doplnit ustanovení týkající se zvýšení základu daně o právně zaniklý dluh, kterým je mimo jiné i prominutí dluhu. Dojde-li k prominutí daně v souladu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, navrhuje se základ daně nezvyšovat.

K bodu 28 (§ 6 odst. 1 písm. c) bod 2)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění potvrzující obecnou právní úpravu orgánů právnických osob v novém občanském zákoníku (§ 151 a násl. NOZ), která vychází z pojetí, že i jedno osobový orgán právnické osoby má člena (př. jednatel je členem statutárního orgánu s. r. o., obdobně statutární ředitel a. s.). Od 1. ledna 2014 tak odpadá nutnost rozlišovat mezi osobou, která je orgánem právnické osoby a osobou, která je členem orgánu právnické osoby. Nový občanský zákoník toto pojetí výslovně potvrzuje v § 152 odst. 1, kde stanovuje, že orgány právnické osoby tvoří orgány o jednom členu (individuální) nebo o více členech (kolektivní) a dále též v navazujících ustanoveních, ve kterých hovoří pouze o členech voleného orgánu (leg. zkratka v § 152 odst. 1 pro fyzickou osobu, která je členem orgánu právnické osoby a která je do funkce volena, jmenována či jinak povolána).

Z tohoto důvodu se navrhuje vypustit pro nadbytečnost v § 6 odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů bod 2, neboť fyzická osoba v chápání orgánů právnických osob občanským zákoníkem je vždy členem orgánu právnické osoby, nikoliv sama orgánem právnické osoby. Odměny člena ať již individuálního nebo kolektivního orgánu právnické osoby jsou od 1. ledna 2014 v důsledku občanského zákoníku vždy zahrnuty v § 6 odst. 1 písmenu c) bod 1 zákona o daních z příjmů.

Odměna je chápána ve smyslu zákona o obchodních korporacích, který v § 59 až § 61 upravuje smlouvu o výkonu funkce neboli práva a povinnosti mezi obchodní korporací a členem jejího orgánu. Součásti smlouvy jsou údaje o odměňování, které zahrnuje veškeré plnění, která této osobě za výkon funkce člena orgánu právnické osoby od obchodní korporace náleží.

K bodu 29 (§ 6 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad výjimky v § 6 odst. 3 i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 30 (§ 6 odst. 3 písm. c))

Jde o nadbytečné ustanovení vzhledem k osvobození v § 6 odst. 9 písm. e) zákona.

K bodu 31 (§ 6 odst. 4)

V souvislosti s jasnějším vyjádřením účinků vyvolaných aplikací ustanovení § 36 odst. 8 zákona o daních z příjmů se má za nutné doplnit toto ustanovení do výčtu ustanovení, při jejichž uplatnění se příjem podle § 6 odst. 4 nestává součástí samostatného základu daně pro daň vybíranou srážkou a daň z něj není odvedena srážkou, nýbrž se tento příjem stává součástí základu daně i na straně daňového nerezidenta.

K bodu 32 (§ 6 odst. 6)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění pro právní jistotu poplatníků i správců daně, aby v kontextu celého ustanovení bylo zcela nepochybné, že nepeněžní příjem poplatníka se odvíjí z poskytnutého vozidla a nikoliv s ohledem na jeho použití.

K bodu 33 (§ 6 odst. 9 písm. d))

Jedná se o legislativně technické zpřesnění ustanovení § 6 odst. 9 písm. d), a to i v návaznosti na nový zákon o poskytování služby o dítě v dětské skupině (sněmovní tisk 82).

K bodu 34 (§ 6 odst. 9 písm. p) bod 3)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 35 (§ 6 odst. 9 písm. p) bod 3)

Z důvodu zamezení zneužívání soukromého životního pojištění k obcházení daňové povinnosti se navrhuje doplnit omezení možnosti osvobození příspěvků zaměstnavatele na pojistné za soukromé životní pojištění zaměstnance. V poslední době se množí případy, kdy je pojišťovnami nabízeno tzv. „investiční životní pojištění“ s tím, že tento typ pojištění splňuje podmínky pro daňovou uznatelnost příspěvků zaměstnavatele, osvobození příjmu ve formě příspěvku zaměstnavatele na straně zaměstnance a dále možnost uplatnění odečitatelných položek od základu daně zaměstnance, pokud jsou splněny podmínky dle ustanovení § 15 odst. 6 zákona. Ačkoli takovýto pojistný produkt formálně splňuje kritéria soukromého

životního pojištění, jedná se ve skutečnosti v té části, která se týká investování jménem a na účet pojistníka, o investice kolektivního investování. Zásadní odlišností investičního životního pojištění od klasického kapitálového pojištění je způsob tvorby rezervy na účtech klientů. Rezerva je tvořena prostřednictvím investic do podílových fondů, přičemž pojišťovna negarantuje plnění např. v podobě technické úrokové míry jako je tomu právě u kapitálového životního pojištění. Ke krytí pojistného rizika je pak pojišťovnou používána pouze minimální část placeného pojistného. Například roční pojistné činí 50 000 Kč s tím, že 10 000 Kč je část pojistného určená ke krytí rizika vzniku nahodilé události (pojistná událost) a zbývajících 40 000 Kč je pojišťovnou umístěno např. do podílových fondů. Toto celkové roční pojistné hradí ve výši 20 000 Kč zaměstnanec a 30 000 Kč hradí zaměstnavatel. V daném případě lze jako osvobozený příjem ze závislé činnosti uznat pouze částku ve výši 6 000 Kč (tj. 1/5 = 20 % z celkového ročního pojistného, resp. z částky hrazené zaměstnavatelem), zbylých 24 000 Kč bude příjmem neosvobozeným a tato částka bude podléhat běžnému zdanění příjmů ze závislé činnosti. V rámci tohoto typu pojištění dochází k propojení primárního účelu pojištění, tedy krytí rizik, se sekundárním prvkem, což je tvorba rezervy prostřednictvím investic na finančním trhu. Pojišťovna tak z části funguje obdobně jako investiční společnost. To znamená, že v poměru, v jakém se podílí pojistné a investiční riziko v celkové částce pojistného, se posuzuje daňový režim jak v části příspěvku na pojistné placeného zaměstnancem, tak v části příspěvku na pojistné placeného zaměstnavatelem.

K bodu 36 (§ 6 odst. 9 písm. v))

Nově se navrhuje osvobodit od daně z příjmů fyzických osob majetkový prospěch plynoucí zaměstnanci z bezúročné zápůjčky, a to u nesplacených zůstatků z těchto zápůjček (jistin) až do úhrnné výše 300 000 Kč od téhož zaměstnavatele. Majetkový prospěch ve výši úroku obvyklého, který se zdaní jako příjem ze závislé činnosti, se vypočte jen z částky přesahující stanovený limit.

K bodu 37 (§ 6 odst. 12)

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ je v rámci celého právního řádu nahrazen pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění.“ Jedná se o legislativně technické upřesnění pojmů. Věcná stránka ustanovení zůstává stejná.

K bodu 38 (§ 6 odst. 16 písm. c))

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 39 (§ 7 odst. 1 písm. c))

S ohledem na nevyjasněnost odborných názorů nad termínem „podnikání“ podle § 420 občanského zákoníku se navrhuje do zákona o daních z příjmů pro účely právní jistoty výslovně stanovit, že dle § 7 se zdaňují pouze ty činnosti, ke kterým je potřeba podnikatelské oprávnění.

Nejasnost spočívá v interpretaci ustanovení § 420 odst. 1, a to zejména sousloví „živnostenským nebo jiným obdobným způsobem“.

V důsledku doplnění budou tak zcela odstraněny spekulace směřující k zahrnování příjmů z nájmu majetku, který není v obchodním majetku, do § 7. Obdobně se vyřeší problém s osobami, které každodenně obchodují na regulovaném trhu cenných papírů (ti rovněž nepotřebují ke své činnosti podnikatelské oprávnění, nicméně není jasné, zda jsou či nejsou podnikateli) jakož i další sporné případy.

Oproti stavu před 1. lednem 2014 dochází ke změně v přístupu k podnikání bez příslušného podnikatelského oprávnění. Toto podnikání bude zdaňováno v rámci § 7, neboť byť podnikatel oprávnění nemá, tak k činnosti, kterou vykonává, je tohoto oprávnění třeba.

Dále jsou příjmy podle § 7 odst. 1 písm. c) příjmy advokátů, daňových poradců, auditorů, lékařů apod.

K bodu 40 (§ 7 odst. 6)

Navrhuje se návrat k věcnému řešení z roku 2013. Zároveň se navrhuje zvýšit limit na 10 000 Kč, a to z důvodu sjednocení limitů v rámci zákona.

K bodu 41 (§ 7 odst. 7 písm. a) až d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která nově strukturuje § 7 odst. 7 zákona o daních z příjmů, který upravuje výši paušálních výdajů, které může poplatník uplatnit do základu daně. Navrhuje se upravit v písmenech a) až c) výši paušálních výdajů pro konkrétní druhy příjmů ze samostatné činnosti a v písmenu d) pak jejich výši pro zbytkovou kategorii, tj. pro jiné příjmy ze samostatné činnosti.

Navrženou formulací „jiné příjmy ze samostatné činnosti“ se rozumí příjmy ze samostatné činnosti definované v § 7 odst. 1 a 2 zákona o daních z příjmů s výjimkou příjmů, které jsou uvedené v § 7 odst. 7 písm. a) až c) zákona o daních z příjmů, tj. jiných příjmů než příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, z příjmů z živnostenského podnikání a z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku. Jiným příjmem ze samostatné činnosti pro účely určení výše paušálních výdajů též není podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na zisku (§ 7 odst. 1 písm. d) zákona), neboť tento příjem je základem daně ze samostatné činnosti bez snížení o výdaje vynaložené na jeho dosažení, zajištění a udržení dle § 7 odst. 3 zákona o daních z příjmů, a tudíž se neuplatňují ani paušální výdaje.

Dále se navrhuje limit pro uplatnění paušálních výdajů u příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a u příjmů z řemeslného podnikání v § 7 odst. 7 písm. a) zákona o daních z příjmů. Stávající výše výdajových paušálů bude zachována. U činností spadajících do paušálů ve výši 80 % bude absolutní výše odpočtu prostřednictvím paušálu omezena 1 600 tis. Kč (tedy maximálním možným odpočtem rovným 80 % z mezního příjmu stanoveného ve výši 2 mil. Kč), tedy stejným způsobem, jakým byl zaveden limit u dalších výdajových paušálů zákonem č. 500/2012 Sb.

Obdobně se navrhuje limit pro uplatnění paušálních výdajů u příjmů z živnostenského podnikání jiného než řemeslného v § 7 odst. 7 písm. b) zákona o daních z příjmů. Stávající výše výdajových paušálů bude zachována. U činností spadajících do paušálů ve výši 60 % bude absolutní výše odpočtu prostřednictvím paušálu omezena 1 200 tis. Kč (tedy maximálním možným odpočtem rovným 60 % z mezního příjmu stanoveného ve výši 2 mil. Kč), tedy stejným způsobem, jakým byl zaveden limit u dalších výdajových paušálů zákonem č. 500/2012 Sb.

K bodu 42 (§ 8 odst. 1 písm. a))

Právo na podíl na zisku obchodní korporace mají i jiné osoby než společníci (podle § 34 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, podíl na zisku lze rozdělit pouze mezi společníky, ledaže společenská smlouva určí jinak). V případě, že podíl na zisku obdrží jiná osoba než společník, resp. člen obchodní korporace, nejedná se o podíl na zisku z majetkového podílu na obchodní korporaci s tím, že uvedený příjem nepodléhá srážkové dani, ale jde o příjem podle § 10 zákona. Navrhovaná úprava sjednotí zdaňování podílu na zisku členů obchodní korporace i jiných osob daní vybíranou srážkou.

Toto se nevztahuje na podíly na zisku vyplácené společníkům veřejné obchodní společnosti a komplementářům komanditní společnosti, a to z důvodů návětí § 8 odst. 1, kdy za příjmy z kapitálového majetku jsou označeny pouze příjmy, které nejsou příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d). Výjimkou bude také podíl na zisku vyplacený zaměstnanci, který bude i nadále příjmem podle § 6 zákona v souladu s § 6 odst. 1 písm. d) zákona (též v návaznosti na předvětí § 8 odst. 1 zákona).

Jiné výnosy z držby cenných papírů, které se vypouštějí z ustanovení § 8 odst. 1 písm. a), se nově posuzují podle § 10 zákona o daních z příjmů (nejsou-li již zahrnuty v rámci § 7).

K bodu 43 (§ 8 odst. 1 písm. i))

Jde o legislativně technickou úpravu, která sjednocuje pojmy používané v ustanoveních § 21c odst. 1, § 22 odst. 1 písm. g) bod 3, aj. Jedná se o ryze terminologickou změnu.

Případný formalistický výklad spočívající v tom, že bude v jednom ustanovení uveden „zisk po zdanění“ a v druhém pouze „zisk“, vybízí se zde možnost výkladu, že v prvním případě se jedná o již zdaněný zisk a v druhém případě o zisk před zdaněním. Tato interpretace je však mylná.

K bodu 44 (§ 8 odst. 5)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje do zákona doplnit, že k příjmu z úroků z poskytnuté zápůjčky nebo úvěru lze jako daňový výdaj uplatnit úroky z přijaté zápůjčky nebo úvěru. Pokud si např. poplatník vezme zápůjčku, ze které zaplatí úrok 10 000 Kč s tím, že sám poskytne jinému vydlužiteli zápůjčku, ze které mu vydlužitel zaplatí úrok 11 000 Kč, bude základem daně částka 11 000 – 10 000 = 1 000 Kč. Vzhledem k tomu, že u příjmů z kapitálového majetku nelze uplatnit daňové výdaje, se v současné době postupuje v souladu s § 23 odst. 4 písm. e) zákona, tj. v daném příkladu se příjem 10 000 Kč nezahrnuje do základu daně. Navržený postup bude jednodušší.

K bodu 45 (§ 8 odst. 6)

Penze na určenou dobu lze podle zákona o doplňkovém penzijním spoření vyplácet buď ve splátkách v určené výši, nebo v určeném počtu splátek, do vyčerpání prostředků účastníka. Po dobu vyplácení může dojít i k poklesu celkové hodnoty prostředků účastníka v rámci investování a z tohoto důvodu nebude možné dávky rovnoměrně snížit o všechny zaplacené příspěvky a státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření, jak stávající úprava zákona o daních z příjmů požaduje. Vlivem poklesu hodnoty prostředků účastníka v rámci investování totiž může dojít ke zkrácení doby, po kterou se daná penze vyplácí. Zkrácením doby výplaty tak může nastat situace nevýhodná pro účastníka tím, že se „nepoužije“ určitá část jeho zaplacených příspěvků pro účely výpočtu základu daně. Vypuštěním slova „rovnoměrně“ bude umožněno uplatnit celou výši zaplacených příspěvků, neboť bude možné upravovat rozložení zaplacených příspěvků poplatníka v závislosti na skutečné délce doby výplaty penze (tzn. i nerovnoměrně) na rozdíl od stávající úpravy, kdy se pro účely daně z příjmů vychází ze skutečnosti při zahájení výplaty penze (rozpočítání příspěvků podle počáteční hodnoty prostředků). Tím bude v praxi nastaven režim, který umožní, bez obav nevýhodnosti daňového režimu, volbu jak penze v určeném počtu splátek, tak penze v určené výši, jak zákon upravující doplňkové penzijní spoření účastníkům nabízí.

K bodu 46 (§ 8 odst. 6)

Zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření umožňuje účastníkům penzijního připojištění se státním příspěvkem převést prostředky z transformovaného fondu do účastnických fondů (§ 191 zákona o doplňkovém penzijním spoření). Účastníci penzijního připojištění se státním příspěvkem, kteří uzavřeli smlouvu o penzijním připojištění se státním

příspěvkem do roku 2000 a kteří dostávali příspěvky od svého zaměstnavatele, by měli mít v případě výplaty jednorázového vyrovnání nebo odbytného podle zákona o doplňkovém penzijním spoření shodný režim konstrukce základu daně u dávky (§ 8 odst. 6 zákona o daních z příjmů) jako v případě, kdy by svoje prostředky z penzijního připojištění se státním příspěvkem do doplňkového penzijního spoření nepřevedli.

K bodu 47 (§ 8 odst. 7)

V souvislosti s navrženým doplněním omezení možnosti osvobození příspěvků zaměstnavatele na soukromé životní pojištění zaměstnance (§ 6 odst. 9 písm. p) bod 3. a § 15 odst. 6 zákona) se navrhovanou úpravou vyloučí dvojí zdanění, ke kterému by mohlo docházet při výběrech, které nejsou ani pojistným plněním ani ukončením pojistné smlouvy.

Z důvodu zamezení zneužívání soukromého životního pojištění k obcházení daňové povinnosti se navrhuje doplnit omezení možnosti osvobození příspěvků zaměstnavatele na soukromé životní pojištění zaměstnance. Úprava navržená v ustanovení § 6 odst. 9 písm. p) bod 3. a § 15 odst. 6 vyjímá ze systému daňových úlev tu část placeného pojistného (jak zaměstnavatelem, tak zaměstnancem), která neslouží ke krytí pojistného rizika a je pojistníkem vybírána během existence pojistné smlouvy. Tato část pojistného je na straně zaměstnance zdaněna standardním režimem zdanění příjmů ze závislé činnosti. Pro účely konstrukce daně vybírané srážkou u tohoto jiného příjmu, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, se proto navrhuje, aby se vyplácené částky snižovaly nejen o pojistné zaplacené poplatníkem, ale i o pojistné zaplacené zaměstnavatelem. Například roční pojistné činí 50 000 Kč s tím, že 10 000 Kč je část pojistného určená ke krytí rizika vzniku nahodilé události (pojistná událost) a zbývajících 40 000 je pojišťovnou umístěno např. do podílových fondů. Toto celkové roční pojistné hradí ve výši 20 000 Kč zaměstnanec a 30 000 Kč hradí zaměstnavatel. Pokud by během roku byla pojišťovnou vyplacena částka např. 40 000 Kč, která by nebyla pojistným plněním a nezakládala by zánik pojistné smlouvy, pojišťovna pro zjištění základu daně pro zdanění daní vybíranou srážkou odečte nejen pojistné zaplacené zaměstnancem ve výši 20 000 Kč, ale i část pojistného zaplaceného zaměstnavatelem. Tzn., že vyplácenou částku 40 000 Kč lze snížit o zaplacené pojistné ve výši 40 000 Kč, pokud již tato částka pojistného nebyla uplatněna v minulosti.

K bodu 48 (§ 10 odst. 1 písm. b))

Pro posílení právní jistoty poplatníků a správců daně se jednotlivé druhy příjmů vymezují v rámci § 10 odst. 1 explicitně a jsou jimi příjmy z převodu nemovité věci, příjmy z převodu cenného papíru (prostřednictvím ustanovení § 21b odst. 3 se do tohoto druhu příjmu zahrnují i příjmy z převodu zaknihovaného cenného papíru), v nichž jsou zahrnuty také příjmy plynoucí menšinovým akcionářům při uplatnění práva hlavního akcionáře na výkup účastnických cenných papírů a dále příjmy z prodeje ostatních věcí.

Jde o ustanovení navazující na § 10 odst. 4 zákona, který umožňuje u ostatních příjmů uplatnit daňovou ztrátu, jde-li o příjem stejného druhu. Např. poplatník dosáhne v lednu daného zdaňovacího období příjem z převodu cenných papírů 300 000 Kč a v září ztrátu 50 000 Kč. Zdanitelným příjmem v daném roce bude částka 250 000 Kč. Zisk z převodu cenných papírů tedy nebude možné započítat např. proti ztrátě z prodeje nemovité věci.

K bodu 49 (§ 10 odst. 1 písm. g))

Do ustanovení § 10 písm. g) se doplňují další tituly, které jsou svou ekonomickou povahou velmi podobné vypořádacímu podílu, tj. představují určitý návrat vloženého kapitálu ze společnosti. Jedná se i o případ, pokud poplatník získal úplatně obchodní podíl na obchodní společnosti a součástí vlastního kapitálu této obchodní společnosti byly vratitelné položky typu emisního ážia nebo příplatku mimo vlastní kapitál. Význam zařazení do písmene g)

spočívá zejména ve vazbě na ustanovení § 10 odst. 6 zákona, kdy bude u těchto příjmů možné uplatnit nabývací cenu podílu jakožto daňový výdaj.

K bodu 50 (§ 10 odst. 1 písm. o))

Zákon o obchodních korporacích (ZOK) již nově neukládá (až na výjimky) obchodním korporacím vytváření rezervního fondu ze zisku. Je tedy na dané obchodní korporaci, zda i nadále bude rezervní fond ze zisku vytvářet, v jaké výši nebo zda dosavadní zdroje inventarizované v rámci rezervního, nedělitelného nebo ostatních fondů ze zisku rozpustí svým členům. Pokud obchodní korporace rezervní fond vytvořený ze zisku po zdanění rozpustí mezi členy, bude se na straně člena obchodní korporace fyzické osoby jednat o zdanitelný příjem podle § 10 zákona. Tento příjem bude v souvislosti s úpravou § 36 zákona zdaněn daní vybíranou srážkou.

Termín „obdobný fond“ zahrnuje nedělitelný fond vzniklý podle § 235 obchodního zákoníku nebo jiné obdobné fondy, které mohou být vytvořeny, neboť ZOK výslovně nevylučuje i vytváření jiných fondů obdobných rezervnímu, pokud je to dáno jiným právním předpisem nebo stanovami obchodní korporace, proto je platnost ustanovení rozšířena i na tyto fondy.

K bodu 51 (§ 10 odst. 2))

V návaznosti na zdaňování bezúplatných příjmů se navrhuje do zákona doplnit, že v případě, kdy bezúplatný příjem plyne do společného jmění manželů, bude tento příjem zdaňovat pouze jeden z manželů. To platí za podmínky, že uvedený příjem nebude na straně manžela nebo manželky od daně osvobozen.

K bodu 52 (§ 10 odst. 3 písm. b))

V souvislosti s úpravou znění příslušných ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu) se navrhuje provést v ustanovení § 10 odst. 3 písm. b) formulační změnu, která zajistí sjednocení znění tohoto ustanovení s formulací ostatních ustanovení, která je vedena týmž věcným záměrem.

K bodu 53 (§ 10 odst. 3 písm. c))

Tato úprava souvisí s přesunutím osvobození příjmů z prodeje cenných papírů a příjmů z podílu připadající na podílový list při zrušení podílového fondu z § 10 odst. 3 písm. c) do § 4 odst. 1 písm. v).

K bodu 54 (§ 10 odst. 3 písm. c) bod 2)

Navrhuje se upřesnit, že bezúplatný příjem je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen, pokud jde o příjem od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně před získáním tohoto příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou.

K bodu 55 (§ 10 odst. 3 písm. c) bod 3)

Navrhovanou úpravou se zajišťuje, aby příjem z majetku svěřenského fondu vyčleněného zakladatelem, který je současně obmyšleným (ve svůj vlastní prospěch), měl stejný daňový režim jako příjem obmyšleného, který je v zákonem vyjmenovaném vztahu k zakladateli. (např. příbuzný v linii přímé). Stejným způsobem bude posuzován příjem z majetku svěřenského fondu u osoby, která zvýšila majetek tohoto fondu a je současně osobou obmyšlenou.

K bodu 56 (§ 10 odst. 3 písm. c) bod 4)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že hodnota bezúplatných příjmů pro osvobození od daně z příjmů od více poplatníků ve zdaňovacím období se nesčítá.

Od daně z příjmů je např. osvobozen dar do zákonného limitu 15 000 Kč i v případě, že poplatník obdrží více darů od jednoho poplatníka nepřevyšujících v součtu roční limit 15 000 Kč.

K bodu 57 (§ 10 odst. 5)

Navrhuje se nahradit pojem „prodej cenných papírů“ širším pojmem „úplatný převod cenných papírů“ z důvodu podchycení dalších transakcí s cennými papíry, které se uskutečňují za protiplnění.

K bodu 58 (§ 10 odst. 6)

Podle § 103 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, připouští-li to společenská smlouva, může společník veřejné obchodní společnosti splnit svou vkladovou povinnost také provedením nebo prováděním práce nebo poskytnutím nebo poskytováním služby. V takovém případě obsahuje společenská smlouva i ocenění prováděné práce nebo poskytované služby nebo způsob ocenění. Obdobný postup zákon o obchodních korporacích stanoví i v případě komplementáře komanditní společnosti (podle § 119 zákona o obchodních korporacích se na komanditní společnost použijí přiměřeně ustanovení o veřejné obchodní společnosti) a v případě člena družstva (§ 574 zákona o obchodních korporacích).

Vzhledem ke skutečnosti, že provedení nebo provádění prací nebo poskytnutí nebo poskytování služby výše uvedeným poplatníkem vzniká poplatníkovi nepeněžní příjem v podobě nabytí vkladu s tím, že tento nepeněžní příjem není od daně z příjmů osvobozen, navrhuje se v zákoně zrušit ustanovení, že daňovým výdajem není hodnota “odpracovaného” vkladu. Dosáhla-li by např. hodnota práce pro družstvo částky 100 000 Kč, výše nepeněžního vkladu člena družstva by byla 100 000 Kč. Na straně člena družstva by se v daném případě jednalo o zdanitelný příjem. Pokud by např. člen družstva podíl na družstvu úplatně převedl do 5 let od nabytí, tj. nesplnil zákonnou podmínku danou § 4 odst. 1 písm. r) zákona pro osvobození příjmu z úplatného převodu, daňovým výdajem by byla nabývací cena ve výši 100 000 Kč.

K bodu 59 (§ 10 odst. 8)

Zákon o obchodních korporacích (ZOK) již nově neukládá (až na výjimky) obchodním korporacím vytváření rezervního fondu ze zisku. Je tedy na dané obchodní korporaci, zda i nadále bude rezervní fond ze zisku vytvářet, v jaké výši nebo zda dosavadní zdroje inventarizované v rámci rezervního, nedělitelného nebo ostatních fondů ze zisku rozpustí svým členům. Pokud obchodní korporace rezervní fond vytvořený ze zisku rozpustí mezi členy, bude se na straně člena obchodní korporace fyzické osoby jednat o zdanitelný příjem podle § 10 zákona. Tento příjem bude v souvislosti s úpravou § 36 zákona zdaněn daní vybíranou srážkou.

K bodu 60 (§ 12 odst. 1)

Z důvodu přesunu a podrobnější úpravy, která se týká členů rodiny zúčastněných na provozu rodinného závodu v § 13, se navrhuje přebytečnou část tohoto ustanovení vypustit.

K bodu 61 (§ 13)

Do ustanovení je zasaženo z důvodu doplnění úpravy o osoby, které se podílejí na provozu rodinného závodu. Rodinný závod a osoby podílející se na něm zavedl zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Na tyto osoby se vztahovala již předchozí úprava § 13, která se zabývala

spolupracujícími osobami. Tato úprava však neupravovala případ, kdy člen rodiny, který byl účasten na provozu rodinného závodu, nežije ve společně hospodařící domácnosti spolu s poplatníkem. Tyto situace se do zákona explicitně doplňují. Vzhledem k současné legislativní podobě tohoto ustanovení je zvolena cesta jeho celkové rekodifikace, tj. jsou provedeny další, zejména legislativně technické úpravy.

Odstavec 1 upravuje okruh příjmů a výdajů vzniklých při samostatné činnosti, které mohou být rozděleny na spolupracující osoby a uvádí taxativní výčet těchto osob, které se za ně považují (jsou zde zahrnuti i členi rodiny zúčastněné na provozu rodinného závodu).

Odstavec 2 upravuje obecné pravidlo o rozdělení příjmů a výdajů, kdy nesmí přerozdělená částka přesáhnout v celkovém součtu 30 % a zároveň horní hranice vyjádřenou v peněžních prostředcích pro každý měsíc a zdaňovací období. Vůči odstavci 2 je poté speciálním ustanovením odstavec 3, který se týká spolupráce pouze s manželem poplatníka, kdy již do této spolupráce není zapojena žádná další osoba. Tento druh spolupráce má pak výhodnější daňový režim, a to v podobě výše podílu celkových příjmů a výdajů, které mohou být rozděleny a také rovněž v maximální výši rozdílu mezi příjmy a výdaji, který může být rozdělen (a to jak ročně, tak měsíčně).

Odstavec 4 pak upravuje okruh osob, na které nelze nikdy příjmy a výdaje rozdělovat. Oproti předchozímu znění tento odstavec obsahuje případ, kdy poplatník fyzicky zemře. Výslovné doplnění tzv. „civilní smrti“ poplatníka jako případu, kdy nelze rozdělovat příjmy a výdaje podle § 13, je nutné vzhledem k ustanovení § 239a daňového řádu, které zakotvuje obecný princip, podle kterého se pro účely správy daní hledí na právní skutečnosti tak, jako by zůstavitel žil do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Jedná se tak o „prodloužení života“ zůstavitele pro účely správy daní a poplatníkovo „daňové úmrtí“ nastává až v okamžiku skončení řízení o pozůstalosti. Na základě navržené úpravy je možné rozdělovat příjmy ze samostatné činnosti na spolupracující osobu jen do dne skutečné smrti poplatníka (tj. do doby, kdy ke spolupráci opravdu docházelo), nikoliv do okamžiku „daňového úmrtí“ poplatníka (do okamžiku skončení řízení o pozůstalosti zůstavitele.).

K bodu 62 (§ 15 odst. 1)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje slovo „financování“, které by mohlo navozovat zužující výklad, zrušuje tak, aby nedocházelo ke sporům, zda bude nezdanitelnou částí i dar ve věcné podobě (dary v podobě knih, sbírkových předmětů či uměleckých děl, jsou vcelku běžné).

K bodu 63 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 64 (§ 15 odst. 1)

Jde o legislativně technickou úpravu, pojem „bezpříspěvkový“ je v zákoně obsoletní. Ustanovení § 32 odst. 2 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že za krev odebranou pro výrobu krevních derivátů a pro použití u člověka podle jiných právních předpisů a za její odběr nevzniká osobě, které byla krev odebrána, nárok na finanční ani jinou úhradu (tedy nárok na příspěvek), s výjimkou účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložených výdajů spojených s odběrem její krve, o které tato osoba požádá, a to celkem do maximální výše 5 % minimální mzdy. Uvedené

účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložené výdaje spojené s odběrem krve jsou od daně osvobozené v souladu s § 4 odst. 1 písm. j) zákona o daních z příjmů.

K bodu 65 (§ 15 odst. 1)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje do zákona doplnit, že v případě daru, který poskytnou manželé ze společného jmění manželů, může odpočet uplatnit jeden z manželů nebo oba poměrnou částí, tak jak se dohodnou. Bude-li se např. jednat o dar poskytnutý ze společného jmění manželů na zákonem stanovené účely ve výši 10 000 Kč, může odpočet uplatnit v plné výši buď jen manžel, nebo jen manželka, anebo např. manžel odečte 2 000 Kč, manželka zbývajících 8 000 Kč. Záleží na jejich rozhodnutí.

Limity pro uplatnění daru se posuzují u každého z manželů samostatně.

K bodu 66 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 67 (§ 15 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 písm. a) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 68 (§ 15 odst. 3 písm. c) bod 4)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 písm. c) bod 4 i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 69 (§ 15 odst. 3 písm. e))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep

nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 písm. e) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 70 (§ 15 odst. 3 písm. f))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 písm. f) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 71 (§ 15 odst. 4)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 4 i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 72 (§ 15 odst. 5 písm. c))

Zavedením doplňkového penzijního spoření došlo k uzavření stávajícího systému penzijního připojištění se státním příspěvkem. Stávajícím účastníkům bylo umožněno buď setrvat v tzv. transformovaných fondech nebo dobrovolně přejít do nového doplňkového penzijního spoření (§ 191 zákona č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, ve znění pozdějších předpisů). Z důvodu zachování daňových výhod penzijního připojištění se státním příspěvkem při přechodu na doplňkové penzijní spoření se navrhuje, aby v případě takového přechodu bylo možno upravovat o zákonem daný limit 12 000 Kč součet příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem a příspěvků na doplňkové penzijní spoření v roce přechodu. Například poplatník je od ledna do dubna účasten penzijního připojištění, od května převede svoje prostředky do doplňkového penzijního spoření, s měsíčním příspěvkem ve výši 1 500 Kč u obou produktů. Za první čtyři měsíce zaplatil 6 000 Kč. příspěvků, za 8 zbývajících měsíců zaplatil 12 000 Kč. Proto může při splnění ostatních podmínek uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně 6 000 Kč, tzn. od celkového součtu příspěvků zaplacených v daném roce na oba produkty odečte zákonem uvedený limit 12 000 Kč.

K bodu 73 (§ 15 odst. 5 závěrečná část ustanovení)

Vzhledem k tomu, že v souvislosti s důkazním břemenem poplatníků, kteří mají povinnost při porušení podmínek stanovených zákonem zdanit dříve uplatněné nezdanitelné části základu daně z titulu zaplacených příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem, penzijní

pojištění nebo doplňkové penzijní spoření, se jeví překážkou vyčíslení výše takových příjmů v případech, kdy byla v minulosti uvedená nezdanitelná část základu daně uplatňována v rámci ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti u zaměstnavatele (poplatník mohl změnit zaměstnavatele, zaměstnavatel neexistuje, apod.), navrhuje se právní úprava, na základě které se omezí doba pro účely zpětného dodanění dříve uplatněného pojistného na uplynulých 10 let. Zruší-li např. poplatník smlouvu na jeden z uvedených produktů v roce 2016, bude dodaňovat příspěvky uplatněné v letech 2006 až 2015, tzn., že odpočty pojistného v letech předcházejících zůstávají zachovány (nedodaňují se). Délka navržené lhůty vychází z teze, podle které smlouvy, které přetrvávají déle než 10 let, byly uzavírány s úmyslem odkládat finanční prostředky na budoucí spotřebu a nikoliv spekulativně za účelem vytěžení zákonných daňových úlev. Zároveň ale bylo nutné nastavit lhůtu dostatečně dlouhou tak, aby její délka naopak nemotivovala k předčasnému ukončení smluv o soukromém životním pojištění. Navržená úprava tak reflektuje objektivní skutečnosti, pro které jsou poplatníci nuceni vypovídat smlouvy o soukromém životním pojištění, např. z důvodu tíživé finanční situace, a zohledňuje dlouhodobý úmysl poplatníků odkládat prostředky na budoucí spotřebu, což byl cílový stav nezdanitelné části základu daně.

U penzijního připojištění se státním příspěvkem s ohledem na čl. II bod 1 přechodných ustanovení zákona č. 545/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, i nadále platí, že příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem uplatněné před 1. lednem 2006 dodanění nepodléhají.

K bodu 74 (§ 15 odst. 6)

Vzhledem k tomu, že v souvislosti s důkazním břemenem poplatníků, kteří mají povinnost při porušení podmínek stanovených zákonem zdanit dříve uplatněné nezdanitelné části základu daně z titulu zaplaceného soukromého životního pojištění, se jeví překážkou vyčíslení výše takových příjmů v případech, kdy byla v minulosti uvedená nezdanitelná část základu daně uplatňována v rámci ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti u zaměstnavatele (poplatník mohl změnit zaměstnavatele, zaměstnavatel neexistuje, apod.), navrhuje se právní úprava, na základě které se omezí doba pro účely zpětného dodanění dříve uplatněného pojistného na uplynulých 10 let. Zruší-li např. poplatník pojistnou smlouvu v roce 2015, bude dodaňovat pojistné uplatněné v letech 2005 až 2014, tzn. že odpočty pojistného v letech předcházejících zůstávají zachovány (nedodaňují se). Délka navržené lhůty vychází z teze, podle které smlouvy, které přetrvávají déle než 10 let, byly uzavírány s úmyslem odkládat finanční prostředky na budoucí spotřebu a nikoliv spekulativně za účelem vytěžení zákonných daňových úlev. Zároveň ale bylo nutné nastavit lhůtu dostatečně dlouhou tak, aby její délka naopak nemotivovala k předčasnému ukončení smluv o soukromém životním pojištění. Navržená úprava tak reflektuje objektivní skutečnosti, pro které jsou poplatníci nuceni vypovídat smlouvy o soukromém životním pojištění, např. z důvodu tíživé finanční situace, a zohledňuje dlouhodobý úmysl poplatníků odkládat prostředky na budoucí spotřebu, což byl cílový stav nezdanitelné části základu daně.

Z důvodu právní jistoty poplatníků se odbytné nahrazuje slovem odkupné. Úprava pojištění ze zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění pozdějších předpisů, byla přenesena do nového občanského zákoníku (§ 2758 a násl.) s účinností k 1. lednu 2014. Nový občanský zákoník v souvislosti s ukončením smlouvy stanoví, že pojistník má právo na odkupné (§ 2842). O odbytném mluví ve zcela jiné souvislosti, a to v kontextu náhrady při újmě na přirozených právech člověka (§ 2968 NOZ).

Navrhuje se doplnit, že sankce v podobě zdanění dříve uplatněných nezdanitelných částí základu daně z titulu zaplaceného pojistného na soukromé životní pojištění se neuplatní

v případě, kdy bude rezerva, kapitálová hodnota nebo odkupné převedeno na jakoukoliv jinou smlouvu soukromého životního pojištění splňující podmínky pro uplatnění nezdanitelné části základu daně. Vedle nových smluv tak bude bez uvedeného sankčního dopadu možné převádět zákonem vymezené finanční prostředky i na již existující smlouvu o soukromém životním pojištění, která splňuje zákonem stanovené podmínky.

Z důvodu zamezení zneužívání soukromého životního pojištění k obcházení daňové povinnosti se navrhuje doplnit omezení možnosti osvobození příspěvků zaměstnavatele za pojistné na soukromé životní pojištění zaměstnance. V poslední době se množí případy, kdy je pojišťovnami nabízeno tzv. „investiční životní pojištění“ s tím, že tento typ pojištění splňuje podmínky pro daňovou uznatelnost příspěvků zaměstnavatele, osvobození příjmu ve formě příspěvku zaměstnavatele na straně zaměstnance a dále možnost uplatnění odčitatelných položek od základu daně zaměstnance, pokud jsou splněny podmínky dle ustanovení § 15 odst. 6 zákona. Ačkoli takovýto pojistný produkt formálně splňuje kritéria soukromého životního pojištění, jedná se ve skutečnosti částečně o investice kolektivního investování. Zásadní odlišností investičního životního pojištění od klasického kapitálového pojištění je způsob tvorby rezervy na účtech klientů. Rezerva je tvořena prostřednictvím investic do podílových fondů, přičemž pojišťovna negarantuje výši plnění, tj. ani výnos např. v podobě technické úrokové míry jako je tomu právě u kapitálového životního pojištění. Ke krytí pojistného rizika je pak pojišťovnou používána pouze minimální část placené pojistného. Například roční pojistné hrazené poplatníkem daně z příjmů fyzických osob (ať zaměstnancem či např. OSVČ) činí 20 000 Kč s tím, že 4 000 Kč (20 %) je část pojistného určená ke krytí rizika vzniku nahodilé události (pojistná událost) a zbývajících 16 000 Kč (80 %) je pojišťovnou umístěno např. do podílových fondů. Protože podmínky soukromého životního pojištění definované v ustanovení § 6 odst. 9 písm. p) bod 3. splňuje pouze část pojistného ve výši 4 000 Kč, může zaměstnanec jako položku odčitatelnou od základu daně uplatnit pouze 20 % z jím hrazeného pojistného, tzn. 4 000 Kč (současně nesmí dojít k překročení limitu 12 000 Kč). V rámci tohoto typu pojištění dochází k propojení primárního účelu pojištění, tedy krytí rizik, se sekundárním prvkem, což je tvorba rezervy prostřednictvím investic na finančním trhu. Pojišťovna tak z části funguje obdobně jako investiční společnost. To znamená, že v poměru, v jakém se podílí pojistné a investiční riziko v celkové částce pojistného, se posuzuje daňový režim položky nezdanitelné části základu daně.

K bodu 75 (§ 15 odst. 9)

Navrhuje se legislativně technická úprava navazující na pojem „daňový rezident“ zavedený zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. v § 2 zákona o daních z příjmů.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 76 (§ 15 odst. 9)

Z důvodu snížení administrativní zátěže poplatníků se navrhuje zrušit povinnost dokládat výši příjmů ze zdrojů ze zahraničí na daném formuláři. Nadále trvá však povinnost tento příjem doložit potvrzením zahraničního správce daně. Forma je tedy volná.

K bodu 77 (§ 16a odst. 3)

Navrhuje se, aby v případě, kdy na straně poplatníka budou příjmy ze závislé činnosti podle § 6 zákona např. činit 2 mil. Kč s tím, že u příjmů ze samostatné činnosti vykáže daňovou ztrátu

1,5 mil. Kč, mohl daňovou ztrátu započíst s příjmy ze závislé činnosti, tj. výsledná částka by činila 0,5 mil. Kč, a z toho důvodu by se na poplatníka solidární zvýšení daně nevztahovalo.

Tato úprava reflektuje původní záměr, tj. solidární zvýšení daně u těch poplatníků, jejichž příjmy přesahují zákonem stanovený limit. V případech, kdy dochází ke kombinaci základu daně podle § 6 a daňové ztráty, objektivně poplatník tak vysokých příjmů nedosahuje, a to právě z důvodů nutnosti vykrytí daňové ztráty.

K bodu 78 (§ 17b)

V současné době přetrvává nevyhovující stav v oblasti zdanění investičních fondů, který umožňuje legální obcházení daňové povinnosti a provádění daňové optimalizace prostřednictvím investičních fondů. Všechny investiční fondy podle dnes účinné právní úpravy podléhají dani z příjmů ve výši 5 %. Vyplácené podíly na zisku investičního fondu jsou zdaňovány 15% srážkovou daní stejně jako např. u běžných akcií. Pro běžné investory je tak nastaveno srovnatelné daňové zatížení jako v situaci, kdy investují individuálně. Splní-li však investor – právnická osoba podmínky pro definici tzv. „mateřské společnosti“ (tj. pokud vlastní minimálně 12 měsíců alespoň 10% podíl na investičním fondu s právní formou akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným), jsou podle směrnice Rady 2011/96/EU, o společném zdanění mateřských a dceřiných společností (tzv. dividendová směrnice), vyplácené podíly na zisku od daně z příjmů osvobozené. V tomto případě je konečné efektivní zdanění investice podle platné úpravy pouze 5 %, což umožňuje vytváření účelových investičních fondů, které slouží pouze k legálnímu vyhnutí se daňové povinnosti.

Z těchto důvodů se navrhuje nový způsob zdanění investičních fondů, který umožňuje uplatnit sníženou sazbu daně z příjmů pouze u vybraných typů investičních fondů. V ustanovení se zavádí nový termín „základní investiční fond“, který je vymezen pouze pro účely zákona o daních z příjmů a definuje množinu fondů, pro které bude dále platit současný daňový režim se sníženou daňovou sazbou.

Navržená kritéria definující základní investiční fond vycházejí z loňského vládního návrhu zákonného opatření senátu č. 344/2013 a jako taková byla podrobena odborné diskusi (navrhovaná úprava byla zrušena přijetím pozměňujícího návrhu Legislativní odbor Senátu, který vrátil systém zdaňování investičních fondů zpět do původního stavu). Cílem navrhovaných kritérií je umožnit i nadále daňové zvýhodnění pro všechny běžné investiční fondy, ale zároveň omezit účelové zakládání investičních fondů.

Základním investičním fondem je vždy investiční fond, který je obchodovaný na regulovaném trhu, což jednoznačně vylučuje možnost účelového založení. Dále je jím vždy také otevřený podílový fond, což je v současné době nejběžnější typ investičních fondů v ČR. Tyto fondy jsou většinou určeny široké veřejnosti a jejich právní forma vylučuje možnost provádění daňových optimalizací popsaných v úvodním odstavci. Další typem fondu, který je vždy základním investičním fondem, je podfond akciové společnosti s proměnným kapitálem, která je fondem kolektivního investování, neboť i tyto fondy svým charakterem neumožňují účelové zakládání.

Ostatní investiční fondy, které nesplňují podmínky stanovené v písmenech a) – c), jsou základním investičním fondem jen tehdy, pokud splní požadovaná investiční omezení. Investiční omezení jsou koncipována poměrně volně a omezí pouze fondy, které jsou přímo určeny pro investování do nemovitostí, komodit a dalších speciálních investic. I fondy s touto investiční strategií však mohou být základním investičním fondem, pokud zvolí formu otevřeného podílového fondu.

Základním investičním fondem může být i svěřenský fond, který byl založen podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech a splňuje podmínky stanovené v písm. d).

Stejně se přistupuje také k podfondům akciové společnosti s proměnným základním kapitálem, která je fondem kvalifikovaných investorů. Tyto podfondy mohou být omezeny pouze pro úzkou vybranou skupinu investorů, mají právní formu umožňující uplatnění Směrnice, a mohou být tedy použity pro daňovou optimalizaci, a proto musí pro získání statutu základního investičního fondu dodržet investiční omezení uvedené v písm. d).

Investiční fondy, které neodpovídají podmínkám stanoveným v písm. a) až d), budou zdaňovány jako běžní poplatníci daně z příjmů právnických osob, neboť se svým charakterem mohou blížit běžnému podnikání. U tohoto typu investičních fondů tedy není jakékoliv daňové zvýhodnění žádoucí.

Speciální typy investičních fondů zakládaných v rámci programů na podporu malých a středních podnikatelů budou dále patřit do skupiny fondů se zvýhodněným daňovým režimem.

Část ustanovení, která se týká zahraničních fondů, vychází z nové definice „zahraničního investičního fondu“ v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech a stanoví, za jakých podmínek může zahraniční investiční fond uplatnit sníženou sazbu daně. Stejně jako v případě tuzemských fondů platí nově snížená sazba daně pouze pro vybrané typy zahraničních fondů. I nadále bude platit, že ustanovení se nevztahuje na fondy, které jsou daňově transparentní. V ustanovení se nově používá termín domovský stát, který je převzat ze zákona o investičních společnostech a investičních fondech, ve kterém je definován jako stát, podle jehož práva byl fond založen nebo kde má své sídlo.

K bodu 79 (§ 18 odst. 2 písm. e) a f))

Navržené zrušení písmene e) v § 18 zákona reflektuje skutečnost, že na vložení majetku do svěřenského fondu (tj. na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a na zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti) je nahlíženo pro účely zákona o daních z příjmů obdobně jako na vklad do obchodní korporace. Toto vyčlenění nepodléhá zdanění, neboť je pouze rozvahovou operací, tj. vklad není z pohledu svěřenského fondu výnosem (k tomu viz § 23 odst. 1 a odůvodnění k novelizačnímu bodu, který toto ustanovení mění), a proto se neprojeví finálně v základu daně. K tomu je třeba dodat, že dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. f) zákona má svěřenský fond postavení poplatníka daně z příjmů právnických osob a zároveň je účetní jednotkou podle zákona o účetnictví. V tomto směru je možné tento výklad podpořit analogií s přístupem k vkladům do obchodních korporací či do právnických osob obecně (např. fundací, ústavů), kdy tyto vklady nejsou zdaňovány zákonem o daních z příjmů právě s poukazem na rozvahovou (tj. nevýnosovou) povahu dané účetní operace. V tomto kontextu tedy nebude vkladem vznikat „výnos“ tudíž ani příjem dle § 23 odst. 1., tj. vkladem nedochází k ovlivnění základu daně daného subjektu.

Kromě výše uvedeného je třeba rovněž uvážit otázku, jakou povahu má vklad do právnické osoby, resp. vyčlenění do svěřenského fondu. U obchodních korporací se takováto operace považuje za úplatnou. Pochybnosti jsou v případě činění těchto operací vůči poplatníkům, kde za toto vyčlenění není získáván podíl nebo jiná výhoda (např. vyčlenění do nadace pro veřejně prospěšný účel, vyčlenění do svěřenského fondu pro případ smrti atd.). Pro tyto případy je navrhováno doplnit nové ustanovení § 21f, podle kterého dotčené vklady nejsou považovány za bezúplatné nabytí majetku, což zabraňuje aplikaci ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 16, které by v takovém případě zvyšovalo základ daně (bez ohledu na to, jak je daná operace vykazována v zákoně o účetnictví).

Z výše uvedeného vyplývá, že je nadbytečné stanovit, že příjmy svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu a ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou

nebo pořízením pro případ smrti nejsou předmětem daně z příjmů právnických osob obdobně, jak tomu zákon nečiní v případě vkladů majetku do obchodní korporace.

Novelizační bod současně odstraňuje nežádoucí stav vyvolaný úpravami zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., v oblasti zdaňování svěřenského fondu, tj. zejména nemožnost odpisovat majetek svěřenským fondem v důsledku aplikace § 27 písm. j). Navrhovaná úprava dále odstraňuje negativní dopady týkající se nemožnosti uplatnění částek ve výši účetních odpisů, resp. nákladů při spotřebě neodpisovaného majetku v základu daně z příjmů svěřenských fondů u majetku vyčleněného do svěřenského fondu, pokud je toto vyčlenění, resp. zvýšení majetku považováno za bezúplatný příjem. Tato nemožnost je dána ustanoveními zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., která v § 25 písm. zp) a § 25 písm. zq) zákona o daních z příjmů daňovou uznatelnost pro majetek, resp. aktiva, získaný bezúplatně vylučovala. Obdobně je navrženou úpravou řešena možnost uplatnění nákladů souvisejících s prostředky z vyčlenění a zvýšení majetku svěřenského fondu ve vztahu ke stávajícímu znění § 25 odst. 1 písm. i) zákona o daních z příjmů.

Navržené zrušení písmene f) souvisí s transformací vyjmutí majetkového prospěchu z bezúplatného poskytování věcí k užití (§ 3 odst. 4 písm. j) do osvobození od daně navrženou v souvislosti se zavedenou povinností podávat oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob (nový § 38v). Navrhuje se tak stejná transformace i u daně z příjmů právnických osob z důvodu zajištění stejného daňového režimu tohoto příjmů.

K bodu 80 (§ 18a odst. 5 písm. c))

Navrhovaná úprava má stanovit, že poskytovatelem zdravotní služby pro účely zákona o daních z příjmů je pouze veřejně prospěšný poplatník, který má oprávnění poskytovat zdravotní služby podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách. Tím se odstraní pochybnosti, které vznikly při úpravě zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s doprovodním zákonem č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě, na základě kterého byl pojem zdravotnické zařízení, resp. provozovatel zdravotnického zařízení nahrazen pojmem poskytovatel zdravotních služeb s ujištěním předkladatele zákona, že se jedná pouze o terminologickou změnu. Navrhovaná úprava se týká zejména poskytovatele sociálních služeb, který současně poskytuje doplňkově také zdravotní služby, k čemuž však nepotřebuje oprávnění. Tito poplatníci tak nebudou považováni za poskytovatele zdravotních služeb, u kterých je podmínkou k takové činnosti získání oprávnění a budou uplatňovat tzv. úzký základ daně, neboť nebude mít předmětem daně příjmy ze ztrátových činností základního poslání. Logicky tak nebudou mít možnost uplatnit ztrátu ze základního poslání proti zisku, resp. základu daně z podnikatelských aktivit, což by měla naopak vyvážit možnost snížení základu daně podle § 20 odst. 7. Odůvodněnost tohoto návrhu vychází mj. ze skutečnosti, že poskytování zdravotnických služeb u dotčených poplatníků je doplňkovou činností a z ní dosahované příjmy jsou zanedbatelné, a proto návrh nezakládá nerovné podmínky v porovnání s poskytovateli zdravotních služeb na základě oprávnění, kde naopak příjmy z těchto činností výrazně převažují.

K bodu 81 (§ 19 odst. 1 písm. zc))

Zákonem č. 165/2012 Sb., bylo do zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech vloženo ustanovení § 37p, které ukládá provozovatelům solárních elektráren povinnost uzavřít smlouvu s provozovatelem kolektivního systému na sběr, zpětný odběr a likvidaci elektroodpadu, na základě které budou hrazeny poplatky na financování budoucí likvidace elektroodpadu. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu vyplývá, že pouze v tomto specifickém případě byla uložena povinnost nikoli výrobci, ale provozovateli solární elektrárny, za účelem jednoznačné

identifikace povinné osoby a vymahatelnosti uložené povinnosti. Ministerstvo životního prostředí sdělilo, že opomenulo iniciaci novelizace zákona o daních z příjmů (§ 19 odst. 1 písm. zc), podle kterého se osvobozují příjmy plynoucí pouze z příspěvků výrobců podle zákona o odpadech provozovatelům kolektivního systému. Proto zastává názor, že pro osvobození příspěvků od provozovatelů solárních elektráren existuje v daném případě stejný důvod jako v případě elektroodpadů, a to objektivní časový nesoulad mezi tvorbou zdrojů na likvidaci a skutečnou úhradou nákladů spojených s likvidací dotčených zařízení. Časový nesoulad mezi výběrem příspěvků a zpracováním odpadu ze solárních panelů se pohybuje přibližně v rozmezí 15-35 let.

Při projednávání problematiky s daňovými poradci bylo upozorněno na skutečnost, že kolektivní systémy mohou provozovatelům solárních elektráren umožnit zřídit v místě své elektrárny sběrné místo. Za jeho zřízení a provoz mu přísluší odměna, která může znamenat vrácení nemalé částky recyklačního poplatku (8,50 Kč/kg panelu). Navrhuje se proto osvobození příspěvku omezit pouze na účely konkrétní likvidace elektroodpadů a solárních panelů, včetně nezbytných souvisejících nákladů, kterými ale nejsou náklady na zřízení sběrného místa. Ministerstvo životního prostředí dává záruky, že platná úprava zajišťuje využití dotčených příspěvků pouze pro zákonem stanovený účel, a proto není nutné stanovit postup pro případné použití prostředků v rozporu se zákonem, což by jinak znamenalo doplnění úpravy o povinnost zvýšit základ daně o částku příspěvku použitého v rozporu s jeho účelem, a to v tom zdaňovacím období, nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém došlo k porušení podmínek pro použití příspěvku nebo k ukončení činnosti.

Vzhledem ke skutečnosti, že došlo k opomenutí iniciovat změnu a reálně příspěvky jsou provozovateli solárních elektráren poskytovány až od 1. ledna 2014, navrhuje se, aby tato úprava byla použitelná již pro zdaňovací období, které započalo v roce 2014.

K bodu 82 (§ 19 odst. 1 písm. zf))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu vzniklou přijetím ZOK, kde již není dále stanovena povinnost obchodních korporací vytvářet a udržovat rezervní fond (resp. nedělitelný fond v případě družstva). Obchodní korporace také může (po úpravě stanov) již existující rezervní fond zrušit a zdroje v něm naakumulované použít jinak nebo je i rozdělit mezi členy obchodní korporace (akcionáře, společníky nebo členy družstva). Navrhovaná úprava stanoví pro příjem členů obchodní korporace z podílu takto rozdělovaných zdrojů rezervního fondu stejný režim, jako platí v případě příjmu při snížení základního kapitálu. To znamená, že pokud rozpouští rezervní fond dceřiná společnost, je příjem mateřské společnosti z rozpouštění té části rezervního fondu, která vznikla ze zisku obchodní společnosti, osvobozen.

Termín „obdobný fond“ zahrnuje nedělitelný fond vzniklý podle § 235 Obchodního zákoníku nebo jiné obdobné fondy, které mohou být vytvořeny, neboť ZOK výslovně nevylučuje i vytváření jiných fondů obdobných rezervnímu, pokud je to dáno jiným právním předpisem nebo stanovami obchodní korporace, proto je platnost ustanovení rozšířena i na tyto fondy.

K bodu 83 (§ 19 odst. 1 písm. zp))

Dle §19 odst. 1 písm. g) a p) zákona o daních z příjmů jsou od daně z příjmu osvobozeny výnosy z operací na finančním trhu s prostředky účtu rezervy pro důchodovou reformu a výnosy z operací s prostředky jaderného účtu. Totožné finanční operace jsou však realizovány i na jiných platebních účtech, které za stát (Českou republiku) spravuje Ministerstvo financí. Je proto v rámci zákona o daních z příjmů vhodné osvobodit explicitně od daně z příjmů veškeré operace České republiky realizované na finančním trhu s disponibilními peněžními prostředky státní pokladny tak, jak jsou definovány zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů.

K bodu 84 (poznámka pod čarou č. 93)

Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států byla několikrát podstatně změněna. Vzhledem k novým změnám byla uvedená směrnice z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepracována směrnicí Rady 2011/1996/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států. Z tohoto důvodu se navrhuje novelizovat poznámku pod čarou a aktualizovat zde účinné právní předpisy Evropské unie.

K bodu 85 (§ 19 odst. 3 písm. b))

Navrhovaná úprava zajišťuje aplikaci tohoto ustanovení i na společnosti mající odpovídající právní formu podle zahraničního právního předpisu, pokud jsou z důvodu místa skutečného vedení v České republice českými daňovými rezidenty. Dále se okruh subjektů, na které se toto ustanovení vztahuje, rozšiřuje i o Evropskou společnost a Evropskou družstevní společnost, které tam doposud jmenovitě uvedeny nebyly. Tato úprava zajistí nediskriminační přístup k aplikaci směrnice 2011/96/EU o společném zdanění mateřských a dceřiných společností. Poplatníků, kteří jsou založeni podle tuzemských právních předpisů, se změna netýká a ustanovení tak i nadále platí pro akciovou společnost, společnost s ručením omezeným a družstvo.

K bodu 86 (§ 19 odst. 3 písm. c))

Navrhovaná úprava zajišťuje aplikaci tohoto ustanovení i na společnosti mající odpovídající právní formu podle zahraničního právního předpisu, pokud jsou z důvodu místa skutečného vedení v České republice českými daňovými rezidenty. Dále se okruh subjektů, na které se toto ustanovení vztahuje, rozšiřuje i o Evropskou společnost a Evropskou družstevní společnost, které tam doposud jmenovitě uvedeny nebyly. Tato úprava zajistí nediskriminační přístup k aplikaci směrnice 2011/96/EU o společném zdanění mateřských a dceřiných společností. Poplatníků, kteří jsou založeni podle tuzemských právních předpisů, se změna netýká a ustanovení tak i nadále platí pro akciovou společnost, společnost s ručením omezeným a družstvo.

K bodu 87 (§ 19 odst. 5)

Navrhovaná úprava nahrazuje nedefinovaný termín „třetí stát“ a jednoznačněji definuje okruh států, o které se v § 19 odst. 5 bodě 3, jedná.

K bodu 88 (§ 19 odst. 8)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 89 (§ 19 odst. 10)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 90 (§ 19 odst. 11 úvodní část ustanovení)

Jedná se o odstranění gramatické chyby.

K bodu 91 (§ 19 odst. 12)

Z důvodů právní jistoty navrhovaná úprava jednoznačně stanoví, že v případě investičního fondu ve formě akciové společnosti vytvářející podfondy se splnění podmínky pro uplatnění osvobození mezi mateřskou a dceřinou společností hodnotí souhrnně za celou společnost.

K bodu 92 (§ 19b odst. 1 písm. c) až e))

K § 19b odst. 1 písm. c):

Navržené písmeno c) v § 19b odst. 1 implementuje § 6 odst. 4 písm. a) ze zákona č. 357/1992 Sb., tj. vyjmutí plnění nebo bezúplatných převodů majetku na základě povinnosti stanovené právním předpisem z předmětu daně darovací. Institut popsaný v osvobození je povinným převodem dle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, a to dle § 60a tohoto zákona.

K § 19b odst. 1 písm. d):

Dále se z důvodu zajištění stejného daňového režimu majetkového prospěchu z bezúplatného poskytování věcí k užití u daně z příjmů fyzických a právnických osob se tento příjem přesouvá z režimu vynětí předmětu daně do režimu osvobození od daně z příjmů. Současně se navrhuje obdobný limit pro osvobození jako u daně z příjmů fyzických osob v § 4a písm. m) bodě 4.

Samotná forma „smlouvy o výpůjčce nebo výprose“ nemusí automaticky znamenat, že se jedná o bezúplatný příjem. Tato smlouva může být součástí daleko širších smluvních ujednání v rámci ekonomických vztahů.

Navržená úprava se proto nepoužije například u výpůjčky v režimu zajištění závazku převodem práva, kde vypůjčitel nezískává žádný prospěch a tento institut je v prvé řadě využíván k eliminaci rizik na straně věřitele a je srovnatelný se zástavním právem v případě nemovitostí. Stejně tak se nepoužije při výpůjčce strojů, zařízení, šablon a forem pro zajištění smluvních dodávek pro půjčitele a dále v případě výpůjček muzejních a galerijních předmětů pro různé expozice u veřejně prospěšných poplatníků.

K § 19b odst. 1 písm. e):

Právní úprava v písmenu e) v § 19b odst. 1 navazuje na úpravu v § 20 odst. 4 písm. e) zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, který byl od 1. ledna 2014 inkorporován do zákona o daních z příjmů. Podle tohoto ustanovení bylo od daně darovací osvobozeno bezúplatné nabytí majetku zdravotními pojišťovnami pro fondy veřejného zdravotního pojištění v souladu se zákonem upravujícím činnost zdravotních pojišťoven (zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách).

K bodu 93 (§ 19b odst. 2 písm. b) bod 1)

Vypuštění osvobození bezúplatných příjmů (darů) u obcí a krajů v původním návrhu bylo provedeno z důvodu rozpočtového určení daní, kdy vykázaná daň z příjmů právnických osob je příjmem rozpočtu obce nebo kraje. Zdaňování bezúplatných příjmů tak nemá žádný dopad na rozpočet obcí a krajů. Záměrem Ministerstva financí bylo zjednodušení zjištění jejich základu daně, neboť jsou ušetřeni povinnosti klíčovat a vylučovat ze základu daně výdaje, které s těmito příjmy souvisí.

I přes upozornění v průběhu připomínkového řízení na skutečnost, že osvobození bezúplatných příjmů u obcí a krajů založí zvýšenou administrativu, územní samosprávné celky na tomto osvobození trvaly.

K bodu 94 (§ 19b odst. 2 písm. b) bod 2)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 95 (§ 19b odst. 2 písm. e))

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 96 (§ 20 odst. 7)

Navrhovaná úprava má jasně stanovit, že poskytovatelem zdravotní služby pro účely zákona o daních z příjmů je pouze veřejně prospěšný poplatník, který má oprávnění poskytovat zdravotní služby podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách. Tím se odstraní pochybnosti, které vznikly při úpravě zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s doprovodním zákonem č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě, na základě kterého byl pojem zdravotnické zařízení, resp. provozovatel zdravotnického zařízení nahrazen pojmem poskytovatel zdravotních služeb s ujištěním předkladatele zákona, že se jedná pouze o terminologickou změnu. Poskytovatel sociálních služeb, který současně poskytuje zdravotní služby bez oprávnění tak nebude považován za poskytovatele zdravotních služeb, bude uplatňovat tzv. úzký základ daně, neboť nebude mít předmětem daně příjmy ze ztrátových činností základního poslání a dosáhne tak na možnost snížení základu daně podle § 20 odst. 7. Odůvodněnost tohoto návrhu vychází mj. ze skutečnosti, že poskytování zdravotnických služeb u dotčených poplatníků je doplňkovou činností a z ní dosahované příjmy jsou zanedbatelné, a proto návrh nezakládá nerovné podmínky v porovnání s poskytovateli zdravotních služeb na základě oprávnění, kde naopak příjmy z těchto činností výrazně převažují.

K bodu 97 (§ 20 odst. 8)

Navrhovaná úprava má za cíl odstranit pochybnosti, že za poskytnuté bezúplatné plnění (dar) se nepovažuje pouze plnění peněžité povahy, ale také nepeněžní plnění např. v podobě knih, sbírkové předměty nebo umělecké díla.

K bodu 98 (§ 20 odst. 8)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 99 (§ 20 odst. 8)

Doplňuje se terminologická změna, která byla v ostatních částech zákona o daních z příjmů provedena již k 1. lednu 2014.

K bodu 100 (§ 20 odst. 8)

Navrhuje se vypustit poslední věta, která sledovala eliminaci účelových jednání dárce a obdarovaného při poskytování darů na veřejně prospěšné účely, což zajistí stejnou úpravu pro

právnické i fyzické osoby, kde obdobná úprava nebyla při poslední novele zákona o daních z příjmů provedena. Nežádoucím operacím je zabráněno pomocí institutu zneužití práva.

K bodu 101 (§ 20 odst. 12)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 102 (§ 20a úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava navazuje na záměr popsaný v důvodové zprávě k § 17b stanovit sníženou sazbu daně pouze pro vybrané investiční fondy, a proto se ustanovení nově vztahuje pouze na tyto základní investiční fondy.

K bodu 103 (§ 20a písm. a))

Navrhovaná úprava navazuje na záměr popsaný v důvodové zprávě k § 17b stanovit sníženou sazbu daně pouze pro vybrané investiční fondy, a proto se ustanovení nově vztahuje pouze na tyto základní investiční fondy.

K bodu 104 (§ 21 odst. 2)

V návaznosti na návrh popsaný v důvodové zprávě k novému ustanovení § 17b, který zavádí nový způsob zdaňování investičních fondů, se navrhuje umožnit aplikaci snížené sazby daně z příjmů právnických osob pouze pro základní investiční fondy.

K bodu 105 (§ 21 odst. 5)

Navrhovaná úprava navazuje na záměr popsaný v důvodové zprávě k § 17b stanovit sníženou sazbu daně pouze pro vybrané investiční fondy, a proto se ustanovení nově vztahuje pouze na tyto základní investiční fondy.

K bodu 106 (§ 21a písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu uvádějící ustanovení do souladu s terminologií zavedenou rekodifikací soukromého práva.

K bodu 107 (§ 21d odst. 1)

Navržená úprava ustanovení § 21d odst. 1 rozšiřuje definici finančního leasingu ve smyslu ztotožnění se s ekonomickou náplní tohoto pojmu.

Doplnění určujících znaků finančního leasingu v písmenu b) a c) by mělo rovněž napomoci v odstranění pochybností, zda uskutečněná transakce mezi smluvními stranami je z hlediska obsahu finančním leasingem nebo zda se jedná o operativní pronájem. Obvyklým znakem finančního leasingu je skutečnost, že kupní cena předmětu leasingu je v okamžiku převodu vlastnického práva k předmětu finančního leasingu podstatně nižší než jeho tržní cena v tomto okamžiku. Za tímto účelem byla doplněna v písmenu b) definice s tím, že z důvodů spravovatelnosti a zamezení výkladových nejasností zde definice obsahuje věcně shodnou podmínku vztahující se ke kupní ceně předmětu leasingu, jakou byla podmínka v § 24 odst. 4 písm. b) stávajícího znění zákona (testování kupní ceny ve vztahu k vypočtené zůstatkové ceně, pokud není tato zůstatková cena již nulová). Z legislativně technických důvodů byl vypuštěn odkaz na § 31 odst. 1 písm. a) a nahrazen slovním vyjádřením způsobu odpisování použitého pro výpočet zůstatkového ceny v podobě „rovnoměrného odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování“. Vedle dalších charakteristických znaků finančního leasingu (viz např. rozsudek NSS č. j. 5 Afs 25/2007 – 59) je přenesení odpovědnosti za předmět leasingu (včetně údržby a oprav) i nebezpečí vztahujících se

k předmětu leasingu (poškození, pokles tržní hodnoty předmětu leasingu) z poskytovatele finančního leasingu na jeho uživatele jedním z jeho dalších určujících rysů. Rozlišení věcné podstaty transakce pomocí více kritérií je významné pro identifikaci finančního leasingu v situaci, kdy operativní pronájem obsahuje prvky jako například sjednání opce k jeho předmětu a kdy se délka pronájmu blíží době obvyklé u finančního leasingu apod. Při zachování stávajícího znění definice finančního leasingu, neobsahující jeho další určující znaky, je poplatník vystaven riziku překlasifikace smlouvy o operativním pronájmu na smlouvu o finančním leasingu a daňové neuznatelnosti úplat v základu daně z příjmů s ohledem na výši kupní ceny při prodeji předmětu v období na konci smlouvy, vycházející z uzavřené smlouvy o operativním pronájmu.

Z legislativně technických důvodů byl do ustanovení § 21d písm. d) přesunut jako určující definiční znak finančního leasingu jeho minimální doba včetně způsobu, od kdy se doba finančního leasingu počítá s tím, že z hlediska věcného obsahu tohoto textu dosud umístěného v ustanovení § 24 odst. 4 zde nedochází ke změně.

K bodu 108 (§ 21d odst. 2)

Navržená úprava ustanovení § 21d odst. 2 vymezuje, co se rozumí minimální dobou finančního leasingu, která je nově jedním z definičních znaků finančního leasingu. Věcně se tato úprava shoduje s minimální dobou trvání finančního leasingu jako podmínky pro uznatelnost úplaty u finančního leasingu jako výdaje v § 24 odst. 4 písm. a), § 24 odst. 15 písm. a) a § 24 odst. 16 písm. a), a to ve znění novelizovaném zákonem č. 458/2011Sb., který sjednocuje vazbu minimální doby trvání finančního leasingu na minimální dobu odpisování hmotného majetku i u nemovité věci a současně umožňuje zkrácení doby finančního leasingu o 6 měsíců i na hmotný majetek zaevidovaný (vedle dosavadních odpisových skupin 2 a 3) v odpisových skupinách 4 až 6.

K bodu 109 (§ 21f až § 21i)

K § 21f:

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení ustanovení § 18 odst. 2 písm. e) a stanoví, že na vyčlenění majetku do svěřenského fondu i na zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti se pro účely zákona o daních z příjmů nahlíží obdobně jako na vklad do obchodní korporace a nelze je tak považovat za bezúplatné nabytí majetku. Z důvodu právní jistoty se toto ustanovení vztahuje i na fundace a ústavy, jejichž daňový režim doposud vycházel pouze z účetnictví.

U obchodních korporací se vklad do obchodní korporace považuje za úplatnou operaci, neboť akcionář či společník získávají za vložené prostředky podíl na společnosti. U svěřenských fondů a fundací obdobné protiplnění sice většinou chybí, ale vyčlenění majetku je nutným předpokladem pro jejich vznik a nelze tedy na ně nahlížet jako na dar. V tomto směru je možné tento výklad podpořit také analogií s účetními postupy, kdy jak vklady do obchodních korporací či do právnických osob obecně, tak vyčlenění majetku do svěřenského fondu, jsou účtovány rozvahově a nevzniká tedy „výnos“ tudíž ani příjem dle § 23 odst. 1., tj. vkladem nedochází k ovlivnění základu daně daného subjektu.

Navrhovaná úprava současně potvrzuje eliminaci nežádoucího stavu vyvolaného úpravami zákonným opatřením Senátu č. 344/ 2013 Sb., v oblasti zdaňování svěřenského fondu, spočívající zejména v nemožnosti odpisovat majetek svěřenským fondem v důsledku aplikace § 27 písm. j) a dále v nemožnosti uplatnění částek ve výši účetních odpisů, resp. nákladů při spotřebě neodpisovaného majetku v základu daně z příjmů svěřenských fondů u majetku vyčleněného do svěřenského fondu. Stávající úprava citovaným opatřením Senátu totiž pokládala vyčlenění, resp. zvýšení majetku za bezúplatný příjem a ustanovení § 18 odst. 2

písm. e) jej vyjímalo z předmětu daně. V důsledku nově navržené úpravy se tedy restrikce, plynoucí z aplikace ustanovení § 27 písm. j) a z ustanovení § 25 odst. 1 písm. i) a dále § 25 odst. 1 písm. zp) a § 25 odst. 1 písm. zq) zákona o daních z příjmů vyčlenění, resp. zvýšení hodnoty majetku svěřenských fondů nedotýkají, což je dále potvrzeno i tím, že uvedená restriktivní ustanovení z množiny bezúplatných příjmů dopadají obecně nově jen na nabytí majetku darováním, a tím zmíněný vklad dle § 21f není.

Obdobně se bude postupovat i na vyčleněný majetek do fundace nebo ústavu a na vklad do fundace nebo ústavu. Tzn., že se na tento majetek bude nahlížet jako na vklad do obchodní korporace a nelze jej tak považovat za bezúplatné nabytí majetku. Stejně jako u svěřenského fondu, tak i fundacím a ústavům bude umožněno u vyčlenění a vkladech majetku odpisování majetku a nebudou se aplikovat ustanovení § 25 odst. 1 písm. i), zp) a zq).

K § 21g:

Navrhuje se v rámci obecných společných ustanovení pro daň z příjmů fyzických a právnických osob vymezit pro účely zákona o daních z příjmů pojem „minimální mzda“ v novém § 21g namísto legislativní zkratky jen "minimální mzda" přesunuté z § 35c odst. 4 do § 35bb odst. 4 vládním návrhem zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů (sněmovní tisk 82). Věcné vymezení minimální mzdy se oproti stávajícímu znění nemění. Příslušnými právními předpisy upravující výši minimální mzdy jsou zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, (§ 111) a nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí.

K § 21h:

Navrhuje se v rámci obecných společných ustanovení pro daň z příjmů fyzických a právnických osob vymezit a zajistit provazbu mezi právními předpisy upravujícími účetnictví a zákonem o daních z příjmů. Jedná se o přesunutí a zpřesnění části současné úpravy ustanovení § 23 odst. 1 zákona o daních z příjmů, a to za účelem zvýšení právní jistoty a zamezení výkladových nejasností, nedochází však k věcnému změně od stávajícího stavu.

Vazba mezi právními předpisy upravujícími účetnictví a zákonem o daních z příjmů má za cíl vyjmutí poplatníků, kteří jsou účetními jednotkami, z obecného režimu posuzování příjmů. Pro tyto poplatníky bude platit, že příjmem je to, co je v účetnictví označeno za výnos. Takový příjem poté prochází testem toho, zda se jedná o příjem, který je předmětem daně, který je neosvobozený a který se zahrnuje do základu daně (taktéž o příjem, na který se vztahuje daňová povinnost, tj. zda se jedná nebo nejedná o příjem daňového nerezidenta ze zdrojů v zahraničí). S tímto příjmem se tedy zachází obdobně jako s ostatními příjmy zmíněnými v § 23 odst. 1 větě první, tj. v zásadě platí, že v případě splnění výše uvedených testů se zahrnuje do základu daně.

Definice příjmu se uplatní pro celý zákon o daních z příjmů a i pro zákon o rezervách. Uplatní se tedy rovněž pro účely ustanovení § 3 i § 18. Právě z důvodů uplatnění tohoto ustanovení jak pro fyzické, tak pro právnické osoby je zvoleno zařazení této definice do společné části zákona, a to do nového § 21h.

Obdobným způsobem jako s výnosy se zachází s náklady, kdy náklady podle právních předpisů upravujících účetnictví jsou považovány za výdaje pro účely daní z příjmů. Tyto výdaje pak procházejí testem dle § 24 a 25, tj. mohou nebo nemusí být zahrnuty do základu daně.

Definice je třeba chápat tak, že se za tyto příjmy považují pouze výnosy, tj. nelze dovodit, že by vedle těchto příjmů-výnosů vstupovaly do základu daně ještě např. příjmy v hotovostní

(cashové) podobě. Pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob, pro které je typické, že nevedou účetnictví za veškerou svou činnost (např. vedle činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, mohou rovněž vykonávat standardní zaměstnání nebo mít „ostatní příjmy“ dle § 10) platí, že definice příjmu se uplatní pouze ve vztahu k činnostem, za které se účetnictví vede.

V návaznosti na ustanovení § 38a zákona o účetnictví, které umožňuje některým účetním jednotkám vést jednoduché účetnictví, tudíž jejich příjmy a výdaji nemohou být výnosy a náklady, se navrhuje doplnit dané ustanovení o výjimku ze stanoveného pravidla pro účetní jednotky, které účtují v soustavě jednoduchého účetnictví.

Dosavadnímu přístupu odpovídá rovněž z legislativního pohledu nadbytečná dualita spočívající v uvádění spojení „příjem (výnos)“ nebo „výdaj (náklad)“. Tato dualita však s ohledem na rozsáhlost potřebných změn bude odstraněna v budoucnu.

Toto ustanovení je doplněno ustanovením § 23 odst. 6 písmene a) bodu 1 až 3, podle které se za příjem dále považuje hodnota (cena) technického zhodnocení provedeného nájemcem (resp. její zůstatek).

K § 21i:

V souvislosti s novým nařízením Evropského parlamentu a Rady EU č. 575/2013 a zejména s ustanovením článku 52 týkajícím se tzv. vedlejšího kapitálu Tier 1, který detailně popisuje nové typy hybridních finančních instrumentů, je nutné stanovit pro tyto nové typy speciálních nástrojů odpovídající daňový režim. Tyto investiční nástroje mohou mít částečně vlastnosti dluhového instrumentu i kapitálového instrumentu. Jejich specifickou vlastností však je, že nemají přesně určenou dobu splatnosti, resp. za určitých podmínek nemusí být splaceny vůbec. Proto lze říci, že příjmy z takovýchto investičních nástrojů se svým charakterem blíží spíše podílu na zisku, a proto bylo v navrhovaném ustanovení stanoveno, že na platby z tohoto nástroje se použije shodný daňový režim jako v případě podílu na zisku. Výdaje emitenta na tyto finanční nástroje jsou tedy daňově neúčinné a i v případě výsledkového účtování bude u emitenta takový výdaj daňově neuznatelný. Také na příjem investora z vyplácených výnosů se pohlíží obdobně a jako klasický podíl na zisku podléhá srážkové dani.

Výnos emitenta z emise takového nástroje pak bude mít daňový režim obdobný úpisu základního kapitálu, tj. takové získání peněžních prostředků nebude hodnoceno jako příjem.

K bodu 110 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 111 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 6)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění za účelem jednotné terminologie užívané zákonem o daních z příjmů (viz § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o daních z příjmů) a potvrzení obecné právní úpravy orgánů právnických osob v novém občanském zákoníku (§ 151 a násl. NOZ), který vychází z pojetí, že i jedno osobový orgán právnické osoby má člena (př. jednatel je členem statutárního orgánu s. r. o., obdobně statutární ředitel a. s.). Od 1. ledna 2014 tak odpadá nutnost rozlišovat mezi osobou, která je orgánem právnické osoby a osobou, která je členem orgánu právnické osoby. Nový občanský zákoník toto pojetí výslovně potvrzuje v § 152 odst. 1, kde stanovuje, že orgány právnické osoby tvoři orgány o jednom členu (individuální) nebo o více členech (kolektivní) a dále též v navazujících ustanoveních, ve

kterých hovoří pouze o členech voleného orgánu (leg. zkratka v § 152 odst. 1 pro fyzickou osobu, která je členem orgánu právnické osoby a která je do funkce volena, jmenována či jinak povolána).

Z tohoto důvodu se navrhuje pro nadbytečnost vypustit v § 22 odst. 1 zákona o daních z příjmů rozlišování mezi statutárním orgánem, členem statutárního orgánů a členem dalších orgánů právnických osob, neboť fyzická osoba v chápání orgánů právnických osob občanským zákoníkem je vždy členem orgánu právnické osoby, nikoliv sama orgánem právnické osoby. Odměna nerezidenta, který je členem ať již individuálního nebo kolektivního orgánu právnické osoby, je v důsledku občanského zákoníku vždy zahrnuta v § 22 odst. 1 písmenu g) bod 6 zákona o daních z příjmů a podléhá srážkové dani dle § 36 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o daních z příjmů.

K bodu 112 (§ 23 odst. 1)

Jde o legislativně technickou úpravu související s přesunutím úpravy vyjmutí poplatníků, kteří jsou účetními jednotkami (§ 1 odst. 2 zákona o účetnictví) z obecného režimu posuzování příjmů v § 23 odst. 1 do nově navrženého ustanovení § 21h v rámci obecných společných ustanovení pro daň z příjmů fyzických a právnických osob.

K bodu 113 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 11)

Jedná se o opravu zřejmé chyby v textu zákona.

K bodu 114 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

V návaznosti na novou úpravu NOZ, která zavádí obecné pravidlo, že promlčecí lhůta je tři roky (§ 629), je navrhována úprava ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., která zkracuje období, po jehož uplynutí lze tvořit opravné položky k nepromlčeným pohledávkám ve výši 100 %, na 30 měsíců. Tato úprava zajistí možnost dále vytvářet opravné položky v nezměněné výši i na pohledávky spadající pod novou úpravu NOZ. V návaznosti na tuto úpravu a k vyloučení časového posunu v dopadu na inkaso daně z příjmů se navrhuje obdobně zkrátit také období, po jehož uplynutí musí dlužník zvýšit základ daně o neuhrazené dluhy, které byly zachyceny v účetnictví a zahrnuty do nákladů v předchozích zdaňovacích obdobích. Jedná se o symetrickou a rozpočtově vyváženou úpravu.

K bodu 115 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 15)

Jde o upřesnění týkající se daňového ošetření dopadů ze změny účetních metod tak, aby bylo zřejmé, že předmětné částky zvyšující, resp. snižující vlastní kapitál vzniklé v důsledku změny účetní metody se vztahují z celé množiny změn účetních metod jen k těm změnám, které ovlivňují základ daně z příjmů.

Změna účetní metody, která podle předpisů upravujících účetnictví od roku 2013 může být účtována kapitálově, nemusí ve všech případech znamenat, že její realizací vznikne dopad na výši základu daně z příjmů poplatníka. Příkladem změny účetní metody, která nevede k uvedenému daňovému dopadu, je např. začátek účtování o odložené dani, změna metody tvorby účetních opravných položek apod.

K bodu 116 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 16)

Legislativní úprava v souvislosti s úpravou v § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení, týkající se snižování vstupní ceny.

K bodu 117 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 18)

S účinností od 1. ledna 2014 byly zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů,

přijaty i změny zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, v části týkající se problematiky uplatňování odpočtu od základu daně z příjmů na podporu výzkumu a vývoje. Jedna ze změn spočívala v nové možnosti zahrnovat do odpočtu i úplatu u finančního leasingu hmotného movitého majetku související s realizací projektu výzkumu a vývoje. Navrhuje se, aby v situaci, kdy poplatník zahrne do odpočtu i úplatu z finančního leasingu a poté nesplní podmínky pro daňovou uznatelnost tohoto výdaje, mohl zvýšit základ daně z příjmů o nesprávně uplatněnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje ve stejném zdaňovacím období, ve kterém bude zvyšovat základ daně o částku úplaty, t.j. ve zdaňovacím období, kdy došlo k porušení podmínek, nikoliv na dodatečném daňovém přiznání.

Zmíněným zákonným opatřením Senátu byl také doplněn nový odpočet na podporu odborného vzdělávání obsahující odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání. Tento odpočet může být uplatněn ve výši 110 % nebo 50 % vstupní ceny podpořeného majetku, a to ve vazbě na intenzitu jeho využití ve třech zdaňovacích obdobích. Navrhovaná změna umožní v případě, kdy poplatník v období pořízení, resp. přenechání podpořeného majetku do užívání určí vyšší procento využívání doby provozu dotčeného majetku pro účely odborného vzdělávání (více než 50 %) a poté v dalších zdaňovacích obdobích toto procento nedodrží, zdanit pouze část tohoto odpočtu odpovídající rozdílu mezi 110 % a 50 % vstupní ceny podpořeného majetku.

K bodu 118 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 19)

Od roku 2014 byla v textu ustanovení § 23 odst. 7 v první větě provedena změna spočívající v tom, že text „upraví správce daně“ byl nahrazen textem „upraví se“. Cílem této změny bylo jednoznačně stanovit, že základ daně může upravovat jak správce daně, tak samotný poplatník, který má pochybnost o správně nastavených převodních cenách. Tato možnost upravit základ daně i samotným poplatníkem byla do konce roku 2013 dovozována výkladem.

Do ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) se navrhuje doplnit nový bod 19, na základě kterého bude poplatník (nebo správce daně např. při daňové kontrole) povinen zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou „obvyklou“ na trhu v těch případech, kdy bude výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji u tohoto poplatníka snížen podle ustanovení § 23 odst. 7 (což by mohlo nastat i v případech, kdy u příslušné spojené osoby by základ daně zvýšen nebyl).

Tento postup se nepoužije v situacích, kdy následně došlo ke smluvní úpravě převodních cen mezi dotčenými spojenými osobami, která zohlední předmětný rozdíl. V tom případě poplatník snižovat základ daně podle § 23 odst. 7 nebude, a tudíž nebude ani následně zvyšovat výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle § 23 odst. 3 písm. a) bod 19 zákona o daních z příjmů. Postup při následné smluvní úpravě převodních cen se promítne ve výsledku hospodaření prostřednictvím zaúčtování souvisejících operací nebo v důsledku dosaženého rozdílu mezi příjmy a výdaji u dotčených smluvních stran. Pro jednoznačnost se navrhuje uvést tento postup do textu zákona.

Příklad č. 1:

Společnosti A a B jsou spojené osoby. Společnost A prodává společnosti B výrobek za cenu ve výši 100 Kč. Proto společnost A realizuje výnos 100 Kč a společnost B realizuje náklad 100 Kč. Obvyklá cena za daný výrobek je 60 Kč.

a) Správce daně u společnosti B zvýší podle § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů základ daně o 40 Kč, protože tato společnost vykázala chybně nízký základ daně z důvodu příliš vysokých nákladů.

Dovozuje se, že společnost A může podle nově znějícího ustanovení § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů („upraví se ZD“) snížit základ daně o 40 Kč, protože její výnosy byly z důvodu chybně nastavené ceny příliš vysoké. Protože však Společnost A bez dalšího vysoký výnos skutečně realizuje (výsledek hospodaření zůstává vysoký), je nutné po snížení základu daně podle § 23 odst. 7 o 40 Kč zase základ daně zvýšit, o to podle nového § 23 odst. 3 písm. a) bod 19 zákona o daních z příjmů o stejnou částku, tj. o 40 Kč. Jinak by tato částka nebyla vůbec zdaněna.

Pouze v případě, kdy by se společnosti A a B (např. na základě daňové kontroly provedené u společnosti B) dohodly, že si cenu smluvně změní - sníží, poté by se základ daně nezvyšoval, protože by se ceny „narovnaly“ (narovnání se u účtujících jednotek promítne v účetnictví) a skutečný výnos, který měl být zdaněn, by byl pouze 60.

b) Z důvodu nového znění § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů může nastat i situace, kdy společnost A sama usoudí, že má příliš vysoké výnosy z důvodu chybně vysoké ceny a základ daně si podle tohoto ustanovení sníží o 40 Kč. Pokud jí však vysoké výnosy ve výši 100 Kč zůstanou (cena smluvně upravena – snížena nebude), je nutné základ daně zase zvýšit, aby zisk ve výši 40 realizovaný vysokými výnosy nezůstal nezdaněn.

Příklad č. 2 : (obdobná situace jako v příkladu č. 1 nastává i v případě sjednané ceny nižší než je cena obvyklá)

Společnosti A a B jsou spojené osoby. Společnost A prodává společnosti B výrobek za cenu ve výši 50 Kč. Proto společnost A realizuje výnos 50 Kč a společnost B realizuje náklad 50 Kč. Obvyklá cena za daný výrobek je 60 Kč.

a) Správce daně u společnosti A zvýší podle § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů základ daně o 10 Kč, protože tato společnost vykázala chybně nízký základ daně z důvodu příliš nízkých výnosů.

Dovozuje se, že společnost B může podle nově znějícího ustanovení § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů („upraví se ZD“) snížit základ daně o 10 Kč, protože vykáže příliš vysoký základ daně z důvodů uhrazení příliš nízkých nákladů (50 Kč místo 60 Kč). Protože však nízké náklady, tj. vysoký výsledek hospodaření u společnosti B zůstává, musí podle § 23 odst. 3 písm. a) bod 19 zákona o daních z příjmů základ daně zase o 10 Kč zvýšit.

b) Stejná situace jako ad a) nastane v případě, kdy společnost B základ daně sníží bez provedení kontroly u společnosti A.

V obou příkladech dosáhne daňové zatížení obdobné výše jako u bezúplatného příjmu (částka ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou a cenou obvyklou). Pokud např. v příkladu 1a) bude u společnosti B, která uhradila 100 Kč, zvýšen základ daně z příjmů o částku ve výši 40 Kč, tj. těchto 40 Kč se bude chovat jako daňově neuznatelný výdaj na poskytnutý dar, tak u společnosti A bude přijatá částka ve výši 40 Kč vždy zdaněna, tak jako v případě přijatého daru.

K bodu 119 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 6)

Jde o upřesnění týkající se daňového ošetření dopadů ze změny účetních metod tak, aby bylo zřejmé, že předmětné částky zvyšující, resp. snižující vlastní kapitál vzniklé v důsledku změny účetní metody se vztahují z celé množiny změn účetních metod jen k těm změnám, které ovlivňují základ daně z příjmů.

Změna účetní metody, která podle předpisů upravujících účetnictví od roku 2013 může být účtována kapitálově, nemusí ve všech případech znamenat, že její realizací vznikne dopad na výši základu daně z příjmů poplatníka. Příkladem změny účetní metody, která nevede k

uvedenému daňovému dopadu, je např. začátek účtování o odložené dani, změna metody tvorby účetních opravných položek apod.

K bodu 120 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 8)

Obecně v návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů je poplatník povinen zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o hodnotu bezúplatného příjmu, pokud o tomto příjmu není účtováno ve výnosech nebo pokud se nejedná o příjem nezahrnovaný do předmětu daně anebo o příjem osvobozený. Pokud tento bezúplatný příjem poplatník následně využije k dosažení, zajištění a udržení příjmů, může o jeho hodnotu výsledek hospodaření, resp. rozdíl mezi příjmy a výdaji zase snížit. Nově je do ustanovení doplněno, že tento postup se nepoužije, pokud dosahovaný příjem není zahrnut v předmětu daně nebo je od daně osvobozený.

K bodu 121 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 9)

Navrhovaná úprava umožňuje poplatníkům, u kterých hodnota bezúplatného příjmu ve formě přijatého peněžitého daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení byla podle předpisů upravujících účetnictví zaúčtována ve výnosech, si o tento příjem snížit výsledek hospodaření, protože v režimu snížené vstupní ceny o takto přijaté dary účelově poskytnuté na pořízení hmotného majetku (§ 29 odst. 1 zákona) poplatník nemůže uplatnit k předmětnému bezúplatnému příjmu odpovídající náklad.

K bodu 122 (§ 23 odst. 4 písm. e))

Navrhuje se rozšíření ustanovení i na výdaje neuznané jako výdaje daňové v daném zdaňovacím období.

Význam ustanovení je stejný jako u § 24 odst. 2 písm. zc) (viz podrobněji důvodová zpráva k tomuto ustanovení), který se také doplňuje. Toto ustanovení lze zároveň použít například v případě majetku, který je užíván k jiným činnostem, z nichž plynoucí příjmy nejsou předmětem daně (u veřejně prospěšných poplatníků), nebo tento majetek není zcela používán k dosahování zdanitelných příjmů (fyzické osoby), kdy při absenci této úpravy by docházelo k nechtěnému zdanění těchto příjmů.

K bodu 123 (§ 23 odst. 6)

Z důvodu doplnění oceňování u veřejně prospěšných poplatníků dochází ke změně uspořádání ustanovení § 23 odst. 6.

Navrhovaná úprava v písmenu b) má za cíl stanovit u veřejně prospěšných poplatníků jednoduchý postup pro oceňování u bezúplatně nabytého majetku, který nezaloží žádné zvýšení jejich výdajů, neboť nebude vyžadováno ocenění tohoto bezúplatného nabytí podle zákona pro oceňování majetku.

V případě bezúplatně nabytého majetku se za vstupní cenu navrhuje stanovit reprodukční pořizovací cenu podle právních předpisů upravujících účetnictví a při poskytnutí darů, tj. bezúplatného nabytí u muzeí a galerií se navrhuje, aby v případě, předmětů muzejní povahy a kulturní hodnoty (movitých kulturních památek), byla hodnota bezúplatného plnění stanovena ve výši 1,- Kč, tj. také shodně podle právních předpisů upravujících účetnictví.

U vybraných účetních jednotek, mezi které patří organizační složky státu, státní fondy podle rozpočtových pravidel, územní samosprávné celky, dobrovolné svazky obcí, Regionální rady regionů soudržnosti a příspěvkové organizace, se pro ocenění bezúplatné změny v příslušnosti hospodaření s majetkem státu, převodu nebo přechodu majetku navrhuje postupovat podle ceny majetku zachycené v účetnictví u účetní jednotky, která o tomto majetku účtovala naposledy.

Z legislativně technických důvodů byl vypuštěn odkaz na § 33 a dále na § 31 odst. 1 písm. a), který je nahrazen slovním vyjádřením způsobu odpisování použitého pro výpočet zůstatkové ceny v podobě „rovnoměrného odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování“.

K bodu 124 (§ 23 odst. 7 věty první až třetí)

V ustanovení § 23 odst. 7 je obsaženo hlavní pravidlo pojednávající o převodních cenách, jehož cílem je zamezit přelévání zisků mezi spřízněnými osobami (s tím, že za spojené osoby jsou považovány i ty osoby, které vytvořily právní vztah převážně za účelem krácení daňové povinnosti).

V případě nadnárodních transakcí se zjištěný rozdíl mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou obvyklou na trhu považuje za příjem ze zdrojů na území České republiky, a to konkrétně za podíl na zisku, který podléhá srážkové dani, a to proto, že u těchto nadnárodních transakcí obecně existuje možnost následných úprav zisků podle smluv o zamezení dvojímu zdanění, resp. podle tzv. Arbitrážní konvence (i přesto, že Česká republika k těmto postupům uplatnila výhradu, protože nepreferuje v případech krácení daně vylučovat mezinárodní dvojí ekonomické zdanění, jehož dopad je považován za určitou formu sankce za snahu poplatníka dosáhnout daňového úniku, např. přesunem zisků za účelem snížit daňový základ v jednom státě vzhledem k jeho vyššímu daňovému zatížení než ve státě druhém, nebo např. vzhledem k daňovému osvobození, které poplatník druhého státu požívá).

Do konce roku 2013 ustanovení § 23 odst. 7 obsahovalo text, který dával výslovnou možnost upravit základ daně v případě chybných převodních cen mezi spojenými osobami pouze správci daně. Od roku 2014 byla v textu ustanovení § 23 odst. 7 v první větě provedena změna spočívající v tom, že text „upraví správce daně“ byl nahrazen textem „upraví se“. Cílem této změny bylo umožnit upravovat základ daně (rozumí se zvýšit základ daně), jak správci daně, tak samotnému poplatníkovi, který má pochybnost o správně nastavených převodních cenách a nechce riskovat postih v rámci případné daňové kontroly. Tato možnost zvýšit základ daně i samotným poplatníkem byla do konce roku 2013 dovozována výkladem.

Zároveň se navrhuje do ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) doplnit nový bod 19., na základě kterého bude poplatník (nebo správce daně např. při daňové kontrole) povinen zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou „obvyklou“ na trhu v těch případech, kdy bude výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji u tohoto poplatníka snížen podle ustanovení § 23 odst. 7 (což by mohlo nastat i v případech, kdy u příslušné spojené osoby by základ daně zvýšen nebyl). Tento postup nedopadá na situace, kdy dojde ke smluvní úpravě převodních cen mezi dotčenými spojenými osobami, která zohlední výše uvedený rozdíl. Příklady na uplatnění § 23 odst. 7 a návaznosti na to § 23 odst. 3 písm. a) bod 19 jsou uvedeny v důvodové zprávě k tomuto druhému ustanovení.

Na základě připomínky správce daně se navrhuje text „není-li rozdíl uspokojivě doložitelný,“ nahradit textem „není-li rozdíl uspokojivě doložen,“. Důvodem je obava, že platné znění by mohlo vést k situaci, kdy správce daně bude muset prokazovat doložitelnost tohoto rozdílu (zda je rozdíl vůbec možno doložit), což není cílem tohoto ustanovení.

Současně z důvodu nejasné hranice mezi bezúplatným příjmem a cenou ve výši nula se navrhuje vypustit text, který měl za cíl jednoznačně do zákona zapsat, že ustanovení dopadá i na situace, kdy je sjednána cena ve výši nula.

Na základě požadavku zachovat daňový režim u nízkoúročených půjček platný do konce roku 2013 je ponechána výjimka pro nízkoúročené půjčky i bezúročné půjčky v případě, kdy je věřitelem daňový nerezident a z daňových rezidentů člen obchodní korporace (společník obchodní společnosti a člen družstva, právnická nebo fyzická osoba).

K bodu 125 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 1)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění v návaznosti na označení příjmů podle § 7 zákona jako příjmy ze samostatné činnosti.

K bodu 126 (§ 23 odst. 18)

Z diskusí a právního posouzení ustanovení § 38a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že nelze vybraným neziskovým právnickým osobám vzniklým po 1. lednu 2014 zakázat vedení zrušeného jednoduchého účetnictví. Proto do doby případné změny zákona o účetnictví a nahrazení zrušené soustavy jednoduchého účetnictví pravidly pro malé neziskové právnické osoby se doplňuje úprava pro možnost přechodu ze soustavy jednoduchého účetnictví do účetnictví a naopak, která zajistí srovnatelné zdanění bez ohledu na způsob vedení účetnictví obdobně, jako platí pro fyzické osoby při přechodu z vedení účetnictví na vedení daňové evidence a vyloučí tak legální vyhnutí se dani při přechodu z jednoduchého účetnictví na účetnictví např. v případech, kdy podle platné právní úpravy nejsou dodaňovány pohledávky, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem, dále zásoby apod. Při opačném přechodu se jedná zejména o zvýšení základu daně o dluhy, zůstatky dohadných účtů pasivních apod.

K bodu 127 (nadpis § 23a)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

K bodu 128 (§ 23a odst. 1)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

K bodu 129 (§ 23a odst. 2)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

K bodu 130 (§ 23a odst. 3)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

K bodu 131 (§ 23a odst. 4)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové nerezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým nerezidentem“.

K bodu 132 (§ 23a odst. 5 úvodní část ustanovení)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

K bodu 133 (§ 23a odst. 5 písm. a) až c))

Ustanovení § 23a až § 23d představují implementaci Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií. V rámci implementace této směrnice byl umožněn mj. přenos daňové ztráty v případě převodu obchodního závodu na obchodní společnost (§ 23a odst. 5 písm. b) a v případě fúzí nebo rozdělení obchodních společností (§ 23c odst. 8 písm.

b). V rámci navržených změn bude možné výhodu v převodu daňové ztráty uplatnit v i případech násobných převodů obchodních závodů, resp. násobných fúzí nebo rozdělení obchodních společností. V návaznosti na úpravu ustanovení § 23a a § 23c bylo nutné provést změny v ustanovení § 38na, které obsahuje podmínky pro uplatnění převedených daňových ztrát. Podle § 38na odst. 4, resp. odst. 6 bude moci při splnění stanovených podmínek odečíst daňovou ztrátu od základu daně i ten poplatník, který ji převzal od poplatníka, který ji převzal od poplatníka, kterému byla daňová ztráta vyměřena.

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

Jedná se o legislativně technickou změnu v odkazu na správná ustanovení v § 34 zákona o daních z příjmů.

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové nerezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým nerezidentem“.

K bodu 134 (§ 23a odst. 6 písm. a))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

K bodu 135 (§ 23a odst. 6 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

K bodu 136 (§ 23a odst. 6 písm. c))

Navrhuje se rozšíření aplikace ustanovení § 23a i na družstva. Dle zákona o obchodních korporacích neobsahuje pojem obchodní společnost evropskou družstevní společnost ani družstvo. Tito poplatníci spadají pod samostatnou kategorii družstev. Z legislativně technického hlediska se tedy jeví jako vhodnější použití pojmu obchodní korporace, který je v souladu s § 1 zákona o obchodních korporacích souhrnnou kategorií zahrnující jak obchodní společnosti, tak družstva (tj. družstvo a evropskou družstevní společnost).

S ohledem na skutečnost, že podle § 552 zákona o obchodních korporacích je přípustná možnost založení družstva za účelem podnikání, je třeba ve vztahu k nakládání s obchodním závodem zohlednit možnost účasti družstva na převodu obchodního závodu, a sice jak v pozici převodce („převádějící obchodní korporace“), tak v pozici příjemce („přijímající obchodní korporace“) ve smyslu ustanovení § 23a odst. 1 zákona o daních z příjmů. Současné znění ustanovení § 23a odst. 6 písm. c) zákona o daních z příjmů omezuje využití režimu převodu obchodního závodu pouze na entity disponující formou obchodní společnosti, která je akciovou společností, společností s ručením omezeným nebo evropskou družstevní společností. Tato úprava tak znevýhodňuje poplatníky podnikající v právní formě družstva oproti obchodním společnostem. Proto se navrhuje rozšíření aplikovatelnosti úpravy § 23a zákona o daních z příjmů i na družstva.

Důvodem je tedy odstranění dosavadního rozdílného daňového zacházení s těmito subjekty v procesu restrukturalizací od jiných subjektů, od nichž se liší pouze právní formou ale nikoliv hospodářským způsobem podnikání či okruhem společníků (ekonomicko-sociální podstatou) a rovněž ne daňovým režimem ve vztahu k ostatním krokům činěným v rámci jejich

podnikání, a to zejména s ohledem na skutečnost, že se v současné době stále více podnikových přeměn účastní také družstva podnikající v různých oborech, zejména zemědělská, spotřební, výrobní nebo spořitelní družstva, explicitně se doplňuje do ustanovení řešících daňový režim fúzí a rozdělení obchodních korporací z důvodů aplikace daňově neutrálního přístupu pro poplatníky mající právní formu družstva.

Úpravou tak jde o zajištění rovných podmínek podnikání a obě klíčové směrnice uplatňované v EU pro právnické osoby, t.j. směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (tzv. dividendová směrnice) a směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (tzv. fúzovací směrnice) budou, po navrhované úpravě, aplikovány na stejný okruh poplatníků.

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

K bodu 137 (§ 23b odst. 1)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23b odst. 6.

K bodu 138 (§ 23b odst. 2)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23b odst. 6.

K bodu 139 (§ 23b odst. 3 až 5)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23b odst. 6.

K bodu 140 (§ 23b odst. 6 úvodní část ustanovení)

Dochází k rozšíření aplikace ustanovení § 23b i na družstva. Dle zákona o obchodních korporacích neobsahuje pojem obchodní společnost evropskou družstevní společnost ani družstvo. Tito poplatníci spadají pod samostatnou kategorii družstev. Z legislativně technického hlediska se tedy jeví jako vhodnější použití pojmu obchodní korporace, který je v souladu s § 1 zákona o obchodních korporacích souhrnnou kategorií zahrnující jak obchodní společnosti, tak družstva (tj. družstvo a evropskou družstevní společnost).

S ohledem na skutečnost, že převod obchodního podílu družstva, tedy i jeho výměna, je za podmínek podle § 599 až 601 zákona o obchodních korporacích přípustná, jeví se jako nutné zohlednit tuto skutečnost v úpravě režimu výměny podílů podle § 23b zákona o daních z příjmů.

Současné znění ustanovení § 23b odst. 6 zákona o daních z příjmů omezuje využití režimu výměny podílů pouze na entity disponující formou obchodní společnosti, která je akciovou společností, společností s ručením omezeným nebo evropskou družstevní společností. Tato úprava tak znevýhodňuje poplatníky podnikající v právní formě družstva oproti obchodním společnostem. Proto se navrhuje rozšíření aplikovatelnosti úpravy § 23b zákona o daních z příjmů i na družstva.

Důvodem je tedy odstranění dosavadního rozdílného daňového zacházení s těmito subjekty v procesu restrukturalizací od jiných subjektů, od nichž se liší pouze právní formou ale nikoliv hospodářským způsobem podnikání či okruhem společníků (ekonomicko-sociální podstatou) a rovněž ne daňovým režimem ve vztahu k ostatním krokům činěným v rámci jejich

podnikání, a to zejména s ohledem na skutečnost, že se v současné době stále více podnikových přeměn účastní také družstva podnikající v různých oborech, zejména zemědělská, spotřební, výrobní nebo spořitelní družstva, explicitně se doplňuje do ustanovení řešících daňový režim fúzí a rozdělení obchodních korporací z důvodů aplikace daňově neutrálního přístupu pro poplatníky mající právní formu družstva.

Úpravou tak jde o zajištění rovných podmínek podnikání a obě klíčové směrnice uplatňované v EU pro právnické osoby, tj. směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (tzv. dividendová směrnice) a směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (tzv. fúzovací směrnice) budou, po navrhované úpravě, aplikovány na stejný okruh poplatníků.

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

K bodu 141 (§ 23b odst. 6 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23b odst. 6.

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

K bodu 142 (§ 23c)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 143 (§ 23c odst. 1)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c). Pojem majetek a dluhy se nahrazuje v souladu s občanským zákoníkem pojmem jmění.

K bodu 144 (§ 23c odst. 2 úvodní část ustanovení)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 145 (§ 23c odst. 2 písm. a))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 146 (§ 23c odst. 2 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 147 (§ 23c odst. 3)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 148 (§ 23c odst. 4)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 149 (§ 23c odst. 5 úvodní část ustanovení)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 150 (§ 23c odst. 5 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

K bodu 151 (§ 23c odst. 6)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 152 (§ 23c odst. 7)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové nerezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým nerezidentem“.

K bodu 153 (§ 23c odst. 8 úvodní část ustanovení)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

K bodu 154 (§ 23c odst. 8 písm. a) až c))

Ustanovení § 23a až § 23d představují implementaci Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií. V rámci implementace této směrnice byl umožněn m.j. přenos daňové ztráty v případě převodu obchodního závodu na obchodní společnost (§ 23a odst. 5 písm. b) a v případě fúzí nebo rozdělení obchodních společností (§ 23c odst. 8 písm. b). V rámci navržených změn bude možné výhodu v převodu daňové ztráty uplatnit v i případech násobných převodů obchodních závodů, resp. násobných fúzí nebo rozdělení obchodních společností. V návaznosti na úpravu ustanovení § 23a a § 23c bylo nutné provést změny v ustanovení § 38na, které obsahuje podmínky pro uplatnění převedených daňových ztrát. Podle § 38na odst. 4, resp. odst. 6 bude moci při splnění stanovených podmínek odečíst daňovou ztrátu od základu daně i ten poplatník, který ji převzal od poplatníka, který ji převzal od poplatníka, kterému byla daňová ztráta vyměřena.

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty a daňové nerezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“ a „poplatník, který je daňovým nerezidentem“.

K bodu 155 (§ 23c odst. 9 písm. a))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

K bodu 156 (§ 23c odst. 9 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

K bodu 157 (§ 23c odst. 9 písm. c))

Navrhuje se rozšíření aplikace ustanovení § 23c i na družstva. Dle zákona o obchodních korporacích neobsahuje pojem obchodní společnost evropskou družstevní společnost ani družstvo. Tito poplatníci spadají pod samostatnou kategorii družstev. Z legislativně technického hlediska se tedy jeví jako vhodnější použití pojmu obchodní korporace, který je v souladu s § 1 zákona o obchodních korporacích souhrnnou kategorií zahrnující jak obchodní společnosti, tak družstva (tj. družstvo a evropskou družstevní společnost).

Současné znění ustanovení § 23c odst. 9 zákona o daních z příjmů omezuje využití režimu fúze a rozdělení pouze na entity disponující formou obchodní společnosti, která je akciovou společností, společností s ručením omezeným nebo evropskou družstevní společností. Tato úprava tak znevýhodňuje poplatníky podnikající v právní formě družstva oproti obchodním společnostem. Proto se navrhuje rozšíření aplikovatelnosti úpravy § 23a zákona o daních z příjmů i na družstva.

Důvodem je tedy odstranění dosavadního rozdílného daňového zacházení s těmito subjekty v procesu restrukturalizací od jiných subjektů, od nichž se liší pouze právní formou ale nikoliv hospodářským způsobem podnikání či okruhem společníků (ekonomicko-sociální podstatou) a rovněž ne daňovým režimem ve vztahu k ostatním krokům činěným v rámci jejich podnikání, a to zejména s ohledem na skutečnost, že se v současné době stále více podnikových přeměn účastní také družstva podnikající v různých oborech, zejména zemědělská, spotřební, výrobní nebo spořitelní družstva, explicitně se doplňuje do ustanovení řešících daňový režim fúzí a rozdělení obchodních korporací z důvodů aplikace daňově neutrálního přístupu pro poplatníky mající právní formu družstva.

Úpravou tak jde o zajištění rovných podmínek podnikání a obě klíčové směrnice uplatňované v EU pro právnické osoby, t.j. směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (tzv. dividendová směrnice) a směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (tzv. fúzovací směrnice) budou, po navrhované úpravě, aplikovány na stejný okruh poplatníků.

Dále se pojem majetek a dluhy nahrazuje v souladu s občanským zákoníkem pojmem jmění.

K bodu 158 (§ 23d odst. 1)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

K bodu 159 (§ 23d odst. 2)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

K bodu 160 (§ 23d odst. 3 a 4)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

K bodu 161 (§ 23d odst. 5)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

K bodu 162 (§ 23d odst. 7)

Transformace penzijních fondů byla jednorázovou událostí, která proběhla k 1. lednu 2013. Další transformace již nemohou probíhat, a proto se toto ustanovení, které se stalo obsoletní, navrhuje zrušit.

K bodu 163 (§ 24 odst. 2 písm. b) body 2 a 3)

Navrhuje se doplnění režimu uplatnění zůstatkové ceny odpisovaného hmotného majetku pro situace vypořádání práva stavby s ohledem na skutečnost, že vypořádání práva stavby při jeho zániku nelze terminologicky zcela ztotožnit s případy prodeje či likvidace. Navrhovanou úpravou je řešeno uplatnění zůstatkové ceny odpisovaného hmotného majetku (stavby), pokud byl tento majetek realizován po dobu práva stavby a je součástí vypořádání práva stavby při jeho zániku, tj. v situaci, kdy stavba realizovaná stavebníkem zůstane zachována a připadne vlastníkovi pozemku.

V situaci, kdy je předmětem převodu právo stavby, ale toto právo není hmotným majetkem podle zákona o daních z příjmů, je uplatnění pořizovací, resp. zůstatkové ceny práva stavby navázáno na účetnictví a daňově uznatelnou v okamžiku převodu je částka nákladu (účetní zůstatková cena) zaúčtovaná poplatníkem v účetnictví podle předpisů upravujících účetnictví.

V bodě 3 se jinými právními předpisy myslí zejména předpisy týkající se restitučních zákonů, v rámci kterých se majetek předává povinně a bezúplatně, tedy např. z. č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, z. č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd a další.

K bodu 164 (§ 24 odst. 2 písm. b) závěrečná část ustanovení)

V závěrečné části ustanovení § 24 odst. 2 písm. b) se provádějí drobné legislativně-technické úpravy.

K bodu 165 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 1)

V návaznosti na § 21d, který ve znění účinném od 1. ledna 2014 stanovuje, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení zákona o nájmu, je třeba doplnit, že při pracovní cestě uskutečněné vozidlem, které si poplatník pořizuje formou finančního leasingu, uplatní výdaje v prokázané výši.

K bodu 166 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 4)

V návaznosti na § 21d, který ve znění účinném od 1. ledna 2014 stanovuje, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení zákona o nájmu, je třeba doplnit, že při zahraniční pracovní cestě, u které nelze prokázat výdaje uskutečněné vozidlem, které si poplatník pořizuje formou finančního leasingu, uplatní výdaje ve výši náhrady za spotřebované pohonné hmoty.

K bodu 167 (§ 24 odst. 2 písm. t) bod 5)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že případná ztráta z prodeje stavby je ztrátou daňovou v souladu s § 24 odst. 2 písm. b) zákona. Toto ustanovení stanoví mimo jiné, že daňovým výdajem je zůstatková cena prodaného hmotného majetku, který lze

odpisovat. To platí i v případě, že příslušná zůstatková cena je vyšší než prodejní cena tohoto majetku, tedy poplatník realizuje z tohoto obchodu ztrátu.

Nový občanský zákoník v § 3054 stanoví, že stavba, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku, na němž je zřízena, přestává být dnem nabytí účinnosti tohoto zákona samostatnou věcí a stává se součástí pozemku, měla-li k 1. lednu 2014 vlastnické právo k stavbě i vlastnické právo k pozemku táž osoba. Je-li vlastník pozemku a stavby stejný, je počínaje rokem 2014 stavba (se zákonem stanovenými výjimkami) součástí pozemku. Zákon o daních z příjmů v § 24 odst. 2 písm. t) bod 5 stanoví, že ztráta z prodeje pozemku není na straně poplatníků fyzických osob ztrátou daňovou, což by bez ohledu na ustanovení výše uvedeného § 24 odst. 2 písm. b) zákona, mohlo být vztahováno i na stavby umístěné na vlastním pozemku podnikatele. Z toho důvodu se navrhuje zákon upřesnit v tom smyslu, že daňovou ztrátou nebude, obdobně jako tomu bylo do konce roku 2013, pouze ztráta z prodeje pozemku bez stavby. Prodá-li např. podnikatel stavbu zahrnutou v obchodním majetku, kterou jako hmotný majetek ve smyslu § 26 zákona odpisoval, daňovým výdajem je v souladu s § 24 odst. 2 písm. b) zákona její zůstatková cena, a to bez ohledu na výši příjmu z jejího prodeje, tj. obdobně jako tomu bylo do konce roku 2013.

K bodu 168 (§ 24 odst. 2 písm. u))

Vzhledem ke skutečnosti, že příjem z prodeje nemovité věci, která je ve společném jmění manželů, musí zdanit pouze jeden z nich, navrhuje se do zákona doplnit, že ten z manželů, který příslušný příjem zdaní, si jako daňový výdaj může uplatnit i daň z nabytí nemovitých věcí zaplacenou druhým z manželů.

K bodu 169 (§ 24 odst. 2 písm. y))

Navrhovaná úprava reaguje na skutečnost, že podle nových účetních pravidel se opravy minulých období účtují při významných položkách do vlastního kapitálu. Tato pohledávka je dále řádně zdaněna prostřednictvím dodatečného daňového přiznání. Z výše uvedeného důvodu se navrhuje při opravě chyb a nesprávností umožnit daňově účinný odpis pohledávek i pro pohledávky, které nebyly při svém vzniku zaúčtovány do výnosů, ale které byly řádně zdaněny. V případě rozvahového účtování oprav a chyb minulých let má totiž poplatník povinnost pro účely zjištění základu daně z příjmů zvýšit výsledek hospodaření.

K bodu 170 (§ 24 odst. 2 písm. za))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s dosavadními ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad ustanovení § 24 odst. 2 písm. za) i na jednotky, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 171 (§ 24 odst. 2 písm. zc))

Cílem nového znění ustanovení § 24 odst. 2 písm. zc) je realizace původního záměru daného ustanovení, a to sice jeho aplikace na tzv. „přefakturace“. Pokud poplatník vynaloží výdaj, který není výdajem na dosažení zajištění nebo udržení příjmů, (např. výdaj na reprezentaci), nicméně dojde k jeho proplacení jiným poplatníkem, pak se jedná o výdaj na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Pro aplikaci § 24 odst. 2 písm. zc) postačí, pokud má poplatník na

proplacení právo. Výdaj je uznatelný pouze do výše, do které má být proplacen. Ustanovení se neaplikuje v případě, kdyby mělo za následek dvojí uplatnění jednoho výdaje. Platí pravidlo, že pokud má nedaňový výdaj zvláštní/speciální daňový režim, nemůže využít toto ustanovení. Zvláštním daňovým režimem se rozumí zejména režim

- rezerv,
- opravných položek,
- nabývacích cen podílů,
- pohledávek,
- výdajů na spotřebované pohonné hmoty, pokud poplatník využil paušální výdaj na dopravu (§ 25 odst. 1 písm. x)),
- oceňovacích rozdílů,
- finančního leasingu,
- odpisů.

K bodu 172 (§ 24 odst. 2 písm. zo))

Jde o legislativně technickou úpravu související s novým názvem příjmů podle § 7 zákona.

K bodu 173 (§ 24 odst. 2 písm. zp))

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 174 (§ 24 odst. 2 písm. zt)

V souvislosti s upřesněním v § 18a odst. 5 písm. c), že za poskytovatele zdravotních služeb pro účely zákona o daních z příjmů se považuje pouze poplatník, který má oprávnění poskytovat zdravotní služby podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, dochází k doplnění a upřesnění, že uplatnění paušálního výdaje na dopravu mohou uplatnit pouze poskytovatele zdravotních služeb s oprávněním poskytovat zdravotní služby, kteří i nadále budou uplatňovat tzv. široký základ daně. Navrhovaná úprava tak dopadá na provozovatele sociálních služeb, kteří také doplňkově poskytují zdravotní služby a kteří doplněním § 18a odst. 5 písm. c) budou uplatňovat tzv. úzký základ daně.

K bodu 175 (§ 24 odst. 2 písm. zv) úvodní část ustanovení)

Tato úprava navazuje na znění ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, které umožňuje v případě, že je část pohledávky zajištěna bankovní zárukou nebo pojištěna, vytváření opravných položek pouze k části pohledávky. Proto se navrhuje, aby v případech, kdy je pojištěna pouze část pohledávky, bylo možno také aplikovat ustanovení § 24 odst. 2 písm. zv) na pojištěnou část pohledávky.

K bodu 176 (§ 24 odst. 2 písm. zx))

Nový občanský zákoník v § 1240 a násl. zavádí počínaje rokem 2014 nový institut – právo stavby. Právo stavby je v souladu s § 1242 nemovitá věc. Z hlediska účetních předpisů je právo stavby dlouhodobým hmotným majetkem. Je-li součástí práva stavby stavba, je z hlediska účetních předpisů právo stavby součástí ocenění stavby. V návaznosti na to se navrhuje pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví, do zákona doplnit, že výdaje na pořízení práva stavby, které není součástí ocenění stavby (resp. není

součástí vstupní ceny stavby v souladu s § 29 zákona o daních z příjmů), lze do daňových výdajů uplatnit postupně po sjednanou dobu trvání práva stavby. Prakticky jde o časové rozlišení výdajů poplatníků vedoucích daňovou evidenci obdobně, jako je tomu při finančním leasingu (viz § 24 odst. 2 písm. h) bod 2 zákona).

K bodu 177 (§ 24 odst. 4)

Navržená úprava ustanovení § 24 odst. 4 souvisí s přesunem obsahu dosavadního znění ustanovení § 24 odst. 4 týkajícího se doby finančního leasingu do § 21d odst. 1 písm. c) a § 21d odst. 2 a podmínky kladené na kupní cenu při převodu vlastnického práva k předmětu leasingu do § 21d odst. 1 písm. b). Vzhledem k rozsáhlosti zásahů do tohoto ustanovení bylo zvoleno nové přetextování § 24 odst. 4.

S ohledem na provázanost minimální doby finančního leasingu s dobou odpisování nově i u nemovitých věcí se navrhuje rovněž přemístění dosavadní podmínky § 24 odst. 4 písm. b) kladené pro uznatelnost leasingových úplat na kupní cenu předmětu leasingu po jeho ukončení, a to že tato kupní cena nesmí být vyšší než zůstatková cena při rovnoměrném odpisování z pořizovací ceny evidované u poskytovatele leasingu. Toto kritérium kladené dosud na kupní cenu (které bylo pouze fiktivním výpočtem bez ohledu na to, jak skutečně poskytovatel leasingu odpisoval) se jeví vhodné upravit a přesunout do definice finančního leasingu, a to v podobě uvedené v § 21d odst. 1 písm. b), tj. že lze ze smlouvy předpokládat, že kupní cena předmětu leasingu bude podstatně nižší než by byla obvyklá cena předmětu leasingu k datu převodu vlastnického práva,

Úpravy v dosavadním ustanovení § 24 odst. 4 písm. c) jsou legislativně technické a souvisí s úpravou v návětí § 24 odst. 4. Poslední věta ustanovení § 24 odst. 4 stávajícího znění se zrušuje s ohledem na to, že postup při nesplnění podmínek obsažených v dosavadním textu ustanovení § 24 odst. 4 je obsažen v ustanovení § 24 odst. 5.

K bodu 178 (§ 24 odst. 5 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technické úpravy v souvislosti s úpravou ustanovení § 24 odst. 4 a § 21d zákona o daních z příjmů tímto zákonem. V navrhovaném znění § 24 odst. 4 je uznatelnost úplaty u finančního leasingu jako výdaje zúžena na jedinou podmínku. Nesplnění podmínek finančního leasingu, při kterých se aplikuje § 24 odst. 5 zákona je rovněž posuzováno ve vztahu k definičním znakům finančního leasingu uvedeným v § 21d tohoto zákona.

K bodu 179 (§ 24 odst. 6)

Navrhuje se zrušit odkaz na § 24 odst. 15, který je rušen tímto zákonem.

K bodu 180 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

První navrhovaná změna souvisí se změnou terminologie v zákoně o oceňování majetku. Druhá změna navazuje na změnu terminologie v souvislosti s rekodifikací soukromého práva.

K bodu 181 (§ 24 odst. 7)

Výslovně se uvádí dosud implicitně dovozované pravidlo, že určitou část nabývací ceny nelze uplatnit dvakrát.

K bodu 182 (§ 24 odst. 15 a 16)

Navrhuje se dané odstavce zrušit z důvodu, že podmínka doby finanční leasingu je stanovena komplexně v § 21d odst. 2 jako jeden z jeho definičních znaků a podmínka zahrnutí hmotného majetku do obchodního majetku po ukončení finančního leasingu je zobecněna pro finanční leasing veškerého hmotného majetku v § 24 odst. 4.

K bodu 183 (§ 25 odst. 1 písm. i))

Jedná se o zúžení titulů bezúplatných příjmů, u kterých je vyloučená možnost uplatnění takto získaného majetku nebo majetku získaného z bezúplatných příjmů do daňově uznatelných výdajů (nákladů). Navrhovaná úprava by tak měla dopadat na tzv. veřejně prospěšné poplatníky, kteří mají dary osvobozené od daně, resp. mohou uplatnit jejich osvobození. Oproti současné úpravě se navrhuje, aby výdaje související s reprodukcí majetku získaného z dědění nebo odkazu byly daňově uznatelné.

K bodu 184 (§ 25 odst. 1 písm. t))

V souladu se zájmem na právní jistotě poplatníků dochází k výslovnému upřesnění věcného rozsahu ustanovení, v jehož rámci se mají výdaji na reprezentaci, které není možné uplatnit jako výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, na mysli dary, nikoliv ostatní plnění spadající do širší množiny bezúplatných plnění.

K bodu 185 (§ 25 odst. 1 písm. zp))

Jedná se o úpravu, která množinu bezúplatných příjmů pro účely aplikace předmětného ustanovení omezuje na případy nabytí hmotného a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, kdy byl tento majetek nabyt darováním. Navrhovaná úprava by tak měla dopadat na tzv. veřejně prospěšné poplatníky, kteří mají dary osvobozené od daně, resp. mohou uplatnit jejich osvobození.

K bodu 186 (§ 25 odst. 1 písm. zq))

Jedná se o úpravu, která množinu bezúplatných příjmů pro účely aplikace předmětného ustanovení omezuje na případy nabytí:

1) majetku neodpisovaného podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to darováním. Takovým majetkem mohou například být zásoby, pozemek, finanční majetek,

2) služeb přijatých bezúplatně.

Ustanovení dopadá na výdaje (náklady) nabyvatele související s tímto majetkem nebo službami. Souvisejícími výdaji (náklady) jsou například hodnota spotřebovaných zásob, vstupní cena pozemku, hodnota spotřebovaných služeb apod. Navrhovaná úprava by tak měla dopadat na tzv. veřejně prospěšné poplatníky, kteří mají dary osvobozené od daně, resp. mohou uplatnit jejich osvobození.

K bodu 187 (§ 25 odst. 3)

Jedná se o odstranění legislativně technické nepřesnosti v předmětném odkazu.

K bodu 188 (§ 26 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v doplnění identifikace samostatných movitých věcí nebo jejich souborů, které jsou součástí vymezení hmotného majetku podle zákona o daních z příjmů, a to tak, aby byla zajištěna žádoucí vazba na vymezení těchto věcí podle předpisů upravujících účetnictví, které slovo „hmotné“ obsahují, a též z důvodu, že nový občanský zákoník v § 496 nově rozlišuje mezi věci hmotnou a nehmotnou.

K bodu 189 (§ 26 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve vypuštění textu, který se navrženým doplněním do ustanovení § 29 odst. 1 zákona o daních z příjmů stává nadbytečným.

K bodu 190 (§ 26 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v doplnění identifikace samostatných movitých věcí nebo jejich souborů, které jsou součástí vymezení hmotného majetku podle zákona o daních z příjmů, a to tak, aby byla zajištěna žádoucí vazba na vymezení těchto věcí podle předpisů upravujících účetnictví, které slovo „hmotné“ obsahují, a též z důvodu, že nový občanský zákoník v § 496 nově rozlišuje mezi věci hmotnou a nehmotnou.

K bodu 191 (§ 26 odst. 7 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu odstraňující nadbytečný odkaz v § 26 odst. 7 písm. b) na ustanovení jednotlivých písmen § 30 odst. 10 zákona o daních z příjmů. Režim polovičního odpisu podle § 26 odst. 7 písm. b) zákona o daních z příjmů se týká všech písmen § 30 odst. 10 zákona o daních z příjmů, tedy i dosud zde neuváděného písmene f).

K bodu 192 (§ 27 písm. j))

Navržená úprava z množiny bezúplatných příjmů pro účely aplikace předmětného ustanovení vybírá pouze případy nabytí hmotného majetku darováním, a to jak v případě obdarovaného fyzické, tak i právnické osoby. Vzhledem k tomu, že návrh ustanovení se již netýká dědictví nebo odkazu, navrhuje se současně zrušit výjimky týkající se fyzických osob.

K bodu 193 (§ 28 odst. 3)

Jde o doplnění ustanovení, které stanoví, že technické zhodnocení majetku pořizovaného formou finančního leasingu může odpisovat i uživatel, který si majetek pořizuje na finanční leasing, tak jak to zákon stanovil již do konce roku 2013. Úprava navazuje na nový § 21d odst. 2 zákona účinný od 1. ledna 2014, který stanoví, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení tohoto zákona o nájmu.

K bodu 194 (§ 29 odst. 1 písm. a))

V případě, kdy si podnikatel v době delší než jeden rok před vložením do obchodního majetku pořídil movitou věc, např. automobil, je vstupní cenou reprodukční pořizovací cena. Vložil-li by např. podnikatel do obchodního majetku 4 roky starý automobil, vstupní cenou by byla cena reprodukční. Pro pronajímatele, který nemá ve smyslu zákona obchodní majetek, zákon obdobnou úpravu vstupní ceny nestanoví. Pokud by např. poplatník zahájil nájem 4 roky starého automobilu, vstupní cenou by byla kupní cena. Z uvedeného důvodu se navrhuje do zákona doplnit, že i v případě zahájení nájmu movité věci starší než 1 rok bude vstupní cenou reprodukční pořizovací cena.

K bodu 195 (§ 29 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o úpravu, která reaguje na dichotomii jednotek vzniklou po 1. lednu. 2014, kdy jednotky vymezené podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, obsahují podíl na společných částech nemovité věci v podobě pozemku, který však není hmotným majetkem podle zákona o daních z příjmů. Z důvodu posílení jistoty poplatníků se navrhuje doplnění § 29 odst. 1 zákona o daních z příjmů pravidlo, které vylučuje pro účely zjištění vstupní ceny jednotky tu jeho část, která je pozemkem.

K bodu 196 (§ 29 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná úprava odstraňuje pochybnost poplatníka, kterých forem bezúplatného příjmu se ustanovení vztahující se k přijatému bezúplatnému příjmu ve formě účelového daru na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technického zhodnocení týká.

K bodu 197 (§ 29 odst. 6 písm. a))

V souvislosti se změnou uspořádání § 23 odst. 6 dochází ke změně odkazu v ustanovení § 29 odst. 6.

K bodu 198 (§ 29 odst. 6 závěrečná část ustanovení)

V souvislosti se změnou uspořádání § 23 odst. 6 dochází ke změně odkazu v ustanovení § 29 odst. 6.

K bodu 199 (§ 29 odst. 10)

Navrhovaná úprava se týká výdajů, u kterých pro daňovou uznatelnost konkrétního výdaje týkajícího se hmotného nebo nehmotného majetku v základu daně z příjmů poplatníka je určující způsob, jak je o tomto výdaji účtováno v jeho účetnictví. Pro daňový režim předmětného souvisejícího výdaje je rozhodující, jak bylo o tomto výdaji zaúčtováno v souladu s platnými právními předpisy, které účetnictví upravují. Tento postup se navrhuje aplikovat také v oblasti hmotného a nehmotného majetku, který je předmětem vkladu a kde je rozhodující, zda předmětný výdaj vstoupil v účetnictví nabyvatele do ocenění tohoto majetku jako náklad související s jeho pořízením.

Navrhovaná úprava například řeší postup v situaci, kdy podle úpravy provedené zákonným opatřením Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, je nabytí nemovité věci vkladem předmětem této daně a není od ní osvobozeno. Navrhovaná úprava by měla umožnit poplatníkovi daně z příjmů v případě, kdy se poplatníkem této daně stane nabyvatel nemovité věci a hodnotu předmětné daně si nabyvatel zahrne do účetního ocenění vkládané nemovitosti, pokračovat v daňovém odpisování ve smyslu a při splnění dalších podmínek ustanovení § 30 odst. 10 z ocenění nemovité věci u původního odpisovatele, navýšeného o daň z nabytí nemovitých věcí, pokud ji nabyvatel zaplatil. Při absenci navrhované úpravy by daň z nabytí nemovitých věcí byla pro daňové účely jednorázovým nákladem. Úprava sleduje nastolení stavu, kdy koresponduje daňové a účetní zachycení uvedené daně.

Obdobně se bude postupovat podle navrženého ustanovení i u dalších výdajů vstupujících do ocenění vloženého majetku u nabyvatele jako náklad související s jeho pořízením.

K bodu 200 (§ 30 odst. 10 písm. b) úvodní část ustanovení)

Navrhuje se nahradit návětí § 30 odst. 10 písm. b) obsahující výčet jednotlivých subjektů oprávněných pokračovat v odpisování v případě hmotného majetku nabytého vkladem či přeměnou obecným pojmem poplatník, neboť současný výčet není úplný.

Navrhovanou úpravou jsou do daného ustanovení zahrnuty i fundace a ústav, které jsou definovány v ustanoveních § 303 a následujících, resp. § 402 a následujících zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. V této souvislosti se však nenavrhuje další úprava pro tyto instituty v jednotlivých bodech ustanovení § 30 odst. 10 písm. b) zákona o daních z příjmů, a to s ohledem na novelou navržené ustanovení § 21f zákon o daních z příjmů, ve kterém se vklad do fundace nebo ústavu připodobňuje k vkladu do obchodní korporace (obdobně se tomu tak děje v případě svěřenského fondu).

K bodu 201 (§ 30 odst. 10 písm. b) bod 4)

Dochází ke zrušení ustanovení § 30 odst. 10 písm. b) bodu 4 zákona o daních z příjmů, a to v souvislosti s navrženým novelizačním bodem, který stanoví, že pro účely daní z příjmů se na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti hledí jako na vklad do obchodní korporace. V důsledku této úpravy není třeba zachovávat speciální bod týkající pokračování v odpisování pro majetek vyčleněný svěřenskému fondu, neboť režim vyčlenění majetku do svěřenského fondu, resp.

zvýšení majetku svěřenského fondu se navrhuje podřadit pod režim vkladů, který je obecně řešen v § 30 odst. 10 písm. b) bodu 1 stávajícího znění zákona o daních z příjmů.

K bodu 202 (§ 30 odst. 10 písm. i))

Jedná se o terminologickou změnu navazující na nové pojmy soukromého práva, kdy je od 1. ledna 2014 užíván pojem „zápůjčka“ (§ 2390 NOZ) namísto dosavadního pojmu „půjčka“, přičemž po věcné stránce se jejich vymezení shoduje.

K bodu 203 (§ 30 odst. 10 písm. m))

Dochází ke zrušení stávajícího ustanovení § 30 odst. 10 písm. m) zákona o daních z příjmů, jehož obsah je ve vztahu k navržené úpravě § 30 odst. 10 písm. b) bodu 1 duplicitní.

K bodu 204 (§ 33a odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v doplnění identifikace samostatných movitých věcí nebo jejich souborů, které jsou součástí vymezení hmotného majetku podle zákona o daních z příjmů, a to tak, aby byla zajištěna žádoucí vazba na vymezení těchto věcí podle předpisů upravujících účetnictví, které slovo „hmotné“ obsahují, a též z důvodu, že nový občanský zákoník v § 496 nově rozlišuje mezi věci hmotnou a nehmotnou.

K bodu 205 (§ 34 odst. 3)

V souvislosti s upřesněním v § 18a odst. 5 písm. c), že za poskytovatele zdravotních služeb pro účely zákona o daních z příjmů se považuje pouze poplatník, který má oprávnění poskytovat zdravotní služby podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách se upřesňuje ustanovení odstavce 3 a možnost uplatnit odpočet daňové ztráty se týká pouze poskytovatele zdravotních služeb s oprávněním poskytovat zdravotní služby. Navrhovaná úprava tak dopadá na provozovatele sociálních služeb, kteří pouze doplňkově poskytují zdravotní služby, mají formu obecně prospěšné společnosti a kteří doplněním § 18a odst. 5 písm. c) budou uplatňovat tzv. úzký základ daně.

K bodu 206 (§ 34g odst. 4 písm. a) bod 3)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění.

K bodu 207 (§ 34g odst. 4 písm. b))

Jedná se o legislativně technické zpřesnění.

K bodu 208 (§ 35ba odst. 1 písm. a))

Na základě koaliční smlouvy se navrhuje přiznat základní slevu na poplatníka i starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu.

K bodu 209 (§ 35ba odst. 2)

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na pojem „daňový rezident“ zavedený v § 2 zákona zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 210 (§ 35ba odst. 2)

Z důvodu snížení administrativní zátěže poplatníků se navrhuje zrušit povinnost dokládat výši příjmů ze zdrojů ze zahraničí na daném formuláři. Nadále trvá však povinnost tento příjem doložit potvrzením zahraničního správce daně. Forma je tedy volná.

K bodu 211 (§ 35ba odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu pro právní jistotu poplatníků i správců daně navazující na nový postup zdaňování příjmů zemřelého poplatníka do doby rozhodnutí o dědictví stanovené zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a na ustanovení § 12 odst. 3 zákona o daních z příjmů.

K bodu 212 (§ 35bb odst. 3)

Jde o legislativně technickou úpravu v nově navrženém ustanovení § 35bb (jedná se o novelu zákona o daních z příjmů vládním návrhem zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů (sněmovní tisk 82)), která reaguje na změnu vymezení vyživovaného dítěte tímto zákonem v § 35c odst. 6 úvodní části ustanovení zákona o daních z příjmů.

K bodu 213 (§ 35bb odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu, kdy se legislativní zkratka jen "minimální mzda" přesunutá z § 35c odst. 4 do § 35bb odst. 4 vládním návrhem zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů (sněmovní tisk 82) nahrazuje definicí minimální mzdy pro účely zákona o daních z příjmů v novém § 21g v rámci obecných společných ustanovení pro daň z příjmů fyzických a právnických osob.

K bodu 214 (§ 35c odst. 1)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 215 (§ 35c odst. 1)

Vláda se ve svém programovém prohlášení zavázala k následujícímu kroku: „Od roku 2015 postupné zvyšování slevy na dani na druhé a další dítě s cílem podstatně zvýšit slevu na dani na druhé a další dítě do konce volebního období.“ Navrhuje se zvýšit daňové zvýhodnění na druhé vyživované dítě o 200 Kč měsíčně, tj. o 2 400 Kč ročně a na další vyživované dítě o 300 Kč měsíčně, tj. o 3 600 Kč ročně. Maximální výše daňového bonusu zůstává nezměněna.

Daňové zvýhodnění tak bude nutné s ohledem na jeho výši uplatňovat v souvislosti s počtem dětí. Pokud v průběhu zdaňovacího období dojde ke změně počtu dětí (např. narozením druhého dítěte v rodině), pak se jedná o druhé dítě, na které bude uplatněno daňové zvýhodnění ve výši 15 804 Kč ročně, resp. poměrná část tohoto daňového zvýhodnění v souvislosti s dalšími podmínkami pro jeho uplatnění. Pokud v průběhu zdaňovacího období např. jedno ze dvou vyživovaných dětí přestane být vyživovaným dítětem ve smyslu § 35c odst. 6 zákona o daních z příjmů, bude poplatník uplatňovat na zbývající dítě daňové zvýhodnění ve výši 13 404 Kč ročně, resp. poměrnou část z této částky, neboť se počet dětí snížil ze dvou na jedno. Stejně tomu bude v situaci, kdy se u poplatníka vyživujícího tři děti a uplatňujícího tak daňové zvýhodnění ve výši 13 404 Kč, 15 804 Kč a 17 004 Kč sníží počet vyživovaných dětí ze tří na dvě děti. Poplatník pak bude uplatňovat daňové zvýhodnění již jen ve výši na „jedno“ a „druhé“ dítě (13 404 Kč a 15 804 Kč). Pro ilustraci postupu zjištění výše daňového zvýhodnění uplatňovaného na více dětí slouží následující příklad:

Poplatník uplatňuje daňové zvýhodnění v roce 2015 na dvě děti žijící s ním ve společně hospodařící domácnosti. Na zletilého studujícího syna jen za kalendářní měsíce leden až srpen, neboť syn ukončí v tomto roce studium na střední škole a ve studiu dále nepokračuje a na nezletilou dceru po celý rok.

Nárokové částky daňového zvýhodnění podle § 35c zákona o daních z příjmů:

Daňové zvýhodnění na jedno vyživované dítě	13 404 Kč ročně	1 117 Kč měsíčně
Daňové zvýhodnění na druhé vyživované dítě	15 804 Kč ročně	1 317 Kč měsíčně

Výpočet daňového zvýhodnění u poplatníka za celý rok 2015:

Vyživované děti	Za kal. měsíce	Výpočet	Za kal. měsíce	Výpočet
Zletilý syn	I – VIII	1 117 x 8	-	-
Celkem		8 936 Kč		
Nezletilá dcera	I – VIII	1 317 x 8	IX – XII	1 117 x 4
Celkem		10 536 Kč		4 468 Kč

Daňové zvýhodnění u poplatníka na obě děti v úhrnu za celý rok: 8 936 + 10 536 + 4 468 = 23 940 Kč

Z výše uvedeného vyplývá, že

a) na zletilého syna bude náležet daňové zvýhodnění ve výši stanovené na jedno dítě za měsíce I. – VIII. v úhrnné výši 8 936 Kč (1 117 x 8), a

b) na nezletilou dceru bude náležet daňové zvýhodnění za měsíce I. – XII. v úhrnné výši 15 004 Kč, z toho za měsíce I.-VIII. ve výši stanovené na druhé dítě tj. 10 536 Kč a za měsíce IX.-XII. ve výši stanovené na jedno dítě tj. 4 468 Kč (1 317 x 8 = 10 536 a 1 117 x 4 = 4 468).

Vzhledem k tomu, že s ohledem na § 35c odst. 10 bude nezletilá dcera považována po část roku (I. – VIII.) za „druhé dítě“ a po část roku (IX. – XII.) za „jedno“ dítě, nebude se výsledná roční částka daňového zvýhodnění za celý rok rovnat ani jedné z částek uvedených v § 35c odst. 1 pro „jedno“ a „druhé“ dítě (13 404 Kč a 15 804 Kč), ale bude v jejím rozpětí, tedy ve výši 15 004 Kč.

K bodu 216 (§ 35c odst. 1)

Smyslem navrhované úpravy je zajištění nároku na daňové zvýhodnění na více dětí vyživovaných v rámci jedné společně hospodařící domácnosti v nové diferencované výši „podle počtu dětí“ (tj. v současné částce na jedno dítě a ve vyšších částkách na druhé dítě a na třetí a každé další dítě) za okolností, že daňové zvýhodnění na tyto děti nebude uplatňovat pouze jeden z poplatníků (rodičů), ale kdy si poplatníci (rodiče) daňové zvýhodnění náležející na těchto „více“ dětí rozdělí.

Bude-li tedy např. uplatňovat daňové zvýhodnění na jedno dítě u svého zaměstnavatele matka a na další dvě děti u svého zaměstnavatele otec, bude náležet daňové zvýhodnění na jedno z těchto dětí ve výši 13 404 Kč a na další dvě děti ve výši 15 804 Kč a 17 004 Kč. Bude pak záležet na rozhodnutí rodičů, v jaké výši si daňové zvýhodnění na tyto tři děti uplatní v prohlášení k dani u svého zaměstnavatele. Tzn. zda si matka uplatní nárok na daňové

zvýhodnění u svého zaměstnavatele jen ve výši 13 404 Kč a otec na druhé dítě ve výši 15 804 Kč a na třetí dítě ve výši 17 004 Kč; nebo matka si uplatní daňové zvýhodnění na druhé dítě ve výši 15 804 Kč a otec daňové zvýhodnění na jedno dítě ve výši 13 404 Kč a na třetí dítě ve výši 17 004 Kč.

Mezi rodiči tedy musí existovat shoda nejen v tom, kdo z nich si daňové zvýhodnění na to které dítě uplatní, ale i v tom, v jaké výši si na to které dítě daňové zvýhodnění uplatní.

K bodu 217 (§ 35c odst. 4)

Upřesňuje se, že zahrne-li poplatník příjmy zdaněné v průběhu zdaňovacího období srážkou podle zvláštní sazby daně do ročního základu daně v daňovém přiznání, tyto příjmy se započtou do limitu pro výplatu daňového bonusu stanoveného ve výši šestinásobku minimální mzdy.

K bodu 218 (§ 35c odst. 5)

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na pojem „daňový rezident“ zavedený v § 2 zákona zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 219 (§ 35c odst. 5)

Z důvodu snížení administrativní zátěže poplatníků se navrhuje zrušit povinnost dokládat výši příjmů ze zdrojů ze zahraničí na daném formuláři. Nadále trvá však povinnost tento příjem doložit potvrzením zahraničního správce daně. Forma je tedy volná.

K bodu 220 (§ 35c odst. 6 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se pro účely daňového zvýhodnění prohlásit za vyživované dítě poplatníka dítě po zániku pěstounské péče (tj. péče, která nahrazuje péči rodičů), jestliže dítě nadále žije ve společně hospodařící domácnosti se svým bývalým pěstounem.

Podle § 970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, pěstounská péče zaniká, nabude-li dítě plné svéprávnosti a nejpozději dosažením zletilosti. Je-li tedy dítě svěřeno rozhodnutím příslušného orgánu do pěstounské péče, okamžikem nabytí svéprávnosti nebo zletilosti tato péče zaniká (tj. nejedná se již o „dítě v péči, nahrazující péči rodičů“), a není možné na něj uplatnit daňové zvýhodnění, i když ostatní podmínky stanovené v § 35c zákona o daních z příjmů jsou pro tyto účely splněny. Cílem tohoto opatření je zajištění vzájemné provázanosti mezi novým občanským zákoníkem, zákonem o daních z příjmů a zákonem č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, podle kterého tomuto dítěti rovněž zůstává zachován i po dosažení zletilosti nárok na příspěvek na úhradu potřeb dítěte.

K bodu 221 (§ 35c odst. 6 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, aby bylo zřejmé, že jde-li o daňové zvýhodnění na dítě druhého z manželů, k uplatnění nároku na daňové zvýhodnění postačí, aby dítě s nevlastním rodičem žilo ve společně hospodařící domácnosti, tak jak zákon stanovil do konce roku 2013.

Jde-li o daňové zvýhodnění na vlastního vnuka nebo vnuka druhého z manželů, je třeba nejen s tímto vnukem sdílet společně hospodařící domácnost, jak stanoví § 35c odst. 1 zákona, ale ještě je třeba, aby jeho rodiče neměli dostatečné příjmy, ze kterých by mohli daňové zvýhodnění na dítě uplatnit. Bude-li se např. jednat o manžele, kde manželka nemá žádné

příjmy, pečuje o dítě, manžel – student, má příjem ze samostatné činnosti 100 000 Kč, uplatní manžel slevy na dani podle § 35ba zákona a poté daňové zvýhodnění na dítě. Vzhledem k výši příjmu manžela, bude mít nárok na daňový bonus v souladu s § 35c odst. 4 zákona on a nikoliv prarodič.

Dosáhne-li však příjem manžela ze samostatné činnosti např. pouze 50 000 Kč, uplatní manžel pouze slevy na dani podle § 35ba zákona. Daňové zvýhodnění v podobě daňového bonusu manžel uplatnit nemůže, jeho příjem nedosáhl šestinásobku minimální mzdy (6 x 8 500 = 51 000) v souladu s § 35c odst. 4 zákona. V takovém případě, pokud vnouče žije ve společně hospodařící domácnosti s prarodiči, si mohou daňové zvýhodnění uplatnit prarodiče.

K bodu 222 (§ 35d odst. 8)

V návaznosti na prodloužení lhůty pro roční zúčtování záloh (do 31. března) se navrhuje prodloužit současně lhůtu pro vrácení přeplatků na dani vypočtených při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplacení případných doplatků na daňových bonusech, tedy pro splnění povinností spojených s ročním zúčtováním záloh a daňového zvýhodnění.

K bodu 223 (§ 36 odst. 1 písm. a) bod 2)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění a sjednocení pojmosloví dle uznávaného konceptu, aby nedocházelo k jejich matoucímu zaměňování v zákoně. Pojem „příjem z nájemného“ je třeba vykládat tak, že se jedná o příjmy plynoucí z nájmu (též tzv. operativního leasingu). Nezahrnuje příjmy z finančního leasingu, a to na základě ustanovení § 21d odst. 2, který stanoví, že na finanční leasing se nepoužijí ustanovení o nájmu.

Příjmy z finančního leasingu (dříve finančního pronájmu s následnou koupí movité věci) jsou zdaňovány odlišnou výší zvláštní sazby daně z příjmů podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. d).

Naproti tomu § 22 odst. 1 písm. g) bod 5 obsahuje jak příjmy z nájmu, tak příjmy v podobě leasingových splátek, neboť toto ustanovení používá spojení „příjmy z užívání“, což je pojem, který zastřešuje oba výše zmíněné instituty.

Speciálním ustanovením vůči § 36 odst. 1 písm. a) (a rovněž i písm. b)) je ustanovení § 36 odst. 1 písm. c), které postihuje příjmy plynoucí do tzv. „daňových rájů“ vyšší sazbou daně. Toto se samozřejmě nevztahuje na úplaty o finančním leasingu, který není obsažen v písm. a) ani v písm. b) (je upraven v § 36 odst. 1 písm. d)). Úplatou se rozumí leasingové splátky, tj. nikoliv kupní cena za předmět leasingu na konci leasingového vztahu.

K bodu 224 (§ 36 odst. 1 písm. b) bod 1)

U příjmů, které nejsou výplatou podílem na zisku, se umožňuje v základu daně pro daň vybíranou srážkou daně uplatnit nabývací cenu daného kapitálového majetku.

Ustanovení vychází z výčtu uvedeného v § 22 odst. 1 písm. g) bod 3, které pracuje s množinou podíly na zisku, vypořádací podíly obchodních korporací a jiné příjmy z držby kapitálového majetku. Jedná se i o případ, pokud poplatník získal úplatně obchodní podíl na obchodní společnosti a součástí vlastního kapitálu této obchodní společnosti byly vratitelné položky typu emisního ážia nebo příplatku mimo vlastní kapitál. Shrnujícím pojmem je tedy pojem „příjem z držby kapitálového majetku“, který má složky podíly na zisku, vypořádací podíly, podíly na likvidačním zůstatku a jiné příjmy z držby kapitálového majetku.

K bodu 225 (§ 36 odst. 2 písm. d))

Navrhuje se ustanovení týkající se příjmů z kapitálového majetku, kterým jsou i podíly na zisku, uvést do souladu se zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Ten umožňuje

podíly na zisku vyplácet i jiným osobám než těm, které mají majetkový podíl na obchodní korporaci (§ 34 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích).

Tato úprava přímo souvisí s úpravou provedenou v § 8 odst. 1, kde se ruší slova „z majetkového podílu“ a slova „společnost s ručením omezeným“, „komanditní společnost“ a „družstvo“ se nahrazují pojmem „obchodní korporace“. Obdrží-li následně podíl na zisku osoba, která nemá majetkový podíl na obchodní korporaci, bude se i na její straně jednat o příjem podle § 8 zákona zdaněný srážkou v souladu s § 36 zákona. Tím tato osoba nebude muset podávat daňové přiznání. Výjimkou bude podíl na zisku vyplacený zaměstnanci, který bude i nadále příjmem podle § 6 zákona v souladu s § 6 odst. 1 písm. d) zákona (v návaznosti na předvětí § 8 odst. 1 zákona). Současně se navrhuje doplnit v tomto smyslu ustanovení § 36 zákona. Ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) se dále navrhuje uvést do souladu s § 36, který pro jiné výnosy z držby cenných papírů srážkovou daň nestanoví.

U poplatníků daně z příjmů právnických osob bude tento druh příjmů zdaňován v obecném základu daně, neboť nejde o příjem z účasti na společnosti, ale v podstatě o bezúplatný druh příjmu. Odlišný přístup vychází z daného stavu, kdy v případě fyzických osob je preferován výběr daně formou srážkové daně, aby nevznikala povinnost podání daňových přiznání, zatímco u právnických osob toto hledisko není důležité a z věcné podstaty se tento příjem řadí k příjmům, které se zahrnují do základu daně.

K bodu 226 (§ 36 odst. 2 písm. e))

Jedná se o reakci na úpravu v § 10.

K bodu 227 (§ 36 odst. 2 písm. i))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu vzniklou přijetím ZOK, kde již není dále stanovena povinnost obchodních korporací vytvářet a udržovat rezervní fond (resp. nedělitelný fond v případě družstva). Obchodní korporace také může (po úpravě stanov) již existující rezervní fond zrušit a zdroje v něm naakumulované použít jinak nebo je i rozdělit mezi členy obchodní korporace (akcionáře, společníky nebo členy družstva). Navrhovaná úprava stanoví pro příjem členů obchodní korporace z podílu takto rozdělovaných zdrojů rezervního fondu stejný režim, jako platí v případě příjmu při snížení základního kapitálu. To znamená, že při částečném rozpouštění rezervního fondu členům korporace se nejdříve vyplácí ta část rezervního fondu, která byla vytvořena ze zisku obchodní korporace a jejíž výplata podléhá srážkové dani, a až poté část rezervního fondu, která byla vytvořena při vzniku společnosti (příplatek nad emisní kurs akcií – odst. 2 § 217 Obchodního zákoníku).

Termín „obdobný fond“ zahrnuje nedělitelný fond vzniklý podle § 235 Obchodního zákoníku nebo jiné obdobné fondy, které mohou být vytvořeny, neboť ZOK výslovně nevylučuje i vytváření jiných fondů obdobných rezervnímu, pokud je to dáno jiným právním předpisem nebo stanovami obchodní korporace, proto je platnost ustanovení rozšířena i na tyto fondy.

K bodu 228 (§ 36 odst. 2 písm. k))

Ustanovení § 4 odst. 1 upravující osvobození od daně je poplatné i pro § 36, tj. pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně. Znamená to, že pokud je daný příjem dle ustanovení § 4, 4a, 10, 19 či 19b od daně z příjmů osvobozen, není zdaňován ani podle § 36. Z tohoto důvodu je v § 36 odst. 2 explicitní odvolávání se na konkrétní ustanovení o osvobozeních nadbytečné a také matoucí. Tento explicitní odkaz se proto navrhuje zrušit.

K bodu 229 (§ 36 odst. 2 písm. l))

Ustanovení § 4 odst. 1 upravující osvobození od daně je poplatné i pro § 36, tj. pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně. Znamená to, že pokud je daný příjem dle

ustanovení § 4, 4a, 10, 19 či 19b od daně z příjmů osvobozen, není zdaňován ani podle § 36. Z tohoto důvodu je v § 36 odst. 2 explicitní odvolávání se na konkrétní ustanovení o osvobozeních nadbytečné a také matoucí. Tento explicitní odkaz se proto navrhuje zrušit.

K bodu 230 (§ 36 odst. 2 písm. v))

Dochází ke zrušení obsoletního stanovení zvláštní sazby daně z příjmů u odchodného příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštního právního předpisu v § 36 odst. 2 písm. v) zákona o daních z příjmů, neboť tento příjem je osvobozen podle § 4 odst. 1 písm. n) zákona o daních z příjmů a tudíž se neaplikuje ustanovení o zvláštní sazbě daně.

K bodu 231 (§ 36 odst. 3)

Legislativně technické upřesnění, aby bylo zřejmé, jak postupovat v případech, kdy se jedná o sraženou daň z jednotlivého druhu příjmů poplatníků fyzických nebo právnických osob u příjmů uvedených v 36 odst. 2 písm. a) a písm. m) zákona o daních z příjmů.

K bodu 232 (§ 36 odst. 4)

V návaznosti na návrh popsaný v důvodové zprávě k novému ustanovení § 17b, který zavádí nový způsob zdaňování investičních fondů, se navrhuje omezit platnost ustanovení § 36 odst. 4 pouze pro základní investiční fondy.

K bodu 233 (§ 36 odst. 6)

Navrhovaná úprava reaguje na skutečnost, že činnost Střediska cenných papírů byla dne 26. 6. 2010 ukončena a nahrazena Centrálním depozitářem cenných papírů, a.s.. Z důvodu sjednocení pojmů se uvádí „centrální depozitář zaknihovaných cenných papírů“, který používá i zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu.

K bodu 234 (§ 36 odst. 7)

Navrženou úpravou § 36 odst. 7 zákona o daních z příjmů nebude ponechána možnost zahrnout příjmy autorů vymezené v § 7 odst. 6 zákona o daních z příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona o daních z příjmů, do daňového přiznání. Pro budoucnost tak odpadá možnost započtení výše této srážky na reálnou výši daně poplatníka, neboť výše srážené daně je reálnou výší daně, která je okamžikem uskutečnění odpovídající srážky odvedena.

Dále se navrhuje upřesnit osobní působnost § 36 odstavce 7, jenž se vztahuje pouze na daňové rezidenty, kteří jsou fyzickými osobami, a jeho vymezení oproti odstavci 8 v tomto směru.

V souvislosti s dalším upřesněním znění § 36 odst. 7 se považuje za nutné vyjádřit, že účinky předpokládané tímto ustanovením nastanou pouze za předpokladu, že do daňového přiznání budou zahrnuty veškeré příjmy poplatníka podle § 6 odst. 4.

Považuje se za nutné také vymezit lhůtu, ve které může být na příjmy podle § 6 odst. 4 související s konkrétním zdaňovacím obdobím uplatněno ustanovení § 36 odst. 7.

K bodu 235 (§ 36 odst. 8)

Jedná se o terminologickou změnu, která sjednocuje označení poplatníka v § 36 odstavci 8 zákona o daních z příjmů s označením užitým v odstavci 7, když odstraňuje výslovný odkaz na poplatníky uvedené v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 zákona o daních z příjmů, neboť skutečnost, že ustanovení se vztahuje pouze na daňové nerezidenty, vyplývá z odkazu na § 22 zákona o daních z příjmů. Dále se v souladu s prvotním záměrem množné číslo „poplatníci“ nahrazuje jednotným číslem „poplatník“, a to v celém ustanovení vč. souvisejících formulací.

V návaznosti na upřesnění osobní působnosti odstavce 7 a 8 je žádoucí, aby se postup k zamezení druhého odvodu daně, který může nastat podáním daňového přiznání k základu daně, z něhož byla daň již řádně odvedena srážkou, vztahoval také na daň, jež má být odvedena srážkou podle § 6 odst. 4 zákona o daních z příjmů u poplatníků, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské Unie. Z tohoto důvodu je třeba do odkazu na vybrané zdroje příjmů, jež jsou u poplatníků, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské Unie předmětem daně podle § 22 odst. 1 zákona o daních z příjmů, a na něž se vztahuje znění odstavce 8 doplnit písm. b), řadící mezi tyto zdroje za tam stanovených podmínek příjmy ze závislé činnosti, přičemž zahrnuje též situaci srážky daně podle § 6 odst. 4 zákona o daních z příjmů.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

K bodu 236 (§ 38a odst. 2)

Jedná se o legislativní úpravu, které reflektuje nový postup zdaňování příjmů z tzv. ležící pozůstalosti zavedený daňovým řádem v § 239 až § 239b s účinností od 1. ledna 2014, kdy se tyto příjmy zdaňují jako by zůstavitel žil. Takto se postupuje až do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, přičemž zůstavitelovu daňovou povinností plní osoba spravující pozůstalosti, a to vlastním jménem na účet pozůstalosti. Osoba spravující pozůstalost tak bude podávat řádná i dodatečná daňová tvrzení, a to za celé zdaňovací období nebo jeho část, ve standardních lhůtách stanovených daňovým řádem. Daňová tvrzení bude osoba spravující pozůstalost podávat za všechna zdaňovací období, která uplynou ode dne smrti zůstavitele až do dne předcházejícímu dni skončení řízení o pozůstalosti. Vzhledem ke skutečnosti, že se v daňovém tvrzení týkajícím se daňové povinnosti zůstavitele vzniklé ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, neuplatní nezdanitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně, slevy na dani ani daňové zvýhodnění, navrhuje se do zákona doplnit, že se v daném případě nebudou platit zálohy na daň. Systematicky se tato nová úprava vkládá do § 38a odst. 2 zákona o daních z příjmů, který upravuje výjimky z placení záloh.

K bodu 237 (§ 38a odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků byla zákonným opatřením Senátu podřazena režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v tomto ustanovení upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 238 (§ 38a odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků byla zákonným opatřením Senátu podřazena režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v tomto ustanovení upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 239 (§ 38a odst. 10)

V souvislosti se změnou pojmosloví provedenou v příslušných ustanoveních § 23a až 23d zákona o daních z příjmů se má za vhodné nahradit pojmy „společnost nebo družstvo“ pojmem „obchodní korporace“.

Dále se navrhuje vypustit pro nadbytečnost slova „rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu“, neboť z § 174 daňového řádu vyplývá, že správce daně stanovuje zálohy rozhodnutím.

K bodu 240 (§ 38c odst. 1)

Jedná se o legislativní úpravu, která reflektuje skutečnost, že plátcem daně je i jiná entita než fyzická či právnická osoba, a to taková, která sice nemá právní osobnost, ale zákon o daních z příjmů ji přiznává daňovou subjektivitu, a je tak poplatníkem daně z příjmů právnických osob. Jedná se zejména o svěřenský fond nebo podílový fond, které v případě daně vybírané srážkou, jsou v postavení plátce daně. V případě podílových fondů bude povinnosti plátce daně za tyto fondy i nadále vykonávat pověřená osoba, která je za to ze zákona zodpovědná (tj. administrátor investičního fondu), stejně jako za ně vykonává i povinnosti vyplývající z jejich pozice daňového poplatníka (vedení účetnictví, podání daňového přiznání atd.). V případě svěřenských fondů bude tyto povinnosti plnit svěřenský správce. V případě výplaty příjmů (dávek) ze III. pilíře dle smlouvy o doplňkovém penzijním spoření a smlouvy o penzijním připojištění se státním příspěvkem, je plátcem daně penzijní společnost, která obhospodařuje příslušné fondy tohoto penzijního pilíře. Odlišné postavení penzijních společností plyne ze zákona o doplňkovém penzijním spoření, který přesně určuje kdy a v jaké výši mohou být dávky vypláceny. Pokud účastník spoří ve více fondech jedné penzijní společnosti, je dávka vyplácena vždy z prostředků, které jsou rozloženy, resp. zainvestovány v těchto fondech, a proto tuto činnost může provádět pouze penzijní společnost.

K bodu 241 (§ 38d odst. 2)

Navrhovaná úprava stanoví, že u příjmů z podřízeného podílu na zisku, jehož výplata závisí na splnění dané podmínky, která ještě v okamžiku rozhodnutí valné hromady (nebo jiného relevantního orgánu) nebyla splněna, není nutno dodržet podmínku, že daň musí být sražena nejpozději do konce třetího měsíce (resp. do konce měsíce u zaknihovaných CP), ale daň může být sražena až v okamžiku výplaty (pokud k ní dojde). Podobně se postupuje i v případě, že výplata podílů na zisku byla odmítnuta statutárním orgánem.

Navrhovaná úprava dále stanoví, že v případě výplaty podílu na zisku, který plyne z vlastních akcií, je povinnost srážky posunuta do okamžiku, kdy akcie přejde do vlastnictví jiného poplatníka, neboť jen v tom případě může ke srážce dojít. V případě, že akcie nebudou do doby splatnosti podílu na zisku převedeny na třetí osobu, tak právo na podíl na zisku spojené s vlastní akcií v majetku společnosti zaniká a srážková daň se nesráží.

K bodu 242 (§ 38d odst. 9)

Navrhuje se pro nadbytečnosti zrušit ustanovení, které pro účely zákona o daních z příjmů dává organizační složce státu stejné právní postavení jako má plátce daně, neboť organizační složka státu je v důsledku nového znění § 38c odst. 1 zákona o daních z příjmů plátcem daně z titulu poplatníka daně z příjmů právnických osob.

K bodu 243 (§ 38f odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků byla zákonným opatřením Senátu podřazena režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v tomto ustanovení upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

Dále se jedná o legislativně technickou úpravu zajišťující správný odkaz v textu § 38f odst. 3 zákona o daních z příjmů. Odstavec 14 v § 6 zákona o daních z příjmů byl v důsledku zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. s účinností od 1. ledna 2014 přečíslován na odstavec 13 § 6 zákona o daních z příjmů.

K bodu 244 (§ 38g odst. 4)

Navržená změna zužuje případy, kdy je poplatník daně z příjmů fyzických osob povinen podat daňové přiznání při solidárním zvýšení daně. Dle navrženého znění poplatník musí podat daňové přiznání pouze v situaci, kdy se jeho daň za dané zdaňovací období zvyšuje o solidární zvýšení daně podle § 16a zákona o daních z příjmů. Tudíž tuto povinnost poplatník nemá, pokud se pouze jeho záloha, popř. zálohy zvýšily o solidární zvýšení daně podle § 38ha zákona o daních z příjmů, avšak jeho daň za dané zdaňovací období se nezvyšuje o solidární zvýšení daně podle §16a zákona o daních z příjmů.

Cílem navrhované úpravy je zjednodušit administrativní zátěž poplatníkům, u kterých sice došlo k solidárnímu zvýšení daně u zálohy, ale jejich příjmy za dané zdaňovací období nedostačují k aplikaci solidárního zvýšení jejich daně podle § 16 a zákona o daních z příjmů. V důsledku navržené změny budou moci za zákonem stanovených podmínek opět požádat o roční zúčtování daně svého zaměstnavatele.

Další cílem této úpravy je též zmírnit dopady v souvislosti s vracením přeplatků ze závislé činnosti vyplývajících z těchto daňových přiznání z účtů týkajících se daně z příjmů ze samostatné činnosti a tím i dopady na rozpočtové určení daní.

Na toto zrušení povinnosti navazuje rovněž přechodné ustanovení, které zrušuje tuto povinnost i pro zdaňovací období roku 2014.

K bodu 245 (§ 38g odst. 5)

Za účelem zajištění nového postupu při opravě chyb vzniklých zaviněním poplatníka, které bude mít plátce daně možnost řešit tím způsobem, že pouze podá oznámení správci daně a tuto dlužnou částku bude mít povinnost uhradit poplatník, se povinnost podat daňové přiznání tímto poplatníkem zakotvuje přímo do ustanovení § 38g zákona o daních z příjmů, ve kterém jsou upraveny obecné podmínky, za kterých má poplatník fyzická osoba povinnost daňové přiznání podat.

Správce daně tak již může k podání daňového přiznání poplatníka v těchto případech vyzvat. V tomto případě se neuplatní pokuta za opožděné tvrzení daně, pokud bude daňové přiznání podáno nejpozději ve lhůtě stanovené správcem daně ve výzvě k podání daňového přiznání.

K bodu 246 (§ 38ga písm. b))

Navrhuje se, aby v případě zdaňování příjmů z ležící pozůstalosti osobou spravující pozůstalost v souladu s § 239a daňového řádu, mohla být uplatněna daňová ztráta.

Důvodem je odlišný charakter daňové ztráty od odčitatelných položek vázaných na osobu poplatníka.

K bodu 247 (§ 38h odst. 14)

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ je v rámci celého právního řádu nahrazen pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění.“

K bodu 248 (§ 38ch odst. 4)

Za účelem zvládnutí všech povinností spojených s ročním zúčtováním záloh a daňového zvýhodnění plátci daně se navrhuje lhůtu pro jeho provedení prodloužit z 15. března na 31. března. Z praxe vyplývá, že uvedené povinnosti nelze reálně zvládnout ve zkrácené lhůtě, tj. do 15. března, tedy za jeden kalendářní měsíc od předložení průkazů pro jeho provedení, neboť provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění u velkých plátců daně je administrativně velice náročné.

K bodu 249 (§ 38ch odst. 5)

V návaznosti na prodloužení lhůty pro roční zúčtování záloh (do 31. března) se navrhuje prodloužit současně lhůtu pro vrácení přeplatků na dani vypočtených při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplacení případných doplatků na daňových bonusech, tedy pro splnění povinností spojených s ročním zúčtováním záloh a daňového zvýhodnění.

K bodu 250 (§ 38i odst. 2)

Navrhuje se upravit lhůtu, ve které může plátce daně nesprávně vypočtenou částku při ročním zúčtování záloh ještě dodatečně vrátit poplatníkovi tak, aby tato lhůta byla v souladu se lhůtou, ve které si tuto částku může jako přeplatek vypořádat poplatník prostřednictvím dodatečného daňového přiznání.

V nahrazené větě čtvrté se jedná o legislativně technické zpřesnění za účelem posílením právní jistoty na straně plátců daně.

K bodu 251 (§ 38i odst. 4)

Navrhuje se zrušení odstavce 4 s ohledem na skutečnost, že daná problematika vybrání nedoplatků z hlediska jejich zavinění je řešena konkrétně v následujících odstavcích.

Po uplynutí lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti vyplývá z § 252 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu povinnost platit úroky z prodlení za dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu.

Ve vztahu k § 38i odst. 5 písm. b) zákona o daních z příjmů vyplývá povinnost poplatníka podat daňové přiznání z navrhovaného znění § 38g odst. 5.

K bodu 252 (§ 38i odst. 4)

Dochází k legislativně technickému zpřesnění, aby bylo zřejmé, že počátek lhůty pro vybrání dlužné částky za dané zdaňovací období se váže na uplynutí lhůty pro podání vyúčtování daně za toto zdaňovací období.

K bodu 253 (§ 38i odst. 4 věta druhá)

Dochází k legislativně technickému zpřesnění textu, aby bylo zřejmé, že počátek lhůty pro vybrání dlužné částky za dané zdaňovací období se váže na uplynutí lhůty pro podání vyúčtování daně za dané zdaňovací období a nikoliv na skutečnost, zda vyúčtování daně bylo, nebo nebylo podáno.

K bodu 254 (§ 38i odst. 5 písm. a) a b))

Vzhledem k tomu, že výsledky z ročního zúčtování záloh (vrácené přeplatky na dani) budou plátcem daně vykazovány nadále až v řádném vyúčtování podaném za zdaňovací období, v němž bude toto roční zúčtování záloh provedeno (tedy nikoliv jak bylo původně předpokládáno v souvislosti se zavedením jednotného inkasního místa a zkrácením lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh, již ve vyúčtování podaném za dotčené uplynulé zdaňovací období), není tak možné vázat úhradu případných dlužných částek na dani nebo na daňovém bonusu až na povinnost plátce daně podat za toto dotčené zdaňovací období dodatečné vyúčtování.

K bodu 255 (§ 38i odst. 6)

Navrhuje se upřesnit postup plátce daně v případě zavinění dlužné částky poplatníkem.

K bodu 256 (§ 38j odst. 2 písm. b))

Navrhuje se zpřesnit a upravit povinnosti plátce daně z příjmů fyzických osob v oblasti náležitostí mzdového listu. Požadovaný pas je nahrazen širším obecným typem dokladu prokazujícím totožnost. Důvodem je skutečnost, že v rámci EU není pas již podmínkou vstupu na území jiného členského státu. Současně pro potřeby automatické výměny informací jsou dalšími relevantními údaji kód státu, který doklad totožnosti vydal, a jakákoli identifikace pro daňové účely ve státu, jehož je poplatník daňovým rezidentem.

K bodu 257 (§ 38j odst. 2 písm. c))

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na pojem „daňový rezident“ zavedený v § 2 zákona zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

K bodu 258 (§ 38j odst. 2 písm. h))

Navrhuje se doplnění mzdového listu o údaje potřebné z hlediska daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. Důvodem doplnění mzdového listu je jeho třicetiletá archivační lhůta oproti desetileté archivační lhůtě u daňových dokladů.

K bodu 259 (§ 38k odst. 4 písm. c))

Pro účely uplatnění daňového zvýhodnění v diferencované výši podle počtu dětí, tj. pouze na jedno nebo i na další děti, se upravují podmínky, za kterých může daňové zvýhodnění uplatnit poplatník s příjmy ze závislé činnosti u svého zaměstnavatele, a to již v průběhu zdaňovacího období. Vychází se z principu, že poplatníci vyživující více dětí v rámci jedné společně hospodařící domácnosti mají právo se rozhodnout, který z nich si daňové zvýhodnění na to které z dětí uplatní a také v případě existence diferencované výše právo si určit, v jaké výši jej budou uplatňovat (tzn. např. v případě dvou dětí, který z poplatníků si uplatní daňové zvýhodnění ve výši náležející pouze na jedno dítě, a který z nich ve výši náležející na druhé dítě). Plátce daně musí mít ale alespoň základní informace pro účely poskytnutí této daňové úlevy, tedy kolik dětí vyživuje poplatník v rámci své domácnosti a zda daňové zvýhodnění v rámci téže společně hospodařící domácnosti uplatňuje i jiná osoba.

K bodu 260 (§ 38k odst. 4 písm. e))

Na základě koaliční smlouvy se navrhuje vrátit základní slevu na poplatníka (§ 35ba odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů) starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu, tj. návrat k právní úpravě před 1. lednem 2013. V této souvislosti je nutné zrušit navazující písmeno e) v § 38k odst. 4 zákona o daních z příjmů, které bylo vloženo do daného ustanovení z důvodu omezení základní slevy na poplatníka.

V navrhovaném znění § 38k odst. 4 zákona o daních z příjmů tak nebude podmínkou pro přihlédnutí k měsíční základní slevě na poplatníka při srážce zálohy na daň ze závislé činnosti plátcem daně prohlášení podepsané poplatníkem o tom, že k 1. lednu zdaňovacího období nepobírá starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu, stejně jako tomu bylo před 1. lednem 2013.

K bodu 261 (§ 38l odst. 1 písm. e))

Navrhovaná úprava navazuje na úpravu § 15 odst. 3 písm. e) tímto zákonem z příjmů, jejichž dopad je rozšířen i na jednotky, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 262 (§ 38l odst. 1 písm. f))

Toto ustanovení se dává do souladu se zněním ostatních ustanovení zákona o daních z příjmů po 1. lednu 2014. Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb. navázalo terminologii zákona o daních z příjmů na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení právnické osoby hovoří NOZ obecně pouze o členech (§ 141 odst. 1 a 2). Pojem člen právnické osoby je obecný a zahrnuje i pojem společník, proto zákon o daních z příjmů použil pouze pojem „člen právnické osoby“ a pojem „společník“ jako podmnožinu člena právnické osoby vypustil (viz § 15 odst. 3 písm. d) zákona o daních z příjmů). Z výše uvedeného se navrhuje vypuštění slova „společník“ i v § 38l odst. 1 písm. f) zákona o daních z příjmů.

K bodu 263 (§ 38l odst. 1 písm. g))

Navrhovaná úprava navazuje na úpravu § 15 odst. 3 písm. f) tímto zákonem z příjmů, jejichž dopad je rozšířen i na jednotky, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Rozšíření pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení.

K bodu 264 (§ 38l odst. 3 písm. c))

V souvislosti se zavedením nového režimu pro poskytnutí daňového zvýhodnění se navrhuje upravit podmínky prokazování nároku za okolností, že dítě (děti) v rámci jedné společně hospodařící domácnosti vyživuje více poplatníků. Nově nikoliv pouze potvrzením zaměstnavatele „druhého z manželů“, že ten daňové zvýhodnění na totéž dítě neuplatňuje, ale potvrzením zaměstnavatele „druhého z poplatníků“ vyživujícího děti v rámci jedné společně hospodařící domácnosti s tím, že zaměstnavatel v potvrzení uvede též děti, na které tento druhý z poplatníků daňové zvýhodnění uplatňuje a v jaké výši je uplatňuje.

K bodu 265 (§ 38ma odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou změnu, opravu zřejmé chyby.

K bodu 266 (§ 38na odst. 4)

Ustanovení § 23a až § 23d představují implementaci Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií. V rámci implementace této směrnice byl umožněn mj. přenos daňové ztráty v případě převodu obchodního závodu na obchodní společnost (§ 23a odst. 5 písm. b) a v případě fúzí nebo rozdělení obchodních společností (§ 23c odst. 8 písm. b). V rámci navržených změn bude možné výhodu v převodu daňové ztráty uplatnit v i případech násobných převodů obchodních závodů, resp. násobných fúzí nebo rozdělení obchodních společností. V návaznosti na úpravu ustanovení § 23a a § 23c bylo nutné provést změny v ustanovení § 38na, které obsahuje podmínky pro uplatnění převedených daňových ztrát. Podle § 38na odst. 4, resp. odst. 6 bude moci při splnění stanovených podmínek odečíst daňovou ztrátu od základu daně i ten poplatník, který ji převzal od poplatníka, který ji převzal od poplatníka, kterému byla daňová ztráta vyměřena.

K bodu 267 (§ 38na odst. 4)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

K bodu 268 (§ 38na odst. 6)

Ustanovení § 23a až § 23d představují implementaci Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií. V rámci implementace této směrnice byl umožněn mj. přenos daňové ztráty v případě převodu obchodního závodu na obchodní společnost (§ 23a odst. 5 písm. b) a v případě fúzí nebo rozdělení obchodních společností (§ 23c odst. 8 písm. b). V rámci navržených změn bude možné výhodu v převodu daňové ztráty uplatnit v i případech násobných převodů obchodních závodů resp. násobných fúzí nebo rozdělení obchodních společností. V návaznosti na úpravu ustanovení § 23a a § 23c bylo nutné provést změny v ustanovení § 38na, které obsahuje podmínky pro uplatnění převedených daňových ztrát. Podle § 38na odst. 4, resp. odst. 6 bude moci při splnění stanovených podmínek odečíst daňovou ztrátu od základu daně i ten poplatník, který ji převzal od poplatníka, který ji převzal od poplatníka, kterému byla daňová ztráta vyměřena.

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

K bodu 269 (§ 38o)

Navrhuje se doplnění speciálního ustanovení vůči § 250 daňového řádu, který upravuje vznik a způsob výpočtu pokuty za opožděné tvrzení daně. Dle dnešního právního stavu se uplatňuje obecné ustanovení a pokuta se počítá na základě celkové daně, která měla být obsažena v daňovém tvrzení, tj. včetně daně z příjmů ze závislé činnosti, kterou odvádí plátce daně.

Důsledkem tohoto přístupu vniká nepřiměřená tvrdost zejména pro poplatníky, kteří mají jako hlavní zdroj příjmů závislou činnost, nicméně mají ještě další příjmy, v důsledku čehož jim vzniká povinnost podat daňové přiznání. Daňové přiznání tak zachycuje jak (i) příjmy, které měly být deklarovány a odvedeny plátcem daně, tak (ii) příjmy, jejichž tvrzení je čistě záležitostí poplatníka. Tvrdost nastává v případě výpočtu, kdy se sankce počítá z celkové tvrzené daně bez ohledu na to, že společenská nebezpečnost toho, že nebyly tvrzeny příjmy, které měly být tvrzeny a odvedeny plátcem daně je významně nižší, než opomenutí tvrzení ostatních příjmů.

Vzhledem k výše uvedenému se navrhuje zakotvit do zákona speciální pravidlo, které doplňuje obecné ustanovení § 250 daňového řádu tím, že modifikuje obecný způsob výpočtu v případě poplatníků, kteří mají většinu příjmů, které vstupují do základu daně ze závislé činnosti, u které je daň zálohována plátcem daně.

V takovém případě se standardní výpočet koriguje koeficientem 0,1, tj. výsledná sankce je pak desetinová, což dostatečným způsobem koriguje výše zmíněnou tvrdost.

Např. pokud má poplatník základ daně ze závislé činnosti ve výši 600 000 Kč, na zálohách z této daně bylo prostřednictvím plátce daně odvedeno např. 80 000 Kč, pak v případě že poplatník bude mít dodatečný příjem z nájmu, z něhož po odečtení výdajů vznikne dílčí základ podle § 9 ve výši 30 000 Kč (tj. daň připadající na tento základ činí 4 500 Kč), pak případná sankce za nepodání daňového přiznání po 100 dnech bude činit 0,05 x (80 000 + 4 500) = 4225 Kč. V tomto případě se aplikuje navržená právní úprava § 38o, tj. pokuta bude činit pouze desetinu výše uvedené částky.

Druhým příkladem může být situace, kdy poplatník má příjmy ze závislé činnosti pouze od jednoho plátce, u kterého nepodepsal na příslušné zdaňovací období prohlášení k dani podle § 38k. V takovém případě má tento poplatník povinnost podat daňové přiznání. Pokud by se aplikoval pouze obecný režim daňového řádu, byla by pokuta při pozdním podání resp. nepodání daňového přiznání vypočítána z celé daně poplatníka bez jakékoliv úpravy. V tomto

popsaném případě tvoří část základu daně, ze kterého je daň odváděna plátcem celých 100 % základu daně, aplikuje se také snížení pokuty dle § 38o.

K bodu 270 (§ 38p)

Navrhuje se vypuštění pravidla obsaženého v současném § 38p, které obsahuje speciální pravidlo omezující způsob uplatnění vyšších částek odčitatelných položek podle § 34 a položek snižujících základ daně podle § 20 odst. 7 a 8, jakož i nezdanitelných částí základu daně podle § 15 nebo vyšších částek uplatněných hodnot zásob a pohledávek postupně zahrnovaných do základu daně podle § 23 odst. 14.

Je tak reagováno na princip obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, čj. 9 Afs 41/2013 – 33, dle kterého je daňovému subjektu umožněno uplatit daňovou ztrátu i v doměřovacím řízení (jak v rámci postupu k odstranění pochybností, tak v rámci daňové kontroly). Do budoucna by tak při uplatnění výše zmíněných fakultativních položek neměla existovat formalistická bariéra nutící poplatníka využít pro uplatnění dodatečné daňové přiznání při současném splnění dalších podmínek. Uplatní se tak obecný režim daňového řádu, který poplatníkovi umožňuje změny týkající se výše daně (daňové ztráty atd.) uplatňovat v rámci dodatečného daňového přiznání, ale současně předpokládá kvalifikovaný dialog o jejich výši v rámci daňové kontroly, postupu k odstranění pochybností či v rámci jednotlivých fází doměřovacího řízení.

Namísto stávajícího textu se doplňuje zvláštní ustanovení k obecnému § 251 odst. 1 daňového řádu, které upravuje vznik penále a výpočet jeho výše. Konkrétně se pro účely daní z příjmů koriguje „základ“ pro stanovení penále za doměřenou daň. Pro jeho výpočet se nebude jako doposud vycházet z daně formálně doměřené, ale z daně, která by byla hypoteticky doměřena, kdyby poplatník neuplatnit žádnou z odpočitatelných položek podle § 34 zákona o daních z příjmů.

Důvodem pro toto speciální pravidlo je snaha zachovat žádoucí sankční prvek, které penále představuje. Penále je nutné chápat jako sankci za úmyslné či neúmyslné zatajování či krácení daně, které je odhaleno až správcem daně z moci úřední (zpravidla v rámci daňové kontroly). Materiální nebezpečnost je tak dána objemem takto zatajené částky bez ohledu na to, že výsledná daň může být ve výsledku snížena uplatněním odpočitatelné položky.

Návrh tak má zabránit tomu, aby možnost manipulace s daňovou ztrátou, která by u poplatníků, kteří mají daňovou ztrátu z minulých let, fakticky eliminovala stanovování penále jako sankce za nesprávné tvrzení daně. Daňový subjekt totiž v případě zatajování příjmů může efektivně využít ztrátu k tomu, aby penále eliminoval (tj. před ukončením řízení projeví vůli ztrátu uplatnit, v důsledku čehož může doměření daně snížit až na nulu).

V tomto směru je zapotřebí zdůraznit, že navrhované opatření nebrání poplatníkům v uplatňování odpočitatelných položek. Tyto položky sníží základ daně (tj. mohou eliminovat výsledek kontroly ve vztahu k výši daně). Nemohou však vést k tomu, že budou sloužit jako liberační důvod pro stanovení sankce za zatajení, resp. nesprávné tvrzení daně.

Při výpočtu penále se bude postupovat tak, jako kdyby v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední nebyly příslušné odpočitatelné položky uplatněny. Správce daně si tak pro účely výpočtu penále bude muset udělat mezitímní výpočet – kolik by byla výše doměrku před tím, než byly tyto položky uplatněny. Tento hypotetický doměrek bude základem pro výpočet penále podle procentuálních částek obsažených v § 251 daňového řádu.

Pod pojmem „postup vedoucí k doměření daně z moci úřední“ je nutné rozumět především daňovou kontrolu, neboť v souladu s § 143 odst. 3 daňového řádu k doměření daně z moci úřední může dojít pouze na základě výsledku daňové kontroly. Lze se však setkat i se zvláštní

právní úpravou, která umožňuje stanovit daň z moci úřední i na základě jiných postupů a skutečností. Postupem je nutné rozumět i samotné doměřovací řízení, tj. i fázi po ukončené daňové kontrole, jakož i případné odvolací řízení.

K bodu 271 (§ 38r odst. 2)

V souvislosti s nahrazením pojmu „obchodní společnost“ pojmem „obchodní korporace“ v ustanovení § 23c zákona o daních z příjmů dochází k obdobnému nahrazení tohoto pojmu v ustanovení, které upravuje jednotný postup při výpočtu lhůty pro stanovení daně za příslušná období v případě, že poplatníkem může být uplatněna daňová ztráta, kterou zároveň převzal na základě proběhlé fúze nebo rozdělení od svého právního předchůdce. Přitom se má i nadále za vhodné, aby byl tento výpočet uplatněn na všechny případy, kdy byla na základě fúze nebo rozdělení daňová ztráta za podmínek uvedených v § 23c odst. 8 písm. b) právním nástupcem převzata.

K bodu 272 (§ 38r odst. 4)

Navrhuje se stanovit lhůtu pro stanovení daně z důvodu nesplnění podmínky pokračování v činnosti zemědělského podnikatele podle § 3 odst. 4 písm. f) zákona, tj. pro případ kdy zemědělský podnikatel nesplní podmínku pokračování v zemědělské činnosti po zákonem stanovenou dobu 3 let od doby, kdy na něho byl příslušný majetek převeden s tím, že uvedený převod majetku nebyl předmětem daně.

K bodu 273 (§ 38r odst. 5)

Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu, která vychází z vložení nového odstavce v § 38r odst. 4.

K bodu 274 (§ 38s)

Jedná se o legislativně technickou úpravu zajišťující správný odkaz v textu § 38s zákona o daních z příjmů. Odstavec 13 v § 6 zákona o daních z příjmů byl v důsledku zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. přečíslován na odstavec 12 § 6 zákona o daních z příjmů.

K bodu 275 (§ 38v a 38w)

K § 38v:

V návaznosti na společenskou poptávku (projevenou například prostřednictvím petice) po opatřeních, která by vedla k větší transparentnosti majetkových transakcí a tím i podpořila boj proti daňovým únikům a rozkrývání transakcí odehrávajících se v „šedé“ či „černé“ části ekonomiky, se navrhuje zavést oznamovací povinnost pro příjmy, které jsou osvobozeny od daně. Na rozdíl od příjmů, které jsou zdaňovány, není dnes o osvobozených příjmech nutné informovat žádným způsobem správce daně. V praxi tak z pohledu informací, kterými správce daně disponuje, může daný daňový subjekt působit jako ne vysoce příjmový, ačkoliv opačná situace je pravdou.

Význam tohoto opatření není primárně fiskální povahy (i když díky zmapování neosvobozených příjmů je možné získat údaje využitelné pro stanovení daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění). Opatření je důležité zejména pro zúžení prostoru pro realizaci „praní špinavých peněz“ a pro rozkrývání závažné trestné činnosti. V tomto kontextu bude limitovat často užívanou obranu stíhaných osob, spočívající v odkazu na to, že daný majetek, jehož původ má prokázat, byl nabyt prostřednictvím příjmu, který byl od daně osvobozen.

Odstavec 1 zavádí povinnost poplatníka daně z příjmů fyzických osob oznámit jednotlivý příjem od daně z příjmů fyzických osob osvobozený, a to ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém poplatník tento příjem obdržel. Tato lhůta pro

oznámení platí obecně i u poplatníků, kteří povinnost podávat daňové přiznání nemají. V případě plné moci udělené daňovému poradci, je oznámení možné podat v prodloužené lhůtě podle § 136 odst. 2 daňového řádu.

Oznámení je podáním podle daňového řádu a lze jej učinit v souladu s ustanovením § 71 odst. 1 daňového řádu písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou. V případě, že není oznámení kompletní, posuzuje se taková vada jako vada podání podle § 74 daňového řádu. Na rozdíl od daňového přiznání se však nejedná o daňové tvrzení. Neuplatní se tedy pravidlo, které předepisuje povinnou formu prostřednictvím tiskopisu či obdobného formuláře. Oznámení tak bude moci poplatník strukturovat libovolným způsobem, pokud dodrží požadavek na obsahové náležitosti podle odstavce 2.

S ohledem na to, že cílem je postihnout zejména transakce vyšších řádů, a na snahu minimalizovat přírůstek administrativní zátěže, je klíčové zvolení vhodného limitu, od kterého se osvobozené příjmy musí oznamovat (zejména je třeba limitem vyjmout běžné rodinné transakce jako bezúplatné převody automobilů, peněžní dary rodičů na pořízení bydlení, atd.). Z tohoto důvodu byl zvolen limit 5 milionů Kč.

Limit se posuzuje u jednotlivého příjmu, tj. daruje-li se např. věc hromadná jako podnik je tento příjem ve výši ocenění celého tohoto podniku a ne jeho jednotlivých složek. Případné účelové rozkládání příjmů tak, aby byly nižší než limit, se bude posuzovat jako obcházení tohoto zákona (např. rozložení příjmu v podobě 50 milionů Kč do 11 po sobě navazujících plnění, která nebudou překračovat zmíněný limit) a převáží tak materiální hledisko, které danou transakci ohodnotí jako jeden příjem.

V případě dědictví je limitu pro oznamovací povinnost podroben jednotlivý osvobozený příjem z dědictví, nikoliv výsledná výše, o kterou se zvýšilo jmění poplatníka (tj. příjmy z dědictví po zohlednění dluhů). Zdědí-li poplatník např. umělecké dílo oceněné na 15 mil. Kč spolu s 11 milionovým dluhem, vztahuje se na něho oznamovací povinnost ohledně nabytí uměleckého díla.

Dané opatření se vztahuje na všechny příjmy osvobozené od daně z příjmů fyzických osob, tj. jak dle § 4 a 4a, tak také podle § 6 a 10 (výjimkou jsou příjmy uvedené ve výjimce v odstavci 2 navrhovaného ustanovení). To platí pro příjmy přijaté ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. ledna 2015, jak vyplývá z obecného přechodného ustanovení k části prvního tohoto zákona.

Odstavec 2 upravuje okruh oznamovaných údajů poplatníkem. V tomto směru se musí oznámit: (i) výše osvobozeného příjmu, tj. částka vyčíslená v korunách, (ii) okolnosti nabytí tohoto příjmu, což je údaj o tom, jak bylo příjmu dosaženo (např. prodej obrazu, výhra v loterii, případně, zda jde o příjem v penězích či v jiné podobě) a (iii) datum vzniku příjmu. V případě příjmu nabytého děděním je okamžik vzniku příjmů dovoditelný pomocí ustanovení 239a daňového řádu. Zde je upravena tzv. „ležící pozůstalost“, tj. institut, který zapříčiňuje, že pro účely daňových zákonů se má za to, jako by zůstavitel žil až do okamžiku rozhodnutí soudu v řízení o dědictví. V tomto důsledku z daňového pohledu nedochází k převodu majetku v okamžiku smrti zůstavitele. K tomu dojde až v okamžiku rozhodnutí soudu o dědictví. Toto chápání reflektuje i skutečnost, že poplatník v okamžiku, kdy se stává dědicem, nezná výši nabytého příjmů, neboť až v průběhu dědického řízení se definitivně určí rozdělení pozůstalosti zůstavitele.

Odstavec 3 uvádí výjimku z odstavce 1, tj. stanovuje okruh příjmů, které není potřeba oznamovat. V tomto směru musí být kumulativně naplněny dvě podmínky: (i) evidence či rejstřík musí obsahovat informace podle odstavce 2 a (ii) správce daně tuto evidenci a rejstřík zveřejní na úřední desce či způsobem umožňujícím dálkový přístup. Předmětem oznamovací

povinnosti tedy bude především movitý majetek, který nelze zjistit jiným způsobem. Zpravidla se bude jednat o zlato a drahé kovy, drahé kameny, šperky, starožitnosti, obrazy a další předměty či sbírky vyšší hodnoty. Vzhledem k tomu, že cílem je postihnout zejména transakce vyšších řádů, lze předpokládat, že oznamovací povinnost se bude týkat nejvýše desítek tisíc poplatníků.

Odstavec 4 stanovuje upomínkový mechanismus pro případ, že poplatník nesplní povinnost podle odstavce 1. Správce daně takového poplatníka vyzve ke splnění oznamovací povinnosti. Současně s touto výzvou stanoví náhradní lhůtu pro oznámení. Délku této lhůty správce daně stanoví s přihlédnutím k okolnostem daného případu, přičemž musí respektovat limit stanovený § 32 daňového řádu. S ohledem na to, že půjde o lhůtu správcovskou, bude moci být využit institut prodloužení lhůty podle § 36 daňového řádu, popřípadě institut navrácení lhůty v předešlý stav podle § 37 daňového řádu. Samotné vyzvání i náhradní lhůta jsou zásadními časovými okamžiky pro stanovení výše pokuty podle § 38w, tj. pokuty za neoznámení osvobozeného příjmu.

Pokud uplyne lhůta pro stanovení daně, v rámci jejíhož zdaňovacího období osvobozený příjem nastal, není možné dle § 38w odst. 3 uložit pokutu. Z toho plyne, že se za toto období rovněž nevyzývá.

Odstavec 5 reflektuje situaci, kdy osvobozený příjem, které podléhá oznamovací povinnosti podle odstavce 1, plyne do společného jmění manželů. V tomto případě, nemusí oznamovací povinnost plnit oba manželé, ale postačí, aby oznámení vůči správci daně učil jeden z nich.

§ 38w

Odstavec 1 stanovuje pokutu za nesplnění oznamovací povinnosti zakotvené v § 38v odst. 1. Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu je koncipována jako sankce vznikající ze zákona (*ex lege*). Jde o obdobnou konstrukci, kterou lze nalézt u pokuty za opožděné tvrzení daně (§ 250 daňového řádu) či u penále (§ 251 daňového řádu). Správce daně tak nemá prostor pro správní uvážení ohledně její výše, která je určena prostřednictvím procenta z částky neoznámeného příjmu. Výhodou takové konstrukce je předvídatelnost a právní jistota ohledně toho, jaká výsledná sankce za dané pochybení hrozí, jakož i snížení rizika nerovného zacházení, klientelismu či libovůle.

Návrh rozlišuje tři různé situace, které řadí vzestupně podle závažnosti daného pochybení. Tím má být dosaženo nejen přiměřenosti sankce pro jednotlivé případy z hlediska závažnosti provinění, ale též vytvoření motivačního prvku pro ty poplatníky, kteří budou chtít závadný stav odstranit.

První situace vyjádřena pod písmenem a) dopadá na případy, kdy poplatník sice nesplní povinnost oznámit osvobozený příjem včas, nicméně toto své pochybení napraví, aniž by k tomu byl správcem daně přímo donucen. Sankce, která na takového poplatníka dopadne, je ve srovnání s ostatními případy mírná (0,1 %), neboť v chování poplatníka lze spatřovat stále prvek dobrovolnosti (nikoli donucení).

Druhá situace vyjádřena pod písmenem b) nastane v případě, kdy poplatníka ke splnění povinnosti musel správce daně vyzvat v souladu s § 38v odst. 4. Zde je sankce vyšší než v předchozím případě (10 %), neboť poplatník je k nápravě donucen až správcem daně a lze předpokládat, že bez takového donucení by daný příjem zůstal utajen.

Třetí situace vyjádřena pod písmenem c) má postihovat nejzávažnější typ prohřešku, k němuž dojde v případě, kdy poplatník oznámení neprovede ani na výzvu správce daně, který je tak nucen výši osvobozeného příjmu zjistit za něj. Zde nastupuje maximální výše sankce (15 %). Výše procenta odpovídá současné sazbě daně z příjmů fyzických osob. To ovšem neznamená,

že výsledná pokuta představuje zdanění osvobozeného příjmu. Pokuta má charakter toliko příslušenství daně ve smyslu § 2 odst. 5 daňového řádu.

Platí, že současně s touto pokutou se neukládá pokuta za nesplnění povinností nepeněžní povahy navrhovaná v související novele daňového řádu (§ 247a). Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu je svou povahou právním institutem speciálním.

Odstavec 2 stanoví splatnost pokuty vznikající ze zákona do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým je stanovena. Jde o standardní lhůtu, která se uplatní i v případě doměření daně, penále či pořádkové pokuty. Jejím prostřednictvím je tak fakticky zajištěn odkladný účinek odvolání, neboť právní moc nemůže nastat dříve, než je skončeno případné odvolací řízení.

Odstavec 3 ohraničuje časový prostor, ve kterém lze pokutu stanovit. S ohledem na úzkou souvislost s daným zdaňovacím obdobím, jakož i s ohledem na to, že postupy, které správce daně může využívat pro odhalení pochybení poplatníka, jsou totožné s postupy vedoucími k případnému doměření daně, je žádoucí provázat tento časový prostor se lhůtou pro stanovení daně za zdaňovací období, do kterého osvobozený příjem spadá. S ohledem na to, že podané oznámení nemá status daňového tvrzení a že rozhodnutí o uložení pokuty nemá status rozhodnutí o stanovení daně, nebude na ně uplatněn režim § 148 odst. 2 daňového řádu předpokládající prodloužení lhůty pro stanovení daně. Správce daně proto musí postupovat tak, aby případné šetření a rozhodnutí ve věci pokuty činil s dostatečným předstihem umožňujícím dokončení řízení ve lhůtě pro stanovení daně.

V odstavci 4 je s ohledem na to, že pokuta vzniká ze zákona, uložena správci daně povinnost vydat deklaratorní rozhodnutí, kterým poplatníkovi sdělí, že ke vzniku pokuty došlo. Současně je stanovena povinnost předepsat tuto pokutu do evidence daní. Jde o standardní ustanovení užívané v obdobných situacích (srov. např. § 251 odst. 3 daňového řádu).

Odstavec 5 určuje rozpočtové určení pokuty, a to standardním způsobem. S ohledem na to, že správcem daně z příjmů jsou finanční úřady, jejichž činnost je hrazena ze státního rozpočtu, bude příjem z pokut příjmem státního rozpočtu. Nikoli však jako příjem z daně z příjmů fyzických osob, nýbrž jako příjem s příslušenství daně, které nesleduje její osud.

Odstavec 6 dává správci daně možnost zcela nebo zčásti prominout uloženou pokutu. K prominutí může přistoupit v souladu s § 259 odst. 1 daňového řádu na základě žádosti (což bude obvyklejší), nebo z moci úřední (*ex officio*). V daňovém řádu je pak zapotřebí hledat i další podmínky, které je nutné v rámci řízení o prominutí pokuty dodržovat (srov. § 259 a nově navrhovaný § 259c daňového řádu).

Kritériem, které musí správce daně v rámci úvahy o prominutí pokuty zohlednit, je existence ospravedlnitelného důvodu pro nesplnění povinnosti oznámit osvobozený příjem. Mělo by jít o výjimečný případ, který je z lidského hlediska omluvitelný a který z hlediska materiálního představuje prohřešek spíše formalistický. Možnost docílit prominutí pokuty by tak neměla svědčit poplatníkům, kteří povinnost oznámit osvobozený příjem nedodrželi v důsledku vlastní liknavosti, nezodpovědnosti či dokonce úmyslného jednání. Prominutí pokuty by nemělo s ohledem na zásadu legitimního očekávání způsobit, že na neoznámení osvobozeného příjmu nebude nahlíženo jako na prohřešek. I nadále musí být zachováno pravidlo, že za neplnění zákonné povinnosti musí být udělena adekvátní sankce. Prominutí pokuty proto nemůže sloužit k setření rozdílu mezi těmi, kteří své povinnosti plní řádně a včas, a těmi, kteří je neplní. Posouzení ospravedlnitelnosti daného důvodu ze strany správce daně nesmí vytvořit stav, kdy by poplatníci mohli dopředu spoléhat na to, že jim nesplnění určité povinnosti bude prominuto.

Při rozhodovávání není správce daně vázán případným návrhem poplatníka uvedeným v žádosti. Může mu přiznat prominutí v menším i větším rozsahu, než je žádáno.

K bodu 276 (označení částí sedmé a osmé)

S ohledem na navrhované zrušení části šesté (viz čl. I bod 155 zákona č. 458/2011 Sb., který se ruší, pokud jde o část šestou) je třeba přejmenovat označení části sedmé a osmé.

K bodu 277 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava odstraňuje nežádoucí duplicitu vzniklou při převodu přílohy č. 1 zákona o daních z příjmů do kódů CZ-CPA zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. u odkazu na kód CZ-CPA, a to u položek (2-33) a (3-36) této přílohy.

K bodu 278 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava zpřesňuje náplň položky, pokud jde o zatřídění hydraulických čerpadel, hydraulických sestav a hydraulických a pneumatických ventilů a odstraňuje nepřesnost vzniklou při převodu přílohy č. 1 zákona o daních z příjmů do kódů CZ-CPA zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., a to ve vymezení obsahu položek (2-37) a (3-23).

K bodu 279 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava odstraňuje nežádoucí duplicitu vzniklou při převodu přílohy č. 1 zákona o daních z příjmů do kódů CZ-CPA zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., a to ve vymezení obsahu položek (2-43) a (1-24).

K bodu 280 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava odstraňuje nežádoucí dvojí uvedení názvu a kódu u položky (2-68) vzniklé při převodu přílohy č. 1 zákona o daních z příjmů do kódů CZ-CPA zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

K bodu 281 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava zpřesňuje náplň položky, pokud jde o zatřídění hydraulických čerpadel, hydraulických sestav a hydraulických a pneumatických ventilů a odstraňuje nepřesnost vzniklou při převodu přílohy č. 1 zákona o daních z příjmů do kódů CZ-CPA zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., a to ve vymezení obsahu položek (2-37) a (3-23).

K bodu 282 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava odstraňuje gramatickou nepřesnost ve vymezení položky (4-15).

K bodu 283 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava odstraňuje gramatickou nepřesnost ve vymezení položky (4-16).

K bodu 284 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava zajišťuje, aby se daná položka vztahovala vedle jednotek vzniklých podle občanského zákoníku i na jednotku, která je vymezena podle zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů. Dle § 21c zákona o daních z příjmů hovoří-li zákon o jednotce bez dalšího, aplikují se daná ustanovení jak na jednotky vzniklé podle nového občanského zákoníku, které již zahrnují podíl na částech nemovité věci, tak na jednotky vymezení podle zákona o vlastnictví bytů a spolu s nimi i na s nimi spojený podíl na společných částech domu a příp. i na podíl na pozemku.

K bodu 285 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava zajišťuje, aby se daná položka vztahovala vedle jednotek vzniklých podle občanského zákoníku i na jednotku, která je vymezena podle zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů. Dle § 21c zákona o daních z příjmů hovoří-li zákon o jednotce bez dalšího, aplikují se daná ustanovení jak na jednotky vzniklé podle nového občanského zákoníku, které již zahrnují podíl na částech nemovité věci, tak na jednotky vymezení podle zákona o vlastnictví bytů a spolu s nimi i na s nimi spojený podíl na společných částech domu a příp. i na podíl na pozemku.

K bodu 286 (Příloha č. 1 k zákonu)

Za účelem odstranění nežádoucích daňových optimalizací se navrhuje znovu zařazení nebytových prostor vymezených jako jednotky v budovách a stavbách uvedených v položkách odpisové skupiny 6 rovněž do odpisové skupiny 6. Novelizační bod je reakcí odstraňující chybu v příloze č. 1 zákona vzniklou v zákonu o daních z příjmů ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. Jednotky zahrnující nebytový prostor, které jsou v budovách a stavbách zatříděných v položkách (6-1) až (6-8) přílohy č. 1 zákona, se zatřídí do položky (6-9). Jednotky nezahrnující nebytový prostor, které jsou v budovách a stavbách zatříděných v položkách (6-1) až (6-8) přílohy č. 1 zákona, se zatřídí do položky (5-39).

K bodu 287 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava zpřesňuje odkaz na předpisy ČSÚ týkající se klasifikace produkce (CZ-CPA).

K bodu 288 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava zpřesňuje odkaz na předpisy ČSÚ týkající se klasifikace stavebních děl (CZ-CC).

K bodu 289 (příloha č. 2 bod 1)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje upřesnit, že při přechodu z vedení účetnictví na vedení daňové evidence se podle přílohy č. 2 k zákonu upraví základ daně toho zdaňovacího období, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence. Jde o obdobný postup, jaký platí podle přílohy č. 3 k zákonu pro přechod z vedení daňové evidence na účetnictví, kde se také upravuje zdaňovací období, ve kterém poplatník zahájí vedení účetnictví. To je tedy vždy až následující zdaňovací období, resp. zdaňovací období, kdy zahájí vedení daňové evidence.

K bodu 290 (příloha č. 2 bod 2)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje upřesnit, že při přechodu z vedení účetnictví na vedení daňové evidence se podle přílohy č. 2 k zákonu upraví základ daně toho

zdaňovacího období, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence. Jde o obdobný postup, jaký platí podle přílohy č. 3 k zákonu pro přechod z vedení daňové evidence na účetnictví, kde se také upravuje zdaňovací období, ve kterém poplatník zahájí vedení účetnictví. To je tedy vždy až následující zdaňovací období, resp. zdaňovací období, kdy zahájí vedení daňové evidence.

K čl. II – přechodná ustanovení

K bodu 1

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

K bodu 2

Přechodné ustanovení 8 v části první zákonného opatření Senátu, v účinném znění, vylučuje pro zdaňovací období let 2013 až 2015 aplikaci ustanovení § 4 odst. 3 zákona o daních z příjmů, podle kterého se zdaňuje pravidelně vyplácený důchod na straně důchodce, který má součet příjmů podle § 6 a dílčích základů daně podle § 7 a 9 zákona o daních z příjmů nad limit 840 000 Kč. Toto dočasné omezení použití daného ustanovení reagovalo na nemožnost starobních důchodců uplatnit slevu na poplatníka počínaje rokem 2013.

V souvislosti s navrženým opětovným přiznáním základní slevy na poplatníka starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu v § 35ba odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů, se navrhuje obnovit pro zdaňovací období roku 2015 aplikaci ustanovení § 4 odst. 3 zákona o daních z příjmů.

K bodu 3

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje nepřerušení časového testu pro osvobození příjmů v § 4 odst. 1 písm. r) zákona o daních z příjmů ve znění tohoto zákona, tj. osvobození příjmů z prodeje podílu nebo podílů, které vznikly rozdělením dle zákona o obchodních korporacích, i ve zdaňovacím období započatém v roce 2014, pokud rozdělením zůstane zachována celková výše podílu držená poplatníkem.

K bodu 4

V návaznosti na terminologii nového občanského zákoníku, který používá pojem „byt“ pouze jako označení místa, nikoli věci, která je způsobilá být předmětem vlastnického práva (taková věc je označována jako „jednotka“), došlo k nahrazení pojmu „byt“ pojmem „jednotka“. Ustanovení týkající se osvobození odstupného za uvolnění „bytu“ se však může vztahovat i na odstupné za uvolnění bytu, který vymezen jako jednotka není a uvedenou úpravou tak došlo počínaje roku 2014 k neodůvodněnému zrušení osvobození odstupného za uvolnění takového bytu. Z toho důvodu se navrhuje účinnost již od roku 2014.

K bodu 5

V návaznosti na ukončení expertních jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje přechodné ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu), a to ode dne, kterým se začne provádět smlouva s Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění.

K bodu 6

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje osvobození bezúplatných příjmů v § 4a písm. e) a v § 19b odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů ve znění tohoto zákona, tj. osvobození nabytí pozemku nebo podílu na pozemku v důsledku povinného převodu dle § 60a zákona č. 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím zastupování v právních vztazích, i v zdaňovacím období započatém v roce 2014.

Obdobně se umožňuje osvobození bezúplatně nabytého majetku zdravotními pojišťovnami pro fondy veřejného zdravotního pojištění, které se přebírá ze zrušeného zákona o dani darovací, dani dědické a dani z převodu nemovitostí, a to již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 7

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje, aby nedocházelo ve zdaňovacím období započatém v roce 2014 k výkladovým pochybnostem ohledně pojmu „podnikání“ ve smyslu § 420 nového občanského zákoníku.

K bodu 8

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje uplatnění daňových výdajů z titulu „odpracovaného” vkladu již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 9

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně z titulu zaplacených příspěvků na oba produkty III. pilíře v roce, kdy poplatník přejde z transformovaného fondu (tzn. původně penzijní připojištění se státním příspěvkem) do účastnických fondů (tj. do doplňkového penzijního spoření).

K bodu 10

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje snížení příjmů ze závislé činnosti o případnou daňovou ztrátu u příjmů ze samostatné činnosti pro účely solidárního zvýšení daně již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 11

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje aplikaci § 18 odst. 2, pokud jde o zrušení vyjmutí příjmu svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu nebo ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti z předmětu daně z příjmů právnických osob, ve znění tohoto zákona i na zdaňovací období započaté v roce 2014 a odstraňuje nežádoucí stav v oblasti zdaňování svěřenského fondu založený zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., ustanovením § 18 odst. 2 písm. e).

V případě aplikace § 18 odst. 2 písm. e) ve znění účinném před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona spolu s navazujícími ustanovením by poplatník daně z příjmů, který je svěřenským fondem, nemohl v důsledku dikce § 27 písm. j) zákona odepisovat majetek bezúplatně vyčleněný do svěřenského fondu nebo vložený do svěřenského fondu smlouvou nebo

pořízením pro případ smrti z důvodu, že tento příjem svěřenského fondu § 18 odst. 2 zákona vylučuje z předmětu daně. Tento stav nebyl záměrem úprav realizovaných zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., jejichž cílem bylo umožnit odpisování hmotného majetku u těchto subjektů. Proto se navrhuje, aby poplatníci měli možnost odepisovat majetek ve svěřenském fondu, který byl nabyt v průběhu zdaňovacího období započatého v roce 2014.

Možnost aplikovat ustanovení § 18 odst. 2 písm. e) ve znění účinném podle tohoto zákona již od počátku roku 2014 také zajistí, aby se ustanovení § 25 odst. 1 písm. i), zp) a zq) neaplikovalo na majetek vyčleněný do svěřenského fondu nebo majetek, který zvýšil majetek ve fondu, již ve zdaňovacím období počínaje rokem 2014, neboť jejich aplikace nebyla taktéž záměrem úprav učiněných zákonným opatřením Senátu č. 344/ 2013.

Navržené přechodné ustanovení dále zajišťuje, že daňové odpisy u svěřenského fondu, fundace a ústavu, je možné uplatnit v základu daně v režimu stanoveném touto novelou již za zdaňovací období započaté v kalendářním roce 2014.

K bodu 12

Navržené přechodné ustanovení zajistí, aby poskytovatelé zdravotních služeb bez oprávnění, což jsou zejména poskytovatelé sociálních služeb, mohli již za zdaňovací období započaté v roce 2014 uplatnit snížení základu daně podle § 20 odst. 7.

V návaznosti na upřesnění, že za poskytovatele zdravotních služeb se považují pouze veřejně prospěšní poplatníci, kteří získají oprávnění poskytovat zdravotní služby podle zákona o zdravotních službách, kteří uplatňují tzv. široký základ daně, je nutné zajistit soulad navazujících ustanovení. Proto poplatníci, kteří se nepovažují od 1. ledna 2014 za poskytovatele zdravotních služeb s oprávněním k poskytování zdravotních služeb, nemohou uplatnit paušální výdaje na dopravu podle § 24 odst. 2 písm. zt) zákona o daních z příjmů, neboť budou uplatňovat režim úzkého základu daně a pokud mají zároveň formu obecně prospěšné společnosti, nemohou uplatnit odpočet daňové ztráty podle § 34 odst. 3 zákona o daních z příjmů.

K bodu 13

Zákonem č. 165/2012 Sb., bylo do zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech vloženo ustanovení § 37p, které ukládá provozovatelům solárních elektráren povinnost uzavřít smlouvu s provozovatelem kolektivního systému na sběr, zpětný odběr a likvidaci elektroodpadu, na základě které budou hrazeny poplatky na financování budoucí likvidace elektroodpadu. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu vyplývá, že pouze v tomto specifickém případě byla uložena povinnost nikoli výrobci, ale provozovateli solární elektrárny, za účelem jednoznačné identifikace povinné osoby a vymahatelnosti uložené povinnosti. Ministerstvo životního prostředí sdělilo, že opomenulo iniciaci novelizace zákona o daních příjmů (§ 19 odst. 1 písm. zc), podle kterého se osvobozují příjmy plynoucí pouze z příspěvků výrobců podle zákona o odpadech provozovatelům kolektivního systému. Proto zastává názor, že pro osvobození příspěvků od provozovatelů solárních elektráren existuje v daném případě stejný důvod jako v případě elektroodpadů, a to objektivní časový nesoulad mezi tvorbou zdrojů na likvidaci a skutečnou úhradou nákladů spojených s likvidací dotčených zařízení. Časový nesoulad mezi výběrem příspěvků a zpracováním odpadu ze solárních panelů se pohybuje přibližně v rozmezí 15-35 let.

Při projednávání problematiky s daňovými poradci bylo upozorněno na skutečnost, že kolektivní systémy mohou provozovatelům solárních elektráren umožnit zřídit v místě své elektrárny sběrné místo. Za jeho zřízení a provoz mu přísluší odměna, která může znamenat vrácení nemalé částky recyklačního poplatku (8,50Kč/kg panelu). Navrhuje se proto osvobození příspěvku omezit pouze na účely konkrétní likvidace elektroodpadů a solárních

panelů, včetně nezbytných souvisejících nákladů, kterými ale nejsou náklady na zřízení sběrného místa. Ministerstvo životního prostředí dává záruky, že platná úprava zajišťuje využití dotčených příspěvků pouze pro zákonem stanovený účel, a proto není nutné stanovit postup pro případné použití prostředků v rozporu se zákonem, což by jinak znamenalo doplnění úpravy o povinnost zvýšit základ daně o částku příspěvku použitého v rozporu s jeho účelem, a to v tom zdaňovacím období, nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém došlo k porušení podmínek pro použití příspěvku nebo k ukončení činnosti.

Vzhledem ke skutečnosti, že došlo k opomenutí iniciovat změnu a reálně příspěvky jsou provozovateli solárních elektráren poskytovány až od 1. 1. 2014, navrhuje se, aby tato úprava byla použitelná již pro zdaňovací období, které započalo v roce 2014.

K bodu 14

Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu reagující na změnu vzniklou přijetím nového zákona č.90/2012 Sb. o obchodních korporacích, navrhuje se, aby nová úprava mohla být uplatněna již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 15

Navržená úprava zajistí, aby obce a kraje mohly uplatnit osvobození bezúplatných příjmů podle § 19b odst. 2 písm. b) bodu 1 i pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 16

Do konce zdaňovacího období započatého v roce 2013 měli poplatníci, kteří nebyli založeni nebo zřízeni za účelem podnikání – zdravotní pojišťovny, profesní komory a poplatníci založení za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů - možnost snížení základu daně podle § 20 odst. 7 za podmínky, že takto získanou daňovou úsporu využijí ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, tedy s činnostmi vyplývajícími z jejich poslání. Poplatníci zřízeni k poskytování veřejných služeb v televizním nebo rozhlasovém vysílání byli povinni využít takto získanou úsporu k činnostem spojeným s poskytováním veřejné služby, společenství vlastníků jednotek ke krytí nákladů (výdajů) spojených se správou domu a poskytovatel zdravotních služeb ke krytí nákladů (výdajů) spojených s poskytováním zdravotních služeb.

Úpravou obsaženou v zákonném opatření Senátu č. 344/2013 Sb., došlo, na základě přehodnocení postavení některých tzv. neziskových poplatníků, k jejich vyřazení ze skupiny poplatníků, kteří nebyli založeni nebo zřízeni za účelem podnikání, nově veřejně prospěšní poplatníci. Tím u těchto poplatníků došlo od zdaňovacího období započatého v roce 2014 ke změně daňového režimu a mj. k odebrání možnosti uplatnit daňové zvýhodnění, které spočívá ve snížení základu daně.

V zájmu jednotných podmínek pro všechny subjekty poskytující zdravotní služby bez ohledu na jejich hospodářskou právní formu, nemohou snížení základu daně podle § 20 odst. 7 nově také uplatňovat veřejně prospěšní poplatníci - poskytovatelé zdravotních služeb.

Navrhované přechodné ustanovení vyloučí nepříznivé a nespravedlivé daňové konsekvence. Pro dotčené poplatníky, kteří uplatnili do konce zdaňovacího období započatého v roce 2013 snížení základu daně podle § 20 odst. 7, a pro úsporu, která nebyla do konce zdaňovacího období započatého v roce 2013 využita, resp. snížení základu daně bylo uplatněno až za zdaňovací období započaté v roce 2013, se proto navrhuje možnost využití prostředků získaných daňovou úsporou k úhradě nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, které slouží k jejich základnímu poslání, a to nejpozději do konce zdaňovacího období započatého v roce 2014.

K bodu 17

Zákon č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník (NOZ) umožnil nově některým skupinám subjektů změnu právní formy. Podle ustanovení § 3045 NOZ má např. sdružení právo změnit svoji právní formu na ústav. To může mít vliv na konstrukci základu daně, kdy z veřejně prospěšného poplatníka, u kterého nejsou předmětem daně příjmy výslovně uvedené v § 18a odst. 1 se stane veřejně prospěšný poplatník, u kterého jsou předmětem daně všechny příjmy s výjimkou příjmů z investičních transferů a následného uplatnění, resp. neuplatnění možnosti snížení základu daně za podmínek stanovených v ustanovení § 20 odst. 7.

Navržená úprava zajistí, aby poplatníci, kteří uplatnili snížení základu daně před změnou právní formy a neměli tak možnost využít prostředků získaných daňovou úsporou, mohli tyto prostředky využít k úhradě nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, které slouží k jejich základnímu poslání, a to nejpozději do konce následujícího zdaňovacího období, po zdaňovacím období, ve kterém došlo ke změně právní formy.

Ustanovení nebude možné aplikovat na veřejně prospěšné poplatníky (spolky), kteří změní právní formu na sociální družstvo, a to z důvodu rovného přístupu k obchodním korporacím. Sociální družstvo patří mezi obchodní korporace, které nejsou považovány za veřejně prospěšné poplatníky, i když jejich hlavní činnost není podnikání. Snížení základu daně mohou využít pouze veřejně prospěšní poplatníci.

K bodu 18

Navržené přechodné ustanovení stanoví, že ustanovení § § 21d a § 24 odst. 4 až 6, 15 a 16 ve znění navrženém tímto zákonem bude aplikováno na smlouvy o finančním leasingu uzavřené od dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání. Tímto přechodným ustanovením se potvrzuje obecný režim, že při splnění podmínky přenechání předmětu finančního leasingu ve stavu způsobilém obvyklému užívání se na smlouvy uzavřené před datem účinnosti této novely, tj. před 1. lednem 2015, vztahují příslušná ustanovení zákona o daních z příjmu týkající se finančního leasingu platná před nabytím účinnosti této novely. Speciální vůči tomuto přechodnému ustanovení je přechodné ustanovení ke smlouvám, podle nichž byl přenechán předmět finančního leasingu uživateli v období od 1.ledna 2014 do 31. prosince 2014.

K bodu 19

Přechodné ustanovení stanoví, že u smluv o finančním leasingu, pokud byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014, má poplatník možnost volby aplikace ustanovení § 21d a § 24 odst. 4 až 6, 15 a 16 buď ve znění platném před nabytím účinnosti tohoto zákona, tj. ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. nebo ve znění této novely. U smluv o finančním leasingu uzavřených od 1. ledna 2015 již poplatník musí aplikovat předmětná ustanovení ve znění této novely, což vyplývá z účinnosti novely a přechodného ustanovení pod bodem 1 této novely.

K bodu 20

Navrhovaná účinnost eliminuje negativní dopady na inkaso daně z příjmů právnických osob, neboť vykazovaná a neuplatněná daňová ztráta u družstev podle posledních údajů (rok 2011) činí cca 4,2 mld. Kč.

Negativní dopad tak bude mít až daňová ztráta vykázaná za zdaňovací období započaté v roce 2015 a prakticky by se tak projevila v inkasu daně z příjmů právnických osob až v roce 2017 při podávání daňového přiznání za zdaňovací období započaté v roce 2016, kdy by ji bylo

možné také poprvé uplatnit. Konkrétní výše dopadu nelze kvantifikovat, neboť objektivně není k dispozici žádný údaj o výši daňové ztráty vykázané poprvé za zdaňovací období započaté v roce 2015.

K bodu 21

Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu vyvolanou NOZ a úpravou ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., navrhuje se obdobné přechodné ustanovení, jako je navrhováno pro ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb. Tím je zajištěna symetrická a rozpočtově vyvážená úprava.

K bodu 22

Ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 18. umožňuje

- zvýšení základu daně v případě nesprávně zahrnuté úplaty z FL do odpočtu na podporu výzkumu a vývoje ve zdaňovacím období, kdy došlo k porušení podmínek pro uplatnění tohoto odpočtu, nikoliv na dodatečném daňovém přiznání, a

- dodanit pouze část uplatněného odpočtu na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání v případě, kdy poplatník v období pořízení, resp. přenechání podpořeného majetku do užívání určí vyšší procento využívání doby provozu pro účely odborného vzdělávání (více než 50 %) a poté v dalších zdaňovacích obdobích toto procento nedodrží. Podle navrženého přechodného ustanovení lze změny využít již za zdaňovací obdob započaté v roce 2014.

K bodu 23

Navržené přechodné ustanovení umožňuje snižovat výsledek hospodaření o hodnotu bezúplatného příjmu ve formě peněžitého daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení, pokud o tomto příjmu účtoval poplatník podle předpisů upravujících účetnictví ve výnosech, již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 24

Navrhovaná úprava umožní fondům penzijní společnosti použít pro zdaňovací období započaté v roce 2014 původní úpravu platnou před 1. lednem 2014, kdy penzijní fondy měly úrokové příjmy vyjmuty ze základu daně z příjmů. V důsledku schválení pozměňovacího návrhu senátní legislativy při projednávání zákonného opatření č. 344/2014 Sb. došlo ke zrušení této úpravy, což nebylo záměrem předkládaného návrhu. V původním návrhu novely byla navrhována změna daňové sazby pro penzijní fondy na 0%, a proto bylo současně navrženo také zrušení části ustanovení týkající se vyjmutí úrokových příjmů ze základu daně, které již nemělo opodstatnění. Pozměňovací návrh však zrušil změnu daňové sazby pro penzijní fondy, zatímco změna úpravy základu daně zůstala zachována. Tím došlo k nežádoucímu zvýšení daňové zátěže penzijních fondů, která nebyla záměrem úpravy.

K bodu 25

Navržené přechodné ustanovení zajistí, aby se pro oceňování bezúplatných příjmů (bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami nebo bezúplatně nabytého majetku) u veřejně prospěšného poplatníka postupovalo podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to již od zdaňovacího období započatého v kalendářním roce 2014.

K bodu 26

V návaznosti na § 21d, který ve znění účinném od 1. ledna 2014 stanovuje, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení zákona o nájmu, je třeba doplnit, že při pracovní cestě uskutečněné vozidlem, které si poplatník pořizuje formou finančního leasingu, uplatní výdaje

v prokázané výši. Dále je třeba doplnit, že při zahraniční pracovní cestě, u které nelze prokázat výdaje, uskutečněné vozidlem, které si poplatník pořizuje formou finančního leasingu, uplatní výdaje ve výši náhrady za spotřebované pohonné hmoty.

Vzhledem ke skutečnosti, že pracovní cesty poplatníci uskutečňují automobilem pořizovaným formou finančního leasingu již v roce 2014, navrhuje se účinnost § 24 odst. 2 písm. k) bodu 1 a 4 již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 27

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje uplatnění daňové ztráty v případě prodeje stavby, která se počínaje roku 2014 stala pozemkem, již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 28

Příjem z prodeje nemovité věci, která je ve společném jmění manželů, musí zdanit pouze jeden z manželů, z toho důvodu se navrhuje do zákona doplnit, že ten z manželů, který příslušný příjem zdaní, si jako daňový výdaj může uplatnit i daň z nabytí nemovitých věcí zaplacenou druhým z manželů. Vzhledem ke skutečnosti, že příjem z prodeje nemovité věci ve společném jmění manželů, mohou manželé dosáhnout již v roce 2014, navrhuje se, aby uvedené ustanovení mohli manželé využít již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 29

Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu reagující na změnu účetních pravidel, která jsou již platná, navrhuje se, aby nová úprava mohla být uplatněna již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 30

Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu navazující na účinné znění ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, navrhuje se, aby nová úprava mohla být uplatněna již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 31

Vzhledem ke skutečnosti, že právo stavby mohou poplatníci pořídit již počínaje rokem 2014, navrhuje se umožnit poplatníkům využití uvedeného ustanovení již od zdaňovacího období započatého v roce 2014. V případě, že by poplatník uvedené ustanovení v roce 2014 nevyužil, uplatnil by výdaje na zřízení práva stavby, které nejsou součástí vstupní ceny stavby, do výdajů při zaplacení.

K bodu 32

Navržené přechodné ustanovení zajistí, aby se restrikce daňové uznatelnosti vynaložených výdajů (nákladů) souvisejících s reprodukcí majetku získaného bezúplatně vztahovala pouze na darování a bezúplatné služby, a to od zdaňovacího období započatého v kalendářním roce 2014.

K bodu 33

Navržené přechodné ustanovení zajistí, aby restrikce dopadající na daňovou uznatelnost výdajů (nákladů) souvisejících s příjmy, které byly od daně osvobozeny nebo nebyly předmětem daně, dopadaly jen v případě nabytí majetku darováním (nebo bezúplatně přijatých služeb), a to od zdaňovacího období započatého v kalendářním roce 2014.

K bodu 34

Navržené přechodné ustanovení zajišťuje, aby vyloučení z odpisování, které se dosud týkalo bezúplatně nabytého hmotného majetku, kdy tyto příjmy byly od daně osvobozeny nebo nebyly předmětem daně a tímto zákonem byl v ustanovení § 27 písm. j) zúžen rozsah nabytí na darování, může dopadat jen na tyto případy nabytí darováním, a to u hmotného majetku pořízeného po 1. lednu 2014.

K bodu 35

Navrhuje se, aby doplnění ustanovení, které umožní technické zhodnocení majetku pořizovaného formou finančního leasingu odpisovat i uživateli, který si majetek pořizuje na finanční leasing, tak jak to zákon stanovil do konce roku 2013, mohl poplatník využít již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014. Tímto doplněním zákona bude poplatník v roce 2014 plynule pokračovat v odpisování technického zhodnocení, které odpisoval do konce roku 2013.

K bodu 36

Navržené přechodné ustanovení stanovuje najisto, že vstupní cena hmotného majetku se nebude upravovat o účelově peněžité dary poskytnuté na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení před 1. lednem 2014. Případné zdanění těchto darů již bylo předmětem daně darovací a není důvod snižovat daňovou vstupní cenu majetku u tohoto poplatníka.

K bodu 37

Navržené přechodné ustanovení umožňuje postupovat dle § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení ve znění tohoto zákona i ve zdaňovacím období započatém v roce 2014, tj snížit vstupní cenu hmotného majetku o přijaté peněžité dary účelově poskytnuté na technické zhodnocení hmotného majetku.

K bodu 38

Navržené přechodné ustanovení stanoví, že daňové odpisování u nabyvatele ze vstupní ceny, ze které odpisoval původní odpisovatel, navýšené podle § 29 odst. 10 tohoto zákona o částky, které podle předpisů upravujících účetnictví vstoupily u nabyvatele do ocenění nabytého majetku jako náklady související s jeho pořízením, lze použít již ve zdaňovacím období roku 2014.

K bodu 39

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje uplatnění daňového zvýhodnění na vyživované dítě v případě, kdy dochází k zániku pěstounské péče z titulu dosažení svéprávnosti a zletilosti dítěte a kdy toto dítě nadále žije ve společně hospodařící domácnosti se svým bývalým pěstounem, již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 40

S ohledem na novelizaci lhůt k provedení výpočtu daně a ročního zúčtování záloh plátcem daně a k vrácení případného přeplatku z tohoto ročního zúčtování záloh plátcem daně uvedených v ustanovení § 35d odst. 8 a § 38ch odst. 4 a 5 je třeba stanovit, při ročním zúčtování za které zdaňovací období se podle těchto lhůt bude poprvé postupovat.

K bodu 41

Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu reagující na změnu vzniklou přijetím nového zákona č.90/2012 Sb. o obchodních korporacích, navrhuje se, aby nová úprava mohla být uplatněna již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

K bodu 42

V návaznosti na zrušení povinnosti poplatníka podat daňové přiznání v situaci, kdy se jeho záloha na daň zvyšuje o solidární zvýšení daně podle § 38ha zákona o daních z příjmů, nikoliv však jeho daň za dané zdaňovací období dle § 16a zákona o daních z příjmů, se navrhuje přechodné ustanovení, které umožňuje této skupině poplatníků již za zdaňovací období započaté v roce 2014 při splnění zákonem stanovených podmínek požádat o roční zúčtování daně svého zaměstnavatele.

K bodu 43

Záměrem úprav přílohy č. 1 zákona provedených zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. nebylo, až na odůvodněnou výjimku týkající transportních zařízení pro přepravu kusových materiálů, měnit poplatníkům odpisovou skupinu a dobu odpisování již odpisovaného hmotného majetku. Přesto však, ať již z důvodů rozdílné struktury číselníků SKP a CZ-CPA nebo nedopatřením, při převodu z kódu SKP do kódu CZ-CPA ke změně odpisové skupiny u některých položek došlo. Tato novela proto obsahuje body, které obsah předmětných položek přílohy č. 1 zákona u odpisových skupin 1 až 3 znovu upravují a zpřesňují. Navržené přechodné ustanovení umožňuje poplatníkovi eliminovat případné nezáměrné prodloužení doby odpisování již odpisovaného majetku ve zdaňovacím období započatém v roce 2014, pokud u již odpisovaného majetku pro příslušnou položku ze zatřídění hmotného majetku podle přílohy zákona č. 1 ve znění této novely vyplývá doba odpisování kratší.

Příkladem využití tohoto přechodníku je odstranění duplicity v kódu CZ-CPA u položek (1-24) a (2-43), kde v příloze zákona č. 1 ve znění zák. č. 344/2013 Sb. byl u obou položek uveden stejný kód CZ-CPA 28.24 i stejný název položky „Ruční mechanizované nástroje“. Tato novela obsah položky (2-43) upřesňuje jak v kódu CZ-CPA (nově 27.51), tak v názvu položky (nově „Elektrické spotřebiče převážně pro domácnost“). Pokud byl například poplatníkem již odpisovaný majetek klasifikovaný a zatříděný podle přílohy č. 1 zákona ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 do položky (2-43), tj. do druhé odpisové skupiny a patří po úpravě přílohy č. 1 touto novelou do odpisové skupiny 1, umožňuje se poplatníkovi provést zpřesnění doby odpisování již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014.

Úprava navržená touto novelou u položky (6-9) přílohy č. 1 odstraňuje chybu v příloze č. 1 zákona vzniklou v zákonu o daních z příjmů ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. Jednotky zahrnující nebytový prostor, které jsou v budovách a stavbách zatříděných v položkách (6-1) až (6-8) přílohy č. 1 zákona, se podle této novely zatřídí do položky (6-9), a tím se věcně prodlužuje doba odpisování oproti stavu, kdy nebytový prostor v budově šesté odpisové skupiny mohl být po 1. ledna 2014 odpisován v páté odpisové skupině. Navržené přechodné ustanovení umožňuje poplatníkovi na uvedenou změnu reagovat již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014 a nečekat s provedením odpovídající změny až na účinnost této novely, která je 1. ledna 2015, což je významné v případě zrychleného odpisování a změny jeho koeficientů

Navržené přechodné ustanovení je tedy speciálním vůči obecnému přechodnému režimu, který stanovuje, že při změně odpisové skupiny je poplatník povinen tuto skupinu změnit od zdaňovacího období, ve kterém změna nabyla účinnosti.

K části druhé - změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

K čl. III

K bodu 1 (§ 8 odst. 1)

Navrhovaná úprava sjednocuje znění § 8 a § 8a ve vztahu k pohledávkám za spojenými osobami tak, aby v obou ustanoveních byl rozhodující okamžik vzniku pohledávky.

K bodu 2 (§ 8a odst. 1 písm. b))

Podle platného znění nového občanského zákoníku platí obecné pravidlo, že promlčecí lhůta je tři roky (§ 629). Tato úprava v podstatě zamezuje možnosti vytvářet opravné položky na pohledávky, které vznikly po 31. 12. 2013, podle stávajícího znění ustanovení § 8a odst. 1 písm. b), neboť podle tohoto ustanovení lze opravné položky ve výši 100 % vytvářet až po uplynutí 36 měsíců, což je však okamžik, kdy se tato pohledávka stává promlčenou. Z těchto důvodů se navrhuje zkrátit období, po jehož uplynutí lze tvořit opravné položky k nepromlčeným pohledávkám ve výši 100 %, a to na 30 měsíců.

K čl. IV – přechodná ustanovení

K bodu 1

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

K bodu 2

Navržené přechodné ustanovení stanoví, že ustanovení § 8a ve znění navrženém tímto zákona bude aplikováno pouze na pohledávky splatné od dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 3

Vzhledem k tomu, že se v § 8a jedná o úpravu vyvolanou zavedením NOZ, navrhuje se, aby nové pravidlo bylo možné uplatnit i pro pohledávky, jejichž splatnost je po nabytí účinnosti NOZ. Navrhovaná úprava zajišťuje, aby pro všechny pohledávky, na které se již vztahují nové podmínky promlčení zavedené NOZ, již mohl platit odpovídající jednotný daňový režim. Zároveň se touto úpravou odstraňují veškeré nejasnosti spojené s pojmem „vznik pohledávky“, které byly diskutovány po schválení zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb.

Na pohledávku splatnou, resp. vzniklou před 1. lednem 2014 se, v návaznosti na přechodné ustanovení č. 3 zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., uplatní § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném před 1. lednem 2014.

K části třetí - změna zákona o dani silniční

K čl. V

K bodu 1 (§ 8 odst. 1)

Jedná se o odstranění zřejmé legislativní chyby, a to formou odstranění číselných odkazů.

K bodu 2 (§ 8 odst. 2)

Jedná se o odstranění zřejmé legislativní chyby, a to formou odstranění číselných odkazů.

K části čtvrté - změna daňového řádu

K čl. VI

K bodu 1 (§ 18 odst. 1)

Navrhuje se zrušení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí správce daně o delegaci, a to zejména v zájmu flexibilnějšího využití tohoto institutu v boji s daňovými úniky. V konkrétní rovině by tato flexibilita měla umožnit zejména omezení zneužívání tzv. virtuálních sídel daňových subjektů a posílení možností odhalování tzv. řetězových podvodů v rámci daně z přidané hodnoty. Možnost rychlého a efektivního využití delegace umožní v situacích, kdy pro zúčastněné subjekty je místně příslušných více správců daně, koncentrovat aktivitu správce daně na jednom místě, což umožní lepší provázanost a vyšší efektivitu vyhledávací činnosti a daňových kontrol.

Institut delegace představuje možnost přenesení místní příslušnosti ke správě daní na jiného věcně příslušného správce daně. Institut delegace má komplexnější a dlouhodobější charakter než například institut dožádání (§ 17). Delegaci lze „uplatňovat“, dokud nedojde ke změně okolností rozhodných pro určení místní příslušnosti, resp. dokud nedojde k odpadnutí důvodů, pro které bylo rozhodnutí o delegaci vydáno. K využití delegace může dojít na žádost daňového subjektu nebo z podnětu příslušného správce daně. Nejblíže společně nadřízený správce daně je oprávněn delegovat místní příslušnost na jiného věcně příslušného správce daně, (i) jestliže to shledá účelným nebo (ii) jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti. Formulace zákona tímto poskytuje obecný, a tedy i poměrně flexibilní, rámec pro určení situací, pro které je možno využít delegace.

Účelnost lze spatřovat především tam, kde by jinak správa daní daňových subjektů byla neefektivní a nehospodárná, mimo jiné v případech, kdy se skutečné sídlo právnické osoby liší od sídla zapsaného do veřejného rejstříku, nebo obdobně u fyzické osoby, pokud má místo trvalého pobytu jinde než provozovnu. Pojem účelnost nelze vykládat pouze ve vztahu k daňovému subjektu (tj. účelnost pro subjekt), ale měla by být vztažena především na účelnost na straně správce daně. Z tohoto pohledu je pak možno účelnost delegace vnímat ve vztahu ke kapacitním možnostem správce daně, v dopadu na řízení s jinými subjekty (např. rozkrývání účelového řetězení subjektů v rámci daně z přidané hodnoty) nebo i v dalších skutečnostech týkajících se správce daně, aniž by tyto přímo souvisely s konkrétním daňovým subjektem. Kritérium účelnosti tak zcela jistě bude naplněno, pokud místně příslušný správce daně zjistí, že právnická osoba má skutečné sídlo nebo provozovnu v obvodu územní působnosti jiného správce daně nebo pokud mu kapacitní možnosti nedovolují účelně a hospodárně provádět správu daní.

Kritérium mimořádných odborných znalostí bude naplněno například tehdy, bude-li se subjekt zabývat specifickým druhem činnosti, se kterým nejsou úřední osoby místně příslušného správce daně podrobněji odborně seznámeny. V takovém případě pak dikce zákona umožňuje delegovat místní příslušnost ke správě daně na jiného věcně příslušného správce daně, jehož úřední osoby těmito znalostmi disponují, protože se kupříkladu s obdobným subjektem již v minulosti setkaly nebo mají ve svém obvodu působnosti více subjektů s daným předmětem činnosti (typicky lze v této souvislosti uvažovat např. o Specializovaném finančním úřadu, který má z hlediska možnosti delegace postavení jako kterýkoli jiný finanční úřad – srov. § 11 odst. 4 zákona o Finanční správě České republiky).

Daňový subjekt má možnost podat proti rozhodnutí o delegaci odvolání, kterému je přiznán odkladný účinek, čímž je oddálena jeho vykonatelnost. Tím se současná právní úprava liší od úpravy v zákoně o správě daní a poplatků platné a účinné do 31. prosince 2010, kde proti rozhodnutí o delegaci nebyl připuštěn opravný prostředek (§ 5 ZSDP). Rozhodnutí o delegaci

je zásahem do práv a povinností daňového subjektu a je vhodné, aby se proti němu mohl efektivně bránit, pokud s ním nesouhlasí. Nejvyšší správní soud zároveň ve své rozhodovací praxi judikoval, že takovéto rozhodnutí podléhá přezkumu v rámci správního soudnictví.

Samotná možnost brojit proti rozhodnutí o delegaci odvoláním je žádoucí. To však již neplatí o přiznání odkladného účinku odvolání, které vede k rigiditě celého institutu a nemožnosti na straně správce daně flexibilně reagovat při detekci možného rizika daňových úniků nebo jiných jevů rozporných se zákonem. Odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí o delegaci v praxi často inspiruje daňové subjekty k procesním obstrukcím. Smysl institutu delegace tak může být v řadě případů oslaben až znehodnocen právě s ohledem na časovou prodlevu před samotnou realizací delegace.

Současně je třeba zdůraznit, že ačkoli delegace představuje zásah do práv a povinností daňového subjektu, v principu nepatří tento zásah mezi nejintenzivnější. Vedle odvolání proti samotnému rozhodnutí o delegaci má ostatně daňový subjekt všechny standardní možnosti brojit proti postupu správce daně, na nějž byla místní příslušnost delegována (např. námitka podjatosti úřední osoby, stížnost atd.; nemluvě o opravných prostředcích vůči jednotlivým rozhodnutím správce daně). V případě, že by nezákonnou delegací byla daňovému subjektu způsobena újma (což lze v praxi označit spíše za vzácnou situaci), může daňový subjekt uplatnit náhradu škody. Konečně je třeba uvést, že v případě napadení rozhodnutí o delegaci u soudu rovněž není žalobě odkladný účinek přiznán.

Řešení v podobě zrušení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí o delegaci svědčí též statistika úspěšnosti těchto odvolání za období od roku 2011 dosud.

Tabulka počtu odvolání proti rozhodnutí správce daně o delegaci a podíl odvolání, kterým bylo vyhověno, v období od 1. 1. 2011 do 30. 4. 2014

Subjekt/rok:	2011	2012	2013-4/2014	Součet:
GFŘ	39/4		13/1	52/5
GŘC	0/0	0/0	0/0	0/0

Zdroj: GFŘ, GŘC

Proti nezbytnosti odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí o delegaci svědčí velmi nízký počet úspěšných odvolání (z nichž část ještě představuje případy, kdy odvolání bylo vyhověno pouze z důvodu, že v mezidobí došlo ke změně rozhodných skutečností pro delegaci na straně daňového subjektu).

Z těchto důvodů se zachování odkladného účinku rozhodnutí o delegaci jeví jako disproporční s ohledem na jeho značné negativní dopady pro správu daní a současně značně relativní přínos pro ochranu práv a povinností daňových subjektů.

K bodu 2 (§ 19 odst. 2)

Navrhuje se zrušení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí správce daně o atrakci, a to analogicky s obdobnou změnou v případě delegace. Pro analogické řešení v případě atrakce svědčí jak obdobné věcné argumenty, tak symetrie úprav obou institutů (a to i v historické rovině). Pokud jde o četnost případů využití institutu atrakce, je ve srovnání s využitím institutu delegace zanedbatelný, což platí i o počtech odvolání proti rozhodnutím o atrakci.

K bodu 3 (§ 24 odst. 4)

Navrhuje se rozšířit pravidlo právního jednání pouze jedné fyzické osoby při správě daní

rovněž na právnické osoby, pro jejichž jednání je zakladatelským právním jednáním vyžadováno společné jednání více členů statutárního orgánu. Nutnost pluralitního jednání více členů statutárního orgánu představuje komplikaci při správě daní a přináší praktické problémy zejména v souvislosti s elektronizací správy daní. Na základě navržené úpravy tak bude relevantní jednání jakéhokoli člena statutárního orgánu bez ohledu na to, zda je podle soukromoprávní úpravy vyžadováno společné jednání více členů. Tato skutečnost je dána přednostním požadavkem daňového řádu, že v téže věci může jménem právnické osoby současně jednat jen jedna fyzická osoba. Správce daně nebude zkoumat, zda člen statutárního orgánu, který jménem právnické osoby učinil určitý úkon, tak činí s vědomím ostatních členů; postačí samotná skutečnost, že jde o člena statutárního orgánu, resp. statutární orgán podle § 24 odst. 2 daňového řádu.

V případě, že podle zakladatelského právního jednání mají členové statutárního orgánu jednat společně, nastává v aplikační praxi problém při použití datových schránek, neboť je vyloučen režim § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, tj. že úkon má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný. Díky tomu není možné bez dalšího považovat podání právnické osoby za způsobilé. Správce daně musí vždy ověřovat, zda v případě právnické osoby, prostřednictvím jejíž datové schránky bylo učiněno podání, nejde o právnickou osobu, za níž musí jednat více členů statutárního orgánu. V případě, že tomu tak je, musí správce daně zahájit řízení výzvou k odstranění vad podání podle § 74 daňového řádu. Tuto vadu podání však nelze odstranit prostřednictvím datové schránky, ale je třeba využít jiné formy podání.

V zájmu zjednodušení a zrychlení správy daní proto navržená změna umožní, aby nově podání právnické osoby zaslané prostřednictvím její datové schránky mohlo být považováno za jednání jedné fyzické osoby jménem právnické osoby, aniž by bylo nutné prověřovat (zejména prostřednictvím obchodního rejstříku), zda v případě dané právnické osoby není vyžadováno pluralitní jednání více členů statutárního orgánu, a případně poté realizovat postup odstranění vad podání. Navrhovaná úprava tak představuje *lex specialis* vůči výše uvedené úpravě § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb.

V rámci navržené změny se navrhuje též vypuštění poslední věty daného ustanovení, a to pro její duplicitu s úpravou § 26 odst. 1 písm. b). Pokud by v rámci jednání byl správce daně konfrontován v jeden okamžik s projevem vůle více osob, z nichž každá má právo samostatně jednat jménem právnické osoby, přičemž dané jednání by bylo protichůdné, byla by naplněna podmínka, že je sporné, kdo je k jednání oprávněn a správce by přistoupil k ustanovení zástupce. V případě, kdy jednání provede současně více fyzických osob, avšak takovéto jednání bude souladné (např. dokument podepsaný dvěma osobami), nejde o nežádoucí stav, neboť zde není sporu o tom, jaký je projev vůle právnické osoby, jménem níž tyto fyzické osoby jednají.

Výše uvedená konstrukce bude využitelná i u „non-subjektů“, kterým daňové zákony přiznávají subjektivitu při správě daní, neboť na základě § 24 odst. 6 daňového řádu se na tyto entity použijí obdobně ustanovení týkající se právnických osob. Pokud by jménem takového subjektu mohlo jednat více osob, uplatní se režim § 24 odst. 4 daňového řádu. Příkladem je svěřenský fond, jehož jménem jedná v souladu s § 20 odst. 3 daňového řádu svěřenský správce, přičemž svěřenských správců může být v souladu s občanským zákoníkem vícero.

K bodu 4 (§ 32 odst. 2 věta poslední)

V rámci boje proti daňovým únikům je zapotřebí přijmout opatření, které by zabránilo obstrukcím využívaným k vyhnutí se povinnosti součinnosti, která je nezbytná jak u daňových subjektů, tak u třetích osob k naplnění základního cíle správy daní. Smyslem lhůt stanovených správcem daně je vymezení časového prostoru za účelem provedení určitého procesního

úkonu osoby zúčastněné na správě daní, pokud není délka lhůty stanovena přímo v zákoně. Současná úprava v daňovém řádu stanoví, že lhůtu kratší osmi dnů lze správcem daně stanovit jen zcela výjimečně pro úkony jednoduché a zvlášť naléhavé, s dovětkem, že lhůtu kratší než jeden den lze stanovit osobě zúčastněné na správě daní pouze s jejím souhlasem. Posledně uvedená zpřísňující podmínka pro tento typ lhůt není upravena ani v jednom z dalších klíčových procesních předpisů (správní řád, občanský soudní řád ani trestní řád), ani nebyla upravena v zákoně o správě daní a poplatků (§ 14 odst. 1).

Předmětná úprava zkrácených lhůt stanovovaných správcem daně cílí především na případy stanovování lhůt v rámci protokolovaného jednání v situaci, kdy správce daně shledá, že je to potřebné, a zároveň onu zkrácenou délku lhůty odůvodní. Využívání lhůt kratších osmi dnů je spíše výjimečnou záležitostí. Tyto lhůty jsou stanovovány přiměřeně okolnostem konkrétního případu, a to plně v souladu se základními zásadami správy daní. Navíc jsou správcem daně využívány pro úkony, které jsou jednoduché a současně naléhavé. Např. může jít o požadavek správce daně předložit účetnictví pro prověření zaúčtování jednotlivých dokladů, a to v souvislosti s uplatněným nárokem v daňovém přiznání na nadměrný odpočet na základě tohoto účetnictví. Podobně se může jednat např. o požadavek správce daně v průběhu daňové kontroly nebo místního šetření na předložení dokumentu, o kterém sama osoba zúčastněná na správě daní tvrdí, že jím disponuje, přičemž jeho okamžité předložení by pro ni nemělo představovat žádné úskalí. Je pochopitelné, že v těchto případech je daná osoba povinna aktivně spolupracovat, přičemž je v zájmu naplnění cíle správy daní, aby zde neexistoval prostor pro případné obstrukce, kterými by bylo možné spolupráci jakkoli účelově oddalovat. Pravidlo, které umožňuje osobě zúčastněné na správě daní nesouhlasit s uložením lhůty kratší než den, jí dává při správě daní legální nástroj pro obstrukce.

V uvedených – řádně odůvodněných – případech je namístě stanovit lhůtu kratší než jeden den i bez souhlasu osoby zúčastněné na správě daní, resp. stávající omezující pravidlo se v tomto ohledu jeví jako přespříliš restriktivní. Vypuštění daného ustanovení, resp. jeho části, však neznamená, že by správce daně mohl osoby zúčastněné na správě daní zatěžovat nepřiměřeně krátkými lhůtami. Nadále zůstává zachováno pravidlo o tom, že lhůty kratší než jeden den lze stanovit zcela výjimečně, a to pro úkony jednoduché a zvlášť naléhavé. Praktické využití tak lze očekávat zejména v případech větších daňových podvodů (na dani z přidané hodnoty či spotřebních daních), kde daňové subjekty mohou stávající jednodenní odklad využít ke zmaření cíle správy daní.

K bodu 5 (§ 34)

Za účelem zvýšení kvality činnosti správců daně a efektivnějšího boje s daňovými úniky se navrhuje prodloužení doby, po kterou neběží lhůta pro správce daně zastavená vydáním rozhodnutí k součinnosti, a to o pět pracovních dní. Správci daně je tak poskytnut vždy minimálně pětidenní časový prostor pro to, aby danou záležitost odpovědně a kvalitně uzavřel, místo toho aby byl nucen ve snaze dodržet lhůtu ke kvalitativním ústupkům. Důvodem je skutečnost, že nápad práce úředních osob správce daně není rovnoměrný, a tedy k vydání rozhodnutí k součinnosti může dojít až těsně před koncem lhůty, v jejímž zbytku není možné lhůtu fakticky dodržet. Příkladem budou zejména ty situace, kdy reakce osoby zúčastněné na správě daní vyvolá natolik zásadní změnu, že správce daně musí mít zachován dostatek prostoru, aby na změnu mohl adekvátně a kvalifikovaně zareagovat.

K bodu 6 (§ 72 odst. 4)

Navrhuje se terminologické zpřesnění ustanovení, které do daňového řádu s účinností k 1. lednu 2015 přináší zákon č. 458/2011 Sb. Toto zpřesnění navazuje na právní úpravu datových schránek v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, která chápe zřízení a zpřístupnění datové schránky

jako dva časově oddělené kroky, přičemž ne každá zřízená datová schránka musí být v konkrétním okamžiku současně zpřístupněná osobě, které byla zřízena (srov. § 10 a 11 citovaného zákona). Povinnost daňového subjektu činit podání (přímo nebo prostřednictvím jeho zástupce) vůči správci daně prostřednictvím datové schránky je vhodnější vázat na její zpřístupnění. Ten, kdo nemá datovou schránku zpřístupněnu, by nemohl povinnost elektronické komunikace plnit prostřednictvím datové schránky a byl by tedy odkázán na využití uznávaného elektronického podpisu, což se nejeví jako vhodné.

Skutečnost, zda má podatel zpřístupněnu datovou schránku, se z povahy věci bude testovat k okamžiku, kdy je dané podání učiněno, a to bez ohledu na to, zda podatele váže povinnost dané podání učinit (např. povinnost podat daňové přiznání), nebo zda využívá svého práva takové podání učinit (např. možnost podat dodatečné daňové přiznání na daň nižší).

V dané souvislosti je třeba též upozornit na skutečnost, že zpřístupnění datové schránky zakládá povinnost činit podání elektronicky, a to datovou zprávou autentizovanou kterýmkoliv ze způsobů podle § 71 odst. 1 písm. a) až c) daňového řádu (tj. nikoliv nutně pouze prostřednictvím datové schránky, která byla důvodem vzniku povinnosti činit podání elektronicky).

K bodu 7 (§ 74 odst. 4)

Postupně se rozšiřující okruh podání, v jejichž případě stanoví zákon povinnost elektronické formy (např. nedávná změna v § 101a zákona o dani z přidané hodnoty), v aplikační praxi významným způsobem poukazuje na potřebu řešit případy, kdy podání, jinak perfektní, není podáno elektronicky, ač podle zákona elektronicky podáno být mělo. Podle stávající úpravy se jedná o vadu podání podle § 74 odst. 1 a správce daně je podle téhož ustanovení povinen daňový subjekt vyzvat k jejímu odstranění. Jedná se však o administrativně, časově a finančně náročný postup, u něhož lze navíc předpokládat, že v některých případech k nápravě nepovede. Takovéto podání pak bude považováno za neúčinné, avšak správce daně bude muset téměř vždy vzhledem k takto získaným informacím zahájit řízení z úřední povinnosti. K údajům v listinném formuláři, který se však stane právně neúčinným podáním, tak správce daně bude moci přistoupit zpravidla pouze jako k pomůcce či indicii (nikoli jako k důkazu obsahujícímu tvrzení daňového subjektu). To s sebou přináší další zbytečné náklady řízení a časové zdržení. Navíc z pohledu správného zjištění a stanovení daně bude výsledek stejný, jako kdyby bylo rovnou akceptováno původní podání, jehož jediná vada spočívala v nedostatku elektronické formy.

Lze předpokládat, že tuto nepříznivou situaci ještě více umocní právní stav po 1. lednu 2015, kdy nabude účinnosti změna § 72 (viz zákon č. 458/2011 Sb.), která podstatně rozšíří okruh daňových subjektů, na něž dopadne povinnost podat vybraná podání elektronicky. Tato nová povinnost se bude vztahovat na veškerá tzv. formulářová podání podle § 72 odst. 1.

Na straně jedné nelze bez dalšího akceptovat neplnění povinnosti podat určité podání elektronicky, na straně druhé je však žádoucí stíhat nedostatek elektronické formy podání specifickou sankcí, která bude znamenat dostatečný postih daňového subjektu za porušení povinnosti, současně však nebude mít negativní následky pro podání jako takové, resp. pro navazující postup správy daní. V daném ohledu se proto jeví jako nejvhodnější stanovit pravidlo, podle něhož nedostatek elektronické formy podání sice představuje vadu podání, avšak na podání se v takovém případě hledí jako na podání bez vady. Na základě této právní fikce by takové podání bylo ze strany správce daně akceptováno a nebyl by založen postup odstranění vad podání podle § 74.

Uvedená fikce by se uplatnila pouze za podmínky, že nedostatek elektronické formy podání by byl jedinou vadou podání – v případě, že by podání vykazovalo ještě jinou vadu, přistoupil

by správce daně ke standardnímu postupu jejího odstranění prostřednictvím výzvy podle § 74 odst. 1. V praxi by v takovém případě mohlo dojít k více situacím, a to především:

- k odstranění jak vady podání v podobě nedostatku elektronické formy, tak vad ostatních (v takovém případě by se na podání hledělo jako na od počátku bezvadné),
- k odstranění jiných vad podání, než vady podání v podobě nedostatku elektronické formy (v takovém případě by byla uplatněna fikce § 74 odst. 4, neboť by se v konečném efektu jednalo o jedinou vadu podání),
- k neodstranění jiných vad podání, než vady podání v podobě nedostatku elektronické formy (v takovém případě by bylo podání od počátku neúčinné).

O uvedených následcích by měl být podatel poučen ve výzvě k odstranění vad, a to včetně rozdílnosti následků samotného neodstranění vady podání v podobě nedostatku elektronické formy a neodstranění jiných vad podání.

Pokud jde o terminologii navrženého ustanovení, podáním učiněným elektronicky se rozumí podání učiněné datovou zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, odeslanou prostřednictvím datové schránky, nebo s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky (viz § 71 odst. 1), popř. datovou zprávou dodatečně potvrzenou nebo opakovanou v souladu s § 71 odst. 3. Termín „podání učiněné elektronicky“ se jeví jako vhodnější jako shrnující pojem pro všechny uvedené případy podání učiněných datovou zprávou. Uvedený termín navíc není daňovému právu neznámý (využívá ho např. zákon o dani z přidané hodnoty, zákon o spotřebních daních nebo zákon povinném značení lihu).

Navržené pravidlo se bude v praxi vztahovat především na tzv. formulářová podání podle § 72 odst. 1, tj. na přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, daňové přiznání, hlášení, vyúčtování, dodatečné daňové přiznání, následné hlášení a dodatečné vyúčtování. V praxi pak kromě případů, kdy elektronickou formu podání bude vyžadovat daňový řád, bude dopadat na případy, kdy tak budou stanovovat jiné zákony z oblasti daňového práva.

Jako příklady lze konkrétně zmínit tato ustanovení jiných zákonů:

- § 82, § 92a, § 101, § 102 a § 110j zákona o dani z přidané hodnoty,
- § 38d, § 38j, § 38fa a § 39m zákona o daních z příjmů,
- § 17, § 35, § 38, § 43 a § 45 zákona o povinném značení lihu,
- § 16, § 19, § 20 a § 26 zákona o pojistném na důchodovém spoření,
- § 6f zákona o pohonných hmotách,
- § 27c a § 76 zákona o spotřebních daních.

Současně je však třeba upozornit na skutečnost, že z pohledu efektivity, účelnosti a hospodárnosti správy daní budou existovat případy podání, u nichž je zvýšený zájem na tom, aby byla učiněna v elektronické formě, a tento zájem převažuje i nad negativy spojenými s administrativně náročnějším postupem odstranění vad podání podle § 74 daňového řádu. V takových případech je třeba na elektronické formě podání trvat a neuplatnit popsaný princip, podle něhož je podání v jiné než elektronické formě akceptováno. Uvedený okruh podání nicméně nelze předjímat, ale závisí na aktuálním vývoji správy daní. Navrhuje se proto, aby aplikace pravidla nového § 74 odst. 4 ohledně akceptace podání v jiné než elektronické formě byla spojena s tím, že tato aplikace nastoupí pouze tehdy, pokud byla tato skutečnost předem zveřejněna správcem daně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Tím

bude zajištěno flexibilní přizpůsobení aplikace předmětného pravidla na potřeby správy daní. Nepředpokládá se, že přístup k posouzení skutečnosti, zda daný druh podání má podléhat režimu odstavce 4, bude u jednotlivých správců daně, kteří mají stejnou věcnou působnost, odlišný.

Sankcí postihující nedodržení elektronické formy podání bude pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy upravená v nově navrhovaném § 247a.

Výše uvedený režim se nevztahuje na podání, která jsou učiněna elektronicky, avšak v jiném formátu, než je ten, který je podle § 56 odst. 1 písm. b) daňového řádu správce daně způsobilý přijmout. Pokud bude podání učiněno v nesprávném formátu, uplatní se jako dosud standardní postup pro odstranění vad podání.

K bodu 8 (§ 148 odst. 4)

Daňový řád poměrně podrobně upravuje problematiku lhůty pro stanovení daně v § 148. V zájmu posílení boje s daňovými úniky je nicméně na místě přistoupit k modifikaci této úpravy v souvislosti s daňovou trestnou činností. Současná právní úprava lhůty pro stanovení daně činí „v základu“ 3 roky, přičemž je zde počítáno s jejím možným stavěním, přerušením či prodloužením. Horní hranice lhůty pro stanovení daně pak činí 10 let. Takto stanovenou 10 letou lhůtu nelze překročit, ovšem s výjimkou § 148 odst. 6 daňového řádu, jenž upravuje možnost správce daně stanovit daň do konce druhého roku následujícího po roce, v němž nabylo rozhodnutí soudu právní moci, v důsledku jednání, které bylo předmětem pravomocného rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu. V takovém případě je lhostejné, zda již desetiletá prekluzivní lhůta uplynula. Fakticky tak dochází k obnovení lhůty pro stanovení daně v jasně ohraničeném rozsahu. Další případ, kdy lze daň stanovit nezávisle na tom, zda uplynula lhůta pro stanovení daně, lze nalézt v § 148 odst. 7 daňového řádu v souvislosti s účinnou lítostí.

Daňovým trestným činem je nutno rozumět trestné činy obsažené v části druhé hlavě šesté dílu druhém trestního zákoníku (trestné činy daňové, poplatkové a devizové; vyjma trestného činu dle § 247 trestního zákoníku, který je trestným činem ryze devizovým). Jedná se zejména o zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, o neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby a další.

V praxi se nicméně jako problematická jeví situace, kdy trestní řízení v konkrétním případě nadále běží, avšak základní lhůta pro stanovení daně již uplynula. Případná budoucí možnost stanovit daň v důsledku pravomocného soudního rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu je z pohledu správce daně v daný okamžik irelevantní, neboť se jedná pouze o hypotetickou budoucí možnost. Po uplynutí základní lhůty pro stanovení daně a před právní mocí uvedeného rozhodnutí tak správce daně nemůže v souvislosti s předmětnou daní provádět žádné úkony v nalézacím řízení, resp. nemůže takové řízení vést. V praxi je tím nejen zkomplikována spolupráce správce daně s orgány činnými v trestním řízení (spolupráce ze strany správce daně je výrazně limitována nemožností použít vyhledávací a kontrolní nástroje, které má v nalézacím řízení k dispozici), ale i případné zajištění daně pro případ budoucího stanovení daně v důsledku pravomocného rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu. V praxi tak dochází k tomu, že na základě § 148 odst. 6 daňového řádu je daň stanovena, avšak vzhledem k časové prodlevě se již nezdaří její reálné vymožení.

V tomto ohledu se jeví jako žádoucí zajistit, aby základní lhůta pro stanovení daně neběžela po dobu trestního stíhání pro daňový trestný čin související s touto daní. Toto stavění (obdobně jako další případy, kdy podle odstavce 4 lhůta neběží) bude omezeno konečnou desetiletou lhůtou zakotvenou v odstavci 5. Může tak nastat situace, kdy trestní stíhání nebude dosud ukončeno, avšak lhůta pro stanovení daně dosáhne svého maxima. Takovýto stav však

odpovídá principu právní jistoty, kdy při dosažení určitého časového odstupu ustupuje zájem na správném stanovení daně před zájmem na nastolení definitivního uspořádání vzájemných práv a povinností.

Trestní řízení se obecně skládá z většího počtu na sebe navazujících stádií, kterými jsou typicky (i) přípravné řízení, (ii) předběžné projednání obžaloby, (iii) hlavní líčení, (iv) odvolací řízení a (v) řízení vykonávací. Za vhodné vymezení časového úseku pro stavění lhůty pro stanovení daně se jeví stádium trestní stíhání, tedy část trestního řízení počínající okamžikem zahájení trestního stíhání a končící právní mocí rozsudku, příp. jiného rozhodnutí ve věci samé (viz § 12 odst. 10 trestního řádu).

Současně je třeba uvést, že trestní stíhání nutně nemusí být vedeno proti daňovému subjektu, o jehož daňovou povinnost se ve smyslu daňových zákonů jedná. Rozhodným parametrem je zde skutečnost, že je vedeno trestní stíhání týkající se konkrétní daně. Aby mohlo být dosaženo cílů úpravy a byl posílen boj proti daňovým únikům, je žádoucí, aby součinnost orgánů činných v trestním řízení a správce daně nebyla omezena distorzí mezi lhůtou pro stanovení daně a lhůtou pro zánik trestnosti. Je přitom irelevantní, zda trestní stíhání je vedeno vůči daňovému subjektu nebo jiné osobě, byť nejčastější případ bude právě situace, kdy půjde o daňový subjekt. Potřeba nevázat účinky daného ustanovení pouze na případy trestního stíhání daňového subjektu může být dána typicky u daňových subjektů – právnických osob, kdy trestní stíhání je vedeno pouze vůči konkrétní fyzické osobě, která stála za krácením daně.

Navržená změna § 148 rozšíří možnost využívat po dobu vedení trestního stíhání zajištění daně podle § 167 a násl. Současně dojde k posílení nezbytné spolupráce mezi správcem daně a orgány činnými v trestním řízení, která je umožněna na základě prolomení povinnosti zachovávat mlčenlivost podle § 53 odst. 2 písm. a) daňového řádu (tj. pro účely trestního řízení v daňových věcech) a § 71a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Tato spolupráce bude moci efektivně pokračovat až po dobu 10 let, pokud trestní stíhání nebude ukončeno dříve. To umožní orgánům činným v trestním řízení využít vysoce odbornou znalostní základnu správce daně ve specifické daňové oblasti, což nepochybně přispěje k efektivnějšímu rozkrytí daňových trestných činů a současně umožní efektivnější boj s daňovými úniky.

K bodu 9 (§ 157 odst. 7)

Podle stávající právní úpravy může správce daně zmírnit důsledky úroku z posečkání (přesnější název je úrok z posečkané částky), resp. odstranit jeho tvrdost s ohledem na ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu tím, že upustí od jeho předepsání. Institut upuštění od předepsání úroku z posečkané částky byl s účinností od 1. ledna 2011 zakotven v daňovém řádu jako určitá forma kompenzace zániku institutu prominutí příslušenství daně podle § 55a zákona o správě daní a poplatků. Prominutí úroku z posečkané částky bude nově spolu s prominutím úroku z prodlení komplexně upraveno v § 259b daňového řádu. Proto se navrhuje stávající § 157 odst. 7 vypustit.

Nově navržená právní úprava rozšiřuje práva daňového subjektu, když mu přiznává právo požádat o prominutí úroku z posečkané částky. Stávající znění § 157 odst. 7 je koncipováno tak, že správce daně o upuštění od předepsání úroku z posečkané částky rozhoduje z moci úřední (*ex officio*). Daňový subjekt je oprávněn se na správce daně obrátit toliko s podnětem k upuštění od předepsání úroku z posečkání (současná právní úprava daňovému subjektu nepřiznává právo požádat o upuštění od tohoto úroku). Výsledkem posouzení podnětu ze strany správce daně tak není obdobně jako u podnětu na nečinnost či podnětu na přezkoumání rozhodnutí vydání meritorního rozhodnutí, proti kterému by daňový subjekt mohl brojit odvoláním. Při negativním výsledku posouzení podnětu správce daně daňový subjekt pouze

vyrozumí, že důvody pro upuštění od předepsání neshledal. Podle nově navrženého § 259b správce daně ve věci prominutí úroku z posečkané částky vždy rozhodne (ať kladně nebo záporně).

K bodu 10 (§ 185 odst. 1)

Jedná se o nápravu legislativně technického nedostatku zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., kterým bylo v rozporu s úmyslem zákonodárce (deklarovaným v důvodové zprávě) předmětné slovní spojení do ustanovení vloženo dvakrát.

K bodu 11 (§ 194a odst. 1)

Na popud aplikační praxe se navrhuje, aby správce daně, který je technicky vybaven pro provádění elektronických dražeb, mohl stejně jako soud či soudní exekutor provést dražbu i klasickým způsobem. Prioritou zůstává elektronický způsob dražby, nicméně v odůvodněných případech, kde správce daně zejména s přihlédnutím k povaze dražené věci usoudí, že větší efektivity dosáhne v rámci klasické dražby na místě, bude možné elektronickou dražbu nevyužít. Příkladem předmětů, které odůvodňují výjimku z pravidla priority elektronické dražby, mohou být věci, u nichž je zákonem omezen okruh osob, které danou věc mohou nabýt (např. zbraně či pohonné hmoty v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně), jakož i předměty, kde vzhledem k jejich specifickému charakteru se jeví tradiční způsob dražby jako efektivnější (např. umělecká díla).

K bodu 12 (§ 206 odst. 2)

Stávající konstrukce tohoto ustanovení fakticky komplikuje správci daně možnost exekučně postihnout věc rychle se kazící, neboť jako podmínka jejich exekučního postihu je mimo jiné vyžadována možnost rychlého prodeje věcí na místě, kde se nacházejí (bez jejich odebrání). V praxi však přichází v řadě případů v úvahu i efektivní rychlý prodej takovýchto věcí na jiném místě. Zde je třeba zdůraznit, že do kategorie rychle se kazících věcí spadají nejen potraviny, ale i mnohem hodnotnější komodity, jako jsou např. minerální oleje a biosložky, které jsou často uskladněny v pojízdných cisternách, což umožňuje jejich rychlý přesun na místo, kde lze efektivněji uskutečnit jejich prodej a současně prostřednictvím jejich odebrání zajistit jejich ochranu před neoprávněným nakládáním. Navrhuje se proto úprava souladná se subsidiárním právním předpisem – občanským soudním řádem, který podmiňuje postižení rychle se kazící věci pouze nedostatkem jiných postižitelných věcí a zajištěním rychlého prodeje věci mimo dražbu.

K bodu 13 (§ 207 odst. 4)

Navrhuje se doplnit úprava, která obdobně jako v případě exekuce majetkových práv umožní i v případě exekuce movitých věcí vstoupit správci daně do postavení dlužníka, aby jeho jménem mohl jednat s třetími osobami, které zabavenou věc na základě smluvního vztahu pro dlužníka skladují, přepravují, apod. Návrh reaguje na poznatky z aplikační praxe, podle nichž nelze bez této pravomoci správce daně některé věci bez součinnosti dlužníka odebrat a zajistit. Navržená změna by tak měla přispět k větší efektivitě mobiliárních exekucí a tím i lepšímu výběru nedoplatků.

K bodu 14 (§ 214 odst. 1)

Podle stávajícího znění tohoto ustanovení se rychle se kazící věc může prodat mimo dražbu pouze do právní moci exekučního příkazu. Takové omezení však není žádoucí, neboť provedení dražby je časově náročnější a může tak do nařízení dražby dojít až k takovému znehodnocení věci, že se stane neprodejnou. Negativně zde působí i skutečnost, že novelou daňového řádu byl k 1. lednu 2014 vypuštěn opravný prostředek vůči exekučnímu příkazu, pročež došlo k tomu, že i tak krátký časový úsek, bylo možné provést přímý prodej rychle se

kazící věci, se zmenšil natolik, že prakticky již není možné prodat rychle se kazící věc mimo dražbu. Důsledkem je, že současná úprava snižuje efektivitu vymáhání daní, a je tedy nutná její modifikace.

Návrh zrušení poslední věty předmětného ustanovení navazuje na navrhovanou změnu ustanovení § 206 odst. 2, kde se navrhuje, aby měl správce daně pravomoc rychle se kazící věc nejen zajistit a prodat prodej na místě, kde se nachází, ale nově jak odebrat a zajistit do prodeje na jiném, vhodnějším místě.

K bodu 15 (§ 239a odst. 4)

Za situace, kdy daňová povinnost zůstavitele přejde na více dědiců, není v rámci stávající úpravy občanského zákoníku, resp. daňového řádu postaveno najisto, jakým způsobem má být daňová povinnost zůstavitele, která přešla na více dědiců, spravována. Občanský zákoník sice upravuje problematiku týkající se platební roviny, a to na principu dlužnické solidarity (viz § 1704 a § 1707), nicméně na rozdíl od daňového práva nepočítá s fází, kterou lze označit jako „ležící pozůstalost“. Režim občanského zákoníku, který se týká dluhů vzniklých za zůstavitelova života, je nutné s ohledem na právní fikci obsaženou v § 239a odst. 1 vztáhnout též na daňové dluhy, které vzniknou po smrti zůstavitele do skončení řízení o pozůstalosti. Ačkoli soukromoprávně jsou dluhy vzniklé po smrti zůstavitele individuálními dluhy konkrétních dědiců, tak z hlediska daňového práva jsou daňové dluhy stále přičítány zůstaviteli (pozůstalosti).

Z praktických a zejména z technických důvodů je třeba zachovat celistvost daňové povinnosti zůstavitele, a to na principu společné daňové povinnosti dědiců k daňové povinnosti zůstavitele, která na ně přejde rozhodnutím soudu o dědictví. V případě společné daňové povinnosti se jedná o množinu daňových povinností, které jsou sice hmotněprávně odděleny, avšak procesněprávně je třeba je spravovat společně. Správce daně pak bude komunikovat pouze s jedním společným zmocněncem dědiců ve smyslu § 30 daňového řádu (jde tedy o odlišnou situaci oproti stavu před skončením řízení o pozůstalosti, kdy v případě plurality osob spravujících pozůstalost plnily tyto osoby daňovou povinnost zůstavitele společně a nerozdílně).

Skutečnost, že daňová povinnost zůstavitele, která přejde na více dědiců, je společnou daňovou povinností, může být již v současnosti dovozena z povahy věci a z praktické procesní nedělitelnosti této povinnosti; z důvodu právní jistoty se nicméně navrhuje tuto skutečnost v daňovém řádu explicitně normovat. Stejně tak je výslovně uvedena skutečnost, že daňové dluhy vzešlé ze společné daňové povinnosti hradí dědicové společně a nerozdílně v rozsahu podle občanského zákoníku, byť tato skutečnost již sama o sobě vyplývá z výše uvedených ustanovení § 1704 a § 1707 občanského zákoníku. V zájmu zamezení pochybností ohledně vztahu daňového řádu a občanského zákoníku v této věci (tj. pochybností o tom, zda nově navržený § 239a odst. 4 daňového řádu nepředstavuje komplexní speciální úpravu) se nicméně navrhuje uvedení výslovného odkazu na princip solidární odpovědnosti dědiců za dluhy zůstavitele podle občanského zákoníku. Pojem „daňový dluh“ je daňovému řádu již znám (viz § 153 odst. 2).

Pokud si dědicové sami nezvolí společného zmocněnce, měl by být ze strany správce daně zpravidla jako společný zástupce ustanoven ten z dědiců, který dříve plnil roli osoby spravující pozůstalost, popřípadě ten, který nabyl část pozůstalosti, s níž souvisí daňová povinnost zůstavitele. V daném ohledu je třeba uplatnit především zásadu procesní ekonomie a princip šetření práv osob, vůči nimž směřují pravomoci správce daně.

Je třeba zdůraznit, že v případě předmětné společné daňové povinnosti se jedná o povinnost, která vznikla zůstaviteli (ať již za jeho skutečného života nebo za jeho fiktivního daňového

života v období mezi jeho smrtí a skončením řízení o pozůstalosti). Společnou daňovou povinností proto není povinnost, která vznikla jednotlivým dědicům po skončení řízení o pozůstalosti, kdy se jedná již (hmotněprávní i procesně) o samostatné povinnosti každého jednotlivého dědice.

Současně se z praktických důvodů navrhuje stanovit, že daňovou povinnost zůstavitele bude i po jejím přechodu na dědice stále spravovat správce daně, který byl příslušný ke správě daňové povinnosti zůstavitele do skončení řízení o pozůstalosti.

K bodu 16 (nadpis nad § 247)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Pořádková pokuta“ pro § 247 až 249 je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

K bodu 17 (nadpis § 247)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K bodu 18 (§ 247 odst. 2)

V zájmu účinnějšího boje s daňovými úniky se navrhuje zvýšení horní hranice výše pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 na 500 000 Kč. Částka 50 000 Kč, kterou je v současnosti limitována tato pořádková pokuta, se nejeví pro postih některých nesplnění povinností nepeněžité povahy jako odpovídající, neboť často může být zanedbatelnou ve srovnání s případnou výší daňového úniku. V praxi se tak tento klíčový nástroj pro sjednání součinnosti osob zúčastněných na správě daní míjí účinkem, neboť hrozba sankce ve výši 50 000 Kč (byť může být opakována) je v případě velkých daňových úniků neúčinná.

Nově navržená maximální možná výše sankce obstojí při srovnání s právní úpravou uplatňovanou v minulosti (srov. § 37 zrušeného zákona o správě daní a poplatků) i při komparaci s právní úpravou v zahraničí. Od 1. ledna 1993 mohla případná pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 37 tehdejšího zákona o správě daní a poplatků dosahovat výše až 2 000 000 Kč (tj. 40násobku současného stavu).

Zvýšení horní hranice tohoto typu pořádkové pokuty neznamená, že by byla pokuta blížící se maximální výši udělována v situacích méně závažných prohřešků nebo u subjektů, pro něž by takováto suma představovala enormní zátěž. Při aplikaci daného ustanovení je nutné vždy uplatnit zásadu přiměřenosti (§ 5 odst. 3), jakož i ustanovení § 248 odst. 1, podle nějž pokuta nesmí být v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní. Cílem navržené změny tak není zpřísnění postihu bagatelních pochybení, ale naopak umožnění správci daně adekvátně sankcionovat závažné porušování daňových předpisů, resp. dostatečně účinně vynucovat plnění zákonných povinností tak, aby výše předmětné pokuty byla adekvátní potenciální výši daňového úniku v dané věci (zejména v oblasti daně z přidané hodnoty a spotřebních daní). Současně je třeba zdůraznit, že sankce může být uložena pouze, pokud příslušná povinnost nebyla splněna ani na výzvu správce daně, tj. nelze ji v principu uložit za první pochybení v dané věci.

K bodu 19 (§ 247 odst. 5)

Navrhuje se přesunutí úpravy § 248 odst. 2 do ustanovení pojednávajícího o pořádkové pokutě, neboť opakovaně ukládat pokutu by mělo být z povahy věci možné pouze u pořádkové pokuty, která má primárně vynucovací charakter.

K bodu 20 (§ 247a)

Navrhuje se nově upravit institut pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, který doplňuje stávající institut pořádkové pokuty obsažený v § 247. Cílem nově navržené

konstrukce je jednak reagovat na určité mezery, které obsahuje současná úprava a které jsou blíže popsány v následujícím textu, jednak umožnit správcům daně razantnější boj s daňovými úniky.

Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy by měla v nejobecnější rovině postihovat dva okruhy nesplnění povinností: (i) nesplnění oznamovací nebo evidenční povinnosti a (ii) nesplnění povinnosti elektronické formy podání.

Pokutu do výše 500 000 Kč bude možné uložit daňovému subjektu nebo jiné osobě zúčastněné na správě daní, pokud tato osoba nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně, nebo nesplní záznamní nebo jinou evidenční povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně. Toto rozšíření reaguje na skutečnost, že podle dnešní úpravy nelze neplnění registrační, ohlašovací nebo jiné oznamovací povinnosti sankcionovat. Tím pádem není možné hrozbou sankce motivovat osoby zúčastněné na správě daní k aktivní spolupráci. Je přitom evidentní, že zajištění informovanosti správce daně o daňových subjektech a jejich povinnostech je nezbytným předpokladem pro fungování správy daní. V konkrétní rovině může být oznamovací povinnost založena jak daňovým řádem, tak jiným daňovým zákonem (v širším slova smyslu). Příkladem tak bude povinnost poskytovat informace správci daně podle § 57 nebo registrační povinnost podle § 125 a násl. daňového řádu či ohlašovací povinnost podle § 14 a 14a zákona o místních poplatcích.

Navržená sankce za nesplnění oznamovací povinnosti může být uložena, pokud nebude splněna tato povinnost vůbec, jakož i v případech, kdy bude splněna opožděně (po marném uplynutí stanovené lhůty) nebo částečně. Na rozdíl od obecnější úpravy obsažené v § 247 odst. 2 se zde nepředpokládá předchozí vydání výzvy, neboť ta je při zjištění pochybení zpravidla již nadbytečná. Správce daně např. při zjištění pochybení daňového subjektu v rámci plnění jeho registrační povinnosti (daňový subjekt nenahlásil určitou informaci, kterou správce daně zjistil z jiného zdroje) musí konat *ex officio* a provést úpravu v příslušném registru či evidenci. Daňový subjekt tedy nevyzývá k formálnímu oznámení něčeho, co již správce daně ví. To ovšem neznamená, že by zde pro porušitele povinnosti neměla vznikat následná sekundární (sankční) povinnost v podobě pokuty. Jedině tak lze docílit dostatečné motivace pro plnění registračních, ohlašovacích či jiných oznamovacích povinností.

Druhým důvodem pro možné uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je podle navrženého odstavce 1 písmene b) nesplnění záznamní povinnosti (tedy povinnosti vést záznamy potřebné pro správné zjištění a stanovení daně ve smyslu ustanovení § 97 daňového řádu) nebo jiné evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně. Jinou evidenční povinností může být např. povinnost vedení evidence pro účely daně z přidané hodnoty podle § 100 zákona o dani z přidané hodnoty, daňové evidence podle § 7b zákona o daních z příjmů nebo mzdových listů podle § 38j zákona o daních z příjmů. Při nesplnění záznamní či jiné evidenční povinnosti je rovněž předchozí vydání výzvy z povahy věci vyloučeno, tudíž stejně tak, jako v případě nesplnění povinnosti pod písmenem a), je možné pokutu uložit ihned po zjištění nesplnění (úplném či částečném) předmětné povinnosti. Instrument záznamní nebo jiné evidenční povinnosti je důležitým nástrojem správce daně pro odhalování daňových úniků a jeví se tak velmi účelným, aby motivace k plnění těchto povinností byla podpořena hrozbou sankce v podobě pokuty.

Pokud jde o vztah nově navržené pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité podle § 247a a stávající pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2, která postihuje porušení procesní povinnosti nepeněžité povahy, je třeba zdůraznit rozdílný charakter těchto pokut. Zatímco pořádková pokuta směřuje k vynucení splnění určité povinnosti (a lze ji ukládat opakovaně tak dlouho,

dokud povinnost nebude splněna), pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle nového § 247a odst. 1 má trestající a výchovný charakter vůči tomu, kdo povinnost nesplnil, avšak nesměřuje k vynucení dodatečného splnění povinnosti.

V souladu s obecnými principy správního trestání na tom nic nemění ani zpravidla průběžný charakter záznamní nebo jiné evidenční povinnosti, neboť v jejich případě směruje sankce na postih neplnění této povinnosti v daném časovém období (vymezeném v rozhodnutí o uložení pokuty). Pokud by daný subjekt neplnil povinnost ani v budoucnu, jednalo by se o nové porušení povinnosti v novém období, které by mohlo být samostatně sankcionováno (tj. nejednalo by se o porušení zásady *ne bis in idem*). V případě tohoto opakovaného porušování záznamní povinnosti by docházelo k obdobě tzv. trvajícího trestného činu, kdy se více dílčích skutků považuje souhrnně za jedno protiprávní jednání, a to až do okamžiku upuštění od udržování takového protiprávního stavu (trvající trestný čin nastane např. v případě zanedbání povinné výživy podle § 196 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů). Časový okamžik, jenž by určoval předěl, od kterého se protiprávní jednání považuje za další samostatné jednání, by byl stanoven právě uložením pokuty. Z toho následně plyne skutečnost, že zásada *ne bis in idem* není porušena, neboť další případná pokuta by se vztahovala toliko k následnému oddělenému protiprávnímu jednání.

Co se týče navržené maximální výše pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle nového § 247a odst. 1, je tato výše po srovnání dosavadních systémů sankcí navržena ve výši 500 000 Kč. Tato maximální možná výše sankce obstojí při srovnání s právní úpravou uplatňovanou v minulosti (srov. § 37 zrušeného zákona o správě daní a poplatků) i při komparaci s právní úpravou v zahraničí.

Pro srovnání se zahraničím je možné uvést:

- Slovensko, kde má správce daně možnost uložit pokutu ve výši až 20 000 EUR za nesplnění registrační povinnosti ve stanovené lhůtě (§ 154 a 155 zákona č. 563/2009 Z. z.),
- Německo, kde je možné uložit pokutu až do výše 50 000 EUR za to, že daňový subjekt neinformuje správce daně o skutečnostech rozhodných pro zdanění, jestliže má povinnost tak učinit (§ 378 odst. 2 Abgabenordnung),
- Maďarsko, kde je možné rovněž za nesplnění povinností nepeněžitého charakteru uložit pokutu až do výše 1 000 000 HUF (cca 92 000 Kč),
- Polsko, kde je rovněž možné za obdobné pochybení správcem daně uložit pokutu až do výše zhruba 12 000 000 pol. zlotých (podle Ordynacji podatkowej – cca 2 000 000 Kč),
- Bulharsko, kde je možné uložit pokutu 3 000 BGN (cca 41 000 Kč),
- Portugalsko, kde může pokuta dosáhnout až výše 110 000 EUR (cca 2 750 000 Kč),
- Estonsko, kde za nesplnění povinností nepeněžité povahy je možné správcem daně uložit pokutu 50 000 EEK (cca 83 000 Kč).

Na dostatečně účinné nastavení parametrů sankce za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je kladen důraz ze strany OECD v rámci Hodnotící zprávy Globálního fóra OECD pro transparentnost a výměnu informací pro daňové účely o České republice (tzv. hodnocení úrovně daňové transparence – Peer Review) a následně i v rámci mezinárodního ratingu České republiky.

Navržená maximální výše pokuty umožňuje daleko lépe rozlišit mezi jednotlivými případy z hlediska jejich závažnosti. Daňový řád jakožto obecná úprava pro všechny daně, poplatky,

cla a jiná obdobná peněžitá plnění dopadá na širokou škálu situací. Je jasné, že význam a charakter jednotlivých povinných peněžitých plnění se různí. Různá je i společenská nebezpečnost a závažnost toho kterého nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, jakož i případný negativní dopad do veřejných rozpočtů. Uložení pokuty zůstává fakultativním nástrojem, jehož užití závisí na správním uvážení správce daně (diskreci), zda a v jaké výši tuto pokutu uloží.

Navržená horní hranice pokuty však neznamená, že by byla pokuta blížící se maximální výši udělována v situacích méně závažných prohřešků nebo u subjektů, pro něž by takováto suma představovala enormní zátěž. Správce daně se při uložení pokuty musí vypořádat s podmínkami stanovenými v § 248 odst. 1 daňového řádu, tj. musí dbát na to, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní. Současně je nutné vždy uplatnit zásadu přiměřenosti ve smyslu § 5 odst. 3 daňového řádu. Postup správního uvážení musí být seznatelný z odůvodnění rozhodnutí o uložení pokuty. Cílem navržené úpravy tak není zpřísnění postihu bagatelních pochybení, ale naopak umožnění správci daně adekvátně sankcionovat závažné porušování daňových předpisů tak, aby výše předmětné pokuty byla adekvátní potenciální výši daňového úniku v dané věci (zejména v oblasti daně z přidané hodnoty a spotřebních daní).

V odstavci 2 se zavádí sankce za nedodržení povinné elektronické formy podání v jednotné paušální výši 2 000 Kč. Stejně jako v případě sankce podle odstavce 1 se nejedná o sankci, jejímž cílem je bezprostřední vynucení nesplněné povinnosti, ale naopak o sankci, jejímž cílem je potrestat porušitele povinnosti a působit na něj výchovně s ohledem na budoucí plnění jeho povinností. Důvodem pro zavedení sankce je nedostatečná motivace k dodržování povinné formy podání, která se v aplikační praxi projevuje významným nárůstem vad podání spočívajících v nedodržení jeho formy. Administrativně a finančně náročný postup k odstranění vad u těchto podání podle § 74 je značně problematický, resp. do značné míry nevede k nápravě – tj. zajištění elektronické komunikace se správcem daně v rozsahu předvídaném zákonnou úpravou.

Z těchto důvodů je nezbytné zavést v rámci sankčního systému daňového řádu výše uvedenou specifickou sankci, kterou bude nedodržení obligatorní elektronické formy podání postihováno. S ohledem na skutečnost, že povinnost činit podání elektronicky je povinností nepeněžité povahy, jeví se jako nejvhodnější toto porušení povinnosti sankcionovat nově navrhovanou pokutou za porušení povinnosti nepeněžité povahy; současně tomuto pojetí svědčí i charakter sankce, jejímž cílem není na rozdíl od pořádkové pokuty bezprostřední vynucení splnění povinnosti.

S ohledem na zajištění administrativní nenáročnosti postihu nedodržení obligatorní elektronické formy podání se navrhuje základní konstrukce pokuty jako sankce vznikající přímo ze zákona, a to ve výši 2 000 Kč za každé jednotlivé podání, které bylo vůči správci daně učiněno jinak, než elektronicky, ačkoli na základě zákonné povinnosti mělo být učiněno v elektronické formě. Stanovení výše pokuty pevnou zákonem předvídanou částkou umožní rychlé a administrativně méně náročné zpracování. Prostor pro správní úvahu (diskreci) bude omezen toliko na úvahu ohledně toho, zda nedodržení elektronické formy podání současně neztěžuje závažným způsobem správu daně.

Vzhledem k tomu, že pokuta ve výši 2000 Kč bude vznikat ze zákona, bude mít rozhodnutí správce daně pouze deklaratorní povahu. Symetricky s koncepcí obsaženou v § 250 odst. 6 a § 251 odst. 3 rozhodne správce daně o povinnosti platit pokutu platebním výměrem. Současně se navrhuje, aby pokuta byla splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru. Jde o speciální pravidlo ve vztahu ke společným ustanovením pro pořádkovou pokutu a pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy v § 248, kde je fakticky přiznáván odkladný účinek

odvolání prostřednictvím splatnosti pokuty stanovené do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení.

Současně je třeba zdůraznit, že pokuta postihující nedodržení obligatorní elektronické formy podání dopadá především na tzv. formulářová podání podle § 72 odst. 1, tj. na přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, daňové přiznání, hlášení, vyúčtování, dodatečné daňové přiznání, následné hlášení a dodatečné vyúčtování. Z tohoto důvodu bude porušitelem povinnosti, která je předmětnou pokutou sankcionována, zpravidla daňový subjekt. V této souvislosti je však nutné zdůraznit, že tím, kdo povinnost fakticky poruší, může být i zástupce daňového subjektu, nebo ten, kdo byl tímto úkonem pověřen. Z hlediska přičitatelnosti sankce je však takováto skutečnost irelevantní, neboť jednání těchto osob je přičitatelné daňovému subjektu. Jedná se o obdobnou filosofii jako v případě pokuty za opožděné tvrzení daně, která rovněž stíhá pouze daňový subjekt, a to i v případě, že opožděné tvrzení učinil jeho zástupce.

V návaznosti na novou úpravu § 74 odst. 4 je třeba uvést, že ačkoliv uplatnění pokuty podle nového § 247a odst. 2 není v navrženém zákonném textu formálně podmíněno tím, že v případě konkrétního podání půjde o podání, které je v souladu s podmínkami nového § 74 odst. 4 akceptováno i v jiné než elektronické formě, ačkoli mělo být učiněno elektronicky, prakticky se tato pokuta uplatní právě jen v případě podání, na která se použije § 74 odst. 4. Pokud totiž k aplikaci § 74 odst. 4 nedojde (ať již proto, že se jedná o podání takového druhu, u něhož je aplikace § 74 odst. 4 obecně vyloučena, nebo je konkrétní podání stiženo i dalšími vadami, než pouze nedostatkem elektronické formy), uplatní se standardní postup odstranění vad podání, který povede buď k bezvadnosti podání, nebo k neúčinnosti podání jako takového. V prvním případě není pro sankci důvod, ve druhém pak nelze z povahy věci sankcionovat podání, které se stalo od počátku neúčinným (tj. nemůže vyvolávat právní účinky). Pokud jde o případ, kdy postupem k odstranění vad budou odstraněny všechny ostatní vady kromě nedostatku elektronické formy, dojde k „dodatečné“ aplikaci § 74 odst. 4 a následně i ke vzniku pokuty podle § 247a odst. 2 (samozřejmě pouze u podání takového druhu, u něhož je aplikace § 74 odst. 4 obecně přípustná).

Základní výše pokuty postihující nedodržení obligatorní elektronické formy podání se nicméně v některých případech může jevit jako příliš nízká, resp. plně nevystihující závažnost porušení dané povinnosti a jeho důsledků pro správu daní. Může jít např. o situaci, kdy daňový subjekt může zvolit jinou než elektronickou formu konkrétního podání, které zahrnuje velké množství písemných dokumentů, s tím, že se jedná o formu procesní obstrukce. Daňový subjekt by mohl být za daných okolností s pokutou ve výši 2 000 Kč srozuměn. V případě, že by nedodržení elektronické formy podání závažně ztížilo správu daní, navrhuje se, aby správce daně mohl kromě pokuty v základní výši 2 000 Kč uložit také další pokutu až do výše 50 000 Kč. Tato pokuta by však již nevznikala přímo ze zákona, ale byla by výsledkem správního uvážení správce daně, zahrnujícího především přezkoumatelné zdůvodnění toho, proč v daném případě nepostačovala standardní zákonná výše pokuty. Při ukládání této pokuty se použijí stejná společná ustanovení, jako v případě pořádkové pokuty nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a odst. 1.

V navrhovaném odstavci 5 je upravena objektivní prekluzivní lhůta pro uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, resp. pro rozhodnutí o povinnosti ji platit. Délka této lhůty se navrhuje jako tříletá s tím, že se bude počítat ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti. Navržená délka lhůty navazuje na základní délku lhůty pro stanovení daně, která představuje obvyklý časový standard, ve kterém správce daně může dané pochybení odhalit. Pokud by došlo ke zkrácení dané lhůty, vedlo by to k nežádoucímu omezení ohledně doby, ve které lze účinně indikovat porušení dané povinnosti.

K bodu 21 (nadpis § 248)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K bodu 22 (§ 248 odst. 1)

V ustanovení § 248 je obsažena úprava, která bude nově společná pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o nově upravené pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, což navržená změna ustanovení zohledňuje.

K bodu 23 (§ 248 odst. 2)

Navrhuje se přesunout úpravu odstavce 2 do § 247, neboť opakovaně ukládat pokutu by mělo být z povahy věci možné pouze u pořádkové pokuty.

K bodu 24 (§ 248 odst. 2)

V ustanovení § 248 je obsažena úprava, která bude nově společná pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o nově upravené pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, což navržená změna ustanovení zohledňuje. Současně se vypouští nadbytečné ustanovení ohledně odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty, neboť efekt odkladného účinku je fakticky dosažen tím, že pokuta je splatná až po právní moci rozhodnutí o jejím uložení.

K bodu 25 (§ 248 odst. 3)

V ustanovení § 248 je obsažena úprava, která bude nově společná pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o nově upravené pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, což navržená změna ustanovení zohledňuje.

K bodu 26 (nadpis § 249)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K bodu 27 (§ 249 odst. 1)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 odst. 1 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takovéhoto uložení (i) pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 a (ii) pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kde je vedle pořádkové pokuty doplňována pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Uložení pokuty ve zjednodušeném řízení není z povahy věci možné v případě pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a odst. 2 a 4.

K bodu 28 (§ 249 odst. 2)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 odst. 1 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takovéhoto uložení (i) pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 a (ii) pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kde je vedle pořádkové pokuty doplňována pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Uložení pokuty ve zjednodušeném řízení není z povahy věci možné v případě pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a odst. 2 a 4.

K bodu 29 (§ 249 odst. 3)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 odst. 1 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takovéhoto uložení (i) pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 a (ii) pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kde je vedle pořádkové pokuty doplňována pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Uložení pokuty ve zjednodušeném řízení není z povahy věci možné v případě pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a odst. 2 a 4.

K bodu 30 (§ 252 odst. 2)

Z důvodu sjednocení právní úpravy úroků v rámci daňového řádu, resp. z důvodu zajištění jednotného přístupu ke všem subjektům, na které dopadá povinnost jednotlivé druhy úroků hradit, se navrhuje vypustit časové omezení 5 let pro výpočet úroku z prodlení. Dosavadní úprava zakládá v tomto ohledu nedůvodný rozdíl s úpravou pro výpočet jiných úroků. Primárně jde o nesoulad s délkou úročení v případě posečkání. V případě úroku z posečkané částky podle § 157 odst. 2 daňového řádu po uplynutí 5 let nedochází k ukončení úročení, čímž se osoba, které je posečkána úhrada daně, dostává paradoxně do horší pozice, než dlužník, kterému posečkání nesvědčí. Tato distorze byla v minulosti kritizována i veřejným ochráncem práv. Sekundárně lze vypozorovat nesoulad i s dalšími úroky obsaženými v daňovém řádu. Jde o úroky, které je povinen hradit daňovému subjektu správce daně (úrok z vratitelného přeplatku podle § 155 odst. 5 daňového řádu a úrok z neoprávněného jednání správce daně podle § 254 daňového řádu). Ze opět neexistuje pětiletý časový limit, který by úročení ukončil.

K bodu 31 (§ 254 odst. 6)

Jedná se o formální doplnění alternativy odškodnění nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem správce daně, se kterou vedle náhrady škody počítá zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 32 (nadpis nad § 259)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Prominutí daně“ pro § 259 a 260 je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

K bodu 33 (nadpis § 259)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K bodu 34 (§ 259a až § 259c)

Navrhuje se nově upravit instituty individuálního prominutí penále (§ 259a) a individuálního prominutí úroku z prodlení a úroku z posečkané částky (§ 259b). Vedle těchto dvou institutů se v § 259c normují společná ustanovení o prominutí daně nebo příslušenství daně, která se mají vztahovat na všechny případy prominutí, tedy včetně stávajících případů upravených zvláštní právní úpravou.

Cílem nově navržené úpravy je zavedení možnosti individuálního promíjení u sankcí vznikajících za porušení povinností při správě daní *ex lege*, u nichž správce daně nemůže vznik ani její výši ovlivnit v rámci správního uvážení. Konkrétně se jedná o penále (§ 251), úrok z prodlení (§ 252) a úrok z posečkané částky (§ 157).

Ambicí navržené změny není docílit stavu, kdy každou sankci vznikající ze zákona (*ex lege*) bude možné prominout. U některých sankcí by to vzhledem k jejich výši a smyslu bylo kontraproduktivní (např. nově navrhovaná pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a odst. 2). Pokutu za opožděné tvrzení daně, která též spadá do kategorie sankcí ukládaných ze zákona, sice není možné prominout, nicméně právní úprava pokuty obsahuje mechanismy, které mohou zákonem stanovenou výši pokuty moderovat (viz např. § 250 odst. 7).

K § 259a (prominutí penále):

Penále je sankcí vznikající ze zákona, pokud správce daně doměří daň vyšší nebo pokud je snižován daňový odpočet či daňová ztráta, než jak byly stanoveny na základě tvrzení daňového subjektu. Penále je následkem porušení povinnosti tvrzení. Správce daně jej ukládá v rámci dodatečného platebního výměru, kterým doměřuje daň, a jeho výši nemůže nijak moderovat. Mechanismus, který by správci daně umožnil moderovat výši penále, a jeho vhodná aplikace by mohl významným způsobem motivovat daňové subjekty ke spolupráci se správcem daně a v konečném důsledku k úhradě daně.

Moderace výše penále může být v zákoně upravena jako (i) moderace při ukládání penále nebo jako (ii) moderace následná (prostřednictvím prominutí). Při moderaci výše penále při jeho ukládání, správce daně přihlédne k okolnostem daného případu a rozhodne, zda daňový subjekt naplnil zákonem stanovená kritéria, aby mu mohla být výše penále upravena. Z hlediska procesní ekonomie je toto řešení efektivní, protože předpokládá vydání pouze jednoho rozhodnutí (na rozdíl od moderace následné, kde je nutné vydat další rozhodnutí ve věci prominutí penále). Na druhou stranu nezbytným předpokladem moderace penále při jeho ukládání je správní uvážení správce daně v každém jednotlivém případě, které musí být kvalitně popsáno v odůvodnění rozhodnutí o uložení daně a penále. Hlavní nevýhodou této varianty je, že snížení penále nelze podmiňovat úhradou doměřené daně. Ta je totiž splatná až 15 dní ode dne právní moci dodatečného platebního výměru.

Z tohoto pohledu se jeví jako vhodnější mechanismus následné moderace. Ten nastoupí pouze tam, kde o to daňový subjekt správce daně výslovně požádá. Žádost o prominutí příslušenství daně podléhá správnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (s výjimkou žádostí, v nichž je požadováno prominutí ve výši trojnásobku nebo méně než trojnásobku stanovené sazby správního poplatku). S ohledem na náklady na administraci žádosti a správní poplatek lze předpokládat, že počet žádostí o prominutí penále bude nižší než počet rozhodnutí, kterým se penále ukládá. Hlavní výhodou této varianty je možnost podmínit snížení penále úhradou doměřené daně, což je ideální motivační prvek pro zajištění platební morálky daňových subjektů.

Podle odstavce 1 je předpokladem prominutí části penále splnění dvou formálních podmínek (i) podání žádosti o prominutí a (ii) uhrazení daně, v důsledku jejíhož doměření daň vznikla.

Prominutí penále je ovládáno zásadou dispoziční - řízení se zahajuje pouze na návrh (žádost) daňového subjektu. Žádost se podává u správce daně, který rozhodl o povinnosti uhradit penále. Zákon omezuje možnost podat žádost lhůtou 3 měsíců ode dne právní moci dodatečného platebního výměru, kterým bylo o povinnosti uhradit penále rozhodnuto. K zavedení časového limitu dochází s ohledem na zásadu koncentrace. Je žádoucí, aby daňový subjekt svůj požadavek a důvody, o něž svoji žádost opírá, nesděloval s časovým odstupem, který by ztěžoval možnost správce daně posoudit kritéria nezbytná pro rozhodnutí o prominutí penále. Jde zejména o posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu. Lhůtu 3 měsíců není možné prodloužit podle § 36.

Lhůta pro podání žádosti se staví po dobu řízení o posečkání úhrady daně a po dobu

povoleného posečkání úhrady daně. V obou případech jde o posečkání daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla. Účelem stavění této lhůty je umožnit požádat o prominutí části penále i daňovému subjektu, který daň z omluvitelných příčin neuhradí ve lhůtě 3 měsíců, což je podmínka pro podání žádosti, ale až ve lhůtě dané povoleným posečkáním či rozložením úhrady na splátky podle § 156.

Druhou základní podmínkou, jejíž splnění je nezbytné pro prominutí části penále, je úhrada daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla. Zákon má tímto způsobem motivovat daňové subjekty k úhradě hlavního závazku v podobě daně, jejímž doměřením penále vzniklo. Pokud daňový subjekt podá žádost o prominutí penále, aniž by doměřenou daň uhradil, půjde o nepřípustné podání. Správce daně v důsledku toho zastaví řízení podle § 106 odst. 1 písm. b). Nepůjde tedy o meritorní rozhodnutí, ve kterém by se správce daně věnoval důvodnosti žádosti.

Odstavec 2 upravuje kritérium, podle kterého správce daně stanoví výši promíjeného penále (resp. to, zda k prominutí vůbec dojde), pokud daňový subjekt naplní formální podmínky pro prominutí penále podle odstavce 1. Jde tedy o materiální kritérium, které je nutné posoudit v rámci meritorního rozhodnutí. Tímto kritériem je míra součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední. Takovým postupem je nutné rozumět především daňovou kontrolu, neboť v souladu s § 143 odst. 3 k doměření daně z moci úřední může dojít pouze na základě výsledku daňové kontroly. Lze se však setkat i se zvláštní právní úpravou, která umožňuje stanovit daň z moci úřední i na základě jiných postupů a skutečností. Postupem je nutné rozumět i samotné doměřovací řízení. Prvek spolupráce by tak měl být testován v celkovém komplexu. Zákon tímto způsobem motivuje daňové subjekty ke spolupráci především při dokazování, k němuž při daňové kontrole dochází.

Míru spolupráce správce daně posoudí na základě vlastní úvahy při respektování zásady rovnosti (§ 6 daňového řádu) a legitimního očekávání (§ 8 odst. 2 daňového řádu). Při tom by měl vycházet i ze smyslu navržené úpravy, kterým je rozlišení mezi daňovými subjekty, které svou nesoučinností, obstrukcemi či liknavostí ztěžují správci daně získávání důkazů potřebných pro doměření daně, od daňových subjektů, které k odhalení vlastního pochybení přispějí a následnou součinností se jej snaží napravit. Součinnost se nemusí týkat striktně pouze dokazování, tj. skutkového stavu, ale též právního posouzení dané věci.

Aby nevznikla nedůvodná nerovnost mezi daňovými subjekty, které řádné plní své povinnosti, a daňovými subjekty, které je řádně neplní, zákon neumožňuje prominutí penále ve výši 100 %. Správce daně je v úvaze, jakou část penále prominout, omezen zákonnou horní hranicí 75 % stanového penále. Daňovému subjektu, který dosáhne na prominutí v maximální výši, tak zůstane povinnost uhradit penále ve výši 5 % doměřené daně, resp. 0,25 % v situaci, kdy je snižována daňová ztráta. Zákon tak zachovává určitý postih daňových subjektů, které řádně neplní své daňové povinnosti, aby nedošlo k nežádoucí motivaci těch, kteří své povinnosti řádně a včas plní.

Při rozhodovávání není správce daně vázán návrhem daňového subjektu uvedeným v žádosti. Může mu přiznat prominutí i ve větším rozsahu, než je žádáno (není-li překročena zákonem daná horní hranice). Není vyloučeno, že daňový subjekt požádá o prominutí penále v rozsahu vyšším, než 75 %. To by nemělo žádost dopředu diskvalifikovat, nicméně správce daně musí daný případ posoudit v mezích, které mu zákon dává.

K § 259b (prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky):

Úrok z posečkané částky (§ 157) a úrok z prodlení (§ 252) vznikají jako následek za porušení povinnosti uhradit daň včas. Zatímco úrok z posečkané částky plní primárně roli ekonomické

náhrady za prodlení s úhradou daně, úrok z prodlení současně s ekonomickou náhradou obsahuje významnou sankční složku, která má mít odrazující (preventivní) účinek. Oba úroky mají díky časovému charakteru působit motivačním způsobem na dlužníka tak, aby případné prodlení bylo co nejkratší. Úroky vznikají ze zákona (*ex lege*) bez možnosti správce daně modifikovat jejich výši.

Základním cílem právní úpravy prominutí úroku z prodlení a úroku z posečkané částky je motivovat daňový subjekt k úhradě daně, na níž úrok vznikl. Podle odstavce 1 je předpokladem prominutí úroku splnění dvou formálních podmínek (i) podání žádosti o prominutí a (ii) uhrazení daně, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl. Prominutí úroku je ovládáno zásadou dispoziční – řízení se zahajuje pouze na návrh (žádost) daňového subjektu, který může požadovat prominutí celého úroku nebo jen jeho části. Žádost se podává u správce daně, který daný úrok předepisuje do evidence daní. Úrok z prodlení, resp. úrok z posečkané částky, vzniká na rozdíl od penále kontinuálně za každý den prodlení (srov. § 252 odst. 3). Z tohoto důvodu není žádost o prominutí úroku omezena speciální lhůtou, jako je tomu u žádosti o prominutí penále podle navrhovaného § 259a. Uplatní se tak obecné časové omezení stanovené v § 259 odst. 2. Podmínkou úhrady daně, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl, má zákon motivovat daňové subjekty k úhradě hlavního závazku. Pokud daňový subjekt podá žádost o prominutí úroku, aniž by daň uhradil, půjde o nepřípustné podání. Správce daně v důsledku toho zastaví řízení podle § 106 odst. 1 písm. b). Nepůjde tedy o meritorní rozhodnutí, ve kterém by se správce daně věnoval důvodnosti žádosti.

Odstavec 2 upravuje materiální kritérium, na základě jehož posouzení správce daně o prominutí meritorně rozhodne, pokud daňový subjekt naplní formální podmínky pro prominutí úroku podle odstavce 1. Tímto kritériem je existence zjevně ospravedlnitelného důvodu pro prodlení s úhradou daně. Mělo by jít o výjimečný případ, který je z lidského hlediska omluvitelný a z hlediska materiálního představuje prohřešek spíše formalistický. Možnost docílit prominutí úroku by tak neměla svědčit daňovým subjektům, které se do prodlení dostaly v důsledku vlastní liknavosti, nezodpovědnosti či dokonce úmyslného jednání. Prominutí úroku by nemělo s ohledem na zásadu legitimního očekávání způsobit, že na pozdní úhradu daně nebude nahlíženo jako na prohřešek. I nadále musí být zachováno pravidlo, že za neplnění zákonné povinnosti musí být udělena adekvátní sankce. Prominutí úroku proto nemůže sloužit k setření rozdílu mezi těmi, kteří své povinnosti plní řádně a včas, a těmi, kteří je neplní. Posouzení ospravedlnitelnosti daného důvodu ze strany správce daně nesmí vytvořit stav, kdy by daňové subjekty mohly dopředu spoléhat na to, že jim nesplnění určité povinnosti bude prominuto.

Při rozhodovávání není správce daně vázán návrhem daňového subjektu uvedeným v žádosti. Může mu přiznat prominutí v menším i větším rozsahu, než je žádáno. Správce daně může úrok prominout zcela nebo zčásti. S ohledem na absenci zákonné hranice není vyloučeno prominutí úroku ve výši až 100 % (na rozdíl od prominutí penále podle § 259a odst. 2). Při stanovení výše prominutí je správce daně povinen zohlednit skutečnost uvedenou v odstavci 3, jakož i četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem (§ 259c odst. 1).

Odstavec 3 stanoví, že správce daně je při rozhodování o prominutí úroku povinen přihlédnout k tomu, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu nezakládají tvrdost uplatňovaného úroku. Zvolená terminologie odpovídá stávajícímu znění § 157 odst. 7, který je navrhovaným ustanovením nahrazen. Lze proto očekávat využití stávající praxe a metodického nastavení kritérií posuzujících tuto tvrdost i *pro futuro*. Smyslem daného kritéria není automatické testování sociálních nebo ekonomických poměrů žadatele. Správce daně by měl ke zkoumání těchto kritérií přistoupit zejména tehdy, pokud se jich dovolává samotný žadatel. Jejich posouzení nemůže být samo o sobě důvodem pro prominutí úroku, neboť tím je existence ospravedlnitelného důvodu prodlení podle odstavce 2. Posouzení ekonomické či

sociální tísně však bude hrát roli při volbě rozsahu, v jakém bude případně prominuto. K prominutí úroku může dojít i u subjektů, které nejsou v ekonomické ani sociální tísni.

K § 259c (společná ustanovení o prominutí daně nebo příslušenství daně):

Ustanovení § 259c daňového řádu upravuje hmotněprávní podmínky prominutí daně i příslušenství daně, které lze vztáhnout jak na prominutí individuální (podle nově navrhovaných § 259a a 259b, jakož i podle zvláštní právní úpravy), tak na prominutí hromadné podle § 260 daňového řádu (s výjimkou odstavce 1, který lze aplikovat pouze u prominutí individuálního).

Odstavec 1 stanoví pro případy, kdy je ze strany daňového subjektu požadováno prominutí daně nebo příslušenství daně, povinnost pro správce daně, aby v rámci posouzení dané žádosti přihlédl k četnosti porušování povinností při správě daní ze strany daňového subjektu. Daňovému subjektu, který často porušuje povinnosti při správě daní, by nemělo být prominutí daně ani jejího příslušenství vůbec přiznáno. Cílem tohoto požadavku je zabránit účelovému zneužívání prominutí k vyhýbání se daňovým povinnostem s odkazem na ochranu legitimního očekávání daňového subjektu.

Ustanovení odstavců 2 a 3 vycházejí z konceptu zohlednění spolehlivosti daňového subjektu, popř. osoby, která je členem jeho statutárního orgánu, jako obecné podmínky vydání určitého rozhodnutí v jeho prospěch. Tento koncept je již právnímu řádu znám např. v rámci úpravy podmínek registrace osoby povinné značit líh, resp. distributora lihu v zákoně č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, ve znění pozdějších předpisů (§ 54 citovaného zákona), nebo registrace distributora pohonných hmot v zákoně č. 311/2006 Sb., pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů (§ 6b citovaného zákona). V budoucnu se předpokládá jeho využití v rámci stanovení podmínek vydání povolení podle zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

Promítnutí institutu spolehlivosti do právní úpravy prominutí daně a jejího příslušenství vychází z předpokladu, že prominutí má být odepřeno osobám, které závažným způsobem neplní své daňové, resp. účetní, povinnosti, tj. dle dosavadních zkušeností se projevily jako nespolehlivé. Ustanovení vylučuje, aby byla daň nebo příslušenství prominuto osobě, která v posledních třech letech porušila závažným způsobem daňové nebo účetní předpisy. Závažnost porušení musí být v konkrétním případě najisto postavena prostřednictvím dostatečného odůvodnění rozhodnutí správce daně. Za závažné porušení nelze označit každé porušení daných zákonů, ale pouze takové porušení, které dosáhne určité intenzity. Závažným porušením předpisů přitom může být i jejich opakované porušení.

Existenci závažného porušení předmětných předpisů je třeba zkoumat ve vztahu k množině těchto předpisů jako celku, tj. není rozhodné, zda se toto porušení např. vztahovalo k dani, která má být předmětem prominutí, či nikoliv. Porušení daňových nebo účetních předpisů, které dosahuje intenzity závažného porušení, diskvalifikuje daňový subjekt současně ve všech případech, kdy je absence tohoto porušení jako podmínka vydání rozhodnutí určitou právní úpravou vyžadována. Z toho vyplývá, že závažnost porušení předmětných předpisů v případě konkrétního subjektu by měla být vyhodnocena vždy stejně, ať již je posuzována pro účely vydání kterékoliv z rozhodnutí, u nichž je posouzení této závažnosti zákonem předvídáno.

Popsané kritérium směřuje i na osobu, která je členem statutárního orgánu právnické osoby, které má být daň nebo příslušenství prominuto. Pokud má být daň nebo příslušenství prominuto právnické osobě, nesmí se ani člen jejího statutárního orgánu v uplynulých třech letech dopustit závažného porušení daňových nebo účetních předpisů. V případě že právnická osoba závažně porušila daňové nebo účetní předpisy, zákon konstruuje fikci, že i osoba, která

byla v době závažného porušení daňových nebo účetních předpisů členem jejího statutárního orgánu, předpisy sama porušila. Tímto způsobem se předchází účelovému zbavení se odpovědnosti za závažné porušení daňových nebo účetních předpisů prostřednictvím založení nové právnické osoby.

Splnění tříletého testu spolehlivosti bude správce daně zohledňovat k okamžiku, kdy posuzuje žádost o prominutí daně nebo příslušenství daně, nikoli k okamžiku podání žádosti. Nicméně s ohledem na to, že není vyloučeno, aby správce daně k rozhodnutí přistoupil bezodkladně po podání žádosti, měl by žadatel, který nesplňuje podmínky obsažené v odstavcích 2 a 3 zvážit, zda má smysl žádost podávat. V případě hromadného prominutí je nutné test spolehlivost posuzovat s ohledem na charakter daného rozhodnutí.

Zákon se v navrženém ustanovení mírně odchyluje od dikce § 24 odst. 2 daňového řádu, podle kterého může při správě daní jednat jménem právnické osoby její statutární orgán, nikoli člen statutárního orgánu. Pojem člen statutárního orgánu vychází z občanského zákoníku (viz např. § 164) a pro navržené ustanovení je vhodnější spojit test spolehlivosti s každým jednotlivým členem statutárního orgánu, bez ohledu na koncepci oprávnění jednat jménem právnické osoby podle § 24 daňového řádu.

K bodu 35 (nadpis § 260)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K čl. VII – přechodná ustanovení

K bodu 1

V rámci přechodného ustanovení se z důvodu právní jistoty navrhuje zajistit kontinuitu u nedokončených řízení a jiných postupů při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona a které byly dotčeny změnou obsaženou v tomto návrhu zákona.

K bodu 2

V rámci přechodného ustanovení je řešen přechod od dosavadní úpravy pořádkové pokuty (dosavadní § 247) na pozměněnou úpravu této pokuty, resp. na úpravu nové pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy (§ 247a). Z hlediska dodržení zásady zákazu retroaktivního působení nové právní úpravy je rozhodnou skutečností okamžik, kdy dojde k deliktnímu jednání. Jednání, ke kterému došlo (konáním či nekonáním) za účinnosti původní právní úpravy, bude posouzeno podle dosavadního znění daňového řádu.

K bodu 3

Přechodné ustanovení obsahuje pravidlo řešící možnost podání žádosti o prominutí penále vzniklého přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle přechodného ustanovení je možné požádat o prominutí pouze toho penále, které vzniklo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. ledna 2015.

Podle § 251 odst. 3 správce daně rozhodne o povinnosti uhradit penále v rámci dodatečného platebního výměru, kterým se doměřuje daň, jejímž doměřením penále vzniklo. Penále vzniká účinností rozhodnutí, kterým je doměřena daň z moci úřední. K tomuto datu je předepsáno do evidence daní. Splatnost penále je vázána na splatnost doměřené daně, tj. 15 dní ode dne právní moci dodatečného platebního výměru. Žádost o prominutí penále tak bude možné podat toliko ohledně penále, které bude součástí dodatečného platebního výměru oznámeného počínaje datem 1. ledna 2015.

Prominutí penále je tak explicitně vyloučeno u penále vzniklého přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ať za účinnosti daňového řádu nebo za účinnosti zrušeného zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Řízení o žádosti o prominutí penále vzniklého přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bude správcem daně zastaveno jako nepřípustné podle § 106 odst. 1 písm. b).

Navržené řešení je zvoleno s ohledem na zachování právní jistoty, resp. v zájmu zamezení retroaktivnímu působení nové právní úpravy. Současně je třeba eliminovat neúměrné a skokové administrativní zatížení správců daně.

K bodu 4

Přechodné ustanovení upravuje pravidlo, podle kterého lze o posečkání úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky požádat pouze u těch úroků, které vznikly od 1. ledna 2015.

Úrok z prodlení vzniká za každý den prodlení počínaje pátým pracovním dnem následujícím po dni splatnosti (§ 252 odst. 2). Úrok z posečkané částky vzniká za dobu povoleného posečkání namísto úroku z prodlení (§ 157). Pro oba úroky je charakteristické, že vznikají *ex lege* každým dnem prodlení, bez ohledu na to, že do evidence daní se předepisují s určitým zpožděním (v případě úroku z prodlení jednou za měsíc; v případě úroku z posečkané částky až po ukončení posečkání). Okamžik vzniku tak nelze ztotožňovat s okamžikem předepsání, byť z hlediska vykonatelnosti je předepsání nezbytným prvkem, bez něhož nelze úhradu úroku po dlužníkovi vyžadovat. V případě, kdy v důsledku doměření daně je zjištěno prodlení s platbou této daně, nadále platí, že úrok vztahující se k dani vznikal ke každému dni prodlení. Doměření daně tak má z hlediska vzniku úroku účinky *ex tunc*.

Prominutí úroku z prodlení a úroku z posečkané částky je explicitně vyloučeno u úroků vzniklých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ať za účinnosti daňového řádu nebo za účinnosti zrušeného zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Řízení o žádosti o prominutí úroku vzniklého přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bude správcem daně zastaveno jako nepřípustné podle § 106 odst. 1 písm. b).

Navržené řešení je zvoleno s ohledem na zachování právní jistoty, resp. v zájmu zamezení retroaktivnímu působení nové právní úpravy. Současně je třeba eliminovat neúměrné a skokové administrativní zatížení správců daně.

K bodu 5

S ohledem na to, že dochází k vypuštění § 157 odst. 7 a možnost žádat o prominutí úroku z posečkané částky bude mít daňový subjekt pouze u úroku vznikajícího počínaje 1. lednem 2015, je nutné pro úroky z posečkané částky vzniklé před tímto datem zachovat dosavadní režim, který správci daně umožňoval z moci úřední upustit od jejich předepsání a tím eliminovat jejich vykonatelnost.

Pokud stav, kdy je daňovému subjektu posečkána úhrada daně, nastal před účinností navrženého zákona a pokračuje i po jeho účinnosti, uplatní se z hlediska úroku z posečkané částky dvojí režim. Období posečkání lze z tohoto pohledu rozdělit do dvou časových úseků: (i) období přede dnem nabytí účinnosti zákona a (ii) období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. V prvém období lze docílit eliminace úroku z posečkané částky prostřednictvím stávajícího režimu podle § 157 odst. 7. Ve druhém období lze obdobného efektu docílit prostřednictvím žádosti o prominutí úroku z posečkané částky podle § 259b.

K části páté - změna zákona o Finanční správě České republiky

K čl. VIII

Ustanovení reformuluje současné ustanovení § 13a zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě

České republiky, ve znění zákona č. 458/2011 Sb. předpisů, resp. aktualizuje ustanovení, které již bylo platnou součástí právního řádu, jako jedna z novel zákonů v rámci zavádění jednoho inkasního místa. Vzhledem k tomu, že bylo upuštěno od návrhu zavedení jednoho inkasního místa s účinností od 2015 prostřednictvím zákona č. 458/2011 Sb. nebo zákona o veřejných pojistných, je třeba na základě potřeb zejména zpravodajských služeb návrh na zavedení zmocnění k vydání zvláštních postupu v aktualizované podobě do návrhu zákona zařadit.

Daná norma je aktuální i bez realizace zvláštních postupů, neboť v daňových zákonech určitá míra individualizace v některých případech existuje již nyní. Příkladem může být podávání daňového přiznání k dani z příjmů a potvrzování příjmu od plátce daně z příjmů (tedy zaměstnavatele). Rovněž do budoucna lze očekávat tendence směřující k individualizaci daní, a to z různých důvodů (např. důchodové spoření, mezigenerační solidarita aj.). Z tohoto lze očekávat, že potřeba takovéhoto opatření bude vzrůstat. Sama existence zmocnění je pouze legislativním mandátem a samo zmocnění je formulováno jako fakultativní možnost, tj. není nutné ihned od okamžiku účinnosti dané normy zvláštní postupy aplikovat. V takovém případě bude fungovat standardní daňový režim.

Zásadním posunem je rozšíření tohoto zmocnění, a to ve třech rovinách. Zaprvé se zmocnění již nevztahuje pouze na rovinu tvrzení jako v dosavadním návrhu, ale na celou správu daní. Tento aspekt přímo souvisí s individualizací, neboť např. v případě roviny platební hrozila také rizika odkrytí, která v důsledku nedostatečně širokého zmocnění nemohla být zvláštními postupy řešena. Správa daní je procesní postup, který zahrnuje nejen fázi nalézací a fázi platební, ale tak další navazující dílčí postupy, mezi které patří taktéž nakládání s údaji zjištěnými při správě daní. Pokud je orgán Finanční správy České republiky povinován tím, aby jinému státnímu orgánu postoupil tento druh údajů, jedná se při tomto postupu stále o správu daní a tím pádem je toto předávání údajů možno korigovat prostřednictvím zmíněného usnesení vlády.

Dle § 13a se tento přístup však uplatní pouze na straně Finanční správy České republiky. Pokud by měly být zvláštní postupy aplikovány taktéž orgánem, kterému jsou dané údaje postupovány, pak musí být v příslušném zákoně rovněž normováno obdobné zmocnění k vydání usnesení vlády, jímž se stanoví zvláštní postupy (individualizace se např. vyskytuje v rámci nemocenského pojištění). Druhá rovina rozšíření zmocnění spočívá v celkovém zobecnění ustanovení, kdy se toto ustanovení vztahuje již na všechny daně, které jsou spravovány orgány Finanční správy České republiky. Neznamená to však nutně to, že by ke každé dani muselo být vydáno usnesení vlády. Naopak se předjímá, že za určité daně a části jejich správy nebude usnesení vlády vydáno. Tím pádem nebude v této části speciální úprava vůči obecné zákonné úpravě a subjekty tak budou postupovat jako standardní daňoví poplatníci. Cílem tohoto postupu byla snaha o maximální zobecnění daného institutu, který však v žádném případě nezasahuje do sféry určení výše daně. Třetí rovina rozšíření spočívá v doplnění aplikace zvláštních postupů také na proces registrace smlouvy o důchodovém spoření. Tento postup totiž není postupem v rámci správy daní. Zvláštní postupy stanovuje vláda, a to usnesením. Pokud vláda postupy nestanoví nebo předcházející postupy zruší, postupuje se od daného okamžiku dle zákonné právní úpravy.

Odstavec 1 upravuje rozsah ustanovení, tj. aplikaci na správu daní (v širším slova smyslu dle ustanovení § 2 daňového řádu) a registraci pojistného na důchodové spoření (specifické řízení v rámci zákona o důchodovém spoření). Dále rovněž stanovuje účel, ke kterému je možné zvláštních postupů využít. Tímto účelem je pouze utajení vyjmenovaných subjektů nebo zajištění bezpečnosti jejich příslušníků.

Odstavec 2 vymezuje okruh subjektů, které mohou zvláštní postupy aplikovat, a to v zásadě

na vojáky, příslušníky bezpečnostních sborů (Policie, Hasičský záchranný sbor….) a zpravodajských služeb České republiky, jejich zaměstnavatele a orgány Finanční správy České republiky.

Odstavec 3 zmocňuje k vydání zvláštních postupů vládu. Pokud postupy nebudou vydány nebo budou zrušeny, pak se aplikuje standardní režim pro běžné poplatníky.

K čl. IX – přechodné ustanovení

Ustanovení řeší případnou situaci, kdy již došlo ke schválení usnesení vlády, které realizuje zvláštní postupy k utajení a zajištění bezpečnosti. Pokud k tomu již došlo, bude třeba nového usnesení vlády k jejich vlastní aktivaci, přičemž toto usnesení by musela vláda přijmout až po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

K části šesté - změna zákona o rozpočtovém určení daní

K čl. X

Zrušením části deváté čl. XVII bodu 2 zákona č. 458/2011 Sb., kterým docházelo k posunutí písmen v § 2 zákona o rozpočtovém určení daní, se stalo obsoletní ustanovení části deváté čl. XVII bod 3 zákona č. 458/2011 Sb. Vzhledem k tomu, že část tohoto ustanovení prováděla terminologickou úpravu vyplývající z daňového řádu – nahrazení daňové povinnosti slovem daň – je třeba tuto úpravu provést znovu.

K části sedmé - změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

K čl. XI

K bodu 1 (§ 5 odst. 2 úvodní část ustanovení)

V návaznosti na zrušení bodů zákona č. 458/2011 Sb., které mělo zajistit přizpůsobení konstrukce pojistného konstrukci daně, se navrhuje uvést ustanovení v úplném znění.

K bodu 2 (§ 7 odst. 1 písm. a) bod 2)

Z legislativně technického důvodu se vypuštění úpravy sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26 (viz body 24 a 25 části jedenácté zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona.

K bodu 3 (§ 7 odst. 2 a 3)

Z legislativně technického důvodu se vypuštění úpravy sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26 (viz body 24 a 25 části jedenácté zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona.

K bodu 4 (§ 9 odst. 2 a 4 až 6)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26.

K bodu 5 (§ 9 odst. 2)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26.

K bodu 6 (§ 9a)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26.

K bodu 7 (§ 11)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26.

K bodu 8 (§ 16 odst. 3)

Možnost dobrovolné účasti na důchodovém pojištění podle § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění byla zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. prodloužena z 10 let na 15 let, aniž však tato změna byla analogicky promítnuta též do zákona č. 589/1992 Sb.; nyní se toto nedopatření napravuje, aby oba zákony byly v souladu.

K bodu 9 (§ 22 odst. 1)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění další sazby pojistného podle bodu 3.

K bodu 10 (§ 22b odst. 1, 3 a 4)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění další sazby pojistného podle bodu 3.

K čl. XII – přechodná ustanovení

K bodu 1 až 3

Jedná se o standardní přechodné ustanovení, které reaguje jednak na změnu ve vyměřovacím základu, jednak na zrušení druhé sazby pojistného (ve výši 26 %); za dobu před rokem 2015 se však pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti bude platit podle právních předpisů účinných před rokem 2015, a to i v případě, že se toto pojistné bude platit po roce 2014 (bod 1). Rovněž porušení povinností uložených právními předpisy před rokem 2015, k nimž dojde před rokem 2015, se bude postihovat podle těchto právních předpisů, a to i když ke zjištění nesplnění nebo porušení těchto povinností dojde po roce 2014 (bod 2); rovněž v započatém řízení se bude dále pokračovat podle dosavadních právních předpisů (bod 3).

K části osmé - změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

K čl. XIII

K bodu 1 (§ 123e odst. 1 písm. c))

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob prostřednictvím uživatelského účtu v portálu ČSSZ. K identifikaci a ztotožnění uživatele (podávajícího) budou využity přihlašovací údaje k ovládání uživatelského účtu. Přihlašovací údaje budou jedinečné a přístup bude podávajícímu umožněn pouze tehdy, dojde-li k jednoznačnému ztotožnění klienta na základě údajů uvedených v portálu, které byly převzaty z registračního formuláře, a poskytnutých přístupových údajů k uživatelskému účtu, které uživatel převzal osobně do vlastních rukou.

Důvodem pro zavedení této možnosti podání a uvedeného způsobu ověření identity podávajícího je umožnit široké veřejnosti, tj. i těm, kteří nejsou majiteli datové schránky ani

zaručeného elektronického podpisu, učinit podání elektronicky velmi jednoduchým, klientsky přívětivým způsobem.

K bodu 2 (§ 123e odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Zákonem č. 470/2011 Sb. byla založena s účinností od 1. ledna 2013 povinnost pro zaměstnavatele, osoby samostatně výdělečně činné a ošetřující lékaře předávat pouze elektronicky příslušnému orgánu sociálního zabezpečení údaje, které se předávají tomuto orgánu na předepsaných tiskopisech. Zároveň mohou tyto orgány stanovit výjimku z této povinnosti, neboť mohou určit, která podání je možno nadále činit písemně na předepsaném tiskopise. Česká správa sociálního zabezpečení stanovila tuto výjimku pro roky 2013 a 2014 pro všechna podání a pro rok 2015 pro podání činěná ošetřujícími lékaři a poskytovateli zdravotních služeb.

Smyslem zavedení povinnosti předávat orgánům sociálního zabezpečení podání pouze elektronicky ve stanovené formě je snižování administrativní náročnosti v systému sociálního pojištění. Pro orgány sociálního zabezpečení je tento způsob předávání údajů bezesporu výhodný, protože údaje, které obdrží v písemné formě tiskopisu, musí přepisovat do svého programu, kdežto údaje zaslané elektronicky jsou automaticky „překlápěny“ do programů těchto orgánů.

U některých subjektů, které zasílají orgánům sociálního zabezpečení podání na předepsaných tiskopisech, by naopak došlo ke zvýšení administrativní náročnosti, pokud by byly povinny zasílat podání pouze elektronicky, a u řady z nich by si tento způsob zasílání podání vyžádal i nezanedbatelné finanční náklady. Elektronický způsob předávání podání vyžaduje nejen určité technické vybavení (počítač vybavený příslušným softwarem s možností připojení k internetu), ale i ověření identity odesilatele; datová zpráva musí být poslána z datové schránky nebo podepsána uznávaným elektronickým podpisem.

Právnické osoby jsou zpravidla schopny zasílat údaje elektronicky bez zvýšení administrativy a finančních nákladů. Právnické osoby si musí povinně pořizovat datovou schránku. Již v současné době řada z nich využívá elektronický přenos údajů. Zaměstnavatelé, kteří nejsou právnickou osobou a zaměstnávají jen několik zaměstnanců, využívají formu elektronického podání jen v malém rozsahu. Elektronicky komunikuje pouze pětina zaměstnavatelů.

Většina osob samostatně výdělečně činných komunikuje s okresní správou sociálního zabezpečení pouze 1 x v kalendářním roce, a to při podání přehledu o příjmech za předchozí kalendářní rok. Tyto osoby zpravidla nemají ani datovou schránku a ani elektronický podpis. Obdobně je tomu tak i u ošetřujících lékařů. Ošetřující lékaři a zdravotnická zařízení předávají orgánům sociálního zabezpečení na předepsaných tiskopisech údaje související s uznáním, trvání a ukončením pracovní neschopnosti. Zároveň jsou lékaři povinni nadále pouze písemně předávat předepsané tiskopisy určené zaměstnanci (žádost o nemocenské) a zaměstnavatelům (například rozhodnutí o vzniku dočasné neschopnosti); elektronická komunikace lékařů se zaměstnavateli není v současné době možná. Počet osob samostatně výdělečně činných a ošetřujících lékařů elektronicky komunikujících s okresními správami sociálního zabezpečení je zanedbatelný.

Navrhovaná úprava ruší povinná elektronická podání a tím v podstatě zachovává současný stav, pokud jde o postup v praxi. Elektronická komunikace bude nadále fakultativní. Preferuje se vytvoření uživatelsky přívětivých a motivujících podmínek pro podávající, které by plnou elektronickou komunikaci zajistily přirozeným vývojem bez použití „zákonné povinnosti“. Způsob komunikace s klienty musí být zajištěn tak, aby mohli elektronické podávání řešit jednoduchým a uživatelsky přívětivým způsobem, aby většina z nich sama projevila zájem o tento způsob podání. Tak například bude také třeba umožnit elektronické podání přímo u

orgánu sociálního zabezpečení v případě, kdy například osoba samostatně výdělečně činná využívá poradenství pracovníka okresní správy sociálního zabezpečení a vyplňuje s ním přehled o příjmech a výdajích.

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob prostřednictvím uživatelského účtu v portálu ČSSZ. K identifikaci a ztotožnění uživatele (podávajícího) budou využity přihlašovací údaje k ovládání uživatelského účtu. Přihlašovací údaje budou jedinečné a přístup bude podávajícímu umožněn pouze tehdy, dojde-li k jednoznačnému ztotožnění klienta na základě údajů uvedených v portálu, které byly převzaty z registračního formuláře, a poskytnutých přístupových údajů k uživatelskému účtu, které uživatel převzal osobně do vlastních rukou.

K bodu 3 (§ 123e odst. 3)

Uvádění akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb se vztahuje pouze na případ použití uznávaného elektronického podpisu, proto se upřesňuje znění tohoto ustanovení.

K bodu 4 (§ 123e odst. 4 písm. f))

Navrhovaná úprava je zdůvodněna v důvodové zprávě ke změně v § 123e odst. 2.

K bodu 5 (§ 123e odst. 5)

Navrhovaná úprava je zdůvodněna v důvodové zprávě ke změně v § 123e odst. 2.

K části deváté - změna zákona o důchodovém pojištění

K čl. XIV

K bodu 1 (§ 21 odst. 1 písm. a) část věty za středníkem)

Napravuje se legislativně technické nedopatření. Zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. byla v návaznosti na jiné změny do § 21 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění za slova „na středních“ vložena slova „nebo vyšších odborných školách (dále jen „střední škola“)“, přičemž slova „na středních“ se v celém písmenu a) vyskytují celkem čtyřikrát; správně měla být tato slova v písmenu a) vložena jen do části věty před středníkem. Toto nedopatření se nyní napravuje tak, že se v části věty za středníkem tato přebytečná slova vypouštějí.

K bodu 2 (§ 22 odst. 1 a § 23 odst. 1)

Napravuje se legislativně technické nedopatření. Do § 22 odst. 1 a § 23 odst. 1 se při odkazu na § 21 doplňuje, že se jedná o odstavec 1 v § 21, neboť již v minulosti byl dosavadní text v § 21 označen jako odstavec 1 a byly doplněny nové odstavce, na což nebylo v ustanovení § 22 a 23 pamatováno a zůstal v nich původní nepřesný odkaz.

K bodu 3 (§ 29 odst. 3)

Od roku 2010 se potřebná doba pojištění postupně prodlužuje každým rokem o 1 rok, takže cílový stav 35 let doby pojištění bude platit pro pojištěnce, kteří dosáhnou důchodového věku po roce 2018. Kromě toho má nárok na starobní důchod i pojištěnec, který dosáhne důchodového věku a získá dobu pojištění aspoň 30 roků (pouze doba pojištění bez nepříspěvkových dob).

Postupné prodlužování potřebné doby pojištění pro nárok na starobní důchod se vztahuje i na případy, kdy lze starobní důchod přiznat po dosažení vyššího věku, než činí důchodový věk. V důsledku toho nevznikne nárok na starobní důchod při získání doby pojištění alespoň 15 roků, jak tomu bylo před přijetím zákona č. 306/2008 Sb., a to pojištěncům, kteří dosáhnou věku alespoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk, v roce 2010 a později. V důsledku této

úpravy přestala ČR plnit čl. 29 odst. 2 části V Evropského zákoníku sociálního zabezpečení, resp. čl. 18 odst. 2 písmeno a) Úmluvy MOP č. 128, kde je stanoveno, že starobní důchod musí zajistit chráněnou osobu, která před tím, než nastala sociální událost, splnila kvalifikační dobu aspoň 15 příspěvkových let nebo let zaměstnání. Navrhovaná změna zajistí, že ČR bude shora uvedený požadavek plnit.

K čl. XV – přechodné ustanovení

Navrhovaná úprava řeší vznik nároku na starobní důchod v období od roku 2010, kdy se začala potřebná doba pojištění postupně prodlužovat, do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Vzhledem k požadavku Evropského sociálního zákoníku, resp. Úmluvy MOP č. 128, je odůvodněné, aby nároky pojištěnců byly v tomto období posuzovány stejně jako v období ode dne činnosti tohoto zákona.

K části desáté - změna zákona o nemocenském pojištění

K čl. XVI

K bodu 1 (§ 110 odst. 2 věta poslední)

Zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. bylo stanoveno, kdy neběží lhůta pro výplatu dávky nemocenského pojištění. Nedopatřením však byla tato úprava vložena do § 110 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění, kde je upravena jiná problematika (podmínky výplaty dávek, resp. stanovení období, za které se dávky vyplácejí), nikoliv do příslušného ustanovení § 110 odst. 3 zákona o nemocenském pojištění, v němž je upravena lhůta pro výplatu dávek nemocenského pojištění. Toto nedopatření se nyní napravuje.

K bodu 2 (§ 110 odst. 3)

Zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. bylo stanoveno, kdy neběží lhůta pro výplatu dávky nemocenského pojištění. Nedopatřením však byla tato úprava vložena do § 110 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění, kde je upravena jiná problematika (podmínky výplaty dávek, resp. stanovení období, za které se dávky vyplácejí), nikoliv do příslušného ustanovení § 110 odst. 3 zákona o nemocenském pojištění, v němž je upravena lhůta pro výplatu dávek nemocenského pojištění. Toto nedopatření se nyní napravuje.

K bodu 3 (§ 162 odst. 1 písm. c))

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob prostřednictvím uživatelského účtu v portálu ČSSZ. K identifikaci a ztotožnění uživatele (podávajícího) budou využity přihlašovací údaje k ovládání uživatelského účtu. Přihlašovací údaje budou jedinečné a přístup bude podávajícímu umožněn pouze tehdy, dojde-li k jednoznačnému ztotožnění klienta na základě údajů uvedených v portálu, které byly převzaty z registračního formuláře, a poskytnutých přístupových údajů k uživatelskému účtu, které uživatel převzal osobně do vlastních rukou.

Důvodem pro zavedení této možnosti podání a uvedeného způsobu ověření identity podávajícího je umožnit široké veřejnosti, tj. i těm, kteří nejsou majiteli datové schránky ani zaručeného elektronického podpisu, učinit podání elektronicky velmi jednoduchým, klientsky přívětivým způsobem.

K bodu 4 (§ 162 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Zákonem č. 470/2011 Sb. byla založena s účinností od 1. ledna 2013 povinnost pro zaměstnavatele, osoby samostatně výdělečně činné a ošetřující lékaře předávat pouze elektronicky příslušnému orgánu sociálního zabezpečení údaje, které se předávají tomuto orgánu na předepsaných tiskopisech. Zároveň mohou tyto orgány stanovit výjimku z této

povinnosti, neboť mohou určit, která podání je možno nadále činit písemně na předepsaném tiskopise. Česká správa sociálního zabezpečení stanovila tuto výjimku pro roky 2013 a 2014 pro všechna podání a pro rok 2015 pro podání činěná ošetřujícími lékaři a poskytovateli zdravotních služeb.

Smyslem zavedení povinnosti předávat orgánům sociálního zabezpečení podání pouze elektronicky ve stanovené formě je snižování administrativní náročnosti v systému sociálního pojištění. Pro orgány sociálního zabezpečení je tento způsob předávání údajů bezesporu výhodný, protože údaje, které obdrží v písemné formě tiskopisu, musí přepisovat do svého programu, kdežto údaje zaslané elektronicky jsou automaticky „překlápěny“ do programů těchto orgánů.

U některých subjektů, které zasílají orgánům sociálního zabezpečení podání na předepsaných tiskopisech, by naopak došlo ke zvýšení administrativní náročnosti, pokud by byly povinny zasílat podání pouze elektronicky, a u řady z nich by si tento způsob zasílání podání vyžádal i nezanedbatelné finanční náklady. Elektronický způsob předávání podání vyžaduje nejen určité technické vybavení (počítač vybavený příslušným softwarem s možností připojení k internetu), ale i ověření identity odesilatele; datová zpráva musí být poslána z datové schránky nebo podepsána uznávaným elektronickým podpisem.

Právnické osoby jsou zpravidla schopny zasílat údaje elektronicky bez zvýšení administrativy a finančních nákladů. Právnické osoby si musí povinně pořizovat datovou schránku. Již v současné době řada z nich využívá elektronický přenos údajů. Zaměstnavatelé, kteří nejsou právnickou osobou a zaměstnávají jen několik zaměstnanců, využívají formu elektronického podání jen v malém rozsahu. Elektronicky komunikuje pouze pětina zaměstnavatelů.

Většina osob samostatně výdělečně činných komunikuje s okresní správou sociálního zabezpečení pouze 1 x v kalendářním roce, a to při podání přehledu o příjmech za předchozí kalendářní rok. Tyto osoby zpravidla nemají ani datovou schránku a ani elektronický podpis. Obdobně je tomu tak i u ošetřujících lékařů. Ošetřující lékaři a zdravotnická zařízení předávají orgánům sociálního zabezpečení na předepsaných tiskopisech údaje související s uznáním, trvání a ukončením pracovní neschopnosti. Zároveň jsou lékaři povinni nadále pouze písemně předávat předepsané tiskopisy určené zaměstnanci (žádost o nemocenské) a zaměstnavatelům (například rozhodnutí o vzniku dočasné neschopnosti); elektronická komunikace lékařů se zaměstnavateli není v současné době možná. Počet osob samostatně výdělečně činných a ošetřujících lékařů elektronicky komunikujících s okresními správami sociálního zabezpečení je zanedbatelný.

Navrhovaná úprava ruší povinná elektronická podání a tím v podstatě zachovává současný stav, pokud jde o postup v praxi. Elektronická komunikace bude nadále fakultativní. Preferuje se vytvoření uživatelsky přívětivých a motivujících podmínek pro podávající, které by plnou elektronickou komunikaci zajistily přirozeným vývojem bez použití „zákonné povinnosti“. Způsob komunikace s klienty musí být zajištěn tak, aby mohli elektronické podávání řešit jednoduchým a uživatelsky přívětivým způsobem, aby většina z nich sama projevila zájem o tento způsob podání. Tak například bude také třeba umožnit elektronické podání přímo u orgánu sociálního zabezpečení v případě, kdy například osoba samostatně výdělečně činná využívá poradenství pracovníka okresní správy sociálního zabezpečení a vyplňuje s ním přehled o příjmech a výdajích.

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob prostřednictvím uživatelského účtu v portálu ČSSZ. K identifikaci a ztotožnění uživatele (podávajícího) budou využity přihlašovací údaje k ovládání uživatelského účtu. Přihlašovací údaje budou jedinečné a přístup bude podávajícímu umožněn pouze tehdy, dojde-li k jednoznačnému ztotožnění klienta na základě údajů uvedených v portálu, které byly

převzaty z registračního formuláře, a poskytnutých přístupových údajů k uživatelskému účtu, které uživatel převzal osobně do vlastních rukou.

K bodu 5 (§ 162 odst. 3)

Uvádění akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb se vztahuje pouze na případ použití uznávaného elektronického podpisu, proto se upřesňuje znění tohoto ustanovení.

K bodu 6 (§ 162 odst. 4 písm. f))

Navrhovaná úprava je zdůvodněna v důvodové zprávě ke změně v § 162 odst. 2.

K bodu 7 (§ 162 odst. 5)

Navrhovaná úprava je zdůvodněna v důvodové zprávě ke změně v § 162 odst. 2.

K části jedenácté - změna zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění

K čl. XVII

K bodu 1 (§ 1)

Jedná se o terminologickou úpravu související se změnou názvu zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění na zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění provedenou zákonem č. 458/2011Sb. s účinnosti k 1. lednu 2014.

K bodu 2 (§ 3 odst. 1 až 5)

Navržené ustanovení upravující vyměřovací základ zaměstnance též dopadá na případy, kdy zaměstnavatel odvádí daň z příjmů zaměstnance v jiném státě EU než v ČR, ale podle koordinačních nařízení je povinen odvádět pojistné na zdravotní pojištění do ČR podle předpisů platných v ČR. Bez této úpravy by takový zaměstnanec neměl žádné příjmy zahrnované do vyměřovacího základu, protože příjmy tohoto zaměstnance nejsou předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů.

Zároveň touto úpravou dochází i ke sjednocení definice vyměřovacího základu s úpravou podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení.

V návaznosti na zrušení bodů zákona č. 458/2011 Sb. zajišťujících přizpůsobení konstrukce pojistného konstrukci daně je třeba v ustanovení § 3 odst. 2, 3 a 4 provést terminologickou změnu v označení základu.

Minimální vyměřovací základ v odstavci 4 zůstává roven minimální mzdě pro všechny zaměstnance bez ohledu na to, zda jim po celý kalendářní měsíc bylo poskytnuto pracovní volno bez náhrady příjmu, nebo po celý kalendářní měsíc trvala neomluvená nepřítomnost v práci.“

Z legislativně technického důvodu se změna přepočtu příjmu v cizí měně na českou měnu (viz bod 22 části šestnácté zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona, kde se přesouvá z odstavce 14 do odstavce 5. Tím se potvrdí zrušení původního textu odstavce 5 provedené bodem 8 části šestnácté zákona č. 458/2011 Sb.

K bodu 3 (§ 3 odst. 6)

Zrušuje se duplicitní věta, která je již obsažena v § 3 odst. 4.

K bodu 4 (§ 3 odst. 13 až 18)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která zajišťuje, aby číslování jednotlivých odstavců v § 3 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění na sebe navazovalo.

K bodu 5 (§ 3 odst. 12)

Navrhuje se odstranění diskriminace v oblasti tuzemských a zahraničních pracovníků.

K bodu 6 (§ 3 odst. 13 až 17)

Obsah stávajícího odstavce 14 se přesouvá do odstavce 5. V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušují ustanovení upravující maximální vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

K bodu 7 (§ 3a odst. 2)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušují ustanovení upravující maximální vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Z ustanovení § 3 odst. 15 se přesouvá definice průměrné mzdy.

K bodu 8 (§ 3a odst. 5)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušují ustanovení upravující maximální vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

K bodu 9 (§ 3d)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušuje ustanovení limitující zrušení maximálního vyměřovacího základu pojistného na veřejné zdravotní pojištění pouze na roky 2013 až 2015.

K bodu 10 (§ 14 odst. 2 věty čtvrtá a sedmá a poslední)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušují ustanovení upravující maximální vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění a zároveň se zrušuje limitace jejich nepoužití v letech 2013 až 2015.

K bodu 11 (§ 20 odst. 1)

Jedná se o terminologickou úpravu související se změnou názvu zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění na zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění provedenou zákonem č. 458/2011Sb. s účinnosti k 1. lednu 2014.

K části dvanácté - změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

K čl. XVIII

K bodu 1 (§ 5 písm. a))

Vypouští se slova „nebo funkčních požitků“ s ohledem na jejich podřazení pod pojem „příjmy ze závislé činnosti“ zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

K bodu 2 (§ 5 písm. a) bod 3)

Z důvodu sjednocení úpravy pojistného na zdravotní pojištění a pojistného na sociální zabezpečení dochází v těchto subsystémech ke stejné úpravně mimopracovních úvazků. Pojištěnec se nestává plátcem pojistného na zdravotní pojištění na základě jedné nebo více dohod o provedení práce u jednoho zaměstnavatele, pokud úhrn těchto příjmů z dohody o provedení práce, popř. z více dohod o provedení práce, u jednoho zaměstnavatele nepřekročí

částku, jež je podmínkou pro účast takové osoby na nemocenském pojištění podle zákona upravujícího nemocenské pojištění. Úprava též obsahuje způsob nakládání s příjmy, které pojištěnci plynou po skončení dohody nebo dohod o provedení práce u jednoho zaměstnavatele. Ty jsou považovány za příjmy zúčtované do kalendářního měsíce, v němž dohoda nebo dohody o provedení práce skončily.

K bodu 3 (§ 5 písm. a) bod 5)

Z důvodu sjednocení úpravy pojistného na zdravotní pojištění a pojistného na sociální zabezpečení dochází v těchto subsystémech ke stejné úpravně mimopracovních úvazků. Pojištěnec se nestává plátcem pojistného na zdravotní pojištění na základě jedné nebo více dohod o pracovní činnosti u jednoho zaměstnavatele, pokud úhrn těchto příjmů z dohody o pracovní činnosti, popř. z více dohod o pracovní činnosti, u jednoho zaměstnavatele nepřekročí částku, jež je podmínkou pro účast takové osoby na nemocenském pojištění podle zákona upravujícího nemocenské pojištění. Úprava též obsahuje způsob nakládání s příjmy, které pojištěnci plynou po skončení dohody nebo dohod o pracovní činnosti u jednoho zaměstnavatele. Ty jsou považovány za příjmy zúčtované do kalendářního měsíce, v němž dohoda nebo dohody o pracovní činnosti skončily.

K bodu 4 (§ 5 písm. a) bod 1 a 2)

Vypouští se slova „a funkčních požitků“ s ohledem na jejich podřazení pod pojem „příjmy ze závislé činnosti“ zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

K bodu 5 (§ 9 odst. 3)

Vzhledem ke zrušení původního ustanovení § 3 odst. 5 zákona č. 592/1992 Sb. tímto zákonem, se navrhuje odstranění § 9 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb.

K části třinácté - změna živnostenského zákona

K čl. XIX

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází k úpravě předávání vybraných údajů získaných živnostenským úřadem společně s ohlášením živnosti, resp. žádostí o koncesi, příslušným orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám, jimž jsou tyto údaje primárně určeny.

K části čtrnácté - změna zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

K čl. XX

Vypouští se slova „a funkčních požitků“ s ohledem na jejich podřazení pod pojem „příjmy ze závislé činnosti“ zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

K části patnácté - změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

K čl. XXI

K bodu 1 (část první čl. I body 1, 3, 4, 9 až 12, 14 až 16, 20, 25, 26, 28, 30, 32, 33, 42, 45, 47 až 53, 55, 59, 66, 69, 74, 95, 96, 102, 114, 115, 117, 121, 122, 124, 128, 129, 131, 132, 142 až 144, 147, 148, 153 a 155)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se novelizace zákona o daních z příjmů, konkrétně bodů 3 a 4, které upravují osvobození dividend u fyzických osob, bodů 3, 9 až 12, 25, 30, 148, které upravují osvobození příjmu od daně fyzických osob a nezdanitelné části základu daně, bodů 45, 47 až 53 a 55, které upravují osvobození dividend u právnických osob. Dále dochází ke zrušení bodů 1, 74 a 155, které se týkají doplnění příslušných ustanovení k odvodu z úhrnu mezd, bodu 42, který se týká zavedení osvobození úroků z přeplatků zaviněných správcem daně, bodů 14, 15, 16, 122, 153 a 128, které se týkají zrušení konceptu „superhrubé mzdy“, bodů 20, 26, 32, 33 a 96, které se týkají samostatného základu daně pro vybrané příjmy dle § 8 zákona o daních z příjmů, bodů 28 a 147, které se týkají snížení limitu u hypoték uplatněných jako nezdanitelná část základu daně, bodů 95, 124 a 129, které se týkají podmínek limitujících možnost uplatnění základních slev na dani, bodů 66 a 69, které se týkají změny v pojetí a správě pojistných. Rovněž se ruší body 102, 117, 131, 132, 142, 143 a 144, které se týkají změn ve správě daně z příjmů ze závislé činnosti vybírané plátcem. Ruší se též bod 115, který mění ustanovení o zálohách. Dochází ke zrušení bodu 121, který upravoval povinnost podávat vyúčtování ke srážkové dani elektronicky.

Z legislativně technických důvodů se zavedení nulové sazby ve vztahu ke zdanění investičních fondů (body 59, 114 části první zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona.

K bodu 2 (část první čl. II body 3, 4 a 9)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodných ustanovení k novelizačním bodům zákona o daních z příjmů, konkrétně bodu 3, který je přechodných ustanovením, které se týká osvobození u dividend fyzických a právnických osob. Dále se ruší bod 4, který je přechodným ustanovením k osvobození úroků z přeplatků zaviněných orgánem sociálního zabezpečení a bod 9, který je přechodným ustanovením k § 29 odst. 1 písm. f) zákona o daních z příjmů.

K bodu 3 (část druhá čl. III body 5 a 29 až 31)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu 5, kterým mělo být vypuštěno ustanovení o prolomení mlčenlivosti správce daně vůči zdravotním pojišťovnám, a bodů 29 až 31 souvisejících s původně zamýšlenou možností platit daně v širokém slova smyslu na společný osobní daňový účet.

K bodu 4 (část druhá čl. IV bod 3)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodného ustanovení navazujícího na zrušovaný bod 5 v čl. III části druhé, kterým mělo být vypuštěno ustanovení o prolomení mlčenlivosti správce daně vůči zdravotním pojišťovnám.

K bodu 5 (část třetí čl. V bod 1)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke korekci úpravy zvláštních postupů pro příslušníky ozbrojených sil a sborů. Je rušeno ustanovení o speciální místní příslušnosti těchto příslušníků (čl. V bod 1). Samotné ustanovení § 13a, ve znění navrženém zákonem č. 458/2011 Sb., je dále korigováno tímto návrhem.

K bodu 6 (část třetí čl. VI)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodných ustanovení k přechodu kompetencí na orgány finanční správy a poskytování údajů (čl. VI body 1 až 16) a přechodného ustanovení souvisejícího s úpravou bezdlužnosti (čl. VI bod 17).

K bodu 7 (část devátá čl. XVII body 1 až 7, 9, 10 a 13)

S ohledem na zrušení právní úpravy odvodu z úhrnu mezd a upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů 1, 2, 3, 5 a 10, které upravovaly rozpočtové určení odvodu z úhrnu mezd a zdravotního pojistného.

Taktéž se z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 ruší body 4, 6, 7, 9 a 13 související s úhradou na společný osobní daňový účet.

K bodu 8 (část desátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 se ruší část desátá, která měla do působnosti Ministerstva financí jako ústředního orgánu státní správy zařadit pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

K bodu 9 (část jedenáctá čl. XIX body 1 až 8, 11 až 51)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů 1, 2, 13 až 15, 24, 30 a 33 upravujících nahrazení pojistného placeného zaměstnavatelem a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti odvodem z úhrnu mezd. Zrušením bodu 14 zůstává zachována koncepce, podle které je vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti minimálně poloviční oproti dílčímu základu daně ze samostatné činnosti. Zrušuje se též obsoletní bod 18, jehož účel byl již uskutečněn zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. Zrušením bodu 24 se zachovávají stávající sazby pojistného. Dále se ruší body 3 až 9, 11, 12, 14, 15, 17, 19, 20 až 23, 39, 40 a 42, kterými měla být přizpůsobena konstrukce pojistného konstrukci daně, a body 16, 26 až 29, 31, 32, 34 až 39, 41 a 43 až 51 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu.

Z legislativně technického důvodu se vypuštění úpravy sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26 (body 24 a 25 části jedenácté zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona.

K bodu 10 (část jedenáctá čl. XX)

V návaznosti na zrušení některých bodů v článku XIX se vypouštějí přechodná ustanovení k přechodu působnosti na orgány finanční správy.

K bodu 11 (část dvanáctá čl. XXI body 1 až 18, 21 až 26 a 29 až 43)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů 1, 18 a 21 upravujících nahrazení pojistného placeného zaměstnavatelem a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti odvodem z úhrnu mezd. Dále se vypouštějí body 2 až 17, 22, 23, 25, 26 a 29 až 43 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu. Zrušuje se též bod 24 přizpůsobující konstrukci pojistného konstrukci daně.

K bodu 12 (část třináctá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 se ruší body 2 až 5 zajišťující přizpůsobení konstrukce pojistného konstrukci daně. Bod 1 se zrušuje pro nadbytečnost, neboť jeho obsah byl již proveden zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

K bodu 13 (část čtrnáctá čl. XXIII body 1 až 11 a 13 až 22)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXIII bodů 1, 3 až 5, 7 až 11, 14, 15 a 17 až 22 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu. Dále se vypouští čl. XVIII body 2, 6 a 13, kterými měla být přizpůsobena konstrukce pojistného konstrukci daně. Taktéž se zrušuje čl. XVIII bod 16 upravující nahrazení pojistného placeného zaměstnavatelem a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti odvodem z úhrnu mezd.

K bodu 14 (část patnáctá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXIV bodů 1 a 20 zavádějících jednu sazbu pojistného, bodů 2 až 18 upravujících nahrazení pojistného placeného zaměstnavatelem a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti odvodem z úhrnu mezd. Dále se vypouští čl. XXIV bod 19 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu.

K bodu 15 (část šestnáctá čl. XXV body 2, 3, 5, 6, 8 až 54, 56 až 64)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXV bodu 10, kterým se ruší sleva na vyměřovacím základu zaměstnavatele a čl. XXV bod 5, jehož součástí je změna sazby pojistného. Dále se vypouští čl. XXV body 3, 6, 7, 9, 11 až 21, 23, 24, 26 až 34, 36 až 40, 46, 47, 50 až část bodu 54 a bod 57, kterými měla být přizpůsobena konstrukce pojistného konstrukci daně. Taktéž se zrušují čl. XXV body 2, 5, 25, 36, 41 až 46, 48, 49, 51, 52, část bodu 54, body 56, 59 až 64 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu a čl. XXV bod 58 upravující přerozdělování pojistného.

Z legislativně technického důvodu se změna přepočtu příjmu v cizí měně na českou měnu (bod 22) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona, kde se přesouvá z odstavce 14 do odstavce 5. Tím se potvrdí zrušení původního textu odstavce 5 provedené bodem 8 části šestnácté zákona č. 458/2011 Sb.

Zrušení bodu 27 souvisí též se zrušením maximálního vyměřovacího základu pro pojistné na veřejné zdravotní pojištění a zachováním dvanáctinásobku 50 % průměrné mzdy jako minimálního vyměřovacího základu pro osoby samostatně výdělečně činné.

Bod 35 odstraňující specifikace počtu dnů při dočasné neschopnosti je rušen z důvodu, že v účinné úpravě již byla tato změna provedena.

K bodu 16 (část šestnáctá čl. XXVI)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodných ustanovení v čl. XXVI bodech 1 až 16 k přechodu působnosti na orgány finanční správy.

K bodu 17 (část sedmnáctá čl. XXVII body 1 až 30 a 32 až 49)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXVII bodů 7 až 9 a 11 až 23, kterými měla být přizpůsobena konstrukce pojistného konstrukci daně, body 1 až 6 obsahující definice pojmů, vymezení pojištěnců a vznik a zánik účasti na zdravotním pojištění (posouzení), a body 24, 25, 27, 32, 33 a 35 až 49 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu Bod 10 se zrušuje z důvodu podřazení funkčních

požitků pod režim příjmů ze závislé činnosti zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. Body 26, 28, 29, 30 a 34 jsou zrušeny z důvodu, že v současnosti jsou tyto problematiky již řešeny a odpadla potřeba je upravovat z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa.

K bodu 18 (část osmnáctá čl. XXIX body 2 až 7 a 10)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXIX bodů 2 až 7 a 10 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu.

K bodu 19 (část devatenáctá čl. XXX body 3 až 10)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXX bodů 3 až 10 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu.

K bodu 20 (části dvacátá až dvacátá druhá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (část dvacátá) a bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (části dvacátá první a dvacátá druhá).

K bodu 21 (část dvacátá třetí čl. XXXVI body 2 a 3)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXXVI bodů 2 a 3 upravujících okruh podání orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám prostřednictvím živnostenského úřadu.

K bodu 22 (část dvacátá čtvrtá čl. XXXVII bod 4)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

K bodu 23 (část dvacátá pátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti.

K bodu 24 (část dvacátá šestá čl. XL body 2 a 3)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XL bodů 2 a 3 upravujících okruh podání orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám prostřednictvím živnostenského úřadu.

K bodu 25 (části dvacátá sedmá až třicátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části dvacátá sedmá a dvacátá osmá), bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (část dvacátá devátá) a části třicáté novelizující ustanovení zákona o zpravodajských službách týkající se zvláštního způsobu vykazování údajů.

K bodu 26 (část třicátá druhá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti.

K bodu 27 (část třicátá třetí čl. XLVIII bod 2)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

K bodu 28 (část třicátá třetí čl. XLIX)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodného ustanovení navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

K bodu 29 (část třicátá čtvrtá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení změny právní úpravy zákona o státní statistické službě týkající se údajů, které může požadovat Český statistický úřad.

K bodu 30 (část třicátá pátá čl. LII body 1, 4 a 5)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodného ustanovení navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

K bodu 31 (části třicátá šestá až čtyřicátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (části třicátá šestá až třicátá osmá) a bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části třicátá devátá a čtyřicátá).

K bodu 32 (části čtyřicátá druhá až čtyřicátá pátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části čtyřicátá druhá, čtyřicátá třetí a čtyřicátá pátá) a bodu týkajícího se poskytování údajů z informačního systému pro účely sociálního zabezpečení a zaměstnanosti Ministerstvem vnitra (část čtyřicátá čtvrtá).

K bodu 33 (části čtyřicátá sedmá až padesátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti.

K bodu 34 (části padesátá třetí a čtvrtá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části padesátá třetí a padesátá čtvrtá.

K bodu 35 (část padesátá pátá čl. LXXII body 2 až 12)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (část padesátá pátá body 2 až 12).

K bodu 36 (části padesátá šestá až padesátá osmá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (část padesátá šestá, část padesátá sedmá čl. LXXIV body 1 až 3, 5, 7, 8 a 12 a část padesátá osmá, čl. LXXV body 2 a 3) a bodů týkající se právní úpravy bezdlužnosti (část padesátá sedmá čl. LXXIV body 4, 6 a 9 až 11, část padesátá osmá, čl. LXXV bod 1 a část padesátá osmá, čl. LXXVI).

K bodu 37 (část padesátá devátá čl. LXXVII body 2 a 3)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu 2 týkajícího se právní úpravy bezdlužnosti. Z důvodu zrušení právní úpravy daňové informační schránky v zákoně č. 458/2011 Sb. (bod 7, části druhé) zákonem č. 399/2012 Sb. s účinností od 1. ledna 2013 se ruší již obsolentní bod 3.

K bodu 38 (část šedesátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti.

K bodu 39 (části šedesátá druhá až šedesátá třetí)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (část šedesátá druhá) a bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (část šedesátá třetí).

K bodu 40 (část šedesátá čtvrtá čl. LXXXIV bod 1)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

K bodu 41 (části šedesátá pátá až sedmdesátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části šedesátá pátá a šedesátá osmá až sedmdesátá) a bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (části šedesátá šestá a šedesátá sedmá).

K bodu 42 (části sedmdesátá druhá a sedmdesátá třetí)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných (část sedmdesátá druhá). Dále se vypouští zrušovací ustanovení v části sedmdesáté třetí, kterým měly být zrušeny prováděcí právní předpisy umožňující promíjení penále v oblasti pojistného na sociální zabezpečení.

K části šestnácté - Změna zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů

K čl. XXII

K bodu 1 (část desátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 se ruší právní úprava, kterou měla být přizpůsobena konstrukce pojistného na veřejné zdravotní pojištění konstrukci daně.

K bodu 2 (část jedenáctá)

Na základě koaliční smlouvy se v části první tohoto zákona navrhuje přiznat základní slevu na poplatníka i starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu. S ohledem na to se navrhuje zrušit pro nadbytečnost novelizační body 2 a 5 v článku XVII části jedenácté zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů.

Dále se vzhledem k tomu, že v souladu s koaliční smlouvou má dojít k transformaci solidárního zvýšení na druhou sazbu daně z příjmů, vypouští body 1, 3, 4 článku XVII a bod 2 článku XVIII části jedenácté zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, které upravují zrušení solidárního zvýšení k 1. lednu 2016. Problematika nahrazení solidárního zvýšení druhou sazbou daně z příjmů bude řešena komplexně.

Dochází také ke zrušení obecného přechodného ustanovení v bodě 1 čl. XVIII, které je s ohledem na rušení čl. XVII nadbytečné.

K bodu 3 (část čtrnáctá)

Úprava části čtrnácté čl. XXII stanovující účinnost zákona č. 500/2012 Sb. zohledňuje zrušení části deváté zákonným opatřením senátu č. 344/2013 Sb. a zrušení části desáté zákona č. 500/2012 Sb. tímto zákonem.

K bodu 4 (část čtrnáctá)

Úprava části čtrnácté čl. XXII stanovující účinnost zákona č. 500/2012 Sb. zohledňuje zrušení části jedenácté zákona č. 500/2012 Sb. tímto zákonem.

K části sedmnácté - změna zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

K čl. XXIII

K bodu 1 (část pátá čl. VIII bod 2)

Z důvodu zrušení bodu 4 v části jedenácté čl. XIX zákona č. 458/2011 Sb. tímto zákonem, který má novelizovat § 3 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, se navrhuje zrušit bod 2 v části páté čl. VIII zákona č. 401/2012 Sb., který má novelizovat § 3 odst. 1 písm. j) zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění tímto zákonem zrušeného bodu zákona č. 458/2011Sb.

K bodu 2 (část devátá čl. XIII body 1 až 3)

Z důvodu zrušení bodu 5 v části šestnácté čl. XXV zákona č. 458/2011 Sb. tímto zákonem, který má vložit nový § 2c do zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, se navrhují zrušit body 1 až 3 v části deváté čl. XIII zákona č. 401/2012 Sb., které mají novelizovat § 2c zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném veřejné zdravotní pojištění, ve znění tímto zákonem zrušeného bodu zákona č. 458/2011Sb.

K bodu 3 (část osmnáctá čl. XXIII)

Úprava části osmnácté čl. XXIII stanovující účinnost zákona č. 401/2012 Sb. zohledňuje zrušení bodu 2 v čl. VIII a bodů 1 až 3 v čl. XIII v zákonu č. 401/2012 Sb. tímto zákonem.

K části osmnácté – změna zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

K čl. XXIV

K bodu 1 (část první čl. I bod 18)

Z důvodu zrušení bodu 40 v části sedmnácté čl. XXVII zákona č. 458/2011 Sb. tímto zákonem, který má novelizovat § 53 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, se navrhuje zrušit bod 18 v části první čl. I zákona č. 60/2014 Sb., který má novelizovat § 53 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., ve znění tímto zákonem zrušeného bodu zákona č. 458/2011Sb.

K bodu 2 (část pátá čl. V)

Úprava části páté čl. V stanovující účinnost zákona č. 60/2014 Sb. zohledňuje zrušení bodu 18 v čl. I v zákonu č. 60/2014 Sb. tímto zákonem.

K části devatenácté - Účinnost

K čl. XXV

Plánovaná účinnost zákona je 1. ledna 2015. Pro části, které mění některé z již platných novel, je zvolena účinnost dřívější, a to z důvodu předejití nežádoucí aplikace principu přednosti vtělování novel s dřívější platnosti před těmi s platností pozdější.

V části patnácté obsahující novelizaci zákona č. 458/2011 Sb., o změně daňových zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa dochází ke zrušení novelizačních bodů souvisejících s realizací jednoho inkasního místa ještě před nabytím jejich účinnosti, která je u vybraných bodů nastavena k datu 1. ledna 2015. Z tohoto důvodu je nutné předsadit účinnost zrušení těchto bodů k zamezení nežádoucích účinků spojených s nabytím jejich účinnosti.

V části šestnácté obsahující novelizaci zákona č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním veřejných rozpočtů je stejný postup vyžadován ve vztahu k bodům upravujícím přizpůsobení konstrukce pojistného na veřejné zdravotní pojištění konstrukci daně.

V části sedmnácté obsahující novelizaci zákona č. 401/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je stejný postup vyžadován ve vztahu k zrušení bodů zákona č. 401/2012 Sb., které novelizují zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, a to ve znění tímto zákonem zrušeným bodům zákona č. 458/2011Sb.

V části osmnácté obsahující novelizaci zákona č. 60/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je stejný postup vyžadován ve vztahu k zrušení bodu zákona č. 60/2014 Sb., který novelizuje zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, a to ve znění tímto zákonem zrušeného bodu zákona č. 458/2011Sb.

V Praze dne 2. července 2014

Mgr. Bohuslav Sobotka, v.r.
předseda vlády

Ing. Andrej Babiš, v.r.
1. místopředseda vlády a ministr financí

Text částí zákonů v platném znění s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

K ČÁSTI PRVNÍ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

§ 1

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[137)] a upravuje
a) daň z příjmů fyzických osob,
b) daň z příjmů právnických osob.

ČÁST PRVNÍ

Daň z příjmů fyzických osob

§ 2

Poplatníci daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatníky daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby. Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, nebo daňovými nerezidenty.

(2) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, pokud mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují. Daňoví rezidenti České republiky mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí.

(3) Poplatníci jsou daňovými nerezidenty, pokud nejsou uvedeni v odstavci 2 nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví nerezidenti mají daňovou povinnost, která se vztahuje jen na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky (§ 22). Poplatníci, kteří se na území České republiky zdržují pouze za účelem studia nebo léčení, jsou daňovými nerezidenty a mají daňovou povinnost, která se vztahuje pouze na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, i v případě, že se na území České republiky obvykle zdržují.

(4) Poplatníky obvykle se zdržujícími na území České republiky jsou ti, kteří zde pobývají alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a to souvisle nebo v několika obdobích; do doby 183 dnů se započítává každý započatý den pobytu. Bydlištěm na území České republiky se pro účely tohoto zákona rozumí místo, kde má poplatník stálý byt za okolností, z nichž lze usuzovat na jeho úmysl trvale se v tomto bytě zdržovat.

§ 3

Předmět daně z příjmů fyzických osob

(1) Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou

a) příjmy ze závislé činnosti (§ 6),
b) příjmy ze samostatné činnosti (§ 7),
c) příjmy z kapitálového majetku (§ 8),
d) příjmy z nájmu (§ 9),
e) ostatní příjmy (§ 10).

(2) Příjmem ve smyslu odstavce 1 se rozumí příjem peněžní i nepeněžní dosažený i směnou.

(3) Nepeněžní příjem se pro účely daně z příjmů fyzických osob oceňuje

a) podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku,
b) jako pětinásobek hodnoty ročního plnění, pokud příjem spočívá v jiném majetkovém prospěchu, jehož obsahem je opakující se plnění na dobu
    1. neurčitou,
    2. života člověka nebo
    3. delší než 5 let.

(4) Předmětem daně nejsou

a) příjmy získané
    1. nabytím akcií nebo podílových listů podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
    2. vydáním podle právních předpisů upravujících restituci majetku,
b) úvěry nebo zápůjčky s výjimkou
    1. příjmu, který věřitel nabyl z vrácené zápůjčky nebo úvěru úplatným postoupením pohledávky vzniklé na základě této zápůjčky nebo úvěru, a to ve výši rovnající se rozdílu mezi příjmem plynoucím z vrácení zápůjčky nebo úvěru a cenou, za kterou byla pohledávka postoupena,
    2. příjmu plynoucího poplatníkovi, který vede daňovou evidenci, z eskontního úvěru ze směnky, kterou je hrazena pohledávka,
c) příjmy z rozšíření rozsahu nebo vypořádání společného jmění manželů,
d) příjem plynoucí z titulu spravedlivého zadostiučinění přiznaného Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou je Česká republika povinna uhradit, nebo z titulu urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva na základě smíru nebo jednostranného prohlášení vlády ve výši, kterou se Česká republika zavázala uhradit,[1c)]
e) příjem plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2, který vypomáhá s domácími pracemi v zahraničí, nebo poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 3, který vypomáhá s domácími pracemi v České republice, a to za stravu a ubytování, jde-li o příjem k uspokojování základních sociálních, kulturních nebo vzdělávacích potřeb (au-pair),
f) příjmy získané převodem majetku mezi osobami blízkými v souvislosti s ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, pokud osoba blízká v činnosti zemědělského podnikatele pokračuje alespoň do konce třetího zdaňovacího období následujícího po ukončení provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele převádějícího tento majetek s výjimkou nepokračování v činnosti z důvodu smrti; při porušení této podmínky jsou tyto příjmy předmětem daně ve zdaňovacím období, kdy k převodu tohoto majetku došlo a má se za to, že poplatník není v prodlení, pokud podá **daňové přiznání nebo** dodatečné daňové přiznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové přiznání k dani za zdaňovací období, ve kterém nesplnil tuto podmínku,
g) příjem z
    1. vypořádání spoluvlastnictví rozdělením věci podle velikosti spoluvlastnických podílů,
    2. výměny pozemků při pozemkových úpravách podle zákona upravujícího pozemkové úpravy s výjimkou části pozemku, který je stavbou,
h) částka uhrazená zdravotní pojišťovnou, o kterou byl překročen limit regulačních poplatků a doplatků na léčiva nebo potraviny podle zvláštních právních předpisů upravujících limity regulačních poplatků a doplatků na léčiva nebo potraviny,
i) příjem plynoucí z titulu odškodnění přiznaného mezinárodním trestním soudem, mezinárodním trestním tribunálem, popřípadě obdobným mezinárodním soudním orgánem, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 zákona o

mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních**.**

~~j) majetkový prospěch~~

~~1. vydlužitele při bezúročné zápůjčce,~~

~~2. vypůjčitele při výpůjčce,~~

~~3. výprosníka při výprose.~~

§ 4

Osvobození od daně

(1) Od daně se osvobozuje

a) příjem z prodeje rodinného domu a souvisejícího pozemku, nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště nejméně po dobu 2 let bezprostředně před prodejem; příjem z prodeje rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**~~, nebo spoluvlastnického podílu,~~ a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště bezprostředně před prodejem po dobu kratší 2 let a použije-li získané prostředky na uspokojení bytové potřeby; pro osvobození příjmu plynoucího manželům z jejich společného jmění postačí, aby podmínky pro jeho osvobození splnil jen jeden z manželů, pokud majetek, kterého se osvobození týká, není nebo nebyl zařazen do obchodního majetku jednoho z manželů; osvobození se nevztahuje na příjem z
   1. prodeje ~~rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor~~ **těchto nemovitých věcí**, pokud jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku ~~pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti~~, a to do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku,
   2. budoucího prodeje ~~rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, nebo spoluvlastnického podílu, a souvisejícího pozemku,~~ **těchto nemovitých věcí** uskutečněného v době do 2 let od nabytí vlastnického práva k ~~tomuto domu nebo k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor~~ **těmto nemovitým věcem**,
   3. budoucího prodeje ~~rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor,~~ **těchto nemovitých věcí** uskutečněného v době do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 2 letech od tohoto nabytí nebo po 2 letech od tohoto vyřazení z obchodního majetku,

b) příjem z prodeje nemovitých věcí neosvobozený podle písmene a), přesáhne-li doba mezi nabytím vlastnického práva k těmto nemovitým věcem a jejich prodejem dobu 5 let; doba 5 let se zkracuje o dobu, po kterou byly tyto nemovité věci prokazatelně ve vlastnictví zůstavitele v případě, že jde o prodej nemovitých věcí nabytých děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem, nebo o dobu, po kterou prodávající vlastnil pozemek, jenž byl předmětem výměny v rámci pozemkových úprav, v případě prodeje pozemku nabytého výměnou od pozemkového úřadu, tato doba se započítává i do doby, která běží od vyřazení vyměněného pozemku z obchodního majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z
   1. prodeje těchto nemovitých věcí, které jsou nebo v období 5 let před prodejem byly zahrnuty do obchodního majetku,
   2. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného do 5 let od nabytí vlastnického práva k těmto nemovitým věcem, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 5 letech od tohoto nabytí,
   3. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného do 5 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 5 letech

od takového vyřazení,

4. prodeje práva stavby, není-li zřízena stavba vyhovující právu stavby,

c) příjem z prodeje hmotné movité věci s výjimkou příjmu z prodeje

1. cenného papíru,
2. motorového vozidla, letadla nebo lodě, nepřesahuje-li doba mezi jejich nabytím a prodejem dobu 1 roku,
3. movité věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku,

d) přijatá náhrada majetkové nebo nemajetkové újmy, plnění z pojištění majetku, plnění z pojištění odpovědnosti za škodu, plnění z cestovního pojištění; osvobození se nevztahuje na

1. náhradu za ztrátu příjmu,
2. náhradu za škodu způsobenou na majetku, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, v době vzniku škody,
3. náhradu za škodu způsobenou na majetku sloužícím v době vzniku škody k nájmu,
4. plnění z pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, poplatníka,
5. náhradu za škodu způsobenou poplatníkem v souvislosti s nájmem,

e) výnos z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů, stane-li se příjmem zvláštního vázaného účtu,

f) příjem v podobě

1. ceny z veřejné soutěže a obdobné ceny plynoucí ze zahraničí, pokud je v plné výši darována příjemcem na účely uvedené v § 15 odst. 1,
2. ocenění v oblasti kultury podle jiných právních předpisů,
3. ceny z veřejné soutěže, z reklamní soutěže nebo z reklamního slosování, pokud se nejedná o spotřebitelskou loterii, ceny ze sportovní soutěže s výjimkou ceny ze sportovní soutěže u poplatníků, u nichž je sportovní činnost podnikáním, a to v ~~úhrnné~~ hodnotě nepřevyšující 10 000 Kč,

g) příjem v podobě

1. náhrady přijaté v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd,
2. úplaty za prodej věci vydané v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd podle právních předpisů o restituci majetku; toto osvobození se uplatní i v případě, jestliže v době mezi nabytím a prodejem nemovité věci došlo k vypořádání mezi spoluvlastníky rozdělením věci podle velikosti jejich podílů nebo jestliže v nemovité věci vznikly jednotky; osvobození se neuplatní u věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku,
3. příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,
4. úroku ze státního dluhopisu vydaného v souvislosti s rehabilitačním řízením o nápravách křivd,

h) příjem získaný ve formě dávky nebo služby z nemocenského pojištění, důchodového pojištění podle zákona upravujícího důchodové pojištění, peněžní pomoci obětem trestné činnosti podle zákona upravujícího poskytnutí peněžní pomoci obětem trestné činnosti, sociálního zabezpečení, plnění z uplatnění nástrojů státní politiky zaměstnanosti a veřejného zdravotního pojištění, plnění z pojistné smlouvy o pojištění důchodu podle zákona upravujícího důchodové spoření a plnění ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu; jde-li však o příjem ve formě pravidelně vypláceného důchodu nebo penze, je od daně osvobozena z úhrnu takových příjmů nejvýše částka ve výši 36násobku minimální mzdy, která je platná k 1. lednu kalendářního roku, za zdaňovací období, do níž

se však nezahrnuje výše příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,

i) dávka pro osobu se zdravotním postižením, dávka pomoci v hmotné nouzi, sociální služba, dávka státní sociální podpory, dávka pěstounské péče s výjimkou odměny pěstouna, příspěvek z veřejného rozpočtu a státní dávka nebo příspěvek podle jiných právních předpisů včetně úmrtného a příspěvku na pohřeb podle jiných právních předpisů nebo obdobné plnění poskytované ze zahraničí, příjem plynoucí z důvodu péče o blízkou nebo jinou osobu, která má nárok na příspěvek na péči podle zákona upravujícího sociální služby, a to do výše poskytovaného příspěvku, je-li tato péče vykonávána fyzickou osobou, u níž se nevyžaduje registrace podle zákona upravujícího sociální služby; jde-li však o péči o jinou osobu než osobu blízkou, je od daně měsíčně osvobozena v úhrnu maximálně částka do výše příspěvku pro osobu se IV. stupněm závislosti podle zákona upravujícího sociální služby,

j) příjem ve formě náhrady účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložených výdajů spojených s darováním a odběrem krve a jejích složek, tkání, buněk nebo orgánů, pokud se tato náhrada poskytuje podle jiných právních předpisů,

k) příjem v podobě

1. stipendia ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, z rozpočtu kraje, z prostředků vysoké školy, veřejné výzkumné instituce nebo právnické osoby, která vykonává činnost střední školy nebo vyšší odborné školy,
2. podpory nebo příspěvku z prostředků fundace nebo spolku, pokud se nejedná o poplatníka, který je členem nebo zaměstnancem těchto právnických osob, nebo o osobu blízkou tomuto poplatníkovi a jde-li o poplatníka, který je členem nebo zaměstnancem těchto právnických osob, nebo o osobu blízkou tomuto poplatníkovi, příjem v podobě podpory nebo příspěvku poskytnutého výlučně ke kompenzaci zdravotního postižení nebo sociálního vyloučení,
3. podpory nebo příspěvku z prostředků odborové organizace,
4. nepeněžního plnění nebo sociální výpomoci poskytované zaměstnavatelem z fondu kulturních a sociálních potřeb nejbližším pozůstalým nebo sociální výpomoci nejbližším pozůstalým za obdobných podmínek u zaměstnavatele, u kterého se tento fond nezřizuje,

l) příjem z

1. penze vyplácené z penzijního připojištění se státním příspěvkem, penze z penzijního pojištění a důchod z pojištění pro případ dožití s výplatou důchodu, a to z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití a z důchodového pojištění, u kterých není vymezeno období jejich pobírání,
2. invalidní penze z penzijního připojištění se státním příspěvkem na dobu určitou, invalidní penze na určenou dobu a jednorázové pojistné pro penzi podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
3. jiná plnění z pojištění osob, s výjimkou jednorázových plnění, odkupného nebo odbytného a penze z penzijního pojištění a z pojištění pro případ dožití, a to z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití, z důchodového pojištění a z doplňkového penzijního spoření, u kterých je vymezeno období jejich pobírání, a s výjimkou jiného příjmu z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy,

m) plnění poskytovaná ozbrojenými silami vojákům v základní (náhradní) službě[3a)], žákům škol, kteří nejsou vojáky v činné službě[3)], vojákům v záloze povolaným na cvičení a vojákům v aktivní záloze dobrovolné podle zvláštních právních předpisů,

n) kázeňské odměny poskytované příslušníkům ozbrojených sil a bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů[3)], odchodné u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních

sborů podle zvláštních právních předpisů[3)],

o) naturální plnění poskytované prezidentu republiky podle jiných právních předpisů a bývalému prezidentu republiky podle zákona upravujícího zabezpečení prezidenta republiky po skončení funkce,

p) plnění poskytované v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby podle zákona upravujícího dobrovolnickou službu,

q) plnění z vyživovací povinnosti,

r) příjem z ~~převodu~~ **úplatného převodu** podílu v obchodní korporaci s výjimkou příjmu z ~~převodu~~ **úplatného převodu** cenného papíru, přesahuje-li doba mezi jeho nabytím a ~~převodem~~ **úplatným převodem** dobu 5 let; doba 5 let mezi nabytím a ~~převodem~~ **úplatným převodem** podílu se zkracuje o dobu, po kterou byl poplatník členem této obchodní korporace před přeměnou obchodní korporace; jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c, doba 5 let mezi nabytím a ~~převodem~~ **úplatným převodem** podílu se nepřerušuje při výměně podílů nebo přeměně obchodní korporace; **v případě rozdělení podílu v souvislosti s jeho úplatným převodem se doba 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu v obchodní korporaci u téhož poplatníka nepřerušuje, je-li rozdělením zachována celková výše podílu;** osvobození se nevztahuje na

   1. příjem z ~~převodu~~ **úplatného převodu** podílu v obchodní korporaci, pokud byl pořízen z obchodního majetku poplatníka, a to do 5 let po ukončení jeho činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,

   ~~2. příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího převodu podílu v obchodní korporaci nebo z převodu dalšího podílu v transformovaném družstvu v době do 5 let od nabytí, i když smlouva o převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí,~~

   ~~3. příjem z budoucího převodu podílu v obchodní korporaci pořízeného z poplatníkova obchodního majetku, pokud příjem z tohoto převodu plyne v době do 5 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, poplatníka, i když smlouva o převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí nebo od ukončení této činnosti,~~

   ~~4. příjem z převodu podílu v obchodní korporaci odpovídající zvýšení podílu člena plněním ve prospěch vlastního kapitálu obchodní korporace nebo nabytím podílu od jiného člena, pokud k převodu došlo do 5 let od plnění nebo nabytí,~~

   2. **příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího úplatného převodu podílu v obchodní korporaci v době do 5 let od jeho nabytí, i když smlouva o úplatném převodu bude uzavřena až po 5 letech od jeho nabytí,**
   3. **příjem z budoucího úplatného převodu podílu v obchodní korporaci pořízeného z poplatníkova obchodního majetku, pokud příjem z tohoto úplatného převodu plyne v době do 5 let od ukončení činnosti poplatníka, ze které mu plyne příjem ze samostatné činnosti, i když smlouva o úplatném převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí tohoto podílu nebo od ukončení této činnosti,**
   4. **příjem z úplatného převodu podílu v obchodní korporaci odpovídající zvýšení nabývací ceny podílu člena plněním ve prospěch vlastního kapitálu obchodní korporace nebo nabytím podílu od jiného člena, pokud k úplatnému převodu došlo do 5 let od plnění nebo nabytí podílu,**

s) příspěvek fyzické osobě poskytovaný podle zákona upravujícího stavební spoření a státní podporu stavebního spoření,

t) dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, kraje, státního fondu, Národního fondu, regionální rady regionu soudržnosti, podpora z Vinařského fondu, z přiděleného grantu nebo příspěvek ze státního rozpočtu, který je výdajem státního rozpočtu podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla anebo dotace, grant a příspěvek z prostředků Evropské

unie, na pořízení hmotného majetku, na jeho technické zhodnocení nebo na odstranění následků živelní pohromy, s výjimkou dotace a příspěvku, které jsou účtovány do příjmů nebo výnosů podle zákona upravujícího účetnictví,

u) příjem získaný formou nabytí vlastnictví k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, jako náhrady za uvolnění **bytu nebo** jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, a dále náhrada (odstupné) za uvolnění **bytu nebo** jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, vyplacená uživateli této jednotky **nebo bytu** za podmínky, že poplatník náhradu (odstupné) použil nebo použije na uspokojení vlastní bytové potřeby nejpozději do 1 roku následujícího po roce, v němž náhradu (odstupné) přijal; tento příjem je osvobozen i v případě, že částku odpovídající náhradě (odstupnému) vynaložil na obstarání bytové potřeby v době 1 roku před jejím obdržením; přijetí náhrady (odstupného) oznámí poplatník správci daně do konce zdaňovacího období, ve kterém k jejímu přijetí došlo; obdobně se postupuje i u příjmů z úplatného převodu práv a povinností spojených s členstvím v družstvu, pokud v souvislosti s tímto převodem bude zrušena nájemní smlouva k bytu, použije-li poplatník získané prostředky na uspokojení bytové potřeby; obdobně se postupuje také u příjmů z prodeje rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**~~, nebo spoluvlastnického podílu,~~ včetně souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště bezprostředně před prodejem po dobu kratší 2 let a použije-li získané prostředky na uspokojení bytové potřeby,

~~v) úrokové příjmy daňových nerezidentů, které jim plynou z dluhopisů vydávaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo Českou republikou,~~

v) příjmy z úplatného převodu cenných papírů a příjmy z podílů připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč,

w) příjem z ~~prodeje~~ **úplatného převodu** cenného papíru, přesáhne-li doba mezi nabytím a ~~převodem~~ **úplatným převodem** tohoto cenného papíru při jeho ~~prodeji~~ **úplatném převodu** dobu 3 let, a dále příjem z podílu připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, přesáhne-li doba mezi nabytím podílového listu a dnem vyplacení podílu dobu 3 let; doba 3 let mezi nabytím a ~~převodem~~ **úplatným převodem** cenného papíru u téhož poplatníka se nepřerušuje při sloučení nebo splynutí podílových fondů nebo při přeměně uzavřeného podílového fondu na otevřený podílový fond; osvobození se nevztahuje na příjem z ~~prodeje~~ **úplatného převodu** cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, a na příjem z kapitálového majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, který byl nebo je zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; při výměně akcie emitentem za jinou akcii o celkové stejné jmenovité hodnotě se doba 3 let mezi nabytím a ~~převodem~~ **úplatným převodem** cenného papíru u téhož poplatníka nepřerušuje; obdobně se postupuje i při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo § 23c; osvobození se nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího ~~prodeje~~ **úplatného převodu** cenného papíru, uskutečněného v době do 3 let od nabytí, a z budoucího ~~prodeje~~ **úplatného převodu** cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 3 letech od nabytí nebo po 3 letech od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; obdobně se postupuje u příjmu plynoucího jako protiplnění menšinovému akcionáři při uplatnění práva hlavního akcionáře na výkup účastnických cenných papírů; jedná-li se o kmenový list, činí

doba místo 3 let 5 let,

x) příjem plynoucí z odpisu dluhu při reorganizaci nebo při oddlužení provedeném podle zákona upravujícího insolvenci,

y) příjmy z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně, orgánem sociálního zabezpečení a příjmy z penále z přeplatků pojistného, které příslušná zdravotní pojišťovna vrátila po uplynutí lhůty stanovené pro rozhodnutí o přeplatku pojistného,

~~z) příjem plynoucí ve formě daru přijatého v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jako reklamního předmětu opatřeného jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto daru, jehož hodnota nepřesahuje 500 Kč,~~

z) úrokové příjmy daňových nerezidentů, které jim plynou z dluhopisů vydávaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo Českou republikou,

za) příjmy nabyvatele jednotky ~~nebo spoluvlastnického podílu na jednotce~~ přijaté v souvislosti se vzájemným vypořádáním prostředků z nájemného určených na financování oprav a údržby bytu, domu a jednotky podle zákona upravujícího převod jednotek některých bytových družstev,

zb) příjmy plynoucí ve formě povinného výtisku na základě zvláštního právního předpisu a ve formě autorské rozmnoženiny, v počtu obvyklém, přijaté v souvislosti s užitím předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským,

zc) příjem plynoucí jako náhrada za služebnost vzniklou ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle jiných právních předpisů a příjem plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě jiných právních předpisů,

zd) kursový zisk při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně, nejedná-li se o účet zahrnutý v obchodním majetku, s výjimkou kursového zisku při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně na evropském regulovaném trhu nebo na obdobném zahraničním regulovaném trhu, na kterém se obchody s těmito měnami uskutečňují,

~~ze) příjmy plynoucí ve formě bezúplatného plnění poskytnutého pro provoz zoologické zahrady, jejíž provozovatel je držitelem platné licence podle zákona upravujícího zoologické zahrady a bezúplatného plnění poskytnutého fyzickým osobám pro poskytování veřejných kulturních služeb,~~

~~zf) bezúplatný příjem vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku~~

~~1. vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě,~~

~~2. osobou, která se stane vlastníkem nově vzniklé jednotky v tomtéž domě,~~

ze) příjem z nabytí vlastnického práva k věci na základě jeho převodu nebo přechodu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, je-li nabyvatelem oprávněný člen družstva,

zf) příjem z nabytí vlastnického práva k rodinnému domu nebo jednotce, která zahrnuje družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a nezahrnuje jiný nebytový prostor, je-li nabyvatelem fyzická osoba, která je členem bytového družstva, který je nájemcem tohoto rodinného domu nebo jednotky ve vlastnictví družstva a který se sám nebo jeho právní předchůdce podílel na jeho pořízení členským vkladem,

zg) příjem plynoucí z doplatku na dorovnání při přeměně obchodní společnosti nebo výměně podílů obchodní společnosti, na který vznikl společníkovi nárok v souladu se zákonem upravujícím přeměny obchodních společností a družstev, vztahuje-li se k

1. akcii, u níž doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny obchodní společnosti nebo výměny podílů obchodní společnosti přesáhla dobu 3 let; osvobození se nevztahuje k akcii, která je nebo byla zahrnuta do obchodního majetku, a to po dobu 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,
2. podílu na obchodní společnosti, u něhož doba mezi nabytím a rozhodným dnem

přeměny obchodní společnosti nebo výměny podílů obchodní společnosti přesáhla dobu 5 let; osvobození se nevztahuje k podílu, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to po dobu 5 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,

zh) náhrada pobytových výloh nebo příspěvek na pobytové výlohy poskytované orgány Evropské unie zaměstnanci nebo národnímu expertovi vyslanému k působení do instituce Evropské unie,

zi) příjem plynoucí ve formě daňového bonusu,

zj) odměna, odchodné, starobní důchod, důchod, příspěvek, naturální plnění a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie poslanci nebo bývalému poslanci Evropského parlamentu, zvolenému na území České republiky, dále zaopatření a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie pozůstalému manželovi nebo manželce a nezaopatřeným dětem v případě úmrtí poslance Evropského parlamentu, zvoleného na území České republiky,

zk) příjmy podle § 4a.

(2) Doba mezi nabytím a prodejem podle odstavce 1 písm. a) nebo b) se nepřerušuje, pokud v době mezi nabytím a prodejem došlo k

a) vypořádání mezi spoluvlastníky nemovité věci rozdělením podle velikosti jejich podílů,
b) tomu, že v domě vznikly jednotky,
c) vypořádání společného jmění manželů nebo
d) rozdělení pozemku.

(3) Osvobození pravidelně vyplácených důchodů a penzí uvedených v odstavci 1 písm. h) se nepoužije v případě, kdy součet příjmů podle § 6 a dílčích základů daně podle § 7 a 9 u poplatníka přesáhne ve zdaňovacím období částku 840 000 Kč. Do příjmů podle § 6 se pro účely tohoto ustanovení nezahrnují příjmy od daně osvobozené, ani příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně**, pokud se nepostupuje podle § 36 odst. 7**.

(4) Obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů fyzických osob se pro účely daní z příjmů rozumí část majetku poplatníka, o které bylo nebo je účtováno anebo je nebo byla uvedena v daňové evidenci. Dnem vyřazení určité složky majetku z obchodního majetku poplatníka se rozumí den, kdy poplatník o této složce majetku naposledy účtoval nebo ji naposledy uváděl v daňové evidenci.

§ 4a

Osvobození bezúplatných příjmů

Od daně z příjmů fyzických osob se osvobozuje bezúplatný příjem

a) z nabytí dědictví nebo odkazu,
b) obmyšleného z majetku, který
   1. byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo
   2. zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti,
c) z nabytí vlastnického práva k movité věci, pokud je zaručena vzájemnost a osoba, od níž se věc nabývá, je
   1. zástupcem cizího státu pověřeným v České republice,
   2. příslušníkem jeho rodiny žijícím s ním ve společně hospodařící domácnosti,
   3. jinou osobou, jíž příslušely diplomatické výsady a imunity a která nebyla občanem České republiky,
d) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo ze zřízení věcného břemene, pokud k těmto příjmům došlo na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o pozemkových úpravách,

~~e) z nabytí vlastnického práva k věci na základě jeho převodu nebo přechodu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, je-li nabyvatelem oprávněný člen družstva,~~

e) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést fyzické osobě,

f) ze vzniku služebnosti bytu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev,

~~g) z nabytí vlastnického práva k rodinnému domu nebo jednotce, která zahrnuje družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a nezahrnuje jiný nebytový prostor, je-li nabyvatelem fyzická osoba, která je členem bytového družstva, který je nájemcem tohoto rodinného domu nebo jednotky ve vlastnictví družstva a který se sám nebo jeho právní předchůdce podílel na jeho pořízení členským vkladem,~~

g) plynoucí ve formě daru přijatého v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jako reklamního předmětu opatřeného jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto daru, jehož cena nepřesahuje částku 500 Kč,

h) z nabytí vlastnického práva k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, je-li ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, a fyzická osoba, která vlastnické právo k jednotce nabývá,

1. je nájemcem této jednotky,
2. je členem této právnické osoby a
3. podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svým peněžním nebo nepeněžním plněním na pořízení domu s jednotkami,

i) poplatníka s bydlištěm v členském státě Evropské unie, ~~Norsku nebo Islandu provozujícím~~ **nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor provozujícího** zařízení pro péči o toulavá nebo opuštěná zvířata nebo pro péči o jedince ohrožených druhů živočichů, je-li bezúplatný příjem použit k provozu tohoto zařízení,

j) poplatníka, který jej **nejpozději do konce kalendářního roku následujícího po roce jeho přijetí** prokazatelně použije na zvýšení nebo změnu kvalifikace, studium, léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené, jakož i přímé poskytnutí takové pomůcky,

k) na humanitární nebo charitativní účel nebo z veřejné sbírky,

l) z nabytí majetku prokazatelně použitého na financování volební kampaně kandidáta na funkci prezidenta republiky podle zákona upravujícího volbu prezidenta republiky, který se zúčastní prvního kola volby~~.~~**,**

m) v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročné zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce nebo výprosníka při výprose, pokud tyto příjmy nejsou příjmy ze závislé činnosti, a pokud

1. **se jedná o příjmy od příbuzného v linii přímé, linii vedlejší, pokud jde o sourozence, strýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítěte manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,**
2. **se jedná o příjmy od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně před získáním bezúplatného příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,**
3. **se jedná o příjmy obmyšleného z jeho majetku, který do svěřenského fondu vyčlenil nebo kterým zvýšil majetek tohoto fondu, nebo z majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2, nebo**

4. v úhrnu příjmy z těchto majetkových prospěchů od téhož poplatníka nepřesáhnou ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč,

n) v podobě plnění poskytnutého pro provoz zoologické zahrady, jejíž provozovatel je držitelem platné licence podle zákona upravujícího zoologické zahrady,

o) v podobě plnění poskytnutého fyzickým osobám pro poskytování veřejných kulturních služeb,

p) vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku

1. vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě nebo

2. osobou, která se stane vlastníkem nově vzniklé jednotky v tomtéž domě.

§ 5

Základ daně a daňová ztráta

(1) Základem daně je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, pokud dále u jednotlivých příjmů podle § 6 až 10 není stanoveno jinak.

(2) U poplatníka, kterému plynou ve zdaňovacím období souběžně dva nebo více druhů příjmů uvedených v § 6 až 10, je základem daně součet dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů s použitím ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud podle účetnictví, daňové evidence nebo podle záznamů o příjmech a výdajích přesáhnou výdaje příjmy uvedené v § 7 a 9, je rozdíl ztrátou. O ztrátu upravenou podle § 23 (dále jen "daňová ztráta") se sníží úhrn dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů uvedených v § 7 až 10 s použitím ustanovení odstavce 1. Tuto daňovou ztrátu nebo její část, kterou nelze uplatnit při zdanění příjmů ve zdaňovacím období, ve kterém vznikla, lze odečíst od úhrnu dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů uvedených v § 7 až 10 v následujících zdaňovacích obdobích podle § 34.

(4) Příjmy ze závislé činnosti vyplacené poplatníkovi nebo obdržené poplatníkem nejdéle do 31 dnů po skončení zdaňovacího období, za které byly dosaženy, se považují za příjmy vyplacené nebo obdržené v tomto zdaňovacím období. Příjmy vyplacené nebo obdržené po 31. dni po skončení zdaňovacího období jsou příjmem zdaňovacího období, ve kterém byly vyplaceny nebo obdrženy a zálohy sražené z těchto příjmů plátcem daně se započítají u poplatníka na daňovou povinnost až v tom zdaňovacím období, ve kterém budou vyplaceny nebo obdrženy. Obdobně se postupuje při stanovení základu daně a při evidenci příjmů ze závislé činnosti.

(5) Do základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně a příjmy, pro které je dále stanoveno, že se z nich daň vybírá zvláštní sazbou daně podle § 36 ze samostatného základu daně, pokud § 36 odst. 7 nebo 8 nestanoví jinak. Do základu daně se nezahrnují příjmy zahrnuté do samostatného základu daně.

(6) O příjem zahrnutý do základu daně (dílčího základu daně) v předchozích zdaňovacích obdobích, který byl vrácen, se sníží příjmy (výnosy) anebo se zvýší výdaje (náklady) ve zdaňovacím období, ve kterém k jeho vrácení došlo, za předpokladu, že pro jeho vrácení existuje právní důvod a vrácení příjmů není zachyceno v účetnictví nebo v daňové evidenci poplatníka při zjištění základu daně (dílčího základu daně) podle § 7 a 9. Obdobným způsobem se postupuje v případě výdajů (nákladů) uplatněných jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, při nedodržení stanovených podmínek pro jejich uplatnění jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Jedná-li se o

částky uplatněné jako výdaj (náklad) v předchozích zdaňovacích obdobích, u kterých existuje právní důvod k jejich vrácení příjemcem, zvyšují se o tyto částky příjmy (výnosy) nebo se sníží výdaje (náklady) ve zdaňovacím období, kdy odpadl právní důvod k jejich uplatnění, za předpokladu, že vrácení nebylo zachyceno v účetnictví nebo v daňové evidenci poplatníka při zjišťování základu daně (dílčího základu daně) podle § 7 a 9. O příjem ze závislé činnosti zahrnutý v předchozích zdaňovacích obdobích do dílčího základu daně (základu pro výpočet zálohy na daň), k jehož vrácení existuje právní důvod, lze snížit u poplatníka příjem ze závislé činnosti v kalendářním měsíci, popř. v následujících kalendářních měsících ve zdaňovacím období, ve kterém k jeho vrácení došlo. Příjem za daný kalendářní měsíc však může být snížen pouze do výše, ve které byl poplatníkovi zúčtován.

(7) U poplatníka s příjmy podle § 7 a 9 se přihlédne i k zásobám pořízeným v kalendářním roce předcházejícím roku, v němž zahájil činnost. Totéž platí obdobně i pro jiné nezbytně vynaložené výdaje spojené se zahájením činnosti.

(8) Při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci se postupuje podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví se postupuje podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.

(9) Pro poplatníky uvedené v § 2 se hodnotou pohledávky rozumí jmenovitá hodnota nebo pořizovací cena u pohledávky nabyté postoupením a u pohledávky nabyté bezúplatně cena určená ke dni jejího nabytí podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)]. U poplatníků, kteří jsou plátci daně z přidané hodnoty nebo jimi byli v době vzniku pohledávky, se jmenovitá hodnota pohledávky snižuje o výši daně z přidané hodnoty, pokud byla splněna vlastní daňová povinnost na výstupu.

(10) Rozdíl mezi příjmy a výdaji se zvyšuje o

a) výši dluhu, kromě **prominuté daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění,** dluhu ze smluvní pokuty, úroku z prodlení a jiných obdobných sankcí, který zanikl jinak než
   1. splněním,
   2. započtením,
   3. splynutím práva s povinností u jedné osoby,
   4. narovnáním,
   5. dohodou, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým stejné hodnoty,
b) hodnotu záloh, které jsou výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, uhrazených poplatníkem s příjmy podle § 7, který nevede účetnictví a výdaje uplatňuje podle § 24, poplatníkovi, který je spojenou osobou (§ 23), který vede účetnictví, s výjimkou záloh z titulu úplaty u finančního leasingu, nedošlo-li k vyúčtování celkového dluhu v tom zdaňovacím období, ve kterém byly zálohy uhrazeny,
c) příjem plynoucí poplatníkovi, který vede daňovou evidenci, ze směnky, kterou je hrazena pohledávka, jedná-li se o příjem, který je předmětem daně podle § 3,
d) částku ve výši ocenění nepeněžitého vkladu sníženou o výši vkladu, která je vyplácená obchodní korporací jejímu členovi,
e) částku ve výši rozdílu mezi dosavadním dluhem a dluhem novým nižší hodnoty vzniklou na základě dohody, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým.

(11) Rozdíl mezi příjmy a výdaji se snižuje o hodnotu záloh uhrazených poplatníkem s příjmy podle § 7, který nevede účetnictví a výdaje uplatňuje podle § 24, poplatníkovi, který je spojenou osobou (§ 23), který vede účetnictví, s výjimkou záloh z titulu úplaty u finančního leasingu, o které se zvýšil základ daně podle odstavce 10, ve zdaňovacím období, ve kterém byl vyúčtován celkový dluh.

§ 6

Příjmy ze závislé činnosti

(1) Příjmy ze závislé činnosti jsou

a) plnění v podobě
   1. příjmu ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru a obdobného poměru, v nichž poplatník při výkonu práce pro plátce příjmu je povinen dbát příkazů plátce,
   2. funkčního požitku,
b) příjmy za práci
   1. člena družstva,
   2. společníka společnosti s ručením omezeným,
   3. komanditisty komanditní společnosti,
c) odměny
   1. člena orgánu právnické osoby,
   ~~2. orgánu právnické osoby,~~
   ~~3.~~ **2.** likvidátora,
d) příjmy plynoucí v souvislosti se současným, budoucím nebo dřívějším výkonem činnosti, ze které plynou příjmy podle písmen a) až c), bez ohledu na to, zda plynou od plátce, u kterého poplatník vykonává činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, nebo od plátce, u kterého poplatník tuto činnost nevykonává.

(2) Poplatník s příjmy ze závislé činnosti je dále označen jako "zaměstnanec", plátce příjmu jako "zaměstnavatel". Zaměstnavatelem je i poplatník uvedený v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, u kterého zaměstnanci vykonávají práci podle jeho příkazů, i když příjmy za tuto práci jsou na základě smluvního vztahu vypláceny prostřednictvím osoby se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí. Z hlediska dalších ustanovení zákona se takto vyplácený příjem považuje za příjem vyplácený poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3. V případě, že v úhradách zaměstnavatele osobě se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí je obsažena i částka za zprostředkování, považuje se za příjem zaměstnance nejméně 60 % z celkové úhrady.

(3) Příjmy podle odstavce 1 se rozumějí příjmy pravidelné nebo jednorázové bez ohledu na to, zda je na ně právní nárok či nikoli, zda je od zaměstnavatele dostává zaměstnanec nebo jiná osoba a zda jsou vypláceny nebo připisovány k dobru anebo spočívají v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance nebo v jeho prospěch. Příjmem se rozumí rovněž částka, o kterou je úhrada zaměstnance zaměstnavateli za poskytnuté plnění, kromě jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, bytu nebo rodinného domu, v němž měl zaměstnanec bydliště po dobu 2 let bezprostředně před jeho koupí, nižší, než je cena

a) určená podle zákona upravujícího oceňování majetku nebo cena, kterou účtuje jiným osobám,
b) stanovená podle odstavce 6 v případě poskytnutí motorového vozidla k používání pro služební i soukromé účely~~,~~**.**
~~c) stanovená nařízením vlády v případě bezplatných nebo zlevněných jízdenek poskytnutých zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob zaměstnanci a jeho rodinným příslušníkům.~~

(4) Příjmy zúčtované nebo vyplacené plátcem daně jsou samostatným základem daně pro zdanění daní vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně, jedná-li se o příjmy podle odstavce 1 plynoucí na základě dohody o provedení práce, jejichž úhrnná výše u téhož

plátce daně nepřesáhne za kalendářní měsíc částku 10 000 Kč, a zaměstnanec u tohoto plátce daně nepodepsal prohlášení k dani podle § 38k odstavce 4, 5 nebo 7 anebo nevyužije-li postup podle § 36 odst. 7 **nebo 8**.

(5) Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 4 ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (dílčím základem daně) podle § 5 odst. 2.

(6) Poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % vstupní ceny vozidla za každý i započatý kalendářní měsíc poskytnutí vozidla. Jde-li o najaté vozidlo, vychází se ze vstupní ceny vozidla u původního vlastníka, a to i v případě, že dojde k následné koupi vozidla. Pokud ve vstupní ceně není zahrnuta daň z přidané hodnoty, pro účely tohoto ustanovení se o tuto daň zvýší. Je-li částka, která se posuzuje jako příjem zaměstnance za každý i započatý kalendářní měsíc poskytnutí vozidla, nižší než 1 000 Kč, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 000 Kč. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce postupně za sebou více motorových vozidel k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % z nejvyšší vstupní ceny motorového vozidla. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce více motorových vozidel současně, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % z úhrnu vstupních cen všech motorových vozidel ~~používaných~~ **poskytnutých** pro služební i soukromé účely. Vstupní cenou vozidla se pro účely tohoto ustanovení rozumí vstupní cena uvedená v § 29 odst. 1 až 9.

(7) Za příjmy ze závislé činnosti se nepovažují a předmětem daně, kromě příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 odst. 4, dále nejsou

a) náhrady cestovních výdajů poskytované v souvislosti s výkonem činnosti, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, do výše stanovené nebo umožněné zvláštním právním předpisem[5)] pro zaměstnance zaměstnavatele, který je uveden v § 109 odst. 3 zákoníku práce, jakož i hodnota bezplatného stravování poskytovaná zaměstnavatelem na pracovních cestách; jiné a vyšší náhrady, než stanoví tento zvláštní právní předpis, jsou zdanitelným příjmem podle odstavce 1,
b) hodnota osobních ochranných pracovních prostředků, pracovních oděvů a obuvi, mycích, čisticích a dezinfekčních prostředků a ochranných nápojů poskytovaných v rozsahu stanoveném zvláštním předpisem, včetně nákladů na udržování osobních ochranných a pracovních prostředků, pracovních oděvů a obuvi, jakož i hodnota poskytovaných stejnokrojů, včetně příspěvků na jejich udržování, dále hodnota pracovního oblečení, určeného zaměstnavatelem pro výkon zaměstnání, včetně příspěvku na jeho udržování,
c) částky přijaté zaměstnancem zálohově od zaměstnavatele, aby je jeho jménem vydal, nebo částky, kterými zaměstnavatel hradí zaměstnanci prokázané výdaje, které za zaměstnavatele vynaložil ze svého tak, jako by je vynaložil přímo zaměstnavatel,
d) náhrady za opotřebení vlastního nářadí, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce poskytované zaměstnanci podle zákoníku práce,
e) povinná plnění zaměstnavatele na vytváření a dodržování pracovních podmínek pro výkon práce stanovená právním předpisem.

(8) Hradí-li zaměstnavatel zaměstnanci výdaje (náhrady) podle odstavce 7 písm. b) až d) paušální částkou, považují se tyto výdaje za prokázané do výše paušálu stanoveného zvláštními předpisy nebo paušálu uvedeného v kolektivní smlouvě, ve vnitřním předpise zaměstnavatele, v pracovní nebo jiné smlouvě za předpokladu, že výše paušálu byla zaměstnavatelem prokazatelně stanovena na základě kalkulace skutečných výdajů. Stejným způsobem postupuje zaměstnavatel při stanovení paušálu v případech, kdy dojde ke změně

podmínek, za nichž byl paušál stanoven. Jde-li o paušál za použití vlastního nářadí, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce zaměstnance, které by jinak byly odpisovány, uzná se jen do výše, v jaké by zaměstnavatel uplatňoval odpisy srovnatelného hmotného majetku při rovnoměrném odpisování v dalších letech odpisování.

(9) Od daně jsou, kromě příjmů uvedených v § 4, dále osvobozeny

a) nepeněžní plnění vynaložená zaměstnavatelem na odborný rozvoj zaměstnanců související s předmětem činnosti zaměstnavatele nebo nepeněžní plnění vynaložená zaměstnavatelem na rekvalifikaci zaměstnanců podle jiného právního předpisu upravujícího zaměstnanost[133)]; toto osvobození se nevztahuje na příjmy plynoucí zaměstnancům v této souvislosti jako mzda, plat, odměna nebo jako náhrada za ušlý příjem, jakož i na další peněžní plnění poskytovaná v této souvislosti zaměstnancům,
b) hodnota stravování poskytovaného jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti nebo v rámci závodního stravování zajišťovaného prostřednictvím jiných subjektů,
c) hodnota nealkoholických nápojů poskytovaných jako nepeněžní plnění ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti,
~~d) nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnancům z fondu kulturních a sociálních potřeb,[6a)] ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, ve formě možnosti používat rekreační, zdravotnická a vzdělávací zařízení, předškolní zařízení, závodní knihovny, tělovýchovná a sportovní zařízení nebo ve formě příspěvku na kulturní pořady a sportovní akce; jde-li však o poskytnutí rekreace včetně zájezdů, je u zaměstnance z hodnoty nepeněžního plnění od daně osvobozena v úhrnu nejvýše částka 20 000 Kč za kalendářní rok. Jako plnění zaměstnavatele zaměstnanci se posuzuje i plnění poskytnuté pro rodinné příslušníky zaměstnance,~~
d) nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci nebo jeho rodinnému příslušníkovi z fondu kulturních a sociálních potřeb, ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, ve formě
   1. použití zdravotnických, vzdělávacích nebo rekreačních zařízení; při poskytnutí rekreace a zájezdu je u zaměstnance z hodnoty nepeněžního plnění od daně osvobozena v úhrnu nejvýše částka 20 000 Kč za zdaňovací období,
   2. použití zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona, knihovny zaměstnavatele, tělovýchovných a sportovních zařízení,
   3. příspěvku na kulturní nebo sportovní akce,
e) zvýhodnění poskytovaná zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům ve formě bezplatných nebo zlevněných jízdenek,
f) příjmy ze závislé činnosti vykonávané na území České republiky, plynoucí poplatníkům daně z příjmů fyzických osob, kteří jsou daňovými nerezidenty, od zaměstnavatelů se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, pokud časové období související s výkonem této činnosti nepřesáhne 183 dnů v jakémkoliv období 12 měsíců po sobě jdoucích, a to s výjimkou příjmů z
   1. osobně a veřejně vykonávané činnosti umělce, sportovce, artisty nebo spoluúčinkující osoby a
   2. činnosti vykonávané ve stálé provozovně,

g) hodnota nepeněžního bezúplatného plnění poskytovaného z fondu kulturních a sociálních potřeb podle příslušného předpisu,[6a)] u zaměstnavatelů, na které se tento předpis nevztahuje, hodnota nepeněžního bezúplatného plnění poskytovaného za obdobných podmínek ze sociálních fondů nebo ze zisku (příjmu) po jeho zdanění, anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to až do úhrnné výše 2000 Kč ročně u každého zaměstnance,

h) peněžní plnění za výstrojní a proviantní náležitosti poskytované příslušníkům ozbrojených sil a naturální náležitosti poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů,[3)] zvláštní požitky poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle zvláštního právního předpisu [6b)] a náhrada majetkové újmy podle zvláštního právního předpisu.[6c)]

ch) náhrady za ztrátu na služebním příjmu poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2005,

i) hodnota přechodného ubytování, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytovaná jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům v souvislosti s výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, a to maximálně do výše 3 500 Kč měsíčně,

j) mzdové vyrovnání vyplácené podle zvláštních předpisů[6d)] ve výši rozdílu mezi dávkami nemocenského pojištění,

k) náhrada za ztrátu na důchodu přiznaná podle zákoníku práce za dobu před 1. lednem 1989 a vyplácená po 31. prosinci 1992,

l) příjmy za práci žáků a studentů z praktického vyučování a praktické přípravy,

m) zvláštní příplatek nebo příplatek za službu v zahraničí poskytovaný v cizí měně podle zvláštních právních předpisů vojákům a příslušníkům bezpečnostních sborů[6e)] vyslaným v rámci jednotky mnohonárodních sil nebo mezinárodních bezpečnostních sborů mimo území České republiky po dobu působení v zahraničí,

n) odstupné podle vyhlášky č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci, vyplácené pracovníkům přeřazeným nebo uvolněným ze zdravotních důvodů pro pracovní riziko, nemoc z povolání, pracovní úraz nebo onemocnění vznikající nebo se zhoršující vlivem pracovního prostředí,

o) příjmy do výše 500 000 Kč poskytnuté zaměstnavatelem jako sociální výpomoc zaměstnanci v přímé souvislosti s překlenutím jeho mimořádně obtížných poměrů v důsledku živelní pohromy, ekologické nebo průmyslové havárie na územích, na kterých byl vyhlášen nouzový stav,[65)] za předpokladu, že tyto příjmy jsou vypláceny z fondu kulturních a sociálních potřeb nebo ze sociálního fondu za obdobných podmínek u zaměstnavatelů, na které se předpis o fondu kulturních a sociálních potřeb nevztahuje nebo ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů,

p) platba zaměstnavatele v celkovém úhrnu nejvýše 30 000 Kč ročně jako

   1. příspěvek na penzijní připojištění se státním příspěvkem poukázaný na účet jeho zaměstnance u penzijní společnosti, příspěvek zaměstnavatele na doplňkové penzijní spoření poukázaný na účet jeho zaměstnance u penzijní společnosti,
   2. příspěvek na penzijní pojištění poukázaný ve prospěch jeho zaměstnance na penzijní pojištění u instituce penzijního pojištění, na základě smlouvy uzavřené mezi zaměstnancem a institucí penzijního pojištění, nebo na základě jinak sjednané účasti zaměstnance na penzijním pojištění, za podmínky, že byla sjednána výplata plnění z penzijního pojištění až po 60 kalendářních měsících a současně nejdříve v roce dosažení věku 60 let, a dále za podmínky, že právo na plnění z penzijního pojištění má zaměstnanec, a v případě smrti zaměstnance jiná osoba, kromě

zaměstnavatele, který hradil příspěvek na penzijní pojištění, nebo

3. příspěvek na pojistné, které hradí zaměstnavatel pojišťovně za zaměstnance na jeho pojištění pro případ dožití nebo pro případ smrti nebo dožití, nebo na důchodové pojištění, a to i při sjednání dřívějšího plnění v případě vzniku nároku na starobní důchod, nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, nebo v případě, stane-li se zaměstnanec invalidním ve třetím stupni podle zákona o důchodovém pojištění, nebo v případě smrti (dále jen „soukromé životní pojištění“), na základě pojistné smlouvy uzavřené mezi zaměstnancem jako pojistníkem a pojišťovnou, která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území České republiky podle zákona upravujícího pojišťovnictví, nebo jinou pojišťovnou usazenou na území členského státu Evropské unie~~, Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícím Evropský hospodářský prostor**, za podmínky, že ve smlouvě byla sjednána výplata pojistného plnění až po 60 kalendářních měsících a současně nejdříve v roce dosažení věku 60 let, a dále za podmínky, že právo na plnění z pojistných smluv soukromého životního pojištění má pojištěný zaměstnanec, a je-li pojistnou událostí smrt pojištěného, osoba určená podle zákona upravujícího pojistnou smlouvu, kromě zaměstnavatele, který hradil příspěvek na pojistné; **je-li součástí pojistného za soukromé životní pojištění, na které poskytuje zaměstnavatel příspěvek, také částka určená k investování s pojišťovnou negarantovaným plněním, týká se osvobození od daně pouze té části příspěvku na pojistné za soukromé životní pojištění, která je určena ke krytí pojistného rizika ve výši ujednané pojistné částky, kterou se pojišťovna zavázala v případě vzniku pojistné události vyplatit**,

r) naturální plnění poskytované podle zvláštních právních předpisů[6g)] představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům,

s) náhrada prokázaných výdajů poskytovaná podle zvláštních právních předpisů[6g)] představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům, jde-li o

1. výdaje na leteckou dopravu při tuzemských cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „tuzemská cesta“),
2. výdaje na dopravu při zahraničních cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „zahraniční cesta“),
3. výdaje na stravování při tuzemských cestách,
4. výdaje na stravování a některé další výdaje při zahraničních cestách,
5. výdaje na ubytování při tuzemských cestách,
6. výdaje na ubytování při zahraničních cestách,
7. výdaje na přechodné ubytování v místě sídla orgánu, v němž vykonává funkci,
8. výdaje na odborné a administrativní práce,
9. výdaje na činnost průvodce nebo osobního asistenta,
10. výdaje na dopravu veřejnými hromadnými dopravními prostředky soudci při tuzemských cestách,

t) příjem získaný ve formě náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu nebo snížené odměny za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény podle zvláštních právních předpisů[47a)], do výše minimálního nároku určeného zvláštním právním předpisem upravujícím pracovně právní vztahy [47b)],

u) částky vynaložené zaměstnavatelem na úhradu výdajů spojených s výplatou mzdy a se srážkami ze mzdy zaměstnanci, s placením příspěvku na pojistné (připojištění) ve prospěch zaměstnance, jakož i částky vynaložené zaměstnavatelem na úhradu výdajů spojených s poskytováním nepeněžitého plnění zaměstnanci~~.~~**,**

v) příjem od téhož zaměstnavatele plynoucí zaměstnanci v podobě majetkového prospěchu při bezúročné zápůjčce až do úhrnné výše jistin 300 000 Kč z těchto

zápůjček.

(10) Funkčními požitky jsou

a) funkční platy a plnění poskytovaná v souvislosti se současným nebo dřívějším výkonem funkce, jejichž výše se stanoví podle zákona upravujícího platy a další náležitosti spojené s výkonem funkce představitelů státní moci, některých státních orgánů a soudců[138)], s výjimkou platu náležejícího prezidentu republiky a náhrad spojených s výkonem jeho funkce,
b) odměny za výkon funkce a plnění poskytovaná v souvislosti se současným nebo dřívějším výkonem funkce v
    1. orgánech obcí a jiných orgánech územní samosprávy,
    2. státních orgánech,
    3. spolcích a zájmových sdruženích,
    4. odborových organizacích,
    5. komorách,
    6. jiných orgánech a institucích.

(11) Za funkční požitek se nepovažují příjmy znalců a tlumočníků, zprostředkovatelů kolektivních sporů a rozhodců za činnost vykonávanou podle zvláštních předpisů.

(12) Základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy ze závislé činnosti, s výjimkou uvedenou v odstavcích 4 a 5, zvýšené o částku odpovídající pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistnému na ~~všeobecné~~ **veřejné** zdravotní pojištění, které je z těchto příjmů podle zvláštních právních předpisů[21)] povinen platit zaměstnavatel (dále jen „povinné pojistné“); částka odpovídající povinnému pojistnému se při výpočtu základu daně připočte k příjmu ze závislé činnosti i u zaměstnance, u kterého povinnost platit povinné pojistné zaměstnavatel nemá. Zaměstnancem, u kterého povinnost platit povinné pojistné zaměstnavatel nemá, se rozumí zaměstnanec, u něhož se odvod povinného pojistného neřídí právními předpisy České republiky, nebo zaměstnanec, na kterého se zcela nebo částečně vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu. Povinné pojistné se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru. Při výpočtu základu daně podle věty první se při stanovení částky povinného pojistného nepřihlíží ke slevám nebo k mimořádným slevám na pojistném u zaměstnavatele a ani k jiným částkám, o které si zaměstnavatel snižuje odvody povinného pojistného.

(13) Jedná-li se o příjem plynoucí ze zdrojů v zahraničí, je u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 základem daně jeho příjem ze závislé činnosti vykonávané ve státě, s nímž Česká republika neuzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, zvýšený o povinné pojistné podle odstavce 12 a snížený o daň zaplacenou z tohoto příjmu v zahraničí. Je-li činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, vykonávaná ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, je u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 základem daně jeho příjem ze závislé činnosti vykonávané v tomto státě, zvýšený o povinné pojistné podle odstavce 12; tento příjem lze snížit o daň zaplacenou z tohoto příjmu ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, a to pouze v rozsahu, ve kterém nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku podle § 38f v bezprostředně předchozím zdaňovacím období. Přitom se musí jednat o nezapočtenou daň z příjmů, které se zahrnují do základu daně.

(14) Jedná-li se o příjem ze závislé činnosti plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 3 ze zdrojů na území České republiky (§ 22), z něhož se daň vybírá srážkou sazbou daně podle § 36, postupuje se při stanovení samostatného základu daně podle odstavce 12.

(15) Příjmy ze závislé činnosti zúčtované zaměstnavatelem ve prospěch zaměstnance ve

zdaňovacím období a vyplacené zaměstnanci nebo jím obdržené až po 31. lednu po uplynutí tohoto zdaňovacího období, se při zahrnutí do základu daně podle § 5 odst. 4 zvyšují o povinné pojistné, které byl z těchto příjmů v době jejich zúčtování povinen platit zaměstnavatel.

(16) Institucí penzijního pojištění se pro účely tohoto zákona rozumí poskytovatel finančních služeb oprávněný k provozování penzijního pojištění bez ohledu na jeho právní formu, který je

a) provozován na principu fondového hospodaření,

b) zřízen pro účely poskytování důchodových dávek mimo povinný důchodový systém[136)] na základě smlouvy nebo na základě jinak sjednané účasti na penzijním pojištění a vykonává činnost z toho vyplývající a

c) povolen a provozuje penzijní pojištění v členském státě Evropské unie~~, Norsku nebo Islandu~~ **nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor** a podléhá dohledu příslušných orgánů v tomto státě.

§ 7

Příjmy ze samostatné činnosti

(1) Příjmem ze samostatné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v § 6, je

a) příjem ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
b) příjem ze živnostenského podnikání,
c) příjem z jiného podnikání neuvedeného v písmenech a) a b)**, ke kterému je potřeba podnikatelské oprávnění**,
d) podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na zisku.

(2) Příjmem ze samostatné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v § 6, je dále

a) příjem z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového vlastnictví, autorských práv včetně práv příbuzných právu autorskému, a to včetně příjmů z vydávání, rozmnožování a rozšiřování literárních a jiných děl vlastním nákladem,
b) příjem z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku,
c) příjem z výkonu nezávislého povolání.

(3) Základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy uvedené v odstavcích 1 a 2 s výjimkou uvedenou v odstavci 6. Tyto příjmy se snižují o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení s výjimkou příjmů uvedených v odstavci 1 písm. d). Pro zjištění základu daně (dílčího základu daně) se použijí ustanovení § 23 až 33.

(4) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí základu daně (dílčího základu daně) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty veřejné obchodní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(5) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně (dílčího základu daně) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

~~(6) Příjmy autorů uvedené v odstavci 2 písm. a) plynoucí ze zdrojů na území České republiky jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně za~~

~~předpokladu, že úhrn těchto příjmů od téhož plátce nepřesáhne v kalendářním měsíci 10 000 Kč. Na žádost poplatníka je plátce daně povinen do 10 dnů od podání žádosti vystavit doklad o vyplacených příjmech a sražené dani za období, za které byl poplatníkovi vyplacen příjem podle věty první.~~

(6) Příjem autora za příspěvek do novin, časopisu, rozhlasu nebo televize plynoucí ze zdrojů na území České republiky je samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně za předpokladu, že úhrn těchto příjmů od téhož plátce daně nepřesáhne v kalendářním měsíci 10 000 Kč a jde o příjem uvedený v odstavci 2 písm. a).

(7) Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmu, může uplatnit výdaje, s výjimkou uvedenou v § 12, ve výši

~~a) 80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů z živnostenského podnikání řemeslného,~~
~~b) 60 % z příjmů z živnostenského podnikání, s výjimkou příjmů ze živnostenského podnikání řemeslného,~~
~~c) 40 % z příjmů z jiného podnikání než ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a než z živnostenského podnikání nebo z příjmů podle odstavce 2 písm. a), s výjimkou příjmů podle odstavce 6, anebo z příjmů z jiné samostatné činnosti; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 800 000 Kč,~~
~~d) 30 % z příjmů z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 600 000 Kč.~~

a) 80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů z živnostenského podnikání řemeslného; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 1 600 000 Kč,
b) 60 % z příjmů ze živnostenského podnikání; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 1 200 000 Kč,
c) 30 % z příjmů z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 600 000 Kč,
d) 40 % z jiných příjmů ze samostatné činnosti, s výjimkou příjmů podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 6; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 800 000 Kč.

Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce nelze zpětně měnit.

(8) Uplatní-li poplatník výdaje podle odstavce 7, má se za to, že v částce výdajů jsou zahrnuty veškeré výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů ze samostatné činnosti. Poplatník, který uplatňuje výdaje podle odstavce 7, je povinen vždy vést záznamy o příjmech a evidenci pohledávek vzniklých v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti.

(9) Jde-li o věc ve společném jmění manželů, která je využívána pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jedním z manželů nebo oběma manžely, vkládá tuto věc do obchodního majetku jeden z manželů. V případě, že tuto věc má v obchodním majetku jeden z manželů, avšak je pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, využívána také druhým z manželů, lze výdaje (náklady) související s touto věcí, které připadají na část věci využívané pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, oběma manžely, rozdělit mezi oba manžele v poměru, v jakém ji využívají při své činnosti podle odstavců 1 a 2. Příjmy z prodeje věci ve společném jmění manželů jsou zdaňovány u toho z manželů, který měl takovou věc zahrnutou v obchodním majetku. Po ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, se postupuje podle § 10 odst. 5 zákona.

(10) Za příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d) se nepovažují a předmětem daně nejsou náhrady cestovních výdajů poskytované společníkům veřejných obchodních společností a komplementářům komanditních společností do výše stanovené zvláštním předpisem.[5)]

(11) Dojde-li k ukončení (přerušení) činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, a poplatník, zaplatí částky pojistného podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 5 a § 24 odst. 2 písm. f) po stanoveném termínu a uhradí dluhy uvedené v § 23 odst. 3 písm. a) bod 12, může podat dodatečné daňové přiznání na daňovou povinnost nižší. Obdobně postupuje právní nástupce poplatníka s příjmy podle § 7 v případě úmrtí poplatníka.

(12) Pokud poplatník s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b) uplatní jako účetní období hospodářský rok,[20)] je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou rozdíl mezi příjmy a výdaji za ukončený hospodářský rok. Při změně účtování v kalendářním roce na účtování v hospodářském roce je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou podle § 7 rozdíl mezi příjmy a výdaji do posledního dne měsíce, kterým poplatník ukončil účtování v kalendářním roce. Při změně účtování v hospodářském roce na účtování v kalendářním roce je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b) součet rozdílu mezi příjmy a výdaji v hospodářském roce a rozdílu mezi příjmy a výdaji od doby ukončení účtování v hospodářském roce do konce kalendářního roku. Dílčí základ daně se zahrne do daňového přiznání za kalendářní rok, ve kterém končí hospodářský rok nebo účtování přechodu z kalendářního roku na hospodářský rok a naopak. Obdobně postupuje poplatník s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d), pokud veřejná obchodní společnost nebo komanditní společnost uplatní jako účetní období hospodářský rok.

(13) Poplatníci s příjmy podle odstavců 1 a 2, kteří nevedou účetnictví a neuplatňují výdaje podle odstavce 7, postupují podle § 7b. Vede-li každý ze společníků společnosti (§ 12), daňovou evidenci, mohou vést i daňovou evidenci, ve které evidují společné příjmy a společné výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů; přitom na konci zdaňovacího období nebo při ukončení činnosti v průběhu zdaňovacího období, uvedou do své daňové evidence podíl na společných příjmech a podíl na společných výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

§ 7a

Daň stanovená paušální částkou

(1) Poplatníkovi, kterému kromě příjmů od daně osvobozených a příjmů zdanitelných zvláštní sazbou daně plynou příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) včetně úroků z vkladů na účtu, který je podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání poplatníka [§ 8 odst. 1 písm. g)], pokud provozuje podnikatelskou činnost bez zaměstnanců nebo spolupracujících osob s výjimkou uvedenou v odstavci 2, u něhož roční výše těchto příjmů v bezprostředně předcházejících 3 zdaňovacích obdobích nepřesáhla 5 000 000 Kč, není společníkem společnosti, může správce daně stanovit na žádost poplatníka podanou nejpozději do 31. ledna běžného zdaňovacího období daň paušální částkou. V žádosti poplatník uvede předpokládané příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) (dále jen "předpokládané příjmy") a předpokládané výdaje k těmto příjmům (dále jen "předpokládané výdaje") a další skutečnosti rozhodné pro stanovení daně paušální částkou uvedené v odstavcích 2 až 7.

(2) Provozuje-li poplatník činnost podle odstavce 1 za spolupráce druhého z manželů, může o stanovení daně paušální částkou požádat i spolupracující manžel (manželka). V tom případě se předpokládané příjmy a předpokládané výdaje rozdělí na spolupracujícího manžela (manželku) v poměru stanoveném podle § 13. Nezdanitelné části základu daně podle § 15, slevu na dani podle § 35ba nebo slevu na dani podle § 35c uplatní poplatník i

spolupracující manžel (manželka) samostatně.

(3) Výše daně paušální částkou se určí v závislosti na výši předpokládaných příjmů, které jsou předmětem daně, kromě příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž se daň vybírá zvláštní sazbou daně, a na výši předpokládaných výdajů, nejméně však ve výši podle § 7 odst. 7. Do předpokládaných příjmů se zahrnují i příjmy z prodeje majetku, který byl vložen do obchodního majetku, příjmy ze zrušení rezervy vytvořené podle zákona o rezervách22a) a do předpokládaných výdajů se zahrnuje i zůstatková cena prodaného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, a výše rezervy vytvořené pro příslušné zdaňovací období podle zákona o rezervách.[22a)] Rozdíl mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji se upraví o výdaje uplatněné podle § 24, u kterých odpadl právní důvod pro jejich uplatnění, nebo o předpokládané nezdanitelné části základu daně podle § 15. Správce daně stanoví daň paušální částkou po projednání s poplatníkem do 15. května běžného zdaňovacího období. Pokud stanovený termín nebude dodržen, nelze stanovit pro toto zdaňovací období daň paušální částkou.

(4) Z rozdílu mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji upravenými podle odstavce 2 se daň vypočte sazbou daně podle § 16. Vypočtená daň se dále sníží o předpokládanou slevu na dani podle § 35ba nebo o předpokládanou slevu na dani podle § 35c, uplatněnou poplatníkem v žádosti o stanovení daně paušální částkou podle odstavce 1. K předpokládanému nároku na uplatnění daňového bonusu podle § 35c se při stanovení daně paušální částkou nepřihlédne. Daň stanovená paušální částkou činí, i po snížení o uplatněné předpokládané slevy na dani podle § 35ba a 35c, nejméně 600 Kč za zdaňovací období.

(5) Dosáhne-li poplatník v průběhu zdaňovacího období příjmů z prodeje věci, která byla zahrnuta do obchodního majetku nebo jiných příjmů podle § 6, § 7 odst. 1 písm. d), § 7 odst. 2, § 8 až 10 v úhrnné výši přesahující 15 000 Kč za zdaňovací období, kromě příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž se daň vybírá zvláštní sazbou daně, než při stanovení daně paušální částkou předpokládal, je povinen po skončení zdaňovacího období podat řádné daňové přiznání a příjmy a výdaje z činností podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) uplatní v přiznání ve výši, ze které správce daně vycházel při stanovení daně paušální částkou, a zaplacenou daň paušální částkou započte na výslednou daňovou povinnost. Podáním tohoto přiznání se rozhodnutí o dani stanovené paušální částkou ruší. Správce daně může daň paušální částkou stanovit i na více zdaňovacích období, nejdéle však na 3.

(6) Správce daně může zrušit rozhodnutím daň stanovenou podle odstavce 1 pro zdaňovací období následující po zdaňovacím období, v němž bylo zjištěno, že její výše neodpovídá příjmu z činnosti, ze které byla stanovena daň paušální částkou, nebo došlo ke změně podmínek uvedených v odstavci 1 rozhodných pro stanovení daně paušální částkou daně.

(7) O stanovení daně paušální částkou sepíše správce daně protokol o ústním jednání. Součástí protokolu je i rozhodnutí vyhlášené při jednání, které musí obsahovat zejména předpokládanou výši příjmů, předpokládanou výši výdajů, rozdíl mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji upravený podle odstavce 2, výši uplatněných částek podle § 15, výši slevy na dani podle § 35ba nebo slevy na dani podle § 35c, výši daně a zdaňovací období, kterého se týká. Jestliže poplatník s takto stanovenou daní souhlasí, nelze se proti tomuto vyhlášenému rozhodnutí odvolat; v případě jeho nesouhlasu nebude daň paušální částkou stanovena. Takto stanovená daň se již nevyměřuje platebním výměrem. Poplatník je povinen vést jednoduchou evidenci o výši dosahovaných příjmů, výši pohledávek a o hmotném majetku používaném pro výkon činnosti. Pokud je poplatník plátcem daně z přidané hodnoty je povinen vést evidenci podle zvláštního právního předpisu upravujícího daň z přidané hodnoty [9d)].

(8) Daň stanovená paušální částkou je splatná nejpozději do 15. prosince běžného zdaňovacího období.

§ 7b

Daňová evidence

(1) Daňovou evidencí se pro účely daní z příjmů rozumí evidence pro účely stanovení základu daně a daně z příjmů. Tato evidence obsahuje údaje o

a) příjmech a výdajích, v členění potřebném pro zjištění základu daně,
b) majetku a dluzích.

(2) Pro obsahové vymezení složek majetku v daňové evidenci se použijí zvláštní právní předpisy o účetnictví[20h)], není-li dále stanoveno jinak.

(3) Pro ocenění majetku a dluhů v daňové evidenci se hmotný majetek oceňuje podle § 29, pohledávky se oceňují podle § 5. Ostatní majetek se oceňuje pořizovací cenou,[31)] je-li pořízen úplatně, vlastními náklady,[31)] je-li pořízen ve vlastní režii, nebo cenou určenou podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku1a) ke dni nabytí u majetku nabytého bezúplatně. Dluhy se oceňují při vzniku jmenovitou hodnotou, při převzetí pořizovací cenou. Peněžní prostředky a ceniny se oceňují jejich jmenovitými hodnotami. Pořizovací cenou pozemku je cena včetně porostu, pokud se nejedná o pěstitelský celek trvalých porostů (§ 26), bez stavby na něm zřízené. Do pořizovací ceny majetku pořízeného formou finančního leasingu se zahrnou výdaje s jeho pořízením související, hrazené uživatelem. V případě úplatného pořízení majetku a dluhů, za jednu pořizovací cenu, se cena jednotlivých složek majetku stanoví v poměrné výši k ceně jednotlivých složek majetku oceněných podle zvláštního právního předpisu,[1a)] s výjimkou peněz, cenin, pohledávek a dluhů. Je-li v případě úplatného pořízení majetku a dluhů rozdíl mezi pořizovací cenou a oceněním tohoto majetku podle zvláštního právního předpisu,[1a)] zvýšeným o hodnotu peněz, cenin, pohledávek včetně daně z přidané hodnoty, a snížený o hodnotu dluhů, záporný, postupuje se obdobně jako v případě záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu (§ 23).

(4) Zjištění skutečného stavu zásob, hmotného majetku, pohledávek a dluhů provede poplatník k poslednímu dni zdaňovacího období. O tomto zjištění provede zápis. O případné rozdíly upraví základ daně podle § 24 a 25.

(5) Poplatník je povinen uschovávat daňovou evidenci za všechna zdaňovací období, pro která neuplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 8

Příjmy z kapitálového majetku

(1) Příjmy z kapitálového majetku, pokud nejde o příjmy podle § 6 odst. 1 nebo § 7 odst. 1 písm. d), jsou

a) podíly na zisku z ~~majetkového podílu na akciové společnosti, na společnosti s ručením omezeným a komanditní společnosti, podíly na zisku z členství v družstvu a dále úroky a jiné výnosy~~ **obchodní korporace a úroky** z držby cenných papírů, příjmy z vyrovnání společníkovi, který není účastníkem smlouvy (dále jen "mimo stojící společník"), dosažené na základě smlouvy o převodu zisku podle zvláštního právního předpisu (dále jen "smlouva o převodu zisku") nebo ovládací smlouvy podle zvláštního právního předpisu (dále jen "ovládací smlouva"),

b) podíly na zisku tichého společníka z účasti na podnikání,
c) úroky, výhry a jiné výnosy z vkladů na vkladních knížkách, úroky z peněžních prostředků na účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání,
d) výnos z jednorázového vkladu a z vkladu jemu na roveň postaveného,
e) dávky penzijního připojištění se státním příspěvkem[9a)], dávky doplňkového penzijního spoření a z penzijního pojištění po snížení podle odstavce 6,
f) plnění ze soukromého životního pojištění nebo jiný příjem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, po snížení podle odstavce 7,
g) úroky a jiné výnosy z poskytnutých úvěrů nebo zápůjček, úroky z prodlení, poplatek z prodlení, úroky z práva na dorovnání, úroky z vkladů na účtech neuvedených v písmeni c) s výjimkou podle § 7a a úroky z hodnoty splaceného vkladu ve smluvené výši členů obchodních korporací,
h) úrokové a jiné výnosy z držby směnek (např. diskont z částky směnky, úrok ze směnečné sumy),
i) plnění ze zisku svěřenského fondu ~~po zdanění~~.

(2) Za příjem z kapitálového majetku se dále považuje rozdíl mezi vyplacenou jmenovitou hodnotou dluhopisu včetně vkladního listu nebo vkladu jemu na roveň postaveného a emisním kursem při jejich vydání; v případě předčasného zpětného odkupu se použije místo jmenovité hodnoty cena zpětného odkupu.

(3) Příjmy uvedené v odstavci 1 písm. a) až f) a i) a v odstavci 2 a úrokové příjmy a jiné výnosy z držby směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele [odstavec 1 písm. h)], plynoucí ze zdrojů na území České republiky, jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36).

(4) Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a v odstavci 2 ze zdrojů v zahraničí, jsou nesnížené o výdaje základem daně (dílčím základem daně). Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 1 písm. e) a f) ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (dílčím základem daně).

(5) Úrokové příjmy z dluhopisů vydaných v zahraničí poplatníkem se sídlem v České republice nebo Českou republikou plynoucí poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 2 a příjmy uvedené v odstavci 1 písm. g) a h) nesnížené o výdaje jsou základem daně (dílčím základem daně), s výjimkou úroků a jiných výnosů ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele, které jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36). **U příjmu z úroků ze zápůjčky nebo úvěru je výdajem zaplacený úrok z částek použitých na poskytnutí zápůjčky nebo úvěru, a to až do výše příjmu.**

(6) Dávka penzijního připojištění se státním příspěvkem se považuje za základ daně po snížení o zaplacené příspěvky a o státní příspěvky na penzijní připojištění. Dávka z penzijního pojištění se považuje za základ daně po snížení o zaplacené příspěvky. Dávka z doplňkového penzijního spoření se považuje za základ daně po snížení o zaplacené příspěvky a o státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření. Jde-li o penzi, rozloží se příspěvky na penzijní připojištění, státní příspěvky na penzijní připojištění, příspěvky na penzijní pojištění, příspěvky na doplňkové penzijní spoření a státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření ~~rovnoměrně~~ na vymezené období pobírání penze. Jednorázové vyrovnání nebo odbytné z penzijního připojištění se státním příspěvkem se pro zjištění základu daně nesnižuje o příspěvky zaplacené penzijní společnosti zaměstnavatelem za zaměstnance po 1. lednu 2000. Jednorázové plnění z penzijního pojištění nebo plnění vyplacené při předčasném zániku penzijního pojištění se pro zjištění základu daně nesnižuje o příspěvky zaplacené instituci penzijního pojištění zaměstnavatelem ve prospěch zaměstnance.

Jednorázové vyrovnání nebo odbytné z doplňkového penzijního spoření se pro zjištění základu daně nesnižuje o příspěvky zaplacené penzijní společnosti zaměstnavatelem za zaměstnance**, s výjimkou příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem zaplacených penzijnímu fondu zaměstnavatelem za zaměstnance před 1. lednem 2000 v případě, kdy došlo k převodu prostředků účastníka z penzijního připojištění se státním příspěvkem do doplňkového penzijního spoření účastníka, ze kterého je jednorázové vyrovnání nebo odbytné vypláceno**.

(7) Plnění ze soukromého životního pojištění se považuje za základ daně po snížení o zaplacené pojistné. Jiný příjem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, se považuje za základ daně po snížení o ~~poplatníkem~~ zaplacené pojistné ke dni výplaty, a to až do výše tohoto příjmu. Plyne-li jiný příjem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy opakovaně v průběhu trvání pojistné smlouvy, nelze tento příjem snižovat o dříve uplatněné zaplacené pojistné. U plnění ve formě dohodnutého důchodu (penze) se považuje za základ daně plnění z pojištění snížené o zaplacené pojistné, rovnoměrně rozdělené na období pobírání důchodu. Plnění ze soukromého životního pojištění se pro zjištění základu daně nesnižuje o zaplacené pojistné, které bylo dříve uplatněno v souvislosti s jiným příjmem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy. Odkupné se pro zjištění základu daně nesnižuje o příspěvky zaplacené zaměstnavatelem za zaměstnance po 1. lednu 2001 a dále o zaplacené pojistné, které bylo dříve uplatněno v souvislosti s jiným příjmem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy.

(8) Jedná-li se o příjem podle odstavce 1 nebo odstavce 2 plynoucí do společného jmění manželů ze zdroje, který je vložen do obchodního majetku jednoho z manželů, zdaňuje se jen u tohoto manžela. Jedná-li se o příjem podle odstavce 1 nebo 2 plynoucí do společného jmění manželů ze zdroje, který není vložen do obchodního majetku žádného z manželů, zdaňuje se jen u jednoho z nich.

§ 9

Příjmy z nájmu

(1) Příjmy z nájmu, pokud nejde o příjmy uvedené v § 6 až 8, jsou

a) příjmy z nájmu nemovitých věcí nebo bytů,

b) příjmy z nájmu movitých věcí, kromě příležitostného pronájmu podle § 10 odst. 1 písm. a).

(2) Příjmy podle odstavce 1, plynoucí manželům ze společného jmění manželů, se zdaňují jen u jednoho z nich.

(3) Základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy uvedené v odstavci 1 snížené o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení (§ 5 odst. 2). Pro zjištění základu daně (dílčího základu daně) se použijí ustanovení § 23 až 33. Příjem z nájmu plynoucí poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 je, s výjimkou příjmů z nájmu nemovitých věcí nebo bytů, samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36).

(4) Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, může je uplatnit ve výši 30 % z příjmů podle odstavce 1, nejvýše však do částky 600 000 Kč. Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce nelze zpětně měnit.

(5) Uplatní-li poplatník výdaje podle odstavce 4, jsou v částkách výdajů zahrnuty veškeré výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů z nájmu podle § 9. Poplatník, který uplatňuje výdaje podle odstavce 4, je povinen vždy vést záznamy o

příjmech a evidenci pohledávek vzniklých v souvislosti s nájmem.

(6) Poplatníci mající příjmy z nájmu a uplatňující u těchto příjmů skutečné výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení vedou záznamy o příjmech a výdajích vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů v časovém sledu, evidenci hmotného majetku, který lze odpisovat, evidenci o tvorbě a použití rezervy na opravy hmotného majetku, pokud ji vytvářejí, evidenci o pohledávkách a dluzích ve zdaňovacím období, ve kterém dochází k ukončení nájmu, a mzdové listy, pokud vyplácejí mzdy. Pokud se však poplatníci rozhodnou vést účetnictví, přestože k tomu nejsou podle účetních předpisů 20) povinni, pak postupují podle těchto předpisů, budou-li takto postupovat po celé zdaňovací období, přitom se movitý i nemovitý majetek, o kterém je účtováno, nepovažuje za obchodní majetek ve smyslu daně z příjmů fyzických osob.

(7) Při pachtu obchodního závodu je příjmem propachtovatele, který nevede účetnictví, také

a) hodnota pohledávek a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, které přecházejí na pachtýře, není-li dohodnuta jejich úhrada. Je-li dohodnuta částečná úhrada pohledávek a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, je příjmem jejich hodnota. Je-li dohodnuta úhrada pohledávek a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, vyšší, než je jejich hodnota, je příjmem tato vyšší cena,
b) neuhrazený rozdíl mezi hodnotou věcí v obchodním závodu na začátku pachtu a jejich vyšší hodnotou při ukončení pachtu stanovenou podle zvláštního právního předpisu1a) nebo podle údajů uvedených v účetnictví pachtýře, vedeném podle zvláštních právních předpisů.[20)]

Základ daně se nebude zvyšovat dle tohoto ustanovení v případech, kdy bude z titulu operací popsaných v tomto ustanovení zvyšován na základě jiných ustanovení tohoto zákona. Pro účely tohoto ustanovení se nepoužije ustanovení § 23 odst. 13.

§ 10

Ostatní příjmy

(1) Ostatními příjmy, při kterých dochází ke zvýšení majetku, pokud nejde o příjmy podle § 6 až 9, jsou zejména

a) příjmy z příležitostných činností nebo z příležitostného nájmu movitých věcí, včetně příjmů ze zemědělské výroby a lesního a vodního hospodářství, které nejsou provozovány podnikatelem,
~~b) příjmy z převodu věci a příjmy plynoucí jako protiplnění menšinovým akcionářům při uplatnění práva hlavního akcionáře na výkup účastnických cenných papírů,~~
b) příjmy z převodu
   1. nemovité věci,
   2. cenného papíru a
   3. jiné věci,
c) příjmy z převodu účasti na společnosti s ručením omezeným, komanditisty na komanditní společnosti nebo z převodu družstevního podílu,
d) příjmy ze zděděných práv z průmyslového a jiného duševního vlastnictví, včetně práv autorských a práv příbuzných právu autorskému,
e) přijaté výživné, důchody a obdobné opakující se požitky,
f) podíl
   1. člena obchodní korporace s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a

komplementáře komanditní společnosti na likvidačním zůstatku, nebo

2. majitele podílového listu z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu s výjimkou splynutí nebo sloučení podílového fondu,

g) vypořádací podíl při zániku účasti člena v obchodní korporaci, s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti, ~~nebo další podíl na majetku transformovaného družstva~~ **podíl na majetku transformovaného družstva, vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění**,

h) výhry v loteriích, sázkách a jiných podobných hrách a výhry z reklamních soutěží a slosování,

ch) ceny z veřejných soutěží, ze sportovních soutěží a ceny ze soutěží, v nichž je okruh soutěžících omezen podmínkami soutěže, anebo jde o soutěžící vybrané pořadatelem soutěže,

i) příjmy, které společník veřejné obchodní společnosti nebo komplementář komanditní společnosti obdrží v souvislosti s ukončením účasti na veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti od jiné osoby než od veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti, v níž ukončil účast,

j) příjmy z převodu jmění na společníka a příjmy z vypořádání podle zvláštního právního předpisu,[131)]

k) příjem z jednorázové náhrady práv s povahou opakovaného plnění na základě ujednání mezi poškozeným a pojistitelem,

l) příjem z výměnku,

m) příjem obmyšleného ze svěřenského fondu,

n) bezúplatný příjem~~.~~**,**

o) příjem z rozpuštění rezervního fondu vytvořeného ze zisku nebo z rozpuštění obdobného fondu.

(2) Příjmy podle odstavce 1, plynoucí manželům ze společného jmění manželů, se zdaňují u jednoho z nich**; obdobně se postupuje u příjmů plynoucích do společného jmění manželů**. Příjmy plynoucí manželům z prodeje nebo převodu majetku nebo práva ve společném jmění manželů, které byly zahrnuty v obchodním majetku, se zdaňují u toho z manželů, který měl takový majetek nebo právo zahrnuty v obchodním majetku. U příjmů plynoucích z prodeje nebo převodu majetku nebo práva ve společném jmění manželů, které byly zahrnuty v obchodním majetku zemřelého manžela (manželky), které plynou pozůstalému manželovi (manželce), se k době uvedené v § 4 vztahující se k majetku nebo právu zahrnutým v obchodním majetku, nepřihlíží.

(3) Od daně jsou, kromě příjmů uvedených v § 4, osvobozeny

a) příjmy podle odstavce 1 písm. a), pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období 30 000 Kč; přitom příjmem poplatníka, kterému plyne příjem z chovu včel a u kterého nepřekročí ve zdaňovacím období počet včelstev 60, je částka 500 Kč na jedno včelstvo,

b) výhry z loterií, sázek a podobných her provozovaných na základě povolení vydaného podle zvláštních předpisů[12)] nebo na základě obdobných předpisů vydaných v ~~členských státech Evropské unie nebo dalších státech, které tvoří Evropský hospodářský prostor~~ **členském státě Evropské unie nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor**,

~~c) příjmy z prodeje cenných papírů a příjmy z podílů připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období 100 000 korun,~~

c)~~d)~~ bezúplatné příjmy

1. od příbuzného v linii přímé a v linii vedlejší, pokud jde o sourozence, strýce, tetu,

synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítěte manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,

2. od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku **bezprostředně** před získáním bezúplatného příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,
3. obmyšleného **z jeho majetku, který do svěřenského fondu vyčlenil nebo kterým zvýšil majetek tohoto fondu, nebo** z majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2,
4. nabyté příležitostně, pokud jejich ~~hodnota nedosahuje~~ **úhrn od téhož poplatníka ve zdaňovacím období nepřevyšuje částku** 15 000 Kč.

(4) Základem daně (dílčím základem daně) je příjem snížený o výdaje prokazatelně vynaložené na jeho dosažení. Jsou-li výdaje spojené s jednotlivým druhem příjmu uvedeným v odstavci 1 vyšší než příjem, k rozdílu se nepřihlíží. Plynou-li příjmy podle odstavce 1 písm. h) a ch) ze zdrojů v zahraničí, je základem daně (dílčím základem daně) příjem nesnížený o výdaje. Jde-li o příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, lze výdaje uplatnit podle § 7 odst. 7 písm. a). Poplatník, který uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 písm. a), je povinen vždy vést záznamy o příjmech. Příjmy plynoucí ze splátek na základě uzavřené kupní smlouvy nebo ze zálohy na základě uzavřené smlouvy o budoucím prodeji nemovité věci se zahrnou do dílčího základu daně za zdaňovací období, ve kterém byly dosaženy. Plynou-li příjmy podle odstavce 1 písm. k), jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36). Plynou-li příjmy podle odstavce 9 písm. a), jsou nesnížené o výdaje samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36).

(5) U příjmů podle odstavce 1 písm. b) je výdajem cena, za kterou poplatník věc prokazatelně nabyl, a jde-li o věc nabytou bezúplatně, cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí. U příjmů z postoupení pohledávky nabyté úplatně nebo bezúplatně je výdajem hodnota pohledávky. Jde-li o hmotný majetek odpisovaný podle § 26 a následujících, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo sloužil k nájmu, je výdajem zůstatková cena podle § 29 odst. 2. Jde-li o věc získanou směnou nebo výhrou, vychází se z ceny podle zvláštního předpisu[1a)] (§ 3 odst. 3). Výdajem jsou též částky prokazatelně vynaložené na technické zhodnocení, opravu a údržbu věci, včetně dalších výdajů souvisejících s uskutečněním prodeje s výjimkou výdajů na osobní potřebu poplatníka. K hodnotě vlastní práce poplatníka na věci, kterou si sám vyrobil nebo vlastní prací zhodnotil, se při stanovení výdajů nepřihlíží. U příjmů z ~~prodeje cenných~~ **úplatného převodu cenných** papírů lze kromě nabývací ceny akcie a pořizovací ceny ostatních cenných papírů uplatnit i výdaje související s ~~uskutečněním prodeje~~ **uskutečněním úplatného převodu** a platby za obchodování na trhu s cennými papíry při pořízení cenných papírů. Výdaje, které převyšují příjmy podle odstavce 1 písm. b), c), f) a g) v tom zdaňovacím období, kdy poprvé plynou splátky nebo zálohy na prodej věcí, na budoucí prodej nemovité věci nebo na prodej účasti na společnosti s ručením omezeným, komanditní společnosti, podílu na základním kapitálu družstva nebo pohledávky podle § 33a zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, mohou být uplatněny v tomto zdaňovacím období až do výše tohoto příjmu. Jestliže příjem plyne i v dalších zdaňovacích obdobích, postupuje se obdobně, a to až do výše celkové částky, kterou lze podle tohoto ustanovení uplatnit. U příjmů z prodeje věci je výdajem daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená poplatníkem, a to i v případě zaplacení ručitelem. V případě prodeje věci ve společném jmění manželů je výdajem daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená kterýmkoliv z nich. U příjmů podle odstavce 1 písm. b) je

výdajem vrácená záloha, i když je vrácena v jiném zdaňovacím období. U příjmu plynoucího z odvolání daru je výdajem úhrada za zhodnocení daru.

(6) U příjmů podle odstavce 1 písm. c), f) a g) se za výdaj považuje nabývací cena podílu. Výdajem není ~~hodnota vkladu spočívající v provedení nebo provádění prací nebo v poskytnutí nebo poskytování služby ani~~ podíl na majetku družstva převedený v rámci transformace družstev podle zvláštního předpisu[13)] s výjimkou podílu nebo jeho části, který je náhradou podle zvláštních předpisů, [2)] a s výjimkou dalšího podílu na majetku družstva, [13)] je-li vydán ve věcném nebo nepeněžitém plnění. Při přeměně investičního fondu na otevřený podílový fond, při přeměně uzavřeného podílového fondu na otevřený podílový fond, při změně obhospodařovatele podílového fondu, při sloučení a splynutí podílových fondů a při sloučení, splynutí a rozdělení investičního fondu se za nabývací cenu akcie nebo podílového listu u téhož poplatníka považuje nabývací cena podílu na původním investičním fondu. U příjmů z převodu jmění na společníka se za výdaj považuje nabývací cena podílu nebo pořizovací cena cenných papírů, převzaté dluhy, které byly následně uhrazeny, a uhrazené vypořádání, i když k uhrazení dojde v jiném zdaňovacím období než v tom, v němž plyne příjem z převodu jmění na společníka. U příjmů z vypořádání se za výdaj považuje nabývací cena podílu nebo pořizovací cena cenných papírů.

(7) Důchod podle občanského zákoníku se považuje za základ daně (dílčí základ daně) po snížení o částku pořizovací ceny rovnoměrně rozdělenou na období pobírání důchodu. Toto období se stanoví jako střední délka života účastníka podle úmrtnostních tabulek Českého statistického úřadu v době, kdy důchod začne poprvé pobírat.

(8) Příjmem podle odstavce 1 písm. f) a g) je také kladný rozdíl mezi oceněním majetku podle zvláštního právního předpisu[1a)] a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace při zániku členství v obchodní korporaci, pokud je podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl vypořádáván v nepeněžní formě. Pokud členovi obchodní korporace při zániku jeho účasti v ní vznikne vedle práva na vypořádací podíl v nepeněžní formě současně i dluh vůči obchodní korporaci, sníží se tento kladný rozdíl o výši dluhu. Příjmy podle odstavce 1 písm. f) až ch) **a o)** s výjimkou příjmů z podílu na likvidačním zůstatku a vypořádacího podílu u společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti plynoucí ze zdrojů na území České republiky jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36). Plynou-li tyto příjmy ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (dílčím základem daně) podle § 5 odst. 2. Je-li v ceně z veřejné soutěže zahrnuta odměna za užití díla nebo výkonu, sníží se o částku připadající na tuto odměnu základ daně zdaňovaný zvláštní sazbou daně a tato částka se zahrne do příjmů uvedených v § 7. U poplatníků uvedených v § 2 odst. 2, u nichž je sportovní činnost činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, se považují přijaté ceny ze sportovních soutěží za příjmy podle § 7.

(9) Ostatními příjmy, při kterých dochází ke zvýšení majetku, jsou vždy

a) výsluhový příspěvek a odbytné u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů[3)],
b) plat prezidenta republiky a víceúčelová paušální náhrada výdajů spojených s výkonem jeho funkce podle zvláštního právního předpisu[6g)],
c) renta a víceúčelová paušální náhrada poskytovaná bývalému prezidentu republiky podle zákona o zabezpečení prezidenta republiky po skončení funkce.

§ 12

Společné příjmy a výdaje

(1) Pokud nejsou společné výdaje související se společnými příjmy ze společnosti, ~~z provozu rodinného závodu~~ nebo ze společenství jmění rozděleny mezi poplatníky stejně jako společné příjmy, mohou poplatníci uplatnit výdaje pouze v prokázané výši.

(2) Pokud nejsou příjmy a výdaje rozděleny mezi spoluvlastníky podle spoluvlastnických podílů, mohou spoluvlastníci uplatnit výdaje pouze v prokázané výši.

(3) Příjmy a výdaje plynoucí poplatníkovi ze společenství jmění s výjimkou společenství jmění dědiců za dobu jeho trvání se zahrnují do zdaňovacího období, ve kterém společenství jmění zaniklo.

~~§ 13~~

~~**Výpočet příjmů spolupracujících osob**~~

~~Příjmy dosažené při samostatné činnosti s výjimkou podílů společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti na zisku provozované za spolupráce druhého z manželů a výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení se rozdělují tak, aby podíl připadající na spolupracujícího manžela (manželku) nečinil více než 50 %; přitom částka připadající na spolupracujícího manžela (manželku), o kterou příjmy přesahují výdaje, smí činit nejvýše 540 000 Kč při spolupráci po celé zdaňovací období nebo 45 000 Kč za každý i započatý měsíc této spolupráce. V ostatních případech spolupráce manžela (manželky) a ostatních osob žijících ve společně hospodařící domácnosti s poplatníkem, popřípadě za spoluprácе jen ostatních osob žijících ve společně hospodařící domácnosti s poplatníkem, se příjmy dosažené při samostatné činnosti rozdělují na spolupracující osoby tak, aby jejich podíl na společných příjmech a výdajích činil v úhrnu nejvýše 30 %; přitom částka připadající v úhrnu na spolupracující osoby, o kterou příjmy přesahují výdaje, smí činit nejvýše 180 000 Kč při spolupráci po celé zdaňovací období nebo 15 000 Kč za každý i započatý měsíc spolupráce. U spolupracujícího manžela (manželky) a dalších spolupracujících osob musí být přitom výše podílu na společných příjmech a výdajích stejná. Příjmy a výdaje nelze rozdělovat na děti až do ukončení jejich povinné školní docházky a na děti v kalendářních měsících, ve kterých je na ně uplatňováno daňové zvýhodnění, nebo na manžela (manželku), je-li na něj (na ni) ve zdaňovacím období uplatněna sleva na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b).~~

§ 13

Příjmy a výdaje spolupracujících osob

(1) Příjmy a výdaje na jejich dosažení, zajištění a udržení při samostatné činnosti s výjimkou podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti mohou být rozděleny mezi poplatníka a s ním spolupracující osoby, kterými se rozumí

a) spolupracující manžel,
b) spolupracující osoba žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti,
c) člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu.

(2) U spolupracujících osob musí být výše podílu na příjmech a výdajích stejná. Příjmy a výdaje se rozdělují tak, aby

a) podíl příjmů a výdajů připadající na spolupracující osoby nečinil v úhrnu více než 30 % a
b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
1. za zdaňovací období nejvýše 180 000 Kč a

2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 15 000 Kč.

(3) V případě, že je spolupracující osobou pouze manžel, se příjmy a výdaje rozdělují tak, aby

a) podíl příjmů a výdajů připadající na manžela nečinil více než 50 % a
b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
1. za zdaňovací období nejvýše 540 000 Kč a
2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 45 000 Kč.

(4) Příjmy a výdaje nelze rozdělovat

a) na dítě, které nemá ukončenou povinnou školní docházku,
b) na dítě v kalendářních měsících, ve kterých je na něj uplatňováno daňové zvýhodnění na vyživované dítě,
c) na manžela, je-li na něj uplatněna sleva na manžela, a
d) na a od poplatníka, který zemřel.

§ 15

Nezdanitelná část základu daně

(1) Od základu daně lze odečíst hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého obcím, krajům, organizačním složkám státu, právnickým osobám se sídlem na území České republiky, jakož i právnickým osobám, které jsou pořadateli veřejných sbírek podle zvláštního zákona,[14e)] a to na ~~financování vědy a vzdělání, výzkumných a vývojových účelů, kultury~~ **vědu a vzdělávání, výzkumné a vývojové účely, kulturu**, školství, na policii, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat a jejich zdraví, na účely sociální, zdravotnické a ekologické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní, a politickým stranám a politickým hnutím na jejich činnost, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo provozují školy a školská zařízení a zařízení pro péči o toulavá nebo opuštěná zvířata nebo pro péči o jedince ohrožených druhů živočichů, na financování těchto zařízení, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poživateli invalidního důchodu nebo byly poživateli invalidního důchodu ke dni přiznání starobního důchodu nebo jsou nezletilými dětmi závislými na péči jiné osoby podle zvláštního právního předpisu[4j)], na zdravotnické prostředky[114)] nejvýše do částky nehrazené zdravotními pojišťovnami nebo na zvláštní pomůcky podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nejvýše do částky nehrazené příspěvkem ze státního rozpočtu, a na majetek usnadňující těmto osobám vzdělání a zařazení do zaměstnání, pokud úhrnná hodnota bezúplatných plnění ve zdaňovacím období přesáhne 2 % ze základu daně anebo činí alespoň 1000 Kč. Obdobně se postupuje u bezúplatných plnění na financování odstraňování následků živelní pohromy, ke které došlo na území členského státu Evropské unie~~, Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor**. V úhrnu lze odečíst nejvýše 15 % ze základu daně. Jako bezúplatné plnění na zdravotnické účely se hodnota jednoho odběru krve ~~bezpříspěvkového dárce~~ **nebo jejích složek dárce, kterému nebyla poskytnuta finanční úhrada výdajů spojených s odběrem krve nebo jejích složek podle zákona upravujícího specifické zdravotní služby, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem,** oceňuje částkou 2000 Kč a hodnota odběru orgánu od žijícího dárce se oceňuje částkou 20 000 Kč. Ustanovení tohoto odstavce se použije i pro bezúplatné plnění poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám se sídlem nebo bydlištěm na území jiného členského státu Evropské unie~~ než České republiky a dále na území Norska nebo~~

~~Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky**, pokud příjemce bezúplatného plnění a účel bezúplatného plnění splňují podmínky stanovené tímto zákonem. **Poskytnou-li bezúplatné plnění manželé ze společného jmění manželů, může odpočet uplatnit jeden z nich nebo oba poměrnou částí.**

(2) Bezúplatné plnění poskytnuté veřejnou obchodní společností nebo komanditní společností se posuzuje jako bezúplatné plnění poskytnuté jednotlivými společníky veřejné obchodní společnosti nebo komplementáři komanditní společnosti a rozdělují se stejně jako základ daně podle § 7 odst. 4 nebo 5.

(3) Od základu daně se odečte částka, která se rovná úrokům zaplaceným ve zdaňovacím období z úvěru ze stavebního spoření,[4a)] úrokům z hypotečního úvěru poskytnutého bankou, sníženým o státní příspěvek poskytnutý podle zvláštních právních předpisů, jakož i úvěru poskytnutého stavební spořitelnou,[56)] bankou v souvislosti s úvěrem ze stavebního spoření nebo s hypotečním úvěrem, a použitým na financování bytových potřeb, pokud se nejedná o bytovou výstavbu, údržbu ani o změnu stavby bytového domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, prováděnou v rámci činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo pro účely nájmu. Bytovými potřebami pro účely tohoto zákona se rozumí

a) výstavba bytového domu, rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, nebo změna stavby,
b) koupě pozemku za předpokladu, že na pozemku bude zahájena výstavba bytové potřeby podle písmene a) do 4 let od okamžiku uzavření úvěrové smlouvy nebo koupě pozemku v souvislosti s pořízením bytové potřeby uvedené v písmenu c),
c) koupě
    1. bytového domu,
    2. rodinného domu,
    3. rozestavěné stavby bytového domu nebo rodinného domu,
    4. jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**,
d) splacení vkladu právnické osobě jejím členem za účelem získání práva nájmu nebo jiného užívání bytu nebo rodinného domu,
e) údržba a změna stavby bytového domu, rodinného domu, bytu v nájmu nebo v užívání nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**,
f) vypořádání společného jmění manželů nebo vypořádání spoludědiců v případě, že předmětem vypořádání je úhrada podílu spojeného se získáním jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, rodinného domu nebo bytového domu,
g) úhrada za převod podílu v obchodní korporaci jejím členem uskutečněná v souvislosti s převodem práva nájmu nebo jiného užívání bytu,
h) splacení úvěru nebo zápůjčky použitých poplatníkem na financování bytových potřeb uvedených v písmenech a) až g), pokud jsou splněny podmínky pro tyto bytové potřeby.

Použije-li se nebo používá-li se bytová potřeba podle písmen a) až h) nebo její část k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu, lze odečet úroků po dobu užívání bytové potřeby k uvedeným účelům uplatnit pouze v poměrné výši.

(4) V případě, že účastníky smlouvy o úvěru na financování bytové potřeby je více zletilých osob, uplatní odpočet buď jedna z nich, anebo každá z nich, a to rovným dílem. Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. a) až c) a e), může být základ daně snížen pouze ve zdaňovacím období, po jehož celou dobu poplatník předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. a) až c) vlastnil a předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. a), c) a e) užíval k vlastnímu trvalému bydlení nebo trvalému bydlení

druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů a v případě výstavby, změny stavby nebo koupě rozestavěné stavby užíval předmět bytové potřeby k vlastnímu trvalému bydlení nebo k trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů po splnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem pro užívání staveb.[63)] Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. b), u něhož nebude splněna podmínka zahájení výstavby bytové potřeby do 4 let od okamžiku uzavření úvěrové smlouvy, nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné části základu daně zaniká a příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k této skutečnosti došlo, jsou částky, o které byl v příslušných letech z důvodu zaplacených úroků z úvěrů základ daně snížen. V roce nabytí vlastnictví však stačí, jestliže předmět bytové potřeby poplatník vlastnil ke konci zdaňovacího období. Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. d), f), g), může být základ daně snížen pouze ve zdaňovacím období, kdy poplatník byt v nájmu nebo v užívání, jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, rodinný dům nebo bytový dům získaný podle odstavce 3 písm. d), f), g) užíval k vlastnímu trvalému bydlení nebo k trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů. Úhrnná částka úroků, o které se snižuje základ daně podle odstavce 3 ze všech úvěrů poplatníků v téže společně hospodařící domácnosti, nesmí překročit 300 000 Kč. Při placení úroků jen po část roku nesmí uplatňovaná částka překročit jednu dvanáctinu této maximální částky za každý měsíc placení úroků.

(5) Od základu daně ve zdaňovacím období lze odečíst příspěvek v celkovém úhrnu nejvýše 12 000 Kč zaplacený poplatníkem na jeho

a) penzijní připojištění se státním příspěvkem podle smlouvy o penzijním připojištění se státním příspěvkem uzavřené mezi poplatníkem a penzijní společností; částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem na zdaňovací období sníženému o 12 000 Kč,
b) penzijní pojištění podle smlouvy o penzijním pojištění uzavřené mezi poplatníkem a institucí penzijního pojištění nebo na základě jinak sjednané účasti poplatníka na penzijním pojištění u instituce penzijního pojištění, za podmínky, že byla sjednána výplata plnění z penzijního pojištění až po 60 kalendářních měsících a současně nejdříve v roce dosažení věku 60 let; částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní pojištění na zdaňovací období, nebo
c) doplňkové penzijní spoření podle smlouvy o doplňkovém penzijním spoření uzavřené mezi poplatníkem a penzijní společností; částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho doplňkové penzijní spoření na zdaňovací období sníženému o 12 000 Kč**; v případě převodu prostředků účastníka z transformovaného fondu do účastnických fondů, lze odečíst částku, která se rovná součtu příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem na část zdaňovacího období a příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho doplňkové penzijní spoření na navazující část zdaňovacího období sníženou o 12 000 Kč**.

Pokud poplatníkovi jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem, penzijní pojištění nebo doplňkové penzijní spoření zaniklo bez nároku na penzi, jednorázové vyrovnání nebo jednorázové plnění z penzijního pojištění a současně bylo poplatníkovi vyplaceno odbytné nebo jiné plnění související se zánikem penzijního pojištění, nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné části základu daně zaniká a příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k tomuto zániku došlo, jsou částky, o které byl poplatníkovi v ~~příslušných~~ **uplynulých deseti** letech z důvodu zaplacených příspěvků na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem nebo penzijní pojištění nebo doplňkové penzijní spoření základ daně

snížen.

(6) Od základu daně za zdaňovací období lze odečíst poplatníkem zaplacené pojistné ve zdaňovacím období na jeho soukromé životní pojištění podle pojistné smlouvy uzavřené mezi poplatníkem jako pojistníkem a pojištěným v jedné osobě a pojišťovnou, která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území České republiky podle zvláštního právního předpisu, nebo jinou pojišťovnou usazenou na území členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru za předpokladu, že výplata pojistného plnění (důchodu nebo jednorázového plnění) je ve smlouvě sjednána až po 60 měsících od uzavření smlouvy a současně nejdříve v kalendářním roce, v jehož průběhu dosáhne poplatník věku 60 let, a u pojistné smlouvy s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití navíc za předpokladu, že pojistná smlouva s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití s pojistnou dobou od 5 do 15 let včetně má sjednanou pojistnou částku alespoň na 40 000 Kč a pojistná smlouva s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití s pojistnou dobou nad 15 let má sjednanou pojistnou částku alespoň na 70 000 Kč. U důchodového pojištění se za sjednanou pojistnou částku považuje odpovídající jednorázové plnění při dožití. V případě jednorázového pojistného se zaplacené pojistné poměrně rozpočítá na zdaňovací období podle délky trvání pojištění s přesností na dny. Maximální částka, kterou lze odečíst za zdaňovací období, činí v úhrnu 12 000 Kč, a to i v případě, že poplatník má uzavřeno více smluv s více pojišťovnami. Při nedodržení těchto podmínek z důvodu zániku pojištění nebo dodatečné změny doby trvání pojištění nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné části základu daně zaniká a příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k této skutečnosti došlo, jsou částky, o které byl poplatníkovi v ~~příslušných~~ **uplynulých deseti** letech z důvodu zaplaceného pojistného základ daně snížen, s výjimkou pojistných smluv, u nichž nebude vyplaceno pojistné plnění nebo ~~odbytné~~ **odkupné** a zároveň rezerva, kapitálová hodnota nebo odkupné bude převedeno na ~~novou~~ **jinou** smlouvu soukromého životního pojištění splňující podmínky pro uplatnění nezdanitelné části základu daně. **Od základu daně nelze odečíst tu část poplatníkem zaplaceného pojistného za soukromé životní pojištění, která je určena k investování s pojišťovanou negarantovaným plněním.**

(7) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se základ daně podle odstavců 1 až 6 sníží za zdaňovací období, pouze pokud se jedná o poplatníka, který je rezidentem členského státu Evropské unie, Norska nebo Islandu, a pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky podle § 22 činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo 6, nebo jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí.

(8) Od základu daně ve zdaňovacím období lze odečíst úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání[82a)], pokud nebyly hrazeny zaměstnavatelem ani nebyly uplatněny jako výdaj podle § 24 poplatníkem s příjmy podle § 7, nejvýše však 10 000 Kč. U poplatníka, který je osobou se zdravotním postižením, lze za zdaňovací období odečíst až 13 000 Kč, a u poplatníka, který je osobou s těžším zdravotním postižením, až 15 000 Kč.

(9) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se základ daně podle odstavců 1 až 8 sníží za zdaňovací období, pouze pokud se jedná o poplatníka, který je **daňovým** rezidentem členského státu Evropské unie, ~~Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor** a pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky podle § 22 činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo 6, nebo jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmů, z nichž

je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně ~~na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí~~.

§ 16

Sazba daně

Daň ze základu daně sníženého o nezdanitelnou část základu daně (§ 15) a o odčitatelné položky od základu daně (§ 34) zaokrouhleného na celá sta Kč dolů činí 15 %.

§ 16a

Solidární zvýšení daně

(1) Při výpočtu podle § 16 se daň zvýší o solidární zvýšení daně.

(2) Solidární zvýšení daně činí 7 % z kladného rozdílu mezi

a) součtem příjmů zahrnovaných do dílčího základu daně podle § 6 a dílčího základu daně podle § 7 v příslušném zdaňovacím období a
b) 48násobkem průměrné mzdy stanovené podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení.

(3) Vykáže-li poplatník u příjmů ze samostatné činnosti daňovou ztrátu, lze o ni pro účely odstavce 2 písm. a) snížit příjmy zahrnované do dílčího základu daně podle § 6.

§ 16b

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů fyzických osob je kalendářní rok.

ČÁST DRUHÁ

Daň z příjmů právnických osob

§ 17

Poplatníci daně z příjmů právnických osob

(1) Poplatníkem daně z příjmů právnických osob je

a) právnická osoba,
b) organizační složka státu,
c) podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
d) podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
e) fond penzijní společnosti, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí fond obhospodařovaný penzijní společností podle zákona upravujícího důchodové spoření a podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
f) svěřenský fond podle občanského zákoníku,
g) jednotka, která je podle právního řádu státu, podle kterého je založena nebo zřízena, poplatníkem.

(2) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, nebo daňovými nerezidenty.

(3) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, pokud mají na území České republiky své sídlo nebo místo svého vedení, kterým se rozumí adresa místa, ze kterého je poplatník řízen (dále jen „sídlo“). Daňoví rezidenti České republiky mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdroje na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Pokud je poplatník, který není právnickou osobou, založen nebo zřízen podle právních předpisů České republiky, má se za to, že má na území České republiky sídlo.

(4) Poplatníci jsou daňovými nerezidenty, pokud nemají na území České republiky své sídlo nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví nerezidenti mají daňovou povinnost, která se vztahuje pouze na příjmy ze zdrojů na území České republiky.

§ 17a

Veřejně prospěšný poplatník

(1) Veřejně prospěšným poplatníkem je poplatník, který v souladu se svým zakladatelským právním jednáním, statutem, stanovami, zákonem nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci jako svou hlavní činnost vykonává činnost, která není podnikáním.

(2) Veřejně prospěšným poplatníkem není

a) obchodní korporace,
b) Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář,
c) profesní komora nebo poplatník založený za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, u nichž nejsou členské příspěvky osvobozeny od daně, s výjimkou organizace zaměstnavatelů,
d) zdravotní pojišťovna,
e) společenství vlastníků jednotek a
f) nadace,
   1. která dle svého zakladatelského jednání slouží k podpoře osob blízkých zakladateli nebo
   2. jejíž činnost směřuje k podpoře osob blízkých zakladateli.

§ 17b

Základní investiční fond

(1) Základním investičním fondem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) investiční fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, jehož akcie nebo podílové listy jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu,
b) otevřený podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, je-li tato společnost fondem kolektivního investování,
c) podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, je-li tato společnost fondem kolektivního investování,
d) investiční fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy investující v souladu se svým statutem více než 90% hodnoty svého majetku do
   1. investičních cenných papírů,
   2. cenných papírů vydaných investičním fondem nebo zahraničním investičním fondem,
   3. účastí v kapitálových obchodních společnostech,

4. nástrojů peněžního trhu,
5. finančních derivátů podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
6. práv vyplývajících ze zápisu věcí uvedených v bodech 1 až 5 v evidenci a umožňujících oprávněnému přímo nebo nepřímo nakládat s touto hodnotou alespoň obdobným způsobem jako oprávněný držitel,
7. pohledávek na výplatu peněžních prostředků z účtu,
8. úvěrů a zápůjček poskytnutých investičním fondem,

e) zahraniční investiční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až d) pokud
1. je jeho domovským státem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy členský stát Evropské unie nebo stát tvořící Evropský hospodářský prostor,
2. prokáže, že je obhospodařován na základě oprávnění srovnatelného s oprávněním k obhospodařování investičního fondu vydávaného Českou národní bankou a obhospodařovatel podléhá dohledu srovnatelnému s dohledem České národní banky,
3. má statut nebo dokument srovnatelný se statutem, ze kterého lze zjistit, že se jedná o zahraniční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až d), a
4. prokáže, že se podle práva jeho domovského státu jeho příjmy ani z části nepřičítají jiným osobám.

§ 18

Obecná ustanovení o předmětu daně

(1) Předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Předmětem daně nejsou

a) příjmy získané nabytím akcií podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
b) u poplatníků, kteří mají postavení oprávněné osoby na základě zvláštního zákona,[15b)] příjmy získané s vydáním pohledávky, a to do výše náhrad podle zvláštních zákonů,[2)] do výše nároků na vydání základního podílu,[13)] a dále příjmy z vydání dalšího podílu [13)] v nepeněžní formě,
c) příjmy z vlastní činnosti Správy úložišť radioaktivních odpadů s výjimkou příjmů podléhajících zvláštní sazbě daně vybírané srážkou podle § 36 tohoto zákona,
d) příjmy plynoucí z titulu spravedlivého zadostiučinění přiznaného Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou je Česká republika povinna uhradit, nebo z titulu urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva na základě smíru nebo jednostranného prohlášení vlády ve výši, kterou se Česká republika zavázala uhradit,[1c)]
~~e) příjmy svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu a ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti,~~
~~f) majetkový prospěch~~
~~1. vydlužitele při bezúročné zápůjčce,~~
~~2. vypůjčitele při výpůjčce,~~
~~3. výprosníka při výprose,~~
e~~g~~) příjmy zdravotní pojišťovny plynoucí ve formě
1. pojistného na veřejné zdravotní pojištění,
2. pokuty uložené pojištěnci nebo plátci pojistného,

3. penále uloženého plátci pojistného,
4. přirážky k pojistnému vyměřené zaměstnavateli,
5. náhrady nákladů na hrazené zdravotní služby, které zdravotní pojišťovna vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby vůči pojištěnci,
6. úhrady plateb za výkony pracovně-lékařských služeb a specifické zdravotní péče od zaměstnavatele,
7. kauce podle právního předpisu upravujícího resortní, oborové, podnikové a další zdravotní pojišťovny,
8. návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu na uhrazení nákladů poskytnutých hrazených služeb po vyčerpání prostředků rezervního fondu v případě platební neschopnosti Všeobecné zdravotní pojišťovny,
9. účelové dotace ze státního rozpočtu,
10. pohledávky za uhrazené zdravotní služby poskytnuté v České republice cizím pojištěncům, kterými jsou fyzické osoby, za které byly zdravotní služby uhrazeny v souladu s vyhlášenými mezinárodními smlouvami o sociálním zabezpečení, s nimiž vyslovil souhlas Parlament a jimiž je Česká republika vázána, nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,

~~h~~**f**) příjmy společenství vlastníků jednotek z
1. dotací,
2. příspěvků vlastníků jednotek na správu domu a pozemku,
3. úhrad za plnění spojená s užíváním bytu a nebytových prostor.

§ 18a

Zvláštní ustanovení o předmětu daně veřejně prospěšných poplatníků

(1) U veřejně prospěšného poplatníka nejsou předmětem daně

a) příjmy z nepodnikatelské činnosti za podmínky, že výdaje (náklady) vynaložené podle tohoto zákona v souvislosti s prováděním této činnosti jsou vyšší,
b) dotace, příspěvek, podpora nebo jiná obdobná plnění z veřejných rozpočtů,
c) podpora od Vinařského fondu,
d) výnos daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění, které plynou obci nebo kraji,
e) úplata, která je příjmem státního rozpočtu za
1. převod nebo užívání státního majetku mezi organizačními složkami státu a státními organizacemi,
2. nájem a prodej státního majetku,
f) příjmy z bezúplatného nabytí věci podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

(2) U veřejně prospěšného poplatníka je předmětem daně vždy příjem

a) z reklamy,
b) z členského příspěvku,
c) v podobě úroku,
d) z nájemného s výjimkou nájmu státního majetku.

(3) U veřejně prospěšného poplatníka se splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) posuzuje za celé zdaňovací období podle jednotlivých druhů činností. Pokud jednotlivá činnost v rámci téhož druhu činnosti je prováděna jak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou nižší nebo rovny než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, tak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou vyšší než související výdaje (náklady)

vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, jsou předmětem daně příjmy z těch jednotlivých činností, které jsou vykonávány za ceny, kdy příjmy převyšují související výdaje.

(4) Veřejně prospěšný poplatník je povinen vést účetnictví tak, aby nejpozději ke dni účetní závěrky byly vedeny odděleně příjmy, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou, nebo předmětem daně jsou, ale jsou od daně osvobozeny. Obdobně to platí i pro vedení výdajů (nákladů). Pokud tato povinnost nemůže být splněna organizační složkou státu nebo obcí u jejich jednorázových rozpočtových příjmů, učiní se tak mimoúčetně v daňovém přiznání.

(5) S výjimkou příjmů z investičních dotací jsou předmětem daně všechny příjmy u veřejně prospěšného poplatníka, který je

a) veřejnou vysokou školou,
b) veřejnou výzkumnou institucí,
c) poskytovatelem zdravotních služeb**, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby,**
d) obecně prospěšnou společností,
e) ústavem.

§ 18b

Zvláštní ustanovení o předmětu daně osobních obchodních společností a jejich společníků

(1) U veřejné obchodní společnosti jsou předmětem daně pouze příjmy, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou daně; to neplatí pro účely stanovení základu daně z příjmů fyzických nebo právnických osob společníka veřejné obchodní společnosti.

(2) U společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti jsou předmětem daně také příjmy veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti.

§ 19

Osvobození od daně

(1) Od daně jsou osvobozeny

a) členský příspěvek podle stanov, statutu, zřizovacích nebo zakladatelských listin, přijatý
   1. zájmovým sdružením právnických osob, u něhož členství není nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
   2. spolkem, který není organizací zaměstnavatelů,
   3. odborovou organizací,
   4. politickou stranou nebo politickým hnutím, nebo
   5. profesní komorou s nepovinným členstvím s výjimkou Hospodářské komory České republiky a Agrární komory České republiky,
b) výnosy kostelních sbírek, příjmy za církevní úkony a příspěvky členů u registrovaných církví a náboženských společností,
c) příjem z nájemného družstevního bytu nebo družstevního nebytového prostoru a z úhrady za plnění poskytované s užíváním tohoto bytu nebo nebytového prostoru plynoucí na základě nájemní smlouvy mezi bytovým družstvem a jeho členem; obdobně to platí pro společnost s ručením omezeným a jejího společníka a pro spolek a jeho člena,
d) příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, plynoucí

1. fondu penzijní společnosti,
2. instituci penzijního pojištění, která je skutečným vlastníkem zdaňovaných příjmů podle odstavce 6, s výjimkou penzijní společnosti nebo obdobné společnosti obhospodařující fondy obdobné fondům penzijního pojištění,

e) příjmy státních fondů stanovené zvláštními předpisy,[19)]
f) příjem České národní banky a příjem Fondu pojištění vkladů,
g) výnos z operací na finančním trhu s prostředky účtu rezervy pro důchodovou reformu podle rozpočtových pravidel,
h) příjmy plynoucí z odpisu dluhů při oddlužení nebo reorganizaci provedené podle zvláštního právního předpisu [19a)], pokud jsou podle zvláštního právního předpisu [20)] zaúčtovány ve prospěch výnosů,
i) úrokové příjmy poplatníků uvedených v § 17 odst. 4, které jim plynou z dluhopisů vydávaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo Českou republikou,
j) příjmy Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, a. s., plynoucí z prodeje cenných papírů v majetku fondu,
k) podíly na zisku tichého společníka z účasti na podnikání, pokud jsou použity k doplnění vkladu sníženého o podíly na ztrátách do původní výše,
l) příjmy plynoucí v souvislosti s privatizovaným majetkem, které jsou vedeny Ministerstvem financí na zvláštních účtech podle zvláštního právního předpisu[125)] a příjmy plynoucí z nakládání s prostředky těchto zvláštních účtů na finančním trhu, a dále příjmy plynoucí z práv, která přešla ze zaniklé České konsolidační agentury na stát podle zvláštního právního předpisu, a příjmy plynoucí z práv, která přešla ze zaniklé České inkasní, s.r.o., nebo ze zrušeného Zajišťovacího fondu družstevních záložen na stát,
m) příjem Garančního fondu obchodníků s cennými papíry,
n) příjmy z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně[49)] a z úroků z přeplatků zaviněných orgánem sociálního zabezpečení,[50)]
o) příjem Zajišťovacího fondu,
p) výnos z operací s prostředky jaderného účtu na finančním trhu podle atomového zákona,
r) výnos nadace, která je veřejně prospěšným poplatníkem, z majetku vloženého do nadační jistiny a příjem z jeho prodeje, pokud tento příjem slouží jen k účelu, ke kterému byla nadace zřízena, a pokud se nejedná o příjem, který byl nadací použit v rozporu se zákonem,
s) příspěvky do fondu zábrany škod České kanceláře pojistitelů,
t) příjmy z úroků plynoucí zdravotní pojišťovně zřízené zvláštním právním předpisem nebo podle zvláštního právního předpisu[17e)] z vkladů u bank, pokud jsou vložené prostředky získány ze zdrojů veřejného zdravotního pojištění,
u) příjmy regionální rady regionu soudržnosti stanovené zvláštním právním předpisem[124)],
v) příjmy fondu Energetického regulačního úřadu z příspěvku na úhradu prokazatelné ztráty držitele licence plnícího povinnost dodávky nad rámec licence,[85)]
w) úrokové příjmy Česko-německého fondu budoucnosti,
x) úrokové příjmy plynoucí orgánu státní správy, samosprávy a subjektu pověřenému Ministerstvem financí zabezpečováním realizace programů pomoci Evropských společenství, a to z vkladu na vkladovém účtu zřízeném pro uložení prostředků poskytnutých České republice Evropskými společenstvími, a dále úrokové příjmy plynoucí orgánu státní správy a samosprávy z vkladu na vkladovém účtu zřízeném pro uložení prostředků poskytnutých České republice Světovou bankou, Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj a Evropskou investiční bankou,
y) úrokové příjmy plynoucí z prostředků veřejné sbírky[14e)] pořádané k účelům vymezeným v § 15 odst. 1 a § 20 odst. 8,
z) příjem Vinařského fondu stanovený zákonem upravujícím vinohradnictví a vinařství,

za) příjem z podpory od Vinařského fondu,
zb) příjmy plynoucí v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby poskytované podle zvláštního právního předpisu,[4h)]
~~zc) příjmy plynoucí z příspěvků výrobců podle zvláštního právního předpisu[121] provozovatelům kolektivního systému zajišťujícího zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení nebo oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu, pokud jsou zaregistrováni podle zvláštního právního předpisu[121)],~~
zc) příspěvky výrobců nebo provozovatelů solárních elektráren podle zákona upravujícího odpady plynoucí provozovatelům kolektivního systému zajišťujícího zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení nebo oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu, pokud jsou zaregistrováni podle zákona upravujícího odpady; osvobození lze uplatnit za předpokladu použití příspěvků pouze na zpracování elektroodpadů a odpadu ze solárních panelů a nezbytných nákladů souvisejících s tímto účelem s výjimkou nákladů na zřízení sběrného místa provozovatele solární elektrárny,
zd) ocenění v oblasti kultury podle zvláštních právních předpisů [12a)],
ze) příjmy z
1. podílu na zisku, vyplácené dceřinou společností, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, mateřské společnosti,
2. převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 3 nebo společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,

zf) příjmy mateřské společnosti při snížení základního kapitálu dceřiné společnosti, a to nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů společnosti podle zvláštního právního předpisu,[70)] byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk společnosti nebo fond vytvořený ze zisku**; obdobně se postupuje u příjmů mateřské společnosti z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu dceřiné společnosti**,
zg) zisk převáděný řídící nebo ovládající osobě na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy, jedná-li se o příjmy plynoucí od dceřiné společnosti mateřské společnosti,
zh) příjem mimo stojícího společníka z vyrovnání na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy, pokud je tento mimo stojící společník mateřskou společností ve vztahu k ovládané nebo řízené osobě,
zi) příjmy z podílu na zisku, plynoucí od dceřiné společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, a stálé provozovně mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4 a je umístěna na území České republiky. Toto se nevztahuje na podíly na likvidačním zůstatku, vypořádací podíly a podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci,
zj) licenční poplatky plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od
1. obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo
2. stálé provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na území České republiky,

zk) úrok z úvěrového finančního nástroje plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo od stálé provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, umístěné na území České republiky; úvěrovým finančním nástrojem

se pro účely tohoto zákona rozumí závazkový právní vztah, jehož předmětem je vrácení přenechaných nebo poskytnutých peněžních prostředků; úvěrovým finančním nástrojem je vždy

1. úvěr,
2. zápůjčka,
3. dluhopis,
4. vkladní list, vkladový certifikát a vklad jim na roveň postavený a
5. směnka, jejímž vydáním získává směnečný dlužník peněžní prostředky.

zl) výnosy z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zvláštního právního předpisu [22a)] a výnosy ze státních dluhopisů pořízených z prostředků zvláštního vázaného účtu v bance podle zvláštního právního předpisu[22a)] a vedených na samostatném účtu u České národní banky, ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři, na který Česká republika jednající prostřednictvím Ministerstva financí převede evidence Střediska cenných papírů (dále jen "centrální depozitář"), v případě, stanou-li se příjmem zvláštního vázaného účtu podle zvláštního právního předpisu[22a)],

zm) příjmy Státního ústavu pro kontrolu léčiv a Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv plynoucí z úkonů vykonávaných podle zvláštního právního předpisu,[112)]

zn) příjmy plynoucí jako náhrada za věcné břemeno vzniklé ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle zvláštního právního předpisu a příjmy plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě zvláštního právního předpisu[4c)],

zo) bezúplatný příjem vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě nebo osobou, která se stane vlastníkem nově vzniklé jednotky v tomtéž domě~~.~~**,**

zp) výnosy z operací na finančním trhu s peněžními prostředky státní pokladny podle právního předpisu upracujícího rozpočtová pravidla.

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a podle odstavců 8 až 10 se nevztahuje na

a) podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci, mateřské společnosti, není-li mateřská společnost společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,

b) příjmy z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, pokud je dceřiná společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a je v likvidaci.

(3) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, obchodní korporace, která není poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a

1. má některou z forem uvedených v předpisech Evropských společenství;[93)] tyto formy uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem a
2. podle daňových zákonů členských států Evropské unie je považována za daňového rezidenta a není považována za daňového rezidenta mimo Evropskou unii podle ustanovení smlouvy o zamezení dvojího zdanění s třetím státem a
3. podléhá některé z daní uvedených v příslušném právním předpisu Evropských společenství,[93)] které mají stejný nebo podobný charakter jako daň z příjmů. Seznam těchto daní uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem; za obchodní korporaci podléhající těmto daním se nepovažuje obchodní korporace, která je od daně osvobozena nebo si může zvolit osvobození od daně,

b) mateřskou společností obchodní korporace, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má ~~formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo~~ **některou**

z forem uvedených v předpisech Evropské unie[93)] **nebo formu** družstva nebo společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a která má nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10% podíl na základním kapitálu jiné obchodní korporace,

c) dceřinou společností obchodní korporace, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má ~~formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo~~ **některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie**[93)] **nebo formu** družstva, nebo obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na jejímž základním kapitálu má mateřská společnost nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10% podíl,

d) třetím státem stát, který není členským státem Evropské unie.

(4) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) až zi) a podle odstavce 9 lze uplatnit při splnění podmínky 10% podílu na základním kapitálu, i před splněním podmínky 12 měsíců nepřetržitého trvání podle odstavce 3, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Nebude-li splněna minimální výše podílu 10 % na základním kapitálu nepřetržitě po dobu nejméně 12 měsíců, posuzuje se osvobození od daně podle

a) odstavce 1 písm. zf) až zi) uplatněné poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 jako nesplnění jeho daňové povinnosti ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které bylo osvobození od daně uplatněno,

b) odstavce 1 písm. ze) až zh) uplatněné plátcem daně jako nesplnění povinnosti plátce daně a postupuje se podle § 38s.

(5) Osvobození podle odstavce 1 písm. zj) a zk) lze uplatnit, pokud

1. plátce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků a příjemce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků jsou osobami přímo kapitálově spojenými po dobu alespoň 24 měsíců nepřetržitě po sobě jdoucích a
2. příjemce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků je jejich skutečným vlastníkem a

3. úroky z úvěrového finančního nástroje nebo licenční poplatky nejsou přičitatelné stálé provozovně umístěné na území České republiky nebo ~~třetího státu~~ **státu, který není členským státem Evropské unie, státem tvořícím Evropský hospodářský prostor nebo Švýcarskou konfederací,** a

4. příjemci úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků bylo vydáno rozhodnutí podle § 38nb.

Osvobození lze uplatnit i před splněním podmínky uvedené v bodě 1, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Při nedodržení této podmínky se postupuje přiměřeně podle odstavce 4.

(6) Příjemce podílu na zisku, příjmu z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, úroků z úvěrového finančního nástroje a licenčních poplatků je jejich skutečným vlastníkem, pokud tyto platby přijímá ve svůj vlastní prospěch a nikoliv jako zprostředkovatel, zástupce nebo zmocněnec pro jinou osobu.

(7) Licenčním poplatkem se rozumí platba jakéhokoliv druhu, která představuje náhradu za užití nebo za poskytnutí práva na užití autorského nebo jiného obdobného práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně filmu a filmových děl, počítačového programu (software), dále práva na patent, ochrannou známku, průmyslový

vzor, návrh nebo model, plán, tajný vzorec nebo výrobní postup, nebo za výrobně technické a obchodní poznatky (know-how). Licenčním poplatkem se rozumí také příjem za nájem nebo za jakékoliv jiné využití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení.

(8) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 1 a písm. zj) a zk) lze za podmínek uvedených v odstavcích 3 až 7 pro společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, použít obdobně i pro příjmy vyplácené obchodní korporací, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem Švýcarské konfederace, Norska ~~nebo Islandu~~**, Islandu nebo Lichtenštejnska**; přitom osvobození podle odstavce 1 písm. zj) lze použít počínaje dnem 1. ledna 2011. Při využití osvobození podle tohoto odstavce se použije obdobně ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk).

(9) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) platí i pro příjmy plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 3 a společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, z podílu na zisku vypláceného obchodní korporací a z převodu podílu v obchodní korporaci, pokud tato obchodní korporace

1. je daňovým rezidentem třetího státu, se kterým má Česká republika uzavřenou účinnou smlouvu o zamezení dvojího zdanění, a
2. má právní formu se srovnatelnou právní charakteristikou jako společnost s ručením omezeným, akciová společnost nebo družstvo podle zvláštního právního předpisu[70)], a
3. je v obdobném vztahu vůči poplatníkovi, kterému příjmy z podílu na zisku nebo z převodu podílu v obchodní korporaci plynou, jako dceřiná společnost vůči mateřské společnosti za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4, a
4. podléhá dani obdobné dani z příjmů právnických osob, u níž sazba daně není nižší než 12 %, a to alespoň ve zdaňovacím období, v němž poplatník uvedený v § 17 odst. 3 o příjmu z podílu na zisku nebo z převodu podílu v obchodní korporaci účtuje jako o pohledávce v souladu se zvláštním právním předpisem [20)], a ve zdaňovacím období předcházejícím tomuto zdaňovacímu období; přitom došlo-li u obchodní korporace k zániku bez provedení likvidace, posuzuje se splnění této podmínky u právního předchůdce; za obchodní korporaci podléhající takové dani se nepovažuje obchodní korporace, která je od daně osvobozena, nebo si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od této daně.

Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle tohoto odstavce lze uplatnit, pokud příjemce příjmu z podílu na zisku nebo z převodu podílu je jejich skutečný vlastník. Výdajem vynaloženým na příjem uvedený v odstavci 1 písm. ze) bodu 2 je vždy nabývací cena tohoto podílu stanovená podle tohoto zákona. Pro stanovení výdajů (nákladů) vynaložených na příjmy (výnosy) osvobozené podle tohoto odstavce se ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) použije přiměřeně. Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 2 a podle tohoto odstavce nelze uplatnit u podílů v obchodní korporaci, které byly nabyty v rámci koupě obchodního závodu (§ 23 odst. 15).

(10) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 2 a písm. zi) a podle odstavce 9 lze za podmínek uvedených v odstavcích 3, 4 a 6 pro obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, použít obdobně i pro obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem Norska ~~nebo Islandu~~**, Islandu nebo Lichtenštejnska**. Při využití osvobození podle tohoto odstavce se použije obdobně ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk).

(11) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle odstavce 10 nelze uplatnit, pokud ~~dceřinná~~ **dceřiná** společnost nebo mateřská společnost

a) je od daně z příjmu právnických osob nebo obdobné daně osvobozena,
b) si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od daně z příjmů právnických osob nebo obdobné daně, nebo
c) podléhá dani z příjmů právnických osob nebo obdobné dani se sazbou ve výši 0 %.

(12) U akciové společnosti s proměnným základním kapitálem tvořící podfondy se podmínky podle odstavce 3 písm. b) a c) posuzují za akciovou společnost a podfondy souhrnně.

§ 19b

Osvobození bezúplatných příjmů

(1) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje bezúplatný

a) příjem z nabytí dědictví nebo odkazu,
b) příjem, pokud k němu došlo na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o pozemkových úpravách, v podobě
   1. nabytí vlastnického práva k pozemku,
   2. zřízení věcného břemene~~.~~**,**
c) příjem z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést bytovému družstvu vzniklému před 1. lednem 1992 nebo jeho právnímu nástupci,
d) příjem v podobě majetkového prospěchu, pokud v úhrnu příjmy z tohoto majetkového prospěchu od téže osoby nepřesáhnou ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, částku 100 000 Kč, u
   1. vydlužitele při bezúročné zápůjčce,
   2. vypůjčitele při výpůjčce a
   3. výprosníka při výprose,
e) příjem z nabytí majetku zdravotními pojišťovnami pro fondy veřejného zdravotního pojištění.

(2) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje bezúplatný příjem

a) obmyšleného z majetku, který
   1. byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo
   2. zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti,
b) poplatníka, který je
   1. veřejně prospěšným poplatníkem se sídlem na území České republiky, pokud je nebo bude využit pro účely vymezené v § 15 odst. 1 nebo § 20 odst. 8 nebo jeho kapitálové dovybavení~~; osvobození se nepoužije u obcí a krajů~~,
   2. veřejně prospěšným poplatníkem se sídlem na území ~~Norska, Islandu nebo jiného členského státu Evropské unie než České republiky~~ **jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky**, je-li jeho právní forma, předmět činnosti a způsob využití předmětu bezúplatného nabytí obdobný právní formě, předmětu činnosti a způsobu využití těch poplatníků, jejichž příjmy jsou osvobozeny podle bodu 1,
c) plynoucí do veřejné sbírky, na humanitární nebo charitativní účel,
d) přijatý z veřejné sbírky,
e) členského státu Evropské unie, ~~Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor**,

(3) Osvobození bezúplatných příjmů uvedených v odstavci 2 písm. b) se nepoužije, pokud ho poplatník neuplatní. Rozhodnutí poplatníka o uplatnění nebo neuplatnění osvobození bezúplatných příjmů nelze zpětně měnit.

§ 20

Základ daně a položky snižující základ daně

(1) Pro stanovení základu daně platí ustanovení § 23 až 33 a ustanovení odstavců 2 až 6.

(2) U poplatníka, u něhož dochází ke zrušení s likvidací, je základem daně v průběhu likvidace i po jejím ukončení výsledek hospodaření upravený podle § 23 až 33.

(3) Má-li dojít u investičního fondu ke změně jeho administrátora, je předchozí administrátor povinen tuto změnu oznámit správci daně nejpozději v den, kdy nastane.

(4) U komanditní společnosti se základ daně stanovený podle § 23 až 33 snižuje o částku připadající komplementářům.

(5) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí základu daně poměrná část základu daně nebo daňové ztráty veřejné obchodní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(6) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně poměrná část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

(7) Veřejně prospěšný poplatník s výjimkou obce, kraje, poskytovatele zdravotních služeb, **který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby** a profesní komory a poplatníka založeného za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, kteří nejsou organizací zaměstnavatelů, může základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 1 000 000 Kč, použije-li prostředky získané touto úsporou na dani ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, a to nejpozději ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích. Obecně prospěšná společnost a ústav musí prostředky získané touto úsporou použít v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) prováděných nepodnikatelských činností. V případě, že 30 % snížení činí méně než 300 000 Kč, lze odečíst částku ve výši 300 000 Kč, maximálně však do výše základu daně. Veřejná vysoká škola, obecně prospěšná společnost nebo ústav, které jsou soukromou vysokou školou podle zákona upravujícího vysoké školy, a veřejná výzkumná instituce mohou základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 3 000 000 Kč, použijí-li prostředky získané touto úsporou na dani v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) na vzdělávání, vědecké, výzkumné, vývojové nebo umělecké činnosti a v případě, že 30% snížení činí méně než 1 000 000 Kč, mohou odečíst částku ve výši 1 000 000 Kč, maximálně však do výše základu daně.

(8) Od základu daně sníženého podle § 34 lze odečíst hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého obcím, krajům, organizačním složkám státu, právnickým osobám se sídlem na území České republiky, jakož i právnickým osobám, které jsou pořadateli veřejných sbírek podle zvláštního zákona,[14e)] a to na ~~financování vědy a vzdělání, výzkumných a vývojových účelů, kultury~~ **vědu a vzdělávání, výzkumné a vývojové účely, kulturu**, školství, na policii, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat a jejich zdraví,

na účely sociální, zdravotnické, ekologické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní, a politickým stranám a politickým hnutím na jejich činnost, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo které provozují školy a školská zařízení a zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat, na financování těchto zařízení dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poživateli invalidního důchodu nebo byly poživateli invalidního důchodu ke dni přiznání starobního důchodu nebo jsou nezletilými dětmi závislými na péči jiné osoby podle zvláštního právního předpisu[4j)], na zdravotnické prostředky[114)] nejvýše do částky nehrazené zdravotními pojišťovnami nebo na zvláštní pomůcky podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nejvýše do částky nehrazené příspěvkem ze státního rozpočtu, a na majetek usnadňující těmto osobám vzdělání a zařazení do zaměstnání, pokud hodnota bezúplatného plnění činí alespoň 2000 Kč. Obdobně se postupuje u bezúplatného plnění na financování odstraňování následků živelní pohromy, ke které došlo na území členského státu Evropské unie, ~~Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor**. U hmotného nebo nehmotného majetku je hodnotou bezúplatného plnění nejvýše zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2) nebo hodnota zachycená v účetnictví podle zvláštního právního předpisu[20)] u ostatního majetku. V úhrnu lze odečíst nejvýše 10 % ze základu daně sníženého podle § 34. Do limitů pro tento odpočet se nezapočítávají bezúplatná plnění, která odpovídají uplatněným slevám na dílčím odvodu z loterií a jiných podobných her. Tento odpočet nemohou uplatnit ~~poplatníci, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání~~ **veřejně prospěšní poplatníci**. ~~Od základu daně nelze odečíst hodnotu bezúplatného plnění, na základě kterého plyne poskytovateli bezúplatného plnění nebo osobě s ním spojené prospěch bez poskytnutí odpovídajícího protiplnění.~~

(9) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí hodnoty bezúplatného plnění, kterou lze odečíst od základu daně podle odstavce 8, i část hodnoty bezúplatného plnění poskytnutého veřejnou obchodní společností na účely vymezené v odstavci 8, stanovená ve stejném poměru, jako se rozděluje základ daně nebo ztráta podle odstavce 5.

(10) Hodnota bezúplatného plnění poskytnutého komanditní společností na účely vymezené v odstavci 8 se rozděluje na komplementáře a komanditní společnost ve stejném poměru, v jakém se snižuje základ daně podle odstavce 4. U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí hodnoty bezúplatného plnění, kterou lze odečíst podle odstavce 8, i část hodnoty bezúplatného plnění poskytnutého komanditní společností na účely vymezené v odstavci 8, připadající komplementářům v poměru, v jakém se rozděluje na jednotlivé komplementáře základ daně nebo ztráta podle odstavce 6.

(11) Základ daně snížený podle odstavců 7 a 8 a § 34 se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů.

(12) Ustanovení odstavců 8 až 11 se použije i pro bezúplatné plnění poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám se sídlem nebo bydlištěm na území jiného členského státu Evropské unie ~~než České republiky, a dále na území Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky**, pokud příjemce bezúplatného plnění a účel bezúplatného plnění splňují podmínky stanovené tímto zákonem.

§ 20a

Poplatník daně z příjmů právnických osob, který je jen část zdaňovacího období **základním** investičním fondem, rozdělí základ daně (§ 20 odst. 1) snížený o položky podle

§ 34 s přesností na dny, a to na část

a) připadající na část zdaňovacího období, v níž byl **základním** investičním fondem, která se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů,
b) připadající na zbývající část zdaňovacího období, která se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů.

§ 20b

Samostatný základ daně

(1) Do samostatného základu daně se zahrnují veškeré příjmy z podílů na zisku, vypořádacích podílů, podílů na likvidačním zůstatku nebo jim obdobná plnění, a to ve výši včetně daně sražené v zahraničí, plynoucí poplatníkům uvedeným v § 17 odst. 3 ze zdrojů v zahraničí v příslušném zdaňovacím období. Do samostatného základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně. Jednotlivý příjem z vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku anebo z obdobného plnění zahrnovaného do samostatného základu daně se snižuje o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci. Obdobně se postupuje i u poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4, pokud příjmy z podílů na zisku, vypořádacích podílů, podílů na likvidačním zůstatku nebo jim obdobná plnění plynoucí ze zahraničí se přičítají jeho stálé provozovně umístěné na území České republiky. Toto ustanovení se nevztahuje na fondy penzijní společnosti.

(2) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, je součástí samostatného základu daně i část příjmů veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti, podle odstavce 1; přitom tato část samostatného základu se stanoví

a) u společníka veřejné obchodní společnosti ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk podle společenské smlouvy, jinak rovným dílem,
b) u komplementáře komanditní společnosti ve stejném poměru, jakým je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti na tohoto komplementáře podle zvláštního právního předpisu.

§ 20c

Obchodní majetek poplatníka daně z příjmů právnických osob

Obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů právnických osob se pro účely daní z příjmů rozumí veškerý majetek, který

a) mu patří, pokud jde o poplatníka právnickou osobu,
b) k němu patří, pokud jde o poplatníka, který není právnickou osobou.

§ 21

Sazba a výpočet daně

(1) Sazba daně činí 19 %, pokud v odstavcích 2 a 3 není stanoveno jinak. Daň se vypočte jako součin základu daně sníženého o položky snižující základ daně a o odčitatelné položky od základu daně zaokrouhleného na celé tisíce Kč dolů a sazby daně.

~~(2) Sazba daně činí 5 % ze základu daně~~

~~a) investičního fondu podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy; tato sazba daně se vztahuje na základ daně snížený o položky podle § 34, který se zaokrouhluje~~

~~na celé tisícikoruny dolů,~~

~~b) zahraničního investičního fondu, založeného v jiném členském státě Evropské unie, Norsku nebo Islandu, pokud~~

~~1. veřejně nabízí cenné papíry, shromažďuje peněžní prostředky od veřejnosti a investuje na principu rozložení rizika, přičemž tyto skutečnosti lze zjistit ze statutu, prospektu nebo obdobného dokumentu vydaného tímto fondem,~~

~~2. podléhá orgánu dohledu ve státě, ve kterém je povolen, a tuto skutečnost lze zjistit ze statutu, prospektu nebo obdobného dokumentu vydaného tímto fondem a~~

~~3. je podle daňového práva státu, ve kterém je povolen, považován za daňového rezidenta a příjmy tohoto fondu se podle daňového práva tohoto státu ani zčásti nepřičítají jiným osobám.~~

(2) Sazba daně činí u základního investičního fondu 5 %.

(3) Sazba daně činí 0 % u fondu penzijní společnosti nebo u instituce penzijního pojištění s výjimkou penzijní společnosti nebo obdobné společnosti obhospodařující fondy obdobné fondům penzijního pojištění.

(4) Sazba daně 15 % se vztahuje na samostatný základ daně podle § 20b zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů.

(5) U poplatníka daně z příjmu právnických osob, který je pouze část zdaňovacího období **základním** investičním fondem, se použije sazba daně podle odstavce 2 jen na část základu daně připadající na část zdaňovacího období, ve které byl **základním** investičním fondem, stanovenou podle § 20a.

(6) Pro stanovení daně se použije sazba daně podle předchozích odstavců účinná k prvnímu dni zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání.

§ 21a

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů právnických osob je

a) kalendářní rok,
b) hospodářský rok,
c) období od rozhodného dne fúze nebo rozdělení obchodní korporace nebo převodu jmění na ~~člena právnické osoby~~ **společníka** do konce kalendářního roku nebo hospodářského roku, ve kterém se přeměna nebo převod jmění staly účinnými, nebo
d) účetní období, pokud je toto účetní období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích 12 měsíců.

ČÁST TŘETÍ

Společná ustanovení

§ 21b

Obecná společná ustanovení o věcech

(1) Za věc, a to za věc hmotnou a movitou, se pro účely daní z příjmů považuje také

a) živé zvíře,
b) část lidského těla a
c) ovladatelná přírodní síla, se kterou se obchoduje.

(2) Ustanovení o obchodním závodu se pro účely daní z příjmů použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(3) Ustanovení tohoto zákona upravující cenné papíry se pro účely daní z příjmů obdobně použijí i pro zaknihované cenné papíry.

(4) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

(5) Ustanovení upravující zálohu se pro účely daní z příjmů obdobně použijí i na závdavek.

§ 21c

Obecná společná ustanovení o majetkových právech

(1) Pro účely daní z příjmů platí, že při plnění ze svěřenského fondu se nejdříve plní ze zisku fondu a až poté z ostatního majetku fondu.

(2) Bylo-li ujednáno, že i dárce bude navzájem obdarován, jedná se pro účely daní z příjmů o koupi nebo směnu, a to i vzhledem k tomu, oč hodnota plnění jedné strany převyšuje hodnotu plnění druhé strany.

(3) Ustanovení tohoto zákona upravující nájem se použijí i pro pacht.

§ 21d

Obecná společná ustanovení o finančním leasingu

~~(1) Finančním leasingem se pro účely daní z příjmů rozumí přenechání věci s výjimkou věci, která je nehmotným majetkem, vlastníkem k užití uživateli za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy~~

~~a) ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní za kupní cenu nebo bezúplatně na uživatele věci,~~
~~b) ujednáno právo uživatele na převod podle písmene a).~~

(1) Finančním leasingem se pro účely daní z příjmů rozumí přenechání věci s výjimkou věci, která je nehmotným majetkem, vlastníkem k užití uživateli za úplatu, pokud

a) je při vzniku smlouvy
   1. ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní za kupní cenu nebo bezúplatně na uživatele věci nebo
   2. ujednáno právo uživatele na převod podle bodu 1,
b) ke dni převodu vlastnického práva není kupní cena vyšší než zůstatková cena vypočtená ze vstupní ceny evidované u vlastníka, kterou by předmět finančního leasingu měl při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, s výjimkou případu, že by užívaná věc byla při tomto odpisování již odepsána ve výši 100 % vstupní ceny,
c) je při vzniku smlouvy ujednáno, že po dobu trvání finančního leasingu budou na uživatele převedeny
   1. užívací práva k předmětu leasingu,
   2. povinnosti spojené s péčí o předmět leasingu a

3. rizika spojená s užíváním předmětu leasingu a

d) je splněna minimální doba finančního leasingu; doba finančního leasingu se počítá ode dne, kdy byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání.

(2) Minimální dobou finančního leasingu je minimální doba odpisování hmotného majetku uvedená v § 30 odst. 1 nebo doba odpisování podle § 30a nebo 30b v okamžiku uzavření smlouvy. U hmotného majetku zařazeného v odpisové skupině 2 až 6 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu se tato doba zkracuje o 6 měsíců.

~~(2)~~**(3)** Na finanční leasing se nevztahují ustanovení tohoto zákona o nájmu.

~~(3)~~**(4)** Finanční leasing se pro účely daní z příjmů považuje od okamžiku uzavření smlouvy o finančním leasingu za nájem, pokud

a) je finanční leasing předčasně ukončen,
b) po uplynutí sjednané doby nedojde k převodu vlastnického práva na uživatele.

~~(4)~~**(5)** Přenechá-li uživatel užívající předmět finančního leasingu tento předmět k užívání jiné osobě za úplatu na základě smlouvy, považuje se tato smlouva pro účely daní z příjmů za smlouvu o nájmu.

§ 21e

Obecná společná ustanovení o osobách

(1) Bankou se pro účely daní z příjmů rozumí banka, včetně zahraniční banky.

(2) Za stát se pro účely daní z příjmů považuje také samostatná jurisdikce, která není státem.

(3) Manželem (manželkou) se pro účely daní z příjmů rozumí také partner podle zákona upravujícího registrované partnerství.

(4) Společně hospodařící domácností se pro účely daní z příjmů rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.

§ 21f

Použití ustanovení o vkladech u svěřenských fondů, fundací a ústavů

(1) Pro účely daní z příjmů se na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti hledí jako na vklad do obchodní korporace.

(2) Pro účely daní z příjmů se na vklad a vyčlenění majetku do fundace nebo ústavu hledí jako na vklad do obchodní korporace.

§ 21g

Minimální mzda

Minimální mzdou se pro účely daní z příjmů rozumí měsíční sazba minimální mzdy podle právních předpisů upravujících výši minimální mzdy

a) účinná k prvnímu dni příslušného zdaňovacího období a
b) neupravená s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti.

§ 21h

Vztah k účetním předpisům

U poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou příjmy jeho výnosy podle právních předpisů upravujících účetnictví a výdaji jeho náklady podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou poplatníků, kteří účtují v soustavě jednoduchého účetnictví.

§ 21i

Zvláštní ustanovení o vymezení dividendového příjmu

Pro účely daní z příjmů se ustanovení o podílech na zisku použijí rovněž na příslušenství investičního nástroje patřícího podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky do vedlejšího kapitálu Tier 1.

§ 22

Zdroj příjmů

(1) Za příjmy ze zdrojů na území České republiky se u poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 považují

a) příjmy z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny,
b) příjmy ze závislé činnosti (zaměstnání) s výjimkou příjmů uvedených v písmenu f) bodu 2, která je vykonávána na území České republiky nebo na palubách lodí či letadel, které jsou provozovány poplatníky uvedenými v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3,
c) příjmy ze služeb s výjimkou provádění stavebně montážních projektů, příjmy z obchodního, technického nebo jiného poradenství, řídicí a zprostředkovatelské činnosti a obdobných činností poskytovaných na území České republiky,
d) příjmy z prodeje nemovitých věcí umístěných na území České republiky a z práv s nimi spojených,
e) příjmy z užívání nemovitých věcí nebo bytů umístěných na území České republiky,
f) příjmy
    1. z nezávislé činnosti, např. architekta, lékaře, inženýra, právníka, vědce, učitele, umělce, daňového či účetního poradce a podobných profesí, vykonávané na území České republiky,
    2. z osobně vykonávané činnosti na území České republiky nebo zde zhodnocované veřejně vystupujícího umělce, sportovce, artisty a spoluúčinkujících osob, bez ohledu na to, komu tyto příjmy plynou a z jakého právního vztahu,
g) příjmy z úhrad od poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3 a od stálých provozoven poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kterými jsou
    1. náhrady za poskytnutí práva na užití nebo za užití předmětu průmyslového vlastnictví, počítačových programů (software), výrobně technických a jiných hospodářsky využitelných poznatků (know-how),
    2. náhrady za poskytnutí práva na užití nebo za užití práva autorského nebo práva příbuzného právu autorskému,
    3. podíly na zisku, vypořádací podíly, podíly na likvidačním zůstatku obchodních korporací a jiné příjmy z držby kapitálového majetku a část zisku po zdanění

vyplácená tichému společníkovi. Za podíly na zisku se pro účely tohoto ustanovení považuje i zjištěný rozdíl mezi sjednanou cenou a cenou obvyklou na trhu (§ 23 odst. 7) a dále úroky, které se neuznávají jako výdaj (náklad) podle § 25 odst. 1 písm. w) a zl), s výjimkou zjištěného rozdílu u sjednaných cen a úroků hrazených daňovému rezidentovi jiného členského státu Evropské unie ~~než České republiky nebo daňovému rezidentovi , Norska, Islandu~~ **nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky** nebo Švýcarské konfederace; podílem na zisku je i plnění ze zisku svěřenského fondu,

4. úroky a jiné výnosy z poskytnutých úvěrových finančních nástrojů a obdobné příjmy plynoucí z jiných obchodních vztahů, z vkladů a z investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu, upravujícího podnikání na kapitálovém trhu,
5. příjmy z užívání movité věci nebo její části umístěné na území České republiky,
6. odměny členů ~~statutárních orgánů a dalších~~ orgánů právnických osob bez ohledu na to, z jakého právního vztahu plynou,
7. příjmy z prodeje movitých věcí, které jsou v obchodním majetku stálé provozovny, investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu, upravujícího podnikání na kapitálovém trhu, neuvedených pod písmenem h), majetkových práv registrovaných na území České republiky,
8. výhry v loteriích, sázkách a jiných podobných hrách, výhry z reklamních soutěží a slosování, ceny z veřejných soutěží a ze sportovních soutěží,
9. výživné a důchody,
10. příjmy plynoucí společníkovi obchodní společnosti v souvislosti se snížením základního kapitálu,
11. příjmy z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
12. sankce ze závazkových vztahů,
13. příjmy ze svěřenského fondu,
14. bezúplatné příjmy,

h) příjmy z převodu podílů v obchodních korporacích, které mají sídlo na území České republiky,

i) příjmy z prodeje obchodního závodu umístěného na území České republiky.

(2) Stálou provozovnou se rozumí místo k výkonu činností poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 na území České republiky, např. dílna, kancelář, místo k těžbě přírodních zdrojů, místo prodeje (odbytiště), staveniště. Staveniště, místo provádění stavebně montážních projektů a dále poskytování činností a služeb uvedených v odstavci 1 písm. c) a f) bod 1 poplatníkem nebo zaměstnanci či osobami pro něho pracujícími se považují za stálou provozovnu, přesáhne-li jejich doba trvání šest měsíců v jakémkoliv období 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích. Jestliže osoba jedná na území České republiky v zastoupení poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 a má a obvykle zde vykonává oprávnění uzavírat smlouvy, které jsou závazné pro tohoto poplatníka, má se za to, že tento poplatník má stálou provozovnu na území České republiky, a to ve vztahu ke všem činnostem, které osoba pro poplatníka na území České republiky provádí.

(3) Příjem společníka veřejné obchodní společnosti, komplementáře komanditní společnosti nebo společníka společnosti, který je daňovým nerezidentem, plynoucí z účasti v této obchodní korporaci nebo společnosti a z úvěrového finančního nástroje poskytnutého této obchodní korporaci nebo společnosti se považuje za příjem dosahovaný prostřednictvím stálé provozovny. Pro zajištění daně z příjmů společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti platí ustanovení § 38e odst. 3.

(4) Příjmem podle odstavce 1 se rozumí i nepeněžní plnění přijaté poplatníkem.

§ 23

Základ daně

(1) Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, převyšují výdaje (náklady), a to při respektování jejich věcné a časové souvislosti v daném zdaňovacím období. ~~, s tím, že u poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou těmito příjmy jeho výnosy a těmito výdaji jeho náklady~~; rozdíl se upraví podle tohoto zákona.

(2) Pro zjištění základu daně se vychází

a) z výsledku hospodaření (zisk nebo ztráta), a to vždy bez vlivu Mezinárodních účetních standardů, u poplatníků, kteří vedou účetnictví.[20)] Poplatník, který sestavuje účetní závěrku podle Mezinárodních účetních standardů upravených právem Evropských společenství[126)] , pro účely tohoto zákona použije ke zjištění výsledku hospodaření a pro stanovení dalších údajů rozhodných pro stanovení základu daně zvláštní právní předpis [20i)]. Při stanovení základu daně se nepřihlíží k zápisům v knihách podrozvahových účtů, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Pro zjištění základu daně veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti se vychází z výsledku hospodaření upraveného o převod podílů na výsledku hospodaření společníkům veřejné obchodní společnosti nebo komplementářům komanditní společnosti. Pro zjištění základu daně u poplatníků, kteří odpisují majetek metodou komponentního odpisování podle právních předpisů upravujících účetnictví, se vychází z výsledku hospodaření bez vlivu této účetní metody odpisování,
b) z rozdílu mezi příjmy a výdaji u poplatníků, kteří nevedou účetnictví.

(3) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 2

a) se zvyšuje o
   1. částky neoprávněně zkracující příjmy,
   2. částky, které nelze podle tohoto zákona zahrnout do výdajů (nákladů),
   3. částky uplatněné v předchozích zdaňovacích obdobích nebo v obdobích, za která se podává daňové přiznání, jako osvobozený bezúplatný příjem veřejně prospěšného poplatníka nebo výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud následně došlo k porušení podmínek pro jejich osvobození nebo uplatnění jako výdaje (nákladu) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém k porušení došlo,
   4. částky, o které byl snížen výsledek hospodaření podle písmene c) bodů 1 a 2 za předchozí zdaňovací období, a to ve zdaňovacím období, kdy je oprava nesprávností v účetnictví provedena a ovlivnila výsledek hospodaření. Výsledek hospodaření se zvyšuje dále o částku, o kterou byl snížen výsledek hospodaření podle písmene c) bodu 1 za předchozí zdaňovací období, a to v tom zdaňovacím období, kdy je oprava nesprávností zaúčtována rozvahově,
   5. částky pojistného na důchodové spoření, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které je podle zvláštních právních předpisů[21)] povinen platit zaměstnanec a byly zaměstnavatelem, který vede účetnictví, sraženy, avšak neodvedeny do konce měsíce následujícího po uplynutí zdaňovacího období nebo jeho části. Pokud je daňový subjekt povinen podat podle tohoto zákona nebo zvláštního zákona daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, jsou částky pojistného na důchodové spoření, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění částkami, o které se zvýší výsledek hospodaření, nebudou-li odvedeny do termínu pro podání daňového

přiznání,

6. přijaté úhrady smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení, penále a jiných sankcí ze závazkových vztahů u věřitele, který vede účetnictví, pokud byly podle písmene b) bodu 1 položkou snižující výsledek hospodaření v předchozích zdaňovacích obdobích; přitom za přijetí úhrady se považuje i vzájemné započtení pohledávek. Věřitel, který vede účetnictví a postoupí pohledávku z těchto smluvních sankcí nebo u kterého pohledávka z těchto sankcí zanikne jiným způsobem než jejím uhrazením nebo splynutím práva s povinností u jedné osoby a její výše byla podle písmene b) bodu 1 položkou snižující výsledek hospodaření v předchozích zdaňovacích obdobích, je povinen o částku této pohledávky zvýšit výsledek hospodaření, pokud již nebyl o stejnou částku zvýšen podle bodu 2. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,
7. částku zrušené rezervy, jejíž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zvláštní právní předpis,[22a)] u poplatníka, který nevede účetnictví,
8. rozdíl mezi oceněním nepeněžitého vkladu a výší vkladu vyplácený obchodní korporací jejímu členovi nebo část tohoto rozdílu, o který nebyla snížena nabývací cena podílu (§ 24 odst. 7), a to ke dni vzniku obchodní korporace při založení nové obchodní korporace, v ostatních případech ke dni splacení vkladu. Toto se nevztahuje na poplatníky uvedené v § 2,
9. částku, o kterou byl snížen základ daně podle § 20 odst. 7, a to ve výši, která odpovídá poměru nevyčerpané úspory na dani, a to v tom zdaňovacím období, nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém došlo k porušení podmínek pro použití úspory na dani nebo k ukončení činnosti,
10. kladný rozdíl mezi vzájemnými pohledávkami zúčastněných a nástupnických obchodních korporací, u nichž dochází k zániku v důsledku přeměny splynutím osoby dlužníka a věřitele, vyloučený v zahajovací rozvaze ve prospěch vlastního kapitálu, a to u nástupnické obchodní korporace v prvním zdaňovacím období nebo období, za něž je nástupnická obchodní korporace povinna podat daňové přiznání, přičemž tento rozdíl se stanoví bez vlivu ocenění reálnou hodnotou pro účely přeměny. Tento rozdíl se snižuje o tu část pohledávky zanikající v důsledku splynutí osoby dlužníka a věřitele, která byla u věřitele odepsána do nákladů, které nebyly považovány za daňově uznatelné podle § 24. Toto ustanovení se nevztahuje na pohledávky z titulu závazkových pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení, penále a jiných sankcí ze smluvních vztahů,
11. kladný rozdíl mezi oceněním~~, a to podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku vyplácených v nepeněžní formě poplatníkovi, který je členem obchodní korporace, a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví~~ **majetku podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, kterým je vypořádáván vypořádací podíl nebo likvidační zůstatek v nepeněžní formě, a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to u poplatníka, který je členem obchodní korporace**; jestliže poplatníkovi, kterému je vypořádací podíl vyplácen, vznikne dluh vůči obchodní korporaci, sníží se vypočtený kladný rozdíl o hodnotu tohoto dluhu,
12. výši neuhrazeného dluhu zachyceného v účetnictví dlužníka odpovídajícího pohledávce, od jejíž splatnosti uplynulo ~~36~~**30** měsíců nebo se promlčela. Toto se nevztahuje na dluhy dlužníka, který je v úpadku podle zvláštního právního předpisu, [127)] a u ostatních poplatníků na dluhy z titulu cenných papírů a ostatních

investičních nástrojů, plnění ve prospěch vlastního kapitálu, úhrady ztráty obchodní korporace, úvěrů, zápůjček, ručení, záloh, smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení a jiných sankcí ze závazkových vztahů a dále na dluhy, z jejichž titulu vznikl výdaj (náklad), ale je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byl zaplacen. Toto ustanovení se dále nevztahuje na dluhy, z jejichž titulu nebyl uplatněn výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a dále na dluhy, o které vedou poplatníci rozhodčí řízení podle zvláštního právního předpisu nebo soudní řízení a nebo správní řízení podle zvláštního právního předpisu, jehož se poplatník řádně účastní a řádně a včas činí úkony potřebné k uplatnění svého práva, a to až do doby pravomocného rozhodnutí. Za dluhy se pro účely tohoto ustanovení v případě poplatníků, kteří vedou účetnictví, nepovažují dohadné položky pasivní nebo rezervy zachycené v účetnictví poplatníka v souladu se zvláštním právním předpisem[20)]. Poplatníci s příjmy podle § 7 nebo 9, kteří nevedou účetnictví a výdaje uplatňují podle § 24, zvýší rozdíl mezi příjmy a výdaji o výši neuhrazeného dluhu odpovídajícího pohledávce, od jejíž splatnosti uplynulo ~~36~~**30** měsíců nebo se promlčela, s výjimkou dluhů dlužníka, který je v úpadku podle zvláštního právního předpisu[19a),131)], a u ostatních poplatníků s výjimkou dluhů z titulu úvěrů, zápůjček, smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení a jiných sankcí nebo dluhů, které při úhradě nejsou výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, nejedná-li se o dluhy z titulu pořízení hmotného majetku a úplaty u finančního leasingu hmotného majetku,

13. částku, o kterou byl snížen základ daně podle § 34 odst. 9 a 10 v předchozích zdaňovacích obdobích, pokud poplatník pohledávku vzniklou z titulu postoupení majetkového podílu dále postoupil,
14. výši dluhu zachyceného v rozvaze, který zanikl jinak než splněním, započtením, splynutím práva s povinností u jedné osoby, dohodou, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým stejné hodnoty, nebo narovnáním, pokud nebyla podle právních předpisů upravujících účetnictví zaúčtována ve prospěch výnosů nebo se o tuto výši dluhu nezvyšuje výsledek hospodaření podle bodu 10; toto se nevztahuje na dluh, z jehož titulu vznikl výdaj (náklad), ale je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byl zaplacen,
15. částku vzniklou v důsledku změny účetní metody, **která ovlivňuje výsledek hospodaření a** která zvýšila vlastní kapitál, a to v tom zdaňovacím období, ve kterém bylo o změně účetní metody účtováno,
16. hodnotu bezúplatného příjmu poplatníka, pokud se o tomto příjmu neúčtuje ve výnosech a nejedná se o příjem osvobozený od daně nebo příjem, který není předmětem daně, nebo o příjem ve formě daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku **nebo na jeho technické zhodnocení**,
17. částku ve výši rozdílu mezi dosavadním dluhem a dluhem novým nižší hodnoty vzniklou na základě dohody, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým,
18. částku **nebo její část** uplatněnou v předchozích zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za která se podává daňové přiznání, jako odpočet na podporu odborného vzdělávání **nebo jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje**, pokud následně došlo k porušení podmínek pro jeho uplatnění, a to ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém k porušení došlo,
19. **částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, o kterou byl snížen základ daně poplatníka podle § 23 odst. 7; toto ustanovení se nepoužije pro tu část**

rozdílu, která byla mezi těmito spojenými osobami vypořádána,

b) se snižuje o

1. rozdíl, o který smluvní pokuty a úroky z prodlení, poplatky z prodlení, penále a jiné sankce ze závazkových vztahů zúčtované ve prospěch výnosů podle zvláštního právního předpisu[20)] u poplatníka, který vede účetnictví, převyšují přijaté částky v tomto zdaňovacím období. Do tohoto rozdílu nelze zahrnout částky pohledávek z těchto sankcí, které zanikly v průběhu nebo k poslednímu dni zdaňovacího období. Za zánik pohledávky se pro účely tohoto ustanovení považuje i její postoupení,
2. částky pojistného na důchodové spoření, pojistného na na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, o které byl zvýšen výsledek hospodaření u poplatníka, který vede účetnictví, podle písmene a) bodu 5, dojde-li k jejich odvedení. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace, pokud tyto částky pojistného a příspěvku odvede za poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,
3. částky dalších výdajů (nákladů), které lze uplatnit jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byly zaplaceny, dojde-li k jejich zaplacení v jiném zdaňovacím období, než ve kterém tyto náklady ovlivnily výsledek hospodaření. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace. Základ daně nelze snížit o zaplacené úroky, které nebyly výdajem (nákladem) na dosažení, udržení a zajištění příjmů z důvodů uvedených v § 25 odst. 1 písm. w),
4. částky zaúčtované podle zvláštního právního předpisu [20)] ve prospěch výnosů nebo nákladů v účetnictví společníka při nabytí akcií nebo podílu v obchodní společnosti v rámci přeměny podle zvláštního předpisu, pokud v této souvislosti nedojde ke zvýšení nabývací ceny (§ 24 odst. 7),
5. částky zaúčtované podle zvláštního právního předpisu [20)] ve prospěch výnosů nebo nákladů v účetnictví společníka při nabytí akcií tímto společníkem, pokud tyto akcie byly nově emitovány na základě zvýšení základního kapitálu podle zvláštního předpisu[131)], byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti, fond vytvořený ze zisku či jiné složky vlastního kapitálu, pokud v této souvislosti nedojde ke zvýšení nabývací ceny (§ 24 odst. 7),
6. částku vzniklou v důsledku změny účetní metody, **která ovlivňuje výsledek hospodaření a** která snížila vlastní kapitál, a to v tom zdaňovacím období, ve kterém bylo o změně účetní metody účtováno,

c) lze snížit o

1. částky, o které byly nesprávně zvýšeny příjmy,
2. částky nezahrnuté do výdajů (nákladů), které lze podle tohoto zákona do výdajů (nákladů) zahrnout,
3. částky související s rozpouštěním rezerv a opravných položek, jejichž tvorba nebyla pro daňové účely výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud jsou podle zvláštního právního předpisu [20)] zaúčtovány ve prospěch nákladů nebo výnosů,
4. oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupí majetku, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak,
5. částky ve výši záporného rozdílu mezi oceněním obchodního závodu při nabytí vkladem nebo přeměnou[131)] a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill), pokud jsou podle zvláštního právního předpisu [20)] zaúčtovány ve prospěch výnosů,
6. hodnotu dluhu zaniklého splněním, započtením nebo splynutím, o kterou byl zvýšen

výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle písmene a) bodu 12; o tuto hodnotu může snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 2 i právní nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace nebo právní nástupce poplatníka, který je fyzickou osobou, pokud u těchto právních nástupců tento dluh takovým způsobem zanikl a o hodnotu tohoto dluhu byl u poplatníka zaniklého bez provedení likvidace nebo poplatníka, který je fyzickou osobou, zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle písmene a) bodu 12. Obdobně postupují poplatníci s příjmy podle § 7 nebo 9, kteří nevedou účetnictví,

7. hodnotu odvolaného daru, a to u hmotného majetku nejvýše o zůstatkovou cenu, u ostatního majetku o částku zachycenou v účetnictví, pokud o ní není účtováno v nákladech (výdajích); základ daně lze snížit, pokud příjem obdarovaného z daru nebyl od daně osvobozen,
8. hodnotu bezúplatného příjmu poplatníka, o kterou byl zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 3 písm. a) bodu 16 ~~tohoto ustanovení~~, pokud je tento bezúplatný příjem využit k dosažení, zajištění a udržení příjmů ~~a nebylo o něm~~**, které jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozené, a o bezúplatném příjmu nebylo** účtováno v nákladech**,**
9. **hodnotu bezúplatného příjmu, s výjimkou příjmu od daně osvobozeného a příjmu, který není předmětem daně, ve formě peněžitého daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení, pokud o tomto příjmu účtoval poplatník podle právních předpisů upravujících účetnictví ve výnosech.**

Obdobně se postupuje, je-li daňové přiznání podáváno za jiné období, než je zdaňovací období.

(4) Do základu daně podle odstavce 1 se nezahrnují

a) u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2, v § 17 odst. 3 a u stálé provozovny příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně
b) příjmy, které jsou zdaňovány sazbou daně podle § 21 odst. 4,
c) příjmy z nákupu vlastních akcií pod jmenovitou hodnotu při následném snížení základního kapitálu,
d) částky, které již byly zdaněny podle tohoto zákona u téhož poplatníka nebo u poplatníka zaniklého bez provedení likvidace v případě, kdy jsou příjmem u jeho právního nástupce,
e) částky zaúčtované do příjmů (výnosů), pokud **přímo** souvisejí s výdaji (náklady) neuznanými ~~v předchozích zdaňovacích obdobích~~ jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to maximálně do výše těchto neuznaných výdajů (nákladů) v předchozích zdaňovacích obdobích. Obdobně postupují poplatníci uvedení v § 2, kteří nevedou účetnictví,
f) podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti,
g) částka zaúčtovaná do příjmů (výnosů) podle zvláštního právního předpisu,[20)] pokud souvisí s výdajem (nákladem) vynaloženým na příjem, který nebyl v předchozích zdaňovacích obdobích předmětem daně nebo byl od daně osvobozen, a to maximálně do výše tohoto souvisejícího výdaje (nákladu),
h) částka vyplacená členovi obchodní korporace z účasti v ní při snížení základního kapitálu, která snižuje nabývací cenu podílu (§ 24 odst. 7),
i) změna ocenění podílu v obchodní korporaci ekvivalencí (protihodnotou), pokud je zaúčtována podle zvláštního právního předpisu[20)] jako náklad nebo výnos. Ocenění ekvivalencí (protihodnotou) se pro účely tohoto zákona nepovažuje za ocenění reálnou

hodnotou, [20)]

j) u poplatníka uvedeného v § 17 částka zaúčtovaná ve prospěch výnosů ve výši rozdílu mezi oceněním nepeněžitého vkladu a výší vkladu vyplácená obchodní korporací jejímu členovi, pokud se o ni snižuje nabývací cena podílu,

k) změna reálné hodnoty (oceňovací rozdíl) u pohledávek, které poplatník nabyl a určil k obchodování, o kterých je účtováno jako o nákladu nebo výnosu podle zvláštního právního předpisu,[20)]

l) změna reálné hodnoty (oceňovací rozdíl) u podílu, který se v souladu se zvláštním právním předpisem[20)] oceňuje reálnou hodnotou a který by byl při převodu osvobozen podle § 19 odst. 1 písm. ze) nebo podle § 19 odst. 9,

m) rozdíl mezi hodnotou majetkových podílů stanovených podle jiného právního předpisu o transformaci družstev a vyplacenou částkou podle dohody mezi povinnou a oprávněnou osobou.

(5) Náklady (výdaje) související s druhem činnosti nebo jednotlivou činností v rámci téhož druhu činnosti, z níž dosažené příjmy nejsou předmětem daně nebo jsou předmětem daně, ale jsou od daně osvobozeny, nelze přičítat k nákladům (výdajům) souvisejícím s druhem činnosti nebo jednotlivou činností v rámci téhož druhu činnosti, z níž dosažené příjmy jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozeny.

~~(6) Za příjmy se považuje jak peněžní plnění, tak i nepeněžní plnění, oceněné podle zvláštního předpisu,[1a)] pokud tento zákon nestanoví jinak; přitom se příjmy získané směnou posuzují pro účely zákona obdobně jako příjmy získané prodejem. Nepeněžním příjmem vlastníka (pronajímatele) jsou výdaje (náklady) vynaložené nájemcem na najatém majetku se souhlasem pronajímatele nad rámec smluveného nájemného a nehrazené vlastníkem (pronajímatelem), a to:~~

~~a) ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje (náklady) uvedené v § 24 odst. 2 písm. zb) a výdaje na dokončené technické zhodnocení (§ 33), za podmínky, že o hodnotu technického zhodnocení nezvýšil vlastník (pronajímatel) vstupní cenu, ani nebylo v průběhu nájmu odpisováno nájemcem. Toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování (§ 31 odst. 1 písm. a)), nebo znaleckým posudkem,~~

~~b) ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu nebo k písemnému zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním doručenému nájemci, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje na dokončené technické zhodnocení (§ 33), které odpisoval nájemce se souhlasem vlastníka (pronajímatele). Toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování (§ 31 odst. 1 písm. a)), nebo znaleckým posudkem,~~

~~c) ve zdaňovacím období, ve kterém bylo technické zhodnocení (§ 33) uvedeno do užívání, pokud o hodnotu technického zhodnocení vlastník (pronajímatel) zvýší vstupní (zůstatkovou) cenu. Toto nepeněžní plnění se ocení ve výši výdajů (nákladů) vynaložených nájemcem.~~

(6) Za příjmy se považuje jak peněžní plnění, tak i nepeněžní plnění, oceněné podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku, pokud tento zákon nestanoví jinak; přitom se příjmy získané směnou posuzují pro účely zákona obdobně jako příjmy získané prodejem. Nepeněžní příjem

a) u vlastníka (pronajímatele) jsou výdaje (náklady) vynaložené nájemcem na najatém majetku se souhlasem pronajímatele nad rámec smluveného nájemného a nehrazené vlastníkem (pronajímatelem), a to:

1. ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje (náklady) uvedené v § 24 odst. 2 písm. zb) a výdaje na

dokončené technické zhodnocení, za podmínky, že o hodnotu technického zhodnocení nezvýšil vlastník (pronajímatel) vstupní cenu, ani nebylo v průběhu nájmu odpisováno nájemcem; toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, nebo znaleckým posudkem,

2. **ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu nebo k písemnému zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním doručenému nájemci, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje na dokončené technické zhodnocení, které odpisoval nájemce se souhlasem vlastníka (pronajímatele); toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, nebo znaleckým posudkem,**
3. **ve zdaňovacím období, ve kterém bylo technické zhodnocení uvedeno do užívání, pokud o hodnotu technického zhodnocení vlastník (pronajímatel) zvýší vstupní (zůstatkovou) cenu; toto nepeněžní plnění se ocení ve výši výdajů (nákladů) vynaložených nájemcem,**

b) u veřejně prospěšného poplatníka, pokud se jedná o bezúplatný příjem, se ocení

1. **ve výši 1 Kč v případě nabytí movité kulturní památky, sbírky muzejní povahy a předmětu kulturní hodnoty,**
2. **ve výši ocenění převzatého od účetní jednotky, která o tomto majetku naposledy účtovala, a to v případě bezúplatné změny příslušnosti k hospodaření s majetkem státu nebo svěření majetku do správy podle právního předpisu upravujícího rozpočtová pravidla územních samosprávných celků, výpůjčky nebo bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami a**
3. **reprodukční pořizovací cenou podle právních předpisů upravujících účetnictví v ostatních případech.**

(7) ~~Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložitelný, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl; to platí i v případě, kdy je cena mezi poplatníky daně z příjmů právnických osob rovna nule. Nelze-li určit cenu, která by byla sjednávána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, použije se cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku. Ustanovení věty první a druhé se nepoužije v případě uzavření smlouvy o výprose nebo o výpůjčce a v případě, kdy sjednaná výše úroků z úvěrového finančního nástroje mezi spojenými osobami je nula nebo nižší, než by byla cena sjednaná mezi nespojenými osobami, a věřitelem je daňový nerezident, člen obchodní korporace, který je daňovým rezidentem České republiky, nebo poplatníkem daně z příjmů fyzických osob.~~ **Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl. Nelze-li určit cenu, která by byla sjednávána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, použije se cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku. Ustanovení věty první a druhé se nepoužije v případě uzavření smlouvy o výprose nebo o výpůjčce a v případě, kdy sjednaná výše úroků z úvěrového finančního nástroje mezi spojenými osobami je nižší, než by byla cena sjednaná mezi nespojenými osobami, a věřitelem je daňový nerezident nebo člen obchodní korporace, který je daňovým rezidentem České republiky nebo poplatník daně z příjmů fyzických osob.** Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí

a) kapitálově spojené osoby, přitom
   1. jestliže se jedna osoba přímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob; a přitom tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob, jsou všechny tyto osoby vzájemně osobami přímo kapitálově spojenými,
   2. jestliže se jedna osoba nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob; a přitom tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob, jsou všechny tyto osoby vzájemně osobami kapitálově spojenými,

b) jinak spojené osoby, kterými jsou osoby
   1. kdy se jedna osoba podílí na vedení nebo kontrole jiné osoby,
   2. kdy se shodné osoby nebo osoby blízké podílejí na vedení nebo kontrole jiných osob, tyto jiné osoby jsou vzájemně osobami jinak spojenými. Za jinak spojené osoby se nepovažují osoby, kdy je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob,
   3. ovládající a ovládaná a také osoby ovládané stejnou ovládající osobou,
   4. blízké,
   5. které vytvořily právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty.

Podíl na základním kapitálu nebo podíl s hlasovacím právem ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, se stanoví jako aritmetický průměr měsíčních stavů. Účast v kontrolní komisi nebo obdobném kontrolním orgánu a provádění kontroly za úplatu se nepovažuje za podílení se na kontrole.

(8) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji, z něhož se vychází pro zjištění základu daně za zdaňovací období (část zdaňovacího období) předcházející dni ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, ukončení nájmu nebo zahájení likvidace, se upraví

a) u poplatníků uvedených v § 17, kteří vedou účetnictví, o zůstatky vytvořených rezerv[22a)] a opravných položek, výnosů příštích období, výdajů příštích období, příjmů příštích období a nákladů příštích období, které nebudou prokazatelně zúčtovány v období likvidace,[20)]
b) u poplatníků uvedených v § 2
   1. pokud vedou účetnictví, o zůstatky vytvořených rezerv [22a)] a opravných položek, záloh, které by byly zúčtovány prostřednictvím účtů nákladů a výnosů, pokud o částkách z daného titulu nebylo zároveň účtováno prostřednictvím dohadných účtů, výnosů příštích období, výdajů příštích období, příjmů příštích období a nákladů příštích období; avšak nájemné a úplata u finančního leasingu hmotného majetku se do základu daně zahrne pouze v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období do ukončení ~~podnikatelské činnosti~~ **činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti** a do ukončení nájmu,
   2. pokud vedou daňovou evidenci, o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem [s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y)] a hodnotu dluhů, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou přijatých a zaplacených záloh, o cenu nespotřebovaných zásob a o zůstatky vytvořených rezerv;[22a)] přitom úplata z finančního leasingu se do základu daně zahrne pouze v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období do ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo do ukončení nájmu. Do základu daně se zahrne při dalším prodeji nespotřebovaných zásob již zahrnutých do základu daně pouze rozdíl, o který

převyšuje cena, za kterou byly nespotřebované zásoby prodány, cenu nespotřebovaných zásob zahrnutých do základu daně. Obdobně se postupuje u poplatníků, kteří měli příjmy z nájmu (§ 9) a kteří nevedou účetnictví, ale výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatňují nebo uplatňovali v prokázané výši,

3. v případech, kdy poplatník uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 nebo podle § 9 odst. 4, o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem [s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y)].

Stejným způsobem postupují poplatníci uvedení v § 2, pokud v průběhu zdaňovacího období přeruší činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, (§ 7) nebo nájem (§ 9), a činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, (§ 7) nebo nájem (§ 9) nezahájí do termínu pro podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období, ve kterém byly činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti,(§ 7) nebo nájem (§ 9) přerušeny. Stejným způsobem dále postupují poplatníci uvedení v § 2 při změně způsobu uplatňování výdajů podle § 24 na způsob podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 anebo při zahájení účtování, nebo při zahájení vedení daňové evidence nebo zahájení vedení záznamů o příjmech a výdajích. Stejným způsobem postupuje osoba spravující pozůstalost při skončení řízení o pozůstalosti. Základ daně (dílčí základ daně) se upraví za zdaňovací období předcházející zdaňovacímu období, ve kterém ke změně způsobu uplatňování výdajů došlo; v tomto případě se má za to, že poplatník není v prodlení, jestliže podá dodatečné daňové přiznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové přiznání k dani za zdaňovací období, ve kterém ke změně uplatňování výdajů došlo.

(9) U poplatníků, kteří vedou účetnictví, se výsledek hospodaření neupravuje o oceňovací rozdíl ze změny reálné hodnoty podle zvláštního právního předpisu[20)]

a) cenného papíru s výjimkou směnek, kmenových listů a s výjimkou uvedenou v § 23 odst. 4 písm. l),
b) derivátu a části majetku a dluhu zajištěného derivátem,
c) povinnosti vrátit cenný papír, který poplatník zcizil a do okamžiku ocenění jej nezískal zpět,
d) finančního umístění a technických rezerv u poplatníků, kteří mají povolení k provozování pojišťovací nebo zajišťovací činnosti podle zvláštního právního předpisu.

(10) Pro zjištění základu daně se vychází z účetnictví vedeného podle zvláštního předpisu,[20)] pokud zvláštní předpis nebo tento zákon nestanoví jinak anebo pokud nedochází ke krácení daňové povinnosti jiným způsobem.

(11) U stálé provozovny (§ 22 odst. 2) nemůže být základ daně nižší nebo daňová ztráta vyšší, než jaké by dosáhl z téže nebo podobné činnosti vykonávané za obdobných podmínek poplatník se sídlem či bydlištěm na území České republiky. Ke stanovení může být použito poměru zisku nebo ztráty k nákladům nebo hrubým příjmům u srovnatelných poplatníků nebo činností, srovnatelné výše obchodního rozpětí (provize) a jiných srovnatelných údajů. Rovněž lze použít metody rozdělení celkových zisků nebo ztrát zřizovatele stálé provozovny jeho různým částem.

(12) Ustanovení předchozích odstavců platí i pro poplatníky uvedené v § 2, pokud není v § 5 stanoveno jinak.

(13) Při vložení pohledávky, o které nebylo účtováno a nebyl o ni snížen základ daně, do obchodní korporace a při postoupení pohledávky, o které nebylo účtováno a nebyl o ni snížen základ daně, s výjimkou pohledávky podle § 33a zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, je příjmem hodnota této pohledávky, a to i v případě, že se jedná o pohledávku postoupenou nebo pohledávku vloženou za cenu nižší,

než je její hodnota. Pokud byla pohledávka postoupena za cenu vyšší, než je její hodnota, je příjmem tato vyšší cena. Při postoupení pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y) je příjmem částka, za kterou byly pohledávky postoupeny. Toto ustanovení se nevztahuje na pohledávku vzniklou z titulu příjmu, který není předmětem daně, nebo je od daně osvobozen.

(14) Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví u poplatníka s příjmy podle § 7 lze hodnotu zásob a pohledávek, které poplatník evidoval v době zahájení vedení účetnictví, zahrnout do základu daně buď jednorázově v době zahájení vedení účetnictví nebo postupně po 9 následujících zdaňovacích období, počínaje zdaňovacím obdobím zahájení vedení účetnictví. Ukončí-li nebo přeruší-li poplatník činnost nebo ukončí-li vedení účetnictví, nebo vloží-li pohledávky nebo zásoby do obchodní korporace, anebo změní-li způsob uplatňování výdajů podle § 24 na uplatňování výdajů podle § 7 odst. 7 před uplynutím doby zahrnování zásob a pohledávek do základu daně, zvýší ve zdaňovacím období, ve kterém byla činnost přerušena nebo ukončena nebo ve kterém bylo ukončeno vedení účetnictví, nebo ve kterém vložil pohledávky nebo zásoby do obchodní korporace anebo ve kterém uplatňoval výdaje podle § 24 před změnou způsobu uplatňování výdajů podle § 7 odst. 7, základ daně o hodnotu zásob a pohledávek, které nezahrnul do základu daně.

(15) Do základu daně se zahrnuje i rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého koupí a souhrnem ocenění jeho jednotlivých složek majetku v účetnictví prodávajícího sníženým o převzaté dluhy (dále jen "oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu"). Kladný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu se zahrnuje do výdajů (nákladů) rovnoměrně během 180 měsíců, a to v poměrné výši připadající na počet měsíců v příslušném zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání. Záporný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu je částkou zvyšující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji rovnoměrně během 180 měsíců, a to v poměrné výši připadající na počet měsíců v příslušném zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, pokud nebyl ve stejné výši podle zvláštního právního předpisu[20)] součástí příjmů (výnosů). Neodepsanou část záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu je poplatník povinen zahrnout do základu daně při vyřazení poslední složky dlouhodobého nehmotného majetku nebo hmotného majetku; obdobně lze postupovat i u neodepsané části kladného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu. Při postupném vyřazování majetku tvořícího koupený obchodní závod se oceňovací rozdíl nemění. Při pachtu obchodního závodu, jehož propachtovatel odpisoval oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu, může pachtýř na základě písemné smlouvy s propachtovatelem pokračovat v zahrnování tohoto oceňovacího rozdílu do základu daně obdobně po dobu trvání pachtu. Při fúzi nebo při převodu jmění na společníka nebo při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace zaniká, se neodepsaná část kladného nebo záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu zahrne do základu daně zanikající obchodní korporace, pokud nebylo dohodnuto, že nástupnická obchodní korporace pokračuje v zahrnování do základu daně obdobně, jako by k přeměně nedošlo. Při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace zaniká a nástupnická obchodní korporace pokračuje v zahrnování kladného nebo záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu do základu daně, může nástupnická obchodní korporace tento oceňovací rozdíl zahrnovat do základu daně pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace nezaniká, je kladný nebo záporný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu zahrnován do základu daně rozdělované obchodní korporace a do základu daně nástupnické obchodní korporace pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria.

Kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého koupí a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill) se zahrnuje do základu daně obdobně jako oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu.

(16) Při prodeji obchodního závodu poplatníkem, který nevede účetnictví, vstupuje do základu daně příjem z prodeje a hodnota všech postupovaných dluhů. Jsou-li součástí prodeje obchodního závodu i zásoby uplatněné jako výdaj, zvýší se základ daně o rozdíl mezi hodnotou zásob a jejich cenou stanovenou při prodeji. Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely tohoto ustanovení hodnotou dluhů, jedná-li se o zdanitelné plnění podléhající dani z přidané hodnoty se sníženou nebo základní sazbou, hodnota včetně daně z přidané hodnoty. Pro účely tohoto ustanovení se nepoužije ustanovení odstavce 13.

(17) Při nabytí majetku a dluhů poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 nebo stálou provozovnou poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky vkladem, převodem obchodního závodu, fúzí obchodních korporací nebo rozdělením obchodní korporace od poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 nebo při přemístění majetku a dluhů ze zahraničí do stálé provozovny poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4 na území České republiky se pro přepočet hodnoty majetku a dluhů na české koruny použijí kursy devizového trhu vyhlášené Českou národní bankou ke dni převodu vlastnictví u majetku nabytého vkladem nebo převodem obchodního závodu nebo k rozhodnému dni u majetku nabytého fúzí obchodních korporací nebo rozdělením obchodní korporace od poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, a to bez přihlédnutí k oceňovacím rozdílům vyplývajícím z přecenění majetku a dluhů v souladu s právními předpisy příslušného státu (dále jen „přepočtená zahraniční cena“). Stejný kurs se použije pro přepočet hodnoty uplatněných odpisů, opravných položek, daňové ztráty, rezerv, odčitatelných položek a obdobných položek uplatněných podle příslušných právních předpisů v zahraničí vztahujících se k nabytému majetku a dluhům. Přepočtená zahraniční cena se použije také pro účely uvedené v § 24 odst. 11.

(18) U veřejně prospěšných poplatníků se při přechodu z vedení účetnictví na jednoduché účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. U těchto poplatníků se při přechodu z jednoduchého účetnictví na vedení účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.

Společný systém zdanění při převodu obchodního závodu, výměně podílů, fúzi a rozdělení

§ 23a

Převod obchodního závodu na obchodní ~~společnost~~ korporaci

~~(1) Převodem obchodního závodu na obchodní společnost se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém obchodní společnost převádí, bez toho, aby zanikla (dále jen "převádějící obchodní společnost"), obchodní závod, na jinou obchodní společnost (dále jen "přijímající obchodní společnost") tak, že za převedený obchodní závod získá převádějící obchodní společnost podíl v přijímající obchodní společnosti nebo se zvýší její vklad do základního kapitálu přijímající obchodní společnosti.~~

(1) Převodem obchodního závodu na obchodní korporaci se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém obchodní korporace převádí bez toho, aby zanikla (dále jen „převádějící obchodní korporace“), obchodní závod, na jinou obchodní korporaci (dále jen „přijímající obchodní korporace“) tak, že za převedený obchodní

závod získá převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci nebo se zvýší její vklad do základního kapitálu přijímající obchodní korporace

(2) Nabývací cenou podílu v přijímající obchodní ~~společnosti~~ **korporaci** je cena převedeného obchodního závodu, jak byl oceněn pro nepeněžitý vklad podle zvláštního právního předpisu, v ostatních případech cena určená podle ~~zvláštního právního předpisu.[1a)]~~ **právního předpisu upravujícího oceňování majetku.**

(3) Příjmy (výnosy) vzniklé u převádějící obchodní ~~společnosti~~ **korporace** při převodu obchodního závodu v souvislosti s oceněním převedeného majetku a dluhů pro účely převodu obchodního závodu se nezahrnují do základu daně.

(4) Přijímající obchodní ~~společnost~~ **korporace** nebo přijímající obchodní ~~společnost~~ **korporace** prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky pokračuje v odpisování započatém převádějící obchodní ~~společností~~ **korporací** u převedeného hmotného majetku a nehmotného majetku, který lze odpisovat podle tohoto ~~zákona. Je-li~~ **zákona; je-li** převádějící obchodní ~~společnost~~ **korporace** poplatníkem ~~uvedeným v § 17 odst. 4~~**, který je daňovým nerezidentem** a tento hmotný majetek a nehmotný majetek nebyl součástí stálé provozovny na území České republiky, pro stanovení odpisů u přijímající obchodní ~~společnosti~~ **korporace** se použije obdobně ustanovení § 32c.

(5) Přijímající obchodní ~~společnost~~ **korporace** nebo přijímající obchodní společnost prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky je oprávněna

~~a) převzít rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem, vytvořené převádějící obchodní společností podle zvláštního právního předpisu[22a)] za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní společnost, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil, a pokračovat v jejich tvorbě podle zvláštního právního předpisu[22a)]; přitom je-li převádějící obchodní společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle zvláštního právního předpisu[22a)] pro poplatníky uvedené v § 17 odst. 3 a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle zvláštního právního předpisu[22a)];~~

~~b) převzít daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty vyměřené převádějící obchodní společnosti, která souvisí s převedeným obchodním závodem a dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně převádějící obchodní společností. Tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání za které byla daňová ztráta převádějící obchodní společnosti vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem. Neprokáže-li poplatník, jaká část daňové ztráty se vztahuje k převedenému obchodnímu závodu, stanoví se tato část daňové ztráty podle poměru hodnoty převedeného majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní společnosti podle zvláštního právního předpisu[20)] bezprostředně před převodem snížené o převedené dluhy při převodu obchodního závodu a hodnoty veškerého majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní společnosti podle zvláštního právního předpisu[20)] snížené o veškeré dluhy převádějící obchodní společnosti bezprostředně před provedením převodu; přitom je-li převádějící obchodní společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla převádějící obchodní společnosti v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně převádějící obchodní společnosti nebo jiné obchodní společnosti,~~

~~maximálně však do výše, do které by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby převádějící obchodní společnost byla ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3,~~

~~c) převzít položky odčitatelné od základu daně vztahující se k převedenému obchodnímu závodu, na něž vznikl nárok převádějící obchodní společnosti podle § 34 odst. 4, 6, 9 a 10, a 5 a které dosud nebyly uplatněny převádějící obchodní společností, za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní společnost, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil; přitom je-li převádějící obchodní společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše stanovené a za podmínek stanovených tímto zákonem.~~

a) převzít rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem, vytvořené převádějící obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek,

b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, která souvisí s převedeným obchodním závodem a dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně převádějící obchodní korporací; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta převádějící obchodní korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; neprokáže-li poplatník, jaká část daňové ztráty se vztahuje k převedenému obchodnímu závodu, stanoví se tato část daňové ztráty podle poměru hodnoty převedeného majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví bezprostředně před převodem snížené o převedené dluhy při převodu obchodního závodu a hodnoty veškerého majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví snížené o veškeré dluhy převádějící obchodní korporace bezprostředně před provedením převodu; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla převádějící obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně převádějící obchodní korporace nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, do které by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby převádějící obchodní korporace byla ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,

c) převzít položky odčitatelné od základu daně vztahující se k převedenému obchodnímu závodu, na něž vznikl nárok převádějící obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5, a které dosud nebyly uplatněny převádějící obchodní korporací, za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem, a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(6) Ustanovení odstavců 2, 3 a 5 se použijí, pokud

a) převádějící obchodní ~~společnost~~ **korporace** i přijímající obchodní ~~společnost~~ **korporace** jsou poplatníky ~~uvedenými v § 17 odst. 3~~**, kteří jsou daňovými rezidenty** a mají formu akciové společnosti~~ nebo společnosti s ručením omezeným~~**, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva** anebo evropské družstevní společnosti [35g)],

b) převádějící obchodní ~~společnost~~ **korporace** je obchodní ~~společností~~ **korporací**, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky a přijímající obchodní ~~společnost~~ **korporace** je poplatníkem ~~uvedeným v § 17 odst. 3~~**, který je daňovým rezidentem** a má formu akciové společnosti**, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva**~~ nebo společnosti s ručením omezeným~~ anebo evropské družstevní společnosti[35g)], nebo

c) převádějící obchodní ~~společnost~~ **korporace** je poplatníkem ~~uvedeným v § 17 odst. 3~~**, který je daňovým rezidentem** a má formu akciové společnosti, ~~nebo společnosti s ručením omezeným~~**, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva** anebo evropské družstevní společnosti[35g)] nebo je obchodní ~~společností~~ **korporací**, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a přijímající obchodní ~~společnost~~ **korporace** je obchodní ~~společností~~ **korporací**, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky a převedený majetek a dluhy jsou po převodu součástí stálé provozovny přijímající obchodní ~~společnosti~~ **korporace** umístěné na území České republiky.

§ 23b

Výměna podílů

~~(1) Výměnou podílů se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém jedna obchodní společnost (dále jen "nabývající obchodní společnost") získá podíl v jiné obchodní společnosti (dále jen "nabytá obchodní společnost") v rozsahu, který představuje většinu hlasovacích práv nabyté obchodní společnosti, a to tak, že poskytne společníkům nabyté obchodní společnosti za podíl v nabyté obchodní společnosti podíl v nabývající obchodní společnosti s případným doplatkem na dorovnání. Většinou hlasovacích práv se rozumí více než 50 % všech hlasovacích práv. Nabytí podílu v nabyté obchodní společnosti provedené nabývající obchodní společností prostřednictvím obchodníka s cennými papíry nebo osoby s obdobným postavením v zahraničí se posuzuje jako jedna transakce, a to za předpokladu, že se uskuteční v rámci šestiměsíčního období.~~

(1) Výměnou podílů se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém jedna obchodní korporace (dále jen „nabývající obchodní korporace“) získá podíl v jiné obchodní korporaci (dále jen „nabytá obchodní korporace“) v rozsahu, který představuje většinu hlasovacích práv nabyté obchodní korporace, a to tak, že poskytne společníkům nabyté obchodní korporace za podíl v nabyté obchodní korporaci podíl v

nabývající obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání. Většinou hlasovacích práv se rozumí více než 50 % všech hlasovacích práv. Nabytí podílu v nabyté obchodní korporaci provedené nabývající obchodní korporací prostřednictvím obchodníka s cennými papíry nebo osoby s obdobným postavením v zahraničí se posuzuje jako jedna transakce, a to za předpokladu, že se uskuteční v rámci šestiměsíčního období.

(2) Doplatkem na dorovnání se při výměně podílů rozumí platba poskytnutá bývalým majitelům podílu v nabyté obchodní ~~společnosti~~ **korporaci** k podílu v nabývající obchodní ~~společnosti~~ **korporaci** při výměně podílů, jež nesmí přesáhnout 10 % jmenovité hodnoty všech podílů v nabývající obchodní ~~společnosti~~ **korporaci**, nebo nelze-li určit jmenovitou hodnotu podílu v nabývající obchodní ~~společnosti~~ **korporaci**, 10 % účetní hodnoty všech podílů v nabývající obchodní ~~společnosti~~ **korporaci**.

~~(3) Nabývací cenou podílu v nabývající obchodní společnosti je u společníka nabyté obchodní společnosti hodnota, jakou měl podíl v nabyté obchodní společnosti pro účely tohoto zákona v době výměny. Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nabývající obchodní společnosti, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka uvedeného v § 2.~~

~~(4)Příjmy (výnosy) vzniklé u společníka nabyté obchodní společnosti z důvodu přecenění podílu v nabyté obchodní společnosti při převodu podílu se nezahrnují při výměně podílů do základu daně. Toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání.~~

~~(5)Nabývací cena podílu v nabyté obchodní společnosti se u nabývající obchodní společnosti stanoví jako jejich reálná hodnota podle zvláštního právního předpisu.~~ [20)]

(3) Nabývací cenou podílu v nabývající obchodní korporaci je u společníka nabyté obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v nabyté obchodní korporaci pro účely tohoto zákona v době výměny; Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nabývající obchodní korporaci, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka daně z příjmů fyzických osob.

(4) Příjmy (výnosy) vzniklé u společníka nabyté obchodní korporace z důvodu přecenění podílu v nabyté obchodní korporaci při převodu podílu se nezahrnují při výměně podílů do základu daně; Toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání.

(5) Nabývací cena podílu v nabyté obchodní korporaci se u nabývající obchodní korporace stanoví jako jejich reálná hodnota podle právních předpisů upravujících účetnictví.

(6) Ustanovení odstavců 3 až 5 se použijí, pokud nabývající obchodní ~~společnost~~ **korporace** i nabytá obchodní ~~společnost~~ **korporace** jsou poplatníky ~~uvedenými v § 17 odst. 3, kteří~~**, kteří jsou daňovými rezidenty a** mají formu akciové společnosti ~~nebo společnosti s ručením omezeným~~ **společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva** anebo evropské družstevní společnosti**,**[35g)] nebo jsou obchodními ~~společnostmi~~ **korporacemi**, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie než České republiky a společník nabyté ~~obchodní společnosti~~ **obchodní korporace.**

a) je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, nebo
b) není poplatníkem ~~uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3,~~**, který je daňovým rezidentem** ale držel podíl v nabyté obchodní ~~společnosti~~ **korporaci** a drží podíl v nabývající obchodní ~~společnosti~~ **korporaci** prostřednictvím stálé provozovny, umístěné na území České republiky.

§ 23c

Fúze a rozdělení obchodních ~~společností~~ korporací

~~(1) Fúzí obchodních společností se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém~~

~~a) veškerý majetek a dluhy jedné nebo více obchodních společností, která zaniká a je zrušena bez likvidace (dále jen "zanikající obchodní společnost"), přechází na jinou existující obchodní společnost (dále jen "nástupnická existující obchodní společnost"), přičemž společníci zanikající obchodní společnosti zpravidla nabudou podíl v nástupnické existující obchodní společnosti s případným doplatkem na dorovnání,~~

~~b) veškerý majetek a dluhy dvou nebo více zanikajících obchodních společností přechází na nově vzniklou obchodní společnost (dále jen "nástupnická založená obchodní společnost"), kterou tyto zanikající obchodní společnosti založily, přičemž společníci zanikajících obchodních společností nabudou podíl v nástupnické založené obchodní společnosti s případným doplatkem na dorovnání,~~

~~c) veškerý majetek a dluhy zanikající obchodní společnosti přechází na jinou obchodní společnost, která je jediným společníkem zanikající obchodní společnosti (dále jen "nástupnická obchodní společnost, která je jediným společníkem").~~

(1) Fúzí obchodních korporací se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

a) veškeré jmění jedné nebo více obchodních korporací, která zaniká a je zrušena bez likvidace (dále jen „zanikající obchodní korporace“), přechází na jinou existující obchodní korporaci (dále jen „nástupnická existující obchodní korporace“), přičemž společníci zanikající obchodní korporace zpravidla nabydou podíl v nástupnické existující obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,

b) veškeré jmění dvou nebo více zanikajících obchodních korporací přechází na nově vzniklou obchodní korporaci, kterou tyto zanikající obchodní korporace založily (dále jen „nástupnická založená obchodní korporace“), přičemž společníci zanikajících obchodních korporací nabudou podíl v nástupnické založené obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,

c) veškeré jmění zanikající obchodní korporace přechází na jinou obchodní korporaci, která je jediným společníkem zanikající obchodní korporace (dále jen „nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem“).

(2) Rozdělením obchodní ~~společnosti~~ **korporace** se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

a) veškerý majetek a dluhy zanikající obchodní ~~společnosti~~ **korporace** přechází na 2 nebo více existujících nebo nově vzniklých obchodních ~~společností~~ **korporací** (dále jen "nástupnické obchodní ~~společnosti~~ **korporace** při rozdělení"), přičemž společníci zanikající obchodní ~~společnosti~~ **korporace** zpravidla nabudou podíl v nástupnických obchodních ~~společnostech~~ **korporacích** při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání, nebo

~~b) vyčleněná část jmění obchodní společnosti, která nezaniká (dále jen „rozdělovaná obchodní společnost“), přechází na jednu nebo více nástupnických obchodních společností při rozdělení, přičemž společníci rozdělované obchodní společnosti zpravidla nabudou podíl v nástupnické obchodní společnosti při rozdělení nebo nástupnických obchodních společnostech při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.~~

b) vyčleněná část jmění obchodní korporace, která nezaniká (dále jen „rozdělovaná obchodní korporace“), přechází na jednu nebo více nástupnických obchodních korporací při rozdělení, přičemž společníci rozdělované obchodní korporace

zpravidla nabudou podíl v nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo nástupnických obchodních korporacích při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.

(3) Za fúzi obchodních ~~společností~~ **korporací** a rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace** se považují také přeměny obchodní ~~společnosti~~ **korporace** podle ~~zvláštního právního předpisu,~~[131)] **právního předpisu upravujícího přeměny obchodních společností a družstev**, přitom převod jmění na společníka se považuje za fúzi obchodních ~~společností~~ **korporací**, pouze jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c).

(4) Příjmy (výnosy) nástupnické existující obchodní ~~společnosti~~ **korporace**, nástupnické založené obchodní ~~společnosti~~ **korporace**, nástupnické obchodní ~~společnosti~~ **korporace**, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní ~~společnosti~~ **korporace** při rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace** vzniklé z důvodu přecenění majetku a dluhů pro účely fúze obchodních ~~společností~~ **korporací** nebo rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace** se nezahrnují do základu daně.

(5) Příjmy (výnosy) společníka zanikající nebo rozdělované ~~obchodní společnosti~~ **obchodní korporace** vzniklé z důvodu přecenění majetku a dluhů pro účely fúze obchodních ~~společností~~ **korporací** nebo rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace** se nezahrnují do základu ~~daně. Toto~~ **daně, toto** se nevztahuje na doplatek na ~~dorovnání. Ustanovení~~ **dorovnání; ustanovení** tohoto odstavce se použije, pokud zanikající nebo rozdělovaná obchodní ~~společnost~~ **korporace** i nástupnická existující obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická založená obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace**, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace** při rozdělení jsou daňovými rezidenty České republiky, kteří mají formu akciové společnosti**,** ~~nebo společnosti s ručením omezeným~~ **společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva** anebo evropské družstevní společnosti, nebo jsou obchodními ~~společnostmi~~ **korporacemi**, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a společník zanikající nebo rozdělované obchodní ~~společnosti~~ **korporace.**

a) je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, nebo
b) není poplatníkem ~~uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3~~, **který je daňovým rezidentem** ale drží podíl v rozdělované obchodní ~~společnosti~~ **korporaci** nebo držel podíl v zanikající obchodní ~~společnosti~~ **korporaci** a drží podíl v nástupnické existující obchodní ~~společnosti~~ **korporaci**, nástupnické založené obchodní ~~společnosti~~ **korporaci**, nástupnické obchodní ~~společnosti~~ **korporaci**, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní ~~společnosti~~ **korporaci** při rozdělení prostřednictvím stálé provozovny umístěné na území České republiky.

~~(6) Nabývací cenou podílu v nástupnické existující obchodní společnosti, nástupnické založené obchodní společnosti, nástupnické obchodní společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní společnosti při rozdělení získaného při fúzi obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti je u společníka zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti hodnota, jakou měl podíl v zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti pro účely tohoto zákona ke dni předcházejícímu rozvahový den před rozhodným dnem fúze nebo rozdělení. Nabývací cena podílu u společníka zanikající obchodní společnosti při rozdělení nebo rozdělované obchodní společnosti se rozdělí na nabývací cenu podílu na rozdělované obchodní společnosti a na nabývací cenu podílu na nástupnické obchodní společnosti při rozdělení nebo na nabývací ceny podílů na nástupnických obchodních společnostech při rozdělení na základě ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v~~

~~nástupnické existující obchodní společnosti, nástupnické založené obchodní společnosti, nástupnické obchodní společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní společnosti při rozdělení, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka uvedeného v § 2.~~

(6) Nabývací cenou podílu v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení získaného při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace je u společníka zanikající nebo rozdělované obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci pro účely tohoto zákona ke dni předcházejícímu rozvahový den před rozhodným dnem fúze nebo rozdělení. Nabývací cena podílu u společníka zanikající obchodní korporace při rozdělení nebo rozdělované obchodní korporace se rozdělí na nabývací cenu podílu na rozdělované obchodní korporaci a na nabývací cenu podílu na nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo na nabývací ceny podílů na nástupnických obchodních korporacích při rozdělení na základě ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka daně z příjmů fyzických osob.

(7) Nástupnická existující obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická založená obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace**, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace** při rozdělení nebo nástupnická existující obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická založená obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace**, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace** při rozdělení prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky pokračuje v odpisování započatém zanikající nebo rozdělovanou obchodní ~~společností~~ **korporací** u hmotného majetku a nehmotného majetku, jež přešel v důsledku fúze obchodních ~~společností~~ **korporací** nebo rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace**, a který lze odpisovat podle tohoto zákona. Je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní ~~společnost~~ **korporace** poplatníkem ~~uvedeným v § 17 odst. 4~~**, který je daňovým nerezidentem** a tento hmotný majetek a nehmotný majetek nebyl součástí stálé provozovny na území České republiky, pro stanovení odpisů u nástupnické obchodní ~~společnosti~~ **korporace** se použije obdobně ustanovení § 32c.

(8) Nástupnická existující obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická založená obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace**, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace** při rozdělení nebo nástupnická existující obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická založená obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace**, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace** při rozdělení prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky, je oprávněna

~~a) převzít rezervy a opravné položky vytvořené zanikající nebo rozdělovanou obchodní společností podle zvláštního právního předpisu[22a)] za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní společnost, pokud by se fúze obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti neuskutečnily, a pokračovat v jejich tvorbě podle zvláštního právního předpisu[22a)]; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako~~

~~rezervy a opravné položky související s převedeným majetkem a dluhy vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle zvláštního právního předpisu[22a)] pro poplatníky uvedené v § 17 odst. 3 a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle zvláštního právního předpisu[22a)];~~

~~b) převzít daňovou ztrátu vyměřenou zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti, která dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně zanikající nebo rozdělovanou obchodní společností. Od zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti lze převzít pouze část její daňové ztráty v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; ustanovení § 38na tím není dotčeno. Tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně zanikající, rozdělované nebo jiné obchodní společnosti, maximálně však do výše jak by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby zanikající nebo rozdělovaná obchodní společnost byla ve zdaňovacím období, nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3,~~

~~c) převzít položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti podle § 34 odst. 4, 6, 9 a 10 a 5 a které dosud nebyly uplatněny zanikající nebo rozdělovanou obchodní společností za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní společnost, pokud by se fúze obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti neuskutečnily. Od zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti lze převzít pouze položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti a které nebyly dosud zanikající nebo rozdělovanou obchodní společností uplatněny, a to pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše stanovené a za podmínek stanovených tímto zákonem.~~

a) převzít rezervy a opravné položky vytvořené zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným majetkem a dluhy vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek ,

b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu, která dosud nebyla uplatněna jako položka

odčitatelná od základu daně zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze část její daňové ztráty v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; ustanovení § 38na tím není dotčeno; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do 5 zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta zanikající nebo rozdělované korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně zanikající, rozdělované nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, jak by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace byla ve zdaňovacím období, nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,

c) převzít položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5 a které dosud nebyly uplatněny zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci a které nebyly dosud zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací uplatněny, a to pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(9) Ustanovení odstavců 4, 5, 6 a 8 se použijí, pokud

a) zanikající obchodní ~~společnost~~ **korporace**, rozdělovaná obchodní ~~společnost~~ **korporace** i nástupnická existující obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická založená obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace**, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace** při rozdělení jsou poplatníky ~~uvedenými v § 17 odst. 3~~ **kteří jsou daňovými rezidenty** a mají formu akciové společnosti ~~nebo společnosti s ručením omezeným~~**, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva** anebo evropské družstevní společnosti[35g)], nebo

b) zanikající obchodní ~~společnost~~ **korporace** nebo rozdělovaná obchodní ~~společnost~~ **korporace** je obchodní ~~společností~~ **korporací**, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky a nástupnická existující obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická založená obchodní ~~společnost~~ **korporace**, nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace**, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace** při rozdělení je poplatníkem ~~uvedeným v § 17 odst. 3~~**, který je daňovým rezidentem** a má formu akciové ~~společnosti~~ **korporace** ~~nebo společnosti s ručením omezeným~~**, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva** anebo evropské družstevní společnosti[35g)], nebo

~~c) zanikající obchodní společnost nebo rozdělovaná obchodní společnost je daňovým~~

~~rezidentem České republiky a má formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo evropské družstevní společnosti nebo je obchodní společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a nástupnická existující obchodní společnost, nástupnická založená obchodní společnost, nástupnická obchodní společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní společnost při rozdělení je obchodní společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a pokud majetek a dluhy, jež přešly ze zanikající obchodní společnosti nebo rozdělované obchodní společnosti na nástupnickou založenou obchodní společnost, nástupnickou obchodní společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní společnost při rozdělení v důsledku fúze obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti, jsou součástí stálé provozovny nástupnické existující obchodní společnosti, nástupnické založené obchodní společnosti, nástupnické obchodní společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní společnosti při rozdělení umístěné na území České republiky.~~

c) zanikající obchodní korporace nebo rozdělovaná obchodní korporace je daňovým rezidentem České republiky a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti nebo je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a pokud jmění, jež přešlo ze zanikající obchodní korporace nebo rozdělované obchodní korporace na nástupnickou založenou obchodní korporaci, nástupnickou obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporaci při rozdělení v důsledku fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace, je součástí stálé provozovny nástupnické existující obchodní korporace, nástupnické založené obchodní korporace, nástupnické obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporace při rozdělení umístěné na území České republiky.

§ 23d

(1) Poplatník, který splňuje podmínky uvedené v § 23a, 23b nebo § 23c, oznámí před převodem obchodního závodu, před výměnou podílů nebo před fúzí nebo rozdělením obchodních ~~společností~~ **korporací** svému místně příslušnému správci daně, že bude postupovat podle § 23a, 23b nebo § 23c.

(2) Ustanovení § 23a odst. 2 a 5 písm. b) a c), § 23b odst. 5 a § 23c odst. 8 písm. b) a c) nelze použít, pokud hlavním důvodem nebo jedním z hlavních důvodů převodu obchodního závodu, výměny podílů, fúze obchodních ~~společností~~ **korporací** nebo rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace** je snížení nebo vyhnutí se daňové povinnosti, zejména je-li zjevné, že pro převod obchodního závodu, výměnu podílů, fúzi obchodních ~~společností~~ **korporací** nebo rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace** neexistují řádné ekonomické důvody jako restrukturalizace nebo zvyšování efektivity činnosti obchodních ~~společností~~ **korporací**, které se převodu obchodního závodu, výměny podílů, fúze obchodních ~~společností~~ **korporací** nebo rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace** účastní.

~~(3) Je-li při převodu obchodního závodu přijímající obchodní společností nebo při fúzi obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti zanikající obchodní společností nebo rozdělovanou obchodní společností, nástupnickou existující obchodní společností, nástupnickou založenou obchodní společností, nástupnickou obchodní společností, která je~~

~~jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní společností při rozdělení obchodní společnost, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu obchodního závodu nebo rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost, má se za to, že neexistují řádné ekonomické důvody pro operaci, neprokáže-li některý z dotčených poplatníků opak.~~

~~(4) Převede-li převádějící obchodní společnost podíl v přijímající obchodní společnosti, který získala za převedený obchodní závod, nebo část podílu odpovídající zvýšení jejího vkladu do základního kapitálu přijímající obchodní společnosti, kterou získala za převedený obchodní závod, v době kratší než 1 rok po převodu obchodního závodu, ustanovení § 23a odst. 2 se nepoužije.~~

(3) Je-li při převodu obchodního závodu přijímající obchodní korporací nebo při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace zanikající obchodní korporací nebo rozdělovanou obchodní korporací, nástupnickou existující obchodní korporací, nástupnickou založenou obchodní korporací, nástupnickou obchodní korporací, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporací při rozdělení obchodní korporace, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu obchodního závodu nebo rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost, má se za to, že neexistují řádné ekonomické důvody pro operaci, neprokáže-li některý z dotčených poplatníků opak.

(4) Převede-li převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci, který získala za převedený obchodní závod, nebo část podílu odpovídající zvýšení jejího vkladu do základního kapitálu přijímající obchodní korporace, kterou získala za převedený obchodní závod, v době kratší než 1 rok po převodu obchodního závodu, ustanovení § 23a odst. 2 se nepoužije.

(5) Převede-li nabývající obchodní ~~společnost~~ **korporace** podíl v nabyté obchodní ~~společnosti~~ **korporaci**, který získala při výměně podílů, v době kratší než 1 rok po výměně podílů, ustanovení § 23b odst. 5 se nepoužije.

(6) Při nedodržení podmínek stanovených v § 23a až 23c se základ daně stanovený s využitím § 23a až 23c posuzuje jako nesplnění daňové povinnosti poplatníkem.

~~(7) Ustanovení § 23c a odstavců 1 až 6 se přiměřeně použijí při transformaci penzijního fondu na penzijní společnost a transformační fond.~~

Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů

§ 24

(1) Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.[5)] Ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů nelze uplatnit výdaje, které již byly v předchozích zdaňovacích obdobích ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněny. Pokud poplatník účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem[20)] některé účetní operace kompenzovaně, posuzují se náklady, jejichž uznatelnost je limitována výší příjmů s nimi souvisejících, obdobně jako by byly účtovány odděleně náklady a výnosy.

(2) Výdaji (náklady) podle odstavce 1 jsou také

a) odpisy hmotného majetku (§ 26 až 33),
b) zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2), s výjimkou uvedenou v písmenu c) a § 25, a to u

1. pěstitelských celků, trvalých porostů a zvířat podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, při jejich vyřazení,

~~2. prodaného nebo zlikvidovaného hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat,~~

~~3. hmotného majetku předaného povinně bezúplatně podle zvláštních předpisů, snížená o přijaté dotace na jeho pořízení.~~

2. prodaného nebo zlikvidovaného hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat; v případě vypořádání hmotného majetku při zániku práva stavby se postupuje obdobně,

3. hmotného majetku předaného povinně bezúplatně podle jiných právních předpisů, snížená o přijaté dotace na jeho pořízení.

~~Při částečném prodeji nebo zlikvidování hmotného majetku je výdajem (nákladem) poměrná část zůstatkové ceny. Zůstatkovou cenu nebo její část nelze uplatnit v případě, kdy je stavební dílo (dům, budova, stavba) likvidováno zcela nebo zčásti v souvislosti s výstavbou nového stavebního díla nebo jeho technickým zhodnocením. Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle zvláštního právního předpisu,[20)] jehož účetní odpisy jsou výdajem (nákladem) podle písmene v),~~

Při částečném prodeji nebo zlikvidování hmotného majetku je výdajem poměrná část zůstatkové ceny. Zůstatkovou cenu nebo její část nelze uplatnit v případě, kdy je stavební dílo (dům, budova, stavba) likvidováno zcela nebo zčásti v souvislosti s výstavbou nového stavebního díla nebo jeho technickým zhodnocením. Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, jehož účetní odpisy jsou výdajem podle písmene v),

c) zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2) vyřazeného v důsledku škody jen do výše náhrad s výjimkou uvedenou v písmenu l). Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle zvláštního právního předpisu,[20)] jehož účetní odpisy jsou výdajem (nákladem) podle písmene v),

d) členský příspěvek

1. právnické osobě, pokud povinnost členství vyplývá ze zvláštních právních předpisů,
2. právnické osobě, u níž členství je nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
3. placený zaměstnavatelem za zaměstnance v případě, kdy členství zaměstnance je podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti zaměstnavatele,
4. organizaci zaměstnavatelů, nebo
5. Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky,

e) pojistné hrazené poplatníkem, pokud souvisí s příjmem, který je předmětem daně a není od daně osvobozen, a dále pojistné hrazené zaměstnavatelem pojišťovně za pojištění rizika placení náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu (snížení odměny) za dobu dočasné pracovní neschopnosti (karantény) podle zvláštního právního předpisu[47a)],

f) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem podle zvláštních právních předpisů[21)]. Toto pojistné a příspěvek jsou u poplatníků, kteří vedou účetnictví, výdajem (nákladem), jen pokud byly zaplaceny, a to nejpozději do konce měsíce následujícího po uplynutí zdaňovacího období nebo jeho části. Pokud je daňový subjekt povinen podat podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období,

jsou toto pojistné a příspěvek výdajem (nákladem) pouze tehdy, budou-li zaplaceny do termínu pro podání daňového přiznání. Toto pojistné a příspěvek zaplacené po uvedeném termínu jsou výdajem (nákladem) toho zdaňovacího období, ve kterém byly zaplaceny, pokud však již neovlivnily základ daně v předchozích zdaňovacích obdobích. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace, pokud toto pojistné a příspěvek zaplatí za poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,

g) výdaje (náklady) na provoz vlastního zařízení k ochraně životního prostředí podle zvláštních předpisů,

h) plnění v podobě

1. nájemného podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou nájemného uvedeného v § 25 odst. 1 písm. za); u pachtu obchodního závodu je výdajem pouze část pachtovného, která převyšuje účetní odpisy,
2. úplaty u finančního leasingu hmotného majetku, který lze podle zákona odpisovat, ve výši a za podmínek uvedených v odstavcích 4, 15 nebo 16; přitom u poplatníků, kteří vedou daňovou evidenci, je tato úplata výdajem jen v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období,
3. úplaty u finančního leasingu movitého hmotného majetku, u kterého vstupní cena nepřevýší částku stanovenou v § 26 odst. 2 písm. a).

Úplatou podle bodů 2 a 3 je u postupníka i jím hrazená částka postupiteli ve výši rozdílu mezi úplatou u finančního leasingu, která byla postupitelem zaplacena, a úplatou u finančního leasingu, která je u postupitele výdajem (nákladem) podle § 24 odst. 6 při postoupení smlouvy o finančním leasingu hmotného majetku,

ch) daň z nemovitých věcí a daň z nabytí nemovitých věcí, pokud byly zaplaceny, a to i v případě zaplacení ručitelem, dále ostatní daně a poplatky s výjimkami uvedenými v § 25. Daň z příjmů a daň darovací zaplacená v zahraničí je u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 a v § 17 odst. 3 výdajem (nákladem) pouze u příjmů, které se zahrnují do základu daně, případně do samostatného základu daně, a to pouze v rozsahu, v němž nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku podle § 38f. Tento výdaj (náklad) se uplatní ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, následujícím po zdaňovacím období, nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, jehož se týká zahraniční daň, která nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku,

i) rezervy a opravné položky, jejichž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zvláštní zákon[22a)] a odstavec 9 pro případy, kdy pohledávka byla nabyta přeměnou[131)] s výjimkou rezerv vytvářených poplatníky v souvislosti s dosahováním příjmů plynoucích jim podle § 10,

j) výdaje (náklady) na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah doby odpočinku zaměstnanců vynaložené na

1. bezpečnost a ochranu zdraví při práci a hygienické vybavení pracovišť, výdaje (náklady) na pořízení ochranných nápojů lze uplatnit v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy[122)],
2. pracovnělékařské služby poskytované poskytovatelem těchto služeb v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy [23)] a nehrazeném zdravotní pojišťovnou, na lékařské prohlídky a lékařská vyšetření stanovené zvláštními předpisy,
3. provoz vlastních vzdělávacích zařízení nebo výdaje (náklady) spojené s odborným rozvojem zaměstnanců podle jiného právního předpisu[132)] a rekvalifikací zaměstnanců podle jiného právního předpisu upravujícího zaměstnanost[133)], pokud souvisejí s předmětem činnosti zaměstnavatele,
4. provoz vlastního stravovacího zařízení, kromě hodnoty potravin, nebo příspěvky na stravování zajišťované prostřednictvím jiných subjektů a poskytované až do výše

55 % ceny jednoho jídla za jednu směnu[110)], maximálně však do výše 70 % stravného vymezeného pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a) při trvání pracovní cesty 5 až 12 hodin. Příspěvek na stravování lze uplatnit jako výdaj (náklad), pokud přítomnost zaměstnance v práci během této stanovené směny trvá aspoň 3 hodiny. Příspěvek na stravování lze uplatnit jako výdaj (náklad) na další jedno jídlo za zaměstnance, pokud délka jeho směny v úhrnu s povinnou přestávkou v práci, kterou je zaměstnavatel povinen poskytnout zaměstnanci podle zvláštního právního předpisu[110a)], bude delší než 11 hodin. Příspěvek nelze uplatnit na stravování za zaměstnance, kterému v průběhu směny vznikl nárok na stravné podle zvláštního právního předpisu [23b)]. Za stravování ve vlastním stravovacím zařízení se považuje i stravování zabezpečované ve vlastním stravovacím zařízení prostřednictvím jiných subjektů,

5. práva zaměstnanců vyplývající z kolektivní smlouvy, vnitřního předpisu zaměstnavatele, pracovní nebo jiné smlouvy, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak,

k) výdaje (náklady) na pracovní cesty, včetně výdajů (nákladů) na pracovní cestu spolupracujících osob (§ 13) a společníků veřejných obchodních společností a komplementářů komanditních společností, a to maximálně ve výši podle zvláštních předpisů,[5)] pokud není dále stanoveno jinak, přitom

1. na ubytování, na dopravu hromadnými dopravními prostředky, na pohonné hmoty spotřebované silničním motorovým vozidlem zahrnutým v obchodním majetku poplatníka**, pořizovaným na finanční leasing** nebo v nájmu (s výjimkou uvedenou v bodě 4) a na nezbytné výdaje spojené s pracovní cestou v prokázané výši,
2. zvýšené stravovací výdaje (stravné)[5b)] při tuzemských pracovních cestách delších než 12 hodin v kalendářním dnu, zahraniční stravné a kapesné při zahraničních pracovních cestách pro poplatníky s příjmy podle § 7, a to maximálně do výše náhrad vymezených pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a). Pravidelným pracovištěm pro poplatníky s příjmy podle § 7 se také rozumí sídlo podnikatele nebo místo výkonu jiné činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,
3. na dopravu vlastním silničním motorovým vozidlem nezahrnutým do obchodního majetku poplatníka ve výši sazby základní náhrady , a to maximálně do výše sazby základní náhrady vymezené pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a), a náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty.[5)] Na dopravu vlastním silničním motorovým vozidlem, které není zahrnuto do obchodního majetku poplatníka, ale v obchodním majetku poplatníka zahrnuto bylo, nebo bylo u poplatníka předmětem finančního leasingu a úplatu u finančního leasingu uplatnil (uplatňuje) jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a u silničního motorového vozidla užívaného na základě smlouvy o výpůjčce nebo smlouvy o výprose ve výši náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty. Pro stanovení výdajů za spotřebované pohonné hmoty lze použít ceny stanovené zvláštním právním předpisem vydaným pro účely poskytování cestovních náhrad zaměstnancům v pracovním poměru[5c)], který je účinný v době konání cesty. Použije-li poplatník ceny vyšší, je povinen je doložit doklady o jejich nákupu. U nákladních automobilů a autobusů se použije sazba základní náhrady pro osobní silniční motorová vozidla, a to maximálně do výše sazby základní náhrady vymezené pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a),
4. na dopravu silničním motorovým vozidlem zahrnutým do obchodního majetku poplatníka**, pořizovaným na finanční leasing** nebo v nájmu v prokázané výši a ve výši náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty[5)] u zahraničních pracovních cest, při kterých výdaje (náklady) na pohonné hmoty nelze prokázat, a to s použitím tuzemských cen pohonných hmot platných v době použití vozidla,

l) škody vzniklé v důsledku živelních pohrom nebo škody způsobené podle potvrzení policie neznámým pachatelem anebo jako zvýšené výdaje v důsledku opatření stanovených zvláštními předpisy,

m) výdaje (náklady) na zabezpečení požární ochrany,[24)]

n) výdaje (náklady) spojené s uchováním výrobních schopností pro zabezpečení obranyschopnosti státu,

o) u poplatníků, kteří vedou daňovou evidenci, pořizovací cena[20)] u pohledávky nabyté postoupením, a to jen do výše příjmů plynoucích z jejich úhrady dlužníkem nebo postupníkem při jejím následném postoupení,

p) výdaje (náklady), k jejichž úhradě je poplatník povinen podle zvláštních zákonů,

r) hodnota cenného papíru při prodeji zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem[20)] ke dni jeho prodeje, s výjimkou uvedenou v písmenech w) a ze) a s výjimkou cenného papíru, u kterého je příjem z jeho převodu osvobozen podle § 19 odst. 1 písm. ze) nebo podle § 19 odst. 9,

s) u poplatníka, který vede účetnictví

1. jmenovitá hodnota pohledávky při jejím postoupení, a to do výše příjmu plynoucího z jejího postoupení,
2. pořizovací cena[20)] u pohledávky nabyté postoupením, a to do výše příjmu plynoucího z její úhrady dlužníkem nebo postupníkem při jejím následném postoupení.

Příjmy uvedené v bodech 1 a 2 lze zvýšit o vytvořenou opravnou položku nebo rezervu (její část) podle zvláštního zákona [22a)] a u pohledávky postoupené před dobou splatnosti o diskont připadající na zbývající dobu do doby splatnosti. Výše diskontu se posuzuje podle úrokové sazby obvyklé při poskytování finančních prostředků s odpovídající dobou splatnosti.

t) do výše příjmů z prodeje jednotlivého majetku

1. vstupní cena hmotného majetku vyloučeného z odpisování,
2. vstupní cena hmotného majetku evidovaného u veřejně prospěšného poplatníka, pokud tento hmotný majetek byl využíván k činnostem, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů,
3. pořizovací cena, vlastní náklady nebo reprodukční pořizovací cena nehmotného majetku určená podle právního předpisu upravujícího účetnictví, jehož účetní odpisy nejsou výdajem (nákladem) podle písmene v),
4. část hodnoty vyvolané investice při jejím prodeji, která není součástí vstupní ceny hmotného majetku,
5. pořizovací cena pozemku**, s výjimkou stavby, která je jeho součástí,** u poplatníka fyzické osoby,

ta) u obchodní korporace cena pozemku nabytého vkladem člena, který je fyzickou osobou, který neměl pozemek zahrnut v obchodním majetku a vklad uskutečnil do 5 let od nabytí pozemku; touto cenou pozemku se rozumí

1. pořizovací cena, která byla zjištěna u člena obchodní korporace, pokud jej nabyl úplatně,
2. cena podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku ke dni nabytí pozemku členem obchodní korporace, pokud jej nabyl bezúplatně,

tb) zůstatková cena technického zhodnocení odpisovaného nájemcem při ukončení nájmu nebo při zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním do výše náhrady výdajů (nákladů) vynaložených na toto technické zhodnocení,

u) daň z příjmů fyzických osob zaplacená plátcem za poplatníka z příjmů uvedených v § 10 odst. 1 písm. h) a ch), u nichž se uplatňuje zvláštní sazba daně (§ 36), je-li výhra nebo cena

v nepeněžním plnění, a silniční daň zaplacená jedním z manželů, který je zapsán jako držitel motorového vozidla v technickém průkazu, přičemž vozidlo je používáno pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, druhým z manželů, který jako držitel v technickém průkazu zapsán není, a dále silniční daň zaplacená veřejnou obchodní společností za společníky veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společností za komplementáře, kteří pro pracovní cesty používají vlastní vozidlo**, daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená druhým z manželů při prodeji nemovité věci, která byla ve společném jmění manželů,**

v) účetní odpisy,[20)] s výjimkou uvedenou v § 25 odst. 1 písm. zg), a to pouze u

1. hmotného majetku,[20)] který není vymezen pro účely zákona jako hmotný majetek (§ 26 odst. 2 a 3); přitom u tohoto majetku nabytého vkladem člena obchodní korporace s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky, který byl zároveň u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku, nabytého vkladem obce, pokud tento majetek byl ve vlastnictví obce a byl zahrnut v jejím majetku, nabytého přeměnou[131)], jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) jen do výše zůstatkové ceny [20)] evidované u vkladatele ke dni vkladu nebo u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny bez vlivu ocenění reálnou hodnotou,[20)],
2. nehmotného majetku[20)], který se neodpisuje podle tohoto zákona (§ 32a) za podmínky, že byl poplatníkem pořízen úplatně nebo ve vlastní režii za účelem obchodování s ním anebo nabyt vkladem, přeměnou nebo bezúplatně. U nehmotného majetku nabytého vkladem jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) jen v případě, že byl tento vkládaný nehmotný majetek u člena obchodní korporace s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky pořízen úplatně a zároveň byl u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku; přitom v úhrnu lze u nabyvatele uplatnit účetní odpisy jen do výše zůstatkové ceny[20)] prokázané u vkladatele ke dni jeho vkladu. U nehmotného majetku nabytého přeměnou jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) u nástupnické obchodní korporace jen do výše zůstatkové ceny[20)] evidované u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny bez vlivu ocenění reálnou hodnotou,[20)] a to za podmínky, že bylo možné uplatňovat odpisy z tohoto nehmotného majetku u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace podle tohoto ustanovení. U nehmotného majetku [20)] vloženého poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 lze u nabyvatele uplatnit v úhrnu účetní odpisy jako výdaje (náklady) jen do výše úhrady prokázané vkladatelem. Toto ustanovení se nevztahuje na kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého zejména koupí, vkladem nebo oceněním majetku a dluhů v rámci přeměn obchodních korporací, a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill),

w) nabývací cena akcie, která není oceňována v souladu se zvláštním právním předpisem[20)] reálnou hodnotou, nabývací cena podílu na společnosti s ručením omezeným nebo na komanditní společnosti anebo na družstvu, a to jen do výše příjmů z prodeje této akcie nebo tohoto podílu,

x) paušální částky hrazené zaměstnavatelem zaměstnanci podle § 6 odst. 8,

y) u poplatníků, kteří vedou účetnictví, jmenovitá hodnota pohledávky nebo pořizovací cena pohledávky nabyté postoupením, vkladem a při přeměně obchodní korporace,[131)] a to za předpokladu, že o pohledávce při jejím vzniku bylo účtováno ve výnosech a takto vzniklý zdanitelný příjem nebyl od daně osvobozen a že lze současně k této pohledávce uplatňovat opravné položky podle písmene i) nebo se jedná o pohledávku, ke které nelze tvořit opravnou položku podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných

položek pro zjištění základu daně z příjmů pouze proto, že od její splatnosti uplynulo méně než 18 měsíců a u pohledávek nabytých postoupením i v případě, že se jedná o pohledávku se jmenovitou hodnotou v okamžiku vzniku vyšší než 200 000 Kč, ohledně které nebylo zahájeno rozhodčí řízení, soudní řízení nebo správní řízení, za dlužníkem,

1. u něhož soud zrušil konkurs[26i)] proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující, a pohledávka byla poplatníkem přihlášena u insolvenčního soudu a měla být vypořádána z majetkové podstaty,
2. který je v úpadku nebo jemuž úpadek hrozí[26i)] na základě výsledků insolvenčního řízení,
3. který zemřel, a pohledávka nemohla být uspokojena ani vymáháním na dědicích dlužníka,
4. který byl právnickou osobou a zanikl bez právního nástupce a věřitel nebyl s původním dlužníkem spojenou osobou (§ 23 odst. 7),
5. na jehož majetek, ke kterému se daná pohledávka váže, je uplatňována veřejná dražba,[26j)] a to na základě výsledků této dražby,
6. jehož majetek, ke kterému se daná pohledávka váže, je postižen exekucí,[26k)] a to na základě výsledků provedení této exekuce.

Obdobně to platí pro pohledávku nebo její část, a to do výše kryté použitím rezervy nebo opravné položky vytvořené podle zvláštního zákona,[22a)] nebo která vznikla podle zákona č. 499/1990 Sb., o přepočtu devizových aktiv a pasiv v oblasti zahraničních pohledávek a závazků organizací v souvislosti s kursovými opatřeními. Neuhrazenou část pohledávky za dlužníkem se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, která byla předmětem přepočtu podle zákona č. 499/1990 Sb., vznikla do konce roku 1990 a u níž termín splatnosti nastal do konce roku 1994, sníženou o uplatněný odpis pohledávky,[22b)] lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů buď jednorázově, nebo postupně s výjimkou pohledávek, které byly nabyty postoupením nebo vkladem. Neuhrazenou část pohledávky za dlužníkem se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, která nebyla předmětem přepočtu podle zákona č. 499/1990 Sb., nebo nepodléhala ustanovení tohoto odstavce, avšak podléhala režimu financování vývozu v rámci dokončení pohledávek na vládní úvěry podle přílohy č. 2 usnesení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 192/1991 lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů buď jednorázově, nebo postupně, s výjimkou pohledávek, které byly nabyty postoupením nebo vkladem. Toto ustanovení se nepoužije, pokud účetní hodnota pohledávky nebo pořizovací cena pohledávky nabyté postoupením byla již odepsána na vrub výsledku hospodaření. U poplatníků, kteří přešli z vedení daňové evidence na vedení účetnictví, se postupuje obdobně; **obdobně to platí pro pohledávky, o kterých bylo v důsledku oprav minulých období v souladu s právními předpisy upravujícími účetnictví účtováno rozvahově a pro účely zjištění základu daně bylo nutné o jejich hodnotu zvýšit výsledek hospodaření**,

z) majetek, s výjimkou hmotného majetku podle § 26 odst. 2, dále poskytnuté služby a zásoby, pokud jsou vydány jako plnění restitučních nároků nebo majetkových podílů na transformaci družstev podle zvláštních předpisů,[2)] vypořádacího podílu na majetku družstva nebo likvidačního zůstatku v případě likvidace družstva a použity k podnikání. Pro stanovení základu daně se výdaje uplatní v hodnotě, ve které byl majetek nebo zásoba vydána nebo služba poskytnuta,

za) náhrada za uvolnění bytu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, poskytnutá jejím vlastníkem, pokud začne být vlastníkem do 2 let od uvolnění využívána pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem a bude takto využívána nejméně po dobu 2 let; za porušení podmínek se nepovažuje

prodej jednotky,

zb) výdaje (náklady) na dokončenou nástavbu, přístavbu a stavební úpravy, rekonstrukci a modernizaci jednotlivého majetku, které nejsou technickým zhodnocením podle § 33 odst. 1,

~~zc) výdaje (náklady), které nejsou podle § 25 výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to jen do výše příjmů (výnosů) s nimi přímo souvisejících za podmínky, že tyto příjmy (výnosy) ovlivnily výsledek hospodaření ve stejném zdaňovacím období nebo ve zdaňovacích obdobích předcházejících. Obdobně postupují poplatníci uvedení v § 2, kteří nevedou účetnictví,~~

zc) výdaje (náklady), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů a jsou poplatníkem zcela nebo zčásti určeny k přeúčtování jiné osobě nebo je tato osoba povinna je uhradit na základě závazku nebo jiného právního předpisu, a to jen do výše příjmů (výnosů) z tohoto přeúčtování nebo předpisu úhrady za podmínky, že tyto příjmy (výnosy) ovlivnily výsledek hospodaření ve stejném zdaňovacím období nebo ve zdaňovacích obdobích předcházejících; obdobně postupují poplatníci daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví,

zd) výdaje (náklady) na pořízení karet, jejichž vlastnictví zakládá nárok na slevy z cen zboží a služeb souvisejících s předmětem činnosti poplatníka, případně je spojené s reklamou jeho činnosti, a to u fyzických osob s příjmy podle § 7 a u poplatníků uvedených v § 17. Pokud jsou tyto karty použitelné i pro osobní potřebu poplatníka, popř. jiných osob nebo pro poskytování slev na výdaje (náklady) uvedené v § 25, lze uplatnit výdaje (náklady) na pořízení karty pouze v poloviční výši,

ze) pořizovací cena směnky při prodeji, o níž je účtováno podle zvláštního právního předpisu[20)] jako o cenném papíru, zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem[20)] ke dni jejího prodeje, a to jen do výše příjmů z jejího prodeje,

zf) výdaje (náklady) vynaložené po 1. lednu 1997 na restaurování uměleckého díla, a to jen do výše příjmu z jeho prodeje, sníženého o pořizovací cenu tohoto uměleckého díla,

zg) výdaje (náklady) vzniklé v důsledku prokazatelně provedené likvidace zásob materiálu, zboží, nedokončené výroby, polotovarů a hotových výrobků; u léků, léčiv či potravinářských výrobků pouze, pokud je nelze dle zvláštních právních předpisů uvádět dále do oběhu [128)]. K prokázání likvidace je poplatník povinen vypracovat protokol, kde uvede důvody likvidace, způsob, čas a místo provedení likvidace, specifikaci předmětů likvidace a způsob naložení se zlikvidovanými předměty, a dále uvede pracovníky zodpovědné za provedení likvidace,

zh) náhrady cestovních výdajů do výše stanovené zvláštním právním předpisem[5)],

zi) smluvní pokuty, úroky z prodlení, poplatky z prodlení, penále a jiné sankce ze závazkových vztahů, jen pokud byly zaplaceny; a dále úroky ze zápůjček a úroky z úvěrů v případě, kdy věřitelem je poplatník uvedený v § 2, který nevede účetnictví, jen pokud byly zaplaceny,

zj) vstupní cena etiketovacího zařízení pro povinné značení lihu podle zvláštního právního předpisu, pokud se výrobce nebo dovozce lihu nerozhodne etiketovací zařízení odpisovat podle § 26 až 33,

zk) výdaje na civilní ochranu vynaložené se souhlasem nebo na pokyn orgánu krizového řízení,

zl) výdaje (náklady) hrazené uživatelem hmotného majetku, které podle zvláštního právního předpisu[20)] tvoří součást ocenění hmotného majetku, který je předmětem finančního leasingu, pokud v úhrnu se sjednanou kupní cenou ve smlouvě nepřevýší u movitého majetku částku uvedenou v § 26 odst. 3 písm. c),

zm) odvod do státního rozpočtu z titulu plnění povinného podílu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle zvláštního právního předpisu,[80)]

zn) výdaje na pořízení nehmotného majetku[20)] nebo jeho technického zhodnocení u poplatníků s příjmy podle § 7 nebo § 9, pokud nevedou účetnictví,

zo) výdaje (náklady) vynaložené poplatníkem s příjmy podle § 7 na uhrazení úhrad za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání[82a)], které souvisí s ~~podnikatelskou nebo jinou samostatně výdělečnou činností poplatníka~~ **jeho činností, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti,** nejvýše však 10 000 Kč. U poplatníka, který je osobou se zdravotním postižením, lze za zdaňovací období odečíst až 13 000 Kč, a u poplatníka, který je osobou s těžším zdravotním postižením, až 15 000 Kč,

zp) výdaje (náklady) vynaložené v rámci pomoci poskytnuté formou nepeněžního plnění v souvislosti s odstraňováním následků živelních pohrom, ke kterým došlo na území členského státu Evropské unie~~, Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor**. Tyto výdaje (náklady) nelze současně uplatnit jako nezdanitelnou část podle § 15 odst. 1 nebo položku snižující základ daně podle § 20 odst. 8,

zr) u veřejně prospěšných poplatníků výdaje (náklady) na tvorbu fondu kulturních a sociálních potřeb podle zvláštního právního předpisu[6a)] a u poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou nebo veřejnou výzkumnou institucí podle zvláštního právního předpisu, výdaje (náklady) na tvorbu sociálního fondu, a to až do výše 1 % úhrnu vyměřovacích základů zaměstnance pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za zdaňovací období, v jakém lze mzdu zaměstnance uplatnit jako výdaj související s dosažením, zajištěním a udržením zdanitelných příjmů; u poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou nebo veřejnou výzkumnou institucí, též výdaje (náklady) na tvorbu fondu účelově určených prostředků, u poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou, též výdaje (náklady) na tvorbu fondu provozních prostředků, a u poplatníků, kteří jsou vysokou školou, též výdaje (náklady) na tvorbu stipendijního fondu,

zs) náklady exekuce podle zvláštního právního předpisu[26k)] hrazené věřitelem,

zt) paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem [3d)] (dále jen „paušální výdaj na dopravu“), pokud nebyl uplatněn výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem podle písmene k) tohoto odstavce, ve výši 5 000 Kč na jedno silniční motorové vozidlo za každý celý kalendářní měsíc zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém poplatník využíval příslušné silniční motorové vozidlo k dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů a současně toto silniční motorové vozidlo nepřenechal ani po část příslušného kalendářního měsíce k užívání jiné osobě. Za přenechání silničního motorového vozidla k užívání jiné osobě se nepovažuje uskutečnění pracovní cesty silničním motorovým vozidlem spolupracující osobou nebo zaměstnancem, který silniční motorové vozidlo nevyužívá i pro soukromé účely. Používá-li poplatník některé silniční motorové vozidlo, u něhož uplatňuje paušální výdaj na dopravu, pouze zčásti k dosažení, zajištění a udržení zdanitelného příjmu, lze na takové silniční motorového vozidlo uplatnit pouze část paušálního výdaje na dopravu stanoveného dle předchozí věty ve výši 80 % této částky (dále jen „krácený paušální výdaj na dopravu“). Pokud poplatník u některého vozidla uplatní v souladu s předchozí větou krácený paušální výdaj na dopravu, potom pro účely tohoto zákona platí, že ostatní vozidla, u nichž poplatník v souladu s tímto ustanovením uplatní paušální výdaje na dopravu, užívá výlučně k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Pro účely tohoto zákona se má za to, že poplatník užívá silniční motorové vozidlo, u kterého uplatňuje paušální výdaj na dopravu, výlučně k dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů, pokud tak prohlásí, není-li prokázáno jinak. Paušální výdaj na dopravu možno uplatnit nejvýše za 3 vlastní silniční motorová vozidla zahrnutá nebo nezahrnutá do obchodního majetku nebo v nájmu za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání. V průběhu zdaňovacího období nelze měnit způsob uplatnění paušálního výdaje na dopravu na způsob

uplatnění výdajů podle písmene k) a naopak. V měsíci pořízení nebo vyřazení silničního motorového vozidla lze uplatnit poměrnou část paušálního výdaje na dopravu. Využívá-li k dosažení, zajištění a udržení příjmů silniční motorové vozidlo, které je ve společném jmění manželů nebo ve spoluvlastnictví, více poplatníků, mohou si v úhrnu uplatnit paušální výdaj na dopravu nejvýše 5 000 Kč. Paušální výdaj na dopravu nemohou uplatnit veřejně prospěšní poplatníci s výjimkou poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou, veřejnou výzkumnou institucí, poskytovatelem zdravotních služeb, **který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby,** obecně prospěšnou společností nebo ústavem,

zu) motivační příspěvek poskytnutý na základě smluvního vztahu žákovi nebo studentovi připravujícímu se pro poplatníka na výkon profese, a to do výše 5 000 Kč měsíčně, v případě studenta vysoké školy do výše 10 000 Kč měsíčně; motivačním příspěvkem se pro účely tohoto zákona rozumí stipendium, příspěvek na stravování, ubytování, vzdělávání ve vzdělávacích zařízeních související s budoucím výkonem profese, jízdné v prostředcích hromadné dopravy do místa vzdělávání a na pořízení osobních ochranných prostředků a pomůcek poskytovaných nad rámec zvláštních právních předpisů,

zv) jmenovitá hodnota pohledávky**, nebo části pohledávky,** z úvěru pojištěné u pojistitele se sídlem na území členského státu Evropské unie, která nikdy nevstoupila do základu pro výpočet limitu tvorby bankovních opravných položek podle jiného právního předpisu[22a)] a ke které banka[109)] nikdy netvořila opravnou položku podle jiného právního předpisu [22a)], a to do výše přijatého pojistného plnění; pohledávkou z úvěru se pro účely tohoto ustanovení rozumí pohledávka z titulu

1. jistiny a úroku z úvěru poskytnutého bankou,
2. plnění z bankovní záruky poskytnutého bankou za nebankovním subjektem,

zw) výdaje (náklady) v podobě

1. výdajů na provoz vlastního zařízení péče o děti předškolního věku, nebo
2. příspěvku na provoz zařízení péče o děti předškolního věku zajišťovaný jinými subjekty pro děti vlastních zaměstnanců~~.~~**,**

zx) u poplatníka, který nevede účetnictví, výdaje na zřízení práva stavby, není-li součástí vstupní ceny stavby, v poměrné výši připadající ze sjednané doby zřízení práva stavby na příslušné zdaňovací období.

(3) U poplatníků, u nichž zdanění podléhají pouze příjmy z podnikatelské nebo jinak vymezené činnosti, a u veřejně prospěšných poplatníků se jako výdaje (náklady) uznávají pouze výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, které jsou předmětem daně.

~~(4) Úplata u finančního leasingu hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, se uznává jako výdaj (náklad) za podmínky, že~~

~~a) doba nájmu hmotného majetku činí alespoň minimální dobu odpisování uvedenou v § 30 odst. 1; u hmotného majetku zařazeného v odpisové skupině 2 až 6 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu lze dobu nájmu zkrátit až o 6 měsíců; doba nájmu se počítá ode dne, kdy byla věc nájemci přenechána ve stavu způsobilém obvyklému užívání, a~~

~~b) po ukončení finančního leasingu není kupní cena vyšší než zůstatková cena vypočtená ze vstupní ceny evidované u vlastníka, kterou by předmět finančního leasingu měl při rovnoměrném odpisování podle § 31 odst. 1 písm. a) tohoto zákona k datu převodu vlastnického práva, a~~

~~c) po ukončení finančního leasingu hmotného majetku zahrne poplatník uvedený v § 2 převedený majetek do svého obchodního majetku.~~

~~Pokud by ke dni převodu vlastnického práva užívaná věc byla při rovnoměrném odpisování (§ 31) již odepsána ve výši 100 % vstupní ceny, neplatí podmínka uvedená v~~

~~písmenu b). Při změně doby odpisování (§ 30) se pro účely stanovení minimální doby trvání finančního leasingu hmotného majetku podle písmene a) a výše kupní ceny podle písmene b) použije doba odpisování platná v době uzavření smlouvy. Je-li sjednaná doba finančního leasingu kratší, než je stanoveno v písmeni a), uznává se úplata při splnění ostatních podmínek, stanovených v tomto odstavci, jako výdaj (náklad) u uživatele jen, pokud je kupní cena stanovena podle § 24 odst. 5 písm. a).~~

(4) Výdajem podle odstavce 1 je také úplata u finančního leasingu hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, pokud po jeho ukončení je tento hmotný majetek zahrnut do obchodního majetku.

(5) Prodává-li se majetek, který byl předmětem nájmu nebo finančního leasingu a který nesplňuje ~~podmínky podle odstavce 4~~**podmínku podle odstavce 4 a podmínky finančního leasingu**, po jejich ukončení nájemci nebo uživateli, uznává se nájemné nebo úplata do výdajů (nákladů) pouze za podmínky, že kupní cena

a) hmotného majetku, který lze odpisovat podle tohoto zákona, nebude nižší než zůstatková cena vypočtená rovnoměrným způsobem podle § 31 odst. 1 písm. a) ze vstupní ceny evidované u vlastníka nebo pronajímatele za dobu, po kterou mohl být tento majetek odpisován; přitom při výpočtu zůstatkové ceny osobního automobilu se vždy vychází ze vstupní ceny včetně daně z přidané hodnoty. Je-li vlastníkem nebo pronajímatelem poplatník, který u pronajímaného hmotného majetku pokračoval v odpisování podle § 30 odst. 10, stanoví se zůstatková cena, jako by ke změně v osobě vlastníka nebo pronajímatele nedošlo,
b) pozemku nebude nižší než cena určená podle zvláštního právního předpisu,[1a)] platná ke dni nabytí pozemku. Je-li mezi nájemcem a pronajímatelem sjednána dohoda o budoucí koupi pozemku v souvislosti se smlouvou o finančním leasingu stavebního díla umístěného na tomto pozemku, uznává se nájemné do výdajů (nákladů) za podmínky, že bude kupní cena pozemku vyšší než cena určená podle zvláštního právního předpisu[1a)] ke dni prokazatelného sjednání dohody o budoucí koupi pozemku,
c) hmotného majetku vyloučeného z odpisování (§ 27) nebude nižší než cena určená podle zvláštního právního předpisu,[1a)] platná ke dni sjednání kupní smlouvy,
d) hmotného majetku odpisovaného podle § 30b nebude nižší než zůstatková cena stanovená podle § 30b ze vstupní ceny evidované u vlastníka nebo pronajímatele za dobu, po kterou byl tento majetek odpisován; je-li vlastníkem nebo pronajímatelem poplatník, který u tohoto majetku pokračoval v odpisování podle § 30 odst. 10, stanoví se zůstatková cena, jako by ke změně v osobě vlastníka nebo pronajímatele nedošlo.

(6) Je-li předčasně ukončen finanční leasing, je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů pouze poměrná část úplaty, která je výdajem (nákladem) podle odstavce 4~~ nebo 15~~, připadající ze sjednané doby finančního leasingu na skutečnou dobu finančního leasingu nebo skutečně zaplacená úplata, je-li nižší než poměrná část úplaty, která je výdajem (nákladem) podle odstavce 4, připadající na skutečnou dobu finančního leasingu.

(7) Nabývací cenou se v případě podílů v obchodní korporaci pro účely tohoto zákona rozumí

a) hodnota splaceného peněžitého vkladu člena obchodní korporace,
b) hodnota nepeněžitého vkladu člena obchodní korporace. Hodnota tohoto vkladu se stanoví u člena obchodní korporace, který je
    1. poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2, obdobně jako hodnota nepeněžitého příjmu v době provedení vkladu (§ 3 odst. 3). Hmotný majetek a nehmotný majetek, který byl zahrnut v obchodním majetku poplatníka, se ocení zůstatkovou cenou (§ 29 odst. 2) a ostatní majetek pořizovací cenou, je-li pořízen úplatně, vlastními náklady,

je-li pořízen ve vlastní režii, nebo cenou určenou podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí u majetku nabytého bezúplatně. Je-li vkladem majetek, který nebyl zahrnut do obchodního majetku poplatníka a byl pořízen nebo nabyt v době kratší než 5 let před splacením tohoto vkladu do obchodní korporace, ocení se pořizovací cenou,[20)] je-li pořízen úplatně, vlastními náklady,[20)] je-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii, a při nabytí majetku bezúplatně cenou ~~stanovenou~~**určenou** podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí;[26b)] přitom u ~~nemovitostí~~**nemovitých věcí** se nabývací cena zvyšuje o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení před splacením vkladu,

2. poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, ve výši zůstatkové ceny (§ 29 odst. 2) vkládaného hmotného majetku a nehmotného majetku a dále ve výši účetní hodnoty [20)] ostatního vkládaného majetku,
3. poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a v § 17 odst. 4, ve výši přepočtené zahraniční ceny,

c) pořizovací cena[20)] majetkové účasti v případě nabytí podílu koupí nebo cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí v případě nabytí podílu bezúplatně.

Nabývací cena podílu na obchodní korporaci se nemění při změně právní formy obchodní korporace a při fúzi, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace[131)]. Nabývací cena podílu na akciové společnosti se nemění, nemění-li se hodnota vkladu společníka a dochází pouze k výměně jedné akcie za jednu jinou akcii nebo k výměně jedné akcie za více akcií anebo více akcií za jednu akcii; přitom je-li výměnou získán vyšší nebo nižší počet akcií, je nabývací cenou jedné akcie poměrný díl nabývací ceny původní akcie nebo součet nabývacích cen původních akcií. Obdobně to platí pro výměnu jednoho druhu cenného papíru (například zatímního listu, vyměnitelného dluhopisu, prioritního dluhopisu) za akcie, nemění-li se hodnota vkladu společníka. Nabývací cenu podílu na obchodní korporaci lze zvýšit o výdaje (náklady) přímo související s držbou podílu v obchodní korporaci, pokud poplatník prokáže, že podle § 25 odst. 1 písm. zk) nebyly uznány jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů. U člena obchodní korporace, který je plátcem daně z přidané hodnoty, lze nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, není-li tato obchodní korporace plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšit o částku odvedené daně z přidané hodnoty vztahující se k vloženému majetku. Nabývací cena se u poplatníků uvedených v § 17 snižuje o rozdíl mezi oceněním nepeněžitého vkladu a výší vkladu vyplácený obchodní korporací jejímu členu nebo o část tohoto rozdílu, a dále o doplatek na dorovnání nebo dorovnání v penězích, na který vznikne poplatníkovi nárok podle zvláštního právního předpisu,[131)] pokud byl tento doplatek na dorovnání nebo dorovnání v penězích zaúčtován v rozvaze. Nabývací cena nedosahuje záporných hodnot. Vkladem se pro účely tohoto zákona rozumí vklad do základního kapitálu včetně jiného plnění ve prospěch vlastního kapitálu. Nabývací cena podílu na obchodní korporaci se dále snižuje o příjmy plynoucí členovi obchodní korporace při snížení základního kapitálu, s výjimkou příjmů podléhajících zvláštní sazbě daně podle § 36 odst. 1 písm. b) bodu 3 nebo § 36 odst. 2 a u společníka společnosti s ručením omezeným i o vrácený příplatek vložený společníkem mimo základní kapitál. **Nabývací cena se snižuje o ty části, které již byly uplatněny jako výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů.**

(8) Při prodeji obchodního závodu se nepoužijí ustanovení odstavce 2, která omezují uplatnění výdajů (nákladů) výší souvisejících příjmů u jednotlivě prodávaných majetků.

(9) U pohledávky nabyté při přeměně[131)], nebyla-li nikdy součástí podrozvahových účtů zanikající nebo rozdělované obchodní korporace, pokračuje nástupnická obchodní

korporace v odpisu pohledávky[22b)] nebo v tvorbě opravné položky, [22a)] jako by ke změně v osobě věřitele nedošlo, a to maximálně do výše, v jaké by mohla uplatnit odpis nebo tvorbu opravné položky zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace.

(10) Za živelní pohromu se pro účely tohoto zákona považují nezaviněný požár a výbuch, blesk, vichřice s rychlostí větru nad 75 km/h, povodeň, záplava, krupobití, sesouvání půdy, sesuny půdy a skalní zřícení, pokud k nim nedošlo v souvislosti s průmyslovým nebo stavebním provozem, sesouvání nebo zřícení lavin a zemětřesení dosahující alespoň 4. stupně mezinárodní stupnice udávající makroseismické účinky zemětřesení. Výše škody musí být doložena posudkem pojišťovny, a to i v případě, že poplatník není pojištěn, nebo posudkem soudního znalce.

(11) Při prodeji majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle zvláštního právního předpisu[20)], nebo obdobného právního předpisu v zahraničí a byl nabyt vkladem, při přeměně, při převodu obchodního závodu podle § 23a, při fúzi obchodních společností nebo při rozdělení obchodní společnosti podle § 23c, lze související výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatnit jen do výše jeho hodnoty evidované v účetnictví u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace před oceněním tohoto majetku reálnou hodnotou. Hodnotu majetku evidovanou v účetnictví u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace lze zvýšit o případné opravné položky vytvořené k uvedenému majetku, jejichž tvorba nebyla u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace pro daňové účely výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, není-li stanoveno v tomto zákoně jinak. Obdobně se postupuje při vyřazení majetku z důvodu spotřeby. Takto stanovený výdaj (náklad) se použije i při následné přeměně,[131)] převodu obchodního závodu podle § 23a nebo fúzi obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti.

(12) Při prodeji obchodního závodu poplatníkem, který nevede účetnictví, pokud neuplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7, je výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů

a) součet zůstatkových cen hmotného majetku,
b) součet zůstatkových cen nehmotného majetku evidovaného v majetku poplatníka do 31. prosince 2000, který může být odpisován,
c) hodnota peněžních prostředků a cenin,
d) hodnota finančního majetku,
e) vstupní cena hmotného majetku vyloučeného z odpisování,
f) pořizovací cena pozemku,
g) hodnota pohledávky, jejíž úhrada by nebyla zdanitelným příjmem,
h) úplata u finančního leasingu hmotného majetku zaplacená uživatelem, která převyšuje poměrnou část úplaty uznané jako daňový výdaj podle odstavce 2 písm. h), přechází-li smlouva o finančním leasingu na kupujícího,
i) hodnota dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem.

(13) Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely odstavce 12 hodnotou dluhů hodnota bez daně z přidané hodnoty, byl-li uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu. U pohledávek, jejichž úhrada by byla zdanitelným příjmem, je výdajem daň z přidané hodnoty, byla-li splněna daňová povinnost na výstupu.

(14) Úhrn pořizovacích cen pohledávek nebo jejich částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ostatních ustanovení tohoto zákona, je možné u poplatníků, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, uznat jako daňový výdaj (náklad) až do výše úhrnu zisků z jiných pohledávek v rámci stejného souboru pohledávek v daném zdaňovacím období. Ziskem z pohledávky v daném zdaňovacím období se pro účely tohoto ustanovení rozumí úhrn příjmů plynoucích v daném zdaňovacím období z úhrad

pohledávky dlužníkem nebo postupníkem při následném postoupení pohledávky zvýšený o vytvořenou opravnou položku nebo rezervu (její část) podle zvláštního zákona[22a)] ve výši převyšující pořizovací cenu[20)] pohledávky sníženou o částky úhrad pohledávky dlužníkem plynoucí v předchozích zdaňovacích obdobích a o části pořizovací ceny pohledávky odepsané v předchozích zdaňovacích obdobích. Pro účely výpočtu zisku z pohledávky nelze pořizovací cenu pohledávky snížit o částku vyšší, než je pořizovací cena pohledávky. Pokud celkový úhrn pořizovacích cen nebo jejích částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ustanovení tohoto zákona, je za zdaňovací období vyšší než celkový úhrn zisků z jiných pohledávek v rámci stejného souboru pohledávek, lze tento rozdíl u poplatníků, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, uplatnit jako výdaj (náklad) nejdéle ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání, a to v jednotlivých obdobích maximálně ve výši částky, o kterou úhrn zisků z pohledávek v rámci tohoto stejného souboru pohledávek převýší úhrn pořizovacích cen pohledávek nebo jejích částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ustanovení tohoto zákona. Za poplatníky, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, se pro účely tohoto zákona považují poplatníci, u nichž alespoň 80 % veškerých příjmů (výnosů) tvoří příjmy (výnosy) plynoucí v souvislosti s nákupem, prodejem, držbou a vymáháním nakoupených pohledávek. Souborem pohledávek se pro účely tohoto ustanovení rozumí soubor pohledávek nakoupený poplatníkem od jedné osoby v jednom zdaňovacím období. Toto ustanovení se použije obdobně pro období, za něž je podáváno daňové přiznání.

~~(15) Úplata u finančního leasingu hmotného majetku odpisovaného podle § 30a se uznává jako výdaj (náklad) podle odstavce 1 za podmínky, že~~

~~a) doba finančního leasingu u hmotného majetku odpisovaného vlastníkem podle § 30a odst. 1 trvá nejméně 12 měsíců a u hmotného majetku odpisovaného podle § 30a odst. 2 trvá doba finančního leasingu nejméně 24 měsíců; doba finančního leasingu se počítá ode dne, kdy byla věc uživateli přenechána ve stavu způsobilém obvyklému užívání,~~
~~b) po ukončení finančního leasingu hmotného majetku zahrne poplatník uvedený v § 2 převedený majetek do svého obchodního majetku.~~

~~(16) Úplata u finančního leasingu hmotného majetku odpisovaného podle § 30b se uznává jako výdaj (náklad) podle odstavce 1 za podmínky, že~~

~~a) doba finančního leasingu u hmotného majetku odpisovaného vlastníkem podle § 30b odst. 1 trvá nejméně 240 měsíců; doba nájmu se počítá ode dne, kdy byla věc uživateli přenechána ve stavu způsobilém obvyklému užívání,~~
~~b) po ukončení finančního leasingu hmotného majetku zahrne poplatník uvedený v § 2 převedený majetek do svého obchodního majetku.~~

§ 24a

Závazné posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů), které nelze přiřadit pouze ke zdanitelným příjmům

(1) Poplatník, kterému vzniknou výdaje (náklady) související se zdanitelnými příjmy a příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda za příslušné zdaňovací období způsob jeho rozdělení jím vynaložených výdajů (nákladů) odpovídá § 23 odst. 5 a § 24 odst. 3.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 poplatník uvede

a) jméno, bydliště a sídlo podnikatele, je-li poplatník fyzickou osobou, nebo název, právní formu a sídlo, je-li poplatník právnickou osobou, a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) výši celkově vynaložených výdajů (nákladů) a výši celkově dosažených příjmů (výnosů), v případě veřejně prospěšných poplatníků i výši příjmů (výnosů) dosažených v jednotlivých druzích činností, které nejsou podnikáním,
c) výši jednotlivých dotací, příspěvků a podpor poskytnutých z veřejných zdrojů s uvedením jejich účelu a poskytovatele,
d) výši a stručný popis jednotlivých vynaložených výdajů (nákladů) souvisejících jednak se zdanitelnými příjmy a jednak s příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, a výši těchto jednotlivých druhů příjmů, které mají být předmětem posouzení,
e) údaje o majetku používaném na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů a u majetku, ke kterému má vlastnické právo, i rozsah jeho využívání v souvislosti s těmito příjmy,
f) zdůvodnění navrhovaného způsobu rozdělení výdajů (nákladů) souvisejících s jednotlivými druhy příjmů,
g) zdaňovací období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 týkat,
h) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1.

§ 24b

Závazné posouzení poměru výdajů (nákladů) spojených s provozem nemovité věci používané zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, které lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů

(1) Poplatník s příjmy podle § 7 nebo 9, který používá nemovitou věc zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda způsob uplatnění výdajů (nákladů) spojených s provozem nemovité věci do výdajů na dosažení, zajištění a udržení příjmů, odpovídá § 24 odst. 3.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 poplatník uvede

a) jméno, bydliště, sídlo podnikatele a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) adresu, na které se nemovitá věc používaná zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům nachází,
c) plochu a objem jednotlivých obytných i neobytných prostor nemovité věci s rozdělením na prostory využívané a nevyužívané k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu, včetně údajů o jejich vytápění, klimatizaci apod.
d) popis, jak jsou jednotlivé prostory nemovité věci využívány k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu ve zdaňovacím období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 týkat,
e) popis a dokumentaci způsobu, jakým byly výdaje (náklady) spojené s provozem nemovité věci používané zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, do výdajů (nákladů) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, uplatněny,
f) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1.

§ 25

(1) Za výdaje (náklady) vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely nelze uznat zejména

a) výdaje (náklady) na pořízení hmotného majetku[20)] a nehmotného majetku,[20)] s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2, včetně splátek a úroků z úvěrů a zápůjček spojených s jejich pořízením, jsou-li součástí jejich ocenění, 20)
b) výdaje na zvýšení základního kapitálu včetně splácení zápůjček,
c) pořizovací cenu[20)] cenného papíru s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. r), w) a ze) a dále s výjimkou opčních listů při uplatnění přednostního práva,
d) pojistné hrazené za člena statutárního orgánu a dalšího orgánu právnické osoby a za jednatele společnosti s ručením omezeným z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou společnosti při výkonu funkce,
e) vyplácené podíly na zisku,
f) penále, úroky z prodlení a pokuty s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zi), přirážky k pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a k pojistnému na veřejné zdravotní pojištění,[21)] a náklady spojené s trestem uveřejnění rozsudku podle zvláštního právního předpisu,
g) pojistné na důchodové spoření, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené veřejnou obchodní společností za společníky této obchodní společnosti, komanditní společností za komplementáře, poplatníkem majícím příjmy ze samostatné činnosti, poplatníkem majícím příjmy z nájmu a pojistné hrazené osobami samostatně výdělečně činnými, které nejsou nemocensky pojištěny a pojistí se na denní dávku při dočasné pracovní neschopnosti u soukromé pojišťovny[21a)], s výjimkou uvedenou v § 24,
h) nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci ve formě
    1. příspěvku na kulturní pořady, zájezdy a sportovní akce,
    2. možnosti používat rekreační, zdravotnická a vzdělávací zařízení, závodní knihovny, tělovýchovná a sportovní zařízení, s výjimkou zařízení uvedených v § 24 odst. 2 písm. j) bodech 1 až 3,
i) výdaje (náklady) vynaložené na příjmy, které nejsou předmětem daně, na příjmy od daně osvobozené nebo nezahrnované do základu daně a u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 rovněž výdaje (náklady) vynaložené na příjmy vyňaté podle mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění, převyšující tyto příjmy; obdobně to platí pro výdaje (náklady) hrazené z prostředků, jejichž zdrojem byl u poplatníka daně z příjmů právnických osob ~~bezúplatný příjem~~ **příjem z darování a bezúplatných služeb** od daně osvobozený nebo příjem, který nebyl předmětem daně; toto ustanovení se u veřejně prospěšných poplatníků nepoužije pro výdaje vynaložené na úrokové příjmy, které podléhají zvláštní sazbě daně; obdobně to platí pro použití prostředků z kapitálového dovybavení,
j) výdaje nad limity stanovené tímto zákonem nebo zvláštními předpisy,[5), 23)]
k) výdaje (náklady) převyšující příjmy v zařízeních k uspokojování potřeb zaměstnanců nebo jiných osob s výjimkou § 24 odst. 2 písm. j) body 1 až 3**,** písm. zw) a s výjimkou výdajů (nákladů) na přechodné ubytování zaměstnanců, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytované jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnanci v souvislosti s výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, přičemž výdaje (náklady) i příjmy se posuzují za každé zařízení k uspokojování potřeb zaměstnanců nebo jiných osob, samostatně,
l) tvorbu rezervních a ostatních účelových fondů, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak, s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zr),
m) plnění ve prospěch vlastního kapitálu s výjimkou uvedenou v § 10 odst. 6 a § 24 odst. 2

písm. r) a w), převod zisku na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy, úhrada ztráty řízené osobě na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy a dále vyrovnání poskytované mimo stojícím společníkům na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy a členský příspěvek poskytnutý evropskému hospodářskému zájmovému sdružení se sídlem na území České republiky[25a)],

n) manka a škody přesahující náhrady s výjimkou uvedenou v § 24,

o) zůstatkovou cenu (§ 29 odst. 2) hmotného majetku a nehmotného majetku vyřazeného v důsledku darování nebo bezúplatného převodu, ke kterému není poplatník povinen podle zvláštního právního předpisu. Toto se vztahuje i na hmotný majetek a nehmotný majetek odpisovaný pouze podle zvláštního právního předpisu,[20)]

p) technické zhodnocení (§ 33),

r) daně zaplacené za jiného poplatníka s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. ch) a u),

s) daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob a obdobné daně zaplacené v zahraničí s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. ch) a dále odloženou daň podle zvláštního právního předpisu [20)],

t) výdaje na reprezentaci, kterými jsou zejména výdaje na pohoštění, občerstvení a ~~bezúplatná plnění~~**dar**; za ~~bezúplatné plnění~~**dar** se nepovažuje reklamní nebo propagační předmět, který je opatřen jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto předmětu nebo názvem propagovaného zboží nebo služby, jehož hodnota bez daně z přidané hodnoty nepřesahuje 500 Kč a který není s výjimkou tichého vína předmětem spotřební daně,

u) výdaje na osobní potřebu poplatníka; včetně výdajů vynaložených na opravu, údržbu nebo technické zhodnocení majetku sloužícího k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti), který poplatník uvedený v § 2 nezařadí do obchodního majetku podle § 4 odst. 4,

v) tvorbu opravných položek na vrub nákladů,[20)] s výjimkou uvedenou v § 24,

w) finanční výdaje (náklady), kterými se pro účely tohoto zákona rozumí úroky z úvěrových finančních nástrojů a související výdaje (náklady), včetně výdajů (nákladů) na obstarání, zpracování úvěrů, poplatků za záruky, pokud je věřitel osobou spojenou ve vztahu k dlužníkovi (§ 23 odst. 7), a to ve výši finančních výdajů (nákladů) z částky, o kterou úhrn úvěrových finančních nástrojů od spojených osob v průběhu zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, přesahuje šestinásobek výše vlastního kapitálu, je-li příjemcem úvěrového finančního nástroje banka nebo pojišťovna, nebo čtyřnásobek výše vlastního kapitálu u ostatních příjemců úvěrových finančních nástrojů. V případě, že podmínkou pro poskytnutí úvěrového finančního nástroje dlužníkovi věřitelem je poskytnutí přímo souvisejícího úvěru, zápůjčky nebo vkladu tomuto věřiteli osobou spojenou ve vztahu k dlužníkovi, považuje se pro účely tohoto ustanovení a vzhledem k tomuto úvěrovému finančnímu nástroji věřitel za osobu spojenou ve vztahu k dlužníkovi,

x) výdaje (náklady) na spotřebované pohonné hmoty a parkovné při pracovní cestě vynaložené v souvislosti s užíváním silničního motorového vozidla, u kterého poplatník uplatní paušální výdaj na dopravu, a 20 % ostatních výdajů (nákladů) s výjimkou odpisů vynaložených v souvislosti se silničním motorovým vozidlem, u kterého je poplatník povinen uplatnit krácený paušální výdaj na dopravu; u silničního motorového vozidla, u kterého poplatník uplatní paušální výdaj na dopravu, nelze dále uplatnit náhradu výdajů za spotřebované pohonné hmoty a sazbu základní náhrady,

y) úroky z odložených částek daní za dobu posečkání, exekuční náklady podle zvláštních předpisů s výjimkou uvedenou v § 24 a dále úroky z odložené částky za dobu posečkání cla a úroky z prodlení, které jsou příslušenstvím cla,[28c)]

z) jmenovitá hodnota pohledávky nebo pořizovací cena[20)] postoupené pohledávky s výjimkou uvedenou v § 24 a § 10,

za) nájemné za umělecká díla a výdaje (náklady) za restaurování uměleckých děl, která nejsou součástí staveb a budov, a to u poplatníků, u nichž není výstavní, muzejní a galerijní

činnost předmětem činnosti, s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zf),

zb) u poplatníků, kteří nevedou účetnictví výdaje na pořízení uměleckých děl, která nejsou součástí staveb a budov a v jednotlivém případě nepřesáhnou částku 40 000 Kč,

zc) odpis pohledávky[22b)] nebo tvorbu opravné položky[22a)] u pohledávky nabyté obchodní korporací na základě vkladu uskutečněného od 1. července 1996, s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 9,

zd) výdaje spojené s úhradou dluhu, s výjimkou dluhu vzniklého z důvodu pořízení hmotného majetku (§ 26), vzniklého ve zdaňovacím období, ve kterém poplatník uplatňoval výdaje podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 a výdaje spojené s úhradou dluhu, o jehož hodnotu byl snížen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji v některém z minulých zdaňovacích období,

ze) rozdíl, o který částka hrazená postupníkem postupiteli při změně osoby uživatele podle smlouvy o finančním leasingu hmotného majetku převyšuje částku úplaty připadající u postupníka na zbývající dobu finančního leasingu sníženou o úplatu jím hrazenou vlastníkovi užívaného majetku v souladu se smlouvou, pokud tento rozdíl není součástí vstupní ceny majetku,

zf) plnění poskytnuté zahraničnímu státnímu úředníkovi nebo zahraničnímu veřejnému činiteli nebo s jejich souhlasem jiné osobě v souvislosti s výkonem jeho funkce, a to ani v případech, kdy se jedná o úředníka státu nebo veřejného činitele působícího ve státě, ve kterém je poskytnutí takového plnění tolerováno nebo není považováno za trestný čin anebo je obvyklé,

zg) účetní odpisy dlouhodobého majetku,[20)] a hodnota majetku nebo její část zaúčtovaná na vrub nákladů, který není dlouhodobým majetkem podle zvláštního právního předpisu,[20)] ale zároveň je hmotným majetkem nebo nehmotným majetkem podle § 26 až 33,

zh) oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupí, pokud je podle zvláštního právního předpisu[20)] výdajem (nákladem), není-li v tomto zákoně stanoveno jinak,

zi) kladný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu při nabytí vkladem nebo přeměnou[131)] a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill), pokud jsou podle zvláštního právního předpisu[20)] výdajem (nákladem),

zj) výdaje (náklady) z nákupu vlastních akcií pod jmenovitou hodnotou při následném snížení základního kapitálu,

zk) výdaje (náklady) mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti. Úroky z úvěrového finančního nástroje přijatého v období šesti měsíců před nabytím tohoto podílu se považují za výdaj (náklad) přímo související s držbou podílu v dceřiné společnosti po dobu trvání této držby a po dobu, kdy podíl drží osoba, která je s osobou, která úvěrový finanční nástroj přijala, spojenou osobou, pokud poplatník neprokáže, že úvěrový finanční nástroj s držbou tohoto podílu nesouvisí. Případné režijní (nepřímé) náklady související s držbou podílu v dceřiné společnosti se pro účely tohoto ustanovení omezují výší 5 % příjmů z podílů na zisku vyplácených dceřinou společností, pokud poplatník neprokáže, že skutečná výše těchto režijních (nepřímých) nákladů je nižší,

zl) finanční výdaje (náklady), které plynou z úvěrového finančního nástroje, kde úrok nebo výnos nebo skutečnost, zda se finanční výdaje (náklady) stanou splatnými, závisí zcela nebo převážně na zisku dlužníka,

zm) hodnota nealkoholických nápojů poskytovaných jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti,

zn) pojistné ve výši určené ke krytí budoucích dluhů pojišťovny vyplývajících z pojistné smlouvy uzavřené zaměstnavatelem pro případ dožití se stanoveného věku jeho zaměstnancem nebo dožití se jeho zaměstnancem dohodnuté doby nebo setrvání tohoto zaměstnance v pracovněprávním vztahu k zaměstnavateli po dohodnutou dobu,

zo) členský příspěvek hrazený poplatníkem příjemci, který je u tohoto příjemce osvobozen od

daně,

zp) účetní odpisy hmotného a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, který byl nabyt ~~bezúplatně~~**darováním**, a tento bezúplatný příjem byl od daně z příjmů osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu; obdobně to platí pro zůstatkovou cenu v případě prodeje nebo likvidace tohoto majetku,

~~zq) hodnotu majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, který byl nabyt bezúplatně, a tento bezúplatný příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.~~

zq) hodnotu majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, nabytého darováním nebo hodnotu bezúplatně přijatých služeb, pokud tento bezúplatný příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.

(2) Škodou podle odstavce 1 písm. n) se rozumí fyzické znehodnocení (poškození nebo zničení) majetku ve vlastnictví poplatníka, a to z objektivních i subjektivních příčin, pokud je majetek v důsledku škody vyřazen. Mankem se rozumí inventarizační rozdíl, kdy skutečný stav je nižší než účetní. Za tyto škody a manka se nepovažují technologické a technické úbytky a úbytky vyplývající z přirozených vlastností zásob vznikající např. rozprachem, sesycháním v rámci technologických úbytků ve výrobním, zásobovacím a odbytovém procesu (přirozené úbytky zásob materiálu, zboží, nedokončené výroby, polotovarů a hotových výrobků), ztratné v maloobchodním prodeji a nezaviněné úhyny zvířat, která nejsou pro účely zákona hmotným majetkem, a to do výše ekonomicky zdůvodněné normy přirozených úbytků a ztratného stanovené poplatníkem. Správce daně může posoudit, zda výše stanovené normy odpovídá charakteru činnosti poplatníka a obvyklé výši norem jiných poplatníků se shodnou nebo obdobnou činností, a o zjištěný rozdíl upravit základ daně. Škodou není prokázaný nezaviněný úhyn nebo nutná porážka zvířete základního stáda.

(3) Do úvěrových finančních nástrojů se pro účely odstavce 1 písm. w) nezahrnují úvěrové finanční nástroje, z nichž úroky jsou součástí vstupní ceny majetku, a dále prokazatelně poskytnuté bezúročné úvěrové finanční nástroje. Ustanovení odstavce 1 písm. w) a ~~zm)~~ **zl)** se nevztahují na veřejně prospěšné poplatníky, na organizátora regulovaného trhu a na poplatníky uvedené v § 2.

Odpisy hmotného majetku

§ 26

(1) Odpisy se stanoví pro účely tohoto zákona podle § 30, 30a, 30b, § 31 nebo § 32 z hmotného majetku, s výjimkou uvedenou v § 27.

(2) Hmotným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) samostatné **hmotné** movité věci, popřípadě soubory **hmotných** movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením, jejichž vstupní cena (§ 29) je vyšší než 40 000 Kč a mají provozně-technické funkce delší než jeden rok,

b) budovy, domy a jednotky ~~nezahrnující pozemek~~,

c) stavby, s výjimkou

1. provozních důlních děl,
2. drobných staveb na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, sloužících k zajišťování provozu lesních školek nebo k provozování myslivosti, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 30 m^2 a výšku 5 m,
3. oplocení sloužícího k zajišťování lesní výroby a myslivosti, které je drobnou

stavbou,

d) pěstitelské celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky vymezené v odstavci 9,

e) dospělá zvířata a jejich skupiny[20)], jejichž vstupní cena (§ 29) je vyšší než 40 000 Kč,

f) jiný majetek vymezený v odstavci 3.

Hmotným majetkem pro účely tohoto zákona však nejsou zásoby. Za samostatné **hmotné** movité věci se považují také výrobní zařízení, jakož i zařízení a předměty sloužící k provozování služeb (výkonů) a účelová zařízení a předměty, která s budovou nebo se stavbou netvoří jeden funkční celek, i když jsou s ní pevně spojeny. Souborem **hmotných** movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením se rozumí dílčí část výrobního či jiného celku. Soubor **hmotných** movitých věcí je nutné evidovat zvlášť tak, aby byly zajištěny průkazné technické i hodnotové údaje o jednotlivých věcech zařazených do souboru, určení hlavního funkčního předmětu a o všech změnách souboru (přírůstky, úbytky) včetně údajů o datu změny, rozsahu změny, vstupních cenách jednotlivých přírůstků nebo úbytků, celkové ceny souboru věcí a dále částky odpisů včetně jejich změn vyplývajících ze změny vstupní ceny souboru **hmotných** movitých věcí. Soubor movitých věcí se zařazuje do odpisové skupiny podle hlavního funkčního předmětu.

(3) Jiným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) technické zhodnocení a výdaje na otvírky nových lomů, pískoven a hlinišť, pokud nezvyšuje vstupní cenu a zůstatkovou cenu hmotného majetku, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 1 písm. f),

b) technické rekultivace, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,[29b)]

c) výdaje hrazené uživatelem, které podle zvláštních předpisů [20)] nebo podle daňové evidence tvoří součást ocenění hmotného majetku, který je předmětem finančního leasingu, a které v úhrnu se sjednanou kupní cenou ve smlouvě převýší u movitého majetku hodnotu 40 000 Kč.

(4) Je-li majetek ve spoluvlastnictví, pak pro posouzení toho, zda dosáhl vstupní ceny uvedené v odstavci 2, je rozhodující vstupní cena, která se rovná součtu hodnot spoluvlastnických podílů u jednotlivých spoluvlastníků, a nikoliv vstupní cena jednotlivého spoluvlastnického podílu.

(5) Odpisováním se pro účely tohoto zákona rozumí zahrnování odpisů z hmotného majetku evidovaného u poplatníka, který se vztahuje k zajištění zdanitelného příjmu, do výdajů (nákladů) k zajištění tohoto příjmu. Odpisování lze zahájit po uvedení pořizované věci do stavu způsobilého obvyklému užívání, kterým se rozumí dokončení věci a splnění technických funkcí a povinností stanovených zvláštními právními předpisy pro užívání. Obdobně to platí pro technické zhodnocení (§ 33). Poplatník s příjmy podle § 7 a 9, který nevede účetnictví a uplatňuje výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle § 24, může zahájit odpisování hmotného majetku, jedná-li se o hmotný majetek v daňové evidenci nebo pronajímaný hmotný majetek, evidovaný podle § 9 odst. 6; přitom zvířata z vlastního chovu, nakoupená a darovaná zvířata po dosažení dospělosti zůstávají součástí zásob.

(6) Odpis ve výši ročního odpisu vypočteného podle § 31 a 32 lze uplatnit z hmotného majetku evidovaného u poplatníka ke konci příslušného zdaňovacího období s výjimkou uvedenou v odstavci 7 písm. b) až d). Ročním odpisem u poplatníků uvedených v § 17 se rozumí odpis za zdaňovací období.

(7) Odpis pouze ve výši jedné poloviny ročního odpisu vypočteného podle § 31 a 32 lze uplatnit

a) z hmotného majetku evidovaného u poplatníka na počátku příslušného zdaňovacího

období, dojde-li v průběhu zdaňovacího období

1. k vyřazení majetku před koncem zdaňovacího období, pokud již v průběhu zdaňovacího období nebyl uplatněn odpis podle bodů 2 a 3,
2. k převedení majetku na jiné právnické nebo fyzické osoby podle zvláštních právních předpisů,[29a)] který je evidován v majetku poplatníka k datu předcházejícímu dni převodu majetku,
3. k ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo k ukončení nájmu, přeměně, zrušení bez likvidace, zániku bez likvidace, zrušení s likvidací, účinkům rozhodnutí o úpadku nebo k přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt nebo opačně z majetku evidovaného ke dni ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, ke dni ukončení pronájmu, ke dni předcházejícímu rozhodný den fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace a v ostatních případech zrušení bez likvidace ke dni předcházejícímu den zániku, ke dni předcházejícímu první den hospodářského roku nebo kalendářního roku při změně účetního období, ke dni předcházejícímu den vstupu do likvidace nebo ke dni předcházejícímu den , ke kterému nastanou účinky rozhodnutí o úpadku, nebo den přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt nebo opačně. Obdobně postupuje poplatník uvedený v § 2, který v průběhu zdaňovacího období přerušil činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem a tuto činnost nezahájil do termínu pro podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období, ve kterém byla činnost přerušena,
4. k ukončení nájemního vztahu při odpisování technického zhodnocení nájemcem (§ 28 odst. 3) nebo při ukončení výpůjčky movitého hmotného majetku (§ 28 odst. 4),

b) z hmotného majetku nabytého v průběhu zdaňovacího období a evidovaného u poplatníka na konci zdaňovacího období, u něhož poplatník pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem podle § 30 odst. 10 ~~písm. a) až e), g) až m)~~, a z hmotného movitého majetku, k němuž poplatník nabyl vlastnické právo v průběhu zdaňovacího období splněním dluhu, který byl zajištěn převodem práva, a má tento majetek evidován na konci zdaňovacího období,

c) z hmotného majetku evidovaného po celé zdaňovací období u poplatníka, u něhož v průběhu zdaňovacího období nastaly účinky rozhodnutí o úpadku nebo došlo k přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt a opačně anebo který v průběhu zdaňovacího období vstoupil do likvidace,

d) z hmotného majetku evidovaného u poplatníka uvedeného v § 17 za zdaňovací období vymezené v § 21a písm. c), je-li toto zdaňovací období kratší než dvanáct měsíců nepřetržitě po sobě jdoucích; toto se nepoužije u hmotného majetku zaevidovaného u poplatníka v průběhu tohoto zdaňovacího období nebo v průběhu části zdaňovacího období předcházející tomuto zdaňovacímu období, za kterou se podává daňové přiznání podle § 38m odst. 2 písm. a).

Ustanovení tohoto odstavce se použije přiměřeně, dojde-li v průběhu zdaňovacího období ke změně právní formy veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti na jinou obchodní korporaci a akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo družstva na veřejnou obchodní společnost nebo komanditní společnost.

(8) Odpisy pro účely zákona není poplatník povinen uplatnit, přitom odpisování lze i přerušit, ale při dalším odpisování je nutné pokračovat způsobem, jako by odpisování přerušeno nebylo, a to za podmínky, že v době přerušení neuplatní poplatník (vlastník ani

nájemce) výdaje paušální částkou podle § 7 nebo § 9. Pokud poplatník (vlastník nebo nájemce) uplatní výdaje paušální částkou, nelze za toto zdaňovací období uplatnit odpisy v prokázané výši ani o tuto dobu prodloužit odpisování pro daňové účely. Po dobu uplatňování výdajů paušální částkou vede poplatník (vlastník nebo nájemce) odpisy pouze evidenčně.

(9) Pěstitelskými celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky se podle odstavce 2 rozumějí

a) ovocné stromy vysázené na souvislém pozemku o výměře nad 0,25 ha v hustotě nejméně 90 stromů na 1 ha,
b) ovocné keře vysázené na souvislém pozemku o výměře nad 0,25 ha v hustotě nejméně 1000 keřů na 1 ha,
c) chmelnice a vinice.

(10) Hmotným majetkem se stávají věci uvedené do stavu způsobilého obvyklému užívání, kterým se rozumí dokončení věci a splnění technických funkcí a povinností stanovených zvláštními právními předpisy pro užívání.

§ 27

Hmotným majetkem vyloučeným z odpisování je

a) bezúplatně převedený majetek podle smlouvy o finančním leasingu, pokud výdaje (náklady) související s jeho pořízením nepřevýší 40 000 Kč,
b) pěstitelský celek trvalých porostů s dobou plodnosti delší než 3 roky, jež nedosáhl plodonosného stáří,
c) hydromeliorace do 2 let po jejím dokončení,
d) umělecké dílo, které je hmotným majetkem a není součástí stavby a budovy, předměty muzejní a galerijní hodnoty, popřípadě jejich soubory v muzeích a památkových objektech, stálé výstavní soubory a knihovní fondy knihoven jednotné soustavy, popřípadě jiné fondy,
e) movitá kulturní památka a soubory movitých kulturních památek,
f) hmotný majetek převzatý povinně bezúplatně podle zvláštních právních předpisů,
g) inventarizační přebytky hmotného majetku zjištěné podle zvláštního právního předpisu,[20)], pokud nebyly při zjištění zaúčtovány ve prospěch výnosů,
h) hmotný movitý majetek nabytý věřitelem v důsledku zajištění dluhu převodem práva, a to po dobu zajištění tohoto dluhu a za předpokladu, že jej po tuto dobu bude odpisovat původní odpisovatel, uzavře-li s věřitelem smlouvu o výpůjčce,
ch) *zrušeno,*
i) hmotný majetek, u něhož odpisy nebo zahraniční položky obdobného charakteru jako odpisy uplatňuje jiná osoba než odpisovatel podle tohoto zákona, jde-li o
    1. pronajatý hmotný majetek,
    2. hmotný majetek, který je předmětem finančního leasingu,
~~j) hmotný majetek, jehož bezúplatné nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně, s výjimkou hmotného majetku fyzické osoby nabytého~~
    ~~1. dědictvím,~~
    ~~2. odkazem,~~
    ~~3. obmyšleným, pokud se jedná o hmotný majetek, který byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo~~
    ~~4. obmyšleným, pokud se jedná o hmotný majetek, který zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti~~
j) hmotný majetek nabytý darováním, jehož nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně.

§ 28

(1) Hmotný majetek odpisuje odpisovatel. Hmotný majetek je oprávněn odpisovat vždy pouze jeden poplatník. Odpisovatelem je

a) poplatník, který má k hmotnému majetku vlastnické právo,
b) organizační složka státu příslušná hospodařit s majetkem státu,
c) státní příspěvková organizace, státní podnik nebo jiná státní organizace příslušná hospodařit s majetkem státu,
d) podílový fond, jehož součástí je hmotný majetek,
e) svěřenský fond, jehož součástí je hmotný majetek,
f) nástupnická obchodní korporace zanikající nebo rozdělované obchodní korporace při přeměně; to platí pro
    1. hmotný majetek ve vlastnictví zanikající nebo rozdělované obchodní korporace k rozhodnému dni fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace a převáděný na nástupnickou obchodní korporaci a
    2. hmotný majetek, nabytý zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací od rozhodného dne do dne zápisu fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace do obchodního rejstříku a převáděný na nástupnickou obchodní korporaci.

(2) Technickou rekultivaci, prováděnou na pozemku jinou osobou než odpisovatelem, může odpisovat pouze poplatník, který je k provedení rekultivace zavázán.

(3) Technické zhodnocení pronajatého hmotného majetku **nebo majetku pořizovaného na finanční leasing** a jiný majetek uvedený v § 26 odst. 3 písm. c), jsou-li hrazené nájemcem **nebo uživatelem**, může na základě písemné smlouvy odpisovat nájemce **nebo uživatel**, pokud není vstupní cena u odpisovatele hmotného majetku zvýšena o tyto výdaje; přitom je zatřídí do odpisové skupiny, ve které je zatříděn pronajatý hmotný majetek **nebo majetek pořizovaný na finanční leasing**, a odpisuje podle tohoto zákona. Při odpisování technického zhodnocení postupuje nájemce **nebo uživatel** způsobem stanoveným pro hmotný majetek a zatřídí technické zhodnocení do odpisové skupiny, ve které je zatříděn pronajatý hmotný majetek **nebo majetek pořizovaný na finanční leasing**.

(4) Při převodu vlastnictví hmotného movitého majetku v důsledku zajištění dluhu převodem práva na věřitele může tento majetek odpisovat původní odpisovatel, pokud uzavře s věřitelem smlouvu o výpůjčce tohoto majetku na dobu zajištění dluhu převodem práva.

(5) Hmotný majetek vymezený v § 26 odst. 2 písm. c) a d), který je dokončen na cizím pozemku a jeho hodnota není u odpisovatele součástí ocenění tohoto pozemku podle zvláštního právního předpisu,[20)] může odpisovat poplatník, u něhož je tento hmotný majetek evidován (§ 26 odst. 5).

(6) Při odpisování hmotného majetku, který je pouze zčásti používán k zajištění zdanitelného příjmu, se do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje poměrná část odpisů. Při odpisování silničního motorového vozidla, u kterého je poplatník povinen uplatnit krácený paušální výdaj na dopravu, se poměrnou částí odpisů rozumí 80 % odpisů.

§ 29

(1) Vstupní cenou hmotného majetku se rozumí

a) pořizovací cena,[31)] je-li pořízen úplatně. Při odkoupení najatého majetku, u něhož nájemce odpisoval technické zhodnocení podle § 28 odst. 3, je součástí vstupní ceny, s výjimkou

uvedenou v odstavci 4, i zůstatková cena tohoto technického zhodnocení. Nejsou-li při bezprostředním odkoupení hmotného majetku po ukončení nájemní smlouvy nebo smlouvy o finančním leasingu dodrženy podmínky uvedené v § 24 odst. 4 nebo odst. 5, lze do vstupní ceny zahrnout veškeré nájemné a úplatu u finančního leasingu, které byly uhrazeny do data ukončení smlouvy a nebyly výdajem (nákladem) podle § 24; přitom u poplatníka, který nevede účetnictví, lze do vstupní ceny zahrnout i zálohy na nájemné nebo zálohy na úplatu u finančního leasingu uhrazené do data ukončení smlouvy. U nemovitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době delší než 5 let před jeho vložením do obchodního majetku nebo v době delší než 5 let před zahájením nájmu, cena podle písmene d). U nemovitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době kratší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době kratší než 5 let před zahájením nájmu, se pořizovací cena zvyšuje o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení. U movitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době delší než 1 rok před vložením do obchodního majetku **nebo v době delší než 1 rok před zahájením nájmu**, je vstupní cenou cena podle písmene d) s výjimkou majetku nabytého formou finančního leasingu,

b) vlastní náklady,[31)] je-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii. Toto ustanovení se použije i u poplatníků, kteří nevedou účetnictví. U nemovitých věcí, které poplatník uvedený v § 2 pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii v době delší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době delší než 5 let před zahájením nájmu, cena podle písmene d). U nemovitých věcí, které poplatník uvedený v § 2 pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii v době kratší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době kratší než 5 let před zahájením nájmu, se vlastní náklady zvyšují o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení,

c) hodnota nesplacené pohledávky zajištěné převodem práva, a to u hmotného movitého majetku, který zůstává ve vlastnictví věřitele,

d) reprodukční pořizovací cena v ostatních případech určená podle zvláštního právního předpisu;[1a)] přitom u nemovité kulturní památky se reprodukční pořizovací cena stanoví jako cena stavby určená podle zvláštního právního předpisu) bez přihlédnutí ke kategorii kulturní památky, historickému stáří kulturní památky a k ceně uměleckých a uměleckořemeslných děl, která jsou součástí stavby. U poplatníka, který má příjmy z nájmu podle § 9, je třeba reprodukční pořizovací cenu stanovit již při zahájení nájmu,

e) při nabytí majetku bezúplatně cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí, s výjimkou majetku odpisovaného podle § 30 odst. 10 písm. a), pokud u poplatníků uvedených v § 2 neuplynula od nabytí doba delší než 5 let, zvýšená u nemovitých věcí o náklady vynaložené na opravy a technické zhodnocení; je-li doba od nabytí delší než 5 let, rozumí se u poplatníků uvedených v § 2 vstupní cenou cena podle písmene d),

f) hodnota technického zhodnocení podle § 33 odst. 1 dokončeného počínaje 1. lednem 2001 na hmotném majetku, jehož účetní odpisy jsou výdajem (nákladem) podle § 24 odst. 2 písm. v) bodu 1, zvýšená o ocenění tohoto odpisovaného hmotného majetku; přitom odpisy pro účely tohoto zákona lze uplatnit jen do výše vstupní ceny snížené o dosud uplatněné účetní odpisy hmotného majetku podle § 24 odst. 2 písm. v) bodu 1,

g) přepočtená zahraniční cena (§ 23 odst. 17).

Součástí vstupní ceny podle písmen a) až f) je i technické zhodnocení provedené po uvedení věci do stavu způsobilého obvyklému užívání, s výjimkou technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce a na hmotném majetku vyloučeném z odpisování (§ 27), nejpozději však v prvním roce odpisování. **Součástí vstupní ceny jednotky není ocenění té části jednotky, která je pozemkem.** Pokud původní odpisovatel v případech uvedených v § 30 odst. 10 nezapočal odpisování, je u nabyvatele vstupní cenou hmotného

majetku vstupní cena, z níž by původní odpisovatel odpisy uplatňoval. Vstupní cena hmotného majetku se snižuje o poskytnuté dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtů obcí a krajů, státních fondů, regionální rady regionu soudržnosti[124)], o poskytnuté prostředky (granty) přidělené podle zvláštního právního předpisu, o poskytnuté granty Evropských společenství, o poskytnuté dotace, příspěvky a podpory z veřejných rozpočtů a jiných peněžních fondů cizího státu s výjimkou peněžních fondů spravovaných podnikatelskými subjekty se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí (dále jen "veřejné zdroje"), poskytnuté na jeho pořízení nebo na jeho technické zhodnocení, pokud se tyto prostředky neúčtují podle zvláštního právního předpisu[20)] ve prospěch výnosů (příjmů). Obdobně se postupuje i u hmotného majetku vytvořeného vlastní činností a rovněž v případě přijatého bezúplatného příjmu ve formě účelového **peněžitého** daru na pořízení hmotného majetku **nebo na jeho technické zhodnocení**. Do vstupní ceny hmotného majetku uvedeného v § 26 odst. 2 písm. b) a c) lze zahrnout i výdaje (náklady) na vyvolanou investici, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí výdaje (náklady) vynaložené na pořízení majetku převedeného do vlastnictví jiné osoby nebo předaného jiné osobě nebo týkající se změny majetku ve vlastnictví jiné osoby a podmiňujícího funkci nebo užívání hmotného majetku uvedeného v § 26 odst. 2 písm. b) a c).

(2) Za zůstatkovou cenu se pro účely tohoto zákona považuje rozdíl mezi vstupní cenou hmotného majetku a celkovou výší odpisů stanovených podle § 26 a § 30 až 32 z tohoto majetku, a to i tehdy, když do výdajů na zajištění zdanitelných příjmů [§ 24 odst. 2 písm. a)] zahrnul poplatník pouze poměrnou část odpisů podle § 28 odst. 6 nebo uplatňoval v některých zdaňovacích obdobích výdaje procentem z příjmů.

(3) Technické zhodnocení zvyšuje vstupní cenu (dále jen "zvýšená vstupní cena") a zároveň u majetku odpisovaného podle § 32 i zůstatkovou cenu (dále jen "zvýšená zůstatková cena") příslušného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání; přitom poplatník, který samostatně eviduje a odpisuje technické zhodnocení hmotného majetku podle § 26 odst. 3 písm. a) nebo výdaje vymezené v § 26 odst. 3 písm. c) zvyšuje o každé další technické zhodnocení dokončené na původním majetku vstupní cenu a zároveň u majetku odpisovaného podle § 32 i zůstatkovou cenu již evidovaného jiného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání. Ustanovení předchozí věty se nepoužije u technického zhodnocení v případech uvedených v odstavcích 1, 4 a 6, § 30a odst. 5 a u technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce odpisovaného podle § 30 odst. 6 nebo u technického zhodnocení provedeného na hmotném majetku vyloučeném z odpisování. Povinnost zvýšit vstupní cenu samostatně evidovaného a odpisovaného technického zhodnocení o každé další technické zhodnocení dokončené na původním majetku se nevztahuje na technické zhodnocení provedené na nemovité kulturní památce, které se odpisuje podle § 30 odst. 6 vždy samostatně.

(4) Poplatník, který odpisoval technické zhodnocení a výdaje vymezené v § 26 odst. 3 písm. c) nebo jejich část, která není vyloučena z odpisování, související s majetkem odkoupeným podle smlouvy o finančním leasingu, zvýší o pořizovací cenu odkoupeného majetku vstupní (zůstatkovou) cenu již odpisovaného jiného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je majetek odkoupen, a pokračuje v započatém odpisování.

(5) Vstupní cenou hmotného majetku ve spoluvlastnictví je u spoluvlastníka vstupní cena podle odstavce 1 ve výši hodnoty jeho spoluvlastnického podílu. Hodnota technického zhodnocení provedeného na hmotném majetku ve spoluvlastnictví se u jednotlivých spoluvlastníků určí podle jejich spoluvlastnického podílu.

(6) Odpisuje-li technické zhodnocení nájemce, zvyšuje se vstupní cena (zůstatková cena) u odpisovatele (pronajímatele) v roce ukončení nájmu nebo zrušení souhlasu odpisovatele s odpisováním nájemcem, a to

a) o částku nepeněžního příjmu stanoveného podle § 23 odst. 6 ~~písm. b)~~ **písm. a) bod 2**, je-li technické zhodnocení provedeno nad rámec nájemného,
b) o zůstatkovou cenu technického zhodnocení evidovanou u nájemce, je-li jím plněno nájemné.

Provede-li nájemce technické zhodnocení nad rámec smluveného nájemného se souhlasem odpisovatele (pronajímatele) a neodpisuje-li je nájemce ani odpisovatel (pronajímatel), zvyšuje se vstupní (zůstatková) cena příslušného majetku u odpisovatele (pronajímatele) v roce ukončení pronájmu o částku nepeněžního příjmu podle § 23 odst. 6 písm. a) **bod 1**. Po zvýšení vstupní (zůstatkové) ceny podle tohoto odstavce pokračuje odpisovatel (pronajímatel) v odpisování ze zvýšené vstupní ceny nebo ze zvýšené zůstatkové ceny. Toto ustanovení se nepoužije, pokud dochází k ukončení nájmu z důvodu odkoupení najaté věci nájemcem, který zahrne zůstatkovou cenu jím odpisovaného technického zhodnocení do vstupní ceny podle § 29 odst. 1 písm. a).

(7) Při zvýšení nebo snížení vstupní ceny, ke kterému dochází u již odpisovaného majetku z jiného důvodu, než je jeho technické zhodnocení (dále jen "změněná vstupní cena"), se odpis stanoví ze změněné vstupní (zůstatkové) ceny při zachování platné sazby (koeficientu) podle § 31 nebo § 32.

(8) U hmotného majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil v době kratší než 5 let před jeho vložením do obchodní korporace a nebyl zahrnut do obchodního majetku, je u nabyvatele vstupní cenou, byl-li pořízen úplatně, pořizovací cena, byl-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii, jsou vstupní cenou vlastní náklady, a při nabytí hmotného majetku bezúplatně, cena hmotného majetku podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku [1a)] ke dni nabytí. Přitom u nemovitých věcí lze vstupní cenu u nabyvatele zvýšit o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení před vložením do obchodní korporace. Dnem vkladu do obchodní korporace se pro účely tohoto zákona rozumí den uvedený ve smlouvě o vkladu.

(9) Vstupní cena hmotného majetku se nemění,

a) dochází-li k ocenění jmění při fúzi nebo rozdělení obchodní korporace podle zvláštního právního předpisu[20)] v případě, kdy to vyžaduje zvláštní právní předpis,[131)]
b) dojde-li k vypořádání mezi podílovými spoluvlastníky rozdělením věci podle zvláštního právního předpisu, nebo
c) jsou-li v budově vymezeny jednotky.

(10) Vstupní cena hmotného majetku původního odpisovatele, která se použije u nabyvatele vkladu pro pokračování v odpisování, se zvyšuje o částky, které se staly u nabyvatele součástí ocenění vloženého majetku jako náklady související s jeho pořízením podle právních předpisů upravujících účetnictví.

§ 30

(1) V prvním roce odpisování zatřídí poplatník hmotný majetek do odpisových skupin uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Došlo-li u stavebního díla ke změně hlavního užívání a v důsledku této změny se mění i zatřídění do odpisové skupiny uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, provede poplatník změnu zatřídění tohoto majetku ve zdaňovacím období nebo v období, za něž se podává daňové přiznání, ve kterém ke změně došlo. Samostatně odpisované technické zhodnocení provedené na hmotném majetku vyloučeném

z odpisování se zatřídí do odpisové skupiny, do které náleží hmotný majetek, na němž bylo technické zhodnocení provedeno. Doba odpisování činí minimálně:

Odpisová skupina	Doba odpisování
1	3 roky
2	5 let
3	10 let
4	20 let
5	30 let
6	50 let.

Stanovená doba odpisování se nevztahuje na hmotný majetek, u něhož došlo v průběhu odpisování k prodloužení doby odpisování. Stavební dílo (dům, budova, stavba) se zařazuje do odpisové skupiny podle jeho hlavního užívání v souladu se zvláštní právním předpisem. Při užívání budovy k několika účelům je pro zařazení do odpisové skupiny rozhodující převažující podíl užívání na celkové využitelné podlahové ploše.[99)] Hmotný majetek, který nelze zařadit do odpisových skupin podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, s výjimkou uvedenou v odstavcích 6 až 8, zatříděný podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem[99)] se zařadí do odpisové skupiny 5 a ostatní hmotný majetek zatříděný podle klasifikace produkce CZ-CPA se zařadí do odpisové skupiny 2.

(2) Poplatník provádí rovnoměrné (§ 31) nebo zrychlené odpisování (§ 32). Způsob odpisování pro každý nově pořízený hmotný majetek stanoví odpisovatel, s výjimkou uvedenou v odstavci 10, a nelze jej změnit po celou dobu jeho odpisování.

(3) Hmotný majetek se odpisuje nejvýše do vstupní ceny nebo do zvýšené vstupní ceny.

(4) Roční odpis otvírek nových lomů, pískoven, hlinišť a technické rekultivace, pokud tyto nejsou součástí hmotného majetku, do jehož vstupní ceny jsou zahrnuty, dočasných staveb a důlních děl, se stanoví jako podíl vstupní ceny a stanovené doby trvání. Obdobně se odpisuje hmotný majetek, jehož životnost nebo doba trvání je stanovena v letech obecně závazným předpisem nebo příslušným orgánem na základě zmocnění ve zvláštním zákoně.

(5) U matric, zápustek, forem, modelů a šablon v klasifikaci produkce CZ-CPA označených kódem 25.73.50 a kódem 25.73.60 se roční odpis stanoví jako podíl vstupní ceny a stanovené doby použitelnosti nebo stanoveného počtu vyrobených odlitků nebo výlisků.

(6) U technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce (§ 29 odst. 3) se roční odpis stanoví ve výši jedné patnáctiny vstupní ceny.

(7) Roční odpis podle odstavců 4 až 6 se stanoví s přesností na dny nebo s přesností na celé měsíce, počínaje následujícím měsícem po dni, v němž byly splněny podmínky pro odpisování; přitom odpisování nelze přerušit.

(8) Při zahájení (ukončení) odpisování podle odstavců 4 až 6 v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit roční odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období v

závislosti na zvoleném způsobu stanovení přesnosti odpisů podle odstavce 7.

(9) Odpisy stanovené podle odstavců 4 až 6 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(10) Ze vstupní ceny, ze které odpisoval původní odpisovatel, který je poplatníkem uvedeným v § 2 nebo v § 17 odst. 3 nebo stálou provozovnou poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 7, a při zachování způsobu odpisování pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem

a) právní nástupce poplatníka a nástupnická obchodní korporace,
b) ~~obchodní společnost, podílový fond, svěřenský fond, nebo družstvo u hmotného majetku nabytého~~ **poplatník u hmotného majetku nabytého**
   1. vkladem společníka, podílníka nebo člena družstva s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky, který byl zároveň u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku,
   2. vkladem obce nebo kraje, pokud byl tento majetek ve vlastnictví obce nebo kraje a byl zahrnut v jejich majetku,
   3. přeměnou.
   ~~4. vyčleněním majetku do svěřenského fondu, pokud byl u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku,~~
c) poplatník u hmotného majetku nabytého vkladem tichého společníka s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky spolu s nabytím vlastnických práv k tomuto majetku, pokud tichý společník měl před uskutečněním vkladu tento majetek zahrnut v obchodním majetku,
d) tichý společník u hmotného majetku nabytého vrácením jeho vkladu, pokud nabyl vlastnická práva k tomuto majetku,
e) poplatník u hmotného majetku, který nabyl bezúplatným převodem podle zvláštních předpisů[31c)] nebo bezúplatným převodem v důsledku delimitace státních organizací,
f) poplatník uvedený v § 2, který vyřadil hmotný majetek z obchodního majetku a následně hmotný majetek do obchodního majetku opět zařadil. Obdobně se postupuje i v případě přerušení nájmu (§ 9),
g) postupník při postoupení smlouvy o finančním leasingu, jestliže dodrží smluvenou celkovou výši úplaty, kupní cenu a nedojde ke zkrácení původně stanovené doby leasingu. Je-li postoupena užívaná věc za nižší cenu, než byla vstupní cena evidovaná u postupitele, lze odpisy uplatnit maximálně do výše ceny hrazené postupníkem,
h) poplatník, který nabyl právo k užívání hmotného movitého majetku smlouvou o výpůjčce, a to po dobu zajištění dluhu převodem práva k tomuto majetku,
i) dlužník, který nabyl do vlastnictví hmotný majetek na základě smlouvy o zápůjčce. V odpisování pokračuje i poplatník, pokud k tomuto majetku nabyl vlastnická práva vrácením ~~půjčené~~ **zapůjčené** věci,
j) manžel (manželka), který má v obchodním majetku hmotný majetek, který již byl v obchodním majetku a byl odpisován manželkou (manželem), s výjimkou majetku nabytého koupí od druhého z manželů,
k) poplatník, který odpisoval hmotný majetek před ukončením činnosti,
l) společník společnosti u majetku určeného podle druhu,
~~m) svěřenský fond,~~
m)~~n)~~ obmyšlený.

V odpisování hmotného movitého majetku pokračuje i poplatník, pokud k tomuto majetku nabyl znovu vlastnická práva splněním dluhu, který byl zajištěn převodem práva, a to způsobem uplatňovaným po dobu zajištění dluhu podle písmene h). Obdobně pokračuje v odpisování i poplatník u hmotného majetku vráceného při ukončení nájmu a poplatník při zániku společnosti nebo zániku členství ve společnosti u majetku určeného podle druhu,

který jím byl do této společnosti vložen. Obdobně pokračuje v odpisování i poplatník, který je fyzickou osobou, u jím pronajímaného hmotného majetku vyřazeného z obchodního majetku nebo v případě zařazení jím pronajímaného hmotného majetku do obchodního majetku.

§ 30a

Mimořádné odpisy

(1) Hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 1 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu pořízený v období od 1. ledna 2009 do 30. června 2010 může poplatník, který je jeho prvním vlastníkem, odepsat rovnoměrně bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 12 měsíců.

(2) Hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 2 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu pořízený v období od 1. ledna 2009 do 30. června 2010 může poplatník, který je jeho prvním vlastníkem, odepsat bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 24 měsíců, přitom za prvních 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 60 % vstupní ceny hmotného majetku a za dalších bezprostředně následujících 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 40 % vstupní ceny hmotného majetku.

(3) Odpisy podle odstavců 1 a 2 se stanoví s přesností na celé měsíce; přitom poplatník má povinnost zahájit odpisování počínaje následujícím měsícem po dni, v němž byly splněny podmínky pro odpisování. Při zahájení nebo ukončení odpisování v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období. Odpisy se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(4) Mimořádné odpisy hmotného majetku podle odstavců 1 a 2 nelze uplatnit u hmotného majetku odpisovaného podle § 30 odst. 4 a 5.

(5) Technické zhodnocení hmotného majetku odpisovaného podle odstavců 1 a 2 nezvyšuje jeho vstupní cenu. Ukončené technické zhodnocení se zatřídí do odpisové skupiny, ve které je zatříděn hmotný majetek, na kterém je technické zhodnocení provedeno, a odpisuje se jako hmotný majetek podle § 26 až 30 a § 31 až 33.

§ 30b

Odpisy hmotného majetku využívaného k výrobě elektřiny ze slunečního záření

(1) Hmotný majetek v klasifikaci produkce CZ-CPA označený kódem skupiny 27.11, 27.12 a dále v subkategorii CZ-CPA 26.11.22 využívaný k výrobě elektřiny ze zařízení pro výrobu elektřiny ze slunečního záření se odpisuje rovnoměrně bez přerušení po dobu 240 měsíců do 100 % vstupní ceny nebo zvýšené vstupní ceny.

(2) Odpisy podle odstavce 1 se stanoví s přesností na celé měsíce; přitom poplatník má povinnost zahájit odpisování počínaje následujícím měsícem po měsíci, v němž byly splněny podmínky pro odpisování. Při zahájení nebo ukončení odpisování v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období. Odpisy se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(3) Technické zhodnocení hmotného majetku odpisovaného podle odstavce 1 zvyšuje jeho vstupní cenu. Poplatník pokračuje v odpisování hmotného majetku ze zvýšené vstupní ceny snížené o již uplatněné odpisy od měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo technické zhodnocení ukončeno, a to rovnoměrně bez přerušení po zbývající dobu odpisování stanovenou v odstavci 1, nejméně však po dobu 120 měsíců.

§ 31

(1) Při rovnoměrném odpisování hmotného majetku jsou odpisovým skupinám přiřazeny tyto maximální roční odpisové sazby:

a) Roční odpisová sazba pro hmotný majetek neodpisovaný podle písmen b) až d)

Odpisová skupina	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	20	40	33,3
2	11	22,25	20
3	5,5	10,5	10
4	2,15	5,15	5,0
5	1,4	3,4	3,4
6	1,02	2,02	2,

b) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 20 %

Odpisová skupina	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	40	30	33,3
2	31	17,25	20
3	24,4	8,4	10,

c) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 15 %

Odpisová skupina	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	35	32,5	33,3
2	26	18,5	20
3	19	9	10,

d) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 10 %

Odpisová skupina	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	30	35	33,3
2	21	19,75	20
3	15,4	9,4	10.

(2) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) může použít poplatník s převážně zemědělskou a lesní výrobou,[7)] který je prvním odpisovatelem stroje pro

zemědělství a lesnictví, v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.3. Za poplatníka s převážně zemědělskou a lesní výrobou se pro účely tohoto zákona považuje poplatník, u něhož příjmy z této činnosti činily v předcházejícím zdaňovacím období více než 50 % z celkových příjmů; přitom u poplatníka, jemuž vznikla daňová povinnost v průběhu zdaňovacího období, je rozhodný poměr skutečně dosažených příjmů.

(3) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. c) může použít poplatník, který je prvním odpisovatelem zařízení pro čištění a úpravu vod v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.29.12 využívaného ve stavbách zařazených podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem[99)] do podtřídy 125113, pro třídicí a úpravárenské zařízení na zhodnocení druhotných surovin zahrnutých v oddílu 28, pomocí něhož jsou zpracovány druhotné suroviny specifikované ve třídě CZ-CPA 38.32.

(4) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. d) může použít poplatník, který je prvním odpisovatelem hmotného majetku zatříděného podle tohoto zákona v odpisových skupinách 1 až 3 s výjimkou hmotného majetku uvedeného v odstavcích 2, 3 a 5.

(5) Roční odpisovou sazbu podle odstavce 1 písm. b) až d) nelze uplatnit u letadel, pokud nejsou využívána provozovateli letecké dopravy a leteckých prací na základě vydané koncese a provozovateli leteckých škol, u motocyklů a osobních automobilů, pokud nejsou využívány provozovateli silniční motorové dopravy a provozovateli taxislužby na základě vydané koncese a provozovateli autoškol nebo pokud se nejedná o osobní automobily v provedení speciální vozidlo podskupiny sanitní a pohřební podle zvláštního právního předpisu,[78)] hmotného majetku v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 27.5 (spotřebiče převážně pro domácnost) a kódem 30.12 (rekreační a sportovní čluny).

(6) Za prvního odpisovatele hmotného movitého majetku se pro účely tohoto zákona považuje poplatník, který si jako první pořídil nový hmotný movitý majetek, který dosud nebyl užíván k určenému účelu a u předchozího odpisovatele byl zbožím. Za prvního odpisovatele hmotného movitého majetku se považuje i poplatník, který tento majetek pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii.

(7) Při rovnoměrném odpisování se stanoví odpisy hmotného majetku za dané zdaňovací období ve výši jedné setiny součinu jeho vstupní ceny a přiřazené roční odpisové sazby. Poplatník může na základě svého rozhodnutí použít i sazby nižší než maximální sazby uvedené v odstavci 1. Sazby nižší než maximální sazby uvedené v odstavci 1 nemůže použít poplatník uvedený v § 2, který uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 a je povinen vést odpisy pouze evidenčně podle § 26 odst. 8 anebo používá hmotný majetek pouze zčásti k zajištění zdanitelného příjmu a do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje poměrnou část odpisů podle § 28 odst. 6.

(8) Při rovnoměrném odpisování ze zvýšené vstupní ceny hmotného majetku se stanoví odpisy tohoto majetku za dané zdaňovací období ve výši jedné setiny součinu jeho zvýšené vstupní ceny a přiřazené roční odpisové sazby platné pro zvýšenou vstupní cenu.

(9) Odpisy stanovené podle odstavců 7 a 8 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

§ 32

(1) Při zrychleném odpisování hmotného majetku jsou odpisovým skupinám přiřazeny tyto koeficienty pro zrychlené odpisování:

Koeficient pro zrychlené odpisování			

Odpisová skupina	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou zůstatkovou cenu
1	3	4	3
2	5	6	5
3	10	11	10
4	20	21	20
5	30	31	30
6	50	51	50.

(2)Při zrychleném odpisování se stanoví odpisy hmotného majetku

a) v prvním roce odpisování jako podíl jeho vstupní ceny a přiřazeného koeficientu pro zrychlené odpisování platného v prvním roce odpisování; přitom poplatník, který je prvním odpisovatelem, může tento odpis zvýšit o
   1. 20 % vstupní ceny stroje pro zemědělství a lesnictví, v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.3, a to jen u poplatníka s převážně zemědělskou a lesní výrobou,7)
   2. 15 % vstupní ceny zařízení pro čištění a úpravu vod v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.29.12 využívaného ve stavbách zařazených podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem[99)] do podtřídy 125113, pro třídicí a úpravárenské zařízení na zhodnocení druhotných surovin zahrnutých v oddílu 28, pomocí něhož jsou zpracovány druhotné suroviny specifikované ve třídě CZ-CPA 38.32,
   3. 10 % vstupní ceny hmotného majetku zatříděného podle tohoto zákona v odpisových skupinách 1 až 3 s výjimkou hmotného majetku uvedeného v bodech 1 a 2 a v § 31 odst. 5,
b) v dalších zdaňovacích obdobích jako podíl dvojnásobku jeho zůstatkové ceny a rozdílu mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již odpisován.

(3) Při zrychleném odpisování majetku zvýšeného o jeho technické zhodnocení se odpisy stanoví

a) v roce zvýšení zůstatkové ceny jako podíl dvojnásobku zvýšené zůstatkové ceny majetku a přiřazeného koeficientu zrychleného odpisování platného pro zvýšenou zůstatkovou cenu,
b) v dalších zdaňovacích obdobích jako podíl dvojnásobku zůstatkové ceny majetku a rozdílu mezi přiřazeným koeficientem zrychleného odpisování platným pro zvýšenou zůstatkovou cenu a počtem let, po které byl odpisován ze zvýšené zůstatkové ceny.

(4) Při zkrácení doby odpisování podle § 30 odst. 1 u již odpisovaného hmotného majetku, kdy rozdíl mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již hmotný majetek odpisován, je menší než 2, se pro stanovení ročního odpisu použije vždy rozdíl mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již hmotný majetek odpisován, ve výši 2; přitom do počtu let se zahrnují pouze celá zdaňovací období podle § 21a.

(5) Odpisy stanovené podle odstavců 2 až 4 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

§ 32a

Odpisy nehmotného majetku

(1) Pro účely tohoto zákona se odpisují zřizovací výdaje, nehmotné výsledky výzkumu a vývoje, software, ocenitelná práva a jiný majetek, který je veden v účetnictví jako nehmotný majetek vymezený zvláštním právním předpisem[20)] (dále jen "nehmotný majetek"), pokud

a) byl
   1. nabyt úplatně, vkladem člena obchodní korporace, tichého společníka, přeměnou, darováním nebo zděděním, nebo
   2. vytvořen vlastní činností za účelem obchodování s ním nebo k jeho opakovanému poskytování a
b) vstupní cena je vyšší než 60 000 Kč a
c) doba použitelnosti je delší než jeden rok; přitom dobou použitelnosti se rozumí doba, po kterou je majetek využitelný pro současnou činnost nebo uchovatelný pro další činnost nebo může sloužit jako podklad nebo součást zdokonalovaných nebo jiných postupů a řešení včetně doby ověřování nehmotných výsledků.

(2) Za nehmotný majetek se pro účely tohoto zákona nepovažuje kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého zejména koupí, vkladem nebo oceněním majetku a dluhů v rámci přeměn obchodních korporací, a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill), a dále povolenka na emise nebo preferenční limit [117)], kterým je zejména individuální referenční množství mléka, individuální produkční kvóta a individuální limit prémiových práv podle zvláštního právního předpisu[117)] .

(3) Nehmotný majetek může kromě odpisovatele odpisovat poplatník, který k němu nabyl právo užívání za úplatu.

(4) U nehmotného majetku, ke kterému má poplatník právo užívání na dobu určitou, se roční odpis stanoví jako podíl vstupní ceny a doby sjednané smlouvou. V ostatních případech se nehmotný majetek odpisuje rovnoměrně bez přerušení, a to audiovizuální dílo[106)] 18 měsíců, software a nehmotné výsledky výzkumu a vývoje 36 měsíců, zřizovací výdaje 60 měsíců a ostatní nehmotný majetek 72 měsíců. U nehmotného majetku, nabytého vkladem nebo přeměnou,[131)] pokračuje nabyvatel v odpisování započatém původním odpisovatelem za podmínky, že vkladatelem, zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací mohly být odpisy u tohoto nehmotného majetku uplatňovány. U nehmotného majetku vloženého poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 může nabyvatel uplatnit v úhrnu odpisy jako výdaje (náklady) jen do výše úhrady prokázané vkladatelem.

(5) Odpisy podle odstavce 4 se stanoví s přesností na celé měsíce, počínaje následujícím měsícem po dni, v němž byly splněny podmínky pro odpisování; přitom poplatník, který má právo užívání nehmotného majetku sjednané smlouvou na dobu určitou, má možnost stanovit odpisy s přesností na dny. Při zahájení (ukončení) odpisování v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období v závislosti na použitém stanovení přesnosti odpisů. Odpisy se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(6) Technické zhodnocení zvyšuje vstupní cenu nehmotného majetku; přitom za technické zhodnocení se považují výdaje na ukončené rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti nehmotného majetku anebo zásahy, které mají za následek změnu účelu nehmotného majetku, pokud po ukončení u jednotlivého nehmotného majetku převýší částku 40 000 Kč. Za technické zhodnocení se považují i uvedené výdaje nepřesahující stanovenou částku, pokud je poplatník na základě svého rozhodnutí neuplatní jako výdaj

(náklad) podle § 24. Poplatník pokračuje v odpisování nehmotného majetku ze zvýšené vstupní ceny snížené o již uplatněné odpisy od měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo technické zhodnocení ukončeno, a to rovnoměrně bez přerušení po zbývající dobu odpisování stanovenou v odstavci 4, nejméně však

a) audiovizuální díla po dobu 9 měsíců,
b) software a nehmotné výsledky výzkumu a vývoje po dobu 18 měsíců,
c) nehmotný majetek, je-li právo užívání sjednáno na dobu určitou, do konce doby sjednané smlouvou,
d) ostatní nehmotný majetek po dobu 36 měsíců.

Dojde-li po ukončení technického zhodnocení dlouhodobého nehmotného majetku[20)] s pořizovací cenou nižší než 60 000 Kč, jehož účetní odpisy byly uplatňovány jako výdaj (náklad) podle § 24 odst. 2 písm. v) bodu 2, ke zvýšení pořizovací ceny na částku převyšující 60 000 Kč, odpisuje se tento nehmotný majetek ze vstupní ceny při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 jako nově pořízený nehmotný majetek; přitom odpisy pro účely tohoto zákona lze uplatnit jen do výše vstupní ceny snížené o dosud uplatněné účetní odpisy. Při prodloužení doby užívání práva sjednaného smlouvou na dobu určitou zvýší poplatník o hodnotu technického zhodnocení vstupní cenu a pokračuje v odpisování nehmotného majetku ze zvýšené vstupní ceny snížené o již uplatněné odpisy od měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo právo užívání prodlouženo, a to rovnoměrně bez přerušení do konce doby nově sjednaného práva užívání.

(7) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro nehmotný majetek obdobně ustanovení pro hmotný majetek.

§ 32b

Pacht obchodního závodu

(1) Pachtýř obchodního závodu, který má písemný souhlas propachtovatele k odpisování, postupuje při uplatňování odpisů hmotného majetku a nehmotného majetku obdobně podle ustanovení o odpisování při zajištění dluhu převodem práva.

(2) Při pachtu obchodního závodu se zvyšuje výsledek hospodaření u

a) pachtýře o
   1. rozdíl mezi odpisy podle právního předpisu upravujícího účetnictví a pachtovným,
   2. výši pohledávky, která na něj přechází na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, a to ve výši, v jaké ji neuhradil propachtovateli,
b) propachtovatele o částku ve výši dluhu zachyceného na rozvahových účtech, který přechází na pachtýře na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, a to ve výši, v jaké ho neuhradil pachtýři.

(3) Zvyšování výsledku hospodaření podle odstavce 2 se netýká

a) částky, která byla zaúčtována ve prospěch příjmů,
b) dluhu ze smluvní pokuty,
c) dluhu z úroku z prodlení,
d) dluhu z jiné sankce ze závazkového vztahu,
e) dluhu, na jehož základě vznikl výdaj, pokud jde o výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, který byl zaplacen.

(4) Při výpočtu rozdílu mezi odpisy podle právního předpisu upravujícího účetnictví a pachtovným se pachtovné sníží o část určenou k úhradě jiného dluhu vůči propachtovateli; za úhradu jiného dluhu se nepovažuje účtování pachtovného na vrub příslušného účtu

dlouhodobého závazku.

§ 32c

Nepeněžité vklady ze zahraničí

(1) Při nabytí hmotného majetku a nehmotného majetku, který nebyl součástí stálé provozovny na území České republiky, vkladem od poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4 pokračuje obchodní korporace nebo stálá provozovna poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky v odpisování tohoto hmotného majetku a nehmotného majetku z přepočtené zahraniční ceny stanovené podle § 23 odst. 17, ze které poplatník uvedený v § 17 odst. 4 uplatňoval odpisy nebo zahraniční položky obdobného charakteru; přitom

a) hmotný majetek zatřídí do odpisové skupiny podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu a odpisuje rovnoměrně příslušnou sazbou stanovenou v § 31 ve sloupci označeném slovy „v dalších letech odpisování“,
b) nehmotný majetek odpisuje po zbývající počet měsíců stanovených v § 32a.

(2) Odpisy v České republice lze uplatnit v úhrnu do výše rozdílu mezi přepočtenou zahraniční cenou a odpisy nebo zahraničními položkami obdobného charakteru.

(3) Byl-li vkládaný hmotný majetek a nehmotný majetek odpisován vkladatelem v době vkladu již po dobu, která je v § 30 odst. 1 uvedena jako minimální doba odpisování, lze rozdíl mezi přepočtenou zahraniční cenou a odpisy nebo odčitatelnými položkami obdobného charakteru, uplatněnými vkladatelem v zahraničí, uplatnit u nabyvatele jako výdaj (náklad) ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, ve kterém byl tento majetek nabyt.

(4) U hmotného majetku a nehmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, avšak z něhož zahraniční položky obdobného charakteru jako odpisy nebylo možné u vkladatele uplatňovat, lze u nabyvatele odpisovat ze vstupní ceny podle § 29 odst. 1 písm. g).

§ 32d

U hmotného majetku a nehmotného majetku, který byl přemístěn ze zahraničí do stálé provozovny poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4 na území České republiky a který byl tímto poplatníkem odpisován v zahraničí, odpisuje poplatník tento majetek obdobně jako nabyvatel majetku podle § 32c.

§ 33

(1) Technickým zhodnocením se pro účely tohoto zákona rozumí vždy výdaje na dokončené nástavby, přístavby a stavební úpravy, rekonstrukce a modernizace majetku, pokud převýšily u jednotlivého majetku v úhrnu ve zdaňovacím období 1995 částku 10 000 Kč a počínaje zdaňovacím obdobím 1996 částku 20 000 Kč a počínaje zdaňovacím obdobím 1998 částku 40 000 Kč. Technickým zhodnocením jsou i uvedené výdaje nepřesahující stanovené částky, které poplatník na základě svého rozhodnutí neuplatní jako výdaj (náklad) podle § 24 odst. 2 písm. zb).

(2) Rekonstrukcí se pro účely tohoto zákona rozumí zásahy do majetku, které mají za následek změnu jeho účelu nebo technických parametrů.

(3) Modernizací se pro účely tohoto zákona rozumí rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti majetku.

(4) Technickým zhodnocením jsou také výdaje podle odstavce 1, pokud je hradí budoucí nájemce na cizím hmotném majetku v průběhu jeho pořizování za podmínky, že se stane nájemcem tohoto hmotného majetku nebo jeho části, a vlastník tohoto hmotného majetku nezahrne výdaje vynaložené budoucím nájemcem do vstupní ceny.

(5) Ustanovení odstavce 1 se použije i na technické zhodnocení, podává-li se daňové přiznání za jiné období, než je zdaňovací období vymezené tímto zákonem.

§ 33a

Závazné posouzení skutečnosti, zda je zásah do majetku technickým zhodnocením

(1) Poplatník, který bude provádět, provádí nebo provedl zásah do majetku, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda je tento zásah do majetku technickým zhodnocením podle § 32a odst. 6 a § 33.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 poplatník uvede

a) jméno, bydliště a sídlo podnikatele, je-li poplatník fyzickou osobou, nebo název, právní formu a sídlo, je-li poplatník právnickou osobou, a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) název, popis nebo číselné označení majetku, do něhož bude, je nebo bylo zasahováno (dále jen "posuzovaný majetek"), datum a způsob jeho pořízení a uvedení do užívání, jeho ocenění a údaje o zvoleném postupu účetního a daňového odpisování,
c) u posuzovaného majetku, který tvoří soubor **hmotných** movitých věcí, rovněž jednotlivé části souboru věcně a v hodnotovém vyjádření; pokud k tomuto souboru **hmotných** movitých věcí byla přiřazena další věc nebo naopak byla vyřazena, datum přiřazení nebo vyřazení této věci,
d) popis stavu posuzovaného majetku při pořízení a před zahájením zásahu, popis současného využití majetku a využití majetku po provedení zásahu,
e) výdaje (náklady), u kterých má poplatník pochybnosti včetně zdůvodnění těchto pochybností,
f) popis prací, které budou, jsou nebo byly vykonány v rámci zásahu do posuzovaného majetku,
g) předpokládaný rozpočet zásahu do majetku nebo v případě ukončení zásahu do posuzovaného majetku souhrn skutečně vynaložených výdajů (nákladů),
h) zdaňovací období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 týkat,
i) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1.

(3) Poplatník spolu s podáním žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 je povinen předložit

a) doklad o vlastnictví posuzovaného majetku, v případě zásahu do posuzovaného majetku v nájmu i souhlas vlastníka posuzovaného majetku, popřípadě pronajímatele s předpokládanými zásahy,
b) dokumentaci v rozsahu umožňujícím posouzení, zda je zásah do posuzovaného majetku technickým zhodnocením podle § 32a odst. 6 a § 33, v případě zásahu do nemovité věci stavební dokumentaci zachycující změny v nemovité věci.

§ 34

Položky odčitatelné od základu daně

(1) Od základu daně lze odečíst daňovou ztrátu, která vznikla a byla vyměřena za předchozí zdaňovací období nebo jeho část, a to nejdéle v 5 zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po období, za které se daňová ztráta vyměřuje. U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, se daňová ztráta upraví o část základu daně nebo část daňové ztráty veřejné obchodní společnosti; přitom tato část základu daně nebo daňové ztráty se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk podle společenské smlouvy, jinak rovným dílem. U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, se daňová ztráta upraví o část základu daně nebo část daňové ztráty komanditní společnosti určené ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti podle zvláštního právního předpisu. Poprvé lze tohoto ustanovení použít u daňové ztráty vzniklé za zdaňovací období roku 1993. U akciové společnosti, u níž došlo k přeměně z investičního fondu na jiný podnikatelský subjekt, lze odečíst daňovou ztrátu, která vznikla a byla vyměřena investičnímu fondu počínaje zdaňovacím obdobím 1996. U poplatníka uvedeného v § 2 lze od základu daně odečíst ztrátu vzniklou za předchozí zdaňovací období nebo jeho část podle § 5 a uvedenou v daňovém přiznání, nejdéle v 5 zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po zdaňovacím období, ve kterém byla v daňovém přiznání uvedena.

(2) Pro stanovení daňové ztráty, kterou lze podle odstavce 1 odečíst, platí ustanovení § 23 až 33 a § 38n. U komanditní společnosti se daňová ztráta snižuje o částku připadající komplementářům.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na obecně prospěšné společnosti, s výjimkou obecně prospěšných společností, které jsou vysokou školou nebo poskytovateli zdravotních služeb**, kteří mají oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby**.

(4) Od základu daně lze odečíst odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání.

(5) Pokud není možné odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání odečíst z důvodu nízkého základu daně nebo daňové ztráty, lze je odečíst nejpozději ve třetím období následujícím po období, ve kterém vznikly.

§ 34a

Výše odpočtu na podporu výzkumu a vývoje

(1) Odpočet na podporu výzkumu a vývoje činí součet

a) 100 % výdajů vynaložených v období na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu, které nepřevyšují úhrn výdajů vynaložených v rozhodné době na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu, a
b) 110 % výdajů vynaložených v období na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu, které převyšují úhrn výdajů vynaložených v rozhodné době na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu.

(2) Rozhodnou dobou se pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje rozumí doba, která

a) končí dnem předcházejícím dni, ve kterém začíná období, a
b) je stejně dlouhá jako období.

(3) Obdobím se pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje rozumí

a) zdaňovací období, nebo

b) období, za které se podává daňové přiznání.

§ 34b

Výdaje vynaložené na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu

(1) Výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj zahrnovanými do odpočtu se rozumí výdaje (náklady), které

a) poplatník vynaložil při realizaci projektu výzkumu a vývoje na
   1. experimentální či teoretické práce,
   2. projekční a konstrukční práce,
   3. výpočty,
   4. návrhy technologií,
   5. výrobu funkčního vzorku či prototypu produktu nebo jeho části související s realizací projektu výzkumu a vývoje,
b) jsou výdaji (náklady) na dosažení zajištění a udržení příjmů a
c) jsou evidovány odděleně od ostatních výdajů (nákladů).

(2) Výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj zahrnovanými do odpočtu nejsou

a) výdaje (náklady), na něž byla byť jen z části poskytnuta podpora z veřejných zdrojů,
b) výdaje (náklady) na služby, s výjimkou výdajů (nákladů) na
   1. služby, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které jsou pořízené od veřejné vysoké školy nebo výzkumné organizace vymezené v zákoně upravujícím podporu výzkumu a vývoje pro účely poskytování podpory, a to v podobě činností uvedených v odstavci 1 písm. a),
   2. úplatu u finančního leasingu hmotného movitého majetku, která souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje,
c) licenční poplatky,
d) výdaje (náklady) na nehmotné výsledky výzkumu a vývoje pořízené od jiných osob s výjimkou těch, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které jsou pořízeny od veřejné vysoké školy nebo výzkumné organizace vymezené v zákoně upravujícím podporu výzkumu a vývoje pro účely poskytování podpory.

(3) Pokud výdaje (náklady) podle odstavce 1 souvisejí s realizací projektů výzkumu a vývoje pouze zčásti, zahrnují se do výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu pouze jejich poměrné části.

§ 34c

Projekt výzkumu a vývoje

(1) Projektem výzkumu a vývoje se rozumí dokument, ve kterém poplatník před zahájením řešení projektu výzkumu a vývoje vymezí svou činnost ve výzkumu a vývoji podle zákona upravujícího podporu výzkumu a vývoje a který obsahuje

a) základní identifikační údaje o poplatníkovi, kterými jsou
   1. obchodní firma nebo název a adresa sídla poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů právnických osob,
   2. jméno, adresa sídla podnikatele a adresa místa trvalého pobytu poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů fyzických osob,
   3. daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) dobu řešení projektu, kterou je doba ode dne zahájení do dne ukončení řešení projektu,
c) cíle projektu, které jsou dosažitelné v době řešení projektu a vyhodnotitelné po jeho

ukončení,
d) předpokládané celkové výdaje (náklady) na řešení projektu a předpokládané výdaje (náklady) v jednotlivých letech řešení projektu,
e) jména všech osob, které budou odborně zajišťovat řešení projektu s uvedením jejich kvalifikace a formy pracovněprávního vztahu k poplatníkovi,
f) způsob kontroly a hodnocení postupu řešení projektu a dosažených výsledků,
g) den a místo schválení projektu,
h) jméno a podpis odpovědné osoby za projekt výzkumu a vývoje.

(2) Projekt výzkumu a vývoje musí být schválen poplatníkem před zahájením jeho řešení.

(3) Odpovědná osoba za projekt výzkumu a vývoje odpovídá za splnění podmínek daných tímto zákonem pro projekt výzkumu a vývoje. Odpovědnou osobou je u poplatníka daně z příjmů

a) fyzických osob tento poplatník,
b) právnických osob jeho statutární orgán nebo člen tohoto orgánu.

§ 34d

Odpočet na podporu výzkumu a vývoje u společníků osobních obchodních společností

(1) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(2) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

§ 34e

Závazné posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu

(1) Správce daně vydá na žádost poplatníka rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu.

(2) Předmětem závazného posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu je určení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje.

(3) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu poplatník uvede

a) projekt výzkumu a vývoje,
b) výčet činností, které poplatník považuje za činnosti prováděné při realizaci projektů výzkumu a vývoje spolu s odůvodněním, proč poplatník tyto činnosti považuje za činnosti prováděné při realizaci projektů výzkumu a vývoje,
c) výčet výdajů na činnosti, které poplatník považuje za činnosti prováděné při realizaci projektů výzkumu a vývoje,
d) výčet činností, u kterých má poplatník pochybnosti, zda výdaje na tyto činnosti vynaložené jsou výdaji na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu spolu s uvedením těchto pochybností,

e) způsob rozdělení jednotlivých výdajů vynaložených jak na realizaci projektů výzkumu a vývoje, tak na ostatní činnosti, a použitá kritéria rozdělení,
f) období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení týkat,
g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

(4) Je-li rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu doručeno poplatníkovi po uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení týkat, může poplatník odečíst odpočet na podporu výzkumu a vývoje v dodatečném daňovém přiznání.

§ 34f

Obecné ustanovení o odpočtu na podporu odborného vzdělávání

(1) Odpočet na podporu odborného vzdělávání činí součet odpočtu na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání a odpočtu na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta v rámci odborného vzdělávání.

(2) Odborným vzděláváním se pro účely odpočtu na podporu odborného vzdělávání rozumí vzdělávací činnost v rámci

a) praktického vyučování ve středním vzdělávání podle školského zákona nebo odborné praxe ve vyšším odborném vzdělávání podle školského zákona uskutečňovaná na pracovišti osoby, která má oprávnění k činnosti související s daným oborem vzdělání a uzavřela s právnickou osobou vykonávající činnost střední školy nebo vyšší odborné školy smlouvu o obsahu a rozsahu praktického vyučování nebo odborné praxe a o podmínkách pro jejich konání,
b) části akreditovaného studijního programu vysoké školy podle zákona upravujícího vysoké školy uskutečňovaná na pracovišti osoby, která má oprávnění k činnosti související s daným studijním programem a uzavřela s vysokou školou smlouvu o obsahu a rozsahu této vzdělávací činnosti a o podmínkách pro její konání.

(3) Pro účely prokázání doby provozu majetku a počtu uskutečněných hodin praktického vyučování, odborné praxe a vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy je poplatník povinen vést třídní knihu nebo obdobnou evidenci obsahující průkazné údaje o poskytované vzdělávací činnosti a jejím průběhu.

(4) Obdobím se pro účely odpočtu na podporu odborného vzdělávání rozumí

a) zdaňovací období, nebo
b) období, za které se podává daňové přiznání.

(5) Odpočet na podporu odborného vzdělávání se u poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, uplatní obdobně jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje.

§ 34g

Odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání

(1)Odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání činí součet

a) 110 % vstupní ceny majetku,
   1. jehož je poplatník prvním vlastníkem,
   2. který je pořízen pro účely odborného vzdělávání a
   3. který je použit pro odborné vzdělávání více než 50 % doby jeho provozu ve třech po

sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích,

b) 50 % vstupní ceny majetku,
   1. jehož je poplatník prvním vlastníkem,
   2. který je pořízen pro účely odborného vzdělávání a
   3. který je použit pro odborné vzdělávání v rozsahu 30 % až 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích,

c) 110 % vstupní ceny majetku u původního vlastníka, který je jeho prvním vlastníkem, pokud je majetek
   1. předmětem finančního leasingu a úplata z tohoto finančního leasingu je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto zákona,
   2. pořizován pro účely odborného vzdělávání a
   3. použit pro odborné vzdělávání více než 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích a

d) 50 %vstupní ceny majetku u původního vlastníka, který je jeho prvním vlastníkem, pokud je majetek
   1. předmětem finančního leasingu a úplata z tohoto finančního leasingu je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto zákona,
   2. pořizován pro účely odborného vzdělávání a
   3. použit pro odborné vzdělávání v rozsahu 30 % až 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích.

(2) Odpočet podle odstavce 1 lze odečíst od základu daně v období pořízení majetku podle odstavce 1 písm. a) a b) nebo přenechání majetku podle odstavce 1 písm. c) a d) uživateli do užívání.

(3) Odpočet podle odstavce 1 může činit nejvýše částku ve výši součinu 5 000 Kč a počtu hodin praktického vyučování, odborné praxe a vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy uskutečněných na pracovišti poplatníka v období pořízení majetku podle odstavce 1 písm. a) a b) nebo přenechání majetku podle odstavce 1 písm. c) a d) uživateli do užívání.

(4) Majetkem pořízeným nebo pořizovaným pro účely odpočtu podle odstavce 1 se rozumí majetek,

a) který je vymezen ve smlouvě uzavřené mezi poplatníkem a právnickou osobou vykonávající činnost střední školy, vyšší odborné školy nebo vysoké školy o obsahu a rozsahu praktického vyučování, odborné praxe nebo vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy a o podmínkách pro jejich konání jako majetek, který bude využíván při
   1. praktickém vyučování,
   2. odborné praxi nebo
   3. vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy na pracovišti poplatníka~~, a~~

b) u kterého je vstupní cenou pořizovací cena nebo vlastní náklady~~,~~ **a**

c) na jehož pořízení nebo pořizování nebyla ani z části poskytnuta podpora z veřejných zdrojů

(5) Majetkem pořízeným nebo pořizovaným pro účely odpočtu podle odstavce 1 je pouze

a) hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 1, 2 nebo 3 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo

b) software, který je nehmotným majetkem, se vstupní cenou vyšší než 60 000 Kč.

§ 34h

Odpočet na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta

Odpočet na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta v rámci odborného vzdělávání činí součin

a) 200 Kč a
b) počtu hodin uskutečněných v období na pracovišti poplatníka v rámci
   1. praktického vyučování,
   2. odborné praxe,
   3. vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy.

§ 35a

(1) Poplatník, kterému byl poskytnut příslib investiční pobídky podle zvláštního právního předpisu,[67)] který pro poskytnutí příslibu zahájil podnikání a je registrován jako poplatník k dani z příjmů, může, splnil-li všeobecné podmínky stanovené zvláštním právním předpisem a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, uplatnit slevu na dani, a to,

a) jde-li o poplatníka daně z příjmů právnických osob, ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a základu daně podle § 20 odst. 1, sníženého o položky podle § 34 a § 20 odst. 8 a o rozdíl, o který úrokové příjmy zahrnované do základu daně podle § 20 odst. 1 převyšují s nimi související výdaje (náklady),
b) jde-li o poplatníka daně z příjmů fyzických osob, ve výši daně vypočtené podle § 16 z dílčího základu daně (§ 7).

Výše slevy na dani se nemění, je-li dodatečně vyměřena vyšší daňová povinnost.

(2) Zvláštními podmínkami, za kterých lze uplatnit slevu na dani podle odstavce 1, jsou

a) poplatník uplatní při stanovení základu daně v nejvyšší možné míře
   1. všechny odpisy podle § 26 až 33; v období uplatňování slevy nelze odpisování přerušit (§ 26 odst. 8), způsob odpisování podle tohoto zákona stanoví poplatník,
   2. opravné položky k pohledávkám podle zvláštního právního předpisu[22a)],
   3. položky odčitatelné od základu daně podle § 34 v nejbližším zdaňovacím období, za které bude vykázán základ daně,
b) poplatník bude u dlouhodobého hmotného majetku,[20)] s výjimkou nemovitých věcí, pořízeného v rámci investiční akce posuzované pro účely poskytnutí veřejné podpory, prvním vlastníkem na území České republiky; toto se nevztahuje na majetek nabytý v rámci zpeněžení majetkové podstaty podle zvláštního právního předpisu[19a)],
c) poplatník v období, za které může uplatnit slevu na dani podle odstavce 3, nebude zrušen, nebude vůči němu zahájeno insolvenční řízení, neseloučí se s jiným subjektem, nebo nepřevezme jmění obchodní společnosti, jenž bude zrušena bez likvidace (převod jmění na společníka),[69)] nebo v případě fyzické osoby neukončí nebo nepřeruší podnikatelskou činnost,
d) poplatník nezvýší základ pro výpočet slevy na dani obchodními operacemi ve vztazích s osobami uvedenými v ustanovení § 23 odst. 7 způsobem, který neodpovídá ekonomickým principům běžných obchodních vztahů, nebo převodem majetku nebo jeho části výše uvedených osob, který u nich bude mít za následek snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty,
e) poplatník pořídí a eviduje v majetku dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek[20)] nejméně v částkách uvedených ve všeobecných podmínkách pro investiční akci podle zákona upravujícího investiční pobídky,
f) poplatník, kterému bylo poskytnuto podle zvláštního právního předpisu[67)] více příslibů investičních pobídek pro stejný typ investiční akce vymezený v zákoně upravujícím

investiční pobídky, může uplatnit slevu na dani za zdaňovací období pouze podle jednoho z těchto příslibů. Uplatní-li slevu na dani podle později poskytnutého příslibu, nemůže za všechna následující zdaňovací období uplatnit slevu na dani podle dříve vydaných příslibů pro stejný typ investiční akce vymezený v zákoně upravujícím investiční pobídky.

(3) Slevu na dani podle odstavce 1 lze uplatňovat po dobu deseti po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích období, přičemž prvním zdaňovacím obdobím, za které lze slevu na dani uplatnit, je zdaňovací období, ve kterém poplatník splnil všeobecné podmínky podle zvláštního právního předpisu[67)] a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, nejpozději však zdaňovací období, ve kterém uplynuly 3 roky od vydání rozhodnutí o příslibu investičních pobídek podle zvláštního právního předpisu.

(4) Sleva na dani nesmí v jednotlivých zdaňovacích obdobích překročit míru veřejné podpory podle zákona upravujícího investiční pobídky vztaženou k dosud skutečně vynaloženým způsobilým nákladům a současně nemůže v celkovém souhrnu překročit maximální výši veřejné podpory stanovenou rozhodnutím podle zákona upravujícího investiční pobídky.

(5) Částka slevy na dani se zaokrouhluje na celé Kč dolů.

(6) Nedodrží-li poplatník některou z podmínek uvedených v odstavci 2, s výjimkou podmínky uvedené v odstavci 2 písm. a), nebo některou ze všeobecných podmínek stanovených zvláštním právním předpisem, nárok na slevu podle odstavce 1 zaniká a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých slevu uplatnil. Pokud poplatník podá dodatečné daňové přiznání na základě rozhodnutí o závazném posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami, vydaného v souvislosti s aplikací mezinárodní smlouvy, nárok na slevu podle věty první nezaniká. Nedodrží-li poplatník podmínku uvedenou v odstavci 2 písm. a), nárok na slevu za zdaňovací období, ve kterém tato podmínka nebyla dodržena, se snižuje o částku ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a té části změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34, která vznikla porušením podmínky podle odstavce 2 písm. a), a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých podmínku nedodržel. Sleva na dani nemůže dosáhnout záporných hodnot.

§ 35b

(1) Poplatník, kterému byl poskytnut příslib investiční pobídky podle zvláštního právního předpisu a na kterého se nevztahuje ustanovení § 35a, může, splnil-li všeobecné podmínky stanovené zvláštním právním předpisem a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, uplatnit slevu na dani, která se vypočte podle vzorce S1 minus S2, přičemž

a) S1 se rovná částce daně vypočtené podle odstavce 2 za zdaňovací období, za které bude sleva uplatněna; tato částka se nezvyšuje, je-li dodatečně vyměřena vyšší daňová povinnost,
b) S2 se rovná částce daně vypočtené podle odstavce 2 za jedno ze dvou zdaňovacích období bezprostředně předcházející zdaňovacímu období, za které lze slevu uplatnit poprvé, a to ta částka daně, která je vyšší; tato částka bude upravena o hodnoty jednotlivých meziročních odvětvových indexů cen vyhlašovaných Českým statistickým úřadem, a to počínaje indexem vztahujícím se ke zdaňovacímu období, za které byla tato částka vypočtena; tato částka se nesnižuje, je-li za příslušné zdaňovací období dodatečně vyměřena nižší daňová povinnost. Obdobně se postupuje při úpravě částky S2, přechází-li poplatník na hospodářský rok.

(2) Částka daně pro účely odstavce 1 je

a) u poplatníka daně z příjmů právnických osob rovna částce vypočtené sazbou daně podle § 21 odst. 1 ze základu daně podle § 20 odst. 1 sníženého o položky podle § 34 a § 20 odst. 8 a o rozdíl, o který úrokové příjmy zahrnované do základu daně podle § 20 odst. 1 převyšují s nimi související výdaje (náklady),
b) u poplatníka daně z příjmů fyzických osob rovna částce vypočtené podle § 16 z dílčího základu daně podle § 7.

(3) Pokud ve 2 zdaňovacích obdobích bezprostředně předcházejících období, za které lze slevu uplatnit poprvé, vykázal poplatník daňovou ztrátu nebo mu daňová povinnost nevznikla, sleva na dani se vypočte podle odstavce 1 písm. a).

(4) Slevu na dani podle odstavce 1 lze uplatňovat po dobu deseti po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích období, přičemž prvním zdaňovacím obdobím, za které lze slevu na dani uplatnit, je zdaňovací období, ve kterém poplatník splnil všeobecné podmínky podle zvláštního právního předpisu[67)] a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, nejpozději však zdaňovací období, ve kterém uplynuly 3 roky od vydání rozhodnutí o příslibu investičních pobídek podle zvláštního právního předpisu.

(5) Sleva na dani nesmí v jednotlivých zdaňovacích obdobích překročit míru veřejné podpory podle zákona upravujícího investiční pobídky vztaženou k dosud skutečně vynaloženým způsobilým nákladům a současně nemůže v celkovém souhrnu překročit maximální výši veřejné podpory stanovenou rozhodnutím podle zákona upravujícího investiční pobídky.

(6) Ustanovení § 35a odst. 2 a 5 platí obdobně.

(7) Nedodrží-li poplatník některou z podmínek uvedených v § 35a odst. 2, s výjimkou podmínky uvedené v odstavci 2 písm. a), nebo některou ze všeobecných podmínek stanovených zvláštním právním předpisem, nárok na slevu podle odstavce 1 zaniká a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých slevu uplatnil. Pokud poplatník podá dodatečné daňové přiznání na základě rozhodnutí o závazném posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami, vydaného v souvislosti s aplikací mezinárodní smlouvy, nárok na slevu podle věty první nezaniká. Nedodrží-li poplatník podmínku uvedenou v § 35a odst. 2 písm. a), nárok na slevu za zdaňovací období, ve kterém tato podmínka nebyla dodržena, se snižuje o částku ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a té části změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34, která vznikla porušením podmínky podle odstavce 2 písm. a), a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých podmínku nedodržel. Sleva na dani nemůže dosáhnout záporných hodnot.

§ 35ba

Slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatníkům uvedeným v § 2 se daň vypočtená podle § 16, případně snížená podle § 35, 35a nebo § 35b za zdaňovací období snižuje o

a) základní slevu ve výši 24 840 Kč na poplatníka~~; daň se nesnižuje u poplatníka, který k 1. lednu zdaňovacího období pobírá starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu~~,
b) slevu na manžela ve výši 24 840 Kč na manželku (manžela) žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti, pokud nemá vlastní příjem přesahující za zdaňovací

období 68 000 Kč; je-li manželka (manžel) držitelkou průkazu ZTP/P, zvyšuje se částka 24 840 Kč na dvojnásobek. Do vlastního příjmu manželky (manžela) se nezahrnují dávky státní sociální podpory, dávky pěstounské péče s výjimkou odměny pěstouna, dávky osobám se zdravotním postižením, dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvek na péči, sociální služby, státní příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem[9a)], státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření, státní příspěvky podle zákona o stavebním spoření a o státní podpoře stavebního spoření[4a)] a stipendium poskytované studujícím soustavně se připravujícím na budoucí povolání a příjem plynoucí z důvodu péče o blízkou nebo jinou osobu, která má nárok na příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách[4j)], který je od daně osvobozen podle § 4. U manželů, kteří mají majetek ve společném jmění manželů, se do vlastního příjmu manželky (manžela) nezahrnuje příjem, který plyne druhému z manželů nebo se pro účely daně z příjmů považuje za příjem druhého z manželů,

c) základní slevu na invaliditu ve výši 2 520 Kč, pobírá-li poplatník invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění[43)] nebo zanikl-li nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu tohoto invalidního důchodu a starobního důchodu,

d) rozšířenou slevu na invaliditu ve výši 5 040 Kč, pobírá-li poplatník invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně nebo jiný důchod z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění [43)], u něhož jednou z podmínek přiznání je, že je invalidní ve třetím stupni, zanikl-li nárok na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a starobního důchodu nebo je poplatník podle zvláštních předpisů invalidní ve třetím stupni, avšak jeho žádost o invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byla zamítnuta z jiných důvodů než proto, že není invalidní ve třetím stupni,

e) slevu na držitele průkazu ZTP/P ve výši 16 140 Kč, je-li poplatník držitelem průkazu ZTP/P,

f) slevu na studenta ve výši 4 020 Kč u poplatníka po dobu, po kterou se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, a to až do dovršení věku 26 let nebo po dobu prezenční formy studia v doktorském studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání až do dovršení věku 28 let. Dobou soustavné přípravy na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem se rozumí doba uvedená podle zvláštních právních předpisů[14d)] pro účely státní sociální podpory~~.~~**,**

g) slevu za umístění dítěte.

(2) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se daň sníží za zdaňovací období o částky uvedené v odstavci 1 písm. g) a písm. b) až e), pouze pokud se jedná o poplatníka, který je **daňovým** rezidentem členského státu Evropské unie,~~ Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor** a pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky podle § 22 činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo 6, nebo jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně ~~na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí~~.

(3) Poplatník může uplatnit snížení daně podle odstavce 1 písm. b) až f) o částku ve výši jedné dvanáctiny za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly podmínky pro uplatnění nároku na snížení daně splněny.

(4) V daňovém přiznání ke společným příjmům a výdajům ve společenství jmění**, s výjimkou společenství jmění dědiců,** poplatník může uplatnit slevu na dani za období

trvání společenství jmění**, s výjimkou společenství jmění dědiců,** na kterou měl nárok a která nebyla uplatněna.

§35bb

Sleva za umístění dítěte

(1) Výše slevy za umístění dítěte odpovídá výši výdajů prokazatelně vynaložených poplatníkem za umístění vyživovaného dítěte poplatníka v daném zdaňovacím období v zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona, pokud jím nebyly uplatněny jako výdaj podle § 24.

(2) Slevu na dani lze uplatnit pouze, žije-li vyživované dítě s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti.

(3) Slevu lze uplatnit za vyživované dítě poplatníka, pokud se nejedná ~~o vnuka~~ **o vlastního vnuka** nebo vnuka druhého z manželů. ~~Za vnuka~~**Za vlastního vnuka** nebo vnuka druhého z manželů lze slevu uplatnit pouze, pokud jsou v péči, která nahrazuje péči rodičů.

(4) Za každé vyživované dítě lze uplatnit slevu maximálně do výše minimální mzdy ~~stanovené pro zaměstnance odměňovaného měsíční mzdou k počátku příslušného zdaňovacího období a neupravené s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti, podle právních předpisů upravujících výši minimální mzdy (dále jen „minimální mzda“)~~.

(5) Vyživuje-li dítě v jedné společně hospodařící domácnosti více poplatníků, může slevu za umístění dítěte uplatnit ve zdaňovacím období jen jeden z nich.

§ 35c

Daňové zvýhodnění pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatník uvedený v § 2 má nárok na daňové zvýhodnění na vyživované dítě žijící s ním ve společně hospodařící domácnosti na území členského státu Evropské unie,~~ Norska nebo Islandu,~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor** (dále jen "daňové zvýhodnění") ve výši 13 404 Kč ročně **na jedno dítě, 15 804 Kč ročně na druhé dítě a 17 004 Kč ročně na třetí a každé další dítě**, pokud neuplatňuje slevu na dani podle § 35a nebo § 35b. Poplatník o daňové zvýhodnění sníží daň vypočtenou podle § 16, případně sníženou podle § 35 nebo § 35ba nebo 35bb. Daňové zvýhodnění může poplatník uplatnit formou slevy na dani, daňového bonusu nebo slevy na dani a daňového bonusu. **Je-li v jedné společně hospodařící domácnosti vyživováno více dětí, posuzují se pro účely tohoto ustanovení dohromady.**

(2) Slevu na dani podle odstavce 1 může poplatník uplatnit až do výše daňové povinnosti vypočtené podle tohoto zákona za příslušné zdaňovací období.

(3) Je-li nárok poplatníka na daňové zvýhodnění podle odstavce 1 vyšší než daňová povinnost vypočtená podle tohoto zákona za příslušné zdaňovací období, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit, pokud jeho výše činí alespoň 100 Kč, maximálně však do výše 60 300 Kč ročně.

(4) Daňový bonus může uplatnit poplatník, který ve zdaňovacím období měl příjem podle § 6, 7, 8 nebo § 9 alespoň ve výši šestinásobku minimální mzdy stanovené pro zaměstnance odměňovaného měsíční mzdou k počátku příslušného zdaňovacího období a neupravené s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti, podle zvláštního právního předpisu upravujícího výši minimální mzdy [111)] (dále jen "minimální mzda"); u poplatníka, který má příjmy pouze podle § 9 nesmí výdaje převýšit tyto příjmy. Do těchto příjmů se

nezahrnují příjmy od daně osvobozené, příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně **s výjimkou příjmů, u nichž se uplatní postup dle § 36 odst. 7 nebo 8** a příjmy, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění.

(5) Poplatník uvedený v § 2 odst. 3 může daňové zvýhodnění uplatnit, pouze pokud je **daňovým** rezidentem členského státu Evropské unie~~, Norska nebo Islandu~~ **nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor** a jestliže úhrn všech jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22) činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo § 6, jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo § 10, nebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně~~ na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí~~.

(6) Za vyživované dítě poplatníka se pro účely tohoto zákona považuje dítě vlastní, osvojenec, dítě v péči, která nahrazuje péči rodičů, **dítě, které přestalo být u tohoto poplatníka z důvodu nabytí plné svéprávnosti nebo zletilosti v pěstounské péči,**~~ vnuk a dítě nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho (její) rodiče nemají~~ **dítě druhého z manželů, vlastní vnuk nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho rodiče nemají dostatečné** příjmy, z nichž by mohli daňové zvýhodnění uplatnit, pokud je

a) nezletilým dítětem,
b) zletilým dítětem až do dovršení věku 26 let, jestliže nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a
    1. soustavně se připravuje na budoucí povolání; příprava na budoucí povolání se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře,[14d)]
    2. nemůže se soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, nebo
    3. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

(7) Dočasný pobyt dítěte mimo společně hospodařící domácnost nemá vliv na uplatnění daňového zvýhodnění. Jedná-li se o dítě, které je držitelem průkazu ZTP/P, zvyšuje se na ně částka daňového zvýhodnění na dvojnásobek; maximální výše daňového bonusu podle odstavce 3 zůstává zachována.

(8) Uzavře-li dítě uvedené v odstavci 6 písm. b) manželství a žije-li ve společně hospodařící domácnosti s manželem (manželkou), může uplatnit manžel (manželka) slevu na dani při splnění podmínek uvedených v § 35ba. Nemá-li manžel (manželka) dostatečné příjmy, z nichž by mohl (mohla) uplatnit slevu na dani při splnění podmínek uvedených v § 35ba, může daňové zvýhodnění uplatnit rodič dítěte nebo poplatník, u něhož jde ve vztahu k dítěti o péči nahrazující péči rodičů, pokud dítě s ním žije ve společně hospodařící domácnosti.

(9) Vyživuje-li dítě v jedné společně hospodařící domácnosti více poplatníků, může daňové zvýhodnění uplatnit ve zdaňovacím období nebo v tomtéž kalendářním měsíci zdaňovacího období jen jeden z nich.

(10) Poplatníkovi, který vyživuje dítě jen jeden kalendářní měsíc nebo několik kalendářních měsíců ve zdaňovacím období, lze poskytnout daňové zvýhodnění ve výši 1/12 za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly splněny podmínky pro jeho uplatnění. Daňové zvýhodnění lze uplatnit již v kalendářním měsíci, ve kterém se dítě narodilo, nebo ve kterém začíná soustavná příprava dítěte na budoucí povolání, anebo ve kterém bylo dítě osvojeno nebo převzato do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu.

(11) Poplatník, který je povinen podat daňové přiznání podle § 38g, nebo který se tak rozhodl učinit, uplatní daňový bonus v daňovém přiznání a požádá místně příslušného správce daně o jeho vyplacení. Při výplatě daňového bonusu postupuje správce daně obdobně jako při vrácení přeplatku podle zvláštního právního předpisu o správě daní.

(12) Pokud úhrn měsíčních daňových bonusů vyplacených podle § 35d u poplatníka podávajícího daňové přiznání přesahuje částku daňového bonusu vypočteného za zdaňovací období, považuje se vzniklý rozdíl za daňový nedoplatek; pokud poplatník, kterému byly vyplaceny měsíční daňové bonusy, nárok na daňové zvýhodnění za zdaňovací období v daňovém přiznání neuplatní vůbec, považují se za daňový nedoplatek částky ve výši vyplacených měsíčních daňových bonusů.

§ 35ca

Uplatní-li poplatník u dílčího základu daně podle § 7 výdaje podle § 7 odst. 7 nebo u dílčího základu daně podle § 9 výdaje podle § 9 odst. 4 a součet dílčích základů, u kterých byly výdaje tímto způsobem uplatněny, je vyšší než 50 % celkového základu daně, nemůže

a) snížit daň podle § 35ba odst. 1 písm. b),
b) uplatnit daňové zvýhodnění.

§ 35d

(1) Poplatník s příjmy podle § 6 může při výpočtu zálohy na daň podle § 38h odst. 4 uplatnit nárok na slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. a), c) až f) a na daňové zvýhodnění.

(2) Záloha na daň vypočtená podle tohoto zákona se sníží u poplatníka s podepsaným prohlášením k dani podle § 38k odst. 4 o částku ve výši odpovídající jedné dvanáctině částky stanovené v § 35ba odst. 1 písm. a), c) až f) (dále jen "měsíční sleva na dani podle § 35ba") a o daňové zvýhodnění ve výši odpovídající jedné dvanáctině částky stanovené v § 35c (dále jen "měsíční daňové zvýhodnění"). Měsíční daňové zvýhodnění plátce poskytne poplatníkovi formou měsíční slevy na dani podle § 35c, měsíčního daňového bonusu nebo měsíční slevy na dani podle § 35c a měsíčního daňového bonusu.

(3) Měsíční slevu na dani podle § 35ba poskytne plátce daně poplatníkovi maximálně do výše zálohy na daň vypočtené podle § 38h odst. 2 a 3. Měsíční slevu na dani podle § 35c poskytne plátce daně poplatníkovi maximálně do výše zálohy na daň snížené o měsíční slevu na dani podle § 35ba.

(4) Je-li výše zálohy na daň snížené o měsíční slevu na dani podle § 35ba nižší než částka měsíčního daňového zvýhodnění, je vzniklý rozdíl měsíčním daňovým bonusem. Měsíční daňový bonus lze vyplatit, pokud jeho výše činí alespoň 50 Kč, maximálně však do výše 5 025 Kč měsíčně. Plátce daně je povinen vyplatit poplatníkovi měsíční daňový bonus ve výši stanovené tímto zákonem při výplatě příjmů ze závislé činnosti, jestliže jejich úhrn vyplacený nebo zúčtovaný tímto plátcem za příslušný kalendářní měsíc (§ 38h odst. 1) dosahuje u poplatníka alespoň výše poloviny minimální mzdy, zaokrouhlené na celé koruny dolů (dále jen "polovina minimální mzdy"). Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené a příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

(5) O vyplacený měsíční daňový bonus plátce daně sníží odvod záloh na daň za příslušný kalendářní měsíc. Pokud nelze nárok poplatníka uspokojit z celkového objemu záloh na daň, plátce daně je povinen vyplatit měsíční daňový bonus nebo jeho část poplatníkovi z vlastních finančních prostředků. O tyto částky sníží odvody záloh na daň správci daně v následujících měsících, nejdéle do konce zdaňovacího období, pokud

nepožádá správce daně o poukázání chybějící částky na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Vznikne-li na základě tohoto požadavku vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně plátci daně nejpozději do 20 dnů od doručení této žádosti.

(6) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění poskytne plátce daně poplatníkovi slevu na dani podle § 35c maximálně do výše daně snížené o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob. Je-li nárok na daňové zvýhodnění vyšší než takto vypočtená daň, má poplatník nárok na vyplacení daňového zvýhodnění formou daňového bonusu, jen pokud úhrn jeho příjmů ze závislé činnosti od všech plátců daně v uplynulém zdaňovacím období, z nichž mu plátce daně provádí roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, dosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy. Jestliže u poplatníka úhrn těchto příjmů nedosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy, poplatník při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění na vyplacené měsíční daňové bonusy v kalendářních měsících, v nichž úhrn jeho příjmů dosáhl alespoň výše poloviny minimální mzdy, již nárok neztrácí.

(7) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně u poplatníka nejdříve daň sníží o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob a pak vypočte částku daňového zvýhodnění náležející poplatníkovi formou slevy na dani podle § 35c a daňového bonusu. Daň sníženou o slevu na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob poté sníží ještě o slevu na dani podle § 35c a až takto sníženou daň porovná s úhrnem zálohově sražené daně a vypočte rozdíl na dani. Dále porovná daňový bonus s úhrnem již vyplacených měsíčních daňových bonusů a vypočte rozdíl na daňovém bonusu. Jestliže je úhrn částek vyplacených na měsíčních daňových bonusech nižší než daňový bonus, zvýší plátce daně o nevyplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo nevyplacenou částku na daňovém bonusu sníží o vypočtený záporný rozdíl na dani. Jestliže je úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů vyšší než daňový bonus, sníží plátce daně o přeplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo o ni zvýší vypočtený záporný rozdíl na dani.

(8) Přeplatek na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a doplatek na daňovém bonusu (dále jen „doplatek ze zúčtování“), které vzniknou provedením ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, vyplatí plátce daně poplatníkovi nejpozději ~~do 31. března~~**při zúčtování mzdy za březen** po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše doplatku ze zúčtování více než 50 Kč. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně poplatníkovi nesráží.

(9) O částku daňového zvýhodnění vyplaceného formou doplatku na daňovém bonusu sníží plátce daně nejbližší odvod záloh na daň správci daně. V případě, že nelze nárok poplatníka uspokojit z celkového objemu záloh na daň, vyplatí plátce daně poplatníkovi doplatek na daňovém bonusu nebo jeho část ze svých finančních prostředků a o tyto částky sníží odvody záloh na daň správci daně v následujících měsících, nejdéle do konce zdaňovacího období, pokud nepožádá místně příslušného správce daně o poukázání chybějící částky na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Vznikne-li na základě tohoto požadavku vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně plátci daně nejpozději do 20 dnů od doručení této žádosti. Při vrácení přeplatku z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění postupuje plátce daně podle § 38ch odst. 5.

§ 36

Zvláštní sazba daně

(1) Zvláštní sazba daně z příjmů pro poplatníky uvedené v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, s

výjimkou stálé provozovny (§ 22 odst. 2 a 3) a s výjimkou ustanovení odstavce 9, činí

a) 15 %, a to

1. z příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. c), f) a g) bodech 1, 2, 6, 12 až 14, s výjimkou příjmů, pro které je stanovena zvláštní sazba daně v odstavci 2 písm. e),
2. ~~z příjmů z nájemného [§ 22 odst. 1 písm. g) bod 5], s výjimkou uvedenou v písmenu e),~~
2. **z příjmů z nájemného movité věci nebo její části umístěné na území České republiky,**

b) 15 %, a to

1. z příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. g) bodech 3 a 4, s výjimkou příjmu uvedeného v bodě 5 tohoto písmene; přičemž příjem z vypořádacího podílu**, z podílu na likvidačním zůstatku a jiný příjem z držby kapitálového majetku ve formě vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění** ~~nebo z podílu na likvidačním zůstatku~~ se snižuje o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátci poplatníkem prokázána,
2. u poplatníků daně z příjmů fyzických osob z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, sníženého o pořizovací cenu[20)] podílového listu, je-li plátci poplatníkem prokázána,
3. z příjmu společníka společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti při snížení základního kapitálu nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; přitom pro tento příjem vždy platí, že se základní kapitál snižuje nejprve o tu část, která byla zvýšena podle zvláštního právního předpisu ze zisku obchodní společnosti nebo fondu vytvořeného ze zisku,
4. ze zisku převedeného řídící osobě na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy,
5. z vyrovnání mimo stojícímu společníkovi na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy.

Za podíly na zisku se pro účely tohoto zákona považují i částky použité ze zisku po zdanění na zvýšení vkladu komanditisty v komanditní společnosti nebo na zvýšení členského vkladu člena družstva. Za podíly na zisku se nepovažuje zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku,

c) 35 % z příjmů uvedených v písmenech a) a b), a to pro poplatníky, kteří nejsou daňovými rezidenty

1. jiného členského státu Evropské unie nebo dalšího státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, nebo
2. třetího státu nebo jurisdikce, se kterými má Česká republika uzavřenu platnou a účinnou mezinárodní smlouvu o zamezení dvojímu zdanění upravující zdaňování a vyloučení mezinárodního dvojího zdanění všech možných druhů příjmů, platnou a účinnou mezinárodní smlouvu nebo dohodu o výměně informací v daňových záležitostech pro oblast daní z příjmů nebo které jsou smluvními stranami mnohostranné mezinárodní smlouvy obsahující ustanovení o výměně daňových informací v oblasti daní z příjmů, která je pro ně a pro Českou republiku platná a účinná,

d) 5 % z úplaty u finančního leasingu.

(2) Zvláštní sazba daně z příjmů pro poplatníky uvedené v § 2 a 17, pokud není v odstavci 1 nebo 9 stanoveno jinak, činí 15 %, a to

a) z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, a z plnění ze zisku svěřenského fondu; u poplatníků podle § 2 z rozdílu mezi vyplacenou jmenovitou hodnotou a emisním kursem dluhopisu, vkladního listu nebo vkladu jemu na roveň postavenému nebo v případě jejich zpětného odkupu z rozdílu mezi cenou zpětného odkupu a jejich emisním kursem, z úrokového příjmu z dluhopisu[35a)], ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele, vkladního listu a vkladu mu na roveň postavenému, s výjimkou úrokového příjmu z dluhopisu vydaného v zahraničí poplatníkem se sídlem v České republice nebo Českou republikou plynoucího poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2,
b) z podílu na zisku z účasti na společnosti s ručením omezeným, z účasti komanditisty na komanditní společnosti,
c) z podílu na zisku a obdobného plnění z členství v družstvu,
d) z podílu na zisku tichého společníka **nebo jiného poplatníka daně z příjmů fyzických osob**,
e) z vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným, komanditisty v komanditní společnosti a při zániku členství v družstvu, ~~sníženého~~ **z vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění; tento příjem se snižuje** o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátci poplatníkem prokázána,
f) z podílu na likvidačním zůstatku společníka v akciové společnosti nebo ve společnosti s ručením omezeným, komanditisty v komanditní společnosti a člena družstva ve družstvu, sníženého o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátci poplatníkem prokázána,
g) z vyrovnání mimo stojícímu společníkovi na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy,
h) u poplatníků daně z příjmů fyzických osob z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, sníženého o pořizovací cenu[20)] podílového listu, je-li plátci poplatníkem prokázána,
i) z příjmu společníka společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti při snížení základního kapitálu nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu podle zvláštního právního předpisu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; přitom pro tento příjem vždy platí, že se základní kapitál snižuje nejprve o tu část, která byla zvýšena ze zisku obchodní společnosti nebo z fondu vytvořeného ze zisku**; obdobně se postupuje u příjmu člena obchodní korporace z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu,**
j) ze zisku převedeného řídící osobě na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy,
k) z příjmů plynoucích fyzickým osobám z výher a cen v loteriích a jiných podobných hrách, v reklamních soutěžích a reklamním slosování [§ 10 odst. 1 písm. h)], ~~s výjimkou výher a cen z loterií a jiných podobných her provozovaných na základě povolení vydaného podle zvláštního právního předpisu[12)] [§ 10 odst. 3 písm. b)] nebo od daně osvobozených podle § 4 odst. 1 písm. f),~~
l) z příjmů plynoucích fyzickým osobám z cen z veřejných soutěží, ze sportovních soutěží a ze soutěží, v nichž je okruh soutěžících omezen podmínkami soutěže a nebo jde o soutěžící vybrané pořadatelem soutěže [§ 10 odst. 1 písm. ch)], ~~s výjimkou cen ze soutěží a slosování, které jsou od daně osvobozeny [§ 4 odst. 1 písm. f)]~~,
m) z příjmů plynoucích fyzickým osobám z úroků, výher a jiných výnosů z vkladů na vkladních knížkách, z úroků z peněžních prostředků na vkladních listech na jméno a vkladech na jméno jim na roveň postaveným, kdy majitelem vkladu je fyzická osoba, a to

po celou dobu trvání vkladového vztahu podle občanského zákoníku, z úroků z vkladů na účtech, které nejsou podle podmínek toho, kdo účet vede, určeny k podnikání, např. sporožirové účty, devizové účty [§ 8 odst. 1 písm. c)],

n) z dávek penzijního připojištění se státním příspěvkem, z dávek doplňkového penzijního spoření a z penzijního pojištění snížených podle § 8 odst. 6 a z plnění ze soukromého životního pojištění nebo jiného příjmu z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, sníženého podle § 8 odst. 7,

o) z vypláceného dalšího podílu v rámci transformace družstev podle zvláštního právního předpisu[13)], a to i v případě, kdy je vyplácen členovi transformovaného družstva při zániku členství nebo společníkovi společnosti s ručením omezeným a komanditistovi v komanditní společnosti, které vznikly podle transformačního projektu, při zániku jejich účasti jako součást vypořádacího podílu nebo jako součást likvidačního zůstatku při likvidaci družstva, akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným a u komanditní společnosti v případě komanditistů,

p) z příjmů uvedených v § 6 odst. 4,

r) z příjmu z jednorázové náhrady práv s povahou opakovaného plnění na základě ujednání mezi poškozeným a pojistitelem,

s) z příjmu plynoucího fyzické osobě při zániku smlouvy o penzijním připojištění se státním příspěvkem, smlouvy o penzijním pojištění a smlouvy na soukromé životní pojištění ve formě odbytného nebo jiného plnění souvisejícího se zánikem penzijního pojištění nebo odkupného, sníženého podle § 8,

t) z příjmů autorů podle § 7 odst. 6,

u) z příjmu komplementáře komanditní společnosti a společníka veřejné obchodní společnosti plynoucí jako zisk po zdanění u akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným po přeměně akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným na komanditní společnost nebo veřejnou obchodní společnost,

v) z ~~odchodného,~~ výsluhového příspěvku a odbytného u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů[3)].

Za podíly na zisku se pro účely tohoto zákona považují i částky použité ze zisku po zdanění na zvýšení vkladu komanditisty v komanditní společnosti nebo na zvýšení členského vkladu člena družstva. Za podíly na zisku se nepovažuje zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku.

(3) Základem daně pro zvláštní sazbu daně je pouze příjem, pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak. Základ daně se stanoví samostatně za jednotlivé cenné papíry, a to i v případě držby cenných papírů stejného druhu od jednoho emitenta. Základ daně se nesnižuje o nezdanitelnou část základu daně (§ 15) a zaokrouhluje se na celé koruny dolů, s výjimkou příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, u něhož se základ daně zaokrouhluje na celé haléře dolů. Pokud plynou v cizí měně úroky z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, stanoví se základ daně v cizí měně, a to bez zaokrouhlení. Daň z příjmů vybíraná zvláštní sazbou se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, se sražená daň (§ 38d), připadající na jednotlivý cenný papír nezaokrouhluje, avšak celková částka daně sražená plátcem z veškerých příjmů plynoucích jednomu poplatníkovi z majetkové účasti v jedné obchodní společnosti nebo z držby podílových listů jednoho podílového fondu se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmů uvedených v odstavci 2 písm. a) nebo m) s výjimkou příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v

podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, se základ daně a sražená daň nezaokrouhluje a celková částka daně sražená plátcem z jednotlivého druhu příjmu **poplatníka fyzické osoby nebo poplatníka daně z příjmů právnických osob** se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. g) bodu 4 se do základu daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně nezahrnuje hodnota podkladového nástroje nebo aktiva.

(4) U příjmů plynoucích z podílu na zisku z účasti v **základním** investičním fondu je základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně příjem snížený o poměrnou část příjmů podléhajících dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo sazbě daně podle § 21 odst. 4 připadající na tento základ daně, které byly zúčtovány ve prospěch výnosů investičního fondu ve zdaňovacím období, s nímž tyto příjmy souvisí. Pokud byly výše uvedené příjmy zúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň. Poměrná část připadající na tento základ daně se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk určený k výplatě příjmů mezi akcionáře nebo majitele podílových listů. Obdobně se postupuje i u příjmu z podílu na likvidačním zůstatku investičního fondu nebo z vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty v komanditní společnosti, které jsou investičním fondem.

(5) Základ daně pro zvláštní sazbu daně u příjmu mimo stojícího společníka, který není mateřskou společností ve vztahu k řízené nebo ovládané osobě, plynoucího z vyrovnání na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy od řídící nebo ovládající osoby, která není mateřskou společností ve vztahu k řízené nebo ovládané osobě, se snižuje o zisk převáděný na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy zaúčtovaný do výnosů řídící nebo ovládající obchodní společnosti nebo jeho poměrnou část. Poměrná část převáděného zisku na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy se stanoví v poměru účastí jednotlivých mimo stojících společníků na řízené nebo ovládané obchodní společnosti, přitom se nepřihlíží k účasti řídící nebo ovládající obchodní společnosti na řízené nebo ovládané obchodní společnosti. Pokud byly výše uvedené příjmy zaúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro zvláštní sazbu daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň.

(6) Plynou-li poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2 úrokové příjmy ze státních dluhopisů, které tento poplatník pořídil z prostředků zvláštního vázaného účtu v bance podle zvláštního právního předpisu [22a)] a vedených na samostatném účtu u České národní banky, ~~ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři~~**v centrálním depozitáři zaknihovaných cenných papírů**, započte se sražená daň na celkovou daňovou povinnost. Pokud nelze sraženou daň nebo její část započíst na celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu a nebo jeho celková daňová povinnost je nižší, než daň sražená, vznikne ve výši daňové povinnosti, kterou nelze započítat, přeplatek.

~~(7) Zahrne-li poplatník příjmy uvedené v § 6 odst. 4 nebo § 7 odst. 6 do daňového přiznání, započte se daň sražená z těchto příjmů na jeho daň.~~

(7) Zahrne-li poplatník, který je daňovým rezidentem České republiky, veškeré příjmy uvedené v § 6 odst. 4 do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém byly příjmy vyplaceny, započte se daň sražená z těchto příjmů na jeho daň.

(8) ~~Zahrnou-li do daňového přiznání poplatníci uvedení v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kteří jsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. c), f) nebo g)~~ **Zahrne-li do daňového přiznání poplatník, který není daňovým rezidentem České republiky a**

který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, veškeré příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), f) a g) bodech 1, 2, 4, 5, 6, 12 až 14, započte se sražená daň na ~~jejich~~ **jeho** celkovou daňovou povinnost vztahující se k příjmům ze zdrojů na území České republiky, za které v České republice ~~podávají~~ **podává** daňové přiznání. Pokud nelze sraženou daň nebo její část započítat na tuto jejich celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než daň sražená, vznikne ve výši daňové povinnosti, kterou nelze započítat, přeplatek. Nezahrne-li ~~poplatník příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. c), f) nebo g)~~ **poplatník příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), f) a g)** bodech 1, 2, 4, 5, 6, 10, 12 až 14 do daňového přiznání do konce lhůty stanovené zvláštním právním předpisem, použije se obdobně § 38e odst. 7.

(9) Zvláštní sazba daně z příjmů činí 19 % u poplatníků daně z příjmů právnických osob pro úrokový příjem z účtu u

a) veřejně prospěšného poplatníka, který není obcí, krajem, nebo poplatníkem uvedeným v § 18a odst. 5,
b) společenství vlastníků jednotek.

§ 37

Ustanovení tohoto zákona se použije, jen pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak. Výraz "stálá základna" používaný v mezinárodních smlouvách je obsahově totožný s výrazem "stálá provozovna".

§ 37a

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti evropského hospodářského zájmového sdružení ustanovení pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti veřejné obchodní společnosti.

(2) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti člena evropského hospodářského zájmového sdružení ustanovení pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti společníka veřejné obchodní společnosti.

(3) Příjem člena evropského hospodářského zájmového sdružení, který je poplatníkem podle § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4, plynoucí z členství v evropském hospodářském zájmovém sdružení a z úvěrových finančních nástrojů poskytnutých tomuto sdružení se považuje za příjem dosahovaný prostřednictvím stálé provozovny.

(4) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, postupuje v daňovém řízení evropské hospodářské zájmové sdružení obdobně jako veřejná obchodní společnost a člen evropského sdružení obdobně jako společník veřejné obchodní společnosti.

(5) Evropská společnost[35f)] postupuje při stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti a v daňovém řízení obdobně jako akciová společnost.

(6) Evropská družstevní společnost[35g)] postupuje při stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti a v daňovém řízení obdobně jako družstvo.

§ 37b

U stálé provozovny evropské společnosti[35f)] nebo evropské družstevní společnosti[35g)]

vzniklé na území České republiky po přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti zapsaného v obchodním rejstříku z území České republiky do jiného členského státu Evropské unie nebo některého ze států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, se použijí přiměřeně ustanovení § 23a až 23d[93)], pokud aktiva i pasiva evropské společnosti[35f)] nebo evropské družstevní společnosti[35g)] jsou nadále prokazatelně spojena s touto stálou provozovnou.

§ 37c

Ustanovení tohoto zákona vztahující se na otevřený podílový fond a podílový list se použijí obdobně také pro podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem a investiční akcii.

§ 37d

Ustanovení tohoto zákona vztahující se na komanditní společnost a podíl komanditisty se použijí obdobně také pro komanditní společnost na investiční listy a investiční list.

§ 37e

Přeměny jiných poplatníků než obchodních korporací

(1) Daňové povinnosti, které se váží k přeměnám poplatníků, kteří nejsou obchodními korporacemi, jakož i práva a povinnosti s nimi související se řídí obdobnými ustanoveními, kterými se řídí přeměny obchodních korporací.

(2) Při přeměnách poplatníků podle odstavce 1 se nepoužijí ustanovení § 23a až 23d.

§ 38

(1) Pro daňové účely, s výjimkou uvedenou v odstavcích 2 až 4, se používají kursy devizového trhu vyhlášené Českou národní bankou uplatňované v účetnictví[20)] poplatníků. Pokud poplatník nevede účetnictví, použije s výjimkou uvedenou v odstavci 2, jednotný kurs, nevyužije-li kursy devizového trhu uplatňované podle zvláštních právních předpisů o účetnictví.[20)] Tento kurs se stanoví jako průměr směnného kursu stanoveného Českou národní bankou poslední den každého měsíce zdaňovacího období. V případě, že se daňové přiznání podává v průběhu zdaňovacího období, použije se směnný kurs k datu uskutečnění jednotlivých příjmů a výdajů nebo průměr směnného kursu stanoveného Českou národní bankou poslední den každého měsíce části zdaňovacího období, za kterou se daňové přiznání podává. Jednotný kurs a kursy devizového trhu uplatňované podle zvláštních právních předpisů o účetnictví pro přepočet cizí měny nelze v jednom zdaňovacím období použít současně.

(2) Při přepočtu daně z úroků (úrokového příjmu) plynoucích v cizí měně z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou podle § 36, se použije směnný kurs vyhlášený Českou národní bankou ke dni připsání úroků ve prospěch poplatníka. Takto vypočtená daň se nezaokrouhluje.

(3) Při přepočtu základu daně pro zvláštní sazbu daně (§ 36) vztahující se na příjmy uvedené v § 22 zákona, s výjimkou úroků plynoucích v cizí měně z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, použije plátce daně, který má sídlo nebo bydliště na území České republiky, kurs uplatněný v účetnictví.[20)] Pokud plátce daně provádí úhradu z vlastního devizového účtu, použije při přepočtu základu daně pro zvláštní sazbu daně kurs uplatněný v účetnictví.[20)]

(4) Při přepočtu příjmu pro výpočet zálohy na daň z příjmů ze závislé činnosti a pro účely ročního zúčtování se použije směnný kurs stanovený Českou národní bankou pro poslední den kalendářního měsíce předcházejícího měsíci, v jehož průběhu se záloha sráží.

§ 38a

Zálohy

(1) Zálohy na daň z příjmů se platí v průběhu zálohového období. Zálohové období je období od prvního dne následujícího po uplynutí posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za minulé zdaňovací období do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání v následujícím zdaňovacím období. Při stanovení výše a periodicity záloh se vychází z poslední známé daňové povinnosti. Za poslední známou daňovou povinnost se pro stanovení periodicity a výše záloh v zálohovém období považuje rovněž částka, kterou si poplatník sám vypočetl a uvedl v daňovém (dodatečném) přiznání za období bezprostředně předcházející zdaňovacímu období, s platností od následujícího dne po termínu pro podání daňového (dodatečného) přiznání, a bylo-li daňové (dodatečné) přiznání podáno opožděně, s platností od následujícího dne po dni jeho podání, do účinnosti[39b)] další změny poslední známé daňové povinnosti podle tohoto ustanovení nebo zvláštního právního předpisu. Poplatník uvedený v § 2 pro účely výpočtu poslední známé daňové povinnosti však vyloučí příjmy a výdaje podle § 10. Po skončení zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, se zaplacené zálohy na daň, splatné v jeho průběhu, započítávají na úhradu skutečné výše daně. Ze záloh, u nichž došlo k prodlení s placením, se na úhradu skutečné výše daně započítají pouze zálohy zaplacené do lhůty pro podání daňového přiznání. Do poslední známé daňové povinnosti se nezahrnuje daň připadající na samostatný základ daně podle § 20b. Záloha na daň se spravuje jako daň podle daňového řádu.

~~(2) Zálohy neplatí poplatníci,[39)] jejichž poslední známá daňová povinnost nepřesáhla 30 000 Kč, a dále obce a kraje.~~

(2) Zálohy neplatí

a) poplatník, jehož poslední známá daňová povinnost nepřesáhla 30 000 Kč,
b) obec nebo kraj,
c) zůstavitel ode dne jeho smrti.

(3) Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 30 000 Kč, avšak nepřesáhla 150 000 Kč, platí zálohy na daň na zdaňovací období, a to ve výši 40 % poslední známé daňové povinnosti. První záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období a druhá je splatná do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

(4) Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 150 000 Kč, platí zálohy na daň na zdaňovací období, a to ve výši 1/4 poslední známé daňové povinnosti. První záloha je splatná do 15. dne třetího měsíce zdaňovacího období, druhá záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období, třetí záloha je splatná do 15. dne devátého měsíce zdaňovacího období a čtvrtá záloha je splatná do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

(5) Poplatník, u něhož základ daně tvoří součet dílčích základů daně, zálohy podle odstavců 3 a 4 neplatí, pokud je jedním z nich i dílčí základ daně z příjmů ze závislé činnosti ~~a funkčních požitků, ze kterých~~**, ze kterého** měl plátce povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), a tento dílčí základ daně je roven nebo činí více než 50 % z celkového základu daně. Činí-li dílčí základ daně ze závislé činnosti ~~a funkčních požitků, ze kterých~~ **ze kterého** měl plátce povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), méně než 15 %, platí se zálohy vypočtené

podle odstavců 3 a 4 z celkového základu daně. Činí-li dílčí základ daně ze závislé činnosti ~~a funkčních požitků~~, ~~ze kterých~~ **ze kterého** měl plátce povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), 15 % a více, avšak méně než 50 %, platí se zálohy podle odstavců 3 a 4 v poloviční výši.

(6) Jestliže se poslední známá daňová povinnost týkala jen části zdaňovacího období nebo zdaňovacího období kratšího či delšího než 12 měsíců, je poplatník daně z příjmů právnických osob povinen si pro placení záloh dopočítat poslední známou daňovou povinnost tak, jako by se týkala zdaňovacího období v délce 12 měsíců. Propočet se provede tak, že poslední známá daňová povinnost, týkající se části zdaňovacího období nebo zdaňovacího období kratšího či delšího než 12 měsíců, vydělí se počtem měsíců, za které poplatník pobíral příjmy podléhající dani, a násobí se 12.

(7) Při změně poslední známé daňové povinnosti v průběhu zdaňovacího období se zálohy do té doby splatné nemění.

(8) Poplatník není povinen platit zálohy na daň, jestliže ukončil činnost, z níž mu plynuly zdanitelné příjmy, nebo zanikl zdroj zdanitelných příjmů, a to od splátky následující po dni, v němž došlo ke změně rozhodných skutečností; tyto skutečnosti poplatník oznámí správci daně podle zvláštního právního předpisu.

(9) Placení záloh podle odstavců 1 až 8 se nevztahuje na příjmy ze závislé činnosti ~~a funkčních požitků~~, pokud nejde o příjmy ze závislé činnosti plynoucí poplatníkovi ze zahraničí, nemá-li poplatník současně jiné příjmy podrobené dani.

~~(10) Ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) do dne předcházejícího dni zápisu přeměny[131)] do obchodního rejstříku, platí za nástupnickou společnost nebo družstvo zálohy zanikající nebo rozdělovaná společnost nebo družstvo a to ve výši a periodicitě stanovené podle předchozích odstavců, s výjimkou sloučení, kdy takto stanovené zálohy nadále platí i nástupnická společnost. Ode dne zápisu fúze[131)] do obchodního rejstříku platí zálohy nástupnická společnost nebo družstvo, a to ve výši a periodicitě odvozené ze součtu posledních známých daňových povinností zaniklých obchodních společností nebo družstev, stanovených podle odstavce 1 věty třetí s případným dopočtem podle odstavce 6, který se při sloučení dále zvýší o poslední známou daňovou povinnost nástupnické společnosti nebo družstva. Při převodu jmění na společníka, který je právnickou osobou, se výše a periodicita záloh placených ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) nemění; bude-li právním nástupcem zanikající společnosti fyzická osoba, stanoví zálohy na období ode dne zápisu převodu jmění na společníka[131)] do obchodního rejstříku do konce kalendářního roku správce daně rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu, s přihlédnutím k zálohám splatným od rozhodného dne do dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku. U přeměny rozdělením stanoví nástupnickým obchodním společnostem nebo družstvům zálohy na část zdaňovacího období podle § 21a písm. c) ode dne zápisu přeměny[131)] do obchodního rejstříku správce daně rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu, který tímto rozhodnutím zároveň stanoví způsob rozdělení záloh zaplacených zanikající nebo rozdělovanou společností nebo družstvem k zápočtu na daňovou povinnost nástupnických společností nebo družstev. Zálohy zaplacené v průběhu celého zdaňovacího období podle § 21a písm. c) zanikajícími, rozdělovanými a nástupnickými společnostmi nebo družstvy, se započtou na celkovou daňovou povinnost nástupnických společností nebo družstev. Obdobně se postupuje u přeměn, u nichž rozhodným dnem přeměny bude první den kalendářního roku nebo hospodářského roku.~~

(10) Ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) do dne předcházejícího dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku, platí za nástupnickou obchodní korporaci zálohy zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě stanovené podle odstavců 1 až 9, s výjimkou sloučení, kdy takto stanovené zálohy

nadále platí i nástupnická obchodní korporace. Ode dne zápisu fúze do obchodního rejstříku platí zálohy nástupnická obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě odvozené ze součtu posledních známých daňových povinností zaniklých obchodních korporací, stanovených podle odstavce 1 věty třetí s případným dopočtem podle odstavce 6, který se při sloučení dále zvýší o poslední známou daňovou povinnost nástupnické obchodní korporace. Při převodu jmění na společníka, který je právnickou osobou, se výše a periodicita záloh placených ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) nemění; bude-li právním nástupcem zanikající obchodní korporace fyzická osoba, stanoví zálohy na období ode dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku do konce kalendářního roku správce daně, s přihlédnutím k zálohám splatným od rozhodného dne do dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku. U přeměny rozdělením stanoví nástupnickým obchodním korporacím zálohy na část zdaňovacího období podle § 21a písm. c) ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku správce daně, který tímto rozhodnutím zároveň stanoví způsob rozdělení záloh zaplacených zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací k započtu na daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Zálohy zaplacené v průběhu celého zdaňovacího období podle § 21a písm. c) zanikajícími, rozdělovanými a nástupnickými obchodními korporacemi, se započtou na celkovou daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Obdobně se postupuje u přeměn, u nichž rozhodným dnem přeměny bude první den kalendářního roku nebo hospodářského roku.

§ 38b

Minimální výše daně

Daň nebo penále se nepředepíše a neplatí, nepřesáhne-li 200 Kč nebo celkové zdanitelné příjmy nečiní u fyzické osoby více než 15 000 Kč. To neplatí, byla-li z těchto příjmů vybrána daň nebo záloha na daň srážkou.

§ 38c

Plátce daně

~~(1) Plátcem daně se rozumí osoba se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky, která podle tohoto zákona je povinna odvést správci daně daň nebo zálohu na daň, které jsou vybrány od poplatníků nebo poplatníkům sraženy, nebo úhradu na zajištění daně.~~

(1) Plátcem daně se rozumí poplatník se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky, s výjimkou fondu penzijní společnosti, pokud je tento poplatník povinen odvést správci daně daň nebo zálohu na daň, které jsou vybrány od jiných poplatníků nebo jiným poplatníkům sraženy, nebo úhradu na zajištění daně.

(2) Plátcem daně se rozumí též poplatník uvedený v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, který má na území České republiky stálou provozovnu (§ 22 odst. 2) nebo zaměstnává zde své zaměstnance déle než 183 dnů s výjimkou případů poskytování služeb ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 písm. c) a s výjimkou zahraničních zastupitelských úřadů v tuzemsku. V případě uvedeném v § 6 odst. 2 ve větě druhé a třetí není plátcem daně poplatník uvedený v § 2 odst. 3 a v § 17 odst. 4.

§ 38d

Daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně

(1) Daň se vybírá srážkou z příjmů včetně záloh, pokud jejich poskytování není v rozporu se zvláštním právním předpisem, na které se vztahuje zvláštní sazba daně podle § 36. Srážku je povinen provést plátce daně, s výjimkou uvedenou v odstavci 2, při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, avšak u příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. c), f) a g) bodech 1, 2, 5, 6 a 12 a u úroků a jiných výnosů z poskytnutých zápůjček a z poskytnutých úvěrů, plynoucích poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, nejpozději v den, kdy o dluhu účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem.[20)]

(2) U příjmů plynoucích z podílů na zisku uvedených v § 36, s výjimkou příjmů plynoucích ze zaknihovaných cenných papírů, je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž valná hromada nebo členská schůze schválila řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku a rozhodla o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty. U příjmů z podílů na zisku plynoucích ze zaknihovaných cenných papírů je plátce povinen srazit daň nejpozději do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž valná hromada schválila řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku a rozhodla o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty. **U příjmu z podřízeného podílu na zisku, jehož výplata je spojena se splněním podmínky, která do konce lhůty pro sražení daně nenastala, a u příjmů z podílu na zisku, jejichž vyplacení bylo statutárním orgánem odmítnuto, je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě. Jestliže je v okamžiku stanoveném zákonem pro sražení srážkové daně vlastníkem vlastního podílu, s nímž je spojeno právo na podíl na zisku, sama obchodní korporace, srážka se provede v okamžiku jeho nabytí jiným poplatníkem, pokud předtím právo na podíl na zisku nezaniklo.** Ve stejných lhůtách je plátce daně povinen srazit daň u příjmu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. b) bodu 3 a odst. 2. U příjmu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. b) bodech 4 a 5 a odst. 2 mimo stojícímu společníkovi nebo u zisku převáděného řídící osobě podle smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy je plátce daně povinen srazit daň při jeho výplatě, nejpozději však do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž měl být převod zisku v souladu se smlouvou o převodu zisku nebo ovládací smlouvou proveden. U dividendových příjmů plynoucích z podílových listů je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž rozhodl obhospodařovatel o rozdělení zisku podílového fondu. Při výplatě zálohy na tyto příjmy, pokud její poskytování není v rozporu se zvláštním právním předpisem, je plátce daně povinen srazit daň ke dni výplaty zálohy. Nebyla-li výplata příjmů plynoucích z podílu na zisku provedena ani posledního dne období, kdy je plátce daně povinen daň srazit, má se pro účely zákona za to, že srážka daně byla provedena poslední den vymezeného období; přitom u úrokových příjmů a u rozdílu mezi sjednanou cenou, které jsou považovány za podíly na zisku [§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3], se dnem provedení srážky rozumí poslední den zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání.

(3) Plátce daně je povinen sraženou daň odvést svému místně příslušnému správci daně do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byl povinen provést srážku podle odstavců 1 a 2. Pokud je plátce povinen podat daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, je povinen sraženou daň odvést svému místně příslušnému správci daně nejpozději do termínu pro podání tohoto daňového přiznání. Tuto skutečnost s výjimkou příjmů podle § 6 odst. 4 týkající se pouze zahraničních subjektů je současně povinen oznámit správci daně v hlášení. Správce daně může plátce daně na základě jeho žádosti zprostit v odůvodněných případech povinnosti podat hlášení. Srážka daně se provádí ze základu daně stanoveného podle § 36.

(4) Daňová povinnost poplatníka, pokud jde o příjmy nebo zálohy na ně, z nichž je srážena daň, se považuje za splněnou řádným a včasným provedením srážky daně, kromě příjmů uvedených

a) v § 36 odst. 2 písm. p), pokud poplatník
   1. podepíše za období, za které byla ve zdaňovacím období z těchto příjmů daň sražena, dodatečně prohlášení k dani (§ 38k odst. 7),
   2. zahrne příjmy uvedené v § 6 odst. 4 do daňového přiznání podaného za zdaňovací období, ve kterém mu tyto příjmy plynou,
b) v § 36 odst. 6,
c) v § 36 odst. 8.

(5) Neprovede-li plátce daně srážku daně vůbec, popřípadě provede-li ji v nesprávné výši nebo sraženou daň včas neodvede, bude na něm vymáhána jako jeho dluh. U příjmů uvedených v § 36 odst. 8 se použije obdobně § 38e odst. 9 věta třetí.

(6) Správce daně může plátci daně stanovit pro úhradu daně vybírané srážkou lhůtu delší.

(7) Na základě žádosti poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 vydá správce daně plátce "Potvrzení o sražení daně". O potvrzení může poplatník požádat i prostřednictvím plátce. Obdobně postupuje právní nástupce poplatníka.

(8)Poplatníkovi, kterému plátce daně z příjmů ze závislé činnosti srazí daň vyšší, než je stanoveno, vrátí plátce daně nesprávně sraženou částku, pokud neuplynuly 3 roky od konce lhůty, ve které byl plátce daně povinen podat vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a pokud poplatník nevyužil postup uvedený v § 36 odst. 7 a 8. Poplatníkovi, kterému plátce daně z příjmů ze závislé činnosti nesrazil daň ve stanovené výši, může ji srazit dodatečně, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně.

~~(9) Pro účely tohoto zákona má organizační složka státu[39f)] stejné právní postavení jako plátce daně.~~

~~(10)~~**(9)** Plátce daně je povinen podat místně příslušnému správci daně vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby. Lhůtu stanovenou pro podání tohoto vyúčtování nelze prodloužit.

~~(11)~~**(10)** Pro daň vybíranou srážkou zvláštní sazbou daně bankami, spořitelními a úvěrovými družstvy nebo pojišťovnami je jejich pobočka nebo organizační jednotka, kde k vybírání této daně dochází, pokud jsou zde k dispozici doklady nezbytné pro provedení srážky a její kontroly, plátcovou pokladnou[39g)].

§ 38e

Zajištění daně

(1) K zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníků podle § 2, z nichž není daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, jsou plátci daně při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nejpozději v den, kdy o dluhu účtují v souladu s platnými účetními předpisy, povinni srazit zajištění daně poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3, kteří nejsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, ve výši

a) 1 % z příjmů z prodeje investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a z příjmů z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
b) 10 % z příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22), s výjimkami uvedenými v písmenu a) a odstavcích 3 a 4.

K zajištění daně nejsou plátci daně povinni v případě, kdy je záloha srážena z příjmů ze závislé činnosti.

(2) K zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníků podle § 17, z nichž není daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, je plátce daně při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nejpozději v den, kdy o dluhu účtuje v souladu se zvláštními právními předpisy,[20)] povinen srazit zajištění daně poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který není daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, ve výši

a) 1 % z příjmů z prodeje investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a z příjmů z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
b) 10 % z příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22), s výjimkami uvedenými v písmenu a) a v odstavcích 3 a 4. Tato povinnost se nevztahuje na banky, jde-li o peněžité plnění, poukázání nebo připsání úroků u bank.

(3) Plátci daně jsou povinni srazit zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kteří nejsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nenastane-li dříve žádná z těchto skutečností nejpozději do dvou měsíců po uplynutí příslušného zdaňovacího období, ve výši stanovené s použitím

a) sazby daně podle § 16 ze základu daně veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti připadajícího na společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti, který je poplatníkem podle § 2 odst. 3,
b) sazby daně podle § 21 ze základu daně veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti připadajícího na společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti, který je poplatníkem podle § 17 odst. 4.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se neuplatní, pokud se jedná o úhrady za zboží či služby prováděné v maloobchodě, kde prodejcem je poplatník uvedený v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4. Stejně se postupuje u úhrad nájemného placeného fyzickými osobami za bytové prostory užívané k bydlení a činnostem s ním spojeným.

(5) Částka zajištění daně se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(6) Částky zajištění daně sražené plátcem daně poplatníkům podle odstavců 1 až 4 se odvádějí do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém vznikla povinnost zajištění daně srazit, místně příslušnému správci daně plátce daně. Současně s platbou zajištění daně je plátce daně povinen podat správci daně hlášení o provedeném zajištění daně. Částka zajištění daně se bez zbytečného odkladu převede z osobního daňového účtu plátce na osobní daňový účet poplatníka.

(7) Nepodá-li poplatník daňové přiznání do konce lhůty stanovené zvláštním právním předpisem, může místně příslušný správce daně poplatníka považovat částky zajištění daně za vyměřenou a uhrazenou daňovou povinnost poplatníka. Úhrn částek zajištění daně sražených a odvedených plátci daně se v takovém případě považuje po uplynutí osmého měsíce po skončení zdaňovacího období za platbu na daň provedenou poplatníkem. Pokud poplatník nepodá do uplynutí lhůty, ve které lze daň vyměřit, daňové přiznání, považuje se daňová povinnost poplatníka za vyměřenou ve výši této platby.

(8) Správce daně poplatníka může v odůvodněných případech rozhodnout o tom, že zajištění daně podle předchozích odstavců v určeném zdaňovacím období bude nižší nebo

nebude prováděno. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat. Toto rozhodnutí je závazné i pro plátce daně.

(9) Nesrazí-li plátce daně zajištění daně vůbec, popřípadě ve správné výši, předepíše mu správce daně tuto částku k přímému placení. Pokud částku zajištění daně plátce daně včas neodvede, bude mu rovněž předepsána a vymáhána na něm jako jeho dluh. Po úhradě daně, na kterou mělo být zajištěno, poplatníkem, nelze zajištění daně plátci daně předepsat ani na něm vymáhat, pokud úhradu této daně poplatníkem prokáže nebo tato úhrada bude zřejmá z evidence správců daní. Úroky z prodlení vzniklé z důvodu nesplnění povinnosti plátce srazit a odvést zajištění daně je příjmem státního rozpočtu.

(10) Sražené zajištění daně se po skončení zdaňovacího období započte na celkovou daňovou povinnost poplatníka, na kterou bylo zajišťováno. Pokud nelze zajištění daně nebo jeho část započíst na celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než zajištění daně sražené plátci daně, vznikne poplatníkovi ve výši zajištění daně sražených plátci daně, které nelze započíst, přeplatek na dani.

(11) Při správě zajištění daně se postupuje jako při správě záloh na daň, nestanoví-li tento zákon jinak.

(12) Plátce daně nemá povinnost podat místně příslušnému správci daně vyúčtování sraženého zajištění daně.

§ 38f

Vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí

(1) Při vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí, které plynou poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3, se postupuje podle příslušných ustanovení smluv o zamezení dvojího zdanění, jimiž je Česká republika vázána.

(2) Při použití metody úplného zápočtu lze daňovou povinnost snížit o daň z příjmů zaplacenou v zahraničí. Při použití metody prostého zápočtu lze daňovou povinnost snížit o daň z příjmů zaplacenou v zahraničí nejvýše však o částku daně z příjmů vypočtenou podle tohoto zákona, která připadá na příjmy ze zdrojů v zahraničí. Tato částka se stanoví jako součin daňové povinnosti, která se vztahuje k příjmům plynoucím ze zdrojů na území České republiky i ze zdrojů v zahraničí a podílu příjmů ze zdrojů v zahraničí na základu daně před uplatněním položek odčitatelných od základu daně a nezdanitelných částí základu daně. Započtení lze provést nejvýše do částky vzniklé daňové povinnosti.

(3) Příjmy ze zdrojů v zahraničí se pro účely vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí rozumí příjmy (výnosy) plynoucí ze zdrojů v zahraničí, které podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou, snížené o související výdaje (náklady) stanovené podle tohoto zákona; přičemž u příjmů ze závislé činnosti ~~a funkčních požitků~~ se má za to, že se jedná o základ daně stanovený podle § 6 odst. ~~1~~**13**. Odčitatelné položky a položky snižující základ daně podle zahraničních právních předpisů nelze při stanovení základu daně použít. Nelze-li u některých výdajů (nákladů) prokazatelně stanovit, zda souvisí s příjmy (výnosy) plynoucími ze zdrojů v zahraničí, považuje se za související výdaje (náklady) jejich část stanovená ve stejném poměru, v jakém příjmy (výnosy) plynoucí ze zdrojů v zahraničí nesnížené o výdaje (náklady) připadají na celosvětové příjmy (výnosy).

(4) Příjmy ze závislé činnosti vykonávané ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, plynoucí poplatníkům, uvedeným v § 2 odst. 2 od

zaměstnavatele, který je daňovým rezidentem státu, kde je taková činnost vykonávána, nebo od zaměstnavatele, který je poplatníkem uvedeným v § 2 nebo v § 17, a příjmy ze závislé činnosti pro takového zaměstnavatele jdou k tíži stálé provozovny umístěné ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, se v České republice vyjímají ze zdanění za předpokladu, že uvedené příjmy byly ve státě zdroje zdaněny. Z ostatního příjmu poplatníka se vypočte daň sazbou daně zjištěnou ze základu daně nesníženého o tyto vyjmuté příjmy ze zdrojů v zahraničí. V případě, že je to pro poplatníka výhodnější, použije se i u těchto příjmů ustanovení odstavce 1.

(5) Daň zaplacená v zahraničí se prokazuje potvrzením zahraničního správce daně. Tento důkazní prostředek lze vyžadovat nejdříve po třiceti dnech ode dne doručení potvrzení zahraničního správce daně daňovému subjektu. V odůvodněných případech lze daň zaplacenou v zahraničí prokazovat i potvrzením plátce příjmu nebo depozitáře o sražení daně.

(6) Při použití metody úplného vynětí se ze základu daně (daňové ztráty) u poplatníků uvedených v § 17 odst. 3 a z úhrnu dílčích základů daně podle § 6 až 10 sníženého o úhrn ztrát podle § 5 u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 před uplatněním nezdanitelných částí základu daně a částek odčitatelných od základu daně vyjímají příjmy ze zdrojů v zahraničí.

(7) Při použití metody vynětí s výhradou progrese se z úhrnu dílčích základů daně podle § 6 až 10 sníženého o úhrn ztrát podle § 5, před uplatněním nezdanitelných částí základu daně a částek odčitatelných od základu daně vyjímají příjmy ze zdrojů v zahraničí. Z ostatního příjmu poplatníka se vypočte daň sazbou daně zjištěnou ze základu daně nesníženého o vyjmuté příjmy ze zdrojů v zahraničí.

(8) Plynou-li poplatníkovi příjmy z několika různých států, s nimiž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, vyloučení dvojího zdanění metodou prostého zápočtu se provede samostatně za každý stát. Při použití metody úplného vynětí a metody vynětí s výhradou progrese se ze základu daně vyjímá podle předchozích odstavců úhrn veškerých příjmů ze zdrojů zahraničí, které se vyjímají ze zdanění. Pokud mají být při vyloučení dvojího zdanění použity metoda úplného vynětí nebo metoda vynětí s výhradou progrese i metoda prostého zápočtu, provede se nejprve vynětí příjmů ze zdrojů zahraničí, a pak prostý zápočet podle předchozích odstavců.

(9) Jestliže v důsledku odlišného začátku nebo délky zdaňovacího období v zahraničí nemá poplatník ve lhůtě k podání daňového přiznání doklad zahraničního správce daně, uvede v daňovém přiznání předpokládanou výši příjmů ze zdrojů v zahraničí nebo daně, připadajících na toto zdaňovací období nebo období, za něž je daňové přiznání podáváno. O rozdíl mezi částkou uplatněnou podle předchozí věty a částkou uvedenou v dokladu zahraničního správce daně se upraví výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, ve kterém poplatník doklad zahraničního správce daně obdrží.

(10) Nárok na vyloučení dvojího zdanění podle odstavce 1 uplatní poplatník na základě seznamu všech potvrzení podle odstavce 5, která měl k dispozici v zákonné lhůtě pro podání daňového přiznání, předkládaného současně s daňovým přiznáním. Jednotlivé položky tohoto seznamu musí obsahovat údaje identifikující zahraničního správce daně nebo zahraničního plátce daně anebo depozitáře, stát zdroje zahraničních příjmů, částku daně zaplacené v tomto státě v místní měně a v přepočtu na koruny a výši příjmů ze zdrojů v tomto státě, stanovenou podle odstavce 3. Součástí seznamu bude též přehled zahraničních správců daně, jejichž doklady nemá poplatník ve lhůtě k podání daňového přiznání k dispozici z důvodů uvedených v odstavci 8, který musí obsahovat údaje o státě zdroje zahraničních příjmů, předpokládané výši příjmů ze zdrojů v daném státě nebo daně,

uplatněné v daňovém přiznání. Přitom je daňový subjekt povinen na výzvu správce daně prokázat kdykoliv ve lhůtě pro vyměření daně oprávněnost nároku na vyloučení dvojího zdanění uplatněného v daňovém přiznání a doložit jej potvrzeními podle odstavce 5.

(11) Zjistí-li poplatník, že v důsledku stanovení základu daně nebo daně zahraničním správcem daně má být jeho daňová povinnost jiná, než jak byla vyměřena, postupuje podle daňového řádu.

(12) Byla-li poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2 z příjmů úrokového charakteru (§ 38fa) v zahraničí sražena daň vyšší, než jaká je uvedena v příslušné mezinárodní smlouvě, lze o ni snížit daňovou povinnost, pokud tato daň byla v zahraničí sražena v souladu s právním předpisem Evropských společenství.[104)] Je-li celková daňová povinnost nižší než daň sražená v souladu s právním předpisem Evropských společenství,[104)] vznikne poplatníkovi ve výši rozdílu přeplatek.

(13) V případě bezúplatných příjmů nabytých darem, které byly předmětem smlouvy o zamezení dvojího zdanění v oboru daně dědické a darovací, se mezinárodní dvojí zdanění pro účely daní z příjmů v České republice vylučuje v souladu s metodou uvedenou v této smlouvě.

§ 38fa

Platební zprostředkovatel

(1) Platebním zprostředkovatelem je fyzická nebo právnická osoba, která

a) vyplácí, poukazuje anebo připisuje úhradu příjmu úrokového charakteru, jímž se pro účely tohoto ustanovení rozumí
   1. úroky z úvěrového finančního nástroje, úroky z účtů
   2. příjmy odvozené od úroků z úvěrového finančního nástroje vyplácené otevřeným podílovým fondem nebo zahraničním investičním fondem srovnatelným s otevřeným podílovým fondem, pokud alespoň 15 % hodnoty majetku v tomto investičním fondu je přímo nebo nepřímo tvořeno investičními nástroji nesoucími příjmy uvedené v bodě 1 s výjimkou zahraničních investičních fondů,
   3. příjmy z prodeje podílového listu vydaného otevřeným podílovým fondem nebo z prodeje obdobného investičního nástroje vydaného v zahraničí, pokud alespoň 25 % hodnoty majetku v podílovém fondu nebo zahraničním investičním fondu srovnatelném s podílovým fondem je tvořeno investičními nástroji nesoucími příjmy uvedené v bodě 1. Pokud platební zprostředkovatel nemá informace o procentním podílu investičních nástrojů nesoucích příjmy uvedené v bodě 1 na hodnotě majetku v podílovém fondu nebo zahraničním investičním fondu srovnatelném s podílovým fondem, považuje se procentní podíl za vyšší než 25 %. Smluvní pokuty, úroky z prodlení, penále a jiné sankce ze závazkových vztahů nejsou příjmy úrokového charakteru,
b) zajišťuje výplatu, poukázání nebo připsání úhrady příjmu úrokového charakteru pro třetí osobu.

Není-li platebnímu zprostředkovateli známo, v jakém rozsahu se příjmy úrokového charakteru uvedené v písmenu a) bodech 2 a 3 na vypláceném, poukazovaném nebo připisovaném příjmu podílí, považuje se za příjem úrokového charakteru celá částka tohoto příjmu. Platebním zprostředkovatelem je i stálá provozovna osoby nebo jednotky bez právní osobnosti na území České republiky, která dále vyplácí, poukazuje anebo připisuje úhradu příjmu úrokového charakteru. Platebním zprostředkovatelem je i administrátor investičního fondu podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy. Platebním

zprostředkovatelem je i svěřenský správce.

(2) Je-li skutečným vlastníkem příjmu úrokového charakteru poplatník uvedený v § 2, který má bydliště na území jiného členského státu Evropské unie než České republiky, platební zprostředkovatel je povinen o výplatě, poukázání nebo připsání úhrady příjmu úrokového charakteru ve prospěch skutečného vlastníka podat svému místně příslušnému správci daně oznámení. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, pokud skutečný vlastník příjmu úrokového charakteru prokáže platebnímu zprostředkovateli, že je daňovým rezidentem mimo Evropskou unii.

(3) Skutečným vlastníkem příjmu úrokového charakteru se rozumí fyzická osoba, které je příjem úrokového charakteru vyplácen, poukazován nebo připisován anebo pro kterou je taková výplata, poukázání nebo připsání zajišťována, pokud neprokáže, že

a) je platebním zprostředkovatelem podle odstavce 1,
b) jedná jménem nebo za
   1. právnickou osobu nebo jiný daňový subjekt, jehož příjmy jsou zdaňovány daní z příjmů z podnikatelské činnosti nebo obdobnou daní,
   2. otevřený podílový fond nebo obdobný fond v zahraničí uznaný podle Směrnice Rady Evropských společenství 85/611/EHS jako UCITS nebo jednotku bez právní osobnosti, uvedenou v odstavci 4, a sdělí platebnímu zprostředkovateli jméno a sídlo fondu nebo jednotky bez právní osobnosti, za které jedná. Platební zprostředkovatel tyto informace předá svému místně příslušnému správci daně formou oznámení, přitom odstavec 5 se použije přiměřeně,
   3. jinou fyzickou osobu, která je skutečným vlastníkem příjmu úrokového charakteru, a sdělí platebnímu zprostředkovateli informace o této fyzické osobě v rozsahu stanoveném v odstavci 6.

Nelze-li využitím přiměřených prostředků zjistit informace o skutečném vlastníkovi příjmu úrokového charakteru v rozsahu stanoveném v odstavci 6, považuje se za skutečného vlastníka příjmu úrokového charakteru fyzická osoba, které je tento příjem vyplácen, poukazován nebo připisován.

(4) Platební zprostředkovatel, který vyplácí, poukazuje anebo připisuje úhradu nebo zajišťuje výplatu poukázání anebo připsání úhrady příjmu úrokového charakteru jakékoliv jiné osobě nebo jednotce bez právní osobnosti zřízené v jiném členském státu Evropské unie ve prospěch skutečného vlastníka příjmů úrokového charakteru, podá svému místně příslušnému správci daně oznámení o této výplatě, poukázání nebo připsání úhrady příjmu úrokového charakteru. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, je-li na základě předložených důkazních prostředků platebnímu zprostředkovateli zřejmé, že tato osoba nebo jednotka bez právní osobnosti

a) je právnickou osobou, s výjimkou avoin yhtio (Ay) a kommandiittiyhtio (Ky)/ oppet bolag a kommanditbolag ve Finsku a handelsbolag (HB) a kommanditbolag (KB) ve Švédsku, nebo
b) zahrnuje příjem úrokového charakteru do základu daně, který podléhá dani z příjmů z podnikatelské činnosti nebo obdobné dani, nebo
c) je otevřeným podílovým fondem nebo obdobným fondem v zahraničí uznaným podle Směrnice Rady Evropských společenství 85/611/EHS jako UCITS.

(5) Oznámení podle odstavců 2 a 4 podává platební zprostředkovatel o všech výplatách provedených ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, nejpozději do 15. dne třetího měsíce po skončení zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání. Oznámení lze učinit pouze datovou zprávou ve formátu a

struktuře zveřejněné správcem daně.

(6) Pro účely oznámení podle předchozích odstavců je platební zprostředkovatel povinen zjistit

a) u smluvních vztahů vzniklých před 1. lednem 2004 jméno a bydliště skutečného vlastníka příjmů úrokového charakteru, a to za využití zdrojů, které má platební zprostředkovatel k dispozici,
b) u smluvních vztahů vzniklých počínaje 1. lednem 2004 jméno, bydliště a daňové identifikační číslo skutečného vlastníka příjmu úrokového charakteru, je-li mu v jiném členském státu Evropské unie přiděleno. Tyto údaje musí být zjištěny z cestovního pasu nebo jiného průkazu totožnosti nebo jiného dokumentu předloženého skutečným vlastníkem příjmu úrokového charakteru, nejsou-li v jeho cestovním pasu nebo průkazu totožnosti uvedeny. Nelze-li z předložených dokumentů zjistit daňové identifikační číslo, ke zjištění totožnosti se dále vyžaduje datum a místo narození skutečného vlastníka příjmů úrokového charakteru uvedené v jeho cestovním pasu nebo průkazu totožnosti.

(7) Údaje, které správce daně získá podle odstavců 2 a 3, je povinen předat postupem podle zvláštního právního předpisu,[105)] příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie. Údaje se předávají nejméně jedenkrát ročně, nejpozději do konce šestého měsíce po skončení zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání platebního zprostředkovatele. Při přijímání informací od příslušného orgánu jiného členského státu Evropské unie se postupuje podle zvláštního právního předpisu.[105)]

(8) Toto ustanovení se použije přiměřeně, je-li skutečným vlastníkem příjmu úrokového charakteru poplatník uvedený v § 2, který má bydliště na území Švýcarské konfederace, Andorského knížectví, Lichtenštejnského knížectví, Republiky San Marino a Monackého knížectví, neprokáže-li platebnímu zprostředkovateli, že je daňovým rezidentem mimo tyto státy.

(9) Platební zprostředkovatel má při správě daní pro účely tohoto ustanovení procesní postavení plátce daně.

ČÁST ČTVRTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO VYBÍRÁNÍ DANĚ Z PŘÍJMŮ

Zvláštní ustanovení pro vybírání daně z příjmů fyzických osob

§ 38g

Daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob

(1) Daňové přiznání je povinen podat každý, jehož roční příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, přesáhly 15 000 Kč, pokud se nejedná o příjmy od daně osvobozené nebo o příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Daňové přiznání je povinen podat i ten, jehož roční příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, nepřesáhly 15 000 Kč, ale vykazuje daňovou ztrátu.

(2) Daňové přiznání není povinen podat poplatník, který má příjmy ze závislé činnosti podle § 6 pouze od jednoho a nebo postupně od více plátců daně včetně doplatků mezd od těchto plátců (§ 38ch odst. 4). Podmínkou je, že poplatník podepsal u všech těchto plátců daně na příslušné zdaňovací období prohlášení k dani podle § 38k, a vyjma příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž je vybírána daň srážkou sazbou daně podle § 36, nemá jiné příjmy podle § 7 až 10 vyšší než 6 000 Kč. Rovněž není povinen podat daňové přiznání

poplatník, jemuž plynou pouze příjmy ze závislé činnosti ze zahraničí, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění. Daňové přiznání za zdaňovací období je ale povinen podat poplatník uvedený v § 2 odst. 3, který uplatňuje slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) až e) a g), nebo daňové zvýhodnění a nebo nezdanitelnou část základu daně. Daňové přiznání je také povinen podat poplatník, kterému byly vyplaceny nebo který jiným způsobem obdržel příjmy ze závislé činnosti za uplynulá léta, které se nepovažovaly podle § 5 odst. 4 za jeho příjmy ve zdaňovacím období, kdy byly zúčtovány plátcem daně v jeho prospěch, a dále poplatník s příjmy ze závislé činnosti, který uplatňuje pro snížení základu daně hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého do zahraničí za podmínek uvedených v § 15 odst. 1.

(3) V daňovém přiznání poplatník uvede veškeré příjmy, které jsou předmětem daně, kromě příjmů od daně osvobozených, příjmů, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou daně, pokud nevyužije postup podle § 36 odst. 7 nebo 8. V daňovém přiznání poplatník rovněž uvede částku slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění podle § 35c a 35d. Jsou-li součástí zdanitelných příjmů též příjmy ze závislé činnosti, doloží je poplatník daně dokladem vystaveným podle § 38j odst. 3.

(4) Daňové přiznání je povinen podat poplatník, u něhož se ~~zvyšuje o solidární zvýšení daně daň nebo záloha na daň z příjmů ze závislé činnosti~~ **daň zvyšuje o solidární zvýšení daně**.

(5) Daňové přiznání je povinen podat také poplatník, jehož plátce daně oznámil dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu vzniklou zaviněním poplatníka správci daně a předal doklady potřebné k vybrání vzniklého rozdílu podle § 38i odst. 5 písm. b).

§ 38ga

Daňové přiznání podávané osobou spravující pozůstalost

Podává-li osoba spravující pozůstalost daňové tvrzení týkající se daňové povinnosti zůstavitele vzniklé ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, neuplatní

a) nezdanitelnou část základu daně,
b) položku odčitatelnou od základu daně, **s výjimkou daňové ztráty,**
c) slevu na dani,
d) daňové zvýhodnění.

§ 38gb

Daňové přiznání v insolvenčním řízení

(1) Poplatník, který je fyzickou osobou, s výjimkou poplatníka s příjmy pouze podle § 6, který podává daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období z důvodu insolvenčního řízení, neuplatní nezdanitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně, slevy na dani s výjimkou slevy podle § 35ba odst. 1 písm. a) ve výši jedné dvanáctiny za každý započatý měsíc té části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání. Dále neuplatní daňové zvýhodnění s výjimkou slevy na dani podle § 35c odst. 1 ve výši jedné dvanáctiny za každý započatý měsíc té části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání. Při stanovení základu daně se vychází z rozdílu mezi příjmy a výdaji, u poplatníka vedoucího účetnictví z výsledku hospodaření, za tu část zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání.

(2) Nezdanitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně, slevy na

dani a daňové zvýhodnění poplatník uplatní v daňovém přiznání za uplynulé zdaňovací období, ve kterém se vychází z rozdílu mezi příjmy (výnosy) a výdaji (náklady) za celé zdaňovací období, splňuje-li stanovené podmínky. Daň vyměřená na základě podání daňového přiznání podle odstavce 1 se považuje za zálohu na daň po vyměření daně podle daňového přiznání podaného po uplynutí zdaňovacího období.

§ 38h

Vybírání a placení záloh na daň a daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti

(1) Plátce daně vypočte zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti (dále jen "záloha") ze základu pro výpočet zálohy. Tato záloha se spravuje jako daň podle daňového řádu. Základem pro výpočet zálohy je úhrn příjmů ze závislé činnosti zúčtovaný nebo vyplacený poplatníkovi za kalendářní měsíc nebo za zdaňovací období, vyjma příjmů zdanitelných daní vybíranou srážkou sazbou daně podle § 36 a příjmů, které nejsou předmětem daně

a) snížený o částky, které jsou od daně osvobozeny, a
b) zvýšený o povinné pojistné.

(2) Záloha ze základu pro výpočet zálohy, zaokrouhleného do 100 Kč na celé koruny nahoru a nad 100 Kč na celé stokoruny nahoru, za kalendářní měsíc činí 15 %.

(3) Zálohy vypočtené podle odstavce 2 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(4) Vypočtenou zálohu plátce daně, u kterého poplatník podepsal na příslušné zdaňovací období prohlášení podle § 38k odst. 4, nejprve sníží o prokázanou částku měsíční slevy na dani podle § 35ba a následně o prokázanou částku měsíčního daňového zvýhodnění (dále jen "záloha po slevě").

(5) Plátce daně, u kterého poplatník nepodepsal na příslušné zdaňovací období prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, vypočte zálohu podle odstavců 1 a 2, pokud nejde o příjmy zdaněné daní vybíranou srážkou sazbou daně podle § 36 odst. 2 nebo § 36 odst. 1 písm. a). U poplatníka, který u plátce nepodepsal prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, se při výpočtu zálohy nepřihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění.

(6) K prokázaným nezdanitelným částkám ze základu daně podle § 15 a ke slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) a g) přihlédne plátce daně za podmínek stanovených v § 38k odst. 5 až při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění za zdaňovací období.

(7) Plátce daně srazí zálohu při výplatě nebo připsání příjmů ze závislé činnosti (dále jen "mzda") poplatníkovi k dobru bez ohledu na to, za kterou dobu se mzda vyplácí. Provádí-li plátce zúčtování mezd měsíčně nebo pravidelně za delší časové období, srazí zálohu při zúčtování mzdy. Mzdy plynoucí do konce ledna za uplynulé zdaňovací období se zahrnují do základu pro výpočet zálohy v tomto období.

(8) Plátce daně, který vyplácí ve zdaňovacím období poplatníkovi mzdu najednou za více kalendářních měsíců téhož zdaňovacího období, vypočte zálohu tak, jako by byla vyplacena v jednotlivých měsících, je-li tento způsob výpočtu zálohy pro poplatníka výhodnější a neuplatnil-li poplatník ve zdaňovacím období u plátce daně dosud měsíční daňové zvýhodnění podle § 35d odst. 2. Při použití tohoto způsobu nelze použít zdanění podle § 6 odst. 4.

(9) Nepožádá-li poplatník o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, je sraženými zálohami ze mzdy jeho daňová povinnost splněna, pokud není povinen podat

přiznání podle § 38g.

(10) Plátce odvede úhrn sražených záloh nebo úhrn částek, které měly být jako zálohy na daň sraženy, nejpozději do 20. dne kalendářního měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla. Z příjmů vyplacených poplatníkovi prostřednictvím osoby se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí (§ 6 odst. 2) odvede plátce úhrn částek, které měly být jako zálohy na daň sraženy, nejpozději do 20. dne po uplynutí kalendářního měsíce, v němž o dluhu účtuje v souladu s platnými účetními předpisy. Správce daně může stanovit lhůtu pro odvod záloh jinak, lhůta však nesmí přesáhnout poslední den kalendářního měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla.

(11) Plátce nemá povinnost srážet zálohy na daň podle předchozích odstavců v případě, že mzda jde k tíži stálé provozovny poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 a v § 17 odst. 3 umístěné v zahraničí.

(12) Správce daně může na žádost plátce zrušit povinnost srážet zálohy na daň podle předchozích odstavců z příjmů ze závislé činnosti vykonávané v zahraničí.

(13) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se při stanovení záloh nepřihlédne ke slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) až e) a g) ani k daňovému zvýhodnění.

(14) Dojde-li u poplatníka ke vzniku samostatného základu daně pro zdanění podle § 36 a současně ke vzniku základu pro výpočet zálohy na daň, zvýší se při dosažení maximálního vyměřovacího základu pojistného podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, nebo zákona o pojistném na ~~všeobecné~~ **veřejné** zdravotní pojištění[21)], o povinné pojistné nejdříve základ pro výpočet zálohy na daň.

(15) Pokud dochází ke srážce záloh nebo daně podle zvláštní sazby z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti v organizační jednotce plátce daně, je tato organizační jednotka plátcovou pokladnou[39g)], jestliže jsou v této organizační jednotce k dispozici doklady nezbytné pro provedení srážky záloh nebo daně a její kontrolu. Povinnost plátce daně vypočítat zálohu nebo daň podle zvláštní sazby u poplatníka z úhrnu jeho příjmů ze závislé činnosti za kalendářní měsíc tím ale zůstává zachována. Je-li k tomu příslušných více plátcových pokladen nebo mzdových účtáren téhož plátce daně, zdaněním příjmů poplatníka pověří plátce daně jednu z nich, a jedná-li se o poplatníka, který má u plátce daně na zdaňovací období podepsané prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, pověří plátce daně zdaněním příjmů mzdovou účtárnu, u níž má poplatník toto prohlášení k dani podepsáno.

§ 38ha

Solidární zvýšení daně u zálohy

(1) Při výpočtu podle § 38h odst. 2 se záloha zvýší o solidární zvýšení daně u zálohy.

(2) Solidární zvýšení daně u zálohy činí 7 % z kladného rozdílu mezi

a) příjmy zahrnovanými do základu pro výpočet zálohy a
b) 4násobkem průměrné mzdy stanovené podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení.

(3) Mzdový list musí za každý kalendářní měsíc obsahovat částku odpovídající rozdílu podle odstavce 2.

§ 38ch

Roční zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového

zvýhodnění

(1) Poplatník, který ve zdaňovacím období pobíral mzdu pouze od jednoho nebo od více plátců daně postupně včetně mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi těmito plátci dodatečně v době, kdy poplatník pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, a podepsal u těchto plátců prohlášení k dani podle § 38k odst. 4 a 5, může požádat písemně o provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění posledního z uvedených plátců daně, a to nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období. Roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění neprovede plátce u poplatníka, který podá nebo je povinen podat přiznání k dani.

(2) Dojde-li k zániku plátce daně bez právního nástupce, může poplatník požádat o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění místně příslušného správce daně nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období.

(3) Plátce daně provede roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění jen na základě dokladů za uplynulé zdaňovací období od všech předchozích plátců daně o zúčtované nebo vyplacené mzdě, sražených zálohách na daň z těchto příjmů, poskytnuté měsíční slevě na dani podle § 35ba a 35c a vyplacených měsíčních daňových bonusech. Plátce daně roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění neprovede, pokud poplatník tyto doklady nepředloží plátci daně do 15. února po uplynutí zdaňovacího období.

(4) Výpočet daně a roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění provede plátce daně nejpozději do ~~15~~**31**. března po uplynutí zdaňovacího období z úhrnu mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi všemi plátci postupně, a to včetně mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi těmito plátci dodatečně v době, kdy poplatník pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti. U poplatníka, který uplatňuje daňové zvýhodnění, provede plátce daně výpočet daně a roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění za podmínek stanovených v § 35d odst. 6 až 9.

(5) Poplatníkovi, který neuplatňuje daňové zvýhodnění, plátce daně vrátí jako přeplatek z ročního zúčtování záloh kladný rozdíl mezi zálohově sraženou daní a daní sníženou o slevy pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob, nejpozději ~~do 31. března~~ **při zúčtování mzdy za březen** po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše tohoto přeplatku více než 50 Kč. O vrácený přeplatek z ročního zúčtování záloh sníží plátce daně nejbližší odvody záloh správci daně, nejdéle do konce zdaňovacího období, nebo požádá o jejich vrácení správce daně; v takovém případě nakládá správce daně s touto částkou jako s přeplatkem. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh se poplatníkovi nesráží.

§ 38i

Opravy na dani z příjmů ze závislé činnosti vybírané srážkou formou záloh

(1) Poplatníkovi, kterému byla sražena záloha vyšší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen měsíční daňový bonus nižší, než měl být, vrátí plátce daně vzniklý rozdíl, pokud neuplynula lhůta pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za toto zdaňovací období. O vrácenou částku na záloze nebo o dodatečně vyplacenou částku na měsíčním daňovém bonusu sníží plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně.

(2) Poplatníkovi, kterému byla sražena daň vyšší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen daňový bonus nižší, než měl být, vrátí plátce daně vzniklý rozdíl, pokud neuplynuly ~~3~~**2** roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti **za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl**. Plátce daně je povinen nejdříve vrátit tento rozdíl a poté může podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti. O tento

vrácený rozdíl sníží plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně. ~~Jinak se vzniklý rozdíl vrátí na základě daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání podaného poplatníkem.~~ **Jinak má poplatník, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, možnost uplatnit nárok na vzniklý rozdíl v daňovém přiznání.**

(3) Poplatníkovi, kterému byla sražena záloha nižší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen měsíční daňový bonus vyšší, než měl být, může plátce daně srazit vzniklý rozdíl ze mzdy, pokud neuplynula lhůta pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za toto zdaňovací období. O dodatečně vybranou částku na záloze nebo na měsíčním daňovém bonusu zvýší plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně.

~~(4) Po uplynutí lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti je povinnost uhradit dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu spolu s úrokem z prodlení na základě~~

~~a) dodatečného vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti podaného plátcem daně, pokud dlužná částka na dani nebo neoprávněně vyplacená částka na daňovém bonusu vznikla~~
~~1. zaviněním plátce daně, nebo~~
~~2. zaviněním poplatníka v případech stanovených v odstavci 6,~~
~~b) daňového nebo dodatečného daňového přiznání podaného poplatníkem, pokud dlužná částka na dani nebo neoprávněně vyplacená částka na daňovém bonusu vznikla zaviněním poplatníka s výjimkou případů, kdy je povinen plátce daně podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti.~~

~~(5)~~**(4)** Dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu, která vznikla zaviněním plátce daně, může srazit plátce daně ze mzdy poplatníka, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti **za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl**. U poplatníka, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, může plátce daně ~~po podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti~~ v této lhůtě srazit dlužnou částku na záloze nebo přeplacenou částku na měsíčním daňovém bonusu, a to i v případě, že poplatník podal za ~~příslušné~~**toto** zdaňovací období daňové přiznání.

~~(6)~~**(5)** V případě, kdy dlužná částka na dani nebo neoprávněně vyplacená částka na daňovém bonusu vznikla zaviněním poplatníka, plátce daně

a) srazí po dohodě s poplatníkem tuto částku ze mzdy poplatníka spolu s úrokem z prodlení, pokud u plátce daně neuplynula lhůta pro stanovení daně, a je povinen ~~podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a~~ tuto částku uhradit, nebo
b) oznámí tuto skutečnost správci daně do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém ji zjistil a současně předloží správci daně doklady potřebné k vybrání vzniklého rozdílu; nesplní-li tyto povinnosti, je povinen ~~podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a~~ tuto částku uhradit.

(6) Plátce daně je povinen o podání oznámení podle odstavce 5 písm. b), které učinil u svého správce daně, současně informovat poplatníka.

§ 38j

Povinnosti plátců daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti

(1) Plátci daně jsou povinni vést pro poplatníky, s příjmy podle § 6 mzdové listy, rekapitulaci o sražených zálohách a dani srážené podle zvláštní sazby daně za každý kalendářní měsíc i za celé zdaňovací období.

(2) Mzdový list musí pro účely daně obsahovat

a) poplatníkovo jméno, i dřívější,

~~b) rodné číslo a u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 datum narození, číslo pasu nebo jiného dokladu prokazujícího jeho totožnost, kód státu, jehož je rezidentem a bylo-li mu tímto státem přiděleno a rodné číslo,~~

b) rodné číslo, a u daňového nerezidenta datum narození, číslo a typ dokladu prokazujícího jeho totožnost a kód státu, který tento doklad vydal, identifikaci pro daňové účely ve státu daňové rezidence a kód státu, jehož je daňovým rezidentem,

c) bydliště a u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 bydliště ve státě, jehož je **daňovým** rezidentem,

d) jméno a rodné číslo osoby, na kterou poplatník uplatňuje slevu na dani podle § 35ba a daňové zvýhodnění a dále výši jednotlivých nezdanitelných částek základu daně podle § 15, částek slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění s uvedením důvodu jejich uznání,

e) den nástupu poplatníka do zaměstnání,

f) za každý kalendářní měsíc

1. úhrn zúčtovaných mezd bez ohledu, zda jsou vypláceny v penězích nebo v naturáliích,
2. částky osvobozené od daně z úhrnu zúčtovaných mezd uvedeného v bodě 1,
3. základ pro výpočet zálohy na daň nebo daně podle zvláštní sazby,
4. vypočtenou zálohu nebo daň sraženou podle zvláštní sazby daně,
5. měsíční slevu na dani podle § 35ba a zálohu sníženou o měsíční slevu na dani podle § 35ba,
6. měsíční daňové zvýhodnění, měsíční slevu na dani podle § 35c, měsíční daňový bonus a zálohu sníženou o měsíční slevu na dani podle § 35ba a 35c,
7. skutečně sraženou zálohu.

Údaje v bodech 3 a 4 se uvedou podle způsobu výpočtu zálohy na daň nebo výpočtu daně zvláštní sazbou daně z příjmů ze závislé činnosti,

g) součet údajů za zdaňovací období uvedených v písmenu f) a úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů~~.~~**,**

h) údaje o výpočtu daně a provedeném ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.

(3) Na žádost poplatníka je plátce daně povinen za období, za které byla vyplácena nebo zúčtována mzda, vystavit nejpozději do deseti dnů od podání žádosti doklad o souhrnných údajích uvedených ve mzdovém listě, které jsou rozhodné pro výpočet základu daně, daně, záloh a pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění. Kopii vystaveného dokladu plátce uschová.

(4) Plátce daně, který ve zdaňovacím období zúčtoval nebo vyplatil příjmy ze závislé činnosti, je povinen podat svému místně příslušnému správci daně vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti vybírané srážkou formou záloh (dále jen „vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti“).

(5) Plátce daně je povinen podat správci daně vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti do dvou měsíců po uplynutí kalendářního roku; pokud plátce daně podá toto vyúčtování elektronicky, je lhůta pro podání do 20. března.

(6) Plátce daně, který ve zdaňovacím období zúčtoval nebo vyplatil příjmy ze závislé činnosti poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3, má povinnost podat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti elektronicky. Tuto povinnost nemá plátce daně, který je fyzickou osobou a u něhož počet těchto poplatníků v průběhu zdaňovacího období nepřesáhl v úhrnu 10 osob.

(7) Lhůtu pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti nelze prodloužit.

(8) Plátce daně uvede v příloze k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti

a) počet zaměstnanců k 1. prosinci vykazovaného zdaňovacího období podle místa výkonu práce v obci uvedené v pracovní smlouvě,
b) přehled obsahující souhrnné údaje zaznamenané na mzdových listech vykazovaného zdaňovacího období, které jsou rozhodující pro výpočet zdanitelné mzdy, daně a záloh v členění podle jednotlivých poplatníků uvedených v § 2 odst. 3,
c) přehledy o dodatečných opravách záloh na daň a daně a opravách daňového bonusu.

(9) Povinnost podávat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti, včetně příloh, má plátce daně v případě, že mu v průběhu zdaňovacího období nevznikla povinnost odvádět úhrn sražených záloh správci daně, a to z důvodu poskytnutí slev na dani podle § 35ba nebo daňového zvýhodnění.

(10) Plátci daně jsou povinni na mzdovém listě dále uvést částky pojistného sražené nebo uhrazené na důchodové spoření, na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a na veřejné zdravotní pojištění, které je podle zvláštních právních předpisů[21)] ze svých příjmů ze závislé činnosti povinen platit poplatník, a u poplatníka, na kterého se vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu, příspěvky poplatníka na toto zahraniční pojištění, a to za každý kalendářní měsíc a v úhrnu za celé zdaňovací období.

§ 38k

Uplatnění nezdanitelných částek ze základu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění

(1) Poplatník je povinen prokázat plátci daně skutečnosti rozhodné pro poskytnutí měsíční slevy na dani podle § 35ba a měsíčního daňového zvýhodnění při výpočtu záloh nejpozději do konce kalendářního měsíce, v němž tyto okolnosti nastaly. K předloženým dokladům přihlédne plátce daně počínaje kalendářním měsícem následujícím po měsíci, v němž budou tyto skutečnosti plátci daně prokázány, nejdříve však počínaje kalendářním měsícem, na jehož počátku byly skutečnosti rozhodné pro uznání slevy na dani podle § 35ba nebo na daňové zvýhodnění splněny, podepíše-li poplatník současně prohlášení podle odstavce 4 anebo tyto skutečnosti v již podepsaném prohlášení současně uvede. K předloženým dokladům potvrzujícím skutečnost, že poplatník nebo vyživované dítě je studentem nebo žákem soustavně se připravujícím na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, však plátce daně přihlédne již počínaje kalendářním měsícem, v němž budou tyto skutečnosti plátci daně prokázány. Při nástupu do zaměstnání je lhůta dodržena, prokáže-li poplatník tyto skutečnosti do 30 dnů ode dne nástupu do zaměstnání.

(2) Narodí-li se však poplatníkovi dítě, plátce daně k této skutečnosti přihlédne již v kalendářním měsíci, v němž se narodilo, prokáže-li poplatník jeho narození plátci daně do 30 dnů po narození dítěte.

(3) Pobírá-li poplatník za stejný kalendářní měsíc mzdu současně nebo postupně od více plátců daně, přihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění pouze jeden plátce daně, u kterého uplatní poplatník nárok podle odstavce 1 a podepíše prohlášení podle odstavce 4.

(4) Plátce daně srazí zálohu podle § 38h odst. 4 a přihlédne měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění, podepíše-li poplatník do 30 dnů po vstupu do zaměstnání a každoročně nejpozději do 15. února na příslušné zdaňovací období prohlášení o tom,

a) jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání slevy na dani podle § 35ba, popř. kdy a jak

se změnily,

b) že současně za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje nárok na slevu na dani podle § 35ba u jiného plátce daně a že současně na stejné období kalendářního roku nepodepsal u jiného plátce prohlášení k dani,

~~c) jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání daňového zvýhodnění na vyživované dítě (§ 35c), popřípadě kdy a jak se změnily a jedná-li se o zletilé studující dítě, že nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,~~

c) jaký je počet dětí vyživovaných v rámci jeho společně hospodařící domácnosti a dále

1. **jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání daňového zvýhodnění na vyživované dítě,**
2. **zda uplatňuje daňové zvýhodnění na toto dítě ve výši náležející podle § 35c odst. 1 na jedno dítě nebo ve výši náležející na druhé dítě nebo třetí a každé další vyživované dítě,**
3. **zda v rámci téže společně hospodařící domácnosti uplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované děti i jiná osoba,**
4. **kdy a jak se případně změnily rozhodné skutečnosti pro přiznání daňového zvýhodnění a**
5. **jedná-li se o zletilé studující dítě, že nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,**

d) že současně za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované dítě u jiného plátce daně a že daňové zvýhodnění na to samé vyživované dítě za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje jiná osoba~~,~~**.**

~~e) že k 1. lednu zdaňovacího období nepobírá starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu.~~

(5) Plátce daně, u kterého poplatník podepsal prohlášení podle odstavce 4, provede výpočet daně, roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a současně přihlédne k nezdanitelným částkám ze základu daně podle § 15 a ke slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) a g) za bezprostředně uplynulé zdaňovací období, podepíše-li poplatník do 15. února za toto období písemné prohlášení o tom,

a) že nepobíral v uplynulém zdaňovacím období kromě mzdy od jednoho plátce nebo postupně od více plátců včetně mezd dodatečně vyplacených nebo zúčtovaných těmito plátci v době, kdy pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, příjmů zdanitelných srážkou podle zvláštní sazby daně a kromě příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, jiné příjmy podléhající dani z příjmů fyzických osob vyšší než 6000 Kč,

b) zda pobíral v uplynulém zdaňovacím období postupně od dalších plátců daně včetně mezd dodatečně vyplacených nebo zúčtovaných těmito plátci v době, kdy pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, kromě příjmů zdanitelných srážkou podle zvláštní sazby daně a kromě příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, příjmy podléhající dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, a ve kterých kalendářních měsících je pobíral,

c) že manželka (manžel) žijící ve společně hospodařící domácnosti, na kterou (kterého) uplatňuje slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b), neměla (neměl) v uplynulém zdaňovacím období vlastní příjem přesahující ročně hranici 68 000 Kč,

d) v jaké hodnotě poskytl bezúplatné plnění podle § 15 odst. 1,

e) v jaké výši byly zaplaceny v uplynulém zdaňovacím období úroky z úvěru ze stavebního spoření, z hypotečního úvěru a nebo z jiného úvěru poskytnutého v souvislosti s těmito úvěry stavební spořitelnou nebo bankou a použitého na financování bytových potřeb v

souladu s § 15 odst. 3 a 4, a

1. zda a v jaké výši z takového úvěru uplatňuje současně jiná osoba nárok na odpočet úroků ze základu daně,
2. že předmět bytové potřeby uvedený v § 15 odst. 3, na který uplatňuje odpočet úroků z poskytnutého úvěru, je užíván v souladu s § 15 odst. 4,
3. že částka úroků, o kterou se snižuje základ daně podle § 15 odst. 3 a 4, v úhrnu u všech účastníků smluv o úvěrech žijících s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti nepřekročila v uplynulém zdaňovacím období 300 000 Kč,

f) v jaké výši zaplatil příspěvky na své penzijní připojištění, doplňkové penzijní spoření nebo penzijní pojištění podle § 15 odst. 5,
g) v jaké výši zaplatil pojistné na své soukromé životní pojištění podle § 15 odst. 6,
h) v jaké výši zaplatil jako člen odborové organizace v uplynulém zdaňovacím období členské příspěvky podle § 15 odst. 7,
i) v jaké výši zaplatil úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle § 15,
j) jakou částku vynaložil za umístění dítěte v zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona.

(6) Poplatník může podepsat prohlášení podle odstavce 4 na stejné období kalendářního roku pouze u jednoho plátce.

(7) Neprokáže-li poplatník skutečnosti rozhodné pro poskytnutí měsíční slevy na dani podle § 35ba nebo na měsíční daňové zvýhodnění podle § 35d anebo nepodepíše-li prohlášení podle odstavce 4 ve stanovené lhůtě, přihlédne k nim plátce počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž tyto rozhodné skutečnosti poplatník prokáže a současně podepíše prohlášení podle odstavce 4. Dodatečně přihlédne plátce k uvedeným skutečnostem při ročním zúčtování záloh, a to i v případě, byla-li daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti vybrána srážkou podle zvláštní sazby daně, prokáže-li poplatník rozhodné skutečnosti pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba nebo na daňové zvýhodnění a nejpozději do 15. února roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období a podepíše-li současně v této lhůtě prohlášení k dani podle odstavců 4 a 5.

(8) Dojde-li během roku ke změně skutečností rozhodných pro výpočet záloh na daň a daně nebo ke změně podmínek pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění, je poplatník povinen oznámit je písemně (např. změnou v prohlášení) plátci daně nejpozději poslední den kalendářního měsíce, v němž změna nastala. Plátce daně zaeviduje změnu ve mzdovém listě.

§ 38l

Způsob prokazování nároku na odečet nezdanitelné části základu daně, slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti u plátce daně

(1) Nárok na nezdanitelnou část základu daně prokazuje poplatník plátci daně

a) potvrzením příjemce bezúplatného plnění nebo jeho zákonného zástupce anebo pořadatele veřejné sbírky o výši a účelu bezúplatného plnění,
b) smlouvou o úvěru a každoročně potvrzením stavební spořitelny o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce z úvěru ze stavebního spoření, popřípadě z jiného úvěru poskytnutého stavební spořitelnou v souvislosti s úvěrem ze stavebního spoření nebo potvrzením banky o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce z hypotečního úvěru a snížených o státní příspěvek, popřípadě z jiného úvěru poskytnutého příslušnou bankou v souvislosti s hypotečním úvěrem,

c) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. a) stavebním povolením nebo ohlášením stavby a po dokončení stavby výpisem z listu vlastnictví,
d) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. b) a c) výpisem z listu vlastnictví a v případě úvěru poskytnutého na koupi pozemku po uplynutí 4 let od okamžiku uzavření úvěrové smlouvy stavebním povolením nebo ohlášením stavby,
e) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. e) výpisem z listu vlastnictví, jde-li o bytový dům, rodinný dům nebo jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru**, ve vlastnictví anebo nájemní smlouvou, jde-li o byt nebo o jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor, v nájmu, anebo dokladem o trvalém pobytu, jde-li o byt nebo o jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor, v užívání,
f) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. d) a g), potvrzením právnické osoby, že je jejím členem ~~nebo společníkem~~,
g) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. f), výpisem z listu vlastnictví, jde-li o bytový dům, rodinný dům nebo jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor **jiný než garáž, sklep nebo komoru** ve vlastnictví, anebo potvrzením právnické osoby o členství, je-li předmětem vypořádání podíl nebo vklad spojený s právem užívání bytu,
h) smlouvou o penzijním připojištění se státním příspěvkem, smlouvou o doplňkovém penzijním spoření, smlouvou o penzijním pojištění nebo potvrzením instituce penzijního pojištění o účasti poplatníka na penzijním pojištění a každoročně potvrzením penzijní společnosti nebo instituce penzijního pojištění o příspěvcích zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem, doplňkové penzijní spoření nebo penzijní pojištění na uplynulé zdaňovací období,
i) smlouvou o soukromém životním pojištění nebo pojistkou podle zákona upravujícího pojistnou smlouvu a každoročně potvrzením pojišťovny o pojistném zaplaceném poplatníkem na jeho soukromé životní pojištění v uplynulém zdaňovacím období nebo o zaplacené poměrné části jednorázového pojistného připadajícího na uplynulé zdaňovací období,
j) potvrzením odborové organizace o výši zaplaceného členského příspěvku v uplynulém zdaňovacím období,
k) potvrzením o výši zaplacené úhrady za zkoušku ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona upravujícího ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání; jedná-li se o osobu s těžším zdravotním postižením, potvrzením nebo rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení, že byla uznána invalidní ve třetím stupni, a jedná-li se o osobu se zdravotním postižením, potvrzením nebo rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení, že byla uznána invalidní v prvním nebo ve druhém stupni nebo rozhodnutím Úřadu práce České republiky, že byla uznána zdravotně znevýhodněnou.

(2) Nárok na poskytnutí slevy na dani podle § 35ba při stanovení daně nebo záloh prokazuje poplatník plátci daně

a) dokladem prokazujícím totožnost manželky (manžela), uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) a průkazem ZTP/P, pokud je manželka (manžel) jeho držitelem,
b) rozhodnutím o přiznání invalidního důchodu a každoročně dokladem o výplatě důchodu, uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. c) nebo d) z důvodu, že pobírá invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,
c) potvrzením správce daně příslušného podle místa bydliště poplatníka o tom, že poplatník pobírá jiný důchod z důchodového pojištění[43)], u něhož jednou z podmínek přiznání je, že je invalidní ve třetím stupni, nebo o tom, že mu zanikl nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního, druhého nebo třetího stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu

invalidního důchodu a starobního důchodu, anebo je-li poplatník invalidní ve třetím stupni, avšak jeho žádost o invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byla zamítnuta z jiných důvodů než proto, že není invalidní ve třetím stupni,

d) průkazem ZTP/P, pokud je poplatník jeho držitelem a uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. e),

e) potvrzením školy, že se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. f),

f) potvrzením zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona o výši vynaložených výdajů za umístění vyživovaného dítěte poplatníka v těchto zařízeních; potvrzení musí obsahovat

   1. jméno vyživovaného dítěte poplatníka a
   2. celkovou částku výdajů, kterou za něj v příslušném zdaňovacím období poplatník uhradil.

(3) Nárok na daňové zvýhodnění při stanovení záloh nebo daně prokazuje poplatník plátci daně

a) úředním dokladem prokazujícím totožnost dítěte (vlastního, osvojence nebo v péči, která nahrazuje péči rodičů, druhého z manželů a vnuků),

b) předložením průkazu ZTP/P, pokud je vyživované dítě jeho držitelem,

~~c) jsou-li oba manželé zaměstnaní, potvrzením od zaměstnavatele manželky (manžela), že nárok na daňové zvýhodnění současně neuplatňuje druhý z manželů,~~

c) jsou-li poplatníci vyživující děti v jedné společně hospodařící domácnosti zaměstnaní, potvrzením od zaměstnavatele druhého z poplatníků, ve kterém plátce daně uvede, na které děti druhý z poplatníků uplatňuje daňové zvýhodnění a v jaké výši,

d) potvrzením školy, že zletilé dítě žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,

e) potvrzením správce daně příslušného podle místa bydliště poplatníka o tom, že poplatník vyživuje ve společně hospodařící domácnosti zletilé dítě až do dovršení 26 let věku, které nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a nemůže se soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, anebo z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

(4) Pokud poplatník nebo zletilé dítě, na něž poplatník uplatňuje daňové zvýhodnění, studuje na střední nebo vysoké škole v cizině, nárok na uplatnění slevy na dani podle § 35ba odst. 1 písm. f) nebo na daňové zvýhodnění prokáže poplatník při stanovení záloh nebo daně u plátce daně potvrzením o studiu vydaném zahraniční školou na určité období a v souladu se zvláštním právním předpisem o státní sociální podpoře[130)] rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, že takové studium na škole v cizině je postaveno na roveň studia na středních nebo vysokých školách v České republice.

(5) Jestliže se změnily skutečnosti rozhodné pro přiznání nezdanitelné části základu daně podle § 15, slevy na dani podle § 35ba nebo daňového zvýhodnění, předloží poplatník nové doklady prokazující platnost nároku na odpočet.

§ 38m

Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období

(1) Poplatník je povinen podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob.

(2) Je-li zdaňovací období kratší než 1 rok, podává se daňové přiznání ve lhůtě a za podmínek pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců.

§ 38ma

Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za období, za které se podává daňové přiznání

(1) Poplatník je povinen daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob také podat za období

a) předcházející rozhodnému dni fúze nebo převodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace, za které nebylo dosud daňové přiznání podáno, není-li tento rozhodný den prvním dnem kalendářního roku nebo hospodářského roku,
b) předcházející dni zápisu změny právní formy komanditní společnosti na jinou obchodní korporaci a změny právní formy akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo družstva na veřejnou obchodní společnost nebo komanditní společnost, za které nebylo dosud daňové přiznání podáno,
c) předcházející změně zdaňovacího období z kalendářního roku na hospodářský rok nebo naopak, anebo předcházející změně ve vymezení hospodářského roku, nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno,
d) předcházející dni přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti zapsaného v obchodním rejstříku z území České republiky,
e) od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku za zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci nebo za její část, u které je právním nástupcem poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem a který nemá ke dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku stálou provozovnu na území České republiky,
f) předcházející dni zápisu přeměny obchodní společnosti do obchodního rejstříku přejímajícím společníkem za zanikajícího poplatníka, který je obchodní společností, jedná-li se o převod jmění obchodní společnosti na společníka, který je fyzickou osobou, a nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno.

(2) Daňové přiznání podle odstavce 1 se podává nejpozději do 3 měsíců od konce měsíce, do kterého spadá

a) u obchodní korporace den rozhodnutí nejvyššího orgánu obchodní korporace o fúzi, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace, pokud je tento den dnem pozdějším rozhodnému dni fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení, není-li rozhodný den fúze nebo převodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace prvním dnem kalendářního roku nebo hospodářského roku,
b) den, který je posledním dnem období, za které se daňové přiznání podává, pokud není podle písmene a) stanoven jiný den.

(3) Podáním daňového přiznání za období podle odstavce ~~2~~**1** písm. a) není splněna povinnost podat daňové přiznání za zdaňovací období, pokud nedojde k zapsání přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku.

§ 38mb

Výjimky z povinnosti podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob

Daňové přiznání není povinen podat

a) veřejně prospěšný poplatník, pokud
   1. má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně, příjmy od daně osvobozené nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, a
   2. nemá povinnost uplatnit postup podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 9,
b) společenství vlastníků jednotek, pokud má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně,

příjmy od daně osvobozené nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně,

c) veřejná obchodní společnost,

d) zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace za období od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku, pokud není stanoveno jinak.

§ 38mc

Výjimka z oznamovací povinnosti

Veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek, kterým nevznikla ve zdaňovacím období daňová povinnost k dani z příjmů právnických osob, nejsou povinni sdělit tuto skutečnost správci daně.

§ 38n

Daňová ztráta

(1) Pokud výdaje (náklady) upravené podle § 23 převyšují příjmy upravené podle § 23, je rozdíl daňovou ztrátou.

(2) Při správě daňové ztráty se postupuje obdobně jako při správě daňové povinnosti, avšak daňová ztráta vzniklá a vyměřená poplatníkovi zaniklému bez provedení likvidace nepřechází na jeho právního nástupce s výjimkami uvedenými v § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b). Daňová ztráta se vyměřuje. Při snižování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při zvyšování daňové povinnosti. Při zvyšování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při snižování daňové povinnosti. Daňová ztráta se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(3) Ustanovení předchozích odstavců platí i pro poplatníky uvedené v § 2, pokud není v § 5 stanoveno jinak.

(4) Ustanovení první věty odstavce 1 platí i pro stanovení daňové ztráty komanditní společnosti připadající komplementářům (komplementáři).

§ 38na

(1) Vyměřenou a neuplatněnou daňovou ztrátu nelze odčítat od základu daně za podmínek uvedených v § 34 odst. 1, došlo-li u poplatníka k podstatné změně ve složení osob, které se přímo účastní na kapitálu či kontrole (dále jen "podstatná změna"). Změnou ve složení osob se rozumí změna členů obchodní korporace nebo změna jejich podílu na kapitálu či kontrole poplatníka. Podstatnou změnou se vždy rozumí nabytí nebo zvýšení podílu, které se v úhrnu týká více než 25 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv nebo změny, kterými získá člen obchodní korporace rozhodující vliv. Zda došlo k podstatné změně se zjišťuje v období, za které má být daňová ztráta uplatněna, a to porovnáním tohoto období s obdobím, za něž byla daňová ztráta vyměřena; přitom v období, za něž byla daňová ztráta vyměřena, je rozhodné složení osob, které se přímo účastní na kapitálu či kontrole k poslednímu dni tohoto období, a výše jejich podílu, a v období, za něž má být daňová ztráta uplatněna, je rozhodný úhrn změn, kterými dojde od posledního dne období, za které byla daňová ztráta vyměřena, do konce období, za které má být daňová ztráta uplatněna, k nabytí nebo zvýšení podílu na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech nebo kterými získá člen obchodní korporace rozhodující vliv.

(2) U akciové společnosti, která vydala akcie na majitele, a to buď v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, nebo v období, za které má být daňová ztráta uplatněna nebo v

obou těchto obdobích, se má za to, že došlo k podstatné změně, pokud bylo v období, za které má být daňová ztráta uplatněna, vytvořeno stejnou činností, jakou v rámci svého předmětu podnikání provozoval poplatník, méně než 80 % tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20)] oproti období, za něž byla daňová ztráta vyměřena. Toto ustanovení se nepoužije, pokud poplatník prokáže správci daně, že ve zdaňovacím období, za něž má být uplatněna daňová ztráta, nedošlo ke změně ve složení společníků nebo ke změně jejich podílu na kapitálu či kontrole, která se v úhrnu týká více než 25 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv, nebo kterou získá společník rozhodující vliv, oproti zdaňovacímu období, za něž mu byla daňová ztráta vyměřena.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud poplatník, u nějž k podstatné změně došlo, prokáže správci daně, že nejméně 80 % tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20)] v období, kdy došlo k podstatné změně, a v následujících obdobích, v nichž má být uplatněna daňová ztráta vzniklá za období před podstatnou změnou, bylo vytvořeno stejnou činností, jakou v rámci svého předmětu podnikání provozoval poplatník v období, za které byla daňová ztráta vyměřena.

(4) Zaniká-li při přeměně[131)] daňový poplatník, ~~jemuž byla vyměřena daňová ztráta, která byla podle § 23c odst. 8 písm. b) převzata právním nástupcem, může právní nástupce převzatou daňovou ztrátu~~ **může právní nástupce daňovou ztrátu převzatou podle § 23c odst. 8 písm. b)** odčítat od základu daně maximálně do výše části základu daně, připadající na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, ~~který zanikl~~ **kterému byla daňová ztráta vyměřena**, a to v období, za které byla daňová ztráta vyměřena. V případě přeměny rozdělením, kdy rozdělovaná obchodní ~~společnost~~ **korporace** nezaniká, může daňovou ztrátu převzatou podle § 23c odst. 8 písm. b) odčítat nástupnická obchodní ~~společnost~~ **korporace** při rozdělení od základu daně maximálně do výše části základu daně připadající na stejné činnosti vykonávané ~~rozdělovanou obchodní společností v období~~ **poplatníkem, kterému byla daňová ztráta vyměřena, a to v období**, za které byla daňová ztráta vyměřena. Část základu daně podle věty první a druhé se stanoví na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20)] připadajících na stejné činnosti vykonávané zanikající nebo rozdělovanou obchodní ~~společností~~ **korporací** v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20)]. Obdobně se postupuje v případě převzetí daňové ztráty, která vznikla poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který nemá na území České republiky stálou provozovnu.

(5) Obchodní korporace, která při přeměně sloučením nebo rozdělením nezaniká, může odčítat daňovou ztrátu, která jí byla vyměřena před přeměnou a nebyla převedena na nástupnickou obchodní korporaci při rozdělení, maximálně do výše části základu daně připadající na stejné činnosti, které vykonávala v období, za které byla daňová ztráta vyměřena. Část základu daně podle věty první se stanoví na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu20) připadajících na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, který nezaniká, v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20)].

(6) Při převodu obchodního závodu lze daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, ~~vyměřené převádějící obchodní společnosti a~~ převzaté podle § 23a odst. 5 písm. b), odčítat od základu daně přijímající obchodní ~~společnosti~~ **korporace** v jednotlivých obdobích maximálně do výše základu daně stanoveného u přijímající obchodní ~~společnosti~~ **korporace** z činnosti vykonávané prostřednictvím převedeného obchodního závodu, která byla prostřednictvím převedeného obchodního závodu vykonávána v období, za které byla uplatňovaná daňová ztráta vyměřena. Výše základu daně podle věty první se stanoví u

přijímající obchodní ~~společnosti~~ **korporace** na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20)] připadajících na stejné činnosti vykonávané převádějící obchodní ~~společností~~ **korporací** v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu [20)].Obdobně se postupuje v případě převzetí daňové ztráty, která vznikla poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který nemá na území České republiky stálou provozovnu.

(7) Vzniknou-li poplatníkovi pochybnosti, zda jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 1 až 6, může požádat správce daně o závazné posouzení skutečnosti, zda daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně. V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení je poplatník povinen uvést

a) název, právní formu a sídlo právnické osoby, daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) přehled veškerých tržeb za vlastní výkony a zboží v členění podle činností vykonávaných poplatníkem, jemuž daňová ztráta vznikla, dosažených v období, za které byla daňová ztráta, která má být uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně, vyměřena, nebo ve kterém vznikla,
c) přehled veškerých tržeb za vlastní výkony a zboží v členění podle činností vykonávaných poplatníkem, který daňovou ztrátu uplatňuje, dosažených v období, za které má být daňová ztráta uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně,
d) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení skutečnosti, zda daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně.

(8) Je-li rozhodnutí o závazném posouzení doručeno poplatníkovi po uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, může poplatník uplatnit odčitatelnou položku podle § 34 odst. 1 v dodatečném daňovém přiznání.

(9) Za provozování stejné činnosti podle odstavců 2 až 6 v období, za které má být daňová ztráta uplatněna, a v období, za něž byla daňová ztráta vyměřena, nebo ve kterém vznikla, se považuje i případ, kdy v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, nebo ve kterém vznikla, došlo k vynakládání výdajů (nákladů) za účelem dosažení, zajištění a udržení příjmů, ale tyto příjmy byly vykázány až v období, za které má být daňová ztráta uplatněna.

(10) V případech uvedených v odstavcích 4 až 6 se nepoužijí ustanovení odstavců 1 až 3.

(11) Obdobím podle odstavců 1 až 6 a 9 se rozumí zdaňovací období i období, za něž se podává daňové přiznání.

§ 38nb

Rozhodnutí o přiznání osvobození příjmů z licenčních poplatků a úroků z úvěrového finančního nástroje

(1) Poplatník, který splňuje podmínky pro osvobození podle § 19 odst. 1 písm. zj) a zk), požádá svého místně příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o přiznání osvobození příjmů z licenčních poplatků a úroků z úvěrového finančního nástroje. Žádost lze podat i prostřednictvím plátce, avšak rozhodnutí vydá vždy správce daně místně příslušný poplatníkovi.

(2) Povinnými náležitostmi žádosti o vydání rozhodnutí o přiznání osvobození jsou

a) potvrzení o daňovém rezidentství příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového

finančního nástroje vydané zahraničním správcem daně,

b) informace prokazující, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje je jejich skutečným vlastníkem,

c) potvrzení zahraničního správce daně, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje podléhá některé z daní uvedených v příslušném právním předpisu Evropských společenství,[93)] které mají stejný nebo podobný charakter jako daň z příjmů [§ 19 odst. 3 písm. a) bod 3],

d) informace prokazující, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje má právní formu uvedenou v příslušném právním předpisu Evropských společenství,[93)]

e) informace prokazující, že příjemce a plátce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje jsou osobami přímo kapitálově spojenými a po jak dlouhou dobu,

f) právní titul pro výplatu licenčních poplatků nebo úroků.

(3) Informace obsažené v žádosti a jejích povinných náležitostech musí platit nejméně po dobu jednoho roku a nesmí být starší 3 let. Dojde-li ke změně, která může mít vliv na splnění podmínek pro osvobození podle § 19 odst. 1 písm. zj) a zk), poplatník je povinen informovat o tom bez zbytečného odkladu plátce a svého místně příslušného správce daně.

(4) Správce daně je povinen na základě žádosti, jejíž povinné náležitosti jsou vymezeny v odstavci 2, vydat rozhodnutí o přiznání osvobození, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 19 odst. 1 písm. zj) a zk) a odst. 5 a § 23 odst. 7. Správce daně je povinen toto rozhodnutí vydat do tří měsíců od okamžiku, kdy poplatník poskytl všechny informace a důkazy nutné pro prokázání, že podmínky pro osvobození jsou splněny. Rozhodnutí je závazné i pro plátce daně.

(5) Rozhodnutí o přiznání osvobození musí kromě základních náležitostí rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu obsahovat

a) údaje, na jejichž základě bylo rozhodováno,

b) časový rozsah závaznosti rozhodnutí, přitom rozhodnutí musí být vydáno nejméně pro jedno zdaňovací období a nejvýše pro tři zdaňovací období bezprostředně po sobě jdoucí.

§ 38nc

Závazné posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednávaná mezi spojenými osobami

(1) Poplatník, který sjednává cenu v obchodním vztahu s osobou, která je vůči němu považována za spojenou osobu, může požádat místně příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda způsob, jakým byla cena vytvořena, odpovídá způsobu, kterým by byla vytvořena cena sjednaná mezi nezávislými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek (§ 23 odst. 7) (dále jen "závazné posouzení ceny").

(2) Poplatník v žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny uvede alespoň

a) jména, bydliště nebo sídla, sídla podnikatele, daňová identifikační čísla, pokud byla přidělena, všech osob zúčastněných v obchodním vztahu, pro nějž je podána žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny, včetně poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 i osob, kterým nevzniká daňová povinnost z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky (dále jen "zúčastněná osoba"),

b) popis organizační struktury, jejíž jsou zúčastněné osoby součástí, a to i mimo území České republiky,

c) popis obchodních činností zúčastněných osob,
d) popis obchodního vztahu, pro který je podána žádost o závazné posouzení ceny,
e) zdaňovací období, na které se má rozhodnutí o závazném posouzení ceny vztahovat,
f) popis a dokumentace způsobu, jakým byla cena vytvořena, včetně všech údajů týkajících se obchodního případu; u údajů, které budou známy v budoucnu, se uvedou předpoklady, ze kterých se při odhadu hodnot těchto údajů vycházelo,
g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení ceny.

(3) O žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny rozhodne správce daně, u kterého byla žádost podána. Pokud je v obchodním vztahu více zúčastněných osob, které mají daňovou povinnost z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky a tuto povinnost spravují odlišní správci daně, rozhodnutí o závazném posouzení ceny vydá správce daně nejblíže nadřízený nejblíže nadřízenému správci daně těchto správců daně a závazné posouzení ceny je pro tyto správce daně účinné. Dotčeným správcům daně a dalším zúčastněným osobám se rozhodnutí doručuje na vědomí. Jsou-li dány důvody pro zrušení rozhodnutí o závazném posouzení ceny podle zvláštního právního předpisu, rozhodne o jeho zrušení správce daně, který je vydal, na návrh kterékoliv zúčastněné osoby nebo z podnětu dotčeného správce daně.

(4) Rozhodnutí o závazném posouzení ceny může být vydáno i pro právnickou osobu, jejíž založení se předpokládá. Žádost podle odstavce 2 je oprávněna za ni předložit jiná osoba, pokud zakládanou právnickou osobu, pro kterou je závazné posouzení ceny žádáno, dostatečně identifikuje. O závazné posouzení ceny požádá tato jiná osoba místně příslušného správce daně z příjmů podle předpokládaného sídla zakládané právnické osoby. Identifikace zakládané právnické osoby musí být uvedena i ve výroku rozhodnutí o závazném posouzení ceny. Příjemcem tohoto rozhodnutí je žadatel a je účinné pro stanovení daňové povinnosti zakládané právnické osoby, a to ode dne jejího vzniku.

§ 38o

Zvláštní ustanovení o pokutě za opožděné tvrzení daně

Je-li část dílčího základu daně z příjmů ze závislé činnosti, ze kterých plátce daně sráží zálohu na daň, vyšší než 50 % celkového základu daně, snižuje se pokuta za opožděné tvrzení daně u daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob na desetinu.

§ 38p

~~(1) Vyšší částky odčitatelných položek podle § 34 a položek snižujících základ daně podle § 20 odst. 7 a 8 může uplatnit poplatník nebo jeho právní nástupce pouze v dodatečném přiznání k dani z příjmů právnických osob na vyšší daňovou povinnost nebo na daňovou povinnost, která se neodchyluje od poslední známé daňové povinnosti, a to jen v takové výši, aby rozdíl mezi nově stanoveným základem daně sníženým o tyto položky zaokrouhleným na celé tisícikoruny dolů a základem daně sníženým o odčitatelné položky podle § 34 a položky snižující základ daně podle § 20 odst. 7 a 8 zaokrouhleným na celé tisícikoruny dolů, z něhož byla daň pravomocně vyměřena (doměřena), činil alespoň 1 000 Kč, není-li stanoveno v tomto zákoně jinak.~~

~~(2) Vyšší částky odčitatelných položek podle § 34, nezdanitelných částí základu daně podle § 15 odst. 1 nebo vyšší částky uplatněné hodnoty zásob a pohledávek postupně zahrnované do základu daně podle § 23 odst. 14 může uplatnit poplatník nebo jeho právní nástupce pouze v dodatečném přiznání k dani z příjmů fyzických osob na vyšší daňovou povinnost nebo na daňovou povinnost, která se neodchyluje od poslední známé daňové~~

~~povinnosti, a to jen v takové výši, aby rozdíl mezi nově stanoveným základem daně sníženým o tyto položky zaokrouhleným na celé stokoruny dolů a základem daně sníženým o odčitatelné položky podle § 34, nezdanitelných částí základu daně podle § 15 odst. 1 a vyšší částky uplatněné hodnoty zásob a pohledávek postupně zahrnovaných do základu daně podle § 23 odst. 14 zaokrouhleným na celé stokoruny dolů, z něhož byla daň pravomocně vyměřena (doměřena), činil alespoň 100 Kč. Jestliže poplatník může uplatnit odčitatelnou položku podle § 34 odst. 4, 6 až 8 v souladu s ustanovením § 34a odst. 3, ustanovení tohoto odstavce se nepoužije.~~

Zvláštní ustanovení o penále

Pro účely výpočtu penále se vychází z částky daně tak, jak by byla stanovena oproti poslední známé dani, pokud by nebyly v rámci postupu vedoucího k doměření této daně z moci úřední dodatečně uplatněny vyšší částky odčitatelných položek podle § 34.

§ 38r

(1) Byla-li poskytnuta investiční pobídka formou slevy na dani, lhůta pro stanovení daně za zdaňovací období, ve kterém nárok na slevu vznikl, tak i pro všechna zdaňovací období, za která lze tuto slevu uplatnit, končí současně se lhůtou pro stanovení daně za zdaňovací období, v němž uplynula lhůta pro uplatnění nároku na slevu na dani.

(2) Lze-li uplatnit daňovou ztrátu nebo její část ve zdaňovacích obdobích následujících po zdaňovacím období, v němž daňová ztráta vznikla, jako položku odčitatelnou od základu daně, lhůta pro stanovení daně za zdaňovací období, v němž daňová ztráta vznikla, tak i pro všechna zdaňovací období, za která lze tuto daňovou ztrátu nebo její část uplatnit, končí současně se lhůtou pro stanovení daně za poslední zdaňovací období, za které lze daňovou ztrátu nebo její část uplatnit. Obdobně se postupuje při uplatnění ztráty po převodu obchodního závodu, fúzi obchodních ~~společností~~ **korporací** nebo rozdělení obchodní ~~společnosti~~ **korporace**.

(3) Lhůty pro stanovení daně z důvodů nesplnění podmínek pro uplatnění úplaty u finančního leasingu hmotného majetku jako výdaje počínají běžet od konce kalendářního roku, v němž bylo možno poprvé ověřit splnění těchto zákonných podmínek.

(4) Lhůty pro stanovení daně z důvodu nesplnění podmínky pokračování v činnosti zemědělského podnikatele počínají běžet od konce kalendářního roku, v němž tato podmínka není splněna.

~~(4)~~**(5)** Ustanovení odstavců 2 ~~a 3~~ **až 4** se vztahují na všechny poplatníky bez ohledu na to, zda jim byla poskytnuta investiční pobídka podle zvláštního právního předpisu[67)].

§ 38s

Pokud povinnost vybrat nebo srazit daň včetně záloh u daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo u daně srážené plátcem daně poplatníkovi z příjmů ze závislé činnosti nebyla ve stanovené výši plátcem daně splněna, a to ani dodatečně, je základem pro výpočet této částky vybírané nebo sražené daně včetně záloh částka, z níž by po vybrání nebo sražení zbyla částka, která byla plátcem daně poplatníkovi skutečně vyplacena; u poplatníka s příjmy podle § 6 zvýšená o povinné pojistné podle § 6 odst. ~~13~~**12**.

§ 38t

(1) Pojišťovny jsou povinny sdělit svému místně příslušnému správci daně nebo

správci daně příslušnému jejich plátcově pokladně výplatu pojistného nebo výplatu zálohy na pojistné plnění, a to do 30 dnů ode dne provedení této výplaty, jestliže

a) jde o pojistné plnění nahrazující příjem nebo výnos, jenž je předmětem daně,

b) výplata byla provedena fyzické osobě,

c) vyplacená částka přesahuje 25 000 Kč,

d) z vyplacené částky nebyla sražena daň a

e) nejde o příjem osvobozený od daně (§ 4).

(2) Poplatníci uvedení v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3 a stálé provozovny poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 umístěné na území České republiky mají povinnost oznámit neprodleně svému místně příslušnému správci daně uzavření kontraktu s poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4, na jehož základě může dojít ke vzniku stálé provozovny (§ 22 odst. 2).

(3) Oznamovací povinnost ke správci daně mají orgány Celní správy České republiky, jde-li o darování movitého majetku z ciziny nebo do ciziny.

§ 38u

(1) Dodatečné daňové tvrzení na daňovou povinnost nižší z důvodu odvolání daru pro nouzi se podává do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl dar vydán zpět, nebo byla zaplacena jeho obvyklá cena.

(2) Daň lze stanovit do konce roku následujícího po roce, ve kterém bylo dodatečné daňové tvrzení podáno, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 38v

Oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob

(1) Pokud poplatník daně z příjmů fyzických osob obdrží příjem, který je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen a je vyšší než 5 000 000 Kč, je povinen oznámit správci daně tuto skutečnost do konce lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém příjem obdržel.

(2) V oznámení podle odstavce 1 poplatník uvede

a) výši příjmu,
b) popis okolností nabytí příjmu,
c) datum, kdy příjem vznikl.

(3) Odstavec 1 se nevztahuje na příjem, o němž může údaje podle odstavce 2 správce daně zjistit z rejstříků či evidencí, do kterých má přístup a které zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Zjistí-li správce daně nesplnění povinnosti podle odstavce 1, vyzve poplatníka k jejímu dodatečnému splnění a stanoví mu k tomu náhradní lhůtu.

(5) Jde-li o příjem plynoucí do společného jmění manželů, oznámí správci daně skutečnost podle odstavce 1 jeden z manželů.

§ 38w

Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu

(1) Poplatníkovi vzniká povinnost uhradit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud nepodá oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob, ve výši

a) 0,1 % z částky neoznámeného příjmu, pokud tuto povinnost splní, aniž by k tomu byl vyzván,
b) 10 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník tuto povinnost splní v náhradní lhůtě poté, co byl k tomu vyzván, nebo
c) 15 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník nesplní tuto povinnost ani v náhradní lhůtě.

(2) Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(3) Pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu lze uložit nejpozději do uplynutí lhůty pro stanovení daně.

(4) O povinnosti platit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(5) Pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(6) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud k nesplnění povinnosti oznámit osvobozený příjem došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit.

ČÁST PÁTÁ

REGISTRACE

§ 39

Registrační povinnost poplatníka daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 2 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, ve kterém

a) započal vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti, nebo
b) přijal příjem ze samostatné činnosti.

(2) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci podle odstavce 1, pokud

a) na území České republiky započal vykonávat činnost uvedenou v odstavci 1 písm. a), nebo
b) přijal příjem uvedený v odstavci 1 písm. b) ze zdrojů na území České republiky.

(3) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, ve kterém

a) mu na území České republiky vznikla stálá provozovna, nebo
b) získal povolení nebo oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, vydané tuzemským orgánem veřejné moci.

(4) Poplatník daně z příjmů fyzických osob není povinen podat přihlášku k registraci, pokud přijímá pouze příjmy,

a) které nejsou předmětem daně,
b) které jsou osvobozené od daně, nebo

c) z nichž je daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně.

§ 39a

Registrační povinnost poplatníků daně z příjmů právnických osob

(1) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů od svého vzniku.

(2) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4, jemuž vznikla na území České republiky stálá provozovna, je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů od vzniku této provozovny.

(3) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob do 15 dnů ode dne, ve kterém

a) započal vykonávat činnost na území České republiky, která je zdrojem příjmů,
b) přijal příjmy ze zdrojů na území České republiky,
c) obdržel povolení nebo získal oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, vydané tuzemským orgánem veřejné moci.

(4) Veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek jsou povinni podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, kdy začnou vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, nebo začnou přijímat příjmy.

(5) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4, veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek nejsou povinni podat přihlášku k registraci, pokud přijímají pouze příjmy,

a) které nejsou předmětem daně,
b) které jsou osvobozené od daně, nebo
c) z nichž je daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně.

§ 39b

Registrační povinnost plátce daně

(1) Plátce daně je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických nebo právnických osob u příslušného správce daně nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy mu vznikla povinnost vykonávat tímto zákonem stanovené úkony plátce daně.

(2) Ve lhůtě podle odstavce 1 je plátce daně povinen podat přihlášku i za plátcovu pokladnu. Při registraci plátcovy pokladny plátce daně určí osobu, která je oprávněna jednat za tuto plátcovu pokladnu jeho jménem.

***

ČÁST ŠESTÁ

PRAVOMOCI VLÁDY A MINISTERSTVA FINANCÍ

§ 39p

Pravomoci vlády

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda na dobu trvání stavu ohrožení státu nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu

a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů,
b) osvobodit od
    1. daně z příjmů příjmy ze služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů a příjmy zaměstnanců havarijních služeb za činnost v těchto složkách,
    2. daně z příjmů právnických osob ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory a havarijní služby.

§ 39q

Pravomoci Ministerstva financí

Ministerstvo financí může ve vztahu k zahraničí

a) činit opatření k zajištění vzájemnosti nebo odvetná opatření za účelem vzájemného vyrovnání zdanění,
b) činit opatření k odstranění tvrdostí a nesrovnalostí,
c) rozhodnout ve sporných případech o daňovém rezidentství poplatníka, o způsobu zdanění, pokud jde o poplatníky se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí nebo o poplatníky vyslané do zahraničí za účelem výkonu práce nebo o poplatníky uvedené v § 2 odst. 2, kteří měli nejméně 10 let bydliště v zahraničí a plynou jim příjmy ze zdrojů v zahraničí.

ČÁST SEDMÁ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 40

(1) Pro odvodové a daňové povinnosti za rok 1992 a předchozí léta a při zdanění mezd zúčtovaných do prosince 1992 včetně se použijí dosavadní předpisy.

(2) Při zdanění příjmů daní z příjmů fyzických osob se od základu daně odečte též poměrná část ztráty z podnikatelské a jiné výdělečné činnosti podle § 28 odst. 5 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva.

(3) Osvobození příjmů z provozu malých vodních elektráren, větrných elektráren, solárních a geotermálních zdrojů energie a zařízení na výrobu bioplynu od daně z příjmů obyvatelstva, přiznaná podle právních úprav platných před nabytím účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti až do uplynutí doby, po kterou se na tyto příjmy osvobození vztahuje; dojde-li při provozu malých vodních elektráren, u nichž jsou příjmy osvobozeny, k překročení hranice 200 tisíc kWh vyrobené energie ročně, jsou předmětem daně pouze příjmy z energie vyrobené nad tento limit. Pokud byly na základě zákona č. 145/1961 Sb., o dani z příjmu obyvatelstva, a podle zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, osvobozeny příjmy z provozu těchto zařízení, nemohou již být tyto příjmy znovu osvobozeny podle § 4 odst. 1 písm. e).

(4) Ustanovení § 36 odst. 2 písm. a) bod 8 a písm. c) se nepoužije na poměrnou část úroků a jiných výnosů z vkladů na vkladních knížkách a vkladních listech a z vkladů jim na roveň postavených včetně úroků z vkladových účtů, které připadají na tyto vklady do 31. prosince 1992. Nepoužije se též na poměrnou část základu daně vztahujícího se k příjmům podle § 8 odst. 1 písm. f) zjištěnou podle poměru doby od uzavření pojistné smlouvy před

nabytím účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 1992 k celkové době od uzavření pojistné smlouvy do okamžiku, kdy se pojistné plnění začne poskytovat poprvé.

(5) Zákon č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, se použije i po nabytí účinnosti tohoto zákona pro odklad placení daně uplatněný podle § 28 odst. 7 zákona č. 389/1990 Sb. a pro odpisování základních prostředků, které před nabytím účinnosti tohoto zákona již poplatník odpisoval podle § 28 odst. 4 zákona č. 389/1990 Sb. Po uplynutí dvou let od konce roku, v němž se toto odpisování uplatnilo poprvé, se postupuje obdobně podle odstavce 7 s výjimkou základních prostředků, jejichž zůstatková cena je nižší než 10 000 Kč a zahrne se přímo do výdajů (nákladů). Dojde-li u uvedených základních prostředků (hmotného majetku) k technickému zhodnocení, zvyšuje se o něj cena, ze které byly odpisy prováděny (vstupní cena). V případě, že dojde v průběhu roku k vyřazení uvedeného odpisovaného základního prostředku (hmotného majetku), lze jako výdaj (náklad) uplatnit odpisy v poloviční výši.

(6) Osvobození, úlevy a výjimky přiznané podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, ve znění pozdějších předpisů, § 16 odst. 2 zákona č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění pozdějších předpisů, a § 27 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, pozbývají platnosti dnem účinnosti tohoto zákona.

(7) Pro zdaňovací období roku 1993 se při přechodu na odpisování hmotného majetku a nehmotného majetku podle tohoto zákona postupuje takto:

a) hmotný majetek se zařadí do odpisových skupin podle přílohy k tomuto zákonu,
b) u rovnoměrného odpisování se vstupní cenou (§ 29) rozumí cena, ze které byly prováděny odpisy před 1. lednem 1993 podle zvláštních předpisů,
c) u hmotného majetku již odpisovaného k 31. prosinci 1992 se pro rok 1993 postupuje při výpočtu odpisů podle údajů sloupce "v dalších letech odpisování" tabulky uvedené v § 31 odst. 1,
d) úplatně pořízený nehmotný majetek odpisovaný jako nehmotná aktiva k 31. prosinci 1992 může poplatník doodepsat, a to rovnoměrně, nejdéle však do pěti let od zahájení odpisování.

(8) U smluv o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci, které byly sjednány před 1. lednem 1993, se při odpisování použije vyhláška č. 586/1990 Sb., o odpisování základních prostředků, až do skončení platnosti uvedených nájemních smluv. Obdobně se postupuje i u odpisování investičních prací zaplacených nájemcem v najatém stavebním objektu.

(9) Pro odpisování rozdílů mezi vyvolávací cenou a cenou dosaženou vydražením se použije až do ukončení jeho odpisování sdělení Federálního ministerstva financí[38)] i po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) U základních prostředků odpisovaných před nabytím účinnosti tohoto zákona, u nichž pořizovací cena činila 10 000 Kč a méně, může se zůstatková cena zahrnout plně do nákladů (výdajů) v roce 1993 nebo se může pokračovat v odpisování obdobně jako u hmotného majetku (odst. 7).

(11) U smluv o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci, které byly sjednány před 1. lednem 1993, se pro posouzení zahrnování nájemného do nákladů (výdajů) nepoužije ustanovení § 24 odst. 4.

(12) Důlní díla provozovaná před 1. lednem 1993 lze odepisovat jako celý soubor jednotnou roční sazbou ve výši 4 % ze vstupní ceny souboru.

(13) Ustanovení § 25 písm. w) se nepoužije pro zdaňovací období roku 1993.

(14) Pro zdaňovací období 1993 příjmy plynoucí poplatníkovi neúčtujícímu v soustavě podvojného účetnictví nejdéle do 15 dnů po skončení roku 1992, které hospodářsky souvisí s předchozím zdaňovacím obdobím, se považují za příjmy zdaňovacího období 1993. Při posuzování výdajů se postupuje obdobně.

(15) Za částky, které již byly u téhož poplatníka zdaněny podle tohoto zákona [§ 23 odst. 4 písm. d)], se pro zdaňovací období roku 1993 považují i částky zdaňované podle předpisů platných do konce roku 1992.

(16) Pro výnosy z vkladů na vkladních listech a z vkladů jim na roveň postavených, uskutečněných před nabytím účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní předpisy.

(17) Podnikatelská odměna podle § 7 odst. 2 a 3 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, ve znění zákona č. 578/1991 Sb., zaúčtovaná jako náklad v roce 1992 a vyplacená v roce 1993 je příjmem podle § 10.

(18) Náhrada za ztrátu na výdělku náležející podle zákoníku práce za období před 1. lednem 1993, která je vyplacena po tomto datu, je osvobozena od této daně.

(19) Ustanovení § 25 písm. k) se nepoužije pro podnikové bytové hospodářství do doby zrušení regulace cen nájemného.

(20) U rozpočtových a příspěvkových organizací a obcí nejsou ve zdaňovacím období roku 1993 předmětem daně rovněž příjmy z činností, vymezených ve statutu nebo zřizovací listině jako hlavní činnost i v případě, že nesplňují kritéria § 18 odst. 3, pokud je poplatník nevykazuje jako hospodářskou činnost a jsou prokazatelně zohledněny za celé zdaňovací období ve finančním vztahu k rozpočtu zřizovatele nebo v rozpočtu obce.

(21) zrušen

(22) Ustanovení § 35 odst. 3 se nepoužije pro zdaňovací období roku 1994.

(23) Částky zúčtované do výnosů,[20)] které souvisejí s rozpouštěním rezerv vytvořených na vrub nákladů před nabytím účinnosti tohoto zákona a které nejsou podle § 24 odst. 1 písm. i) výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, se zahrnují do základu daně.

(24) Výjimka ve vztahu k pojišťovnám uvedená v § 36 odst. 2 písm. a) bod 8 se nepoužije za zdaňovací období roku 1994.

§ 41

Zrušují se:

1. zákon č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, ve znění vládního nařízení č. 43/1953 Sb., vládního nařízení č. 112/1953 Sb., zákona č. 71/1957 Sb., zákona č. 101/1964 Sb., zákona č. 90/1968 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,
2. § 8 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil,
3. zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění zákona č. 160/1968 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,
4. § 51 zákona č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti,
5. zákon č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, ve znění zákona č. 157/1989 Sb., zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,
6. zákon č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, ve znění zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,

7. zákon č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, ve znění zákona č. 108/1990 Sb., zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,
8. zákon č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, ve znění zákona č. 578/1991 Sb.,
9. nařízení vlády České socialistické republiky č. 207/1989 Sb., o provádění odvodu ze zisku na základě finančního plánu,
10. nařízení vlády České republiky č. 554/1991 Sb., o osvobození některých příjmů od daně z příjmů obyvatelstva a daňových úlevách pro začínající samostatně hospodařící rolníky,
11. vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České socialistické republiky a Ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy, ve znění vyhlášky č. 14/1982 Sb., vyhlášky č. 86/1984 Sb., vyhlášky č. 311/1990 Sb., vyhlášky č. 72/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb. a vyhlášky č. 49/1992 Sb.,
12. vyhláška Ministerstva financí č. 184/1968 Sb., k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění vyhlášky č. 151/1980 Sb., vyhlášky č. 14/1982 Sb., vyhlášky č. 86/1984 Sb. a vyhlášky č. 7/1991 Sb.,
13. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 215/1988 Sb., kterou se provádí zákon o zemědělské dani, ve znění vyhlášky č. 559/1990 Sb.,
14. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 192/1989 Sb., kterou se provádí zákon o odvodech do státního rozpočtu,
15. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 193/1989 Sb., kterou se provádí zákon o důchodové dani, ve znění vyhlášky č. 214/1990 Sb.,
16. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 211/1989 Sb., o financování některých zařízení společenské spotřeby a některých činností,
17. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 586/1990 Sb., o odpisování základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 345/1991 Sb.,
18. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č.j. 153/39 337/71 o předkládání průkazů pro slevu na vyživované osoby u daně z příjmů z literární a umělecké činnosti a promíjení zmeškaných lhůt, registrovaný v částce 1/1972 Sb.,
19. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č.j. 153/20 148/1972, kterým se vydává předpis "3 % daň z příjmů z literární a umělecké činnosti - postup při předkládání potvrzení", registrovaný v částce 26/1972 Sb.,
20. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č.j. 153/15 101/1974 o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti u ročních příjmů pod 25 tis. Kčs, registrovaný v částce 14/1974 Sb.,
21. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č.j. 153/25 508/1974 o postupu při předkládání potvrzení na 3 % daň z příjmů z literární a umělecké činnosti, registrovaný v částce 3/1975 Sb.,
22. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-7 718/1976 o výjimečném uznávání osob, u nichž došlo k zvýšení důchodů podle zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, za vyživované osoby pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 10/1976 Sb.,
23. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-2 017/77 o zdaňování mezd vyplácených subjekty se sídlem v cizině za práci vykonávanou v ČSSR osobám, které se zde zdržují pouze dočasně, registrovaný v částce 9/1977 Sb.,
24. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-27 067/77 o posuzování hospodářského zabezpečení poskytovaného studujícím při cyklickém studiu na středních školách pro pracující u daně ze mzdy, registrovaný v částce 1/1978 Sb.,
25. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-8 762/78 "Odměny poskytované

při udělení cen za vědeckou, technickou, uměleckou, publicistickou a jinou činnost; daň ze mzdy", registrovaný v částce 15/1978 Sb.,

26. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-26 711/1978 o zdaňování náborových příspěvků poskytovaných pracovníkům v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření, registrovaný v částce 5/1979 Sb.,
27. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-4 537/79 - "Daňové posuzování hodnoty stravování a ubytování poskytovaného pracovníkům pionýrských táborů", registrovaný v částce 11/1979 Sb.,
28. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-421/1981 o zdaňování odstupného vypláceného horníkům, registrovaný v částce 10/1981 Sb.,
29. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-584/82 o zvýšení hranice vlastního příjmu pro uznávání osob za vyživované podle výnosu o výjimečném uznávání osob, u nichž došlo ke zvýšení důchodu podle zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, za vyživované pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 8/1982 Sb.,
30. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-12 836/82 o poskytování slev daně ze mzdy na zletilé děti, které se staly plně invalidní před dovršením věku rozhodného pro skončení povinné školní docházky, registrovaný v částce 3/1983 Sb.,
31. výnos Federálního ministerstva financí č.j. VI/1-13 318/82 o zdaňování odměn za fotografické práce prováděné na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, registrovaný v částce 3/1983 Sb.,
32. výnos Federálního ministerstva financí č.j. V/1-3 776/83 o zdaňování odstupného poskytovaného horníkům, registrovaný v částce 14/1983 Sb.,
33. výnos Federálního ministerstva financí č.j. V/1-21 317/84 o výjimečném uznávání vdov po účastnících odboje a rodičů účastníka odboje, u nichž došlo ke zvýšení důchodu podle zákona č. 108/1984 Sb., o zvýšení některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení, za vyživované osoby pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 3/1985 Sb.,
34. výnos Federálního ministerstva financí č.j. V/1-21 171/84 o daňovém posuzování zahraničních občanů zaměstnaných v československých organizacích na základě mezivládních dohod, registrovaný v částce 4/1985 Sb.,
35. výnos Federálního ministerstva financí č.j. V/1-1 895/85 o daňovém posuzování příspěvků na úhradu za užívání družstevních bytů poskytovaných pracovníkům zemědělských organizací, registrovaný v částce 8/1985 Sb.,
36. výnos Federálního ministerstva financí č.j. V/1-13 669/85 o zdaňování odměn za odběr a sběr biologického materiálu z lidského organismu na výrobu sér, očkovacích látek a léčiv a za odběr orgánů pro transplantaci, registrovaný v částce 26/1985 Sb.,
37. ustanovení § 7 odst. 8 výnosu Federálního ministerstva financí č.j. III/3-10 780/86 a výnosu Ministerstva financí ČSR č.j. 122/11 735/86 o poskytování příspěvků na úhradu za užívání družstevních bytů ve vymezeném území při západní hranici Československé socialistické republiky, registrovaného v částce 16/1986 Sb.,
38. výnos Federálního ministerstva financí č.j. V/1-7 393/87 ze dne 15. 5. 1987 o prominutí důsledků opožděného předložení průkazu o počtu vyživovaných osob pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 16/1987 Sb.,
39. výnos Federálního ministerstva financí č.j. V/1-5 614/88 ze dne 29. dubna 1988 o daňovém posuzování zahraničních občanů v čs. organizacích, registrovaný v částce 12/1988 Sb.,
40. výnos Federálního ministerstva financí č.j. II/4-19 752/88 ze dne 8. 12. 1988,

kterým se osvobozují od daně ze mzdy věcné odměny poskytované pracovníkům v oblasti civilní obrany a branné výchovy, registrovaný v částce 47/1988 Sb.,

41. výnos Federálního ministerstva financí č.j. II/4-22 067/89 ze dne 29. 12. 1989 o daňovém posuzování cestovních náhrad znalců za znalecké posudky o ceně staveb, pozemků, trvalých porostů a úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků, registrovaný v částce 40/1989 Sb.,
42. výnos Federálního ministerstva financí č.j. II/1-18 039/1989, Ministerstva financí, cen a mezd ČSR č.j. 152/16 309/1989 a Ministerstva financí, cen a mezd SSR č.j. 71/1 644/1989 o vymezení oprávnění finančních správ a národních výborů k povolování úlev na zemědělské dani a penále, registrovaný v částce 36/1989 Sb.,
43. výnos Federálního ministerstva financí č.j. II/1-18 795/89, Ministerstva financí, cen a mezd ČSR č.j. 152/23 286/89 a Ministerstva financí, cen a mezd SSR č.j. 72/2 220/89 o vymezení oprávnění finančních správ a národních výborů k povolování úlev na odvodu ze zisku, důchodové dani a penále, registrovaný v částce 40/1989 Sb.

§ 42

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v.r

Klaus v.r.

****

Čl. II zákona č. …... Sb.

Přechodná ustanovení

1. **Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**
2. **Pro zdaňovací období roku 2015 se nepoužije část první článek II bod 8 zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb.**
3. **Ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) úvodní část ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud jde o nepřerušení doby 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu v obchodní korporaci u téhož poplatníka v případě rozdělení podílu v souvislosti s jeho úplatným převodem, je-li rozdělením zachována celková výše podílu, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.**
4. **Ustanovení § 4 odst. 1 písm. u) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.**
5. **Ustanovení § 4a, 6, 15, 17b, 19, 19b, 20, 22, 24, 35ba a § 35c zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, v části týkající se stejného daňového zacházení ve vztahu k Lichtenštejnsku jako k ostatním státům tvořícím Evropský hospodářský prostor se použijí ode dne, kterým se začne provádět smlouva s Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění.**
6. **Ustanovení § 4a písm. e) a § 19b odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
7. **Ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.**
8. **Ustanovení § 10 odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.**
9. **Ustanovení § 15 odst. 5 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.**
10. **Ustanovení § 16a odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.**
11. **Ustanovení § 18 odst. 2, pokud jde o zrušení vyjmutí příjmu svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu nebo ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti z předmětu daně z příjmů právnických osob, § 21f a § 30 odst. 10 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
12. **Ustanovení § 18a odst. 5 písm. c) a § 20 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014. Využije-li poplatník postup podle tohoto ustanovení, použije se pro zdaňovací období započaté v roce 2014 ustanovení § 24 odst. 2 písm. zt) a § 34**

odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. **Ustanovení § 19 odst. 1 písm. zc), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
14. **Ustanovení § 19 odst. 1 písm. zf) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
15. **Ustanovení § 19b odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
16. **U poplatníka poskytujícího zdravotní služby a poplatníka uvedeného v § 17a odst. 2 písm. b), c), d) a e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném od 1. ledna 2014, se podmínka snížení základu daně podle § 20 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném před 1. lednem 2014, spočívající v použití prostředků získaných takto dosaženou úsporou daňové povinnosti ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, považuje za splněnou, pokud použijí tyto prostředky ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi jejich základního poslání nejpozději do konce zdaňovacího období započatého v roce 2014.**
17. **Veřejně prospěšný poplatník, u kterého jsou předmětem daně všechny příjmy z důvodu změny právní formy, se podmínka snížení základu daně podle § 20 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., spočívající v použití prostředků získaných takto dosaženou úsporou daňové povinnosti ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, považuje za splněnou, pokud použije tyto prostředky ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi jejich základního poslání nejpozději do konce následujícího zdaňovacího období, po zdaňovacím období, ve kterém došlo ke změně právní formy. To neplatí v případě změny právní formy na sociální družstvo.**
18. **Ustanovení o finančním leasingu zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije na smlouvy o finančním leasingu, u kterých byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**
19. **Ustanovení o finančním leasingu zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít na smlouvy o finančním leasingu, u kterých byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání v době od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014.**
20. **Převzetí daňové ztráty u družstev podle § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze provést poprvé u daňové ztráty vyměřené za zdaňovací období započaté v roce 2015.**
21. **Pro pohledávky splatné přede dnem účinnosti tohoto zákona se použije ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bodu 12 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**
22. **Ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bodu 18 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
23. **Ustanovení § 23 odst. 3 písm. c) bodu 9 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**

24. **Fond penzijní společnosti může ve zdaňovacím období započatém v roce 2014 použít ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném do 31. prosince. 2013.**
25. **Ustanovení § 23 odst. 6 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
26. **Ustanovení § 24 odst. 2 písm. k) bodu 1 a 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
27. **Ustanovení § 24 odst. 2 písm. t) bodu 5 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
28. **Ustanovení § 24 odst. 2 písm. u) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
29. **Ustanovení § 24 odst. 2 písm. y) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
30. **Ustanovení § 24 odst. 2 písm. zv) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
31. **Ustanovení § 24 odst. 2 písm. zx) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
32. **Ustanovení § 25 odst. 1 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
33. **Ustanovení § 25 odst. 1 písm. zp) a § 25 odst. 1 písm. zq) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít i pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
34. **Ustanovení § 27 písm. j) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít na hmotný majetek nabytý po 1. lednu 2014.**
35. **Ustanovení § 28 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
36. **Ustanovení § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., nebo ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije pouze pro peněžité účelové dary na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení poskytnuté od 1. ledna 2014.**
37. **Ustanovení § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.**
38. **Ustanovení § 29 odst. 10 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.**
39. **Ustanovení § 35c odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.**

40. Podle ustanovení § 35d odst. 8 a § 38ch odst. 4 a 5 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poprvé postupuje již při ročním zúčtování záloh za zdaňovací období roku 2014.

41. Ustanovení § 36 odst. 2 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

42. Ustanovení § 38g odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2014.

43. Při použití odpisové skupiny hmotného a nehmotného majetku podle přílohy č. 1 k zákonu č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, může poplatník změnit odpisovou skupinu již odpisovaného majetku ve zdaňovacím období započatém v roce 2014. Obdobnou možnost má poplatník i při změně sazby nebo koeficientu. Změní-li se uvedenou změnou doba odpisování hmotného majetku, doba finančního leasingu u smluv sjednaných před účinností změny doby odpisování se nemění.

[1a)] Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).

[1c)] Článek 37 odst. 1 a články 39 a 41 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněné pod č. 209/1992 Sb., ve znění Protokolu č. 11 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněného pod č. 243/1998 Sb.

[2)] Např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

~~[2a)] Např. vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR č. 365/1990 Sb., o poskytování stipendií na vysokých školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (stipendijní řád), vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR č. 400/1991 Sb., o hmotném a finančním zabezpečení cizinců studujících na školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR č. 67/1991 Sb., o poskytování stipendií studentům postgraduálního studia.~~

~~[2c)] Například nařízení vlády č. 622/2004 Sb., o poskytování příplatku k důchodu ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem v oblasti sociální, zákon č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů~~.

[3)] Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb. a zákona č. 254/2002 Sb. Sb.

~~[3a)] Zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, ve znění zákona č. 128/2002 Sb.~~

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

[4a)] Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb.

~~[4b)] Např. § 260 odst. 2 zákoníku práce.~~

[4c)] Například zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

[4h)] Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění zákona č 436/2004 Sb.

~~[4i)] Zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad a o změně některých zákonů (zákon o zoologických zahradách).~~

[4j)] Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

~~[4k)] § 83 zákona o sociálních službách.~~

~~[4m)] § 11 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.~~

[5)] Například část sedmá hlava třetí zákoníku práce.

[5b)] Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

[5c)] § 189 odst. 1 písm. c) nebo odst. 2 zákoníku práce.

[6a)] Vyhláška č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění vyhlášky č. 510/2002 Sb.

~~[6b)] § 139 zákona č. 361/2003 Sb.~~

~~[6c] § 66 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb.~~

~~[6d] § 7 odst. 2 vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci.~~

[6e] Například § 11 odst. 3 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, § 119 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

[6g] Například zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

[7] § 2e zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 85/2004 Sb.

[9a] Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.

[9d] Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

[12] Zákon ČNR č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

[12a] Například nařízení vlády č. 5/2003 Sb., o oceněních v oblasti kultury, udělovaných Ministerstvem kultury, ve znění nařízení vlády č. 98/2006 Sb., zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

[13] Zákon č. 42/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[14d] § 12 až 15 zákona č. 117/1995 Sb.

[14e] Zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách).

[15b] § 33a zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[17e] Zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů.

~~[18a] Např. zákon ČNR č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění zákona č. 121/1993 Sb.~~

[19] Např. zákon ČNR č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky.

[19a] Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[20] Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

[20h] § 6 až 9 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

[20i] Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.
Vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi.
Vyhláška č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovnami.

~~[21] Zákon ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.~~

~~Zákon ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů~~.

[21a] § 18 odst. 2, § 21, 22 a 29 zákona č. 187/2006 Sb.
§ 5b odst. 4 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

[22a] Zákon ČNR č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

[22b] Čl. V zákona č. 149/1995 Sb., ve znění zákona č. 248/1995 Sb.

[23] § 18a a 35a zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

[23b] § 176 odst. 1 písm. a) zákoníku práce.

[24] Zákon ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

[25a] Zákon č. 360/2004 Sb., o Evropském hospodářském zájmovém sdružení (EHZS) a o změně zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o evropském hospodářském zájmovém sdružení).

[26b] Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.

[26i] Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[26j] Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách.

[26k] Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.
[28c] Zákon ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon.
[29a] Zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
[29b] Např. zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
[31] § 25 odst. 4 zákona č. 563/1991 Sb.
[31c] Zákon č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů.
[35a] Zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů.
[35f] Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE).
Zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti.
[35g] ~~Nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu evropské družstevní společnosti (SCE).~~
[36] ~~§ 2 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech.~~
[36b] ~~§ 31 a 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).~~
[38] Sdělení k postupu při oceňování, účtování a odpisování věcí, které získají právnické a fyzické osoby při jejich převodu z vlastnictví státu, publikované ve Finančním zpravodaji č. 9/1991.
[39] ~~Nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí.~~
[39b] ~~§ 67 odst. 4 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů~~.
[39f] ~~§ 3 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.~~
[39g] § 21 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.
[42] ~~Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění~~.
[43] Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.
[44] ~~Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře.~~
[44a] ~~Zákon č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti a o změně a doplnění některých zákonů.~~
[45] ~~Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~
[46] ~~Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů~~.
[47] ~~Zákon ČNR č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů.~~
[47a] Například § 192 až 194 zákoníku práce, § 34 odst. 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, § 73 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 48 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 53 odst. 4 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
[47b] § 192 odst. 2 zákoníku práce.
[48] ~~Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.~~
[49] ~~§ 64 odst. 6 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.~~
[50] ~~§ 17 odst. 3 zákona ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.~~
[51] ~~§ 14 zákona ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.~~
[56] § 2 zákona č. 96/1993 Sb.
[57a] ~~§ 18f odst. 1 zákona č. 115/1995 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů, ve znění pozdějších předpisů.~~
[63] § 76 a násl. zákona č. 50/1976 Sb.
§ 119 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
[65] Čl. 5 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.
[67] Zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách).
[69] § 7 odst. 1 písm. o) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).
[73a] ~~§ 2 odst. 1 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje).~~
[78] Vyhláška č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních

vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

[80] § 81 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

[81] ~~Například zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.~~

[82a] Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání).

[85] § 14 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon).

[87] ~~Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb~~.

[93] ~~Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2003/123/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.~~

~~Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (kodifikované znění).~~

~~Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, směrnice Rady 2004/76/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.~~

Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států.

Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy.

Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, směrnice Rady 2004/76/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.

[96] ~~§ 9a zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.~~

[101] ~~Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě).~~

[104] Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, rozhodnutí Rady 2004/587/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.

[105] Zákon č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní.

[108] ~~§ 115 občanského zákoníku.~~

[109] Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

[110] § 78 odst. 1 písm. c) zákoníku práce.

[110a] § 88 odst. 4 zákoníku práce.

[111] § 111 zákoníku práce.

Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě, ve znění pozdějších předpisů.

[112] ~~Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.~~

[114] Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích, ve znění pozdějších předpisů.

[116] ~~Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.~~

[117] Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů, a předpisy jej provádějící.

[121] ~~§ 37h odst. 1 písm. c), § 37n a 37o zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.~~

[122] Nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci, ve znění pozdějších předpisů.

[124] Zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů.

[125] Zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů.

[126] Nařízení ES č. 1606/2002 Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. července 2002 o používání Mezinárodních účetních standardů.
[127] Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
[128] Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
[130] § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.
[131] Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev.
[132] Například § 230 zákoníku práce.
[133] Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
[136] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 988/2009.
[137] Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států
Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (kodifikované znění).
Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, směrnice Rady 2004/76/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.
Směrnice Rady 2003/48 ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, rozhodnutí Rady 2004/587/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.
[138] Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.

Příl.1

Třídění hmotného majetku do odpisových skupin

		ODPISOVÁ SKUPINA 1
Položka +)	CZ-CPA ++)	Název ++++)
(1-1)	01.4	Jen: skotplemenný
(1-2)	01.4	Jen: skot chovný
(1-3)	01.43.10	Jen: osli, muly a mezci chovní a plemenní
(1-4)	01.45.11	Jen: ovce chovné a plemenné
(1-5)	01.45.12	Jen: kozy chovné a plemenné
(1-6)	01.46.10	Jen: prasata plemenná
(1-7)	01.46.10	Jen: prasata chovná
(1-8)	01.47.13	Jen: hejna husí plemenná
(1-9)	01.47.13	Jen: hejna husí chovná
(1-10)	22.29.25	Plastové kancelářské nebo školní potřeby
(1-11)	23.19.23	Laboratorní sklo, sklo pro zdravotnické a farmaceutické účely; skleněné ampule
(1-12)	23.44.11	Keramické výrobky pro laboratorní, chemické nebo jiné technické účely, z porcelánu
(1-13)	23.91.11	Mlýnské kameny, brusné kameny, brusné kotouče a podobné výrobky a jejich díly, bez rámů, z přírodního kamene, aglomerovaných přírodních nebo umělých brusiv nebo z keramiky

(1-14)	25.73	Nástroje a nářadí pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-15)	26.20	Počítače a periferní zařízení
(1-16)	26.30.11	Vysílací přístroje obsahující přijímací zařízení občanských radiostanic pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-17)	26.30.12	Vysílací přístroje neobsahující přijímací zařízení pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-18)	26.30.13	Televizní kamery
(1-19)	26.30.2	Elektrické přístroje pro telefony a telegrafy; videotelefony vč. mobilních telefonů
(1-20)	26.40.44	Přijímací přístroje pro radiotelefonii nebo radiotelegrafii j. n.
(1-21)	26.51	Měřicí, kontrolní, zkušební, navigační a jiné přístroje a zařízení pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-22)	27.90.11	Jen: směšovací zvukové přístroje pro záznam a kombinování zvuku (mixážní pulty apod.)
(1-23)	28.23	Kancelářské stroje a zařízení kromě počítačů a periferních zařízení
(1-24)	28.24	Ruční mechanizované nástroje
(1-25)	28.30.34	Rozmetadla hnoje a umělých hnojiv
(1-26)	28.30.60	Stroje a přístroje ke stříkání, rozstřikování nebo rozprašování kapalin a prášků pro zemědělství nebo zahradnictví
(1-27)	28.30.70	Samonakládací nebo samovýklopné přívěsy a návěsy pro zemědělské účely
(1-28)	28.30.86	Stroje a přístroje pro zemědělství, zahradnictví, lesnictví, drůbežářství nebo včelařství jinde neuvedené
(1-29)	28.99.39	Jen: zařízení na vyvažování pneumatik
(1-30)	29.10.52	Vozidla konstruovaná pro jízdu na sněhu, na golfových hřištích apod., s motorem
(1-31)	30.20.33	Jen: vozíky kolejové důlní
(1-32)	30.92.10	Jízdní kola a jiná kola bez motoru
(1-33)	32.50.21	Jen: dýchací přístroje
(1-34)	32.99.11	Ochranné pokrývky hlavy a jiné ochranné výrobky
(1-35)	32.99.53	Přístroje, zařízení a modely určené k demonstračním účelům
(1-36)	32.99.55	Umělé květiny, listoví a ovoce
		ODPISOVÁ SKUPINA 2
Položka +)	CZ-CPA ++)	Název ++++)
	CZ-CC +++)	
(2-1)	01.43.10	Koně a jiní koňovití, živí, pokud nejsou uvedeni v jiné položce této přílohy

(2-2)	13.92.2	Ostatní konfekční textilní výrobky
(2-3)	13.93.1	Koberce a kobercové předložky
(2-4)	13.94.1	Jen: lana a síťované výrobky
(2-5)	13.96.16	Textilní výrobky a výrobky pro technické účely (vč. knotů, sítkových krytů na plynové lampy, hadicového potrubí, hnacích nebo dopravníkových pásů, páten k pro sévání a filtračních plachetek)
(2-6)	15.12.1	Brašnářské, sedlářské a podobné výrobky; jiné výrobky z usní
(2-7)	16.23.20	Montované stavby ze dřeva
(2-8)	22.23.20	Montované stavby z plastů
(2-9)	22.29	Ostatní plastové výrobky pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-10)	25.11.23	Jen: konstrukce pro lešení a bednění
(2-11)	25.40.12	Revolvery, pistole, nevojenské střelné zbraně a podobná zařízení
(2-12)	25.71.1	Nožířské výrobky
(2-13)	25.72.1	Zámky a kování
(2-14)	25.73.60	Jen: nástroje na strojní tváření za tepla
(2-15)	25.91	Ocelové sudy a podobné nádoby
(2-16)	25.92	Drobné kovové obaly
(2-17)	25.93.1	Drátěné výrobky, řetězy a pružiny
(2-18)	26.20.17	Monitory a projektory, hlavně pro zařízení pro automatizované zpracování dat
(2-19)	26.30.1	Jen: vysílací přístroje pro rozhlasové nebo televizní vysílání
(2-20)	26.30.40	Antény a parabolické antény všech druhů, jejich díly; díly vysílacích přístrojů rozhlasových nebo televizních a televizních kamer
(2-21)	26.30.5	Poplachová zařízení na ochranu proti krádeži nebo požáru a podobné přístroje
(2-22)	26.40	Spotřební elektronika
(2-23)	26.51.3	Jen: přesné váhy, kreslicí a rýsovací nástroje a nástroje pro měření délky
(2-24)	26.52	Časoměrné přístroje
(2-25)	26.60.1	Ozařovací, elektroléčebné a elektroterapeutické přístroje
(2-26)	26.70	Optické a fotografické přístroje a zařízení
(2-27)	27.11.31	Jen: elektrická generátorová soustrojí: elektrická generátorová soustrojí s pístovým vznětovým motorem s vnitřním spalováním do 2,5 MW elektrického výkonu
(2-28)	27.11.32	Jen: generátorová soustrojí se zážehovými a spalovacími motory a ostatní generátorová soustrojí do 2,5 MW elektrického výkonu
(2-29)	27.12.31	Rozvaděče, rozvodné panely a jiné základny, vybavené elektrickým zařízením k vypínání,

		spínání nebo k ochraně elektrických obvodů, pro napětí <= 1 000 V	
(2-30)	27.2	Baterie a akumulátory	
(2-31)	27.31.12	Optická vlákna a svazky optických vláken; optické kabely (jiné než vyrobené z jednotlivých opláštěných vláken)	
(2-32)	27.40	Elektrická osvětlovací zařízení	
~~(2-33)~~	~~28.25.20~~	~~Ventilátory (kromě stolních, podlahových, nástěnných, okenních, stropních nebo střešních)~~	
(2-33)	**27.51.15**	**Ventilátory a ventilační nebo recirkulační odsávače převážně pro domácnost**	
(2-34)	27.52	Neelektrické spotřebiče převážně pro domácnost	
(2-35)	27.90	Ostatní elektrická zařízení pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy	
(2-36)	28.11.11	Závěsné motory pro pohon lodí	
(2-37)	28.12	~~Jen: hydraulické sestavy~~ **Hydraulická a pneumatická zařízení**	
(2-38)	28.13.1	Čerpadla na kapaliny; zdviže na kapaliny	
(2-39)	28.13.21	Jen: vývěvy laboratorní	
(2-40)	28.21.1	Jen: laboratorní pece a pícky	
(2-41)	28.22.14	Jen: jeřáby stavební (konstruované pro stavebnictví)	
(2-42)	28.22.15	Vidlicové stohovací vozíky, jiné vozíky; malé tahače používané na nádražních stanicích	
~~(2-43)~~	~~28.24~~	~~Ruční mechanizované nástroje~~	
(2-43)	**27.51**	**Elektrické spotřebiče převážně pro domácnost**	
(2-44)	28.25.11	Jen: laboratorní přístroje a zařízení pro odpařování a zkapalňování plynů, autoklávy	
(2-45)	28.25.13	Chladicí a mrazicí zařízení, tepelná čerpadla (kromě zařízení převážně pro domácnost)	
(2-46)	28.29.11	Jen: laboratorní, destilační a rektifikační přístroje	
(2-47)	28.29.12	Jen: výrobní a provozní filtrační zařízení a zařízení pro úpravu vod o kapacitě do 2000 ekvivalentních obyvatel	
(2-48)	28.29.2	Jen: stroje a zařízení na čištění, plnění, uzavírání a balení lahví nebo jiných obalů; hasicí přístroje, stříkací pistole, dmychadla na vrhání písku nebo vhánění páry	
(2-49)	28.29.3	Průmyslové, domácí a ostatní přístroje a zařízení k určování hmotnosti a měření	
(2-50)	28.29.41	Odstředivky j. n.	
(2-51)	28.29.42	Kalandry nebo jiné válcovací stroje (kromě strojů na válcování kovů nebo skla)	
(2-52)	28.29.43	Prodejní automaty	
(2-53)	28.29.50	Myčky nádobí průmyslového charakteru	
(2-54)	28.29.60	Stroje a zařízení na zpracovávání materiálu výrobními postupy spočívajícími ve změně teploty j. n.	

(2-55)	28.30	Zemědělské a lesnické stroje pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-56)	28.4.	Kovoobráběcí a ostatní obráběcí stroje
(2-57)	28.9	Ostatní stroje pro speciální účely pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-58)	28.96.10	Stroje na zpracování pryže, plastů nebo na zhotovování výrobků z těchto materiálů j. n.
(2-59)	28.99.1	Stroje a přístroje na tisk, brožování a vázání knih
(2-60)	28.99.20	Stroje a přístroje používané výhradně či převážně na výrobu polovodičových materiálů nebo destiček, polovodičových zařízení, elektronických integrovaných obvodů nebo plochých panelových displejů
(2-61)	28.99.31	Sušicí stroje na sušení dřeva, buničiny, papíru a lepenky; průmyslové sušicí stroje j. n.
(2-62)	28.99.32	Kolotoče, houpačky, střelnice a ostatní pouťové atrakce
(2-63)	29.10.2	Osobní automobily
(2-64)	29.10.30	Motorová vozidla pro přepravu deseti a více osob
(2-65)	29.10.4	Motorová vozidla nákladní
(2-66)	29.10.5	Motorová vozidla pro zvláštní účely pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(2-67)	29.20.2	Přívěsy a návěsy, kontejnery
~~(2-68)~~	~~29.31.22~~	~~Spouštěče a duální startovací generátory; ostatní generátory a ostatní přístroje a zařízení~~
(2-68)	29.31.22	Spouštěče a duální startovací generátory; ostatní generátory a ostatní přístroje a zařízení
(2-69)	30.12	Rekreační a sportovní čluny
(2-70)	30.30	Jen: letadla a kosmické lodě (balóny, vzducholodě, družice) pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-71)	30.91.1	Motocykly a postranní vozíky
(2-72)	30.92.20	Vozíky pro invalidy, kromě dílů a příslušenství
(2-73)	30.99.10	Ostatní dopravní prostředky a zařízení j. n.
(2-74)	31.0	Nábytek
(2-75)	32.2	Hudební nástroje
(2-76)	32.3	Sportovní potřeby
(2-77)	32.40.4	Ostatní hry
(2-78)	32.50	Lékařské a dentální nástroje a potřeby pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-79	58.11.1	Knihy v tištěné podobě
(2-80)		Jen: signalizační a zabezpečovací technická zařízení staveb klasifikovaných v CZ-CC v sekci 2

		ODPISOVÁ SKUPINA 3
Položka +)	CZ-CPA ++)	Název ++++)
	CZ-CC +++)	
(3-1)	127113	Skleníky (fóliovníky) pro pěstování rostlin
(3-2)	242061	Konstrukce chmelnic
(3-3)	23.61.20	Montované stavby z betonu
(3-4)	230341	Jen: věžové zásobníky chemických podniků pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-5)	25.11.10	Kovové montované stavby
(3-6)	25.11.21	Mosty a jejich díly ze železa nebo oceli
(3-7)	25.11.22	Věže a příhradové stožáry ze železa nebo oceli
(3-8)	25.11.23	Jen: ostatní ocelové nebo hliníkové konstrukce pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-9)	25.21.12	Kotle k ústřednímu topení, schopné dodávat jak teplou vodu, tak i nízkotlakou páru
(3-10)	25.29.1	Ostatní kovové nádrže, zásobníky a podobné nádoby
(3-11)	25.30	Jen: parní kotle, jaderné reaktory a pomocná zařízení pro kotle
(3-12)	25.71.15	Šavle, kordy, bodáky, kopí a podobné sečné a bodné zbraně
(3-13)	25.99.21	Pancéřové nebo zpevněné sejfy, trezory, skříně a dveře a bezpečnostní schránky pro komorové trezory, příruční pokladny nebo bezpečnostní skříňky nebo kazety a podobné výrobky, z obecných kovů
(3-14)	25.99.22	Zásobníky papírů, tácky na odkládání psacích potřeb, stojánky na razítka a podobné vybavení kanceláří nebo psacích stolů, z obecných kovů, jiné než kancelářský nábytek
(3-15)	25.99.24	Sošky a jiné ozdobné předměty, rámy a rámečky k fotografiím nebo obrazům, zrcadla, z obecných kovů
(3-16)	25.99.29	Ostatní výrobky z obecných kovů j. n.
(3-17)	27.11	Elektrické motory, generátory a transformátory pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-18)	27.12.	Elektrická rozvodná a kontrolní zařízení kromě rozvaděčů a rozvodných panelů pro napětí 1000 V a nižší pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(3-19)	27.90.5	Elektrické kondenzátory
(3-20)	28.11.12	Zážehové spalovací motory pro pohon lodí; ostatní motory
(3-21)	28.11.13	Vznětové pístové motory s vnitřním spalováním
(3-22)	28.11.2	Turbíny
(3-23)	28.12.1	~~Hydraulická a pneumatická zařízení kromě dílů~~

		Jen: hydraulické a pneumatické pohony a hydraulické systémy
(3-24)	28.13.2	Vzduchová čerpadla nebo vývěvy; kompresory na vzduch nebo jiný plyn
(3-25)	28.21.1	Pece a hořáky pro topeniště
(3-26)	28.22.11	Kladkostroje a zdvihací zařízení j. n.
(3-27)	28.22.12	Navijáky na přemísťování dopravních košů a skipů v důlních šachtách; navijáky speciálně upravené pro práci pod zemí; ostatní navijáky; vrátky
(3-28)	28.22.13	Zdviháky; zdvihací zařízení na zdvihání vozidel
(3-29)	28.22.14	Lodní otočné sloupové jeřáby; jeřáby; mobilní zdvihací rámy, zdvižné obkročné vozíky, portálové nízkozdvižné vozíky a jeřábové vozíky pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-30)	28.22.16	Výtahy a skipové výtahy, eskalátory a pohyblivé chodníky
(3-31)	28.22.17	Pneumatické a ostatní výtahy a dopravníky pro plynulé přemísťování výrobků a materiálu
(3-32)	28.22.18	Ostatní zdvihací, manipulační, nakládací nebo vykládací zařízení
(3-33)	28.25.11	Výměníky tepla, přístroje a zařízení na zkapalňování vzduchu nebo jiných plynů pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-34)	28.25.12	Klimatizační zařízení
(3-35)	28.25.14	Stroje a zařízení na filtrování a čištění plynů j. n.
(3-36)	28.25.20	Ventilátory (kromě stolních, podlahových, nástěnných, okenních, stropních nebo střešních)
(3-37)	28.29.1	Plynové generátory, destilační a filtrační přístroje pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-38)	28.91.11	Konvertory, licí pánve, kokily na ingoty a odlévací stroje; válcovací stolice
(3-39)	28.92.2	Jen: rypadla kolesová a zakladače
(3-40)	28.95.11	Stroje a přístroje na výrobu papíru a lepenky
(3-41)	30.11	Lodě a plavidla
(3-42)	30.20	Železniční lokomotivy a vozový park pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-43)	30.30	Jen: vrtulníky v CZ-CPA 30.30.31 letouny a ostatní letadla o vlastní hmotnosti větší než 15 000 kg v CZ-CPA 30.30.34 kosmické lodě (včetně družic) a jejich nosných raket v CZ-CPA 30.30.40
(3-44)		Pěstitelské celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky
		ODPISOVÁ SKUPINA 4 +++++)
Položka +)	CZ-CC +++)	Název ++++)

(4-1)	1	Jen: budovy - ze dřeva a plastů, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy - na povrchových dolech, pokud nejsou vázané na životnost dolu
(4-2)	1,2	Jen: oplocení
(4-3)	1,2	Jen: vnější osvětlení budov a staveb
(4-4)	125112	Budovy výrobní pro energetiku
(4-5)	125222	Sila samostatná
(4-6)	127122	Sila pro posklizňovou úpravu a skladování obilí
(4-7)	212121	Svršek drah železničních dálkových - tratě
(4-8)	212122	Svršek drah železničních dálkových - stanice
(4-9)	212123	Svršek drah železničních dálkových - výhybky
(4-10)	212124	Svršek drah železničních dálkových - vlečky
(4-11)	212221	Svršek drah kolejových - metro, tramvajové dráhy
(4-12)	212229	Svršek drah kolejových jinde neuvedený
(4-13)	221	Vedení dálková trubní, telekomunikační a elektrická, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(4-14)	222	Vedení místní trubní, elektrická a telekomunikační pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(4-15)	230	Jen: věže, stožáry, věžové zásobníky v CZ-CC 230141, 230341, 230441 pokud nejsou ~~uvedena~~**uvedeny** v jiné položce této přílohy
(4-16)	2302	Stavby elektráren (díla energetická výrobní) pokud nejsou ~~uvedena~~**uvedeny** v jiné položce této přílohy
(4-17)	230351	Průmyslové komíny chemických podniků
(4-18)	230451	Průmyslové komíny pro ostatní průmysl
(4-19)	241131	Jen: koupaliště (bazény) nekryté ze dřeva a plastů
(4-20)	242052	Jen: valy samostatné ze dřeva a plastů
(4-21)	242062	Konstrukce vinic
(4-22)	_	Jen: jednotky ~~podle občanského zákoníku~~ v budovách ze dřeva a plastů
		ODPISOVÁ SKUPINA 5 +++++), ++++++),
Položka +)	CZ-CC +++)	Název ++++)
(5-1)	1	Budovy, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-2)	211	Dálnice, silnice, místní a účelové komunikace pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-3)	212111	Spodek drah železničních dálkových
(5-4)	212211	Spodek drah kolejových městských a ostatních

(5-5)	2130	Plochy letišť pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-6)	2141	Mosty a visuté dálnice pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-7)	2142	Tunely, podjezdy a podchody, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-8)	2151	Přístavy a plavební kanály pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(5-9)	2152	Vodní stupně zejména: přehrady, hráze, spodní stavba vodních elektráren
(5-10)	2153	Akvadukty, vodní díla pro zavlažovaní a odvodnění
(5-11)	221141	Nezastřešené přečerpávací stanice na dálkových vedeních
(5-12)	221232	Nádrže, jímky, objekty čistíren odpadních vod - pozemních (kromě budov)
(5-13)	221241	Související čerpací stanice, úpravny vod, stavby vodního hospodářství (kromě budov)
(5-14)	221279	Podzemní stavby vodního hospodářství jinde neuvedené
(5-15)	222232	Nádrže vod pozemní
(5-16)	222251	Vrty čerpací (studny vrtané)
(5-17)	222252	Studny jinde neuvedené a jímání vody
(5-18)	222253	Fontány, hydranty, kašny
(5-19)	222332	Nádrže, jímky
(5-20)	222321	Stavby místních čistíren a úpraven odpadních vod (kromě budov)
(5-21)	222479	Podzemní stavby pro energetiku
(5-22)	230131	Objekty úpravy surovin
(5-23)	230132	Objekty výroby stavebních hmot
(5-24)	230121	Dráhy lanové pozemní bezkolejové pro těžbu surovin a dopravu nákladů
(5-25)	230151	Různé stavby pozemní výrobní pro těžbu (kromě budov)
(5-26)	230171	Základy technologických výrobních zařízení
(5-27)	230279	Podzemní stavby elektrárenské
(5-28)	230311	Stavby pro výrobu a úpravu chemických surovin (kromě budov)
(5-29)	230318	Stavby pozemní doplňkové pro chemickou výrobu (kromě budov)
(5-30)	230349	Stavby výrobní chemických podniků jinde neuvedené (kromě budov)
(5-31)	230411	Stavby hutního a těžkého průmyslu (kromě budov)
(5-32)	230418	Stavby pozemní doplňkové pro hutní a těžký průmysl
(5-33)	230449	Stavby výrobní pro ostatní průmysl jinde neuvedené (kromě budov)

(5-34)	230479	Podzemní stavby pro ostatní průmysl
(5-35)	230471	Základy technologických výrobních zařízení pro ostatní průmysl
(5-36)	241	Stavby pro sport a rekreaci pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-37)	2420	Ostatní inženýrská díla pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(5-38)	230379	Podzemní stavby chemických podniků
(5-39)	_	Jednotky ~~podle občanského zákoníku~~, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
		ODPISOVÁ SKUPINA 6 +++++), ++++++), +++++++)
Položka +)	CZ-CC +++)	Název ++++)
(6-1)	121111	Budovy hotelů a podobných ubytovacích zařízení
(6-2)	122	Budovy administrativní
(6-3)	123011	Budovy obchodních domů, pokud mají celkovou prodejní plochu větší než 2 000 m2
(6-4)	123079	Podzemní obchodní střediska
(6-5)	1261	Budovy pro společenské a kulturní účely
(6-6)	1262	Muzea a knihovny
(6-7)	1272	Budovy pro bohoslužby a náboženské aktivity
(6-8)	1273	Historické nebo kulturní památky
(6-9)		**Jednotky, které zahrnují nebytový prostor, v domech, budovách a stavbách uvedených v ostatních položkách této odpisové skupiny této přílohy**

Vysvětlivky:

+) Položka = kód odpisové skupiny (1 až 6) a pořadové číslo.

~~++) CZ-CPA = kód "Klasifikace produkce CZ-CPA " zavedené Českým statistickým úřadem (sdělení Českého statistického úřadu ze dne 31. července 2008 o zavedení Klasifikace produkce CZ-CPA) pro konkrétní obsahové vymezení náplně položky odpisové skupiny. Je-li dále uvedený "Název" s ohledem na stručnost textace definován jinak, je rozhodující stanovená položka CZ-CPA.~~

++) CZ-CPA = kód „Klasifikace produkce (CZ-CPA)“ zavedené sdělením Českého statistického úřadu č. 275/2008 Sb., o zavedení Klasifikace produkce (CZ-CPA). Pro konkrétní obsahové vymezení náplně položky odpisové skupiny, je-li dále uvedený „Název“ s ohledem na stručnost textace definován jinak, je rozhodující stanovená položka CZ-CPA.

~~+++) CZ-CC = Klasifikace stavebních děl CZ-CC zavedená Českým statistickým úřadem s účinností od 1. ledna 2004.~~

+++) CZ-CC = kód „Klasifikace stavebních děl (CZ-CC)“ zavedené sdělením Českého statistického úřadu č. 321/2003 Sb., o zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC.

++++) Název = Stručné označení majetku upřesněné pro účely hmotného majetku (např. vypuštění slov "díly", "instalace", "opravy a údržba") s převážným použitím textace klasifikace CZ-CPA a CZ-CC. Název položky přílohy č. 1 může vymezovat i užší množinu majetku proti textovému označení kódu Klasifikace produkce, například vymezení rozsahu majetku v názvu položky výčtem uvozeným slovem "Jen:".

+++++) Nedílnou součástí domů, budov a staveb (stavebních děl) jsou zařízení a předměty, které z hlediska stavebního díla umožňují jeho funkci a účel, ke kterému je určeno. Takováto zařízení a předměty musí být se stavebním dílem pevně spojena a nelze je demontovat, aniž by došlo ke znehodnocení funkce a účelu stavebního díla, a jsou zpravidla součástí celkové dodávky stavebního díla.

++++++) Oplocení a vnější osvětlovací sítě budov a staveb jsou odpisovány samostatně v odpisové skupině 4.

+++++++) Nevztahuje se na budovy a stavby ze dřeva a plastů uvedené v odpisové skupině 4.

Příl.2

Postup při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci z hlediska daně z příjmů fyzických osob

Při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci, je v návaznosti na zvláštní právní předpisy[20)] postup pro účely zákona tento:

1. Pohledávky a dluhy za kalendářní (hospodářský) rok, v němž poplatník vedl účetnictví, ~~které budou proplaceny v kalendářním roce , ve kterém poplatník vede daňovou evidenci, se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém~~

~~poplatník vede daňovou evidenci, a to~~ **se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence**

a) dluhy zvýší základ daně,

b) pohledávky sníží základ daně.

Tento postup se nevztahuje na příjmy, které jsou od daně osvobozeny nebo se nezahrnují do základu daně nebo nejsou předmětem daně, a na výdaje, které nejsou výdaji na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

2. Stav zásob a cenin za kalendářní (hospodářský) rok, ve kterém poplatník vedl účetnictví, sníží základ daně z příjmů v kalendářním roce, ve kterém poplatník ~~vede daňovou evidenci~~ **zahájí vedení daňové evidence**.
3. Zůstatky účtů časového rozlišení v aktivech rozvahy a poskytnuté zálohy, s výjimkou úplaty u finančního leasingu hmotného majetku a s výjimkou záloh na pořízení hmotného majetku vymezeného v § 26, základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, sníží. Zůstatky účtů časového rozlišení v pasivech rozvahy a přijaté zálohy základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky účtů opravných položek k pohledávkám, vytvořeným podle zákona o rezervách[22a)] základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky dohadných účtů pasivních základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky dohadných účtů aktivních základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, sníží.
4. Obdobně se postupuje při přechodu z vedení účetnictví na evidenci příjmů a výdajů na straně poplatníků s příjmy z nájmu podle § 9.

Příl.3

Postup při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví z hlediska daně z příjmů fyzických osob

Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví, je v návaznosti na zvláštní právní předpisy[20)] postup pro účely tohoto zákona tento:

1. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, zvýší o hodnotu zásob a cenin, hodnotu poskytnutých záloh s výjimkou záloh na hmotný majetek, hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem.
2. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, sníží o hodnotu přijatých záloh, hodnotu dluhů, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů.
3. Obdobně se postupuje při přechodu z evidence příjmů a výdajů na vedení účetnictví na straně poplatníků s příjmy z nájmu podle § 9.

Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely tohoto postupu hodnotou dluhu hodnota bez daně z přidané hodnoty; byl-li uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty, hodnotou pohledávky se rozumí hodnota bez daně z přidané hodnoty, byla-li splněna daňová povinnost na výstupu. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, nezvýší o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem, jedná-li se o pohledávky, které v době vedení daňové evidence byly za dlužníkem uvedeným v § 24 odst. 2 písm. y).

K ČÁSTI DRUHÉ NÁVRHU ZÁKONA

***

§ 8

Opravné položky k pohledávkám za dlužníky v insolvenčním řízení

(1) Opravné položky k pohledávkám za dlužníky v insolvenčním řízení, které jsou výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů[1)], mohou vytvořit poplatníci daně z příjmů, kteří vedou účetnictví, až do výše rozvahové hodnoty nepromlčených pohledávek přihlášených u soudu od zahájení insolvenčního řízení do konce lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o úpadku nebo do konce lhůty podle insolvenčního zákona[12c)], spojí-li soud s rozhodnutím o úpadku rozhodnutí o povolení oddlužení, a to v období, za které se podává daňové přiznání a v němž byly přihlášeny. Byla-li povolena reorganizace, namísto přihlášky pohledávky postačí, že dlužník věřitelovu pohledávku správně uvedl v seznamu svých dluhů podle zvláštního právního předpisu[12b)]. K pohledávkám vyloučeným v § 2 odst. 2 nebo k pohledávkám **vzniklým** mezi spojenými osobami vymezenými v zákoně o daních z příjmů nelze tvořit opravné položky, které jsou výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů1) podle tohoto ustanovení.

(2) Opravné položky se zruší v návaznosti na výsledky insolvenčního řízení nebo v případě, že pohledávku účinně popřel insolvenční správce, věřitel nebo dlužník a zvláštní právní předpis[12b)] těmto osobám právo popřít pohledávku přiznává.

(3) Jestliže pominou důvody pro existenci opravné položky vytvořené podle tohoto ustanovení nebo na základě rozhodnutí poplatníka, je možné snížit vytvořenou opravnou položku na úroveň, která by mohla být vytvořena podle ustanovení § 8a. Poplatník pak pokračuje v tvorbě opravné položky podle § 8a.

§ 8a

Opravné položky k nepromlčeným pohledávkám splatným po 31. prosinci 1994

(1) Opravné položky k nepromlčeným pohledávkám, jejichž tvorba je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů[1)] a ke kterým nejsou vytvářeny opravné položky podle § 5 a 5a, mohou v období, za které se podává daňové přiznání, vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří vedou účetnictví, za podmínky, že od konce sjednané doby splatnosti pohledávky uplynulo více než

a) 18 měsíců, až do výše 50 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky,
b) **30**~~36~~ měsíců, až do výše 100 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky.

(2) U pohledávky nabyté postoupením, jejíž rozvahová hodnota bez příslušenství v okamžiku jejího vzniku byla vyšší než 200 000 Kč, se mohou tvořit opravné položky podle odstavce 1 pouze v případě, že bylo ohledně těchto pohledávek zahájeno řízení, jehož se poplatník daně z příjmů řádně účastní a které je

a) rozhodčím řízením,
b) soudním řízením, nebo
c) správním řízením.

(3) Opravné položky podle odstavce 1 nelze uplatnit u pohledávek již odepsaných na vrub výsledku hospodaření a dále u pohledávek vzniklých

a) za členy obchodní korporace za upsaný vlastní kapitál,
b) mezi spojenými osobami vymezenými v zákoně o daních z příjmů.

(4) Opravné položky vytvořené podle odstavce 1 se zruší, pokud pominou důvody pro jejich existenci nebo pokud pohledávka, k níž byla opravná položka vytvořena, se promlčela, popřípadě nastaly důvody, za nichž se odpis pohledávky považuje za výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle ustanovení zákona o daních z příjmů.

Čl. IV zákona č. …. Sb.

Přechodná ustanovení

1. **Pro daňové povinnosti u rezerv a opravných položek za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**
2. **Pro pohledávky splatné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**
3. **Pro pohledávky splatné od 1. ledna 2014, lze použít ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**

[*)] Podle čl. II odst. 2 zákona č. 132/1995 Sb. rezervy vytvořené do 1.8.1995 podle § 8 na pohledávky za dlužníky v konkurzním a vyrovnacím řízení se převedou k tomuto dni do stavu opravných položek ke konkrétním pohledávkám za dlužníky v konkurzním a vyrovnacím řízení.

[1)] § 24 odst. 2 písm. i) zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

[12b)] Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[12c)] § 136 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

K ČÁSTI TŘETÍ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

****

Vznik a zánik daňové povinnosti, splatnost, placení a zaokrouhlování daně a záloh na daň

§ 8

(1) U vozidel vzniká daňová povinnost počínaje kalendářním měsícem, v němž byly splněny rozhodné skutečnosti ~~uvedené v § 2 odst. 1 a 2~~ **tuto povinnost zakládající**. Poplatníci daně z těchto vozidel podávají daňové přiznání podle § 15 u místně příslušného správce daně.

(2) U vozidel uvedených v odstavci 1 zaniká daňová povinnost v kalendářním měsíci, v němž pominuly rozhodné skutečnosti ~~uvedené v § 2 odst. 1 a 2~~ **tuto povinnost zakládající**.

Dojde-li však v průběhu zdaňovacího období ke změně v osobě poplatníka, zaniká daňová povinnost původnímu poplatníkovi uplynutím kalendářního měsíce, který předchází před kalendářním měsícem vzniku daňové povinnosti novému poplatníkovi.

K ČÁSTI ČTVRTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

***

§ 18

Delegace

(1) Na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejblíže společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti~~; včas podané odvolání proti rozhodnutí o delegaci má odkladný účinek~~.

(2) Při změně okolností, za kterých bylo o delegaci rozhodnuto, nebo okolností rozhodných pro určení místní příslušnosti rozhodne správce daně, který rozhodnutí vydal, o zrušení, změně, nebo potvrzení delegace; jestliže by mohlo dojít ke změně místní příslušnosti mimo obvod územní působnosti tohoto správce daně, rozhodne místo něj nejblíže společně nadřízený správce daně; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

§ 19

Atrakce

~~(1)~~ Nadřízený správce daně může věc převzít místo podřízeného správce daně

a) jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti,
b) za účelem zjednání nápravy v rámci ochrany před nečinností podřízeného správce daně,
c) jde-li o rozhodnutí ve věci, které bude mít zásadní dopad i do řízení s jinými daňovými subjekty.

~~(2) Včas podané odvolání proti rozhodnutí podle písmen a) a c) má odkladný účinek.~~

***

§ 24

Procesní způsobilost

(1) Osoba zúčastněná na správě daní může při správě daní samostatně jednat v rozsahu, v jakém je svéprávná.

(2) Jménem právnické osoby je oprávněn při správě daní jednat její statutární orgán, nebo ten, kdo prokáže, že je oprávněn jejím jménem podle jiného právního předpisu jednat[3)].

(3) Právnická osoba je oprávněna pověřit svého zaměstnance nebo jinou fyzickou

osobu, která vykonává činnost této právnické osoby, aby jednala jejím jménem před správcem daně v rozsahu tohoto pověření. Prokurista právnické osoby je při správě daní oprávněn jednat jejím jménem, může-li podle udělené prokury jednat samostatně.

~~(4) V téže věci může jménem právnické osoby současně jednat jen jedna fyzická osoba, pokud není pro jednání statutárního orgánu vyžadováno společné jednání více osob. Nebude-li jednající osoba určena ani na výzvu správce daně, může správce daně osobě, jejímž jménem je jednáno, ustanovit zástupce.~~

(4) V téže věci může jménem právnické osoby současně jednat jen jedna fyzická osoba. V případě, kdy je pro jednání statutárního orgánu právnické osoby vyžadováno společné jednání více osob, jedná jejím jménem kterýkoliv člen tohoto statutárního orgánu.

(5) Odstavce 3 a 4 se použijí obdobně pro jednání jménem podnikající fyzické osoby.

(6) Ustanovení týkající se právnických osob se použijí obdobně i na organizační složky státu nebo pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu zahraniční osoby a na jiné jednotky, kterým zákon svěřuje výkon práv a povinností osob zúčastněných na správě daní.

***

§ 32

Určení lhůty k provedení úkonu

(1) Správce daně stanoví osobě zúčastněné na správě daní rozhodnutím lhůtu pro úkon při správě daní, pokud je toho třeba a pokud ji nestanoví zákon.

(2) Lhůtu kratší než 8 dnů lze stanovit jen zcela výjimečně pro úkony jednoduché a zvlášť naléhavé. ~~Lhůtu kratší než 1 den může správce daně stanovit osobě zúčastněné na správě daní jen s jejím souhlasem.~~

(3) Pokud správce daně ukládá rozhodnutím povinnost, ke které se stanovená lhůta váže, musí být v poučení tohoto rozhodnutí obsaženy i právní důsledky nedodržení této lhůty; pokud jde o lhůtu kratší než 8 dnů, musí být rovněž odůvodněna délka této lhůty, a to i v případě, že se rozhodnutí jinak neodůvodňuje.

***

§ 34

Běh lhůty pro správce daně

Pokud je den, kdy osoba zúčastněná na správě daní učinila podání, dnem počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nebo provedení jiného úkonu správce daně nebo pokud je počátek běhu lhůty od tohoto dne odvozován, běh lhůty se staví ode dne vydání rozhodnutí, kterým správce daně vyzývá osobu zúčastněnou na správě daní k součinnosti, do **pátého pracovního dne ode** dne, kdy dojde k požadované součinnosti.

***

§ 72

(1) Přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, řádné daňové tvrzení

nebo dodatečné daňové tvrzení lze podat jen na tiskopise vydaném Ministerstvem financí nebo na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah i uspořádání údajů shodné s tímto tiskopisem.

(2) V tiskopisech a v nich vyznačených přílohách, které jsou součástí podání, lze požadovat pouze údaje nezbytné pro správu daní.

(3) Podání podle odstavce 1 lze učinit i datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1 nebo 3.

(4) Má-li daňový subjekt nebo jeho zástupce ~~zřízenu~~ **zpřístupněnu** datovou schránku nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen podání podle odstavce 1 učinit pouze datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1.

***

§ 74

Vady podání

(1) Má-li podání vady, pro které není způsobilé k projednání, nebo vady, pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní, vyzve správce daně toho, kdo podání učinil, aby označené vady odstranil podle jeho pokynu a ve lhůtě, kterou stanoví.

(2) Výzva obsahuje poučení o následcích spojených s neodstraněním označených vad.

(3) Budou-li vady podání odstraněny ve stanovené lhůtě, hledí se na podání, jako by bylo učiněno řádně a včas. Nebudou-li vady podání odstraněny, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným, o čemž pořídí správce daně úřední záznam a vyrozumí podatele; vyrozumění není třeba v případě, že podatel na výzvu k odstranění vad neučinil vůči správci daně žádný úkon.

(4) Pokud vada podání spočívá pouze v tom, že podání bylo učiněno jinak než elektronicky, ačkoliv mělo být učiněno elektronicky, hledí se na něj jako na podání bez vady; to platí pouze pro podání, u nichž tuto skutečnost správce daně předem zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

***

§ 148

Lhůta pro stanovení daně

(1) Daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.

(2) Lhůta pro stanovení daně se prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení daně došlo k

a) podání dodatečného daňového tvrzení nebo oznámení výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení, pokud tato výzva vedla k doměření daně,
b) oznámení rozhodnutí o stanovení daně,
c) zahájení řízení o mimořádném opravném nebo dozorčím prostředku,
d) oznámení rozhodnutí ve věci opravného nebo dozorčího prostředku, nebo

e) oznámení rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně.

(3) Byla-li před uplynutím lhůty pro stanovení daně zahájena daňová kontrola, podáno řádné daňové tvrzení nebo oznámena výzva k podání řádného daňového tvrzení, běží lhůta pro stanovení daně znovu ode dne, kdy byl tento úkon učiněn.

(4) Lhůta pro stanovení daně neběží po dobu

a) řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví a před Ústavním soudem,
b) řízení o otázce, o níž je příslušný rozhodnout soud a která je nezbytná pro správné stanovení daně,
c) trestního stíhání pro daňový trestný čin související s touto daní,
~~c)~~**d)** od zmeškání odvolací lhůty proti rozhodnutí o stanovení daně až do oznámení rozhodnutí o jejím navrácení v předešlý stav,
~~d)~~**e)** od marného uplynutí úložní doby až do dne doručení rozhodnutí, kterým je prohlášena neúčinnost doručení rozhodnutí vydaného v nalézacím řízení, nebo
~~e)~~**f)** ode dne odeslání žádosti o mezinárodní spolupráci při správě daní až do dne obdržení odpovědi na tuto žádost nebo do dne odeslání oznámení o ukončení mezinárodní spolupráce při správě daní v dané věci.

(5) Lhůta pro stanovení daně končí nejpozději uplynutím 10 let od jejího počátku podle odstavce 1.

(6) V důsledku jednání, které bylo předmětem pravomocného rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu, lze daň stanovit do konce druhého roku následujícího po roce, v němž nabylo rozhodnutí soudu právní moci, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

(7) Pokud daňový subjekt podá řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení a současně tvrzenou daň včetně jejího příslušenství uhradí, je-li toho třeba pro zánik trestnosti daňového trestného činu z důvodu účinné lítosti, lze daň stanovit bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

***

§ 157

(1) Po dobu povoleného posečkání nevzniká daňovému subjektu povinnost uhradit úrok z prodlení.

(2) Za dobu posečkání vzniká daňovému subjektu povinnost uhradit úrok z posečkané částky, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 7 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

(3) O předpisu úroku z posečkané částky za dobu posečkání vydá správce daně platební výměr bezodkladně po skončení posečkání. Úrok z posečkané částky se nepředepíše, nepřesahuje-li 100 Kč.

(4) Úrok z posečkané částky je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(5) Není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti dnem jejího nedodržení; správce daně o tom vydá rozhodnutí. Rozhodnutí o posečkání pozbývá účinnosti rovněž zahájením likvidace nebo dnem účinnosti rozhodnutí o úpadku.

(6) Při posečkání příslušenství daně nebo peněžitého plnění placeného v rámci dělené

správy se úrok z posečkané částky neuplatní.

~~(7) Správce daně může upustit od předepsání úroku z posečkání, pokud by ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládaly tvrdost uplatněného úroku.~~

***

§ 185

Společná ustanovení pro daňovou exekuci

(1) Týká-li se daňová exekuce majetku patřícího do společného jmění manželů nebo majetku manžela dlužníka, má manžel dlužníka ohledně tohoto majetku stejné postavení jako dlužník; v pochybnostech se má za to, že majetek ~~patří do společného jmění manželů nebo majetku manžela dlužníka~~ **patří do společného jmění manželů**.

(2) Převyšují-li peněžní prostředky získané daňovou exekucí částku vymáhaných nedoplatků, vznikne dlužníkovi vratitelný přeplatek, který správce daně vrátí i bez žádosti do 15 dnů.

(3) Dojde-li v průběhu daňové exekuce prodejem movitých věcí nebo prodejem nemovitých věcí ke změně místní příslušnosti, daňovou exekuci dokončí správce daně, který ji nařídil.

(4) Daňovou exekucí lze postihnout rovněž majetkové právo, movitou věc nebo nemovitou věc dlužníka, které mají přejít na svěřenského nástupce jako následného dědice a se kterými dlužník nemůže volně nakládat.

(5) Stanoví-li tento zákon dlužníkovi povinnost oznámit správci daně údaje, nevztahuje se tato povinnost na údaje, které je správce daně schopen prostřednictvím dálkového a nepřetržitého přístupu zjistit z veřejného registru; to neplatí pro prohlášení o majetku.

***

§ 194a

(1) Správce daně provádí dražbu elektronicky, pokud je k tomu technicky vybaven**; to nebrání správci daně, aby v odůvodněných případech provedl dražbu jinak než elektronicky**.

(2) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) skutečnost, že je technicky vybaven pro provádění elektronické dražby,
b) podmínky a postup pro provádění elektronické dražby.

(3) Pro elektronickou dražbu se přiměřeně použijí ustanovení o dražbě.

***

§ 206

(1) Daňový exekutor sepíše především věci, které dlužník může nejspíše postrádat a které se nejsnáze prodají.

(2) Věci, které se rychle kazí, budou sepsány, jen není-li dostatek jiných věcí a lze-li zajistit jejich rychlý prodej ~~na místě, kde se nacházejí~~.

(3) Sepsány nemohou být věci movité, které tvoří příslušenství nemovité věci.

(4) Věci zvláštní povahy, jako jsou vkladní knížky, vkladní listy, listinné cenné papíry,

listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění vlastnického práva k věci, ceniny, peníze, platební karty a další platební prostředky, drahé kovy, polodrahokamy a drahokamy podléhající exekuci, daňový exekutor sepíše a současně odebere.

(5) Sepsány mohou být i věci dlužníka, které má v držení jiná osoba. Tato osoba je povinna odevzdat tyto věci daňovému exekutorovi.

(6) Daňový exekutor soupis doplní o další věci, jestliže výtěžek prodeje sepsaných věcí nestačí k úhradě vymáhaných nedoplatků.

§ 207

(1) Daňový exekutor odebere sepsané věci, zejména je-li obava, že sepsané věci budou poškozeny, zničeny, pozměněny, ukryty nebo odcizeny, a postará se o jejich vhodné zajištění. Tento úkon může provést i dodatečně.

(2) Daňový exekutor může, souhlasí-li s tím dlužník, uložit sepsané věci do dlužníkem vyhrazené místnosti, kterou uzamkne a opatří úřední uzávěrou.

(3) Sepsané věci může daňový exekutor také ponechat na místě, kde byly sepsány. V tomto případě sepsané věci viditelně označí. Z označení musí být patrno, kterým správcem daně a kdy byly věci sepsány.

(4) Úkony potřebné k odebrání a zajištění sepsané věci dlužníka, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.

***

§ 214

(1) Věci, které se rychle kazí, správce daně prodá mimo dražbu**, a to i** před právní mocí exekučního příkazu libovolnému zájemci, nejméně za polovinu zjištěné ceny. ~~Tento způsob prodeje se provede zajištěním sepsaných věcí bez odebrání.~~

(2) Pokud je zde více zájemců, prodá správce daně věci tomu, kdo učiní nejvyšší nabídku a uhradí ji na místě při převzetí věcí.

(3) Dojde-li k prodeji sepsaných věcí způsobem podle odstavce 1, správce daně tento prodej zaprotokoluje a stejnopis protokolu předá nabyvateli. 7

***

§ 239a

Přechod daňové povinnosti u fyzických osob

(1) Pro účely správy daní se na právní skutečnosti hledí tak, jako by zůstavitel žil do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

(2) Daňovou povinností zůstavitele se pro účely správy daní rozumí daňová povinnost vzniklá zůstaviteli do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

(3) Daňová povinnost zůstavitele přechází na jeho dědice rozhodnutím soudu o dědictví; dědic tak získává postavení daňového subjektu namísto zůstavitele.

(4) Pokud je dědiců více, přechází na ně společná daňová povinnost. Daňové dluhy z ní vzešlé hradí dědicové společně a nerozdílně v rozsahu podle občanského zákoníku. Společnou daňovou povinnost spravuje správce daně, který byl příslušný ke správě daňové povinnosti zůstavitele v den předcházející dni skončení řízení o pozůstalosti.

~~(4)~~**(5)** Pro daňovou pohledávku, která vzniká v důsledku daňové povinnosti zůstavitele, neběží lhůta pro placení daně ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti.

***

~~**Pořádková pokuta**~~

§ 247

Pořádková pokuta

(1) Pořádkovou pokutu do 50 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo při jednání vedeném správcem daně závažně ztěžuje správu daní tím, že

a) navzdory předchozímu napomenutí ruší pořádek,
b) neuposlechne pokynu úřední osoby, nebo
c) navzdory předchozímu napomenutí se chová urážlivě k úřední osobě nebo osobě zúčastněné na správě daní.

(2) Pořádkovou pokutu do ~~50 000~~ **500 000** Kč může správce daně uložit tomu, kdo závažně ztěžuje nebo maří správu daní tím, že bez dostatečné omluvy nevyhoví ve stanovené lhůtě výzvě ke splnění procesní povinnosti nepeněžité povahy, která mu byla stanovena zákonem nebo správcem daně, nestanoví-li zákon jiný důsledek.

(3) Rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty podle odstavce 1 lze vydat pouze při jednání vedeném správcem daně, při kterém vznikly důvody k jejímu uložení.

(4) Pořádkovou pokutu lze uložit nejpozději do 1 roku ode dne, ve kterém došlo k jednání podle odstavce 2.

(5) Pořádkovou pokutu lze ukládat i opakovaně, nevedlo-li dosavadní uložení pokuty k nápravě a protiprávní stav trvá.

§ 247a

Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy

(1) Pokutu do 500 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo

a) nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně, nebo
b) nesplní záznamní nebo jinou evidenční povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně.

(2) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu ve výši 2000 Kč, pokud učinil podání podle § 72 odst. 1 jinak než elektronicky, ačkoli byl povinen jej učinit elektronicky.

(3) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 2 rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

(4) Správce daně kromě pokuty podle odstavce 2 uloží pokutu do 50 000 Kč, pokud daňový subjekt nesplněním povinnosti učinit podání elektronicky závažně ztěžuje správu daní.

(5) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let

ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

***

§ 248

Společná ustanovení pro řízení o pokutě

(1) Při stanovení výše pořádkové pokuty **nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy** dbá správce daně, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní.

~~(2) Pořádkovou pokutu lze ukládat i opakovaně, nevedlo-li dosavadní uložení pokuty k nápravě a protiprávní stav trvá.~~

~~(3)~~**(2)** ~~Včas podané odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty má odkladný účinek. Pokuta je splatná do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.~~

(2) Pořádková pokuta a pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je splatná do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení.

~~(4)~~**(3)** Správce daně, který pořádkovou pokutu ~~uložil~~ **nebo pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy uložil, nebo rozhodl o povinnosti ji platit**, spravuje i její placení a pokuta je příjmem veřejného rozpočtu, ze kterého je hrazena jeho činnost.

§ 249

Zjednodušené řízení o uložení pokuty

~~(1) Pokud pokuta nepřesahuje 5 000 Kč a pokud ten, komu je pořádková pokuta ukládána podle § 247 odst. 1, důvody a výši ukládané pokuty uzná a současně pokutu uhradí na místě, správce daně uvede její výši a důvody do protokolu pořizovaného o jednání, při němž nastaly důvody pro uložení pořádkové pokuty. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.~~

(1) Pokud pořádková pokuta nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy nepřesahuje 5 000 Kč a pokud ten, komu je pokuta ukládána, důvody a výši ukládané pokuty uzná a současně pokutu uhradí na místě, správce daně uvede její výši a důvody do protokolu pořizovaného o jednání, při němž nastaly důvody pro uložení pořádkové pokuty nebo byly zjištěny důvody pro uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

(2) Pořádková pokuta **nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy** uložená podle odstavce 1 je splatná zaprotokolováním rozhodnutí. Stvrzenka o úhradě pokuty obsahuje odkaz na číslo jednací protokolu. Osoba, které byla takto uložena pokuta, obdrží stejnopis protokolu i bez vyžádání.

(3) Stvrzenky o úhradě pořádkové pokuty **nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy** vydává Ministerstvo financí.

***

Úrok z prodlení

§ 252

(1) Daňový subjekt je v prodlení, neuhradí-li splatnou daň nejpozději v den její

splatnosti.

(2) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení za každý den prodlení, počínaje pátým pracovním dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně. Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. ~~Úrok z prodlení se uplatní nejdéle za 5 let prodlení.~~ Pokud je pro daň stanoven náhradní den splatnosti, běží úrok z prodlení počínaje pátým pracovním dnem následujícím po původním dni její splatnosti.

(3) Úrok z prodlení je splatný dnem, ve kterém jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik, a na osobním daňovém účtu se předepisuje nejpozději do desátého dne po skončení měsíce následujícího po měsíci, ve kterém uplynul den jeho splatnosti. Před tímto dnem se předepíše na osobním daňovém účtu zejména v případě, že je nedoplatek, ze kterého vzniká úrok z prodlení, vymáhán, nebo pokud byl tento úrok uhrazen, nebo pro zjištění vratitelnosti přeplatku.

(4) Úrok z prodlení u záloh se uplatní do dne splatnosti zálohované daně.

(5) Je-li nejasná platba po vyjasnění zaevidována na osobní daňový účet s účinností ke dni, kdy byla vykonána, správce daně ke dni zaevidování tyto účinky na úrok z prodlení na osobním daňovém účtu, kde je tato platba evidována, vypořádá.

(6) Správce daně může daňový subjekt vyrozumět o předpisu úroku z prodlení platebním výměrem kdykoliv, vyžaduje-li to stav osobního daňového účtu daňového subjektu.

***

§ 254

Úrok z neoprávněného jednání správce daně

(1) Dojde-li ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně z důvodu nezákonnosti nebo z důvodu nesprávného úředního postupu správce daně, náleží daňovému subjektu úrok z částky, která byla daňovým subjektem uhrazena na základě tohoto rozhodnutí nebo v souvislosti s tímto rozhodnutím, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, a to ode dne následujícího po dni splatnosti nesprávně stanovené daně, nebo došlo-li k úhradě nesprávně stanovené daně později, ode dne její úhrady.

(2) V případě, že bylo na daňovém subjektu vymáháno neoprávněně, náleží mu za neoprávněně vedeného exekučního řízení úrok podle odstavce 1 ve dvojnásobné výši; nárok na tento úrok nevzniká, pokud je neoprávněnost exekuce způsobena pozdějším vyslovením neúčinnosti doručení rozhodnutí nebo navrácením lhůty v předešlý stav.

(3) Úrok přiznaný podle tohoto ustanovení správce daně předepíše na osobní daňový účet do 15 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o stanovení daně zrušeno, změněno nebo prohlášeno za nicotné, anebo ode dne prohlášení neoprávněného vymáhání.

(4) Vznikne-li v důsledku zrušení, změny nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně, jakož i v důsledku neoprávněného vymáhání, vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti ve lhůtě podle odstavce 3.

(5) Proti postupu správce daně podle odstavců 1 až 4 je daňový subjekt oprávněn uplatnit námitku podle § 159; proti rozhodnutí o této námitce se lze odvolat.

(6) Úrok přiznaný podle tohoto ustanovení se započítává na přiznanou náhradu škody **nebo přiznané zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu** způsobenou daňovému subjektu nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem správce daně.

***

~~**Prominutí daně**~~

§ 259

Řízení o prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Pokud zákon stanoví orgánu veřejné moci pravomoc zcela nebo částečně prominout daň nebo příslušenství daně, lze tak učinit na základě žádosti daňového subjektu nebo z moci úřední.

(2) K prominutí daně i příslušenství daně může dojít od vzniku daňové povinnosti až do doby uplynutí lhůty pro placení daně, a to i poté, kdy došlo k její úhradě.

(3) Byla-li žádost o prominutí daně nebo příslušenství daně zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 60 dnech ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí. V této nové žádosti je daňový subjekt povinen uvést jiné důvody než ty, které již obsahovala žádost původní, jinak bude nová žádost odložena. O odložení musí být žadatel vyrozuměn.

(4) Proti rozhodnutí ve věci prominutí daně nebo příslušenství daně nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 259a

Prominutí penále

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí části penále, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

(2) Správce daně na základě posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední může prominout až 75 % penále. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Žádost o prominutí penále lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci dodatečného platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále.

(4) Lhůta pro podání žádosti podle odstavce 3 neběží po dobu

a) řízení o povolení posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla,
b) povoleného posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

§ 259b

Prominutí úroku z prodlení a úroku z posečkané částky

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí úroku

z prodlení nebo úroku z posečkané částky, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl.

(2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout úrok z prodlení nebo úrok z posečkané částky, pokud k prodlení s úhradou daně došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Při posouzení rozsahu, ve kterém bude úrok prominut, správce daně zohlední skutečnost, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku.

§ 259c

Společná ustanovení o prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Při posouzení žádosti o prominutí daně nebo příslušenství daně, správce daně zohlední četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem.

(2) Prominutí daně nebo příslušenství daně není možné, pokud daňový subjekt nebo osoba, která je členem jeho statutárního orgánu, v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy.

(3) Pokud právnická osoba závažným způsobem poruší daňové nebo účetní právní předpisy, hledí se pro účely posouzení splnění podmínky podle odstavce 2 na osobu, která byla v době tohoto porušení v této právnické osobě členem statutárního orgánu, jako by je také porušila.

§ 260

Hromadné prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Ministr financí může z moci úřední, pokud jde o daně, které spravují jím řízené správní orgány, zcela nebo částečně prominout daň nebo příslušenství daně

a) z důvodu nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování daňových zákonů, nebo
b) při mimořádných, zejména živelných událostech.

(2) Rozhodnutím podle odstavce 1 se promíjí daň nebo příslušenství všem daňovým subjektům, jichž se důvod prominutí týká.

(3) Rozhodnutí se oznamuje zveřejněním ve Finančním zpravodaji.

---

3) Například § 7 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. 2

Čl. VII zákona č. ….. Sb.

Přechodná ustanovení

1. **Řízení nebo jiné postupy při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

2. **Došlo-li k nesplnění povinnosti nepeněžité povahy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při ukládání pokuty podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**
3. **Žádat o prominutí penále lze pouze v případě penále vzniklého ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**
4. **Žádat o prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky lze pouze v případě úroku vzniklého ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**
5. **Od předepsání úroku z posečkané částky vzniklého přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona lze upustit podle dosavadních právních předpisů.**

K ČÁSTI PÁTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

***

§ 13a

~~**Zvláštní postupy a způsoby vykazování údajů při tvrzení daně a pojistného**~~

~~(1) K utajení a zajištění bezpečnosti zpravodajských služeb České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů České republiky a Armády České republiky a jejich činnosti či bezpečnosti jejich příslušníků mohou vybrané subjekty podle § 11 odst. 2 písm. j) až l) a orgány finanční správy používat zvláštní postupy a způsoby vykazování údajů při tvrzení~~

~~a) daně z příjmů,~~
~~b) odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění,~~
~~c) pojistného na veřejné zdravotní pojištění a~~
~~d) pojistného na sociální zabezpečení.~~

~~(2) Zvláštní postupy a způsoby vykazování údajů podle odstavce 1 stanoví vláda.~~

Zvláštní postupy k utajení a zajištění bezpečnosti

(1) Pro účely utajení činnosti zpravodajských služeb České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů a Armády České republiky a zajištění bezpečnosti jejich příslušníků lze použít zvláštní postupy k utajení a zajištění bezpečnosti při správě daní a registraci smlouvy o důchodovém spoření.

(2) Zvláštní postupy podle odstavce 1 mohou použít

a) příslušníci
   1. zpravodajské služby České republiky,
   2. Policie České republiky,
   3. Generální inspekce bezpečnostních sborů a
   4. Hasičského záchranného sboru České republiky,
b) vojáci z povolání a vojáci, kteří jsou po dobu činné služby hmotně zabezpečeni jako

vojáci z povolání,

c) zpravodajské služby České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Armáda České republiky, Hasičský záchranný sbor České republiky a

d) orgány finanční správy.

(3) Zvláštní postupy podle odstavce 1 stanoví vláda.

Čl. IX zákona č. ….. Sb.

Přechodné ustanovení

Pokud byly zvláštní postupy k utajení a zajištění bezpečnosti zpravodajských služeb České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů a Armády České republiky a zajištění bezpečnosti jejich příslušníků při správě daní a registraci smlouvy o důchodovém spoření stanoveny vládou přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze je použít nejdříve ode dne, který stanoví po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vláda.

K ČÁSTI ŠESTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

***

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) celostátním hrubým výnosem daně peněžní prostředky vybrané v průběhu rozpočtového roku[1)] správcem daně, snížené o vrácené prostředky; do celostátního hrubého výnosu daně se nezahrnují částky vybrané na pokutách a částky použité na úhradu nákladů daňového řízení,[2)]

b) výnosem část hrubého výnosu daně podle písmene a) zaevidovaná na splatnou ~~daňovou povinnost,~~[3)] **daň,**

c) příjemcem obec, kraj, Státní fond dopravní infrastruktury,[4)]

d) částkou určenou k převodu rozdíl mezi daňovým příjmem příjemce a částí daňového příjmu převedenou příjemci celkově od počátku rozpočtového roku.

[1)] § 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

[2)] § 59 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

~~[3)] § 96a odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

[4)] Zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

K ČÁSTI SEDMÉ NÁVRHU ZÁKONA

***

§ 5

Vyměřovací základ

(1) Vyměřovacím základem zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění je úhrn příjmů, s výjimkou náhrad výdajů poskytovaných procentem z platové základny představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudců[74)], které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů[3)] a nejsou od této daně osvobozeny a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském pojištění nebo účast jen na důchodovém pojištění. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci nebo předáno v jeho prospěch, popřípadě připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance.

~~(2) Do vyměřovacího základu zaměstnance se z příjmů uvedených v odstavci 1 nezahrnují tyto příjmy:~~

~~a) náhrada škody podle zákoníku práce,~~

~~b) odstupné a další odstupné, odchodné a odbytné poskytovaná na základě zvláštních právních předpisů4) a odměna při skončení funkčního období náležející podle zvláštních právních předpisů4a),~~

~~c) věrnostní přídavek horníků5),~~

~~d) odměny vyplácené podle zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích6), pokud vytvoření a uplatnění vynálezu nebo zlepšovacího návrhu nemělo souvislost s výkonem zaměstnání,~~

~~e) jednorázová sociální výpomoc poskytnutá zaměstnanci k překlenutí jeho mimořádně obtížných poměrů vzniklých v důsledku živelní pohromy, požáru, ekologické nebo průmyslové havárie nebo jiné mimořádně závažné události,~~

~~f) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání,~~

~~g) pojistné zaplacené zaměstnavatelem za zaměstnance podle § 8 odst. 2.~~

(2) Do vyměřovacího základu zaměstnance se z příjmů uvedených v odstavci 1 nezahrnují tyto příjmy:

a) náhrada škody podle zákoníku práce a právních předpisů upravujících služební poměry,

b) odstupné a další odstupné, odchodné a odbytné poskytovaná na základě zvláštních právních předpisů a odměna při skončení funkčního období náležející podle zvláštních právních předpisů,

c) věrnostní přídavek horník[5)],

d) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání,

e) jednorázová sociální výpomoc poskytnutá zaměstnanci k překlenutí jeho mimořádně obtížných poměrů vzniklých v důsledku živelní pohromy, požáru, ekologické nebo průmyslové havárie nebo jiné mimořádně závažné události.“.

(3) Mzdové nároky zaměstnanců vyplacené Úřadem práce České republiky - krajskou pobočkou, popřípadě pobočkou pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů se považují za příjmy zúčtované zaměstnavatelem zaměstnanci, a to v rozsahu, ve kterém je zaměstnavatel zaměstnancům nezúčtoval.

(4) Ustanovení odstavce 2 platí přiměřeně i pro vyměřovacího základu pracovníka v pracovním poměru uzavřeném podle cizích právních předpisů. Je-li zaměstnanec považován podle zákona o nemocenském pojištění za smluvního zaměstnance[10c)], je vyměřovacím základem příjem zúčtovaný mu smluvním zaměstnavatelem (§ 23b odst. 2); je-li smluvnímu zaměstnanci vyplácen příjem prostřednictvím jeho zaměstnavatele, jehož sídlo je na území státu, s nímž Česká republika neuzavřela mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení, považuje se za vyměřovací

základ smluvního zaměstnance jeho příjem uhrazený smluvním zaměstnavatelem zahraničnímu zaměstnavateli, který se v případě, že v úhradách smluvního zaměstnavatele zahraničnímu zaměstnavateli je obsažena i částka za zprostředkování práce smluvního zaměstnance, snižuje nejvýše o 40 %.

(5) Je-li zaměstnanci vyplácen příjem v cizí měně, přepočte se na českou měnu kurzem devizového trhu stanoveným Českou národní bankou, který platí k poslednímu dni kalendářního měsíce, za který se pojistné odvádí. Pro přepočet měn, u nichž Česká národní banka nevyhlašuje tento kurz, se použije kurz této měny obvykle používaný bankami v České republice ke dni uvedenému ve větě první; tyto banky jsou povinny na žádost zaměstnavatele a okresní správy sociálního zabezpečení tento kurz sdělit. Kurz, který zaměstnavatel použil podle věty první a druhé, je povinen vést ve svých záznamech pro stanovení a odvod pojistného.

***

§7

Sazby pojistného

(1) Sazby pojistného činí

a) u zaměstnavatele
   1. ~~1.~~ 25 % z vyměřovacího základu, z toho 2,3 % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti,
   2. ~~2. 26 % z vyměřovacího základu, z toho 3,3 % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, jde-li o zaměstnavatele s průměrným měsíčním počtem zaměstnanců nižším než 26 zaměstnanců, pokud si tuto sazbu sám pro kalendářní rok stanoví podle odstavce 2,~~

b) u zaměstnance
   1. 6,5 % z vyměřovacího základu, jde-li o zaměstnance, který není v rozhodném období účasten důchodového spoření,
   2. 3,5 % z vyměřovacího základu, jde-li o zaměstnance, který je v rozhodném období účasten důchodového spoření,

c) u osoby samostatně výdělečně činné
   1. 29,2 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 1 a 2, z toho 28 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou účastnou důchodového pojištění, která není po celé rozhodné období účastna důchodového spoření,
   2. 26,2 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 1 a 2, z toho 25 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou účastnou důchodového pojištění, která je aspoň po část rozhodného období účastna důchodového spoření,
   3. 2,3 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 3, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou účastnou nemocenského pojištění,

d) u osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění
   1. 28 % z vyměřovacího základu, jde-li o osobu dobrovolně účastnou důchodového pojištění, která není v rozhodném období účastna důchodového spoření,
   2. 30 % z vyměřovacího základu, jde-li o osobu dobrovolně účastnou důchodového pojištění, která je v rozhodném období účastna důchodového spoření,

e) u zahraničního zaměstnance 2,3 % z vyměřovacího základu.

~~(2) Sazba pojistného na nemocenské pojištění podle odstavce 1 písm. a) bodu 2 platí vždy pro jednotlivý kalendářní rok pro zaměstnavatele na základě jeho písemného oznámení. Zaměstnavatel může oznámit placení pojistného v kalendářním roce ve výši sazby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodě 2 příslušné okresní správě sociálního zabezpečení nejpozději do 20. ledna kalendářního roku, pro který si tuto sazbu stanovil; k oznámení učiněnému po tomto dni se nepřihlíží.~~

~~(3) Průměrný měsíční počet zaměstnanců pro účely stanovení sazby pojistného na nemocenské pojištění podle odstavce 1 písm. a) bodu 2 pro kalendářní rok se zjišťuje podle počtu zaměstnanců v předchozím kalendářním roce; průměrný měsíční počet zaměstnanců se stanoví tak, že součet počtu zaměstnanců účastných nemocenského pojištění zjištěný k prvnímu dni měsíců října, listopadu a~~

~~prosince se dělí třemi a výsledek se zaokrouhlí na celé číslo dolů. Za zaměstnavatele uvedeného v odstavci 1 písm. a) bodě 2 se považuje též právnická nebo fyzická osoba, která se stala zaměstnavatelem v průběhu kalendářního roku a oznámila placení pojistného na nemocenské pojištění v tomto kalendářním roce ve výši sazby uvedené v tomto ustanovení, a to od kalendářního měsíce, ve kterém oznámila placení pojistného v této sazbě, do konce kalendářního roku; pokud se právnická nebo fyzická osoba stala zaměstnavatelem v období od 1. října do 31. prosince, může oznámit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení placení pojistného ve výši sazby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodě 2 ve lhůtě uvedené v odstavci 2 větě druhé též pro následující kalendářní rok. Počet zaměstnanců se v případech uvedených ve větě druhé zjišťuje ke dni podání oznámení podle odstavce 2.~~

~~(4)~~**(2)** Pro stanovení pojistného na důchodové pojištění, které platí osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění za období předcházející kalendářnímu roku, ve kterém toto pojistné platí, se použije sazba pojistného platná k 1. lednu kalendářního roku, ve kterém se pojistné na důchodové pojištění platí.

~~(5)~~**(3)** Pojistné se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

***

§ 9

(1) Zaměstnavatel odvádí pojistné za jednotlivé kalendářní měsíce. Pojistné za kalendářní měsíc je splatné od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce. Pojistné se odvádí na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.

~~(2) Zaměstnavatel, který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 2, odečte z částky pojistného polovinu částky, kterou v kalendářním měsíci, za který pojistné platí, zúčtoval zaměstnancům na náhradě mzdy, platu nebo odměny nebo na snížené odměně za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény (dále jen „náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti“), a rozdíl odvede na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Polovina uvedená ve větě první se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru. Do částky zúčtované zaměstnancům na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti se nezahrnuje ta část náhrady mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, která byla dohodnuta nebo stanovena nad výši, na kterou zaměstnanci vznikl nárok podle zvláštního právního předpisu6~~[66]~~, a ta náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, která nebyla zaměstnanci vyplacena z důvodů na straně zaměstnavatele; náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, která nebyla zaměstnanci vyplacena z důvodů na straně zaměstnavatele, se odečte z částky pojistného za kalendářní měsíc, v němž byla zaměstnanci vyplacena.~~

~~(3)~~**(2)** Zaměstnavatel~~, který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 1,~~ je povinen ve lhůtě stanovené v odstavci 1 předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení na předepsaném tiskopisu přehled o výši vyměřovacího základu stanoveného podle § 5a a o výši pojistného, které je povinen odvádět, s uvedením čísla účtu, z něhož byla platba pojistného provedena.

~~(4)Zaměstnavatel, který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 2, je povinen ve lhůtě stanovené v odstavci 1 předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení na předepsaném tiskopisu přehled o výši vyměřovacího základu stanoveného podle § 5a, o výši pojistného, které je povinen odvádět, o výši částky, kterou zúčtoval v kalendářním měsíci zaměstnancům na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, a o výši rozdílu mezi pojistným a polovinou těchto zúčtovaných náhrad mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti s uvedením čísla účtu, z něhož byla platba pojistného provedena.~~

~~(5)Je-li částka, kterou v kalendářním měsíci zaměstnavatel odečítá z částky pojistného~~

~~podle odstavce 2, vyšší než pojistné za tento kalendářní měsíc, požádá zaměstnavatel příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení o úhradu rozdílu; za žádost o úhradu tohoto rozdílu se přitom považuje podání tiskopisu podle odstavce 4. Okresní správa sociálního zabezpečení je povinna uhradit rozdíl do 14 dnů ode dne obdržení žádosti, pokud nemá zaměstnavatel vůči ní splatný závazek; je-li takový závazek, použije se požadovaná částka nejdříve k jeho úhradě.~~

~~(6) Byla-li z částky pojistného odečtena náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti ve vyšší částce, než měla být odečtena, považuje se částka, o kterou bylo pojistné takto zkráceno, za dluh na pojistném. Byla-li z částky pojistného odečtena náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti v nižší částce, než měla být odečtena, považuje se zbývající částka, která měla být odečtena z pojistného, za přeplatek na pojistném.~~

§ 9a

Zaměstnavatel je v případě, že aspoň jeden jeho zaměstnanec je účasten důchodového spoření, povinen na tiskopisu podle § 9 ~~odst. 3 nebo 4~~ **odst. 2** uvádět též úhrn vyměřovacích základů zaměstnanců, kteří jsou účastni důchodového spoření.

***

§ 11

Zaměstnavatel, u něhož jsou odsouzený nebo osoba ve výkonu zabezpečovací detence zařazeni k výkonu práce, je povinen odvádět za každý kalendářní měsíc příslušné věznici nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence spolu se mzdou za práci odsouzeného nebo odměnou za práci osoby ve výkonu zabezpečovací detence i pojistné, které jsou povinni platit [§ 7 odst. 1 písm. a)]. Věznice a ústav pro výkon zabezpečovací detence odečtou úhrn dávek nemocenského pojištění vyplacených odsouzeným nebo osobám ve výkonu zabezpečovací detence od pojistného, které jsou povinni za odsouzené nebo osoby ve výkonu zabezpečovací detence odvádět (§ 8 odst. 1), a ve lhůtě uvedené v § 9 odst. 1 odvedou částku pojistného na účet příslušného služebního orgánu Vězeňské služby České republiky. Ustanovení § 9 ~~odst. 3 až 5~~ **odst. 2** platí pro věznici a ústav pro výkon zabezpečovací detence ve vztahu k příslušnému služebnímu orgánu Vězeňské služby České republiky přiměřeně. Ustanovení vět první až třetí platí přiměřeně v případě výkonu zaměstnání zakládajícího účast na nemocenském pojištění osobami ve vazbě.

***

§ 16

(1) Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění platí pojistné na důchodové pojištění za jednotlivé celé kalendářní měsíce, ve kterých je aspoň po část kalendářního měsíce účastna důchodového pojištění podle § 6 zákona o důchodovém pojištění.

(2) Pojistné na důchodové pojištění za doby uvedené

a) v § 6 odst. 1 písm. c) až e) zákona o důchodovém pojištění nelze zaplatit po uplynutí dvou kalendářních roků následujících po kalendářním roce, do něhož spadá kalendářní měsíc, za který se toto pojistné platí,
b) v § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění nelze zaplatit po uplynutí jednoho roku od posledního dne kalendářního měsíce, za který se toto pojistné platí.

(3) Je-li pojistné na důchodové pojištění zaplaceno po uplynutí lhůt uvedených v odstavci 2 nebo je-li toto pojistné zaplaceno osobou uvedenou v § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění za dobu delší než ~~deset let~~ **15 let** anebo je-li toto pojistné zaplaceno za dobu po vzniku nároku na starobní důchod, považuje se za přeplatek na pojistném.

(4) Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění, která je účastna důchodového spoření, je povinna při podání přihlášky k dobrovolné účasti na důchodovém pojištění uvést, že je účastna důchodového spoření.

(5) Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění, která je účastna důchodového spoření a při podání přihlášky k dobrovolné účasti na důchodovém pojištění neuvedla, že je účastníkem důchodového spoření, nebo podle § 52 odst. 3 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení nesdělila, že se po podání této přihlášky stala účastníkem důchodového spoření, a platila pojistné na důchodové pojištění v procentní sazbě uvedené v § 7 odst. 1 písm. d) bodě 1, může doplatit dlužné pojistné do 6 kalendářních měsíců po kalendářním měsíci, v němž se dověděla o tomto dluhu na pojistném.

(6) Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění odvádí pojistné na důchodové pojištění na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Při platbě pojistného na důchodové pojištění je osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění povinna označit kalendářní měsíce, za které toto pojistné platí.

(7) Okresní správa sociálního zabezpečení neprodleně převede část pojistného na důchodové pojištění zaplacené osobou dobrovolně účastnou důchodového pojištění, která je účastna důchodového spoření, ve výši 5 % z vyměřovacího základu na účet vedený u Specializovaného finančního úřadu, který ji převede obdobně jako výnos pojistného na důchodové spoření na účet pro příjem plateb pojistného, převádění prostředků účastníka a provádění úhrad podle právního předpisu upravujícího důchodové spoření. Část pojistného podle věty první se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

***

§ 22

Pokuty

(1) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 5 odst. 5 větě třetí, § 9 ~~odst. 3 a 4~~ **odst. 2**, § 10 větě první, § 11 větě první a třetí, § 15a odst. 3, § 20a odst. 1 části věty druhé za středníkem a větě třetí, § 22c a § 24 větě druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení[21)] uložit zaměstnavateli pokutu až do výše

a) 20 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění či porušení povinnosti,
b) 100 000 Kč při opětovném nesplnění nebo porušení povinnosti, za jejíž nesplnění nebo porušení byla již pokuta podle písmene a) uložena.

(2) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 15, § 20a odst. 1 části věty druhé za středníkem, § 22c a § 24 větě druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení [22)] uložit osobě samostatně výdělečně činné pokutu až do výše

a) 20 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění či porušení povinnosti,
b) 100 000 Kč při opětovném nesplnění nebo porušení povinnosti, za jejíž nesplnění nebo porušení byla již pokuta podle písmene a) uložena.

(3) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy se příslušná okresní správa sociálního zabezpečení dozvěděla o nesplnění nebo porušení povinnosti, nejpozději však do pěti let ode

dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo.

(4) Pokud jde o způsob placení a vymáhání pokuty, postupuje se stejně jako u pojistného.

***

§ 22b

Pravděpodobná výše pojistného

(1) Jestliže zaměstnavatel nesplnil povinnost podat přehled podle § 9 ~~odst. 3 a 4~~ **odst. 2**, nebo jestliže osoba samostatně výdělečně činná nesplnila povinnost podat přehled podle § 15 odst. 1 a 2 a tato povinnost nebyla splněna ani ve lhůtě určené příslušnou správou sociálního zabezpečení v písemné výzvě, může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení stanovit rozhodnutím pravděpodobnou výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen "pravděpodobná výše pojistného"), pokud byl plátce pojistného v této výzvě na tento následek upozorněn.

(2) Při stanovení pravděpodobné výše pojistného vychází příslušná okresní správa sociálního zabezpečení z údajů a pomůcek, které má k dispozici nebo které si sama opatří. Údaje o počtu zaměstnanců si může okresní správa sociálního zabezpečení vyžádat od krajské pobočky Úřadu práce, která je povinna tyto údaje jí sdělit, pokud je má k dispozici. Nelze-li pro nedostatek podkladů stanovit pravděpodobnou výši příjmů zaměstnance anebo osoby samostatně výdělečně činné, má se pro účely stanovení pravděpodobné výše pojistného za to, že jejich měsíčním příjmem je částka 1,5násobku průměrné mzdy určované pro kalendářní rok, ve kterém okresní správa sociálního zabezpečení stanoví pravděpodobnou výši pojistného; u osoby samostatně výdělečně činné se má přitom za to, že tato částka je jejím měsíčním příjmem ze samostatné výdělečné činnosti, který je již snížen o výdaje vynaložené na jeho dosažení, zajištění a udržení. Částka podle věty třetí se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(3) Stanovením pravděpodobné výše pojistného není dotčena povinnost předložit přehled podle § 9 ~~odst. 3 a 4~~ **odst. 2** nebo § 15 odst. 1 a 2 ani možnost uložit pokutu podle § 22. Je-li následně tento přehled předložen, příslušná okresní správa sociálního zabezpečení novým rozhodnutím[22a)] rozhodnutí o pravděpodobné výši pojistného zruší. Okresní správa sociálního zabezpečení novým rozhodnutím[22a)] zruší rozhodnutí o pravděpodobné výši pojistného, pokud osoba samostatně výdělečně činná prokáže, že nevykonávala samostatnou výdělečnou činnost v období, na které byla stanovena pravděpodobná výše pojistného, nebo pokud zaměstnavatel prokáže, že nezaměstnával ani jednoho zaměstnance v období, na které byla stanovena pravděpodobná výše pojistného.

(4) Plátci pojistného jsou povinni platit penále z dlužné částky pravděpodobné výše pojistného, a to ode dne, který bezprostředně následuje po dni splatnosti pojistného (§ 20 odst. 2 věta první), ohledně něhož nebyl podán přehled podle § 9 ~~odst. 3 a 4~~ **odst. 2** nebo § 15 odst. 1 a 2, do dne, ve kterém byl tento přehled předložen, a to včetně tohoto dne. Ustanovení věty první platí přitom i tehdy, je-li penále z pravděpodobné výše pojistného vyšší než penále z pojistného podle přehledu podle § 9 ~~odst. 3 a 4~~ **odst. 2** nebo § 15 odst. 1 a 2; je-li penále z pravděpodobné výše pojistného nižší než penále z pojistného podle tohoto přehledu, je plátce pojistného povinen zaplatit ještě tento rozdíl.

***

Čl. XII zákona č. …. Sb.

Přechodná ustanovení

1. **Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti se za období před 1. lednem 2015 stanoví podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**
2. **Při nesplnění nebo porušení povinností uložených zaměstnavateli zákonem č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**
3. **Řízení ve věcech nesplnění nebo porušení povinností podle bodu 2 zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a pravomocně neskončená před tímto dnem se dokončí podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

[3)] § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
[5)] Zákon č. 62/1983 Sb., o věrnostním přídavku horníků, ve znění zákona č. 189/2006 Sb.
[10c)] § 3 písm. o) zákona č. 187/2006 Sb.
[21)] § 104b odst. 1 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.
[22)] § 104b odst. 2 písm. b) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.
[22a)] § 101 zákona č. 500/2004 Sb.
[74)] Zákon č. 236/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K ČÁSTI OSMÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

***

§ 123e

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, lze podání nebo jiný úkon podle tohoto zákona nebo ve věcech pojistného podle zvláštního zákona[32)] učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou

a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem[68a)],
b) odeslanou prostřednictvím datové schránky, nebo
~~c) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, pokud tuto možnost orgán sociálního zabezpečení zajistil.~~
c) s ověřenou identitou podatele způsobem určeným orgánem sociálního zabezpečení, pokud orgán sociálního zabezpečení tuto možnost zajistil.

(2) Je-li podle tohoto zákona nebo ve věcech pojistného podle zvláštního zákona[32)] pro podání nebo jiný úkon předepsán tiskopis, lze podání nebo jiný úkon učinit pouze

a) v elektronické podobě zasláním na určenou elektronickou adresu podatelny orgánu

sociálního zabezpečení nebo do určené datové schránky orgánu sociálního zabezpečení; podání nebo jiný úkon lze v elektronické podobě učinit pouze ve formě datové zprávy, a to ve formátu, struktuře a tvaru určeném příslušným orgánem sociálního zabezpečení. Nesplňuje-li podání nebo jiný úkon tyto podmínky, nepřihlíží se k němu; orgán sociálního zabezpečení je povinen upozornit toho, kdo učinil podání nebo jiný úkon v elektronické podobě, které nesplňuje tyto podmínky, na tuto skutečnost a na to, že se k tomuto podání nebo jinému úkonu nepřihlíží, nebo

b) písemně na předepsaném tiskopisu nebo na produktu výpočetní techniky, který je co do údajů, formy a formátu shodný s předepsaným tiskopisem, je-li fyzickou nebo právnickou osobou stvrzeno vytvoření tohoto produktu~~,~~**.** ~~pokud se nestanoví jinak v odstavci 5.~~

(3) ~~Ten, kdo činí podání v elektronické podobě podle odstavce 1 nebo podle odstavce 2 písm. a), uvede současně akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který jeho kvalifikovaný certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.~~ **Ten, kdo činí podání v elektronické podobě ve formě datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem, uvede současně akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který jeho kvalifikovaný certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.**

(4) Orgány sociálního zabezpečení jsou povinny zveřejnit na své úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) úřední hodiny, ve kterých je otevřena podatelna orgánu sociálního zabezpečení, kde je možno odevzdat podání, a úřední hodiny pro veřejnost, ve kterých je možno u něj učinit podání ústně do protokolu nebo nahlížet do spisu,

b) elektronickou adresu své podatelny, a elektronickou adresu své podatelny určené k předkládání tiskopisů v elektronické podobě ve formě datové zprávy a identifikátor své datové schránky určené k předkládání tiskopisů v elektronické podobě ve formě datové zprávy,

c) formu technického nosiče pro doručování podání v elektronické podobě,

d) seznam kvalifikovaných certifikátů svých zaměstnanců nebo elektronické adresy, na nichž se kvalifikované certifikáty nacházejí,

e) tiskopisy, které se podle odstavce 2 písm. a) předkládají v elektronické podobě, a podmínky, za nichž se tiskopisy v této podobě předkládají,

~~f) podání a jiné úkony, které lze učinit způsobem uvedeným v odstavci 5 větě druhé,~~

~~g)~~ **f)** podání a jiné úkony, které lze učinit způsobem podle odstavce 1 písm. c).

~~(5) Zaměstnavatelé, osoby samostatně výdělečně činné, ošetřující lékaři a poskytovatelé zdravotních služeb činí podání nebo jiné úkony, pro které je předepsán tiskopis podle tohoto zákona nebo ve věcech pojistného podle zvláštního zákona[32)], pouze způsobem uvedeným v odstavci 2 písm. a). Příslušný orgán sociálního zabezpečení však může určit, která podání nebo jiné úkony, pro které je předepsán tiskopis podle tohoto zákona nebo ve věcech pojistného podle zvláštního zákona[32)], lze učinit též způsobem uvedeným v odstavci 2 písm. b).~~

[32)] Zákon č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[68a)] Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.

K ČÁSTI DEVÁTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Soustavná příprava dítěte na budoucí povolání

§ 21

(1) Za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání se pro účely tohoto zákona považuje

a) studium na středních nebo vyšších odborných školách (dále jen „střední škola“) a vysokých školách v České republice,[21)] s výjimkou dálkového, distančního, večerního a kombinovaného studia, je-li dítě v době takového studia výdělečně činno alespoň v rozsahu uvedeném v § 27 nebo pobírá-li podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci, a studia po dobu výkonu vojenské základní (náhradní) služby, civilní služby nebo za trvání služebního poměru příslušníků ozbrojených sil; za studium na středních ~~nebo vyšších odborných školách (dále jen „střední škola“)~~ a vysokých školách v České republice se považuje též studium na středních ~~nebo vyšších odborných školách (dále jen „střední škola“)~~ a vysokých školách v cizině, pokud podle rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy je postaveno na roveň studia na středních ~~nebo vyšších odborných školách (dále jen „střední škola“)~~ a vysokých školách v České republice,
b) teoretická a praktická příprava pro zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost osob se zdravotním postižením[28)] prováděná podle předpisů o zaměstnanosti,[21a)]
c) studium osob se středním vzděláním s maturitní zkouškou nebo s vyšším odborným vzděláním v konzervatoři, které úspěšně vykonaly první maturitní zkoušku nebo absolutorium v konzervatoři v kalendářním roce, ve kterém zahajují toto studium, v jednoletých kurzech cizích jazyků s denní výukou, uskutečňovaných právnickými a fyzickými osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání, uvedených v seznamu vzdělávacích institucí poskytujících jednoleté kurzy cizích jazyků s denní výukou vedeném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy,
d) studium uskutečňované podle zahraničních středoškolských vzdělávacích programů vzdělávacími institucemi působícími v České republice v případě, že
    1. vzdělávací instituce je právnickou osobou se sídlem, svou ústřední správou nebo hlavním místem své podnikatelské činnosti na území členského státu Evropské unie, nebo byla zřízena nebo založena podle práva členského státu Evropské unie, pokud je v této vzdělávací instituci a v daném vzdělávacím programu Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy povoleno plnění povinné školní docházky podle školského zákona[38)], nebo
    2. se uskutečňuje ve vzdělávacích institucích zřízených na území České republiky při diplomatických misích nebo konzulárních úřadech cizích států,
e) příprava k přijetí za člena řádu nebo obdobného společenství církve nebo náboženské společnosti registrované podle zákona o církvích a náboženských společnostech, která trvá nejméně 1 rok, a to nejvýše po dobu 2 let,
f) vzdělávání v diagnostických třídách diagnostických ústavů[39)].

(2) Středními školami se pro účely tohoto zákona rozumí střední školy a konzervatoře, jsou-li zapsány do rejstříku škol a školských zařízení.[21b)] Střední školy zřizované ministerstvy obrany, vnitra a spravedlnosti se považují za střední školy i po dobu, po kterou nejsou zapsány do rejstříku škol a školských zařízení.[21c)]

(3) Studiem na vysokých školách podle odstavce 1 se pro účely tohoto zákona rozumí studium na vysokých školách v bakalářském, magisterském a doktorském studijním

programu.[21d)]

§ 22

(1) Soustavná příprava dítěte na budoucí povolání na střední škole podle § 21 **odst. 1** písm. a) začíná nejdříve od počátku školního roku prvního ročníku školy. Jestliže žák začal plnit studijní povinnosti před tímto dnem, začíná jeho soustavná příprava na budoucí povolání dnem, kdy začal tyto povinnosti plnit.

(2) Za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání na střední škole se považuje také

a) doba od skončení výuky v jednom školním roce do počátku následujícího školního roku, jestliže dítě pokračuje bez přerušení v dalším studiu,
b) doba od úspěšného vykonání závěrečné nebo maturitní zkoušky, je-li tato zkouška konána v měsíci květnu nebo červnu, do konce období školního vyučování školního roku,[34)] v němž byla taková zkouška konána; to platí též, bylo-li v měsíci květnu nebo červnu konáno absolutorium,
c) doba školních prázdnin bezprostředně navazujících na skončení studia nebo dobu uvedenou v písmenu b), pokud dítě po celý kalendářní měsíc nevykonává výdělečnou činnost v rozsahu uvedeném v § 27 ani nepobírá podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci, nestalo-li se studentem vysoké školy; to neplatí, pokud poslední ročník studia probíhal po dobu výkonu vojenské základní (náhradní) služby nebo za trvání služebního poměru osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. b).

§ 23

(1) Soustavná příprava dítěte na budoucí povolání na vysoké škole podle § 21 **odst. 1** písm. a) začíná nejdříve dnem, kdy se dítě stává studentem vysoké školy, a končí dnem, kdy dítě ukončilo vysokoškolské studium.

(2) Za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání se považuje také

a) doba od skončení studia na střední škole do dne, kdy se dítě stalo studentem vysoké školy, jestliže dítě pokračuje bez přerušení v dalším studiu,
b) kalendářní měsíc, v němž dítě ukončilo studium na vysoké škole, a dále kalendářní měsíc následující po kalendářním měsíci, v němž dítě ukončilo studium na vysoké škole, pokud dítě po celý tento měsíc nevykonává výdělečnou činnost v rozsahu uvedeném v § 27 ani nepobírá podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci,
c) doba od ukončení studia na vysoké škole do dne, kdy se dítě stalo studentem téže nebo jiné vysoké školy, pokud studium na téže nebo jiné vysoké škole bezprostředně navazuje na ukončení studia na vysoké škole, nejdéle však doba tří kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, v němž dítě ukončilo studium na vysoké škole; to platí obdobně, jde-li o studium uvedené v § 21 odst. 3.

***

§ 29

(1) Pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně

a) 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen „důchodový věk“) před rokem 2010,
b) 26 let a dosáhl důchodového věku v roce 2010,
c) 27 let a dosáhl důchodového věku v roce 2011,

d) 28 let a dosáhl důchodového věku v roce 2012,
e) 29 let a dosáhl důchodového věku v roce 2013,
f) 30 let a dosáhl důchodového věku v roce 2014,
g) 31 let a dosáhl důchodového věku v roce 2015,
h) 32 leta dosáhl důchodového věku v roce 2016,
i) 33 let a dosáhl důchodového věku v roce 2017,
j) 34 let a dosáhl důchodového věku v roce 2018,
k) 35 let a dosáhl důchodového věku po roce 2018.

(2) Pojištěnec má nárok na starobní důchod též, jestliže nesplnil podmínky podle odstavce 1 a získal dobu pojištění nejméně

a) 15 let a dosáhl před rokem 2010 věku aspoň 65 let,
b) 16 let a dosáhl v roce 2010 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození,
c) 17 let a dosáhl v roce 2011 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození,
d) 18 let a dosáhl v roce 2012 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození,
e) 19 let a dosáhl v roce 2013 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození,
f) 20 let a dosáhl po roce 2013 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození.

~~(3) Pojištěnec, který nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 1 písm. g) až k), má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1.~~

(3) Pojištěnec, který nesplňuje podmínky stanovené v

a) odstavci 1 písm. g) až k), má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1,
b) odstavci 2 písm. b) až f), má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození, a získal aspoň 15 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1.

(4) Pojištěnec, který nesplňuje podmínky stanovené v odstavcích 1, 2 nebo 3, má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a splnil podmínky nároku na invalidní důchod stanovené v § 38 písm. a) nebo b).

(5) Pojištěnec má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, pokud mu zanikl nárok na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle § 61b.

(6) Do doby pojištění potřebné pro vznik nároku na starobní důchod podle odstavce 1 písm. b) až k) a odstavce 2 písm. b) až f) se náhradní doby pojištění, s výjimkou náhradních dob pojištění uvedených v § 5 odst. 2 písm. c), d) a e) a obdobných dob podle předpisů platných před 1. lednem 1996, započítávají pouze v rozsahu 80 %; počet dnů náhradních dob pojištění stanovený podle části věty před středníkem se přitom zaokrouhluje na celé dny směrem nahoru.

Čl. XV zákona č. …. Sb.

Přechodné ustanovení

Splnil-li pojištěnec podmínky uvedené v § 29 odst. 3 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, před tímto dnem, vzniká mu nárok na starobní důchod dnem splnění těchto podmínek.

[21)] Zákon č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 171/1990 Sb., zákona č. 522/1990 Sb., zákona č. 134/1993 Sb., zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 49/1994 Sb., zákona č. 256/1994 Sb. a zákona č. 138/1995 Sb.
Zákon č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 216/1993 Sb., zákona č. 46/1994 Sb. a zákona č. 192/1994 Sb.

[21a)] Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

[21b)] § 141 až 159 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

[21c)] § 186 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb.

[21d)] § 45 až 47 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

[28)] Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

[34)] § 25 a 38 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 171/1990 Sb. a zákona č. 138/1995 Sb.

[38)] § 953 občanského zákoníku.

[39)] § 796 občanského zákoníku.

K ČÁSTI DESATÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

***

§ 110

Způsob výplaty dávek

(1) Dávky se vyplácejí na základě dokladů uvedených v § 109.

(2) Nemocenské a ošetřovné se vyplácejí za období, za které bylo osvědčeno splnění podmínek pro nárok na tyto dávky a jejich výplatu. Peněžitá pomoc v mateřství a vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství se vyplácejí za kalendářní měsíc, popřípadě za jeho část, trval-li nárok na výplatu těchto dávek jen po část kalendářního měsíce; je-li třeba pro nárok na tyto dávky a jejich výplatu osvědčit potřebné skutečnosti, vyplácejí se po osvědčení těchto skutečností. Pokud se však provádí výkon rozhodnutí srážkami z nemocenského, vyplácí se nemocenské za celý kalendářní měsíc, popřípadě za jeho část, trvá-li nárok na výplatu nemocenského jen po část měsíce, pokud bylo splnění podmínek pro nárok na nemocenské a jeho výplatu osvědčeno za celý kalendářní měsíc, popřípadě za jeho část, po kterou trval nárok na výplatu nemocenského. ~~Tato lhůta neběží po dobu, po kterou nejsou splněny podmínky pro výplatu dávky podle § 109 odst. 1.~~

(3) Dávky se vyplácejí nejpozději ve lhůtě do 1 měsíce následujícího po dni, v němž byl stanovený doklad pro nárok na výplatu dávky doručen okresní správě sociálního zabezpečení, je-li plátcem dávek okresní správa sociálního zabezpečení. **Tato lhůta neběží po dobu, po kterou nejsou splněny podmínky pro výplatu dávky podle § 109 odst. 1.**

(4) Termíny výplaty dávek a lhůty, ve kterých se mají podmínky pro výplatu dávek ve stanovených termínech podle odstavce 2 osvědčit, zveřejní služební útvary, věznice a ústavy pro výkon zabezpečovací detence, jsou-li plátcem dávek tyto útvary, věznice a ústavy.

(5) Dávky vyplácené okresní správou sociálního zabezpečení se pojištěnci poukazují na jeho účet u peněžního ústavu v České republice nebo se vyplácejí v hotovosti prostřednictvím držitele poštovní licence; okresní správy sociálního zabezpečení mohou dávky vyplácet prostřednictvím účtu České správy sociálního zabezpečení. Pojištěnec je povinen v žádosti o výplatu dávky uvést, kterým z uvedených způsobů má být dávka vyplacena; v případě poukazování dávky na účet je pojištěnec povinen sdělit číslo svého účtu.

(6) Dávky vyplácené služebními útvary, věznicemi a ústavy pro výkon zabezpečovací detence se vyplácejí příslušníkům způsobem, jakým se jim vyplácí služební příjem nebo plat, a ostatním pojištěncům se poukazují na jejich účet u peněžního ústavu v České republice, pokud pojištěnec o toto poukazování požádá, nebo se vyplácejí v hotovosti. Nemocenské a peněžitou pomoc v mateřství rozdělují odsouzeným osobám věznice a ústavy pro výkon zabezpečovací detence stejným způsobem jako odměnu za vykonanou práci.

(7) Požádá-li pojištěnec o změnu způsobu výplaty dávky, je její plátce povinen provést změnu způsobu výplaty dávky od nejbližšího možného termínu výplaty dávek.

(8) V případě výplaty dávky v hotovosti prostřednictvím držitele poštovní licence hradí náklady za doručení její příjemce.

***

Podání

§ 162

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, lze podání nebo jiný úkon podle tohoto zákona učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou

a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem[67),]
b) odeslanou prostřednictvím datové schránky, nebo
~~c) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, pokud tuto možnost orgán nemocenského pojištění zajistil.~~
c) s ověřenou identitou podatele způsobem určeným orgánem nemocenského pojištění, pokud orgán nemocenského pojištění tuto možnost zajistil.

(2) Je-li podle tohoto zákona pro podání nebo jiný úkon předepsán tiskopis, lze podání nebo jiný úkon učinit pouze

a) v elektronické podobě zasláním na určenou elektronickou adresu podatelny orgánu nemocenského pojištění nebo do určené datové schránky orgánu nemocenského pojištění; podání nebo jiný úkon lze v elektronické podobě učinit pouze ve formě datové zprávy, a to ve formátu, struktuře a tvaru určeném příslušným orgánem nemocenského pojištění. Nesplňuje-li podání nebo jiný úkon tyto podmínky, nepřihlíží se k němu; orgán nemocenského pojištění je povinen upozornit toho, kdo učinil podání nebo jiný úkon v elektronické podobě, které nesplňuje tyto podmínky, na tuto skutečnost a na to, že se k tomuto podání nebo jinému úkonu nepřihlíží, nebo
b) písemně na předepsaném tiskopisu nebo na produktu výpočetní techniky, který je co do údajů, formy a formátu shodný s předepsaným tiskopisem, je-li fyzickou nebo právnickou osobou stvrzeno vytvoření tohoto produktu~~,~~. ~~pokud se nestanoví jinak v odstavci 5.~~

(3) ~~Ten, kdo činí podání v elektronické podobě podle odstavce 1 nebo podle odstavce 2 písm. a), uvede současně akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který jeho kvalifikovaný certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.~~

Ten, kdo činí podání v elektronické podobě ve formě datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem, uvede současně akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který jeho kvalifikovaný certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.

(4) Orgány nemocenského pojištění, s výjimkou zpravodajských služeb, jsou povinny zveřejnit na své úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) úřední hodiny, ve kterých je otevřena podatelna orgánu nemocenského pojištění, kde je možno odevzdat podání, a úřední hodiny pro veřejnost, ve kterých je možno u něj učinit podání ústně do protokolu nebo nahlížet do spisu nebo požádat o podání informací ve věcech pojištění,
b) elektronickou adresu své podatelny, a elektronickou adresu své podatelny určené k předkládání tiskopisů v elektronické podobě ve formě datové zprávy a identifikátor své datové schránky určené k předkládání tiskopisů v elektronické podobě ve formě datové zprávy,
c) formu technického nosiče pro doručování podání v elektronické podobě,
d) seznam kvalifikovaných certifikátů svých zaměstnanců nebo elektronické adresy, na nichž se kvalifikované certifikáty nacházejí,
e) tiskopisy, které se podle odstavce 2 písm. a) předkládají v elektronické podobě, a podmínky, za nichž se tiskopisy v této podobě předkládají,
~~f) podání a jiné úkony, které lze učinit způsobem uvedeným v odstavci 5 větě druhé,~~
~~g)~~ **f)** podání a jiné úkony, které lze učinit způsobem podle odstavce 1 písm. c).

~~(5) Zaměstnavatelé, osoby samostatně výdělečně činné, ošetřující lékaři a poskytovatelé zdravotních služeb činí podání nebo jiné úkony, pro které je předepsán tiskopis podle tohoto zákona, pouze způsobem uvedeným v odstavci 2 písm. a). Příslušný orgán nemocenského pojištění však může určit, která podání nebo jiné úkony, pro které je předepsán tiskopis podle tohoto zákona, lze učinit též způsobem uvedeným v odstavci 2 písm. b).~~

---

[67] Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.

K ČÁSTI JEDENÁCTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

§ 1

Účel zákona

Tento zákon upravuje výši pojistného na ~~všeobecné~~ **veřejné** zdravotní pojištění (dále jen "pojistné"), penále, způsob jejich placení, kontrolu, vedení evidence plátců pojistného a zřízení zvláštního účtu ~~všeobecného~~ **veřejného** zdravotního pojištění.

***

§ 3

~~(1) Základem pojistného zaměstnance je dílčí základ daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, s výjimkou náhrad výdajů poskytovaných procentem z platové základny~~

představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům[53)] podle zákona upravujícího daně z příjmů.

(2) Základ pojistného zaměstnance podle odstavce 1 se snižuje o

a) náhradu škody podle zákoníku práce a právních předpisů upravujících služební poměry,
b) věrnostní přídavek horníků[5)],
c) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání.

(3) Pro stanovení základu zaměstnance, kterému byly zúčtovány příjmy po skončení zaměstnání, se použijí odstavce 1 až 2 obdobně.

(4) Pojistné za zaměstnance se stanoví ze základu pojistného podle odstavců 1 až 3, nejméně však z minimálního základu pojistného, není-li dále stanoveno jinak.

(5) V zaměstnání, ve kterém bylo po celý kalendářní měsíc poskytnuto pracovní volno bez náhrady příjmu, nebo v němž po celý kalendářní měsíc trvala neomluvená nepřítomnost v práci, je vyměřovacím základem minimální mzda zaměstnanců v pracovním poměru odměňovaných měsíční mzdou, která platí k prvnímu dni kalendářního měsíce, ve kterém se pojistné platí (dále jen "minimální mzda").[10)] Pokud pracovní volno bez náhrady příjmu nebo neomluvená nepřítomnost v práci trvaly po dobu kratší, připočte se v tomto zaměstnání k úhrnu příjmů započitatelných do vyměřovacího základu za každý kalendářní den, který trvalo pracovní volno nebo neomluvená nepřítomnost, poměrná část minimální mzdy připadající na jeden kalendářní den v daném měsíci. Podle předchozích vět se nepostupuje, jestliže bylo poskytnuto pracovní volno bez náhrady příjmu zaměstnanci, který:

a) vykonává v tomto období veřejnou funkci nebo práci pro jiného zaměstnavatele a doloží, že subjekt, pro který je v té době činný, za něj odvádí pojistné vypočtené alespoň z minimálního vyměřovacího základu,
b) je uveden v odstavci 8 nebo v odstavci 9 písm. c),
c) zdržuje se dlouhodobě v cizině a je v cizině zdravotně pojištěn a postupuje podle zvláštního zákona.[11)]

(1) Vyměřovacím základem zaměstnance[2)] je úhrn příjmů ze závislé činnosti, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů[3)] a nejsou od této daně osvobozeny a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci nebo předáno v jeho prospěch, popřípadě připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance.

(2) Vyměřovací základ zaměstnance podle odstavce 1 se snižuje o

a) náhradu škody podle zákoníku práce a právních předpisů upravujících služební poměry,
b) odstupné a další odstupné, odchodné a odbytné poskytovaná na základě zvláštních právních předpisů a odměna při skončení funkčního období náležející podle zvláštních právních předpisů,
c) věrnostní přídavek horník[5)],
d) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání,
e) jednorázová sociální výpomoc poskytnutá zaměstnanci k překlenutí jeho mimořádně obtížných poměrů vzniklých v důsledku živelní pohromy, požáru, ekologické nebo průmyslové havárie nebo jiné mimořádně závažné události.

(3) Pro stanovení vyměřovacího základu zaměstnance, kterému byly zúčtovány příjmy po skončení zaměstnání, se použijí odstavce 1 a 2 obdobně.

(4) Pojistné za zaměstnance se stanoví z vyměřovacího základu podle odstavců 1 až 3, nejméně však z minimálního vyměřovacího základu, není-li dále stanoveno jinak.

(5)Je-li zaměstnanci vyplácen příjem v cizí měně, přepočte se na českou měnu způsobem stanoveným zákonem upravujícím daně z příjmů. Zaměstnavatel je povinen vést ve svých záznamech pro stanovení a odvod pojistného kurz, který použil.

(6) ~~Pojistné za zaměstnance se stanoví z vyměřovacího základu podle předchozích odstavců, nejméně však z minimálního vyměřovacího základu, není-li dále stanoveno jinak.~~ Minimálním vyměřovacím základem je minimální mzda.

(7) Je-li zaměstnancem zaměstnavatele zaměstnávajícího více než 50 % osob se zdravotním postižením[11a)] z celkového průměrného přepočteného počtu svých zaměstnanců[11b)] osoba, které byl přiznán invalidní důchod,[11c)] je u ní vyměřovacím základem částka přesahující částku, která je vyměřovacím základem u osoby, za kterou je plátcem pojistného stát.

(8) Minimální vyměřovací základ neplatí pro osobu:

a) s těžkým tělesným, smyslovým nebo mentálním postižením, která je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P podle zvláštního právního předpisu[12)];
b) která dosáhla věku potřebného pro nárok na starobní důchod, avšak nesplňuje další podmínky pro jeho přiznání;
c) která celodenně osobně a řádně pečuje alespoň o jedno dítě do sedmi let věku nebo nejméně o dvě děti do 15 let věku. Podmínka celodenní péče se považuje za splněnou, je-li dítě předškolního věku umístěno v jeslích (mateřské škole), popřípadě v obdobném zařízení na dobu, která nepřevyšuje čtyři hodiny denně, a jde-li o dítě plnící povinnou školní docházku, po dobu návštěvy školy, s výjimkou umístění v zařízení s týdenním či celoročním pobytem. Za takovou osobu se považuje vždy pouze jedna osoba, a to buď otec nebo matka dítěte, nebo osoba, která převzala dítě do trvalé péče nahrazující péči rodičů;[14)]
d) která současně vedle zaměstnání vykonává samostatnou výdělečnou činnost a odvádí zálohy na pojistné vypočtené alespoň z minimálního vyměřovacího základu stanoveného pro osoby samostatně výdělečně činné,
e) za kterou je plátcem pojistného stát (§ 3c),

pokud tyto skutečnosti trvají po celé rozhodné období. Vyměřovacím základem u těchto zaměstnanců je jejich skutečný příjem.

(9) Minimální vyměřovací základ zaměstnance se snižuje na poměrnou část odpovídající počtu kalendářních dnů, pokud

a) zaměstnání netrvalo po celé rozhodné období,
b) zaměstnanci bylo poskytnuto pracovní volno pro důležité osobní překážky v práci,[15)]
c) zaměstnanec se stal v průběhu rozhodného období osobou, za kterou platí pojistné i stát,[13)] nebo osobou uvedenou v odstavci 8 písm. a) až c).

(10) Pokud je vyměřovací základ zaměstnance nižší než minimální vyměřovací základ, je zaměstnanec povinen doplatit zdravotní pojišťovně prostřednictvím svého zaměstnavatele pojistné ve výši 13,5 % z rozdílu těchto základů. Má-li zaměstnanec více zaměstnavatelů, je povinen doplatit pojistné podle předchozí věty prostřednictvím toho zaměstnavatele, kterého si zvolí, a to vždy současně s odvodem pojistného v následujícím kalendářním měsíci. Pokud je vyměřovací základ nižší z důvodů překážek na straně organizace,[16)] je tento rozdíl povinen doplatit zaměstnavatel.

(11) Pro účely pojistného na veřejné zdravotní pojištění se mzdové nároky zaměstnanců vyplacené úřadem práce podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti

zaměstnavatele a o změně některých zákonů považují za příjmy zúčtované zaměstnavatelem zaměstnanci, a to v rozsahu, ve kterém je zaměstnavatel zaměstnancům nezúčtoval. Tyto příjmy jsou vyměřovacím základem zaměstnanců pro daný kalendářní měsíc, případně jeho poměrnou částí, pokud zaměstnavatel vyplatil zaměstnancům mzdu pouze za část měsíce.

~~(13)~~**(12)** Vyměřovacím základem pracovníka v pracovním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů[16a)] je úhrn příjmů zúčtovaných mu zaměstnavatelem v souvislosti s tímto pracovním vztahem, a to ve výši, ve které jsou nebo by byly předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů[3)], s výjimkou příjmů, které tomuto pracovníku nahrazují výdaje jím za zaměstnavatele vynaložené v souvislosti s tímto pracovním vztahem nebo škodou vzniklou v souvislosti s tímto pracovním vztahem, a příjmů uvedených v odstavci 2~~ písm. e) a f)~~. Ustanovení o minimálním vyměřovacím základu podle odstavce 6 se použije obdobně.

~~(14)~~**(13)** ~~Je-li zaměstnanci vyplácen příjem v cizí měně, přepočte se na českou měnu kurzem devizového trhu stanoveným Českou národní bankou, který platí k poslednímu dni kalendářního měsíce, za který se pojistné odvádí. Pro přepočet měn, u nichž Česká národní banka nevyhlašuje tento kurz, se použije kurz této měny obvykle používaný bankami v České republice ke dni uvedenému ve větě první; tyto banky jsou povinny na žádost zaměstnavatele a příslušné zdravotní pojišťovny tento kurz sdělit. Kurz, který zaměstnavatel použil podle věty první a druhé, je povinen vést ve svých záznamech pro stanovení a odvod pojistného.~~

~~(15)~~**(14)** ~~Maximálním vyměřovacím základem zaměstnance je částka ve výši sedmdesátidvounásobku průměrné mzdy. Maximální vyměřovací základ zaměstnance je tvořen součtem vyměřovacích základů zaměstnance zjištěných v kalendářním roce, za který se maximální vyměřovací základ zjišťuje. Za průměrnou mzdu se pro účely tohoto zákona považuje částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu pro účely důchodového pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu[16b)]; vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.~~

~~(16)~~**(15)** ~~Přesáhne-li v kalendářním roce úhrn vyměřovacích základů zaměstnance maximální vyměřovací základ podle odstavce 15, neplatí zaměstnanec ani zaměstnavatel, u něhož bylo dosaženo maximálního vyměřovacího základu, v tomto kalendářním roce pojistné z částky, která přesahuje maximální vyměřovací základ podle odstavce 15.~~

~~(17)~~**(16)** ~~Bylo-li dosaženo maximálního vyměřovacího základu podle odstavce 15 z úhrnu příjmů zúčtovaných více zaměstnavateli, považuje se část pojistného zaplaceného zaměstnancem vypočtená z úhrnu vyměřovacích základů přesahujících maximální vyměřovací základ za přeplatek zaměstnance na pojistném (§ 14). Pokud u některého z více zaměstnavatelů bylo dosaženo maximálního vyměřovacího základu, postupuje se u tohoto zaměstnavatele a zaměstnance podle odstavce 16; pojistné zaplacené zaměstnancem z vyměřovacích základů u ostatních zaměstnavatelů se považuje za přeplatek zaměstnance na pojistném a postupuje se podle věty první.~~

~~(18)~~**(17)** ~~Zaměstnavatel je povinen písemně potvrdit zaměstnanci na jeho žádost úhrn vyměřovacích základů za kalendářní rok, z nichž bylo za zaměstnance odvedeno pojistné, a to do 8 dnů ode dne obdržení žádosti; zjistil-li zaměstnavatel, že v tomto potvrzení uvedl nesprávné údaje, je povinen neprodleně vydat zaměstnanci nové potvrzení.~~

***

§ 3a

(1) Vyměřovacím základem u osoby samostatně výdělečně činné je 35 % příjmu z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti[17)] před rokem 2004, 40 % příjmu z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti v roce 2004, 45 % příjmu z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti v roce 2005 a od roku 2006 50 % příjmu ze samostatné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení.[18)] Za příjem ze samostatné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení se u spolupracující osoby a u osoby samostatně výdělečně činné, která vykonává samostatnou činnost se spolupracující osobou (spolupracujícími osobami), považuje její podíl na společných příjmech;[19)] u osoby samostatně výdělečně činné, která je současně též spolupracující osobou, též její podíl na společných příjmech.[19)] U osoby samostatně výdělečně činné, která vede účetnictví,[20)] společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti se za příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení považuje pro účely tohoto zákona základ daně z příjmů[21)] z této činnosti. Za příjem ze samostatné výdělečné činnosti se u osoby samostatně výdělečně činné, která je poplatníkem daně z příjmů stanovené paušální částkou podle zvláštního právního předpisu, považuje, jde-li o příjmy z činnosti podléhající dani z příjmů stanovené paušální částkou, předpokládaný příjem a za výdaje vynaložené na jeho dosažení, zajištění a udržení se považují předpokládané výdaje za takový rok. U osoby samostatně výdělečně činné účtující v hospodářském roce se příjem ze samostatné výdělečné činnosti a výdaje vynaložené na jeho dosažení, zajištění a udržení zúčtované v hospodářském roce zahrnují do kalendářního roku, do kterého jsou vykazovány pro účely daně z příjmů. Za příjem ze samostatné výdělečné činnosti se nepovažují příjmy, které jsou podle zvláštního právního předpisu[21a)] samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně, a odměny náležející podle autorského zákona z titulu jiných majetkových práv[21b)].

(2) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna odvést pojistné z vyměřovacího základu podle odstavce 1~~, nejvýše však z maximálního vyměřovacího základu~~. Je-li vyměřovací základ podle odstavce 1 nižší než minimální vyměřovací základ, je osoba samostatně výdělečně činná povinna odvést pojistné z minimálního vyměřovacího základu, není-li dále stanoveno jinak. Minimálním vyměřovacím základem se rozumí dvanáctinásobek 50 % průměrné mzdy;~~ maximálním vyměřovacím základem je částka ve výši sedmdesátidvounásobku průměrné mzdy~~ **za průměrnou mzdu se pro účely tohoto zákona považuje částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu pro účely důchodového pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu[16b)] s tím, že vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru**.

(3) Minimální vyměřovací základ neplatí pro osobu

a) uvedenou v § 3 odst. 8 písm. a) až c),
b) která současně vedle samostatné výdělečné činnosti je zaměstnancem a odvádí pojistné z tohoto zaměstnání vypočtené alespoň z minimálního vyměřovacího základu stanoveného pro zaměstnance,
c) za kterou je plátcem pojistného stát (§ 3c),

pokud tyto skutečnosti trvají po celé rozhodné období. Vyměřovacím základem u těchto osob je jejich skutečný příjem po odpočtu výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmu.

(4) Minimální vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné se sníží na poměrnou část odpovídající počtu kalendářních měsíců, pokud osoba samostatně výdělečně

činná

a) nevykonávala samostatnou výdělečnou činnost po celé rozhodné období,
b) měla nárok na výplatu nemocenského nebo peněžité pomoci v mateřství jako osoba samostatně výdělečně činná; za pobírání nemocenského z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných se pro účely tohoto zákona považuje též období kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti (karantény), po které se nemocenské podle zvláštního právního předpisu neposkytuje, pokud se jedná o osobu samostatně výdělečně činnou, která je účastna nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných,
c) se stala osobou uvedenou v odstavci 3,

pokud tyto skutečnosti trvaly po celý kalendářní měsíc.

~~(5) Byla-li osoba samostatně výdělečně činná v kalendářním roce též zaměstnancem a součet vyměřovacího základu nebo úhrnu vyměřovacích základů zaměstnance a vyměřovacího základu osoby samostatně výdělečně činné přesáhl sedmdesátidvounásobek průměrné mzdy, sníží se o tuto přesahující částku nejdříve vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné, a je-li přesahující částka vyšší než tento vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné, sníží se o zbytek přesahující částky vyměřovací základ nebo úhrn vyměřovacích základů zaměstnance.~~

***

~~§ 3d~~

~~(1) Ustanovení § 3 odst. 15 až 18 se nepoužijí pro rozhodná období, která nastala v letech 2013 až 2015; to neplatí pro vymezení průměrné mzdy pro účely tohoto zákona.~~

~~(2) Ustanovení týkající se maximálního vyměřovacího základu v § 3a odst. 2 se nepoužijí pro rozhodná období, která nastala v letech 2013 až 2015.~~

~~(3) Ustanovení § 3a odst. 5 se nepoužije pro rozhodná období, která nastala v letech 2013 až 2015.~~

***

§ 14

Přeplatek pojistného

(1) Nárok na vrácení přeplatku se promlčuje za 10 let od uplynutí kalendářního roku, v němž vznikl.

(2) Přeplatek pojistného se vrací plátci pojistného nebo jeho právnímu nástupci, pokud není jiného splatného závazku vůči příslušné zdravotní pojišťovně. Je-li takový závazek, použije se přeplatku pojistného k jeho úhradě. Příslušná zdravotní pojišťovna je povinna vrátit přeplatek pojistného do jednoho měsíce ode dne, kdy tento přeplatek zjistila. ~~Přeplatek podle § 3 odst. 17 vrátí zdravotní pojišťovna zaměstnanci jen na základě jeho písemné žádosti. Byl-li pojištěnec pojištěn v průběhu kalendářního roku u více zdravotních pojišťoven, je povinen žádost doložit potvrzením zaměstnavatele o výši vyměřovacích základů, z nichž každé z pojišťoven v jednotlivých měsících odváděl pojistné. Přeplatek na jeho žádost vrátí každá ze zdravotních pojišťoven v poměrné výši k součtu doložených vyměřovacích základů. Osoby samostatně výdělečně činné doloží potvrzení ostatních zdravotních pojišťoven, u nichž byly v kalendářním roce pojištěny, o vyměřovacím základu a platbách pojistného v kalendářním roce.~~ Byla-li v souladu s tímto ustanovením podána

žádost o vrácení přeplatku pojistného a příslušná zdravotní pojišťovna vrátila tento přeplatek po uplynutí lhůty stanovené pro rozhodnutí o přeplatku pojistného,[38)] je povinna zaplatit penále. Za den platby se považuje u bezhotovostních převodů z účtu banky den, kdy bylo uskutečněno odepsání z účtu zdravotní pojišťovny, u plateb v hotovosti den, kdy banka, pošta nebo jiná oprávněná osoba hotovost přijala nebo převzala. Za žádost o vrácení přeplatku pojistného se považuje vždy podání přehledu podle § 24 odst. 2, vyplývá-li z něho přeplatek pojistného a jestliže plátce pojistného nepožádal o použití přeplatku pojistného na úhradu zálohy na pojistné na další období. ~~Ustanovení věty čtvrté až sedmé se nepoužijí pro rozhodná období, která nastala v letech 2013 až 2015.~~

ČÁST TŘETÍ

Přerozdělování pojistného

§ 20

(1) Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky je povinna zřídit zvláštní účet ~~všeobecného~~ **veřejného** zdravotního pojištění (dále jen "zvláštní účet"). Zvláštní účet slouží k financování hrazených služeb na základě přerozdělování pojistného a dalších příjmů zvláštního účtu podle počtu pojištěnců, jejich věkové struktury, pohlaví a nákladových indexů věkových skupin pojištěnců veřejného zdravotního pojištění.

(2) K přerozdělení pojistného se použijí nákladové indexy 18 věkových skupin pojištěnců pro každé pohlaví v rozmezí od narození do 5 let, od 5 do 10 let a dále vždy po 5 letech až po věkové skupiny od 80 do 85 let a skupiny od 85 let. Tabulka věkových skupin a jejich vymezení tvoří přílohu tohoto zákona.

(3) Nákladové indexy se stanoví jako podíl průměrných nákladů na pojištěnce v dané skupině podle věku a pohlaví po odečtení části nákladů na nákladné pojištěnce podle § 21a odst. 3 a průměrných nákladů na standardizovaného pojištěnce. Průměrné náklady na pojištěnce v dané skupině podle věku a pohlaví stanoví správce účtu jako průměr nákladů všech zdravotních pojišťoven na všechny pojištěnce v dané skupině podle věku a pohlaví. Průměrné náklady na standardizovaného pojištěnce stanoví správce účtu jako průměr nákladů všech zdravotních pojišťoven na ženy ve věku 15 - 20 let. Ke stanovení nákladových indexů podle věty první a průměrných nákladů podle věty druhé a věty třetí se použijí údaje z posledního účetně uzavřeného kalendářního roku. K tomu jsou všechny zdravotní pojišťovny povinny v termínu stanoveném pro předkládání výročních zpráv zdravotních pojišťoven sdělit správci účtu počty pojištěnců v jednotlivých věkových kategoriích podle pohlaví a celkové náklady na pojištěnce v těchto kategoriích. Správce účtu je oprávněn údaje uvedené ve větě páté požadovat i v jiném termínu, rozhodne-li tak dozorčí orgán; v takovém případě jsou zdravotní pojišťovny povinny předložit údaje ve lhůtě do 30 kalendářních dnů ode dne jejich vyžádání.

(4) Zvláštní účet spravuje Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky (dále jen "správce účtu") a vede odděleně od ostatních účtů (fondů), které spravuje.

(5) Na dodržování pravidel hospodaření se zvláštním účtem dohlíží dozorčí orgán ustavený k tomuto účelu. Členy dozorčího orgánu jsou zástupce jmenovaný Ministerstvem financí České republiky, zástupce jmenovaný Ministerstvem zdravotnictví České republiky, zástupce jmenovaný Ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky, zástupce pověřený Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky, každý s jedním hlasem, a zástupci pověření ostatními zdravotními pojišťovnami,[24)] kteří mají dohromady jeden hlas. Dozorčí orgán má právo vyžadovat od zdravotních pojišťoven doklady potřebné k ověření

správnosti údajů poskytnutých podle § 21. Zdravotní pojišťovny jsou povinny tyto doklady poskytnout. Zdravotní pojišťovně, která nesplní povinnost podle předchozí věty, může Ministerstvo financí z podnětu dozorčího orgánu uložit pokutu až do výše 500 000 Kč. Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy se Ministerstvo financí dozvědělo o porušení povinnosti, nejdéle však do tří let od doby, kdy povinnost měla být splněna. Pokutu lze uložit i opakovaně. Pokuta je příjmem státního rozpočtu. Pokutu nesmí zdravotní pojišťovna hradit z prostředků základního fondu zdravotního pojištění nebo z prostředků rezervního fondu.

(6) Pravidla hospodaření se zvláštním účtem včetně dodatečných korekcí, podrobnosti pro uplatnění nároku podle § 21a, metodiku výpočtu průměrných nákladů podle odstavce 3, nákladových indexů věkových skupin včetně oceňování a přiřazování nákladů do těchto skupin a průměrných nákladů na jednoho pojištěnce podle § 21a odst. 2, jednací řád dozorčího orgánu a nákladové indexy pro příslušný kalendářní rok vydá Ministerstvo zdravotnictví po dohodě s Ministerstvem financí vyhláškou.

[2)] § 5 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
[3)] § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
[5)] Zákon č. 62/1983 Sb., o věrnostním přídavku horníků.
[11a)] § 67 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
[11b)] § 78 zákona č. 435/2004 Sb.
[11c)] § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb.
[12)] Zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů.
[13)] § 6c písm. a) až j) zákona ČNR č. 550/1991 Sb., ve znění zákona č. 59/1995 Sb.
[14)] § 2 odst. 3 zákona č. 382/1990 Sb., o rodičovském příspěvku.
[15)] § 127 zákoníku práce.
[16)] § 129 a 130 zákoníku práce.
[16a)] § 5 písm. a) bod 14 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 424/2003 Sb.
[16b)] § 17 odst. 2 a 4 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
[17)] § 7 odst. 1 a 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
[18)] § 7 odst. 8 a § 24 odst. 1 a 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
[19)] § 13a zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 32/1995 Sb.
[20)] Např. zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.
[21)] Například § 7 odst. 4 a 5 a § 23 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
[21a)] § 7 odst. 8 a § 36 odst. 2 písm. e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
[21b)] § 24 a 25 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).
[24)] Zákon ČNR č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách.
[38)] § 49 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).
[53)] ~~Zákon č. 236/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

K ČÁSTI DVANÁCTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

***

§ 5

Pojištěnec je plátcem pojistného, pokud

a) je zaměstnancem; za zaměstnance se pro účely zdravotního pojištění považuje fyzická

osoba, které plynou nebo by měly plynout příjmy ze závislé činnosti ~~nebo funkčních požitků~~ podle zvláštního právního předpisu[1a)], s výjimkou

1. osoby, která má pouze příjmy ze závislé činnosti ~~a funkčních požitků~~, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny,
2. žáka nebo studenta, který má pouze příjmy ze závislé činnosti ~~a funkčních požitků~~ za práci z praktického výcviku,
3. osoby činné na základě dohody o provedení práce, **popřípadě více dohod o provedení práce u jednoho zaměstnavatele, pokud úhrn příjmů z takových dohod**~~, která v kalendářním měsíci~~ **v kalendářním měsíci nedosáhl** ~~nedosáhla~~ příjmu ve výši částky, jež je podmínkou pro účast takové osoby na nemocenském pojištění podle zákona upravujícího nemocenské pojištění (dále jen „započitatelný příjem“)**; započitatelný příjem zúčtovaný zaměstnavatelem až po skončení dohody o provedení práce se považuje za příjem zúčtovaný do kalendářního měsíce, v němž tato dohoda skončila,**
4. člena družstva, který není v pracovněprávním vztahu k družstvu, ale vykonává pro družstvo práci, za kterou je jím odměňován, a který v kalendářním měsíci nedosáhl započitatelného příjmu,
5. osoby činné na základě dohody o pracovní činnosti**, popřípadě více dohod o pracovní činnosti u jednoho zaměstnavatele, pokud úhrn příjmů z takových dohod**~~, která v kalendářním měsíci~~ **v kalendářním měsíci nedosáhl** ~~nedosáhla~~ započitatelného příjmu**; započitatelný příjem zúčtovaný zaměstnavatelem až po skončení dohody o pracovní činnosti se považuje za příjem zúčtovaný do kalendářního měsíce, v němž tato dohoda skončila,**
6. dobrovolného pracovníka pečovatelské služby, který v kalendářním měsíci nedosáhl započitatelného příjmu,
7. člena okrskové volební komise při volbách do Evropského parlamentu, Senátu a zastupitelstev územních samosprávných celků a člena okrskové volební komise a zvláštní okrskové volební komise při volbách do Poslanecké sněmovny a při volbě prezidenta republiky,

b) je osobou samostatně výdělečně činnou. Za osoby samostatně výdělečně činné se pro účely zdravotního pojištění považují:

1. osoby podnikající v zemědělství;[1d)]
2. osoby provozující živnost;[2)]
3. osoby provozující podnikání podle zvláštních předpisů;[3)]
4. osoby vykonávající uměleckou nebo jinou tvůrčí činnost na základě autorskoprávních vztahů,[4)] s výjimkou činnosti, z níž jsou příjmy podle zvláštního právního předpisu samostatným základem daně z příjmů fyzických osob pro zdanění zvláštní sazbou daně[4a)];
5. společníci veřejných obchodních společností a komplementáři komanditních společností;[5)]
6. osoby vykonávající nezávislé povolání, které není živností ani podnikáním podle zvláštních předpisů;[6)]
7. osoby vykonávající činnost mandatáře na základě mandátní smlouvy uzavřené podle obchodního zákoníku,[6a)] pokud tato činnost není považována za zaměstnání podle písmene a) a mandátní smlouva nebyla uzavřena v rámci jiné samostatné výdělečné činnosti,
8. spolupracující osoby osob samostatně výdělečně činných, pokud podle zákona o daních z příjmů lze na ně rozdělovat příjmy dosažené výkonem spolupráce a výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení,

c) má na území České republiky trvalý pobyt, avšak není uveden pod předchozími písmeny a

není za něj plátcem pojistného stát, pokud uvedené skutečnosti trvají po celý kalendářní měsíc.

***

§ 9

Výše a způsob placení pojistného a penále

(1) Výši pojistného, penále a způsob jejich placení stanoví zvláštní zákon.[17)]

(2) Pojistné za zaměstnance hradí z jedné třetiny zaměstnanec, ze dvou třetin zaměstnavatel.

~~(3) Písemnou smlouvou mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem může se zaměstnanec zavázat zaplatit zaměstnavateli zcela nebo zčásti částku odpovídající pojistnému, které za zaměstnance má zaměstnavatel povinnost hradit v době, kdy zaměstnanci poskytl pracovní volno bez náhrady příjmu. Při neomluvené nepřítomnosti zaměstnance v práci je zaměstnanec povinen zaplatit zaměstnavateli částku odpovídající pojistnému, které zaměstnavatel za zaměstnance za tuto dobu uhradil.~~

[1a)] § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
[1d)] Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.
[2)] Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
[3)] Např. zákon ČNR č. 85/1996 Sb., o advokacii, zákon ČNR č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), zákon ČNR č. 524/1992 Sb., o auditorech a Komoře auditorů České republiky, zákon ČNR č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a o Komoře daňových poradců České republiky, zákon č. 36/1967 Sb. , o znalcích a tlumočnících, zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, zákon ČNR č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.
[4)] Např. zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
[4a)] § 7 odst. 8 a § 36 odst. 2 písm. e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
[5)] § 76 a násl. a § 93 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.
[6)] § 7 odst. 2 písm. b) zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.
[6a)] § 566 až 575 obchodního zákoníku.
[17)] Zákon ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

K ČÁSTI TŘINÁCTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 455/1991Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

***

§ 45a

~~(1) Fyzická osoba může společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi na živnostenském úřadu též~~

~~a) podat přihlášku k registraci nebo oznámení určené správci daně za předpokladu, že nemá zákonem uloženu povinnost podávat tato podání správci daně v elektronické podobě,~~
~~b) oznámit zahájení samostatné výdělečné činnosti[36c)];~~
~~c) podat přihlášku k důchodovému pojištění[36d)];~~

~~d) podat přihlášku k nemocenskému pojištění[36e)],~~
~~e) oznámit vznik volného pracovního místa nebo jeho obsazení[36f)],~~
~~f) podat oznámení podle zákona o veřejném zdravotním pojištění[36g)].~~

~~(2) Právnická osoba může společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi na živnostenském úřadu též~~

~~a) podat přihlášku k registraci nebo oznámení určené správci daně za předpokladu, že nemá zákonem uloženu povinnost podávat tato podání správci daně v elektronické podobě,~~
~~b) oznámit vznik volného pracovního místa nebo jeho obsazení.~~

~~(3) Ohlášení živnosti nebo žádost o koncesi se předkládají na tiskopise vydaném Ministerstvem průmyslu a obchodu. Údaje podle odstavce 1 písm. a) a podle odstavce 2 písm. a) se podávají na tiskopise vydaném Ministerstvem financí.~~

~~(4) Živnostenský úřad předá příslušnému správci daně údaje získané podle odstavce 1 písm. a) a podle odstavce 2 písm. a) a Úřadu práce České republiky - příslušné krajské pobočce a na území hlavního města Prahy pobočce pro hlavní město Prahu údaje podle odstavce 1 písm. b) a podle odstavce 2 písm. b).~~

(1) Fyzická osoba může společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi na živnostenském úřadu též

a) podat přihlášku k registraci nebo oznámení určené správci daně za předpokladu, že nemá zákonem uloženu povinnost podávat tato podání správci daně v elektronické podobě,
b) oznámit zahájení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího organizaci a provádění sociálního zabezpečení,
c) podat přihlášku k důchodovému pojištění,
d) podat přihlášku k nemocenskému pojištění,
e) oznámit vznik volného pracovního místa nebo jeho obsazení,
f) podat oznámení podle zákona o veřejném zdravotním pojištění.

(2) Právnická osoba může společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi na živnostenském úřadu též

a) podat přihlášku k registraci nebo oznámení určené správci daně za předpokladu, že nemá zákonem uloženu povinnost podávat tato podání správci daně v elektronické podobě,
b) oznámit vznik volného pracovního místa nebo jeho obsazení.

(3) Ohlášení živnosti nebo žádost o koncesi se předkládají na tiskopise vydaném Ministerstvem průmyslu a obchodu. Údaje podle odstavce 1 písm. a) a podle odstavce 2 písm. a) se podávají na tiskopise vydaném Ministerstvem financí.

(4) Živnostenský úřad předá příslušnému správci daně údaje získané podle odstavce 1 písm. a) a podle odstavce 2 písm. a), příslušnému orgánu sociálního zabezpečení údaje získané podle odstavce 1 písm. b) až d), Úřadu práce České republiky - příslušné krajské pobočce a na území hlavního města Prahy pobočce pro hlavní město Prahu údaje podle odstavce 1 písm. e) a podle odstavce 2 písm. b) a příslušné zdravotní pojišťovně údaje získané podle odstavce 1 písm. f).

(5) Podnikatel může na živnostenském úřadě ve lhůtě stanovené zvláštními právními předpisy oznámit též změnu údajů uvedených v přihláškách nebo oznámeních podle odstavců 1 a 2 a obsažených na tiskopise podle odstavce 3.

(6) Údaje podle předchozích odstavců, včetně oznámení jejich změn, živnostenský

úřad předá příslušným orgánům do 5 pracovních dnů; tato lhůta počíná běžet ode dne vzniku živnostenského oprávnění nebo ode dne, kdy byly odstraněny závady ohlášení nebo ohlášeny změny. Tyto údaje mohou být předávány v elektronické podobě, a to též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

~~36c) § 48 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.~~
~~36d) § 48a zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~
~~36e) § 145b odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 160/1995 Sb.~~
~~36f) § 35 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 214/2006 Sb.~~
~~36g) § 10a zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 214/2006 Sb.~~

K ČÁSTI ČTRNÁCTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění částí zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

***

§ 10

(1) Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce před uspokojením mzdových nároků podle § 8 z nich provede srážky a odvody podle zvláštních právních předpisů [9)], které měl provést zaměstnavatel za zaměstnance za příslušná měsíční období. Jestliže úřad práce rozhodl o mzdovém nároku podle § 8a a 9, provede srážky a odvody podle zvláštních právních předpisů z přiznaného mzdového nároku.

(2) Krajská pobočka Úřadu práce současně písemně oznámí nejpozději do dne výplaty částek odpovídajících mzdovým nárokům příslušné správě sociálního zabezpečení výši pojistného na sociální zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovně výši pojistného na veřejné zdravotní pojištění, datum úhrady a údaje o zaměstnavateli, za jehož zaměstnance uvedené pojistné Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce odvedl. Odvádí-li toto pojistné z příjmů zaměstnanců, které zaměstnavatel zaměstnancům nezúčtoval, oznámí též výši základů pojistného jednotlivých zaměstnanců.[12)] Na úseku zdaňování příjmů ze závislé činnosti ~~a funkčních požitků~~ a pojistného na důchodové spoření plní Úřad práce České republiky povinnosti plátce daně podle zákona upravujícího daně z příjmů a plátce pojistného podle zákona upravujícího pojistné na důchodové spoření.

(3) Krajská pobočka Úřadu práce oznámí bez zbytečného odkladu zaměstnavateli, kterým zaměstnancům a v jaké výši Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce mzdové nároky uspokojil.

(4) Úřad práce České republiky potvrzuje Ministerstvu práce a sociálních věcí a na žádost pověřenému obecnímu úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a krajskému úřadu údaje o vyplacených mzdových nárocích.

[9)] Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 592/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve

znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

[12)] § 5 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. § 5 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K ČÁSTI PATNÁCTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. I

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 1 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:~~

~~„c) odvod z úhrnu mezd na veřejná pojištění (dále jen „odvod z úhrnu mezd“).“.~~

(1. 1. 2014)

2. V § 3 odst. 4 písmeno g) zní:

„g) příjem z
1. vypořádání mezi podílovými spoluvlastníky podle velikosti spoluvlastnických podílů,
2. vypořádání společného jmění manželů,
3. výměny pozemků při pozemkových úpravách podle zákona upravujícího pozemkové úpravy,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 4 odstavec 1 zní:~~

~~(1) Od daně se osvobozuje~~

~~a) příjem z prodeje rodinného domu, bytu, včetně podílu na společných částech domu nebo spoluvlastnického podílu, včetně souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště nejméně po dobu 2 let bezprostředně před prodejem; pro osvobození příjmu plynoucího manželům z jejich společného jmění postačí, aby podmínky pro jeho osvobození splnil jen jeden z manželů, pokud majetek, kterého se osvobození týká, není nebo nebyl zařazen do obchodního majetku jednoho z manželů; osvobození se nevztahuje na příjem z prodeje tohoto domu nebo bytu, pokud jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku pro výkon podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, a to do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku; osvobození se dále nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího prodeje rodinného domu, bytu, včetně podílu na společných částech domu nebo spoluvlastnického podílu na tomto majetku, včetně souvisejícího pozemku, uskutečněného v době do 2 let od nabytí vlastnického práva k tomuto domu nebo bytu, a z budoucího prodeje tohoto domu nebo bytu uskutečněného v době do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 2 letech od tohoto nabytí nebo po 2 letech od tohoto vyřazení z obchodního majetku,~~

b) příjem z prodeje nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru neuvedených pod písmenem a), přesáhne-li doba mezi nabytím vlastnického práva k této nemovitosti, bytu nebo nebytovému prostoru a jejich prodejem dobu 5 let; v případě, že jde o prodej nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru nabytých děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem (manželkou), zkracuje se doba 5 let o dobu, po kterou nemovitost, byt nebo nebytový prostor byly prokazatelně ve vlastnictví zůstavitele nebo zůstavitelů, pokud tato nemovitost, byt nebo nebytový prostor byly nabývány postupným děděním v řadě přímé nebo manželem (manželkou); osvobození se nevztahuje na příjem z prodeje nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru včetně nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru uvedených v písmenu g), pokud jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku pro výkon podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, a to do 5 let od jejich vyřazení z obchodního majetku; osvobození se dále nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího prodeje nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru, uskutečněného v době do 5 let od nabytí vlastnického práva k této nemovitosti, bytu nebo nebytovému prostoru, a z budoucího prodeje nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru, uskutečněného v době do 5 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 5 letech od tohoto nabytí nebo po 5 letech od tohoto vyřazení z obchodního majetku; v případě prodeje pozemku nabytého prodávajícím od pozemkového úřadu výměnou v rámci pozemkových úprav, se doba 5 let zkracuje o dobu, po kterou prodávající vlastnil původní pozemek, který byl vyměněn, a tato doba se započítává i do doby, která běží od vyřazení vyměněného pozemku z obchodního majetku,

c) příjem z prodeje movité věci; osvobození se nevztahuje na příjem z prodeje motorového vozidla, letadla nebo lodě, nepřesahuje-li doba mezi nabytím a prodejem dobu 1 roku; osvobození se nevztahuje rovněž na příjem z prodeje movité věci, včetně příjmu z prodeje movité věci uvedené v písmenu g), pokud je nebo byla zahrnuta do obchodního majetku pro výkon podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, a to do 5 let od jejího vyřazení z obchodního majetku,

d) přijatá náhrada škody včetně úmrtného a příspěvku na pohřeb podle jiných právních předpisů, náhrada nemajetkové újmy, plnění z pojištění majetku, plnění z pojištění odpovědnosti za škody, plnění z cestovního pojištění, kromě platby přijaté náhradou za ztrátu příjmu a platby přijaté jako náhrada za škodu způsobenou na majetku, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti v době vzniku škody, nebo přijaté jako náhrada za škodu způsobenou na majetku sloužícím v době vzniku škody k pronájmu a kromě plnění z pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s podnikatelskou nebo jinou samostatnou výdělečnou činností poplatníka a za škodu způsobenou poplatníkem v souvislosti s pronájmem,

e) výnos z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů, stane-li se příjmem zvláštního vázaného účtu,

f) příjem v podobě
1. ceny z veřejné soutěže a obdobné ceny plynoucí ze zahraničí, pokud je v plné výši darována příjemcem na účely uvedené v § 15 odst. 1,
2. ocenění v oblasti kultury podle jiných právních předpisů,
3. ceny z veřejné soutěže, z reklamní soutěže nebo z reklamního slosování, pokud se nejedná o spotřebitelskou loterii, ceny ze sportovní soutěže s výjimkou ceny ze sportovní soutěže u poplatníků, u nichž je sportovní činnost podnikáním, a to v úhrnné hodnotě nepřevyšující 10 000 Kč,

g) náhrada přijatá v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd, příjem z prodeje nemovitosti, movité věci nebo cenného papíru vydaných v souvislosti s nápravou některých

majetkových křivd podle jiných právních předpisů[2)], příplatek nebo příspěvek k důchodu podle jiných právních předpisů nebo úrok ze státního dluhopisu vydaného v souvislosti s rehabilitačním řízením o nápravách křivd; příjem z prodeje nemovitosti vydané v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd je osvobozen i v případě, jestliže v době mezi nabytím a prodejem nemovitosti došlo k vypořádání mezi podílovými spoluvlastníky rozdělením nemovitosti podle velikosti jejich podílů nebo jestliže byly byty nebo nebytové prostory vymezeny jako jednotky podle zákona upravujícího vlastnictví bytů,

h) příjem získaný ve formě dávky nebo služby z nemocenského pojištění, důchodového pojištění, peněžní pomoci obětem trestné činnosti podle zákona upravujícího poskytnutí peněžní pomoci obětem trestné činnosti, sociálního zabezpečení, plnění z uplatnění nástrojů státní politiky zaměstnanosti a veřejného zdravotního pojištění, plnění z pojistné smlouvy o pojištění důchodu podle zákona upravujícího důchodové spoření, a plnění ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu; jde-li však o příjem ve formě pravidelně vypláceného důchodu nebo penze, je od daně osvobozena z úhrnu takových příjmů nejvýše částka ve výši 36násobku minimální mzdy, která je platná k 1. lednu kalendářního roku, za zdaňovací období, do níž se však nezahrnuje výše příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,

i) dávka pro osobu se zdravotním postižením, dávka pomoci v hmotné nouzi, sociální služba, dávka státní sociální podpory, dávka pěstounské péče s výjimkou odměny pěstouna, příspěvek z veřejného rozpočtu a státní dávka nebo příspěvek podle jiných právních předpisů nebo obdobné plnění poskytované ze zahraničí, příjem plynoucí z důvodu péče o blízkou nebo jinou osobu, která má nárok na příspěvek na péči podle zákona upravujícího sociální služby, a to do výše poskytovaného příspěvku, je-li tato péče vykonávána fyzickou osobou, u níž se nevyžaduje registrace podle zákona upravujícího sociální služby; jde-li však o péči o jinou osobu než osobu blízkou, je od daně měsíčně osvobozena v úhrnu maximálně částka do výše příspěvku pro osobu se IV. stupněm závislosti podle zákona upravujícího sociální služby,

j) příjem ve formě náhrady účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložených výdajů spojených s darováním a odběrem krve a jejích složek, tkání, buněk nebo orgánů, pokud se tato náhrada poskytuje podle jiných právních předpisů,

k) stipendium ze státního rozpočtu, z rozpočtu kraje, z prostředků vysoké školy nebo veřejné výzkumné instituce, stipendium z prostředků právnické osoby, která vykonává činnost střední školy nebo vyšší odborné školy, anebo obdobné plnění ze zahraničí, podpora a příspěvek z prostředků nadace, nadačního fondu, občanského sdružení nebo odborové organizace včetně obdobného plnění poskytovaného ze zahraničí a nepeněžního plnění, sociální výpomoci poskytované zaměstnavatelem z fondu kulturních a sociálních potřeb nejbližším pozůstalým a sociální výpomoci nejbližším pozůstalým ze sociálního fondu za obdobných podmínek u zaměstnavatele, na kterého se tento předpis nevztahuje, kromě platby přijaté náhradou za ztrátu příjmu a platby mající charakter příjmů podle § 6 až 9,

l) příjem z

1. penze vyplácené z penzijního připojištění se státním příspěvkem, penze z penzijního pojištění a důchod z pojištění pro případ dožití s výplatou důchodu, a to z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití a z důchodového pojištění, u kterých není vymezeno období jejich pobírání,

2. invalidní penze z penzijního připojištění se státním příspěvkem na dobu určitou, invalidní penze na určenou dobu a jednorázové pojistné pro penzi podle zákona upravujícího doplňkové penzijním spoření,

3. jiného plnění z pojištění osob, s výjimkou jednorázového plnění, odkupného nebo odbytného a penze z penzijního pojištění a z pojištění pro případ dožití, a to z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití, z důchodového pojištění a z doplňkového

penzijního spoření, u kterých je vymezeno období jejich pobírání, a s výjimkou jiného příjmu z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy,

m) odměna, odchodné, starobní důchod, důchod, příspěvek, naturální plnění a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie poslanci nebo bývalému poslanci Evropského parlamentu, zvolenému na území České republiky, dále zaopatření a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie pozůstalému manželovi nebo manželce nebo registrovanému partnerovi nebo partnerce a nezaopatřeným dětem v případě úmrtí poslance Evropského parlamentu, zvoleného na území České republiky,

n) příjem plynoucí ve formě zaměstnaneckého bonusu nebo daňového bonusu,

o) naturální plnění poskytované prezidentu republiky podle jiných právních předpisů a bývalému prezidentu republiky podle zákona upravujícího zabezpečení prezidenta republiky po skončení funkce,

p) příjem získaný ve formě dávky z úrazového pojištění zaměstnanců,

q) příjem přijatý v rámci plnění vyživovací povinnosti nebo náhrada za tento příjem podle zákona o rodině nebo obdobná plnění poskytovaná ze zahraničí,

r) příjem z převodu členských práv a povinností k družstvu, z převodu majetkového podílu na transformovaném družstvu nebo z převodu podílu na obchodní společnosti, přesahuje-li doba mezi jejich nabytím a převodem dobu 5 let; doba 5 let mezi nabytím a převodem členských práv a povinností k družstvu, majetkového podílu na transformovaném družstvu nebo podílu na obchodní společnosti se zkracuje o dobu, po kterou poplatník byl společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva před přeměnou této společnosti nebo družstva; jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c, doba 5 let mezi nabytím a převodem se nepřerušuje při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti; osvobození se nevztahuje na příjem z převodu členských práv a povinností k družstvu nebo z převodu podílu na obchodní společnosti, pokud byly pořízeny z obchodního majetku poplatníka, a to do 5 let po ukončení jeho podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti; osvobození se dále nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího převodu členských práv a povinností k družstvu, z převodu dalšího podílu na transformovaném družstvu nebo z převodu podílu na obchodní společnosti v době do 5 let od nabytí, a z budoucího převodu členských práv a povinností k družstvu nebo z převodu podílu na obchodní společnosti pořízených z jeho obchodního majetku, pokud příjem z tohoto převodu plyne v době do 5 let od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti poplatníka, i když smlouva o převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí nebo od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti,

s) příspěvek fyzické osobě poskytovaný podle zákona upravujícího stavební spoření a státní podporu stavebního spoření,

t) dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, kraje, státního fondu, Národního fondu, regionální rady regionu soudržnosti, podpora z Vinařského fondu, z přiděleného grantu nebo příspěvek ze státního rozpočtu, který je výdajem státního rozpočtu podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla anebo dotace, grant a příspěvek z prostředků Evropské unie, na pořízení hmotného majetku, na jeho technické zhodnocení nebo na odstranění následků živelní pohromy, s výjimkou dotace a příspěvku, které jsou účtovány do příjmů nebo výnosů podle zákona upravujícího účetnictví,

u) náhrada pobytových výloh nebo příspěvek na pobytové výlohy poskytované orgány Evropské unie zaměstnanci nebo národnímu expertovi vyslanému k působení do instituce Evropské unie,

v) příjem plynoucí z doplatku na dorovnání při přeměně, výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti, na který vznikl společníkovi nárok v souladu se zákonem upravujícím přeměny obchodních společností a družstev, vztahuje-li se k
1. akcii, u níž doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti přesáhla dobu 3 let; osvobození se nevztahuje k akcii, která je nebo byla zahrnuta do obchodního majetku, a to po dobu 3 let od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti,
2. podílu na obchodní společnosti, u něhož doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti přesáhla dobu 5 let; osvobození se nevztahuje k podílu, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to po dobu 5 let od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti,

w) příjem z prodeje cenného papíru, přesáhne-li doba mezi nabytím a převodem tohoto cenného papíru při jeho prodeji dobu 3 let, a dále příjem z podílu připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, přesáhne-li doba mezi nabytím podílového listu a dnem vyplacení podílu dobu 3 let; doba 3 let mezi nabytím a převodem cenného papíru u téhož poplatníka se nepřerušuje při sloučení nebo splynutí podílových fondů nebo při přeměně uzavřeného podílového fondu na otevřený podílový fond; osvobození se nevztahuje na příjem z prodeje cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, a na příjem z kapitálového majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, který byl nebo je zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti; při výměně akcie emitentem za jinou akcii o celkové stejné jmenovité hodnotě se doba 3 let mezi nabytím a převodem cenného papíru u téhož poplatníka nepřerušuje; obdobně se postupuje i při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c; osvobození se nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího prodeje cenného papíru, uskutečněného v době do 3 let od nabytí, a z budoucího prodeje cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 3 letech od nabytí nebo po 3 letech od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti; obdobně se postupuje u příjmu plynoucího jako protiplnění menšinovému akcionáři při uplatnění práva hlavního akcionáře na výkup účastnických cenných papírů podle obchodního zákoníku,

x) příjem plynoucí z odpisu závazku při reorganizaci nebo při oddlužení provedeném podle zákona upravujícího insolvenci,

y) příjem z úroku z přeplatku zaviněného správcem daně,

z) příjem plynoucí ve formě daru přijatého v souvislosti s podnikáním nebo jinou samostatnou výdělečnou činností jako reklamního předmětu opatřeného obchodním jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto daru, jehož hodnota nepřesahuje 500 Kč,

za) příjem vlastníka bytu nebo nebytového prostoru plynoucí jako důsledek úhrady výdaje na opravu, údržbu a technické zhodnocení společných částí domu s byty a nebytovými prostory ve vlastnictví podle zákona upravujícího vlastnictví bytů
1. ve věcném plnění, pokud tak vyplývá ze smlouvy o výstavbě dalšího bytu, nebo nebytového prostoru, popřípadě jejich částí za předpokladu, že se vlastníci bytů a nebytových prostorů v domě písemně dohodnou o úhradě uvedeného výdaje jinak než podle výše spoluvlastnických podílů na společných částech domu, nebo tak stanoví zákon upravující vlastnictví bytů,
2. jiným vlastníkem bytu nebo nebytového prostoru v domě ve věcném plnění, a to ve výši

rozdílu převyšujícího povinnost vlastníka bytu nebo nebytového prostoru v domě hradit uvedený výdaj podle velikosti spoluvlastnického podílu na společných částech domu, za předpokladu, že se vlastníci bytů a nebytových prostorů v domě písemně dohodnou o úhradě uvedeného výdaje jinak než podle výše spoluvlastnických podílů na společných částech domu, nebo tak stanoví zákon upravující vlastnictví bytů,

zb) plnění poskytované v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby podle zákona upravujícího dobrovolnickou službu,

zc) příjem plynoucí jako náhrada za věcné břemeno vzniklé ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle jiných právních předpisů a příjem plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě jiných právních předpisů,

zd) kursový zisk při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně, nejedná-li se o účet zahrnutý v obchodním majetku, s výjimkou kursového zisku při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně na evropském regulovaném trhu nebo na obdobném zahraničním regulovaném trhu, na kterém se obchody s těmito měnami uskutečňují,

ze) úrokový příjem poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3, který mu plyne z dluhopisu vydávaného v zahraničí poplatníkem se sídlem v České republice nebo Českou republikou,

zf) příjem v podobě
1. podílu na zisku a dividendy z účasti na akciové společnosti, na společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty na komanditní společnosti,
2. podílu na zisku nebo obdobného plnění z členství v družstvu,
3. podílu na zisku tichého společníka,
4. vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným, komanditisty v komanditní společnosti nebo člena družstva v družstvu s výjimkou dalšího podílu na majetku transformovaného družstva,
5. podílu na likvidačním zůstatku společníka v akciové společnosti, ve společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty v komanditní společnosti,
6. podílu na likvidačním zůstatku člena družstva v družstvu,
7. vyrovnání mimo stojícímu společníkovi na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy,
8. příjmu společníka společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti při snížení základního kapitálu nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; přitom pro tento příjem vždy platí, že se základní kapitál snižuje nejprve o tu část, která byla zvýšena ze zisku společnosti nebo z fondu vytvořeného ze zisku,
9. zisku převedeného řídící nebo ovládající osobě na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy,
10. příjmu komplementáře komanditní společnosti a společníka veřejné obchodní společnosti plynoucí jako zisk po zdanění u akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným po přeměně akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným na komanditní společnost nebo veřejnou obchodní společnost.“.

Poznámky pod čarou č. 2a, 2e, 3a, 4i, 4k, 4m, 39, 42, 44, 44a, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51 a 87 se zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

4. V § 4 se doplňují odstavce 5 až 7, které znějí:

„(5) Osvobození podle odstavce 1 písm. zf) se použije pouze pro příjem

~~a) poplatníka, který je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, Norska, Islandu nebo Švýcarské konfederace, je-li tento příjem vyplácen společností nebo družstvem, kteří jsou poplatníky uvedenými v § 17 odst. 3, nebo~~

~~b) poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2, je-li tento příjem vyplácen společností nebo družstvem, kteří jsou~~
~~1. poplatníky uvedenými v § 17 odst. 3, nebo~~
~~2. poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie, Norska, Islandu nebo Švýcarské konfederace.~~

~~(6) Osvobození podle odstavce 1 písm. zf) nelze uplatnit, pokud plyne příjem od~~

~~a) investičního fondu,~~
~~b) podílového fondu, nebo~~

~~c) zahraničního fondu kolektivního investování.~~

~~(7) Zahraničním fondem kolektivního investování se pro účely tohoto zákona rozumí zahraniční právnická osoba srovnatelná s investičním fondem nebo soubor majetku bez právní subjektivity srovnatelný s podílovým fondem.“.~~

(1. 1. 2014)

5. V § 5 odst. 5 se za číslo „7“ doplňují slova „nebo 8“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Do základu daně se nezahrnují příjmy zahrnuté do samostatného základu daně.“.

(1. 1. 2014)

6. V § 6 odst. 1 písm. b) se slova „a komanditistů komanditních společností“ nahrazují slovy „ , komanditistů komanditních společností a ředitelů obecně prospěšných společností“.

(1. 1. 2014)

7. V § 6 odstavec 3 zní:

„(3) Příjmy podle odstavce 1 se rozumějí příjmy pravidelné nebo jednorázové bez ohledu na to, zda je na ně právní nárok či nikoli, zda je od zaměstnavatele dostává zaměstnanec nebo jiná osoba a zda jsou vypláceny nebo připisovány k dobru anebo spočívají v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance nebo v jeho prospěch. Příjmem se rozumí rovněž částka, o kterou je úhrada zaměstnance zaměstnavateli za poskytnutá práva, služby nebo věci, kromě bytu, v němž měl zaměstnanec bydliště po dobu 2 let bezprostředně před jeho koupí, nižší, než je cena

a) zjištěná podle zákona upravujícího oceňování majetku nebo cena, kterou účtuje jiným osobám,

b) stanovená podle odstavce 6 v případě poskytnutí motorového vozidla k používání pro služební i soukromé účely,

c) stanovená nařízením vlády v případě bezplatných nebo zlevněných jízdenek poskytnutých zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob zaměstnanci a jeho rodinným příslušníkům.“.

Poznámka pod čarou č. 4b se zrušuje.

(1. 1. 2014)

8. V § 6 odstavec 4 zní:

„(4) Příjmy zúčtované nebo vyplacené plátcem daně jsou samostatným základem daně pro zdanění daní vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně, jedná-li se o příjmy podle odstavce 1 písm. a) a d) a podle odstavce 10, jejichž úhrnná výše u téhož plátce daně

nepřesáhne za kalendářní měsíc částku 5 000 Kč, a zaměstnanec u tohoto plátce daně nepodepsal prohlášení k dani podle § 38k odstavce 4, 5 nebo 7 anebo nevyužije-li postup podle § 36 odst. 7.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~9. V § 6 odst. 9 písmeno c) zní:~~

~~„c) nepeněžní plnění do úhrnné výše 10 000 Kč za kalendářní rok poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci nebo jeho rodinnému příslušníkovi z fondu kulturních a sociálních potřeb, ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, ve formě~~
~~1. možnosti používat zdravotnická, vzdělávací nebo rekreační zařízení,~~
~~2. poskytnutí rekreace a zájezdů,~~
~~3. možnosti používat předškolní zařízení, závodní knihovny, tělovýchovná nebo sportovní zařízení, nebo~~
~~4. příspěvku na kulturní pořady nebo sportovní akce,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~10. V § 6 odst. 9 se písmeno d) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena e) až u) se označují jako písmena d) až t).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~11. V § 6 odst. 9 se písmena e) až k) včetně poznámek pod čarou č. 6b, 6c a 6d zrušují.~~

~~Dosavadní písmena l) až t) se označují jako písmena e) až l).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~12. V § 6 odst. 9 se písmeno f) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena g) až l) se označují jako písmena f) až k).~~

(1. 1. 2014)

13. V § 6 odst. 10 písmeno b) zní:

„b) odměny za výkon funkce a plnění poskytovaná v souvislosti se současným nebo dřívějším výkonem funkce v
1. orgánech obcí a jiných orgánech územní samosprávy,
2. státních orgánech,
3. občanských a zájmových sdruženích,
4. odborových organizacích,
5. komorách,
6. jiných orgánech a institucích.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~14. V § 6 odstavec 13 zní:~~

~~„(13) Základem daně (dílčím základem daně) je příjem ze závislé činnosti nebo funkční požitek.“.~~

~~Poznámka pod čarou č. 21 se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~15. V § 6 odst. 14 větě první se slova „ , zvýšený o povinné pojistné podle odstavce 13~~

~~a“ a ve větě druhé se slova „ , zvýšený o povinné pojistné podle odstavce 13“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~16. V § 6 se odstavce 15 a 16 zrušují.~~

~~Dosavadní odstavec 17 se označuje jako odstavec 15.~~

(1. 1. 2012)

17. V § 7 odst. 4 se slova „a k ustanovení § 19 odst. 1 písm. g)“ zrušují.

(1. 1. 2014)

18. V § 8 odst. 1 písm. a) se slova „s výjimkou státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby“ a slova „úrokový výnos státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, a to v případě odkupu tohoto státního dluhopisu nebo při jeho splatnosti,“ zrušují.

(1. 1. 2014)

19. V § 8 odst. 2 písm. a) se slova „s výjimkou státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby,“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~20. V § 8 se doplňuje odstavec 9, který zní:~~

~~„(9) Plynou-li příjmy podle odstavce 4 ze zdrojů v zahraničí, může poplatník zahrnout tyto příjmy do samostatného základu daně. Do samostatného základu daně se příjmy zahrnují ve výši včetně daně sražené v zahraničí a s výjimkou příjmů uvedených v odstavci 1 písm. e) a f) nesnížené o výdaje.“.~~

(1. 1. 2014)

21. V § 9 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce nelze zpětně měnit.“.

(1. 1. 2014)

22. V § 10 odst. 1 písm. b) se slova „s výjimkou státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby,“ zrušují.

(1. 1. 2014)

23. V § 10 odst. 3 písm. a) se číslo „20 000“ nahrazuje číslem „30 000“ a číslo „40“ číslem „60“.

(1. 1. 2014)

24. V § 10 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) příjmy z prodeje cenných papírů a příjmy z podílů připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období 100 000 korun.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~25. V § 10 odst. 9 se na začátek písmene a) vkládá slovo „odchodné,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~26. V § 10 se doplňuje odstavec 10, který zní:~~

~~„(10) Plynou-li příjmy podle odstavce 8 ze zdrojů v zahraničí, může poplatník zahrnout tyto příjmy do samostatného základu daně. Příjmy se do samostatného základu zahrnují nesnížené o výdaje, s výjimkou příjmů podle odstavce 1 písm. f) a g), které lze snížit o nabývací cenu podílu na obchodní společnosti nebo družstvu.“.~~

(1. 1. 2014)

27. V § 15 odst. 1 se číslo „10“ nahrazuje číslem „15“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~28. V § 15 odst. 4 se číslo „300 000“ nahrazuje číslem „80 000“ a věta poslední se zrušuje.~~

(1. 1. 2014)

29. V § 15 odst. 6 větě poslední se slova „nebo kapitálová hodnota pojištění bude převedena“ nahrazují slovy „ , kapitálová hodnota nebo odkupné bude převedeno“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~30. V § 15 se odstavce 7 a 8 včetně poznámky pod čarou č. 82 zrušují.~~

~~Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 7.~~

(***Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)***

~~31. V § 15 odst. 7 se číslo „8“ nahrazuje číslem „6“, za slova „období,“ se vkládají slova „pouze pokud se jedná o poplatníka, který je rezidentem členského státu Evropské unie, Norska nebo Islandu a“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~32. V § 15 se doplňuje odstavec 8, který zní:~~

~~„(8) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2, kterému plynou příjmy zahrnuté do samostatného základu daně, se tento základ daně nesnižuje o nezdanitelné části základu daně.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~33. § 16 včetně nadpisu zní:~~

~~„§ 16~~

~~Sazba a výpočet daně~~

~~(1) Sazba daně činí 19 %.~~

~~(2) Daň se vypočte jako součin základu daně sníženého o nezdanitelné části základu daně a o odčitatelné položky od základu daně zaokrouhleného na celá sta Kč dolů a sazby daně.~~

~~(3) U příjmů zahrnutých do samostatného základu daně činí sazba 15 %. Daň se vypočte jako součin samostatného základu daně zaokrouhleného na celá sta Kč dolů a sazby daně.“.~~

(Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)

~~34. V § 17 se odstavec 5 zrušuje.~~

(1. 1. 2014)

35. V § 18 odst. 8 se slova „včetně odborových organizací“ nahrazují slovy „ , odborové organizace“.

(1. 1. 2014)

36. V § 19 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) členský příspěvek podle stanov, statutu, zřizovacích nebo zakladatelských listin, přijatý

1. zájmovým sdružením právnických osob, u něhož členství není nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
2. občanským sdružením, které není organizací zaměstnavatelů,
3. odborovou organizací,
4. politickou stranou nebo politickým hnutím, nebo
5. profesní komorou s nepovinným členstvím s výjimkou Hospodářské komory České republiky a Agrární komory České republiky,“.

Poznámka pod čarou č. 18a se zrušuje.

(1. 1. 2014)

37. V § 19 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) příjem z nájemného z družstevního bytu nebo nebytového prostoru a z úhrady za plnění poskytované s užíváním tohoto bytu nebo nebytového prostoru plynoucí na základě nájemní smlouvy mezi bytovým družstvem a jeho členem, který je fyzickou osobou; obdobně to platí pro společnost s ručením omezeným a jejího společníka, který je fyzickou osobou, a pro občanské sdružení a jeho člena, který je fyzickou osobou,“.

(1. 1. 2014)

38. V § 19 odst. 1 písm. d) se slova „příjmy z dividend podle § 36 odst. 1 a 2“ nahrazují slovy „příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně,“.

(1. 1. 2014)

39. V § 19 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) příjem Fondu pojištění vkladů,“.

(1. 1. 2012)

40. V § 19 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) výnos z operací na finančním trhu s prostředky účtu rezervy pro důchodovou reformu podle rozpočtových pravidel,“.

(1. 1. 2012)

41. V § 19 odst. 1 se písmeno ch) včetně poznámky pod čarou č. 92 zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~42. V § 19 odst. 1 písmena m) až o) znějí:~~

~~„m) příjem Garančního fondu obchodníků s cennými papíry,~~

~~n) příjem z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně,~~

~~o) příjem Zajišťovacího fondu,“.~~

(1. 1. 2012)

43. V § 19 odst. 1 písmeno p) zní:

„p) výnos z operací s prostředky jaderného účtu na finančním trhu podle atomového zákona,“.

(1. 1. 2014)

44. V § 19 odst. 1 písmena z) a za) znějí:

„z) příjem Vinařského fondu stanovený zákonem upravujícím vinohradnictví a vinařství,

za) příjem z podpory od Vinařského fondu,“.

Poznámka pod čarou č. 57a se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~45. V § 19 odst. 1 písmena ze) až zh) znějí:~~

~~„ze) příjmy z převodu podílu mateřské společnosti v dceřinné společnosti plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 3 nebo společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie,~~

~~zf) výnos, který se stane příjmem zvláštního vázaného účtu v bance podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů~~
~~1. z prostředků rezerv uložených na tomto účtu,~~
~~2. ze státních dluhopisů pořízených z prostředků tohoto účtu vedených na samostatném účtu u České národní banky nebo u centrálního depozitáře,~~

~~zg) příjmy Státního ústavu pro kontrolu léčiv a Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv plynoucí z úkonů vykonávaných podle zákona upravujícího léčiva,~~

~~zh) příjmy plynoucí jako náhrada za věcné břemeno vzniklé ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu a příjmy plynoucí jako náhrada za vyvlastnění,“.~~

(1. 1. 2014)

46. V § 19 odst. 1 písmeno zk) zní:
„zk) úroky z úvěrů, půjček, dluhopisů, vkladních listů, vkladových certifikátů a vkladů jim na roveň postavených a ze směnek, jejichž vydáním získává směnečný dlužník peněžní prostředky, a obdobných právních vztahů vzniklých v zahraničí (dále jen „úvěr a půjčka“) plynoucí společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, od obchodní společnosti nebo družstva, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, nebo od stálé provozovny společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie na území České republiky.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~47. V § 19 odst. 1 se písmena zl) až zo) včetně poznámek pod čarou č. 4c a 112 zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~48. V § 19 odstavec 2 zní:~~

~~„(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a podle odstavců 9 a 10 se nevztahuje na příjmy z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, pokud je dceřiná společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a je v likvidaci.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~49. V § 19 odstavec 4 zní:~~

~~„(4) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle odstavce 9 lze uplatnit při splnění podmínky 10% podílu na základním kapitálu, i před splněním podmínky 12 měsíců nepřetržitého trvání podle odstavce 3, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Nebude-li splněna minimální výše podílu 10% na základním kapitálu nepřetržitě po dobu nejméně 12 měsíců, posuzuje se osvobození uplatněné poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 jako nesplnění jeho daňové povinnosti ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které bylo osvobození od daně uplatněno.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~50. V § 19 odst. 5 závěrečné části ustanovení se věta poslední nahrazuje větou „Při nedodržení této podmínky v případě, že se jedná o osvobození uplatněné poplatníkem, se~~

~~postupuje podle odstavce 4 a v případě, že se jedná o osvobození uplatněné plátcem daně, se postupuje jako při nesplnění povinnosti plátce daně podle § 38s.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~51. V § 19 odst. 8 se slova „písm. ze) bodu 1 a“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~52. V § 19 odst. 9 závěrečné části ustanovení se slova „bodu 2“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~53. V § 19 odst. 10 se slova „bodu 2“ zrušují.~~

(1. 1. 2014)

54. V § 19 se doplňuje odstavec 11, který zní:

„(11) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle odstavce 10 nelze uplatnit, pokud dceřinná společnost nebo mateřská společnost

a) je od daně z příjmu právnických osob nebo obdobné daně osvobozena,

b) si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od daně z příjmů právnických osob nebo obdobné daně, nebo

c) podléhá dani z příjmů právnických osob nebo obdobné dani se sazbou ve výši 0 %.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~55. Za § 19 se vkládá nový § 19a, který včetně nadpisu zní:~~

~~„§ 19a~~

~~**Osvobození od daně podílů na zisku a obdobných příjmů**~~

~~(1) Od daně se osvobozuje příjem v podobě~~

~~a) podílu na zisku a dividendy z účasti na akciové společnosti, na společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty na komanditní společnosti,~~

~~b) podílu na zisku nebo obdobného plnění z členství v družstvu,~~

~~c) podílu na zisku tichého společníka,~~

~~d) vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným, komanditisty v komanditní společnosti nebo při zániku členství v družstvu,~~

~~e) podílu na likvidačním zůstatku společníka v akciové společnosti, ve společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty v komanditní společnosti,~~

~~f) podílu na likvidačním zůstatku člena družstva v družstvu,~~

~~g) vyrovnání mimo stojícímu společníkovi na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy,~~

~~h) příjmu společníka společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti při snížení základního kapitálu nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; přitom pro tento příjem vždy platí, že se základní kapitál snižuje nejprve o tu část, která byla zvýšena ze zisku společnosti nebo z fondu vytvořeného ze zisku,~~

~~i) zisku převedeného řídící nebo ovládající osobě na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy,~~

~~j) příjmu komplementáře komanditní společnosti a společníka veřejné obchodní společnosti plynoucí jako zisk po zdanění u akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným po přeměně akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným na komanditní společnost nebo veřejnou obchodní společnost.~~

~~(2) Osvobození podle odstavce 1 se použije pouze pro příjem~~

~~a) poplatníka, který je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, Norska, Islandu nebo Švýcarské konfederace, je-li tento příjem vyplácen společností nebo družstvem, kteří jsou poplatníky uvedenými v § 17 odst. 3, nebo~~

~~b) poplatníka uvedeného v § 17 odst. 3, je-li tento příjem vyplácen společností nebo družstvem, kteří jsou~~
~~1. poplatníky uvedenými v § 17 odst. 3, nebo~~
~~2. poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie, Norska, Islandu nebo Švýcarské konfederace.~~

~~(3) Osvobození podle odstavce 1 platí i pro příjmy plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 3 a společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, vyplácené společností, pokud tato společnost~~

~~a) je daňovým rezidentem třetího státu, se kterým má Česká republika uzavřenou účinnou smlouvu o zamezení dvojího zdanění, a~~

~~b) má právní formu se srovnatelnou právní charakteristikou jako společnost s ručením omezeným, akciová společnost nebo družstvo, a~~

~~c) podléhá dani obdobné dani z příjmů právnických osob, u níž sazba daně není nižší než 12 %, a to alespoň ve zdaňovacím období, v němž poplatník uvedený v § 17 odst. 3 o příjmu z dividend a jiných podílů na zisku nebo z převodu podílu ve společnosti účtuje jako o pohledávce v souladu s právními předpisy upravujícími účetnictví, a ve zdaňovacím období předcházejícím tomuto zdaňovacímu období; přitom došlo-li u společnosti k zániku bez provedení likvidace, posuzuje se splnění této podmínky u právního předchůdce; za společnost podléhající takové dani se nepovažuje společnost, která je od daně osvobozena, nebo si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od této daně.~~

~~(4) Osvobození podle odstavce 1 nelze uplatnit, pokud plyne příjem od~~

~~a) investičního fondu,~~

~~b) podílového fondu, nebo~~

~~c) zahraničního fondu kolektivního investování.~~

~~(5) U příjmu z dividend akciové společnosti, která je jen část zdaňovacího období investičním fondem podle zákona upravujícího kolektivní investování, bude osvobozena pouze ta část příjmu připadající na období, kdy společnost nebyla fondem. Při rozdělení příjmu se postupuje obdobně jako při rozdělování základu daně této akciové společnosti.“.~~

(1. 1. 2014)

56. V § 20 odst. 8 větě čtvrté se číslo „5“ nahrazuje číslem „10“ a část věty za středníkem včetně středníku se zrušuje.

(1. 1. 2015)

57. Nadpis § 21 zní: „Sazba a výpočet daně“.

(1. 1. 2015)

58. V § 21 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Daň se vypočte jako součin základu daně sníženého o položky snižující základ daně a o odčitatelné položky od základu daně

zaokrouhleného na celé tisíce Kč dolů a sazby daně.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~59. V § 21 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „5 % ze základu daně“ nahrazují slovy „0 % u“.~~

(Zákon č. 241/2013 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech a s přijetím přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vypořádání některých derivátů)

~~60. V § 21 odst. 2 písm. a) a b) se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.~~

(Zákon č. 241/2013 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech a s přijetím přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vypořádání některých derivátů)

~~61. V § 21 odst. 2 písm. c) se slova „nebo Islandu“ nahrazují slovy „ , Islandu nebo Švýcarské konfederaci“.~~

(Zákon č. 241/2013 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech a s přijetím přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vypořádání některých derivátů)

~~62. V § 21 odst. 2 písm. c) bod 1 zní:~~
~~„1. vydal statut, prospekt nebo obdobný dokument, ze kterého lze zjistit, že se jedná o fond kolektivního investování,“.~~

(1. 1. 2015)

63. V § 21 odst. 3 se číslo „5“ nahrazuje číslem „0“ a věta druhá se zrušuje.

(1. 1. 2014)

64. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 3 se slova „nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor“ nahrazují slovy „ , Norska, Islandu nebo Švýcarské konfederace“.

(1. 1. 2014)

65. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 4 se slova „včetně úrokového výnosu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, a to i v případě odkupu tohoto státního dluhopisu nebo při jeho splatnosti,“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~66. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 5 se slova „ , příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(1. 1. 2014)

67. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 12 se slova „ , a dále o částku závazku zachyceného v rozvaze, který zanikl jinak než jeho splněním, započtením, splynutím práva s povinností u jedné osoby, dohodou mezi věřitelem a dlužníkem, kterou se dosavadní závazek nahrazuje závazkem novým nebo narovnáním podle zvláštního právního předpisu[88)], pokud nebyla podle zvláštního právního předpisu[20)] zaúčtována ve prospěch výnosů nebo se o tuto částku závazku nezvyšuje výsledek hospodaření podle bodu 10“ zrušují.

(1. 1. 2014)

68. V § 23 odst. 3 písm. a) se doplňují body 14 a 15, které znějí:

„14. částku závazku zachyceného v rozvaze, který zanikl jinak než jeho splněním, započtením, splynutím práva s povinností u jedné osoby, dohodou mezi věřitelem a dlužníkem, že se dosavadní závazek nahrazuje závazkem novým nebo narovnáním, pokud nebyla podle právních předpisů upravujících účetnictví zaúčtována ve prospěch výnosů nebo se o tuto částku závazku nezvyšuje výsledek hospodaření podle bodu 10; toto se nevztahuje na závazek, z jehož titulu vznikl výdaj (náklad), ale je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byl zaplacen,
15. částku vzniklou v důsledku změny účetní metody, která zvýšila vlastní kapitál, a to v tom

zdaňovacím období, ve kterém bylo o změně účetní metody účtováno,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~69. V § 23 odst. 3 písm. b) bodě 2 se slova „ , příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ a slova „a příspěvku“ zrušují.~~

(1. 1. 2014)

70. V § 23 odst. 3 písm. b) se doplňuje bod 6, který zní:

„6. částku vzniklou v důsledku změny účetní metody, která snížila vlastní kapitál, a to v tom zdaňovacím období, ve kterém bylo o změně účetní metody účtováno,“.

(1. 1. 2014)

71. V § 23 odst. 4 písmeno a) zní:

„a) u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2, v § 17 odst. 3 a u stálé provozovny příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně,“.

(1. 1. 2014)

72. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 3 se slova „o cenu nespotřebovaných zásob,“ a slova „a zaplacených záloh“ zrušují.

(1. 1. 2014)

73. V § 24 odst. 2 písmeno d) zní:

„d) členský příspěvek
1. právnické osobě, pokud povinnost členství vyplývá ze zvláštních právních předpisů,
2. právnické osobě, u níž členství je nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
3. placený zaměstnavatelem za zaměstnance v případě, kdy členství zaměstnance je podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti zaměstnavatele,
4. organizaci zaměstnavatelů, nebo
5. Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky,“.

Poznámky pod čarou č. 81 a 96 se zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~74. V § 24 odst. 2 písmeno f) zní:~~

~~„f) odvod z úhrnu mezd; tento odvod je u poplatníků, kteří vedou účetnictví, výdajem (nákladem), jen pokud byl zaplacen, a to nejpozději do konce měsíce následujícího po uplynutí zdaňovacího období nebo jeho části; pokud je daňový subjekt povinen podat daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, je tento odvod výdajem (nákladem) pouze tehdy, bude-li zaplacen do termínu pro podání daňového přiznání; tento odvod zaplacený po uvedeném termínu je výdajem (nákladem) toho zdaňovacího období, ve kterém byl zaplacen, pokud však již neovlivnil základ daně v předchozích zdaňovacích obdobích; obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace, pokud tento odvod zaplatí za poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,“.~~

(1. 1. 2014)

75. V § 24 odst. 2 písm. ch) se slova „podle § 20b“ zrušují.

(1. 1. 2012)

76. V § 24 odst. 2 písm. t) se slova „vstupní cena hmotného majetku využívaného k

dosahování příjmů osvobozených od daně podle § 19 odst. 1 písm. g),“ zrušují.

(1. 1. 2014)

77. V § 24 odst. 2 písm. y) úvodní části ustanovení se slova „6 měsíců nebo o pohledávku, ke které nelze tvořit opravnou položku podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro zjištění základu daně z příjmů pouze proto, že se jedná o pohledávku se jmenovitou hodnotou v okamžiku vzniku vyšší než 200 000 Kč, ohledně které nebylo zahájeno rozhodčí řízení, soudní řízení nebo správní řízení“ nahrazují slovy „18 měsíců“.

(1. 1. 2012)

78. V § 24 odst. 2 písm. zc) se slova „ ; ustanovení tohoto písmene se nepoužije u výdajů (nákladů) souvisejících s příjmy nad rámec všech vsazených částek ze všech poplatníkem provozovaných loterií a jiných podobných her, u nichž bylo povolení k provozování vydáno podle zvláštního právního předpisu [§ 25 odst. 1 písm. zl)]“ zrušují.

(1. 1. 2014)

79. V § 24 odst. 2 písm. zv) bodě 1 se slova „nebankovnímu subjektu“ zrušují a slovo „srovnatelného“ se nahrazuje slovem „obdobného“.

(1. 1. 2014)

80. V § 24 odst. 2 písm. zv) bodě 2 se slova „jiné bance“ zrušují a slovo „srovnatelného“ se nahrazuje slovem „obdobného“.

(1. 1. 2015)

81. V § 24 odst. 4 písmeno a) zní:

„a) doba nájmu hmotného majetku činí alespoň minimální dobu odpisování uvedenou v § 30 odst. 1; u hmotného majetku zařazeného v odpisové skupině 2 až 6 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu lze dobu nájmu zkrátit až o 6 měsíců; doba nájmu se počítá ode dne, kdy byla věc nájemci přenechána ve stavu způsobilém obvyklému užívání, a“.

(***Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)***

~~82. V § 25 odst. 1 písm. f) se slova „ , přirážky k pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a k pojistnému na všeobecné zdravotní pojištění,[21)]“ zrušují.~~

(***Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)***

~~83. V § 25 odst. 1 písm. g) se slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují a slovo „všeobecné“ se nahrazuje slovem „veřejné“.~~

(1. 1. 2014)

84. V § 25 odst. 1 se na konci textu písmene x) doplňují slova „a sazbu základní náhrady“.

(1. 1. 2012)

85. V § 25 odst. 1 se písmeno zl) zrušuje.

Dosavadní písmena zm) až zo) se označují jako písmena zl) až zn).

(1. 1. 2014)

86. V § 25 odst. 1 se tečka na konci písmene zn) nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno zo), které zní:

„zo) členský příspěvek hrazený poplatníkem příjemci, který je u tohoto příjemce osvobozen od daně.“.

(1. 1. 2014)

87. V § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „jiného subjektu“ nahrazují slovy „jiné osoby nebo předaného jiné osobě nebo týkající se změny majetku ve vlastnictví jiné osoby“.

(1. 1. 2014)

88. V § 32a odst. 2 se slova „skleníkových plynů[116)]“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 116 se zrušuje.

(1. 1. 2014)

89. V § 34 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Od základu daně lze odečíst odpočet na podporu výzkumu a vývoje.

(5) Odpočet na podporu výzkumu a vývoje, který nebylo možné odečíst z důvodů nízkého základu daně nebo daňové ztráty, lze odečíst nejpozději ve třetím období následujícím po období, ve kterém vznikl.“.

(1. 1. 2014)

90. V § 34 se odstavce 6 až 12 zrušují.

(1. 1. 2014)

91. § 34a včetně nadpisu zní:

„§ 34a

Výše odpočtu na podporu výzkumu a vývoje

(1) Odpočet na podporu výzkumu a vývoje činí součet

a) 100 % výdajů vynaložených v období na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu, které nepřevyšují úhrn výdajů vynaložených v rozhodné době na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu, a

b) 110 % výdajů vynaložených v období na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu, které převyšují úhrn výdajů vynaložených v rozhodné době na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu.

(2) Rozhodnou dobou se pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje rozumí

doba, která

a) končí dnem předcházejícím dni, ve kterém začíná období, a

b) je stejně dlouhá jako období.

(3) Obdobím se pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje rozumí

a) zdaňovací období, nebo

b) období, za které se podává daňové přiznání.“.

(1. 1. 2014)

92. Za § 34a se vkládají nové § 34b až 34e, které včetně nadpisů znějí:

„§ 34b

Výdaje vynaložené na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu

(1) Výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj zahrnovanými do odpočtu se rozumí výdaje (náklady), které

a) poplatník vynaložil při realizaci projektu výzkumu a vývoje na
1. experimentální či teoretické práce,
2. projekční a konstrukční práce,
3. výpočty,
4. návrhy technologií,
5. výrobu funkčního vzorku či prototypu produktu nebo jeho části související s realizací projektu výzkumu a vývoje, nebo
6. na certifikaci výsledků dosažených prostřednictvím projektů výzkumu a vývoje,

b) jsou výdaji (náklady) na dosažení zajištění a udržení příjmů a

c) jsou evidovány odděleně od ostatních výdajů (nákladů).

(2) Výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj zahrnovanými do odpočtu nejsou

a) výdaje (náklady), na něž byla byť jen z části poskytnuta podpora z veřejných zdrojů,

b) výdaje (náklady) na služby, s výjimkou výdajů (nákladů) na
1. služby, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které jsou pořízené od veřejné vysoké školy nebo výzkumné organizace vymezené v zákoně upravujícím podporu výzkumu a vývoje pro účely poskytování podpory, a to v podobě činností uvedených v odstavci 1 písm. a),
2. certifikaci výsledků dosažených prostřednictvím projektů výzkumu a vývoje,
3. nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného movitého majetku, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje,

c) licenční poplatky,

d) výdaje (náklady) na nehmotné výsledky výzkumu a vývoje pořízené od jiných osob s výjimkou těch, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které jsou pořízeny od veřejné vysoké školy nebo výzkumné organizace vymezené v zákoně upravujícím podporu výzkumu a vývoje pro účely poskytování podpory.

(3) Pokud výdaje (náklady) podle odstavce 1 souvisejí s realizací projektů výzkumu a vývoje pouze zčásti, zahrnují se do výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu pouze jejich poměrné části.

§ 34c

Projekt výzkumu a vývoje

(1) Projektem výzkumu a vývoje se rozumí dokument, ve kterém poplatník před zahájením řešení projektu výzkumu a vývoje vymezí svou činnost ve výzkumu a vývoji podle zákona upravujícího podporu výzkumu a vývoje a který obsahuje

a) základní identifikační údaje o poplatníkovi, kterými jsou
1. obchodní firma nebo název a adresa sídla poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů právnických osob,
2. jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresa místa podnikání a adresa místa trvalého pobytu poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů fyzických osob,
3. daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,

b) dobu řešení projektu, kterou je doba ode dne zahájení do dne ukončení řešení projektu,

c) cíle projektu, které jsou dosažitelné v době řešení projektu a vyhodnotitelné po jeho ukončení,

d) předpokládané celkové výdaje (náklady) na řešení projektu a předpokládané výdaje (náklady) v jednotlivých letech řešení projektu,

e) jméno, popřípadě jména, a příjmení všech osob, které budou odborně zajišťovat řešení projektu s uvedením jejich kvalifikace a formy pracovněprávního vztahu k poplatníkovi,

f) způsob kontroly a hodnocení postupu řešení projektu a dosažených výsledků,

g) den a místo schválení projektu,

h) jméno, popřípadě jména, příjmení a podpis odpovědné osoby za projekt výzkumu a vývoje.

(2) Projekt výzkumu a vývoje musí být schválen poplatníkem před zahájením jeho řešení.

(3) Odpovědná osoba za projekt výzkumu a vývoje odpovídá za splnění podmínek daných tímto zákonem pro projekt výzkumu a vývoje. Odpovědnou osobou je u poplatníka daně z příjmů

a) fyzických osob tento poplatník,

b) právnických osob jeho statutární orgán nebo člen tohoto orgánu.

§ 34d

Odpočet na podporu výzkumu a vývoje u společníků osobních společností

(1) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit i o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje zjištěného za veřejnou obchodní společnost určenou ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk nebo ztráta podle společenské smlouvy, nebo rovným dílem.

(2) Odpočet na podporu výzkumu a vývoje zjištěný za komanditní společnost se rozděluje na komplementáře a komanditní společnost ve stejném poměru, v jakém se rozděluje zisk nebo ztráta. U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje určenou ve stejném poměru, jako je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti.

§ 34e

Závazné posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu

(1) Správce daně vydá na žádost poplatníka rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu.

(2) Předmětem závazného posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu je určení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje.

(3) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu poplatník uvede

a) projekt výzkumu a vývoje,

b) výčet činností, které poplatník považuje za činnosti prováděné při realizaci projektů výzkumu a vývoje spolu s odůvodněním, proč poplatník tyto činnosti považuje za činnosti prováděné při realizaci projektů výzkumu a vývoje,

c) výčet výdajů na činnosti, které poplatník považuje za činnosti prováděné při realizaci projektů výzkumu a vývoje,

d) výčet činností, u kterých má poplatník pochybnosti, zda výdaje na tyto činnosti vynaložené jsou výdaji na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu spolu s uvedením těchto pochybností,

e) způsob rozdělení jednotlivých výdajů vynaložených jak na realizaci projektů výzkumu a vývoje, tak na ostatní činnosti, a použitá kritéria rozdělení,

f) období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení týkat,

g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

(4) Je-li rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu doručeno poplatníkovi po uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení týkat, může poplatník odečíst odpočet na podporu výzkumu a vývoje v dodatečném daňovém přiznání.“.

Poznámka pod čarou č. 73a se zrušuje.

(1. 1. 2014)

93. Nadpis § 35ba zní: „Slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob“.

(1. 1. 2014)

94. V § 35ba odst. 2 se za slova „písm. b) až e),“ vkládají slova „pouze pokud se jedná o poplatníka, který je rezidentem členského státu Evropské unie, Norska nebo Islandu a“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~95. V § 35ba se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:~~

~~„(3) Poplatník může uplatnit snížení daně podle odstavce 1 písm. a) pouze v případě, že jeho základ daně ve zdaňovacím období nepřesáhl 48násobek průměrné měsíční hrubé mzdy zveřejněné Českým statistickým úřadem za kalendářní rok, který o 2 kalendářní roky předchází zdaňovacímu období, za něž se daňové přiznání podává.“.~~

~~Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~96. V § 35ba se doplňuje odstavec 5, který zní:~~

~~„(5) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2, kterému plynou příjmy zahrnuté do samostatného základu daně, se daň vypočtená z tohoto základu nesnižuje o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob.“.~~

(***Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)***

~~97. Za § 35ba se vkládá nový § 35bb, který včetně nadpisu zní:~~

~~„§ 35bb~~

~~Zaměstnanecké zvýhodnění pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob~~

~~(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob má nárok na zaměstnanecké zvýhodnění ve výši 3 000 Kč ročně, a to ve výši jedné dvanáctiny za každý kalendářní měsíc, za který mu plynou příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky nejméně ve výši odpovídající minimální mzdě podle § 35c odst. 4, s výjimkou příjmů,~~

~~a) které nejsou předmětem daně,~~

~~b) které jsou osvobozeny,~~

~~c) z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, nevyužije-li poplatník postup uvedený v § 36 odst. 7 nebo 8,~~

~~d) které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění.~~

~~(2) Nárok na zaměstnanecké zvýhodnění může poplatník uplatnit po uplynutí příslušného zdaňovacího období.~~

~~(3) Poplatník o zaměstnanecké zvýhodnění sníží daň sníženou o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob. Zaměstnanecké zvýhodnění může poplatník uplatnit formou zaměstnanecké slevy na dani (dále jen „zaměstnanecká sleva“), zaměstnaneckého bonusu nebo zaměstnanecké slevy a zaměstnaneckého bonusu.~~

~~(4) Zaměstnaneckou slevu může poplatník uplatnit až do výše daně snížené o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob.~~

~~(5) Je-li nárok poplatníka na zaměstnanecké zvýhodnění vyšší než daň snížená o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob, je vzniklý rozdíl zaměstnaneckým bonusem.~~

~~(6) Poplatník, který je povinen podat daňové přiznání podle § 38g nebo který se tak rozhodl učinit, uplatní zaměstnanecký bonus v daňovém přiznání a požádá správce daně o jeho vyplacení. Při výplatě zaměstnaneckého bonusu postupuje správce daně obdobně jako při vrácení přeplatku. Poplatníkovi, který požádá o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, vyplatí zaměstnanecký bonus plátce daně podle § 38ch odst. 5 nebo § 35d odst. 6 až 8.“.~~

(1. 1. 2014)

98. Nadpis § 35c zní: „Daňové zvýhodnění pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob“.

(1. 1. 2014)

99. V § 35c odst. 1 se slovo „domácnosti,[108)]“ nahrazuje slovy „domácnosti na území České republiky nebo členského státu Evropské unie, Norska nebo Islandu,“ a slova „nebo § 35ba“ se nahrazují slovy „§ 35ba nebo 35bb“.

Poznámka pod čarou č. 108 se zrušuje.

(1. 1. 2014)

100. V § 35c se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „a příjmy, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění“.

(1. 1. 2014)

101. V § 35c odst. 5 se za slova „uplatnit,“ vkládají slova „pouze pokud je rezidentem členského státu Evropské unie, Norska nebo Islandu a“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~102. V § 35d odst. 5 a odst. 9 se slova „na tiskopise vydaném Ministerstvem financí“ nahrazují slovy „v hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti“.~~

(1. 1. 2014)

103. V § 35d odstavce 6 až 8 znějí:

„(6) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění poskytne plátce daně poplatníkovi slevu na dani podle § 35c maximálně do výše daně snížené o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob a o zaměstnaneckou slevu. Je-li nárok na daňové zvýhodnění vyšší než takto vypočtená daň, má poplatník nárok na vyplacení daňového zvýhodnění formou daňového bonusu, jen pokud úhrn jeho příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků od všech plátců daně v uplynulém zdaňovacím období, z nichž mu plátce daně provádí roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, dosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy. Jestliže u poplatníka úhrn těchto příjmů nedosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy, poplatník při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění na vyplacené měsíční daňové bonusy v kalendářních měsících, v nichž úhrn jeho příjmů dosáhl alespoň výše poloviny minimální mzdy, již nárok neztrácí.

(7) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně u poplatníka nejdříve daň sníží o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob a vypočte zaměstnaneckou slevu a zaměstnanecký bonus. Daň sníženou o slevu na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob poté sníží o zaměstnaneckou slevu a až pak vypočte částku daňového zvýhodnění náležející poplatníkovi formou slevy na dani podle § 35c a daňového bonusu. Daň sníženou o slevu na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob a o zaměstnaneckou slevu poté sníží ještě o slevu na dani podle § 35c a až takto sníženou daň porovná s úhrnem zálohově sražené daně a vypočte rozdíl na dani. Dále porovná daňový bonus s úhrnem již vyplacených měsíčních daňových bonusů a vypočte rozdíl na daňovém bonusu. Jestliže je úhrn částek vyplacených na měsíčních daňových bonusech nižší než daňový bonus, zvýší plátce daně o nevyplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo nevyplacenou částku na daňovém bonusu sníží o vypočtený záporný rozdíl na dani. Jestliže je úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů vyšší než daňový bonus, sníží plátce daně o přeplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo o ni zvýší vypočtený záporný rozdíl na dani.

(8) Přeplatek na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, zaměstnanecký bonus a doplatek na daňovém bonusu (dále jen „doplatek ze zúčtování“), které vzniknou provedením ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, vyplatí plátce daně poplatníkovi nejpozději do 31. března po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše doplatku ze zúčtování více než 50 Kč. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně poplatníkovi nesráží.“.

(1. 1. 2014)

104. V § 35d odst. 9 se věta první nahrazuje větou „O částku daňového zvýhodnění vyplaceného formou doplatku na daňovém bonusu sníží plátce daně nejbližší odvod záloh na daň správci daně.“ a věta poslední se nahrazuje větou „Při vrácení přeplatku z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a vyplacení zaměstnaneckého bonusu postupuje plátce daně podle § 38ch odst. 5.“.

(1. 1. 2014)

105. V § 36 odst. 1 písm. b) se na začátek bodu 2 vkládají slova „u poplatníků daně z příjmů fyzických osob“.

(1. 1. 2014)

106. V § 36 odst. 2 písm. a) se slova „dluhopisu včetně vkladního listu nebo vkladu jemu na roveň postaveného a emisním kursem při jejich vydání“ nahrazují slovy „a emisním kursem dluhopisu, vkladního listu nebo vkladu jemu na roveň postavenému nebo v případě jejich zpětného odkupu z rozdílu mezi cenou zpětného odkupu a jejich emisním kursem“.

(1. 1. 2014)

107. V § 36 odst. 2 se na začátek písmene h) vkládají slova „u poplatníků daně z příjmů fyzických osob“.

(1. 1. 2014)

108. V § 36 odst. 2 písmeno u) zní:

„u) z příjmu komplementáře komanditní společnosti a společníka veřejné obchodní společnosti plynoucí jako zisk po zdanění u akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným po přeměně akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným na komanditní společnost nebo veřejnou obchodní společnost,“.

(1. 1. 2014)

109. V § 36 odst. 2 písm. v) se slovo „výsluhového“ nahrazuje slovy „odchodného, výsluhového“.

(1. 1. 2014)

110. V § 36 odst. 2 se písmeno w) zrušuje.

(1. 1. 2014)

111. V § 36 odst. 3 se věta poslední nahrazuje větou „U příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. g) bodu 4 se do základu daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně nezahrnuje hodnota podkladového nástroje nebo aktiva.“.

(***Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)***

~~112. V § 36 odstavec 4 zní:~~

~~„(4) U dividendových příjmů z majetkové účasti v investičním fondu a z podílových listů je základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně příjem snížený o poměrnou část příjmů od daně osvobozených nebo podléhajících dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a sazby daně podle § 21 odst. 4 připadající na tento základ daně, které byly zúčtovány ve prospěch výnosů investičního fondu nebo podílového fondu ve zdaňovacím období, s nímž dividendový příjem plynoucí od investičního fondu nebo podílového fondu souvisí. Pokud byly výše uvedené příjmy zúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň. Poměrná část připadající na tento základ daně se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk určený k výplatě příjmů mezi akcionáře nebo~~

~~majitele podílových listů. Obdobně se postupuje u podílového fondu vzniklého z investičního fondu zaniklého bez provedení likvidace, pokud byly výše uvedené příjmy prokazatelně zúčtovány ve prospěch výnosů tohoto investičního fondu. Pro účely tohoto zákona se za dividendový příjem z podílových listů považuje i podíl na výnosech z hospodaření s majetkem v podílovém fondu, který byl podílníkům vyplacen bez ohledu na výsledek hospodaření.“.~~

(1. 1. 2014)

113. V § 36 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Zahrne-li poplatník příjmy uvedené v § 6 odst. 4 do daňového přiznání, započte se daň sražená z těchto příjmů na jeho daň.“.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 8.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~114. V § 36 se doplňuje odstavec 9, který zní:~~

~~„(9) Zvláštní sazba daně z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky pro poplatníky daně z příjmů právnických osob činí 19 % u dividendových příjmů z majetkové účasti v investičním fondu a z podílových listů.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~115. § 38a a 38b včetně nadpisů znějí:~~

~~„§ 38a~~

~~Obecná ustanovení o zálohách~~

~~(1) Daně z příjmů se platí prostřednictvím měsíčních záloh na daň, které se spravují jako daň podle daňového řádu. Výše záloh odpovídá jedné dvanáctině předchozí tvrzené daně.~~

~~(2) Předchozí tvrzenou daní je částka stanovená jako podíl, v jehož čitateli je součin daně tvrzené poplatníkem v daňovém přiznání, s výjimkou daně odpovídající samostatnému základu daně, za poslední předcházející zdaňovací období, za které podal daňové přiznání, a čísla 12 a v jeho jmenovateli počet měsíců tohoto zdaňovacího období. Pro účely stanovení předchozí tvrzené daně se nepřihlíží k dílčímu základu daně podle § 10.~~

~~(3) V případě podání dodatečného daňového přiznání na daň vyšší se stává předchozí tvrzenou daní tato vyšší daň.~~

~~(4) Zálohy neplatí~~

~~a) poplatník, jehož předchozí tvrzená daň nepřesáhla 200 000 Kč,~~

~~b) obec,~~

~~c) kraj.~~

(5) Zálohy jsou splatné do 20. dne po uplynutí kalendářního měsíce, za který se záloha platí. Změní-li se předchozí tvrzená daň, změní se výše zálohy od měsíce následujícího po měsíci, ve kterém k této změně došlo.

(6) Poplatník není povinen platit zálohy na daň, jestliže ukončil činnost, z níž mu plynuly zdanitelné příjmy, nebo zanikl zdroj zdanitelných příjmů, a to od měsíce následujícího po měsíci, v němž tuto skutečnost oznámil správci daně.

§ 38b

Zvláštní ustanovení o zálohách

(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob, který má dílčí základ daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, zálohy

a) platí v poloviční výši, pokud z těchto příjmů a funkčních požitků měl plátce daně povinnost srazit zálohu na daň a pokud tento dílčí základ činí alespoň 15 % ze základu daně,

b) neplatí, pokud z těchto příjmů a funkčních požitků měl plátce daně povinnost srazit zálohu na daň a pokud tento dílčí základ činí alespoň 50 % ze základu daně.

(2) Ve zdaňovacím období podle § 17a písm. c)

a) zálohy platí do dne předcházejícího dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku, za nástupnickou společnost nebo družstvo zanikající nebo rozdělovaná společnost nebo družstvo, pokud se nejedná o
1. přeměnu, kdy nástupnickou společností je poplatník uvedený v § 17 odst. 4, který nemá na území České republiky stálou provozovnu,
2. sloučení, kdy zálohy nadále platí nástupnická společnost,

b) zálohy platí ode dne zápisu fúze do obchodního rejstříku nástupnická společnost nebo družstvo, a to ve výši odvozené ze součtu předchozích tvrzených daní zaniklých obchodních společností nebo družstev s tím, že tento součet se při sloučení zvýší o předchozí tvrzenou daň nástupnické společnosti nebo družstva,

c) při převodu jmění na společníka, který je
1. poplatníkem daně z příjmů právnických osob, se výše záloh u tohoto poplatníka nemění,
2. poplatníkem daně z příjmů fyzických osob, stanoví zálohy na období ode dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku do konce kalendářního roku správce daně s přihlédnutím k zálohám splatným od rozhodného dne do dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku,

d) při přeměně rozdělením stanoví nástupnickým obchodním společnostem nebo družstvům zálohy na část tohoto zdaňovacího období ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku správce daně, který zároveň stanoví způsob rozdělení záloh zaplacených zanikající nebo rozdělovanou společností nebo družstvem k zápočtu na úhradu splatné daně nástupnických společností nebo družstev.

(3) Zálohy zaplacené v průběhu zdaňovacího období podle § 17a písm. c)

~~zanikajícími, rozdělovanými a nástupnickými společnostmi nebo družstvy se započtou na úhradu splatné daně nástupnických společností nebo družstev. Obdobně se postupuje u přeměn, u nichž rozhodným dnem přeměny bude první den kalendářního roku nebo hospodářského roku.“.~~

~~Poznámka pod čarou č. 39b se zrušuje.~~

(1. 1. 2014)

116. V § 38c odst. 1 se slovo „odvádí“ nahrazuje slovy „je povinna odvést“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~117. V § 38d odst. 3 se za větu první vkládá věta „Při odvodu daně sražené z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků se postupuje stejně jako při odvodu úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků.“ a slova „s výjimkou příjmů podle § 6 odst. 4“ se nahrazují slovy „ , s výjimkou příjmů podle § 6,“.~~

(1. 1. 2014)

118. V § 38d odst. 4 písmeno a) zní:

„a) v § 36 odst. 2 písm. p), pokud poplatník
1. podepíše za období, za které byla ve zdaňovacím období z těchto příjmů daň sražena, dodatečně prohlášení k dani (§ 38k odst. 7),
2. zahrne příjmy uvedené v § 6 odst. 4 do daňového přiznání podaného za zdaňovací období, ve kterém mu tyto příjmy plynou,“.

(1. 1. 2014)

119. V § 38d odst. 4 písm. c) a odst. 5 se číslo „7“ nahrazuje číslem „8“.

(1. 1. 2014)

120. V § 38d odstavec 8 zní:

„(8) Poplatníkovi, kterému plátce daně z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků srazí daň vyšší, než je stanoveno, vrátí plátce daně nesprávně sraženou částku, pokud neuplynuly 3 roky od konce lhůty, ve které byl plátce daně povinen podat vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a pokud poplatník nevyužil postup uvedený v § 36 odst. 7 a 8. Poplatníkovi, kterému plátce daně z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků nesrazil daň ve stanovené výši, může ji srazit dodatečně, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~121. V § 38d odst. 10 se na konci textu věty první doplňují slova „daně elektronicky“ a věta druhá se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~122. V § 38f odst. 3 se slova „ ; přičemž u příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků se má za to, že se jedná o základ daně stanovený podle § 6 odst. 14“ zrušují.~~

(1. 1. 2014)

123. V § 38f odst. 10 se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~124. V § 38g se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Daňové přiznání je povinen podat poplatník, který nemůže uplatnit slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. a).“.~~

(1. 1. 2014)

125. V § 38g odst. 3 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo 8“.

(1. 1. 2014)

126. Za § 38g se vkládá nový § 38ga, který včetně nadpisu zní:

„§ 38ga

Úhrada daně z příjmů fyzických osob na společný osobní daňový účet

(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob hradí tuto daň na společný osobní daňový účet pro daň z příjmů a pojistná.

(2) Plátce daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků hradí tuto daň na společný osobní daňový účet pro daň z příjmů, pojistná a odvod z úhrnu mezd.“.

(1. 1. 2014)

127. V § 38gb odst. 1 se za slova „písm. a)“ vkládají slova „a § 35bb“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~128. V § 38h odstavce 1 a 2 zní:~~

~~„(1) Daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků se platí prostřednictvím záloh, které se spravují jako daň podle daňového řádu. Tyto zálohy sráží nebo vybírá plátce daně ze základu pro výpočet zálohy, kterým je úhrn příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků zúčtovaný nebo vyplacený poplatníkovi za kalendářní měsíc nebo za zdaňovací období, do kterého se nezahrnují příjmy,~~

~~a) které nejsou předmětem daně,~~

~~b) které jsou osvobozeny od daně,~~

~~c) z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.~~

~~(2) Záloha se vypočte jako součin základu daně pro výpočet zálohy zaokrouhleného do 100 Kč na celé koruny nahoru a nad 100 Kč na celé stokoruny nahoru a sazby daně z příjmů fyzických osob.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~129. V § 38h se na konci odstavce 4 doplňuje věta „K měsíční slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. a) přihlédne plátce daně pouze v případě, že základ pro výpočet zálohy u poplatníka nepřesáhl 4násobek průměrné měsíční hrubé mzdy zveřejněné Českým statistickým úřadem za kalendářní rok, který o 2 kalendářní roky předchází zdaňovacímu období, za které se příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky zúčtovávají nebo vyplácí.“.~~

(1. 1. 2014)

130. V § 38h se na konci odstavce 6 doplňuje věta „K zaměstnaneckému zvýhodnění za podmínek stanovených v § 35bb přihlédne plátce daně rovněž až při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění za zdaňovací období.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~131. V § 38h odstavec 9 zní:~~

~~„(9) Nepodá-li poplatník, který není povinen podat daňové přiznání, toto přiznání nejpozději ve lhůtě pro jeho podání, považuje se daň za vyměřenou dnem uplynutí této lhůty, a to ve výši~~

~~a) sražených záloh a vyplacených měsíčních daňových bonusů v případě, že poplatník nepožádá o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, nebo~~

~~b) daně vypočtené v ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~132. V § 38h odstavec 14 zní:~~

~~„(14) Splatnost daně vyměřené poplatníkovi podle odstavce 9 nebo záloh na tuto daň se posuzuje u poplatníka stejně jako u plátce daně.“.~~

(1. 1. 2014)

133. V § 38ch odstavec 3 zní:

„(3) Plátce daně provede roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění jen na základě dokladů za uplynulé zdaňovací období od všech předchozích plátců daně o zúčtované nebo vyplacené mzdě, sražených zálohách na daň z těchto příjmů, poskytnuté měsíční slevě na dani podle § 35ba a 35c a vyplacených měsíčních daňových bonusech. Plátce daně roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění neprovede, pokud poplatník tyto doklady nepředloží plátci daně do 15. února po uplynutí zdaňovacího období.“.

(1. 1. 2014)

134. V § 38ch odst. 4 se slova „31. března“ nahrazují slovy „15. března po uplynutí zdaňovacího období“.

(1. 1. 2014)

135. V § 38ch odstavec 5 zní:

„(5) Poplatníkovi, který neuplatňuje daňové zvýhodnění, plátce daně vrátí jako

přeplatek z ročního zúčtování záloh kladný rozdíl mezi zálohově sraženou daní a daní sníženou o slevy pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob a o zaměstnaneckou slevu a současně vyplatí zaměstnanecký bonus, nejpozději do 31. března po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše tohoto přeplatku a zaměstnaneckého bonusu více než 50 Kč. O vrácený přeplatek z ročního zúčtování záloh a rovněž o vyplacený zaměstnanecký bonus sníží plátce daně nejbližší odvody záloh správci daně, nejdéle do konce zdaňovacího období, nebo požádá o jejich vrácení správce daně; v takovém případě nakládá správce daně s touto částkou jako s přeplatkem. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh se poplatníkovi nesráží.“.

(1. 1. 2014)

136. § 38i včetně nadpisu zní:

„§ 38i

Opravy na dani z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků vybírané srážkou formou záloh

(1) Poplatníkovi, kterému byla sražena záloha vyšší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen měsíční daňový bonus nižší, než měl být, vrátí plátce daně vzniklý rozdíl, pokud neuplynula lhůta pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za toto zdaňovací období. O vrácenou částku na záloze nebo o dodatečně vyplacenou částku na měsíčním daňovém bonusu sníží plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně.

(2) Poplatníkovi, kterému byla sražena daň vyšší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen zaměstnanecký bonus nebo daňový bonus nižší, než měl být, vrátí plátce daně vzniklý rozdíl, pokud neuplynuly 3 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti. Plátce daně je povinen nejdříve vrátit tento rozdíl a poté může podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti. O tento vrácený rozdíl sníží plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně. Jinak se vzniklý rozdíl vrátí na základě daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání podaného poplatníkem.

(3) Poplatníkovi, kterému byla sražena záloha nižší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen měsíční daňový bonus vyšší, než měl být, může plátce daně srazit vzniklý rozdíl ze mzdy, pokud neuplynula lhůta pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za toto zdaňovací období. O dodatečně vybranou částku na záloze nebo na měsíčním daňovém bonusu zvýší plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně.

(4) Po uplynutí lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti je povinnost uhradit dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na zaměstnaneckém bonusu nebo na daňovém bonusu spolu s úrokem z prodlení na základě

a) dodatečného vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti podaného plátcem daně, pokud dlužná částka na dani nebo neoprávněně vyplacená částka na zaměstnaneckém bonusu nebo na daňovém bonusu vznikla
1. zaviněním plátce daně, nebo
2. zaviněním poplatníka v případech stanovených v odstavci 6,

b) daňového nebo dodatečného daňového přiznání podaného poplatníkem, pokud dlužná částka na dani nebo neoprávněně vyplacená částka na zaměstnaneckém bonusu nebo na daňovém bonusu vznikla zaviněním poplatníka s výjimkou případů, kdy je povinen plátce

daně podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti.

(5) Dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na zaměstnaneckém bonusu nebo na daňovém bonusu, která vznikla zaviněním plátce daně, může srazit plátce daně ze mzdy poplatníka, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti. U poplatníka, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, může plátce daně po podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti v této lhůtě srazit dlužnou částku na záloze nebo přeplacenou částku na měsíčním daňovém bonusu, a to i v případě, že poplatník podal za příslušné zdaňovací období daňové přiznání.

(6) V případě, kdy dlužná částka na dani nebo neoprávněně vyplacená částka na zaměstnaneckém bonusu nebo na daňovém bonusu vznikla zaviněním poplatníka, plátce daně

a) srazí po dohodě s poplatníkem tuto částku ze mzdy poplatníka spolu s úrokem z prodlení, pokud u plátce daně neuplynula lhůta pro stanovení daně, a je povinen podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a tuto částku uhradit, nebo

b) oznámí tuto skutečnost správci daně do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém ji zjistil a současně předloží správci daně doklady potřebné k vybrání vzniklého rozdílu; nesplní-li tyto povinnosti, je povinen podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a tuto částku uhradit.“.

(1. 1. 2014)

137. V § 38j odst. 2 písm. b) se slova „ , i daňové identifikační číslo a“ zrušují.

(1. 1. 2014)

138. V § 38j odst. 2 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) den nástupu poplatníka do zaměstnání,“.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena f) a g).

(1. 1. 2014)

139. V § 38j odst. 2 písm. f) se bod 3 zrušuje.

Dosavadní body 4 až 8 se označují jako body 3 až 7.

(1. 1. 2014)

140. V § 38j odst. 2 písm. f) závěrečné části ustanovení se slova „4 a 5“ nahrazují slovy „3 a 4“.

(1. 1. 2014)

141. V § 38j odst. 2 písm. g) se slova „e) bodech 1 až 8“ nahrazují slovy „f)“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~142. V § 38j se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:~~

~~„h) u poplatníka, který požádá o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, též výslednou daň a částku vráceného přeplatku z ročního zúčtování záloh a zaměstnaneckého bonusu podle § 38ch odst. 5 nebo doplatku ze zúčtování podle § 35d odst. 8.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~143. V § 38j odstavce 3 až 6 znějí:~~

~~„(3) Na žádost poplatníka je plátce daně povinen za období, za které byla vyplácena nebo zúčtována mzda, vystavit nejpozději do 10 dnů od podání žádosti doklad o údajích na mzdovém listě, jehož kopii je povinen uchovat a který obsahuje údaje o výši měsíčních příjmů podléhající zdanění za každý kalendářní měsíc a souhrnné údaje rozhodné pro výpočet~~

~~a) základu daně, daně, záloh a pro poskytnutí slevy pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob, zaměstnaneckého zvýhodnění a daňového zvýhodnění,~~

~~b) základu daně a daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně.~~

~~(4) Plátce daně, který ve zdaňovacím období zúčtoval nebo vyplatil příjmy ze závislé činnosti nebo funkční požitky, je povinen elektronicky podat svému místně příslušnému správci daně~~

~~a) hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti podle jednotlivých poplatníků a za plátce daně celkem,~~

~~b) vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti podle jednotlivých poplatníků a za plátce daně celkem.~~

~~(5) Lhůtu stanovenou pro podání hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti lze prodloužit pouze za podmínek stanovených v § 38h odst. 10. Zjistí-li plátce daně do podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti, že údaje uvedené v tomto hlášení nebyly správné, není povinen podat následné hlášení.~~

~~(6) V hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti plátce daně uvede za měsíc prosinec také počet zaměstnanců k 1. dni tohoto kalendářního měsíce podle místa výkonu práce.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~144. V § 38j se odstavce 7 až 10 zrušují.~~

(1. 1. 2014)

145. V § 38k odst. 5 úvodní části ustanovení se za slovo „b)“ vkládají slova „a k zaměstnaneckému zvýhodnění“.

(1. 1. 2014)

146. V § 38k odst. 5 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ , a ve kterých kalendářních měsících je pobíral“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~147. V § 38k odst. 5 písm. e) bodě 3 se číslo „300 000“ nahrazuje číslem „80 000“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~148. V § 38k odst. 5 se na konci písmene g) čárka nahrazuje tečkou a písmena h) a i) se zrušují.~~

(1. 1. 2014)

149. V § 38l odstavec 1 zní:

„(1) Nárok na nezdanitelnou část základu daně prokazuje poplatník plátci daně

a) potvrzením příjemce daru nebo jeho zákonného zástupce anebo pořadatele veřejné sbírky o výši a účelu daru,

b) smlouvou o úvěru a každoročně potvrzením stavební spořitelny o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce z úvěru ze stavebního spoření, popřípadě z jiného úvěru poskytnutého stavební spořitelnou v souvislosti s úvěrem ze stavebního spoření nebo potvrzením banky, zahraniční banky či její pobočky o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce z hypotečního úvěru a snížených o státní příspěvek, popřípadě z jiného úvěru poskytnutého příslušnou bankou v souvislosti s hypotečním úvěrem,

c) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. a) stavebním povolením nebo ohlášením stavby a po dokončení stavby výpisem z listu vlastnictví,

d) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. b) a c) výpisem z listu vlastnictví a v případě úvěru poskytnutého na koupi pozemku po uplynutí 4 let od okamžiku uzavření úvěrové smlouvy stavebním povolením nebo ohlášením stavby,

e) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. e) výpisem z listu vlastnictví, jde-li o bytový dům, rodinný dům nebo byt ve vlastnictví podle zákona upravujícího vlastnictví bytů, anebo nájemní smlouvou, jde-li o byt v nájmu, anebo dokladem o trvalém pobytu, jde-li o byt v užívání,

f) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. d) a g), potvrzením právnické osoby, že je jejím členem nebo společníkem,

g) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. f), výpisem z listu vlastnictví, jde-li o bytový dům, rodinný dům nebo byt ve vlastnictví podle zákona upravujícího vlastnictví bytů, anebo potvrzením právnické osoby o členství, je-li předmětem vypořádání podíl nebo vklad spojený s právem užívání bytu,

h) smlouvou o penzijním připojištění se státním příspěvkem, smlouvou o doplňkovém penzijním spoření, smlouvou o penzijním pojištění nebo po- tvrzením instituce penzijního pojištění o účasti poplatníka na penzijním pojištění a každoročně potvrzením penzijního fondu, penzijní společnosti nebo instituce penzijního pojištění o příspěvcích zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem, doplňkové penzijní spoření nebo penzijní pojištění na uplynulé zdaňovací období,

i) smlouvou o soukromém životním pojištění nebo pojistkou podle zákona upravujícího pojistnou smlouvu a každoročně potvrzením pojišťovny o pojistném zaplaceném poplatníkem na jeho soukromé životní pojištění v uplynulém zdaňovacím období nebo o zaplacené poměrné části jednorázového pojistného připadajícího na uplynulé zdaňovací období.“.

Poznámka pod čarou č. 101 se zrušuje.

(1. 1. 2014)

150. V § 38l odst. 2 písm. b) se slova „nejpozději do 15. února“ zrušují.

(1. 1. 2014)

151. V § 38p odst. 1 se věta poslední zrušuje.

(1. 1. 2014)

152. V § 38p odst. 2 se slova „položek snižujících základ daně“ nahrazují slovy „nezdanitelných částí základu daně“ a slova „a položky snižující základ daně podle § 15 odst. 1“ nahrazují slovy „ , nezdanitelných částí základu daně podle § 15 odst. 1 a vyšší částky uplatněné hodnoty zásob a pohledávek postupně zahrnovaných do základu daně podle § 23 odst. 14“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~153. V § 38s se slova „ ; u poplatníka s příjmy podle § 6 zvýšená o povinné pojistné podle § 6 odst. 13“ zrušují.~~

(1. 1. 2013)

154. Část pátá včetně nadpisů zní:

„ČÁST PÁTÁ

REGISTRACE

§ 39

Registrační povinnost poplatníka daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 2 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, ve kterém

a) započal vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů z
1. podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, nebo
2. pronájmu, nebo

b) přijal příjem z
1. podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, nebo
2. pronájmu.

(2) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 3 je povinen podat

přihlášku k registraci podle odstavce 1, pokud

a) na území České republiky započal vykonávat činnost uvedenou v odstavci 1 písm. a), nebo

b) přijal příjem uvedený v odstavci 1 písm. b) ze zdrojů na území České republiky.

(3) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, ve kterém

a) mu na území České republiky vznikla stálá provozovna, nebo

b) získal povolení nebo oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, vydané tuzemským orgánem veřejné moci.

(4) Poplatník daně z příjmů fyzických osob není povinen podat přihlášku k registraci, pokud přijímá pouze příjmy,

a) které nejsou předmětem daně,

b) které jsou osvobozené od daně, nebo

c) z nichž je daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně.

§ 39a

Registrační povinnost poplatníků daně z příjmů právnických osob

(1) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů od svého vzniku.

(2) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4, jemuž vznikla na území České republiky stálá provozovna, je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů od vzniku této provozovny.

(3) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob do 15 dnů ode dne, ve kterém

a) započal vykonávat činnost na území České republiky, která je zdrojem příjmů,

b) přijal příjmy ze zdrojů na území České republiky,

c) obdržel povolení nebo získal oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, vydané tuzemským orgánem veřejné moci.

(4) Poplatník, který není založen nebo zřízen za účelem podnikání, je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, kdy začne vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, nebo začne přijímat příjmy.

(5) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4 a poplatník, který není založený nebo zřízený za účelem podnikání, není povinen podat přihlášku k registraci, pokud přijímá pouze příjmy,

a) které nejsou předmětem daně,

b) které jsou osvobozené od daně, nebo

c) z nichž je daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně.

§ 39b

Registrační povinnost plátce daně

(1) Plátce daně je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických nebo právnických osob u příslušného správce daně nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy mu vznikla povinnost vykonávat tímto zákonem stanovené úkony plátce daně.

(2) Ve lhůtě podle odstavce 1 je plátce daně povinen podat přihlášku i za plátcovu pokladnu. Při registraci plátcovy pokladny plátce daně určí osobu, která je oprávněna jednat za tuto plátcovu pokladnu jeho jménem.“.

(část šestá zrušena návrhem novely ZDP 2015, část sedmá 1. 1. 2013)

155. Za část pátou se vkládají nové části šestá a sedmá, které včetně nadpisů znějí:

~~**„ČÁST ŠESTÁ**~~

~~**ODVOD Z ÚHRNU MEZD**~~

~~§ 39c~~

~~**Účel odvodu**~~

~~(1) Odvod z úhrnu mezd je peněžitým plněním poplatníka odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění a státní politiku zaměstnanosti.~~

~~(2) Veřejným pojištěním se pro účely odvodu z úhrnu mezd rozumí~~

~~a) důchodové pojištění podle zákona upravujícího důchodové pojištění,~~

~~b) nemocenské pojištění podle zákona upravujícího nemocenské pojištění,~~

~~c) veřejné zdravotní pojištění podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění,~~

~~d) úrazové pojištění podle zákona upravujícího úrazové pojištění.~~

~~§ 39d~~

~~**Subjekt odvodu**~~

Poplatníkem odvodu z úhrnu mezd je ten, kdo zúčtovává nebo vyplácí příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky, zakládá-li tato činnost nebo funkce účast poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky na veřejném pojištění.

§ 39e

Předmět odvodu

Předmětem odvodu z úhrnu mezd jsou zúčtované nebo vyplacené příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky.

§ 39f

Základ odvodu

(1) Základem odvodu z úhrnu mezd je u poplatníka odvodu z úhrnu mezd, který

a) je plátcem daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, součet
1. úhrnu zaokrouhlených základů pro výpočet zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků a
2. úhrnu samostatných základů daně pro zdanění příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků daní vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně,

b) není plátcem daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, úhrn, který by byl stanoven podle písmene a), pokud by tento poplatník byl plátcem daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků.

(2) Základ odvodu z úhrnu mezd se snižuje o zúčtovanou nebo vyplacenou

a) náhradu škody podle zákoníku práce a právních předpisů upravujících služební poměry,

b) věrnostní přídavek horníků,

c) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání.

(3) Základ odvodu z úhrnu mezd se dělí na dílčí základy odvodu.

(4) Do dílčího základu odvodu se zahrnují části základu odvodu z úhrnu mezd odpovídající příjmům poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky plynoucím ze závislé činnosti nebo z výkonu funkce, zakládá-li tato činnost nebo funkce účast těchto poplatníků na stejných veřejných pojištěních.

(5) V případě, že je základ odvodu z úhrnu mezd vyšší než maximální základ odvodu z úhrnu mezd, sníží se základ odvodu z úhrnu mezd na maximální základ odvodu z úhrnu mezd. Jednotlivé dílčí základy odvodu se v takovém případě sníží poměrně podle jejich výše.

§ 39g

Maximální základ odvodu

(1) Maximálním základem odvodu z úhrnu mezd je součin průměrného ročního přepočteného počtu zaměstnanců podle právních předpisů upravujících zaměstnanost a 48násobku průměrné mzdy.

(2) Průměrnou mzdou podle odstavce 1 se rozumí částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu podle zákona upravujícího důchodové pojištění za zdaňovací období, které o 2 roky předchází zdaňovacímu období, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu; vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

§ 39h

Sazby a výpočet odvodu

(1) Dílčí sazba odvodu činí součet pojistných sazeb na veřejná pojištění, kterých jsou na základě příjmů, které odpovídají části základu odvodu z úhrnu mezd zahrnované do dílčího základu odvodu, účastni poplatníci s příjmy ze závislé činnosti.

(2) V případě, že příjmy podle odstavce 1 zakládají účast na důchodovém pojištění, přičte se k dílčí sazbě odvodu sazba na státní politiku zaměstnanosti.

(3) Dílčí odvod se vypočte jako součin dílčího základu odvodu a dílčí sazby odvodu.

(4) Odvod z úhrnu mezd se vypočte jako součet dílčích odvodů.

§ 39i

Pojistné sazby a sazba na státní politiku zaměstnanosti

(1) Pojistná sazba činí v případě

a) důchodového pojištění 21,5 %,

b) nemocenského pojištění 2,3 %,

c) úrazového pojištění 0,4 %,

d) veřejného zdravotního pojištění 7 %.

(2) Sazba na státní politiku zaměstnanosti činí 1,2 %.

§ 39j

Odvodové období

Odvodovým obdobím odvodu z úhrnu mezd je kalendářní rok.

§ 39k

Správa odvodu

(1) Správu odvodu vykonávají finanční úřady.

(2) Při správě odvodu se postupuje podle daňového řádu.

§ 39l

Zálohy

(1) Odvod z úhrnu mezd se platí prostřednictvím měsíčních záloh na odvod, které se spravují jako daň podle daňového řádu.

(2) Záloha se vypočte za kalendářní měsíc jako odvod z úhrnu mezd.

(3) Ustanovení o maximálním základu odvodu z úhrnu mezd se při výpočtu zálohy nepoužije.

§ 39m

Hlášení a odvodové přiznání

(1) Poplatník odvodu z úhrnu mezd je povinen podat hlášení k odvodu z úhrnu mezd elektronicky a současně zaplatit zálohu.

(2) Na hlášení poplatníka odvodu z úhrnu mezd se použijí ustanovení daňového řádu o hlášení plátce daně. Zjistí-li poplatník odvodu z úhrnu mezd do podání odvodového přiznání, že údaje uvedené v hlášení poplatníka odvodu z úhrnu mezd nebyly správné, není povinen podat následné hlášení.

(3) V případě, že poplatník odvodu z úhrnu mezd je povinen podat hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti, je hlášení k odvodu z úhrnu mezd jeho součástí.

(4) Poplatník odvodu z úhrnu mezd je povinen podat odvodové přiznání elektronicky.

(5) V případě, že poplatník odvodu z úhrnu mezd je povinen podat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti, je odvodové přiznání k odvodu z úhrnu mezd jeho součástí; obdobně to platí pro dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a dodatečné odvodové přiznání.

§ 39n

Registrace

Poplatník odvodu z úhrnu mezd je povinen podat přihlášku k registraci k odvodu z

~~úhrnu mezd u příslušného správce odvodu do 8 dnů ode dne, ve kterém se stal poplatníkem odvodu z úhrnu mezd.~~

~~§ 39o~~

~~**Úhrada odvodu na společný osobní daňový účet**~~

~~Poplatník odvodu z úhrnu mezd hradí tento odvod na společný osobní daňový účet pro daň z příjmů, pojistná a odvod z úhrnu mezd.~~

ČÁST SEDMÁ

PRAVOMOCI VLÁDY A MINISTERSTVA FINANCÍ

§ 39p

Pravomoci vlády

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda na dobu trvání stavu ohrožení státu nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu

a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů,

b) osvobodit od
1. daně z příjmů příjmy ze služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů a příjmy zaměstnanců havarijních služeb za činnost v těchto složkách,
2. odvodu z úhrnu mezd příjmy ze služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů a příjmy zaměstnanců havarijních služeb za činnost v těchto složkách,
3. daně z příjmů právnických osob ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory a havarijní služby.

§ 39q

Pravomoci Ministerstva financí

Ministerstvo financí může ve vztahu k zahraničí

a) činit opatření k zajištění vzájemnosti nebo odvetná opatření za účelem vzájemného vyrovnání zdanění,

b) činit opatření k odstranění tvrdostí a nesrovnalostí,

c) rozhodnout ve sporných případech o daňovém rezidentství poplatníka, o způsobu zdanění, pokud jde o poplatníky se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí nebo o poplatníky vyslané do zahraničí za účelem výkonu práce nebo o poplatníky uvedené v § 2 odst. 2, kteří měli nejméně 10 let bydliště v zahraničí a plynou jim příjmy ze zdrojů v zahraničí.“.

Poznámky pod čarou č. 36 a 36b se zrušují. Dosavadní část šestá se označuje jako část osmá.

(1. 1. 2014)

156. V příloze č. 1 odpisové skupině 6 se v názvu položky (6-3) na konci doplňuje text „ , pokud mají celkovou prodejní plochu větší než 2 000 m^2“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

(1. 1. 2015)

1. Pro daňové povinnosti za léta 1993 až 2014 a zdaňovací období, které započalo v roce 2014, platí dosavadní právní předpisy, nestanoví-li tento zákon dále jinak.

(1. 1. 2014)

2. U osvobození příjmů z prodeje cenných papírů nabytých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se postupuje podle § 4 odst. 1 písm. w) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. Na příjmy uvedené v § 4 odst. 1 písm. zf) bodech 1 až 3 a 7 až 9 a v § 19a odst. 1 písm. a) až c) a g) až i) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, plynoucí ze zisku vytvořeného nebo na základě zisku, který byl zdrojem zvýšení základního kapitálu, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. Na příjmy plynoucí po dni nabytí účinnosti tohoto zákona z úroků z přeplatků zaviněných orgánem sociálního zabezpečení nebo z penále z přeplatků pojistného, které příslušná zdravotní pojišťovna vrátila po uplynutí lhůty stanovené pro rozhodnutí o přeplatku pojistného, se použije ustanovení § 4 odst. 1 písm. y) nebo § 19 odst. 1 písm. n) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(***Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)***

(1. 1. 2014)

5. Ustanovení § 6 odst. 13 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije též pro příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky zahrnované do základu daně podle § 5 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb. zúčtované plátcem daně přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a vyplacené poplatníkovi ~~po 31. lednu 2015~~ **po 31. kalendářního roku nabytí účinnosti tohoto zákona.**

(1. 1. 2012)

6. Na hmotný majetek zaevidovaný u poplatníka přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona a využívaný před tímto dnem k dosahování příjmů z provozování loterií a jiných podobných her osvobozených od daně podle § 19 odst. 1 písm. g) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona hledí, jako by byl před tímto dnem od jeho zaevidování odpisován bez přerušení a odpisy byly stanovovány v maximální výši. Ve zdaňovacím období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, lze jako výdaj (náklad) uplatnit pouze poměrnou část odpisu, která odpovídá části zdaňovacího období ode

dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona.

(1. 1. 2012)

7. Na odvod části výtěžku loterií a jiných podobných her podle zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, plynoucí jako příjem poplatníků, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání, se použije § 19 odst. 1 písm. ch) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona.

(***Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)***

(1. 1. 2014)

8. Ustanovení § 24 odst. 4 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije na hmotný majetek, který je předmětem smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku uzavřené nejpozději ~~do 31. prosince 2014~~ **do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona** a který je nejpozději do tohoto dne přenechán nájemci ve stavu způsobilém obvyklému užívání.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~9. Ustanovení § 25 odst. 1 písm. f) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije pro přirážky k pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a k pojistnému na všeobecné zdravotní pojištění, souvisejících s peněžními plněními za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(1. 1. 2014)

10. Pro úrokové výnosy z hypotečních zástavních listů emitovaných do konce roku 2007 se použije ustanovení § 36 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna daňového řádu

Čl. III

(1. 1. 2014)

1. V § 12 odst. 4 se slova „se provede úřední záznam a správce daně o tom“ nahrazují slovy „správce daně“.

(Zákon č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření)

~~2. V § 35 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:~~

~~„e) odeslána datová zpráva prostřednictvím daňové informační schránky adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně.“.~~

(1. 1. 2014)

3. V § 45 odst. 2 se slova „ , pokud je právnická osoba na této adrese skutečně

umístěna“ zrušují.

(1. 1. 2014)

4. V § 51 odst. 4 se za slova „a),“ vkládají slova „f),“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. V § 53 odst. 1 se písmeno f) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena g) až k) se označují jako písmena f) až j).~~

(1. 1. 2014)

6. V § 56 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) druhy daní, které lze platit inkasem podle zákona upravujícího platební styk nebo soustředěnou platbou zajišťovanou provozovatelem poštovních služeb, a podmínky, které je při těchto platbách nutné dodržet.“.

(Zákon č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření)

~~7. § 69 včetně nadpisu zní:~~

~~„Daňová informační schránka~~

~~§ 69~~

~~(1) Správce daně, který je k tomu technicky vybaven a který tuto skutečnost zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup, zřídí na základě žádosti daňovému subjektu na technickém zařízení správce daně daňovou informační schránku.~~

~~(2) Prostřednictvím daňové informační schránky umožní správce daně oprávněné osobě~~

~~a) činit podání vůči správci daně,~~

~~b) přístup k vybraným informacím na osobním daňovém účtu daňového subjektu a k vybraným informacím shromažďovaným ve spisu daňového subjektu; rozsah a členění poskytovaných informací zveřejní správce daně způsobem umožňujícím dálkový přístup.~~

~~(3) Žádost o zřízení daňové informační schránky se podává u správce daně místně příslušného podle § 13 odst. 1. Součástí žádosti je i požadavek na doručení přístupových údajů s možností volby způsobu doručení těchto údajů elektronicky nebo prostřednictvím zásilky do vlastních rukou; tento požadavek se neuplatní, pokud daňovému subjektu již byly přístupové údaje přiděleny.~~

~~(4) Správce daně zřídí daňovému subjektu daňovou informační schránku do 15 dnů od obdržení žádosti a vyrozumí o tom daňový subjekt spolu s uvedením technických a provozních podmínek, které je nutné dodržovat při přístupu do daňové informační schránky. Současně doručí daňovému subjektu přístupové údaje, a to způsobem, který byl v žádosti~~

zvolen; to neplatí v případě, kdy daňovému subjektu již byly přístupové údaje přiděleny.“.

(Zákon č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření)

8. Za § 69 se vkládají nové § 69a až 69c, které znějí:

„§ 69a

(1) Právo přístupu do daňové informační schránky má oprávněná osoba, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí

a) daňový subjekt,

b) zástupce daňového subjektu, a to za podmínky, že je
1. oprávněn zastupovat daňový subjekt při správě daní v neomezeném rozsahu se všemi správci daně, jimiž získané informace se shromažďují na technickém zařízení správce daně, nebo
2. zmocněn k přístupu do daňové informační schránky.

(2) Zmocnění k zastupování v rozsahu podle odstavce 1 písm. b) je nutné uplatnit u správce daně, který daňovou informační schránku zřizuje. U tohoto správce daně podává zástupce žádost o přístup do daňové informační schránky daňového subjektu. Součástí žádosti je i požadavek na doručení přístupových údajů s možností volby způsobu doručení těchto údajů elektronicky nebo prostřednictvím zásilky do vlastních rukou; tento požadavek se neuplatní, pokud zástupci již byly přístupové údaje přiděleny.

(3) Správce daně zástupce, který podal žádost podle odstavce 2 a který splňuje podmínky podle odstavce 1 písm. b), vyrozumí o tom, že mu byl udělen přístup do daňové informační schránky daňového subjektu. Současně mu doručí přístupové údaje, a to způsobem, který si zvolil v žádosti; to neplatí v případě, kdy zástupci již byly přístupové údaje přiděleny.

(4) Zástupce může prostřednictvím daňové informační schránky daňového subjektu činit podání pouze jménem tohoto daňového subjektu.

(5) Zastupování lze omezit pouze na přístup k informacím ze spisu a z osobních daňových účtů daňového subjektu; § 29 odst. 1 se v tomto případě nepoužije. Správce daně v takovém případě neumožní zástupci činit podání jménem daňového subjektu prostřednictvím daňové informační schránky tohoto daňového subjektu.

§ 69b

(1) Oprávněná osoba se k přístupu do daňové informační schránky přihlašuje prostřednictvím přístupových údajů.

(2) Oprávněná osoba může mít současně pouze jedny přístupové údaje.

(3) Oprávněná osoba je povinna s přístupovými údaji zacházet tak, aby nemohlo dojít k jejich ztrátě, odcizení nebo jiné hrozbě jejich zneužití.

(4) Zjistí-li oprávněná osoba, že hrozí zneužití přístupových údajů, je povinna o tom

~~neprodleně uvědomit správce daně.~~

~~(5) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou náležitosti přístupových údajů a technické a bezpečnostní zásady pro přístup do daňové informační schránky.~~

~~§ 69c~~

~~(1) Správce daně zneplatní přístupové údaje neprodleně po oznámení, že došlo k jejich ztrátě, odcizení nebo jiné hrozbě jejich zneužití. Současně doručí oprávněné osobě do vlastních rukou nové přístupové údaje; doručit přístupové údaje opětovně během 3 let je možné až po uhrazení správního poplatku stanoveného jiným právním předpisem.~~

~~(2) Správce daně zruší přístup do daňové informační schránky daňového subjektu zástupci neprodleně po zjištění, že zástupce přestal splňovat podmínky podle § 69a odst. 1 písm. b).~~

~~(3) Správce daně zruší daňovou informační schránku~~

~~a) na základě žádosti daňového subjektu, nebo~~

~~b) do 3 let ode dne úmrtí nebo zániku daňového subjektu.“.~~

(Zákon č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření)

~~9. V § 71 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo daňové informační schránky“.~~

(1. 1. 2013)

10. V § 72 odst. 1 se za slovo „registraci,“ vkládají slova „oznámení o změně registračních údajů,“.

(1. 1. 2014)

11. V § 72 odst. 3 se slovo „odeslané“ nahrazuje slovem „odeslanou“.

(1. 1. 2015)

12. V § 72 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Má-li daňový subjekt nebo jeho zástupce zřízenu datovou schránku nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen podání podle odstavce 1 učinit pouze datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1.“.

(1. 1. 2014)

13. V § 85 odst. 3 se slovo „upřesnit“ nahrazuje slovy „rozšířit nebo zúžit“.

(1. 1. 2014)

14. V § 87 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „a odpadá překážka pro podání dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování k dani, která měla být předmětem daňové kontroly“.

(1. 1. 2015)

15. V § 91 odst. 1 se slova „správce daně osobě zúčastněné na správě daní oznámil zahájení řízení“ nahrazují slovy „byl správcem daně vůči osobě zúčastněné na správě daní učiněn první úkon ve věci“.

(1. 1. 2014)

16. V § 100 odst. 1 se za slovo „řízení“ vkládají slova „nebo jiném postupu při správě daní“.

(1. 1. 2013)

17. V § 106 odst. 1 písm. f) se slovo „podání“ nahrazuje slovem „řízení“.

(1. 1. 2014)

18. V § 106 odstavec 3 zní:

„(3) Dojde-li k zastavení řízení podle odstavce 1 písm. c), správce daně rozhodnutí nedoručuje a nelze vůči němu uplatnit opravné prostředky; to neplatí, pokud je ve věci více příjemců rozhodnutí. Za den doručení rozhodnutí se považuje den založení do spisu.“.

(1. 1. 2014)

19. V § 107 odst. 4 se slova „daňovému subjektu“ nahrazují slovy „osobě zúčastněné na správě daní“.

(1. 1. 2015)

20. Za § 124 se vkládá nový § 124a, který zní:

„§ 124a

Dojde-li v řízení o kasační stížnosti ve správním soudnictví ke zrušení pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na jehož základě bylo správcem daně vydáno nové rozhodnutí ve věci v souladu s právním názorem krajského soudu, stává se toto rozhodnutí neúčinným dnem nabytí právní moci nového rozhodnutí krajského soudu, kterým je žaloba zamítnuta nebo ve kterém dojde ke změně právního názoru oproti zrušenému pravomocnému rozhodnutí krajského soudu.“.

(1. 1. 2013)

21. § 125 až 131 včetně nadpisů znějí:

„§ 125

Vznik registrační povinnosti

Registrační povinnost vzniká daňovému subjektu, kterému vznikne povinnost podat přihlášku k registraci k jednotlivé dani.

§ 126

Přihláška k registraci

V přihlášce k registraci je daňový subjekt povinen uvést předepsané údaje potřebné pro správu daní.

§ 127

Oznamovací povinnost registrovaných daňových subjektů

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je povinen daňový subjekt uvádět při registraci, je povinen tuto změnu oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, kdy nastala, popřípadě požádat o zrušení registrace, jsou-li pro to dány důvody.

(2) Oznamovací povinnost podle odstavce 1 lze splnit pouze prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(3) Registrovaný daňový subjekt je povinen předložit správci daně

a) příslušnou listinu prokazující jeho zrušení, popřípadě další listinu, podle které dojde k rozhodnutí o zániku povolení nebo oprávnění, na jehož základě byl daňový subjekt registrován, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu tato listina byla doručena, nebo kdy ji potvrdil,

b) rozhodnutí orgánu veřejné moci o jeho zrušení, popřípadě rozhodnutí o zániku povolení nebo oprávnění, na jehož základě byl daňový subjekt registrován, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu toto rozhodnutí bylo doručeno; tento postup se neuplatní, pokud daňový subjekt správce daně o těchto skutečnostech informoval podle písmene a),

c) smlouvu o prodeji podniku nebo jeho části, a to 15 dnů od jejího uzavření; tuto povinnost plní všechny daňové subjekty, které uzavřely smlouvu o prodeji podniku nebo jeho části.

(4) Oznamovací povinnost podle odstavců 1 a 3 se nevztahuje na údaje, jejichž změnu může správce daně automatizovaným způsobem zjistit z rejstříků či evidencí, do nichž má zřízen automatizovaný přístup; okruh těchto údajů zveřejní správce daně způsobem podle § 56 odst. 2.

§ 128

Postup k odstranění pochybností v registračních údajích

(1) Správce daně prověří údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve daňový subjekt, aby údaje vysvětlil, doložil, popřípadě doplnil nebo změnil, a zároveň stanoví lhůtu, v níž je daňový subjekt povinen tak učinit.

(2) Vyhoví-li daňový subjekt výzvě ve stanovené lhůtě, hledí se na přihlášku k registraci nebo na oznámení o změně registračních údajů, jako by bylo podáno bez vady v den původního podání. Je-li výzvě vyhověno až po uplynutí lhůty, považuje se přihláška k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů za podané tímto dnem.

§ 129

Rozhodnutí v registračním řízení

(1) Správce daně rozhodne o registraci ve lhůtě 30 dnů ode dne podání přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad; ve zvlášť složitých případech může tuto lhůtu prodloužit nejblíže nadřízený správce daně.

(2) Pokud správce daně rozhodne zcela v souladu s přihláškou k registraci nebo s oznámením o změně registračních údajů, rozhodnutí se neodůvodňuje.

(3) Správce daně podle povahy věci rozhodne z moci úřední o registraci, nebo o zrušení registrace, pokud je to důvodné a pokud daňový subjekt

a) nepodá přihlášku k registraci,

b) nepodá oznámení o změně registračních údajů, nebo

c) nevyhoví výzvě k odstranění pochybností v registračních údajích.

(4) Změnu registračních údajů provede správce daně na základě oznámení o změně registračních údajů nebo na základě vlastního zjištění pouze formou úředního záznamu.

§ 130

Daňové identifikační číslo

(1) Daňovému subjektu, který není dosud registrován k žádné dani, přidělí správce daně daňové identifikační číslo. Daňové identifikační číslo obsahuje kód „CZ“ a kmenovou část, kterou tvoří obecný identifikátor, nebo vlastní identifikátor správce daně.

(2) Daňové identifikační číslo je daňový subjekt povinen uvádět ve všech případech, které se týkají daně, ke které byl pod tímto daňovým identifikačním číslem registrován, při styku se správcem daně a dále v případech stanovených zákonem.

(3) Obecným identifikátorem je u fyzické osoby rodné číslo, popřípadě jiný obecný identifikátor, stanoví-li tak zákon, a u právnické osoby identifikační číslo.

(4) Není-li obecný identifikátor daňovému subjektu přidělen, přidělí mu správce daně rozhodnutím vlastní identifikátor.

§ 131

Změna místní příslušnosti registrovaných daňových subjektů

(1) Dojde-li ke změně podmínek pro určení místní příslušnosti správce daně, dosavadní příslušný správce daně stanoví rozhodnutím den, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně; proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

(2) Dojde-li do dne, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně, ke změně okolností, za kterých bylo podle odstavce 1 rozhodnuto, rozhodne správce daně, který rozhodnutí vydal, o jeho zrušení nebo změně.“.

(1. 1. 2013)

22. V § 136 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „nebo vyúčtování“.

(1. 1. 2013)

23. V § 137 odst. 1 se číslo „25“ nahrazuje číslem „20“.

(1. 1. 2013)

24. V § 137 odst. 2 se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“.

(1. 1. 2013)

25. V § 137 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Lhůtu pro podání hlášení nebo vyúčtování nelze prodloužit.“.

(1. 1. 2013)

26. V § 141 odst. 2 se slova „vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nasvědčují tomu, že daň byla stanovena v nesprávné výši“ nahrazují slovy „daň byla stanovena v nesprávné výši; v tomto dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování nelze namítat vady postupu správce daně“.

(1. 1. 2014)

27. V § 143 odst. 5 se za slova „právní moci“ vkládá slovo „dodatečného“.

(1. 1. 2015)

28. V § 145 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo předpokládat, že daňový subjekt tvrdil v řádném daňovém tvrzení daň ve výši 0 Kč“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~29. V § 149 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Pokud jiný zákon stanoví, že daňový subjekt hradí daně na společný osobní daňový účet, evidují se tyto daně na tomto osobním daňovém účtu.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~30. V § 149 odst. 3 se za slova „řízení správci daně,“ vkládají slova „jakož i přehled daní evidovaných na společných osobních daňových účtech,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~31. V § 152 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Pokud mají daňové pohledávky stejný den splatnosti, použije se úhrada daně na tyto pohledávky poměrně podle jejich výše.“.~~

(1. 1. 2015)

32. V § 155 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ , anebo na úhradu zálohy, jejíž výše se předepíše na debetní stranu osobního daňového účtu na základě uhrazené částky“.

(1. 1. 2015)

33. V § 155 odst. 1 se za slova „úhrady nedoplatku“ vkládají slova „nebo zálohy“.

(1. 1. 2014)

34. V § 158 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Správce daně odepíše nedobytný nedoplatek.

(2) Nedobytným nedoplatkem se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek,

a) který byl bezvýsledně vymáhán na daňovém subjektu i na jiných osobách, na nichž mohl být vymáhán, nebo jehož vymáhání by zřejmě nevedlo k výsledku, anebo u něhož je pravděpodobné, že by náklady vymáhání přesáhly jeho výtěžek, nebo

b) jehož vymáhání je spojeno se zvláštními nebo nepoměrnými obtížemi.“.

(1. 1. 2014)

35. V § 160 odst. 4 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) odkladu daňové exekuce odložené na návrh,“.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e).

(1. 1. 2014)

36. V § 174 odst. 5 se slovo „nižší“ nahrazuje slovem „jinak“.

(Zákon č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření)

~~37. V § 180 odst. 2 se za slovo „schránky“ doplňují slova „nebo daňové informační schránky“.~~

(1. 1. 2014)

38. V § 181 odst. 2 se písmeno h) zrušuje.

Dosavadní písmena i) a j) se označují jako písmena h) a i).

(1. 1. 2014)

39. V § 181 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení nebo zastavení daňové exekuce se doručuje pouze navrhovateli.“.

(1. 1. 2014)

40. V § 195 odst. 2 písm. h) a v § 197 odst. 2 se za slovo „právem“ vkládají slova „nebo zajišťovacím převodem práva“.

(1. 1. 2014)

41. V § 198 odst. 3 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena a) až c).

(1. 1. 2014)

42. V § 198 odst. 4 se věta poslední nahrazuje větami „Rozhodnutí o přerušení a pokračování v dražbě ve stejný den se nedoručuje; za den doručení se považuje okamžik sdělení termínu pro pokračování dražby ve stejný den osobám přítomným na dražbě. Proti

rozhodnutí o přerušení a pokračování v dražbě nelze uplatnit opravné prostředky.“.

(1. 1. 2014)

43. V § 221 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Neumožní-li dlužník, případně další osoby, ohledání nemovitosti a nelze-li v důsledku toho stanovit cenu nemovitosti, může si daňový exekutor zjednat přístup do nemovitosti dlužníka; § 80 odst. 2 a 4 se použije obdobně.“.

(1. 1. 2014)

44. V § 224 odst. 1 se slova „Dražitelům, kterým“ nahrazují slovy „Osobě, které“.

(1. 1. 2014)

45. V § 225 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena a) až c).

(1. 1. 2014)

46. V § 230 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běží ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o rozvrhu.“.

(1. 1. 2014)

47. V § 232 odst. 1 se za slovo „předpisu“ vkládají slova „nebo věřitel, jehož pohledávka je zajištěna zajišťovacím převodem práva váznoucím na předmětu dražby,“.

(1. 1. 2013)

48. V § 235 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 1 až 3.

(1. 1. 2013)

49. V § 235 odst. 1 se slova „stanoví daň vybíranou srážkou plátci daně k přímé úhradě s vyznačením rozdílu mezi těmito částkami a tento rozdíl předepíše“ nahrazují slovy „předepíše rozdíl mezi těmito částkami“.

(1. 1. 2013)

50. V § 235 odst. 2 a 3 se číslo „2“ nahrazuje číslem „1“.

(1. 1. 2014)

51. V § 240 odst. 5 se slova „podat řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení za uplynulou část zdaňovacího období, za které dosud nebylo podáno“ nahrazují slovy „zpracovat řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení za uplynulou část zdaňovacího období, za které dosud nebylo podáno, a podat jej nejpozději do 15 dnů ode dne zpracování tohoto návrhu“.

(1. 1. 2014)

52. V § 247 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „průběh řízení“ nahrazují slovy „správu daní“.

(1. 1. 2014)

53. V § 247 odst. 1 písm. b) se slova „která řízení vede,“ zrušují.

(1. 1. 2013)

54. V § 250 odstavec 3 zní:

„(3) Pokuta za opožděné tvrzení daně vzniklá v důsledku pozdního podání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení se nepředepíše a daňovému subjektu nevzniká povinnost ji uhradit, dosáhne-li její výše vypočtená podle odstavce 1 nebo 2 částku menší než 200 Kč. “.

(1. 1. 2013)

55. V § 250 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) V případě, kdy daňový subjekt nepodá řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení, ačkoli měl tuto povinnost, a neučiní tak ani dodatečně po dobu, kdy možnost podat tato tvrzení trvá, použije se při výpočtu částky podle odstavce 1 nebo 2 stanovená horní hranice; výše pokuty za opožděné tvrzení daně v tomto případě činí vždy nejméně 500 Kč. “.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

(Zákon č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření)

~~56. V § 263 se za slovo „provedení“ vkládají slova „§ 69b odst. 5,“.~~

Čl. IV

Přechodná ustanovení

(Zákon č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření)

~~1. Daňové informační schránky, které byly zřízeny podle dosavadních právních předpisů, zůstávají zachovány. Správce daně do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona doručí daňovým subjektům, které mají zřízenu daňovou informační schránku podle dosavadních právních předpisů, do vlastních rukou přístupové údaje. Do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona bude umožněn osobám oprávněným k přístupu do daňové informační schránky podle dosavadních právních předpisů přístup do této schránky v rozsahu, ve kterém do ní mohly nahlížet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(1. 1. 2013)

2. Uplynula-li lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo dodatečného daňového tvrzení přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, uplatní se pokuta za opožděné tvrzení daně podle dosavadních právních předpisů.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nejde o porušení mlčenlivosti, poskytne-li správce daně informace získané při správě daní zdravotním pojišťovnám, jde-li o údaje nezbytné pro stanovení platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které mohou tyto pojišťovny při výkonu své pravomoci požadovat od plátců pojistného, kteří jsou daňovými subjekty, za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Finanční správě České republiky

Čl. V

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 11 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena j) až l), která znějí:~~

~~„j) příslušník~~
~~1. Policie České republiky,~~
~~2. Hasičského záchranného sboru České republiky,~~
~~3. Generální inspekce bezpečnostních sborů,~~
~~4. zpravodajské služby České republiky,~~

~~k) voják z povolání a voják, který je po dobu činné služby hmotně zabezpečen jako voják z povolání,~~

~~l) osoba, která je ve vztahu k vybraným subjektům podle písmen j) a k) v postavení plátce daně, a to pouze v mezích tohoto postavení.“.~~

(1. 1. 2015)

2. Za § 13 se vkládá nový § 13a, který včetně nadpisu zní:

„§ 13a

Zvláštní postupy a způsoby vykazování údajů při tvrzení daně a pojistného

(1) K utajení a zajištění bezpečnosti zpravodajských služeb České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů České republiky a Armády České republiky a jejich činnosti či bezpečnosti jejich příslušníků mohou vybrané subjekty podle § 11 odst. 2 písm. j) až l) a orgány finanční správy používat zvláštní postupy a způsoby vykazování údajů při tvrzení

a) daně z příjmů,

b) odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění,

c) pojistného na veřejné zdravotní pojištění a

d) pojistného na sociální zabezpečení.

(2) Zvláštní postupy a způsoby vykazování údajů podle odstavce 1 stanoví vláda.“.

(1. 1. 2013)

3. V § 18 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena k) až n), která znějí:

„k) z registru pojištěnců veřejného zdravotního pojištění,

l) z registru pojištěnců důchodového pojištění,

m) z registrů pojištěnců nemocenského pojištění,

n) z registrů zaměstnavatelů.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. VI~~

~~Přechodná ustanovení~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. Příslušnost k hospodaření s majetkem státu užívaným Českou správou sociálního zabezpečení přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na Generální finanční ředitelství, pokud byl tento majetek využíván převážně k výkonu působnosti České správy sociálního zabezpečení podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na orgány Finanční správy České republiky.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. Příslušnost k hospodaření s majetkem státu užívaným Ministerstvem práce a sociálních věcí přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na Ministerstvo financí, pokud byl tento majetek využíván převážně k výkonu působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na Ministerstvo financí.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. Příslušnost k hospodaření s majetkem státu užívaným Ministerstvem vnitra, Ministerstvem obrany, Ministerstvem spravedlnosti a Generálním ředitelstvím cel přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na Generální finanční ředitelství, pokud byl tento majetek využíván převážně k výkonu působnosti Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Ministerstva spravedlnosti a Generálního ředitelství cel podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na orgány Finanční správy České republiky.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. Příslušnost k hospodaření s majetkem státu užívaným Českou správou sociálního zabezpečení přechází od 1. ledna 2017 na Generální finanční ředitelství, pokud byl tento majetek využíván převážně k výkonu působnosti České správy sociálního zabezpečení podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází od 1. ledna 2017 na orgány Finanční správy České~~

~~republiky.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. Příslušnost k hospodaření s majetkem státu užívaným Ministerstvem práce a sociálních věcí přechází od 1. ledna 2017 na Ministerstvo financí, pokud byl tento majetek využíván převážně k výkonu působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází od 1. ledna 2017 na Ministerstvo financí.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~6. Příslušnost k hospodaření s majetkem státu užívaným Ministerstvem vnitra, Ministerstvem obrany, Ministerstvem spravedlnosti a Generálním ředitelstvím cel přechází od 1. ledna 2017 na Generální finanční ředitelství, pokud byl tento majetek využíván převážně k výkonu působnosti Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Ministerstva spravedlnosti a Generálního ředitelství cel podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází od 1. ledna 2017 na orgány Finanční správy České republiky.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. Generální finanční ředitelství nebo Ministerstvo financí jako příslušná organizační složka státu za stát vykonává práva a plní povinnosti a závazky týkající se majetku uvedeného v bodech 1 až 6 anebo s tímto majetkem související, je za stát účastníkem smluvních vztahů, které se tohoto majetku týkají anebo s ním souvisejí, a vystupuje za stát před soudy, rozhodčími orgány, správními úřady a jinými orgány v řízeních, která se tohoto majetku týkají anebo s ním souvisejí.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~8. O předání a převzetí majetku, práv a závazků uvedených v bodech 1 až 6, včetně dokumentace týkající se tohoto majetku, práv, závazků i smluvních vztahů a řízení, pořídí Generální finanční ředitelství nebo Ministerstvo financí protokol, jehož přílohou budou seznamy předávaného majetku, práv, závazků a dokumentace. Protokol je zároveň listinou, kterou Generální finanční ředitelství nebo Ministerstvo financí zašle s ohlášením změny příslušnosti hospodařit k provedení záznamu do katastru nemovitostí.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~9. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v České správě sociálního zabezpečení přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na Generální finanční ředitelství, pokud se tito zaměstnanci převážně podíleli na výkonu působnosti České správy sociálního zabezpečení podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na orgány Finanční správy České republiky.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~10. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v Ministerstvu práce a sociálních věcí přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na~~

~~Ministerstvo financí, pokud se tito zaměstnanci převážně podíleli na výkonu působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na Ministerstvo financí.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~11. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v Ministerstvu vnitra, Ministerstvu obrany, Ministerstvu spravedlnosti a Generálním ředitelství cel přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na Generální finanční ředitelství, pokud se tito zaměstnanci převážně podíleli na výkonu působnosti Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Ministerstva spravedlnosti a Generálního ředitelství cel podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na orgány Finanční správy České republiky.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~12. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v České správě sociálního zabezpečení přechází od 1. ledna 2017 na Generální finanční ředitelství, pokud se tito zaměstnanci převážně podíleli na výkonu působnosti České správy sociálního zabezpečení podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází od 1. ledna 2017 na orgány Finanční správy České republiky.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~13. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v Ministerstvu práce a sociálních věcí přechází od 1. ledna 2017 na Ministerstvo financí, pokud se tito zaměstnanci převážně podíleli na výkonu působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází od 1. ledna 2017 na Ministerstvo financí.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~14. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v Ministerstvu vnitra, Ministerstvu obrany, Ministerstvu spravedlnosti a Generálním ředitelství cel přechází od 1. ledna 2017 na Generální finanční ředitelství, pokud se tito zaměstnanci převážně podíleli na výkonu působnosti Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Ministerstva spravedlnosti a Generálního ředitelství cel podle zákona č. 582/1991 Sb. a zákona č. 589/1992 Sb., ve zněních účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která přechází od 1. ledna 2017 na orgány Finanční správy České republiky.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~15. Ministerstvo financí a orgány Finanční správy České republiky mohou žádat od zdravotní pojišťovny poskytnutí údajů v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu působnosti, která ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona přechází ze zdravotní pojišťovny na orgány Finanční správy České republiky nebo Ministerstvo financí. Zdravotní pojišťovna je povinna žádosti o poskytnutí údajů bez zbytečného odkladu vyhovět; poskytnutí údajů je bezplatné. Údaje se poskytují způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup,~~

~~přičemž se poskytují též údaje o změně údajů.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~16. Zdravotní pojišťovny jsou k 1. lednu 2017 povinny předat Generálnímu finančnímu ředitelství údaje v rozsahu potřebném pro výkon působnosti, která od 1. ledna 2017 podle tohoto zákona přechází ze zdravotní pojišťovny na orgány Finanční správy České republiky nebo na Ministerstvo financí a která se vztahuje na případy, u nichž dosud neuběhla promlčecí lhůta pro předepsání pojistného na veřejné zdravotní pojištění nebo promlčecí lhůta pro vymáhání pojistného na veřejné zdravotní pojištění podle § 16 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~17. Stanoví-li jiný zákon povinnost prokázat, že osoba nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky evidován nedoplatek nebo nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky, rozumí se do 31. prosince 2016 nedoplatkem evidovaným v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky též nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení evidovaný u příslušného orgánu sociálního zabezpečení a nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění evidovaný u příslušné zdravotní pojišťovny, a to za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o loteriích a jiných podobných hrách

Čl. VII

(1. 1. 2012)

1. V § 1 odst. 1 se slova „ , jakož i zajistit, aby provozovatelé loterií a jiných podobných her odváděli stanovený objem peněžních prostředků na veřejně prospěšné účely“ zrušují.

(1. 1. 2012)

2. V § 2 písm. l) se slova „(dále jen „interaktivní videoloterní terminál“)“ zrušují.

(1. 1. 2012)

3. V § 4 odstavec 2 zní:

„(2) Povolení se vydá, jestliže provozování loterií a jiných podobných her je v souladu s jinými právními předpisy, nenarušuje veřejný pořádek a je zaručeno jejich řádné provozování včetně řádného technického vybavení.“.

(1. 1. 2012)

4. V § 4 se odstavce 3 až 5 včetně poznámky pod čarou č. 3 zrušují.

Dosavadní odstavce 6 až 14 se označují jako odstavce 3 až 11.

(1. 1. 2012)

5. V § 4 se odstavec 10 zrušuje.

Dosavadní odstavec 11 se označuje jako odstavec 10.

(1. 1. 2012)

6. V § 4b odst. 4 se slova „náklady státního dozoru, odvod na veřejně prospěšné účely," nahrazují slovy „odvod z loterií a jiných podobných her a".

(1. 1. 2012)

7. § 4d a § 5 se zrušují.

(1. 1. 2012)

8. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Vyúčtování loterie a tomboly

Loterní komise nebo loterní zástupce zajistí nejpozději do 60 dnů po skončení lhůty pro vyzvednutí výher vyúčtování loterie nebo tomboly, které obsahuje údaj o přijatých vkladech (sázkách) a vyplacených výhrách. Provozovatel je povinen předložit vyúčtování orgánu státního dozoru a v opise orgánu, který loterii nebo tombolu povolil.".

(1. 1. 2012)

9. § 15 se zrušuje.

(1. 1. 2012)

10. V § 18 se odstavce 4 a 5 zrušují.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 4.

(1. 1. 2012)

11. V § 22 a v § 32 odst. 3 se číslo „9" nahrazuje číslem „6".

(1. 1. 2012)

12. V § 28 odst. 2 se slova „hry, o propočtu správního poplatku,[4)] o odvodech na státní dozor a propočtu odvodu na veřejně prospěšné účely podle § 4 odst. 3. Procesní postupy spojené s tímto vyúčtováním se řídí zvláštním předpisem.[10)]" nahrazují slovem „hry.".

Poznámka pod čarou č. 10 se zrušuje.

(1. 1. 2012)

13. § 29 se zrušuje.

(1. 1. 2012)

14. V § 39 se slova „a 29" zrušují.

(1. 1. 2012)

15. V § 40 odst. 1 se číslo „12" nahrazuje číslem „9".

(1. 1. 2012)

16. V § 40 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

(1. 1. 2012)

17. Za část pátou se vkládá nová část šestá, která včetně nadpisu zní:

„ČÁST ŠESTÁ

ODVOD Z LOTERIÍ A JINÝCH PODOBNÝCH HER

§ 41

Poplatník odvodu

Poplatníkem odvodu z loterií a jiných podobných her je provozovatel loterie nebo jiné podobné hry.

§ 41a

Předmět odvodu

Předmětem odvodu z loterií a jiných podobných her je provozování loterie nebo jiné podobné hry.

§ 41b

Dílčí základy odvodu

(1) Dílčí základ odvodu tvoří částka, o kterou úhrn vsazených částek převyšuje úhrn vyplacených výher

a) z provozovaných loterií podle § 2 písm. a), c) a d) v případě dílčího odvodu z loterií,

b) z provozovaných her podle § 2 písm. h), internetových kursových sázek podle § 50 odst. 3 nebo sázkových her podle § 2 písm. i) v případě dílčího odvodu z kursových sázek a sázkových her v kasinu,

c) z her provozovaných podle § 2 písm. m) v případě dílčího základu odvodu z karetních turnajových a hotovostních sázkových her,

d) z provozovaných loterií nebo jiných podobných her neuvedených v písmenech a) až c) a odstavci 3 v případě dílčího odvodu z ostatních loterií a jiných podobných her.

(2) Dílčí základ odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení se skládá z poměrné a pevné části.

(3) Poměrnou část dílčího základu odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení tvoří částka, o kterou úhrn vsazených částek převyšuje úhrn vyplacených výher ze sázkových her podle § 2 písm. e), l), n) a § 50 odst. 3 provozovaných pomocí povolených přístrojů a zařízení, kterými se pro účely tohoto zákona rozumí jednotlivé herní místo

a) povoleného výherního hracího přístroje,

b) povoleného koncového interaktivního videoloterního terminálu,

c) povoleného lokálního loterního systému,

d) jiného technického herního zařízení povoleného podle § 50 odst. 3.

(4) Pevnou část dílčího základu odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení tvoří součet počtu dnů, ve kterých byl každý z povolených přístrojů a zařízení povolen.

(5) Za vsazenou částku se považuje souhrn přijatých plnění provozovatelem, který tvoří vklad (sázka) a případný poplatek či jiné plnění související s uskutečňovaným vkladem (sázkou).

§ 41c

Sazba odvodu

Sazba odvodu z loterií a jiných podobných her činí

a) 20 % pro dílčí základ odvodu z loterií,

b) 20 % pro dílčí základ odvodu z kursových sázek a sázkových her v kasinu,

c) 20 % pro dílčí základ odvodu z karetních turnajových a hotovostních sázkových her,

d) 20 % pro dílčí základ odvodu z ostatních loterií a jiných podobných her,

e) 20 % pro poměrnou část dílčího základu odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení,

f) 55 Kč pro pevnou část dílčího základu odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení.

§ 41d

Výpočet odvodu

(1) Odvod z loterií a jiných podobných her se vypočte jako součet dílčích odvodů.

(2) Dílčí odvod se vypočte jako součin dílčího základu odvodu a sazby pro tento dílčí základ odvodu.

(3) Dílčí odvod, jehož dílčí základ se skládá z částí dílčího základu, se vypočte jako součet částí dílčího odvodu. Část dílčího odvodu se vypočte jako součin části dílčího základu odvodu a sazby pro tuto část dílčího základu odvodu.

§ 41e

Odvodové období

Odvodovým obdobím je kalendářní rok.

§ 41f

Odvodové přiznání

Odvodové přiznání se podává nejpozději do 2 měsíců po uplynutí odvodového období; tuto lhůtu nelze prodloužit.

§ 41g

Zálohy

(1) Odvod z loterií a jiných podobných her se platí prostřednictvím čtvrtletních záloh na odvod, které se spravují jako daň podle daňového řádu. Zálohy se neplatí za poslední čtvrtletí odvodového období.

(2) Záloha na odvod se vypočte za zálohové období, kterým je kalendářní čtvrtletí, jako odvod z loterií a jiných podobných her.

(3) Poplatník odvodu z loterií a jiných podobných her je povinen podat hlášení k odvodu z loterií a jiných podobných her a současně zaplatit zálohu.

(4) Na hlášení poplatníka odvodu z loterií a jiných podobných her se použijí ustanovení daňového řádu o hlášení plátce daně. Zjistí-li poplatník odvodu z loterií a jiných podobných her do podání odvodového přiznání, že údaje uvedené v hlášení poplatníka odvodu z loterií a jiných podobných her nebyly správné, není povinen podat následné hlášení.

§ 41h

Správa odvodu

(1) Správu odvodu z loterií a jiných podobných her vykonávají finanční úřady.

(2) Správce odvodu poskytuje orgánu vykonávajícímu státní dozor podle § 46 informace získané při správě odvodu z loterií a jiných podobných her, které tento orgán potřebuje pro výkon státního dozoru.

(3) Při správě odvodu z loterií a jiných podobných her se postupuje podle daňového řádu.

§ 41i

Rozpočtové určení odvodu

(1) Část odvodu z loterií a jiných podobných her ve výši dílčího odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení je z

a) 20 % příjmem státního rozpočtu a

b) 80 % příjmem rozpočtů obcí.

(2) Procento, kterým se jednotlivé obce podílejí na části odvodu podle odstavce 1 písm. b) jednotlivého poplatníka odvodu, se stanoví v závislosti na poměru průměrného počtu povolených přístrojů a zařízení tomuto poplatníkovi umístněných na území dané obce v jednotlivých dnech odvodového nebo zálohového období k celkovému průměrnému počtu povolených přístrojů a zařízení tomuto poplatníkovi v těchto dnech.

(3) Odvod z loterií a jiných podobných her s výjimkou části odvodu podle odstavce 1 je z

a) 70 % příjmem státního rozpočtu a

b) 30 % příjmem rozpočtů obcí.

(4) Procento, kterým se jednotlivé obce podílejí na části odvodu podle odstavce 3 písm. b), se stanoví obdobně jako procento, kterým se obce podílejí na procentní části celostátního hrubého výnosu daně z příjmů právnických osob podle zákona upravujícího rozpočtové určení daní s tím, že se postupuje podle vyhlášky k provedení tohoto zákona účinné od 1. září odvodového období; do nabytí účinnosti této vyhlášky se postupuje podle účinné vyhlášky.“.

Dosavadní část šestá se označuje jako část sedmá.

(1. 1. 2012)

18. V § 42 se slova „využití části výtěžku,“ zrušují.

(1. 1. 2012)

19. V § 46 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „her“ vkládají slova „s výjimkou části šesté“.

(1. 1. 2012)

20. V § 48 odst. 1 písm. c) se číslo „14“ nahrazuje číslem „10“.

(1. 1. 2012)

21. V § 48 odst. 1 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) až j) se označují jako písmena d) až i).

(1. 1. 2012)

22. V § 48 odst. 1 se na konci písmene h) čárka nahrazuje tečkou a písmeno i) se zrušuje.

(1. 1. 2012)

23. V § 48 odst. 6 a 8 se slovo „výtěžek“ nahrazuje slovem „výnos“.

(1. 1. 2012)

24. V § 50 odst. 1 se slova „18 odst. 6“ nahrazují slovy „18 odst. 4“.

Čl. VIII

Přechodná ustanovení

(1. 1. 2012)

1. Pro část výtěžku z loterií a jiných podobných her podle § 4 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, pro vyúčtování podle § 28 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, a pro odvod na státní dozor podle § 29 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, se použije zákon č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona.

(1. 1. 2012)

2. Prvním odvodovým obdobím podle § 41e zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, je období ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona do 31. prosince 2012.

(1. 1. 2012)

3. Prvním zálohovým obdobím podle § 41g odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, je období ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona do konce kalendářního čtvrtletí ka1endářního roku 2012, ve kterém čl. VII tohoto zákona nabyl účinnosti.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o místních poplatcích

Čl. IX

(1. 1. 2012)

1. V § 1 se písmeno g) včetně poznámky pod čarou č. 15 zrušuje.

Dosavadní písmena h) a i) se označují jako písmena g) a h).

(1. 1. 2012)

2. § 10a se zrušuje.

Čl. X

Přechodné ustanovení

(1. 1. 2012)

Při výpočtu a správě poplatku podle § 10a zákona č. 565/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, za období přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 565/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, a obecně závazných vyhlášek obcí vydaných podle § 14 zákona č. 565/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(Zákonné opatření Senátu č. 340/2013, o dani z nabytí nemovitých věcí)

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Čl. XI

(1. 1. 2015)

1. § 12 až 15 včetně nadpisů znějí:

„§ 12

Sazba daně dědické

Sazba daně dědické činí 9,5 %.

§ 13

Sazba daně darovací

(1) Sazba daně darovací činí 19 %.

(2) Sazba daně darovací u bezúplatně nabyté povolenky činí 32 %.

§ 14

Sazba daně z převodu nemovitostí

Sazba daně z převodu nemovitostí činí 3 %.

§ 15

Výpočet daně

Daň se vypočte jako součin základu daně zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a příslušné sazby daně.“.

(1. 1. 2015)

2. § 17 se včetně nadpisu zrušuje.

(1. 1. 2015)

3. V § 18 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

(1. 1. 2015)

4. V § 19 odst. 2 písm. a) a b) a v § 19 odst. 4 písm. a) a b) se číslo „20 000“ nahrazuje číslem „50 000“.

(1. 1. 2015)

5. V § 20 odst. 6 písmeno e) zní:

„e) převody vlastnictví k nemovitostem mezi územním samosprávným celkem a
1. obchodní společností, je-li územní samosprávný celek jejím společníkem, nebo
2. družstvem, je-li územní samosprávný celek jeho členem,“.

(1. 1. 2015)

6. V § 21 odst. 6 se slova „z vlastnictví České republiky, je-li“ nahrazují slovy „z vlastnictví nebo do vlastnictví České republiky, je-li poplatníkem daně Česká republika a“ a za slovo „nemovitosti“ se vkládá slovo „je“.

Čl. XII

Přechodné ustanovení

(1. 1. 2015)

Nastala-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona skutečnost, která byla podle dosavadních právních předpisů předmětem daně dědické, daně darovací nebo daně z převodu nemovitostí, postupuje se podle dosavadních právních předpisů.

(Zákon č. 502/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony)

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. XIII

1. V § 6 odst. 1 se částka „1 000 000 Kč“ nahrazuje částkou „750 000 Kč“.

2. V § 37 odstavec 1 zní:

„(1) Daň se vypočte jako součin základu daně a sazby daně. Vypočtená daň se uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l). Cena včetně daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako součet základu daně a vypočtené daně.“.

3. V § 38 odstavec 4 zní:

„(4) U propuštění zboží do režimu volného oběhu, dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočte jako součin základu daně a sazby daně. Vypočtená daň se uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l). U zboží propuštěného do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1.“.

4. V § 87 odst. 6 písmeno f) zní:

„f) potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek.“.

Čl. XIV

~~**Přechodné ustanovení**~~

~~Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období předcházející dni nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s tím související, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Čl. XV

(1. 1. 2014)

1. V § 2 odst. 5 se slova „odst. 2 a 3“ zrušují.

(1. 1. 2014)

2. V § 5 odstavec 3 zní:

„(3) Pohledávkou z úvěru se pro účely tvorby opravných položek rozumí pohledávka z titulu jistiny a úroku, pokud vznikla z úvěru poskytnutého bankou[4)] nebankovnímu subjektu nebo vznikla plněním z bankovní záruky, za subjektem se sídlem nebo bydlištěm na území členského státu Evropské unie nebo na území jiného státu, který je vůči České republice vázán mezinárodní smlouvou zajišťující provádění výměny informací, a smlouva byla sjednána jako smlouva o úvěru nebo smlouva o bankovní záruce podle ustanovení obchodního zákoníku[21)] nebo podle srovnatelného právního předpisu členského státu Evropské unie nebo jiného státu, který je vůči České republice vázán mezinárodní smlouvou zajišťující provádění výměny informací, podle kterého se sjednává poskytování úvěrů, s výjimkou případu, kdy bude pro sjednání smlouvy o úvěru a jeho poskytnutí použito právo státu, který není členem Evropské unie ani jiným státem, který je vůči České republice vázán mezinárodní smlouvou zajišťující provádění výměny informací, a to i přesto, že použití tohoto práva umožňuje právo příslušného členského státu Evropské unie nebo jiného státu, který je vůči České republice vázán mezinárodní smlouvou zajišťující provádění výměny informací.“.

(1. 1. 2014)

3. V § 5 odst. 4 se slovo „subjektu“ nahrazuje slovy „za závazky subjektu“.

(1. 1. 2014)

4. V § 5a odst. 1 úvodní část ustanovení zní: „Jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů[1)] mohou spořitelní a úvěrní družstva[6a)] a ostatní finanční instituce vytvářet ve zdaňovacím období opravné položky k nepromlčeným pohledávkám vzniklým z úvěrů, včetně souvisejícího příslušenství, poskytnutých těmito subjekty fyzickým osobám s bydlištěm na území členského státu Evropské unie. Úvěrem se pro účely tohoto ustanovení rozumí úvěr podle zákona upravujícího spořitelní a úvěrní družstva u spořitelního a úvěrního družstva a spotřebitelský úvěr podle zákona upravujícího spotřebitelský úvěr u ostatní finanční instituce. Opravné položky nelze vytvářet u“.

Poznámky pod čarou č. 6b a 6g se zrušují.

(1. 1. 2014)

5. V § 8 odst. 1 se za slova „odst. 2“ vkládají slova „nebo k pohledávkám mezi spojenými osobami vymezenými v zákoně o daních z příjmů[13g)]“.

(1. 1. 2014)

6. V § 8a odstavce 1 a 2 zní:

„(1) Opravné položky k nepromlčeným pohledávkám, jejichž tvorba je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů[1)] a ke kterým nejsou vytvářeny opravné položky podle § 5 a 5a, mohou v období, za které se podává daňové přiznání, vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří vedou účetnictví, za podmínky, že od konce sjednané lhůty splatnosti pohledávky uplynulo více než

a) 18 měsíců, až do výše 50 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky,

b) 36 měsíců, až do výše 100 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky.

(2) U pohledávky nabyté postoupením, jejíž rozvahová hodnota bez příslušenství v okamžiku jejího vzniku byla vyšší než 200 000 Kč, se mohou tvořit opravné položky podle odstavce 1 pouze v případě, že bylo ohledně těchto pohledávek zahájeno řízení, jehož se poplatník daně z příjmů řádně účastní a které je

a) rozhodčím řízením,

b) soudním řízením, nebo

c) správním řízením.“.

(1. 1. 2014)

7. V § 8a se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

(1. 1. 2014)

8. V § 8a odst. 3 a 4 se slova „odstavců 1 až 3“ nahrazují slovy „odstavce 1“.

(1. 1. 2014)

9. V § 8c písm. a) se slova „odst. 4“ nahrazují slovy „odst. 3“.

Čl. XVI

Přechodná ustanovení

(1. 1. 2014)

1. Pro daňové povinnosti za léta 1993 až 2014 a zdaňovací období, které započalo v roce 2014, platí dosavadní právní předpisy, není-li uvedeno v bodě 2 jinak.

(1. 1. 2014)

2. Ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí

účinnosti tohoto zákona, se použije poprvé pro pohledávky vzniklé ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro pohledávky vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o rozpočtovém určení daní

Čl. XVII

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 1 se slova „a daně silniční“ nahrazují slovy „ , daně silniční, odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění a pojistného na veřejné zdravotní pojištění“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 2 se vkládá nové písmeno a), které zní:~~

~~„a) daní také odvod z úhrnu mezd na veřejná pojištění a pojistné na veřejné zdravotní pojištění,“.~~

~~Dosavadní písmena a) až d) se označují jako písmena b) až e).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 2 písm. c) se slova „písmene a)“ nahrazují slovy „písmene b)“ a slova „daňovou povinnost,~~[3)]~~“ se nahrazují slovem „daň,“.~~

~~Poznámka pod čarou č. 3 se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. V § 2 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:~~

~~„d) celostátním výnosem souhrn výnosů daně podle písmene c),“.~~

~~Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena e) a f).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. V § 2 se na konci textu písmene e) doplňují slova „správce zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~6. V § 3 odst. 1 písm. c) a e) a v § 4 odst. 1 písm. c), e) a i) se slovo „hrubého“ zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. V § 3 odst. 2 a v § 4 odst. 2, 4, 5 a 9 se slova „až f)“ nahrazují slovy „ , d) a f) a~~

~~celostátního výnosu daně podle odstavce 1 písm. c) a e)“.~~

(1. 1. 2015)

8. V § 4 odst. 1 písm. g) se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „tato daň“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~9. V § 4 odst. 9 písm. c) se za slova „podílejí na“ vkládá slovo „celostátním“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~10. Za § 5 se vkládá nový § 5a, který včetně nadpisu zní:~~

~~„§ 5a~~

~~Daňové příjmy zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění~~

~~Daňové příjmy zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění tvoří~~

~~a) část výnosu odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění připadající na veřejné zdravotní pojištění,~~

~~b) výnos pojistného na veřejné zdravotní pojištění.“.~~

(1. 1. 2015)

11. V § 6 odst. 1 se věta poslední zrušuje.

(1. 1. 2015)

12. V § 6 odst. 3 se slova „daňovou povinnost“ nahrazují slovem „daň“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~13. V nadpisu přílohy č. 1 se slova „až f)“ nahrazují slovy „ , d) a f) a celostátního výnosu daně podle § 3 odst. 1 písm. c) a e)“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST DESÁTÁ~~

~~Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky~~

~~Čl. XVIII~~

~~V § 4 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 135/1996 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 421/2004 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb. a zákona č. 295/2009 Sb., se za slovo „poplatky“ vkládají slova „ , pojistné na sociální zabezpečení, pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.~~

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. XIX

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V názvu zákona se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 1 se slova „ , a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 2 se věty druhá a třetí zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. § 3 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 67 až 73 zní:~~

~~„§ 3~~

~~**Poplatníci pojistného**~~

~~(1) Pojistné jsou povinni v rozsahu a za podmínek stanovených v odstavci 2 povinni platit zaměstnanci, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumějí~~

~~a) zaměstnanci v pracovním poměru; za zaměstnance v pracovním poměru se pro účely tohoto zákona považuje též osoba činná v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny všechny podmínky stanovené pracovněprávními předpisy pro jeho vznik,~~

~~b) zaměstnanci činní na základě dohody o pracovní činnosti,~~

~~c) členové družstva, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni,~~

~~d) fyzické osoby, které jsou podle zvláštního zákona jmenovány nebo voleny do funkce vedoucího správního úřadu nebo do funkce statutárního orgánu právnické osoby zřízené zvláštním zákonem, popřípadě do funkce zástupce tohoto vedoucího nebo statutárního orgánu, pokud je tímto vedoucím nebo statutárním orgánem pouze jediná osoba, a jmenováním nebo volbou těmto osobám nevznikl pracovní nebo služební poměr, a fyzické osoby, které podle zvláštního zákona vykonávají veřejnou funkci mimo pracovní nebo služební poměr, pokud se na jejich pracovní vztah vztahuje ve stanoveném rozsahu zákoník práce a nejsou uvedeny v písmenech e) až h) a r),~~

~~e) soudci,~~

f) poslanci Poslanecké sněmovny a senátoři Senátu Parlamentu,

g) členové zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva,

h) členové vlády, prezident, viceprezident a členové Nejvyššího kontrolního úřadu, členové Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, předseda Energetického regulačního úřadu, členové Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, členové Rady Českého telekomunikačního úřadu, finanční arbitr, zástupce finančního arbitra, Veřejný ochránce práv a zástupce Veřejného ochránce práv,

i) dobrovolní pracovníci pečovatelské služby,

j) pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči v zařízeních pro výkon pěstounské péče podle zvláštního právního předpisu[67)], nebo kterým je za výkon pěstounské péče vyplácena odměna náležející pěstounovi ve zvláštních případech podle zvláštního právního předpisu[68)],

k) osoby ve výkonu trestu odnětí svobody zařazené do práce a osoby ve výkonu zabezpečovací detence zařazené do práce,

l) příslušníci Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace, vojáci z povolání a státní zaměstnanci podle služebního zákona[69)],

m) pracovníci v pracovním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů,

n) společníci a jednatelé společnosti s ručením omezeným a komanditisté komanditní společnosti, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro ni práci, za kterou jsou touto společností od- měňováni, a ředitelé obecně prospěšné společnosti, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro ni práci, za kterou jsou touto společností odměňováni,

o) prokuristé, pokud se jejich příjem z činnosti prokuristy považuje za příjem ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů,

p) členové kolektivních orgánů právnické osoby, kteří jsou za činnost v těchto orgánech odměňováni, pokud se jejich příjem za činnost v těchto orgánech považuje za příjem ze závislé činnosti nebo funkční požitky podle zákona o daních z příjmů,

q) likvidátoři, pokud se jejich příjem z činnosti likvidátora považuje za příjem ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů,

r) vedoucí organizačních složek právnické osoby uvedených v § 23b odst. 2 větě druhé, jejichž místo výkonu práce je trvale v České republice.

(2) Zaměstnanci jsou poplatníky pojistného na důchodové pojištění, pokud jsou účastni nemocenského pojištění podle zákona upravujícího nemocenské pojištění[70)]; za tohoto

zaměstnance se považuje též fyzická osoba, které po skončení zaměstnání zakládajícího účast na nemocenském pojištění byly zúčtovány příjmy z tohoto zaměstnání, které jsou započitatelné do základu pojistného. Pojistné na důchodové pojištění, které jsou povinni platit zaměstnanci, odvádějí jako plátci jejich zaměstnavatelé. Zaměstnavateli se pro účely tohoto zákona rozumějí právnické nebo fyzické osoby, které zaměstnávají alespoň jednoho zaměstnance, organizační složky státu, v nichž jsou zařazeni zaměstnanci v pracovním poměru nebo činní na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, a služební úřady, v nichž jsou státní zaměstnanci zařazeni k výkonu státní služby; za zaměstnavatele se dále považují útvary, složky nebo jiné organizační části bezpečnostních sborů nebo ozbrojených sil České republiky, které vyplácejí příslušníkům bezpečnostních sborů služební příjem nebo vojákům z povolání plat, popřípadě organizační složky státu nebo právnické osoby, v nichž jsou k plnění služebních úkolů vysláni příslušníci bezpečnostních sborů nebo zařazeni vojáci z povolání.

(3) Osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit pojistné na důchodové pojištění, pokud jsou účastny důchodového pojištění podle předpisů o důchodovém pojištění[71], a za podmínek stanovených tímto zákonem též zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti; osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit pojistné na nemocenské pojištění, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle předpisů o nemocenském pojištění. Kdo se považuje za osobu samostatně výdělečně činnou a kdy se samostatná výdělečná činnost považuje za hlavní samostatnou výdělečnou činnost a za vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, stanoví zákon o důchodovém pojištění[72].

(4) Osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění[73] jsou za dobu dobrovolné účasti na důchodovém pojištění povinny platit pojistné na důchodové pojištění.

(5) Zahraniční zaměstnanci jsou za dobu dobrovolné účasti na nemocenském pojištění povinni platit pojistné na nemocenské pojištění. Zahraničním zaměstnancem se pro účely tohoto zákona rozumí zaměstnanec zaměstnavatele, jehož sídlo je na území státu, s nímž Česká republika neuzavřela mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení, je-li činný v České republice ve prospěch tohoto zaměstnavatele.

67) § 44 až 47 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

68) § 40a zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

69) Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 221/1993 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

70) Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

71) Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

72) § 9 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

73) § 6 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. Poznámky pod čarou č. 1, 1c až 1e, 2, 52 a 53 se zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

6. V § 4 se slova „z vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „ze základu pojistného“ a slovo „rozhodné“ se nahrazuje slovem „pojistné“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

7. Nadpis nad § 5 zní: „Základ pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

8. V § 5 odst. 1 větě první se slova „Vyměřovacím základem“ nahrazují slovy „Základem pojistného“ a za slova „úhrn příjmů“ se vkládají slova „ze závislé činnosti a funkčních požitků“.

(1. 1. 2015)

9. V § 5 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„(2) Do základu pojistného zaměstnance se z příjmů uvedených v odstavci 1 nezahrnují tyto příjmy:

a) náhrada škody podle zákoníku práce a právních předpisů upravujících služební poměry,

b) věrnostní přídavek horníků[5],

c) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání.

5) Zákon č. 62/1983 Sb., o věrnostním přídavku horníků, ve znění zákona č. 189/2006 Sb.“.

(1. 1. 2014)

10. V § 5 odst. 3 se věta první včetně poznámky pod čarou č. 7 zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

11. V § 5 odst. 4 větě první se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

12. V § 5 odst. 4 větě druhé se slova „vyměřovacím základem“ nahrazují slovy „základem pojistného“ a slova „vyměřovací základ“ nahrazují slovy „základ pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

13. § 5a se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

14. V § 5b odst. 1 větě první se slova „Vyměřovacím základem“ nahrazují slovy „Základem pojistného“, slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ se zrušují a číslo „50“ se nahrazuje číslem „100“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

15. V § 5b odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Vyměřovací základ“ nahrazují slovy „Základem pojistného“ a slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ se zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

(1. 1. 2015)
16. V § 5b odst. 2 písm. a) až c) se číslo „6“ nahrazuje číslem „5“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

17. V § 5b odst. 2 se slova „měsíčního vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „měsíčního základu“, slova „vyměřovací základ“ se nahrazují slovy „základ pojistného“ a slova „vyměřovacího základu“ se nahrazují slovy „základu pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

18. V § 5b se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

19. V § 5b odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 69 zní:

„(3) Základem pojistného osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na nemocenské pojištění je částka určená osobou samostatně výdělečně činnou. Základ pojistného na nemocenské pojištění si osoba samostatně výdělečně činná může určit buď ve výši dvojnásobku částky rozhodné podle předpisů o nemocenském pojištění pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění[69)] nebo ve výši 25 % z částky rovnající se průměru, který z částky určeného základu pojistného na důchodové pojištění uvedeného na naposledy podaném daňovém přiznání přede dnem placení pojistného na nemocenské pojištění připadá na jeden kalendářní měsíc, v němž aspoň po část tohoto měsíce byla vykonávána v předcházejícím kalendářním roce samostatná výdělečná činnost. V kalendářním roce, v němž osoba samostatně výdělečně činná zahájila výkon samostatné výdělečné činnosti, si základ pojistného určuje s tím, že tento základ nemůže být vyšší než polovina průměrné mzdy. Základ pojistného podle předchozích vět nemůže být nižší než dvojnásobek částky rozhodné podle předpisů o nemocenském pojištění pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění.

69) § 6 odst. 1 písm. c) a § 6 odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

20. V § 5c odst. 1 se slova „Vyměřovacím základem“ nahrazují slovy „Základem pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

21. V § 5c odstavec 2 zní:

„(2) Základem pojistného zahraničního zaměstnance pro pojistné na nemocenské pojištění je částka, kterou si určí ve výši stanovené podle odstavce 1 nebo ve výši dvojnásobku částky rozhodné podle předpisů o nemocenském pojištění pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

22. V § 5d se slova „Vyměřovací základy“ nahrazují slovy „Základy pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

23. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Pojistné období

(1) Pojistným obdobím, z něhož se zjišťuje základ pojistného na důchodové pojištění zaměstnanců a osob samostatně výdělečně činných, je kalendářní rok, za který se pojistné platí.

(2) Pojistným obdobím, z něhož se zjišťuje základ pojistného na nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných a zahraničních zaměstnanců a základ pojistného na důchodové pojištění osob dobrovolně účastných důchodového pojištění, je kalendářní měsíc, za který se toto pojistné platí.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

24. V § 7 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Sazby pojistného na důchodové pojištění činí u

a) zaměstnance 6,5 % ze základu pojistného uvedeného v § 5,

b) osoby samostatně výdělečně činné 6,5 % ze základu pojistného uvedeného v § 5b odst. 1 a 2,

c) osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění 28 % ze základu pojistného uvedeného v § 5c odst. 1.

(2) Sazby pojistného na nemocenské pojištění činí u

a) osoby samostatně výdělečně činné 2,3 % ze základu pojistného uvedeného v § 5b odst. 3,

b) zahraničního zaměstnance 2,3 % ze základu pojistného uvedeného v § 5c odst. 2.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

25. V § 7 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

26. V § 8 odstavec 1 zní:

„(1) Pojistné na důchodové pojištění, jehož poplatníkem je zaměstnanec, platí zaměstnanec prostřednictvím měsíčních záloh. Základem pro výpočet zálohy zaměstnance na pojistné na důchodové pojištění je základ pojistného, který se stanoví jako úhrn příjmů uvedených v § 5 a zúčtovaných zaměstnanci za kalendářní měsíc. Záloha zaměstnance na pojistné na důchodové pojištění se vypočte jako součin základu pojistného a sazby pojistného na důchodové pojištění, které platí zaměstnanec. Základ pojistného a záloha se zaokrouhlují na celé koruny nahoru. Zálohu na pojistné na důchodové pojištění, které je povinen platit zaměstnanec, srazí zaměstnavatel z příjmů zaměstnance, které mu zúčtoval.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

27. V § 8 odst. 2 větě první se za slovo „srazit“ vkládají slova „zálohu na“, slova „pojistné, které“ se nahrazují slovy „zálohu na pojistné, kterou“ a slova „pojistného, které“ se nahrazují slovy „zálohy na pojistné, kterou“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

28. V § 8 odst. 2 větě druhé se slovo „pojistného“ nahrazuje slovy „zálohy na pojistné“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

29. V § 8 odst. 2 větě třetí se slova „pojistné, které“ nahrazují slovy „zálohu na pojistné, kterou“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

30. V § 8 se odstavec 4 zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

31. § 9 včetně poznámky pod čarou č. 70 zní:

„§ 9

(1) Zaměstnavatel je povinen sám vypočítat zálohy zaměstnanců na pojistné na důchodové pojištění podle § 8.

(2) Zaměstnavatel odvádí zálohy uvedené v odstavci 1 za jednotlivé kalendářní měsíce; zálohy jsou splatné do 20. dne následujícího kalendářního měsíce.

(3) Zaměstnavatel je povinen podat na předepsaném tiskopisu hlášení o zálohách a současně zálohy zaplatit. Zaměstnavatel, který je poplatníkem odvodu z úhrnu mezd, podává toto hlášení jako součást hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti. V tomto hlášení uvádí zaměstnavatel též údaje potřebné pro výpočet dávek nemocenského a úrazového pojištění a údaje potřebné pro výpočet důchodů z důchodového pojištění, a to v rozsahu stanoveném Ministerstvem financí[70] v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

70) § 72 odst. 1 daňového řádu.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

32. Na konci § 10 se doplňuje věta „Mzdová účtárna se pro účely daňového řádu považuje za plátcovu pokladnu.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

33. § 11 se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

34. V § 12 odst. 1 větě první se slovo „platit“ nahrazuje slovem „odvést“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

35. V § 12 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

36. V § 12 odstavec 2 zní:

„(2) Zemře-li osoba samostatně výdělečně činná, může pojistné na důchodové pojištění, které tato osoba dlužila, zaplatit osoba, která uplatňuje nárok na důchod z důchodového pojištění z důvodu úmrtí osoby samostatně výdělečně činné, i po dni zániku práva dlužné pojistné vymáhat. Zemře-li osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění, může dlužné pojistné na důchodové pojištění zaplatit osoba, která uplatňuje nárok na důchod z důchodového pojištění z důvodu úmrtí osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

37. V § 12 odst. 3 se slovo „dluží“ nahrazuje slovem „neodvedla“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

38. § 13 se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

39. § 13a až 15b včetně nadpisů znějí:

„§ 13a

(1) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit zálohy na pojistné na důchodové pojištění (dále jen „záloha na pojistné“). Ustanovení věty první neplatí, pokud daňový základ osoby samostatně výdělečně činné, která vykonává vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, nedosáhl v předchozím kalendářním roce výše, která zakládá této osobě účast na důchodovém pojištění, nebo pokud tato osoba v předchozím kalendářním roce nevykonávala samostatnou výdělečnou činnost.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit zálohy na pojistné podle odstavce 1 naposledy za kalendářní měsíc, v němž nastaly skutečnosti uvedené v § 10 odst. 6 větě druhé zákona o důchodovém pojištění.

(3) Pokud osobě samostatně výdělečně činné, která byla povinna platit zálohy na pojistné podle odstavce 1, zanikla v kalendářním roce tato povinnost proto, že nastaly skutečnosti uvedené v § 10 odst. 6 větě druhé zákona o důchodovém pojištění, a osoba samostatně výdělečně činná poté v tomto roce zahájila samostatnou výdělečnou činnost, je povinna platit zálohy na pojistné ve výši, jako kdyby k zániku této povinnosti nedošlo; povinnost platit zálohy na pojistné přitom vzniká za kalendářní měsíc, ve kterém osoba samostatně výdělečně činná zahájila samostatnou výdělečnou činnost.

(4) Osobě samostatně výdělečně činné, která vykonává vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, zaniká povinnost platit zálohy na pojistné, pokud se stala plátcem daně, paušální částkou podle § 7a zákona o daních z příjmů v průběhu kalendářního roku, rozdíl mezi výší předpokládaných příjmů a předpokládaných výdajů ze samostatné výdělečné činnosti uvedených v protokolu o ústním jednání o stanovení daně z příjmů paušální částkou (dále jen „protokol o platbě daně z příjmů paušální částkou“) za takový rok nezakládá účast na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění a nepodala přihlášku k účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění za takový rok. Povinnost platit zálohy na pojistné podle věty první zaniká od kalendářního měsíce, v němž byl osobě samostatně výdělečně činné předán protokol o platbě daně z příjmů paušální částkou.

(5) Pro účely placení záloh na pojistné se osoba samostatně výdělečně činná považuje za osobu samostatně výdělečně činnou vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost v kalendářním měsíci, ve kterém po celý měsíc trvaly skutečnosti uvedené v § 9 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění, popřípadě, nebyla-li samostatná výdělečná činnost vykonávána po celý kalendářní měsíc, trvaly-li tyto skutečnosti současně po tu část kalendářního měsíce, po kterou byla vykonávána samostatná výdělečná činnost.

(6) Ke skutečnostem uvedeným v odstavci 5 se přihlíží na základě oznámení osoby samostatně výdělečné činné a jejich doložení. Doložení se nevyžaduje v případech, kdy potřebné údaje má správce pojistného ve své evidenci nebo má možnost si je obstarat v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup. Správce pojistného je povinen zveřejnit, které důvody, pro které je samostatná výdělečná činnost vedlejší, není osoba samostatně výdělečně činná povinna dokládat.

§ 14

(1) Zálohy na pojistné se platí na jednotlivé celé kalendářní měsíce. Výše zálohy na pojistné se stanoví procentní sazbou uvedenou v § 7 odst. 1 písm. b) z měsíčního základu.

(2) Měsíčním základem je u osoby samostatně výdělečně činné, která vykonávala samostatnou výdělečnou činnost v předcházejícím kalendářním roce, částka rovnající se průměru, který z daňového základu podle § 5b odst. 1 za tento rok připadá na jeden kalendářní měsíc, v němž aspoň po část tohoto měsíce byla vykonávána samostatná výdělečná činnost, s tím, že pokud by výše takto stanoveného měsíčního základu přesáhla částku ve výši jedné dvanáctiny maximálního základu pojistného podle § 15 odst. 3, činí měsíční základ tuto částku. Měsíčním základem je u osoby samostatně výdělečně činné, která nevykonávala samostatnou výdělečnou činnost v předcházejícím kalendářním roce, částka určená podle odstavce 5 věty první nebo druhé.

(3) Za kalendářní měsíc, v němž bylo nebo mělo být podáno daňové přiznání, a za následující kalendářní měsíce se záloha na pojistné ve výši odpovídající měsíčnímu základu stanovenému podle odstavců 2, 4 a 5 platí až do kalendářního měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci, v němž bylo nebo mělo být podáno daňové přiznání v dalším kalendářním roce.

(4) U osoby samostatně výdělečně činné, která se stane poplatníkem daně z příjmů stanovené paušální částkou, činí měsíční základ 100 % jedné dvanáctiny rozdílu mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji, z nichž se vychází při výpočtu daně z příjmů stanovené paušální částkou.

(5) Měsíční základ osoby samostatně výdělečně činné vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost činí nejméně 1,2násobek průměrné mzdy. Měsíční základ pojistného osoby samostatně výdělečně činné vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost činí nejméně 0,5násobek průměrné mzdy. V případě, že osoba samostatně výdělečně činná byla plátcem záloh na pojistné za měsíc prosinec, zůstává pro tuto osobu samostatně výdělečně činnou měsíční základ stanovený podle věty první nebo druhé v platnosti v následujícím kalendářním roce až do kalendářního měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci, v němž bylo nebo mělo být podáno daňové přiznání.

(6) Zálohy na pojistné se neplatí za kalendářní měsíce, v nichž po celý kalendářní měsíc osoba samostatně výdělečně činná měla nárok na výplatu nemocenského nebo peněžité pomoci v mateřství z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných; kalendářním měsícem se pro účely části věty před středníkem rozumí i jeho část, po kterou osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, pokud výkon této činnosti netrval po celý kalendářní měsíc.

§ 14a

Záloha na pojistné za kalendářní měsíc je splatná do 20. dne následujícího kalendářního měsíce. Výši zálohy na pojistné zaplacené v období splatnosti podle věty první lze v tomto období dodatečně zvýšit.

§ 14b

Osoba samostatně výdělečně činná je povinna zaplatit pojistné na důchodové pojištění za kalendářní rok, ve kterém byla aspoň po část roku účastna důchodového pojištění podle § 10 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění, nejpozději v den, ve kterém byl, popřípadě měl být podán příslušný tiskopis o odvodu daně z příjmů a pojistného.

§ 14c

(1) Osoba samostatně výdělečně činná, která je účastna nemocenského pojištění, je povinna platit pojistné na nemocenské pojištění na jednotlivé celé kalendářní měsíce, s výjimkou těch kalendářních měsíců, ve kterých trvají důvody, pro které se podle § 14 odst. 6 neplatí zálohy na pojistné.

(2) Pojistné na nemocenské pojištění za kalendářní měsíc je splatné od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce. Osoba samostatně výdělečně činná může po projednání s okresní správou sociálního zabezpečení platit pojistné na nemocenské pojištění na delší než měsíční období, avšak vždy jen do budoucna a nejdéle do konce kalendářního roku.

(3) Jestliže pojistné na nemocenské pojištění bylo zaplaceno po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 nebo bylo zaplaceno v této lhůtě, avšak v nižší částce, než mělo být zaplaceno, jedná se o přeplatek na pojistném na nemocenské pojištění. Okresní správa sociálního zabezpečení je povinna při vrácení tohoto přeplatku, popřípadě části tohoto přeplatku, nebo při použití tohoto přeplatku k úhradě splatného závazku vůči okresní správě sociálního zabezpečení vyrozumět osobu samostatně výdělečně činnou o dni a důvodu zániku její účasti na nemocenském pojištění.

§ 15

(1) Osoba, která aspoň po část kalendářního roku vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, je povinna podat příslušnému správci pojistného na předepsaném tiskopise údaje o pojistném na důchodové pojištění za tento kalendářní rok, a vykonávala-li osoba samostatně výdělečně činná vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, též údaje o skutečnostech uvedených v § 9 odst. 6 písm. a) až e) zákona o důchodovém pojištění, pokud chce být považována za osobu samostatně výdělečně činnou vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost; pokud osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost formou spolupráce, je povinna uvést v tomto přehledu též jméno a příjmení, trvalý pobyt a rodné číslo osoby samostatně výdělečně činné, s níž spolupracuje. Uvedla-li osoba samostatně výdělečně činná v přehledu tyto údaje o vedlejší samostatné výdělečné činnosti, je povinna tyto údaje též doložit, a to nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž tento přehled podala; ustanovení § 13a odst. 6 věty druhé zde platí obdobně.

(2) Údaj o určeném základu pojistného, který osoba samostatně výdělečně činná uvedla podle odstavce 1, může být dodatečně změněn jen z důvodu dodatečné změny daňového základu.

(3) Zemře-li osoba samostatně výdělečně činná před splněním povinností uvedených v odstavcích 1 a 2, je povinen za ni tyto povinnosti splnit její dědic nebo fyzická osoba, která uplatňuje nárok na důchod z důchodového pojištění z důvodu úmrtí osoby samostatně výdělečně činné. Pokud je těmito osobami podáno více tiskopisů podle odstavce 1 věty první, vychází se z tiskopisu, z něhož se stanoví základ daně.

§ 15a

Maximální základy pojistného

(1) Maximálním základem pojistného zaměstnance pro placení pojistného na důchodové pojištění za kalendářní rok je částka ve výši 48násobku průměrné mzdy. Maximální základ pojistného zaměstnance je tvořen součtem základů pojistného zaměstnance zjištěných v kalendářním roce, za který se maximální vyměřovací základ pojistného zjišťuje.

(2) Přesáhne-li v kalendářním roce úhrn základů pojistného zaměstnance maximální základ pojistného podle odstavce 1 a zaměstnanec je v tomto roce zaměstnán

a) jen u jednoho zaměstnavatele, neplatí zaměstnanec v tomto kalendářním roce pojistné z částky, která přesahuje tento maximální základ pojistného; to platí i v případě více zaměstnání v kalendářním roce, avšak u téhož zaměstnavatele,

b) u více zaměstnavatelů, považuje se pojistné zaplacené zaměstnancem z úhrnu jeho základů pojistného ze všech zaměstnání, který přesahuje tento maximální základ pojistného, za přeplatek na pojistném; tento přeplatek však nemůže být vyšší než částka, která byla zaměstnanci z jeho příjmů sražena na pojistném.

(3) Maximálním základem pojistného osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění za kalendářní rok je částka ve výši 48násobku průměrné mzdy, pokud dále není stanoveno jinak.

(4) Byla-li osoba samostatně výdělečně činná v kalendářním roce též zaměstnancem a součet základu pojistného nebo úhrnu základů pojistného zaměstnance a základu pojistného osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění přesáhl maximální základ pojistného osoby samostatně výdělečně činné stanovený podle odstavce 3, sníží se o tuto přesahující částku nejdříve základ pojistného osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění, a je-li přesahující částka vyšší než tento základ pojistného osoby samostatně výdělečně činné, sníží se o zbytek přesahující částky základ pojistného nebo úhrn základů pojistného zaměstnance.

(5) Osoba samostatně výdělečně činná si může podle § 5b odst. 1 určit základ pojistného až do výše 4,3násobku maximálního základu pojistného podle odstavce 3.

§ 15b

Roční zúčtování záloh

(1) Nepožádá-li zaměstnanec podle odstavce 2 o roční zúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění stanovených podle § 8, je sraženými zálohami jeho povinnost zaplatit pojistné na důchodové pojištění za kalendářní rok splněna.

(2) Zaměstnanec může v případě uvedeném v § 15a odst. 2 písm. b) nebo v § 15a odst. 4 požádat správce pojistného na předepsaném tiskopisu o roční zúčtování sražených záloh na pojistné na důchodové pojištění, a to nejpozději do dne, ve kterém podal nebo měl podat daňové přiznání za kalendářní rok, za který žádá o roční zúčtování záloh. Provádí-li zaměstnavatel na základě žádosti zaměstnance roční zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, může zaměstnanec požádat zaměstnavatele o roční zúčtování sražených záloh na pojistné na důchodové pojištění, a to nejpozději do dne, ve kterém požádal o roční zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob

ze závislé činnosti a z funkčních požitků.

(3) Roční zúčtování záloh na pojistné, které měla zaplatit osoba samostatně výdělečně činná, se provede na základě podání příslušného tiskopisu o odvodu daně z příjmů a pojistného.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

40. V § 16a odst. 1 větě třetí se slova „Měsíční základ“ nahrazují slovy „Základ pojistného“ a věta čtvrtá se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

41. V § 17 odstavec 1 zní:

„(1) Přeplatek na pojistném se vrací plátci pojistného nebo jeho právnímu nástupci do pěti let po uplynutí kalendářního roku, v němž vznikl, pokud není jiného splatného závazku vůči okresní správě sociálního zabezpečení nebo České správě sociálního zabezpečení. Je-li takový závazek, použije se k jeho úhradě přeplatek na pojistném, které platí osoba samostatně výdělečně činná a zahraniční zaměstnanec na nemocenské pojištění a osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění na důchodové pojištění.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

42. V § 17 odst. 2 se věty třetí a čtvrtá zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

43. V § 17 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

44. § 18 včetně nadpisu zní:

„§ 18

Úhrada pojistného na společný osobní daňový účet

(1) Osoba samostatně výdělečně činná hradí pojistné na důchodové pojištění na společný osobní daňový účet pro daň z příjmů a pojistná.

(2) Zaměstnavatel, který odvádí pojistné na důchodové pojištění jako plátce, hradí toto pojistné na společný osobní daňový účet pro daň z příjmů, pojistná a odvod z úhrnu mezd.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

45. V § 19 odst. 1 se za slova „Pojistné“ vkládají slova „ , které platí osoba samostatně výdělečně činná a zahraniční zaměstnanec na nemocenské pojištění a osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění na důchodové pojištění,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~46. V § 19 se odstavec 5 zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~47. § 20 zní:~~

~~„§ 20~~

~~(1) Pojistné na důchodové pojištění, jehož poplatníkem je zaměstnanec a osoba samostatně výdělečně činná, včetně záloh na tato pojistné se platí správci pojistného. Správcem pojistného jsou orgány Finanční správy České republiky. Při správě pojistného uvedeného ve větě první se postupuje podle daňového řádu.~~

~~(2) Pojistné na nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných a zahraničních zaměstnanců a pojistné na důchodové pojištění osob dobrovolně účastných důchodového pojištění se odvádí na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.~~

~~(3) Správce pojistného je zpracovatelem osobních údajů pro Českou správu sociálního zabezpečení a ostatní orgány sociálního zabezpečení.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~48. § 20a až 22d se zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~49. V § 23 se odstavce 4 a 5 zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~50. § 23a se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~51. § 24 až 25b se zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. XX~~

~~Přechodná ustanovení~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. Okresní správy sociálního zabezpečení a orgány uvedené v § 25 odst. 1 písm. a), § 25 odst. 2 písm. a), § 25 odst. 3 písm. a) a § 25 odst. 4 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou příslušné k výběru pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a přirážky k pojistnému na sociální zabezpečení naposledy za měsíc prosinec 2014, odvádí-li toto pojistné a příspěvek~~

~~zaměstnavatelé.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. Okresní správy sociálního zabezpečení jsou příslušné k výběru pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně záloh naposledy za období před rokem 2015, odvádí-li toto pojistné a příspěvek včetně záloh osoby samostatně výdělečně činné.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. Okresní správy sociálního zabezpečení a orgány uvedené v bodě 1 jsou příslušné k výběru penále z dlužného pojistného za dobu do konce roku 2016 a pokut za nesplnění nebo porušení povinností stanovených zákonem č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, uložených za období před rokem 2015.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. Při výběru pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti podle bodů 1 a 2 včetně podávání stanovených přehledů na předepsaných tiskopisech, výběru přirážky k pojistnému na sociální zabezpečení, výběru pokut a výběru penále z dlužného pojistného za dobu před rokem 2017 se postupuje podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. Penále z dluhu na pojistném, který vznikl před rokem 2015, běží až do konce roku 2016 a stanoví se podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Nebyl-li dluh na pojistném, který vznikl před rokem 2015, uhrazen do konce roku 2016, běží z tohoto dluhu od 1. ledna 2017 úrok z prodlení podle daňového řádu. Za dluh vzniklý před rokem 2015 se přitom považuje i dluh vzniklý po roce 2014, pokud se týká pojistného, které mělo být po roce 2014 odvedeno za období před rokem 2015.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~6. Okresní správy sociálního zabezpečení a orgány uvedené v bodě 1 jsou příslušné ke kontrole správnosti odvodu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a plnění povinností uložených zákonem č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k rozhodování ve věcech pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně záloh, penále, přirážce k pojistnému na sociální zabezpečení, k uložení pokut za nesplnění nebo porušení povinností uložených zákonem č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k rozhodování o splácení dluhu na pojistném ve splátkách, k promíjení penále, ke stanovení pravděpodobné výše pojistného, k vymáhání dluhů ve věcech upravených zákonem č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a k vrácení přeplatků na pojistném, a to za dobu před rokem 2015; přitom postupují podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. Zaměstnavatelé, zaměstnanci, osoby samostatně výdělečně činné, osoby dobrovolně~~

~~účastné důchodového pojištění a zahraniční zaměstnanci plní povinnosti a odvádějí pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za dobu před rokem 2015 podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~8. Řízení ve věcech uvedených v bodě 6 se řídí právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~9. Podle bodů 1 až 8 se postupuje do konce roku 2016.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~10. Řízení ve věcech upravených zákonem č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájená a pravomocně neskončená před rokem 2017, se dokončí podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~11. Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti včetně záloh, penále, přirážku k pojistnému na sociální zabezpečení a pokuty, pokud tyto platby jsou uvedeny v bodech 1 až 3 a 5 a nebyly zaplaceny do konce roku 2016, vymáhá po roce 2016 příslušný správce daně podle daňového řádu. Vykonatelná rozhodnutí ve věcech uvedených ve větě první včetně výkazu nedoplatků vydaná podle bodů 9 a 10 jsou exekučním titulem i po roce 2016.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~12. Osoba samostatně výdělečně činná platí zálohy na pojistné na důchodové pojištění za leden 2015 a následující kalendářní měsíce až do kalendářního měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci, v němž podává daňové přiznání za rok 2014, z měsíčního základu, který nesmí být nižší než minimální měsíční základ stanovený podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. XXI

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 1 se slova „příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ nahrazují slovy „pojistného na důchodové a nemocenské pojištění“ a slova „pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,“ se zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 6 odst. 4 písm. a) bod 7 zní:~~

„7. o pojistném na důchodové pojištění, které platí osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění, a o pojistném na nemocenské pojištění, které platí osoby samostatně výdělečně činné a zahraniční zaměstnanci,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 6 odst. 4 se písmeno c) zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

4. V § 6 odst. 4 písm. o) se slova „a plnění povinností plátců pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. V § 6 odst. 4 písmeno r) zní:

„r) vybírají pojistné na nemocenské pojištění, které platí osoby samostatně výdělečně činné a zahraniční zaměstnanci, a pojistné na důchodové pojištění, které platí osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

6. V § 6 odst. 4 se písmeno v) zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

7. V § 7 písm. b) se slova „c), ch), i), k), o), r) a v)“ nahrazují slovy „ch), i), k), o) a r)“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

8. V § 7 písm. c) a d) se slova „ , r)“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

9. V § 7 písm. e) se slova „ , o), r) a v)“ nahrazují slovy „a o)“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

10. V § 7 se písmeno f) zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

11. § 10a včetně nadpisu zní:

„§ 10a

Součinnost orgánů sociálního zabezpečení a správců pojistného

(1) Správci pojistného předávají údaje potřebné pro provádění důchodového pojištění

orgánům sociálního zabezpečení v rozsahu a způsobem dohodnutým s těmito orgány, a to nejpozději do 3 pracovních dnů po obdržení těchto údajů od zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné.

(2) Orgány sociálního zabezpečení předávají údaje potřebné pro výběr pojistného na důchodové pojištění a odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění v rozsahu a způsobem dohodnutým se správci pojistného, a to nejpozději do 3 pracovních dnů po obdržení těchto údajů od zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné. Správce pojistného je povinen umožnit orgánům sociálního zabezpečení pro účely vedení registru pojištěnců a provádění sociálního zabezpečení a plnění úkolů vyplývajících pro ně v sociálním zabezpečení z práva Evropské unie a mezinárodních smluv přístup k údajům o pojištěncích, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Správcem pojistného jsou orgány Finanční správy České republiky.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

12. V § 12 písm. d) se slova „ , včetně placení pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

13. § 13 zní:

„§ 13

Orgány sociálního zabezpečení jsou oprávněny přezkoumat správnost a úplnost záznamů a hlášení, včetně účetních a dalších podkladů, které jsou zaměstnavatelé pro účely provádění sociálního zabezpečení povinni vést, a včasnost a způsob jejich předložení nebo podání; zaměstnavatelé a osoby samostatně výdělečně činné jsou povinni jim poskytnout potřebnou součinnost.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

14. V § 14 odst. 3 se písmena a) a c) zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

15. V § 14 odst. 3 písm. d) se bod 1 zrušuje.

Dosavadní body 2 a 3 se označují jako body 1 a 2.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

16. V § 14 odst. 3 se písmena m) a n) zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

17. V § 14 se odstavec 6 zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~18. V § 16c odst. 2 písm. l) se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(1. 1. 2015)

19. V § 16c odst. 2 písm. r) se za slovo „základy“ vkládá slovo „pojištěnce“.

(1. 1. 2015)

20. V § 37 odst. 1 písm. d) se za slovo „základ“ vkládá slovo „pojištěnce“ a slova „sociální zabezpečení“ se nahrazují slovy „důchodové pojištění“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~21. V § 37 odst. 1 písm. h) se slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~22. V § 37 odst. 4 větě druhé se slova „pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ nahrazují slovem „pojištěnce“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~23. V § 37 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Ustanovení věty druhé a třetí se týká, jde-li o osoby samostatně výdělečně činné, jen pojistného osob samostatně výdělečně činných za období před rokem 2015.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~24. V § 38 odst. 4 písmeno f) zní:~~

~~„f) základ pojistného pro pojistné na důchodové pojištění,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~)~~

~~25. V § 39a odst. 3 se slova „a údaj o zaplaceném pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~26. V § 39a odst. 5 se slova „pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti nebo“ zrušují.~~

(1. 1. 2015)

27. V § 40a odst. 1 větě třetí se za slovo „základů“ vkládá slovo „pojištěnce“.

(1. 1. 2015)

28. V § 40a odst. 2 větě první se za slovo „základy“ vkládá slovo „pojištěnce“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

29. V § 48 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „příslušné okresní správě sociálního zabezpečení“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

30. V § 48 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Oznamovací povinnost stanovenou v odstavci 1 písm. a) až d) plní osoba samostatně výdělečně činná vůči příslušnému správci pojistného. Oznamovací povinnost stanovenou v odstavci 1 písm. e) plní osoba samostatně výdělečně činná vůči příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

31. V § 48a odst. 1 se slova „podává podle zvláštního zákona[39)] přehled“ nahrazují slovy „poskytuje podle zvláštního zákona příslušnému správci pojistného údaje“.

Poznámka pod čarou č. 39 se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

32. V § 48a odst. 2 se slova „opravný přehled[40)]“ nahrazují slovy „opravné daňové přiznání“.

Poznámka pod čarou č. 40 se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

33. V § 48b odstavec 1 zní:

„(1) Správce pojistného je povinen do 8 dnů ode dne, kdy se o příslušné skutečnosti dozvěděl, oznámit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení údaje uvedené v § 48 odst. 1 písm. a) až d).“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

34. V § 48d se odstavec 1 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 2.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

35. V § 54 odst. 1 se slova „§ 13 odst. 2 části věty první za středníkem,“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

36. V § 54 odst. 2 se slova „části věty za středníkem“ a slova „odst. 2 části věty první za středníkem,“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

37. V § 54a se slova „a podle zákona o pojistném na sociálním zabezpečení a

příspěvku na státní politiku zaměstnanosti[60b)]“ včetně poznámky pod čarou č. 60b zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

38. Název části šesté zní: „ŘÍZENÍ VE VĚCECH DŮCHODOVÉHO POJIŠTĚNÍ“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

39. V části šesté se hlava čtvrtá včetně nadpisu zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

40. V § 122a odst. 1 se slova „a pojistného“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

41. V § 123a se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí jen pro dluh, který vznikl před rokem 2015; za dluh vzniklý před rokem 2015 se přitom považuje i dluh vzniklý po roce 2014, pokud se týká pojistného, které mělo být po roce 2014 odvedeno za období před rokem 2015.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

42. V § 123b se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí jen pro dluh, který vznikl před rokem 2015; za dluh vzniklý před rokem 2015 se přitom považuje i dluh vzniklý po roce 2014, pokud se týká pojistného, které mělo být po roce 2014 odvedeno za období před rokem 2015.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

43. V § 123e odst. 1 a 2 se slova „nebo ve věcech pojistného podle zvláštního zákona[32)]“ včetně poznámky pod čarou č. 32 zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. XXII

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 224/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 188/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 264/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č.

359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 178/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 135/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb. a zákona č. 220/2011 Sb., se mění takto:

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 5 odst. 1 se na konci textu písmene n) doplňují slova „ ; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 11 odst. 2 větě první se slova „pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona“ nahrazují slovem „pojištěnce“ a ve větě druhé se za slovo „maximálního“ vkládají slova „základu pojistného a před rokem 2015 maximálního“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 11 odst. 2 větě třetí se za slovo „neodvedl“ vkládají slova „zálohy na pojistné, popřípadě před rokem 2015“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

4. V § 16 odst. 3 větě první se slova „za dobu po 31. prosinci 1995 je“ nahrazují slovy „je za dobu po 31. prosinci 2014 základ pojistného a za dobu po 31. prosinci 1995 do 31. prosince 2014“ a za slova „zvláštního zákona[17)]“ se vkládají slova „(dále jen „vyměřovací základ“)“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. V § 16 odst. 3 se na konci věty první doplňují slova „ ; základ pojistného osoby samostatně výdělečně činné za dobu po 31. prosinci 2014 se pro účely stanovení vyměřovacího základu pojištěnce vynásobí koeficientem stanoveným jako podíl, v jehož čitateli je sazba pojistného na důchodové pojištění platná pro osoby samostatně výdělečně činné a ve jmenovateli je součet sazby pojistného na důchodové pojištění platné pro zaměstnance a sazby odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění připadající na důchodové pojištění platné pro poplatníka odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění s tím, že se použijí sazby platné k 1. lednu kalendářního roku, za který se vyměřovací základ pojištěnce zjišťuje, a s tím, že se tento koeficient stanoví s přesností na čtyři platná desetinná místa.“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XXIII

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 3 písmeno d) zní:~~

~~„d) mzdovou účtárnou plátcova pokladna podle daňového řádu,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 3 písm. e), § 19 odst. 8 a § 95 odst. 1 písm. h) se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 3 se na konci písmene t) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno u), které zní:~~

~~„u) správcem pojistného orgány Finanční správy České republiky.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. V § 18 odst. 2 větě první a třetí se za slova „vyměřovacích základů pro“ vkládají slova „zálohy na“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. V § 18 odst. 2 větě druhé se za slovo „základů“ vkládají slova „pro pojistné na nemocenské pojištění“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~6. V § 18 odst. 2 větě třetí se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“ a slova „vyměřovacích“ a „vyměřovací“ se zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. V § 85 odst. 1 písm. f) se za slovo „zákona“ vkládají slova „ , pokud tyto tiskopisy nevydává Ministerstvo financí,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~8. V § 90 písm. b) se slova „ , a to včetně určení výše pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

9. § 93 zní:

„§ 93

(1) Zaměstnavatel, který zaměstnává zaměstnané osoby, je povinen být přihlášen v registru zaměstnavatelů, a to do 15 dnů od svého vzniku. Zaměstnavatel, který má mzdové účtárny, musí mít přihlášeny v registru zaměstnavatelů všechny své mzdové účtárny. Tyto povinnosti zaměstnavatel plní prostřednictvím správce pojistného, a to na tiskopise předepsaném Ministerstvem financí.

(2) Zaměstnavatelé a jejich mzdové účtárny jsou povinni ve styku s okresní správou sociálního zabezpečení a Českou správou sociálního zabezpečení používat správcem pojistného přidělený variabilní symbol zaměstnavatele a mzdové účtárny. Česká správa sociálního zabezpečení předává podklady pro přidělení těchto variabilních symbolů příslušnému správci pojistného.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na zaměstnavatele, kteří zaměstnávají jen zahraniční zaměstnance.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

10. V § 94 odst. 1 a 2 se slova „okresní správě sociálního zabezpečení“ nahrazují slovy „správci pojistného“ a číslo „8“ se nahrazuje číslem „15“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

11. V § 94 odst. 3 se slova „s okresní správou sociálního zabezpečení“ nahrazují slovy „se správcem pojistného“ a slova „okresní správa sociálního zabezpečení“ se nahrazují slovy „správce pojistného“.

(1. 1. 2015)

12. V § 95 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) výši započitatelného příjmu za jednotlivá mzdová (výplatní) období“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

13. V § 97 odst. 1 větě druhé se slova „vyměřovací základy“ nahrazují slovy „základy pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

14. V části páté hlavě IV dílu 2 oddíl 2 včetně nadpisu zní:

„Oddíl 2

Sdělování údajů mezi orgány nemocenského pojištění a správci pojistného

§ 115a

(1) Správci pojistného předávají údaje potřebné pro provádění nemocenského pojištění orgánům nemocenského pojištění v rozsahu a způsobem dohodnutým s těmito orgány, a to nejpozději do 3 pracovních dnů po obdržení těchto údajů od zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné.

(2) Orgány nemocenského pojištění předávají údaje potřebné pro výběr pojistného na důchodové pojištění a odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění v rozsahu a způsobem dohodnutým se správci pojistného, a to nejpozději do 3 pracovních dnů po obdržení těchto údajů od zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

15. V § 117 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Správce pojistného je povinen umožnit orgánům nemocenského pojištění pro účely vedení registru pojištěnců a provádění nemocenského pojištění a plnění úkolů vyplývajících pro ně v nemocenském pojištění z práva Evropské unie a mezinárodních smluv přístup k údajům o pojištěních, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

16. V § 122 odst. 3 písm. l) a v § 123 odst. 1 a odst. 3 písm. d) se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

17. V § 123 odst. 3 se písmena e) a f) zrušují.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno e).

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

18. V § 131 odst. 1 se písmena b) až e) zrušují.

Dosavadní písmena f) až q) se označují jako písmena b) až m).

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

19. V § 131 odst. 2 se slova „až g) a l) až q)“ nahrazují slovy „až c) a h) až m)“, slova „h) až j)“ se nahrazují slovy „d) až f)“ a slova „písm. k)“ se nahrazují slovy „písm. g)“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

20. V § 136 odst. 1 se písmena b) až e) zrušují.

Dosavadní písmena f) až q) se označují jako písmena b) až m).

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

21. V § 136 odst. 2 se slova „až g) a l) až q)“ nahrazují slovy „až c) a h) až m)“, slova

„h) až j)“ se nahrazují slovy „d) až f)“ a slova „písm. k)“ se nahrazují slovy „písm. g)“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

22. V § 167a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Tiskopisy, které pro účely tohoto zákona vydává Ministerstvo financí, se vydávají po projednání s Ministerstvem práce a sociálních věcí.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců

Čl. XXIV

Zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 282/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 11 odst. 1 a v označení přílohy č. 1 se slova „č. 1“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. Část třetí se včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 15 a 17 zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 48 odst. 1 písm. a) se bod 5 zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

4. V § 48 odst. 1 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) až o) se označují jako písmena b) až n).

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. V § 48 odst. 1 písm. c) se slova „ , a pohledávky na pojistném a penále“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

6. V § 50 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena a) až c).

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. V § 52 větě první se slova „o výši pojistného,“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~8. V části sedmé se hlava III včetně nadpisu zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~9. V § 73 se odstavce 2 až 4 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~10. V § 74 odst. 1 se písmeno c) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena c) a d).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~11. V § 75 odst. 1 a 3 se slova „odst. 1“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~12. V § 77 se slova „a povolení splátek dlužného pojistného a penále“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~13. V § 84 odst. 1 se písmena a) a b) zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~14. V § 84 odst. 1 písm. d) se bod 1 zrušuje.~~

~~Dosavadní body 2 a 3 se označují jako body 1 a 2.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~15. V § 84 odst. 1 se na konci písmene h) čárka nahrazuje tečkou a písmeno i) se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~16. V § 84 se odstavec 2 zrušuje.~~

~~Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 2 až 6.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~17. V § 84 odst. 5 písm. a) se slova „placení pojistného,“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~18. V § 84 odst. 5 písm. b) se slova „odstčavce 4“ nahrazují slovy „odstavce 3“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~19. V § 89 se doplňuje odstavec 6, který zní:~~

~~„(6) Správce pojistného je povinen umožnit orgánům úrazového pojištění pro účely vedení registru zaměstnanců a oprávněných a provádění úrazového pojištění a plnění úkolů vyplývajících pro ně v sociálním zabezpečení z práva Evropské unie a mezinárodních smluv přístup k údajům o zaměstnancích, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~20. Příloha č. 2 se zrušuje.~~

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

Čl. XXV

(1. 1. 2014)

1. V názvu zákona se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. § 1 včetně nadpisu zní:~~

~~„§ 1~~

~~**Základní ustanovení**~~

~~(1) Tento zákon upravuje pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) a zřízení zvláštního účtu přerozdělování veřejného zdravotního pojištění (dále jen „zvláštní účet“).~~

~~(2) Při správě pojistného se postupuje podle daňového řádu.~~

~~(3) Správcem pojistného je příslušný orgán Finanční správy České republiky.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. § 2 včetně nadpisu zní:~~

~~„§ 2~~

~~**Poplatníci pojistného**~~

~~(1) Poplatníky pojistného jsou~~

~~a) zaměstnanci,~~

~~b) osoby samostatně výdělečně činné,~~

~~c) osoby bez započitatelných příjmů, pokud jsou pojištěnci veřejného zdravotního pojištění podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění.~~

~~(2) Poplatníkem pojistného je u státních pojištěnců stát.~~

~~(3) Kdo se považuje za zaměstnance, osobu samostatně výdělečně činnou, osobu bez započitatelných příjmů a státního pojištěnce, stanoví zákon upravující veřejné zdravotní pojištění.“.~~

(1. 1. 2014)

4. Poznámka pod čarou č. 1 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. Za § 2 se vkládají nové § 2a až 2i, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 49 až 52 znějí:~~

~~„§ 2a~~

~~Povinnost platit pojistné~~

~~(1) Není-li dále stanoveno jinak, povinnost platit pojistné vzniká~~

~~a) osobě samostatně výdělečně činné dnem zahájení samostatné výdělečné činnosti a zaniká dnem ukončení samostatné výdělečné činnosti; ukončením samostatné výdělečné činnosti se pro účely veřejného zdravotního pojištění rozumí i její pozastavení podle jiných právních předpisů upravujících živnostenské podnikání,~~

~~b) osobě bez započitatelných příjmů dnem, kdy se pojištěnec stal takovou osobou, a zaniká dnem, kdy přestal být takovou osobou,~~

~~c) státu u státního pojištěnce dnem, kdy se pojištěnec takovým pojištěncem stal, a zaniká dnem, kdy přestal být takovým pojištěncem.~~

~~(2) Pojistné se neplatí po dobu, po kterou pojištěnec v souladu se zákonem o veřejném zdravotním pojištění účast v tomto pojištění přerušil. Pokud pojištěnec nepředloží příslušné zdravotní pojišťovně doklad o zdravotním pojištění pro pobyt v zahraničí a délce trvání tohoto pojištění, je povinen správci pojistného doplatit zpětně pojistné tak, jako by účast na veřejném zdravotním pojištění nepřerušil, včetně úroku z prodlení. Jestliže pojištěnec předloží doklad o zdravotním pojištění pro pobyt v zahraničí, který nekryje celou dobu pobytu v zahraničí stanovenou zákonem o veřejném zdravotním pojištění, je povinen doplatit zpětně pojistné za každý kalendářní měsíc, ve kterém zdravotní pojištění pro pobyt v zahraničí netrvalo po celý takový kalendářní měsíc, včetně úroku z prodlení.~~

~~Oznamovací povinnost plátců pojistného~~

§ 2b

(1) Zaměstnavatel je povinen nejpozději do 8 dnů od vzniku skutečnosti, která se oznamuje, provést u správce pojistného na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí oznámení o

a) nástupu zaměstnance do zaměstnání a jeho ukončení; jde-li o zaměstnání, jehož vznik a zánik je podmíněn dosažením příjmu v kalendářním měsíci ve výši stanovené zákonem o veřejném zdravotním pojištění (dále jen „stanovený příjem"), zaměstnavatel provede oznámení do 8 dnů po uplynutí kalendářního měsíce, ve kterém takové zaměstnání vzniklo nebo skončilo,

b) změně zdravotní pojišťovny zaměstnancem, pokud mu tuto skutečnost zaměstnanec sdělil, nebo jsou-li tyto skutečnosti zaměstnavateli známy; oznámení se provede uvedením nového čísla zdravotní pojišťovny na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí,

c) skutečnostech rozhodných pro povinnost státu platit pojistné u státních pojištěnců,

d) skutečnostech rozhodných pro změnu příslušnosti zaměstnance k právním předpisům České republiky nebo jiného státu podle mezinárodní smlouvy nebo přímo použitelného předpisu Evropské unie regulujícího oblast sociálního zabezpečení a upravujícího příslušnost států ke zdravotnímu pojištění[49)] (dále jen „mezinárodní smlouva nebo předpis Evropské unie"), pokud mu zaměstnanec tyto skutečnosti písemně doložil.

(2) Při plnění oznamovací povinnosti podle odstavce 1 sděluje zaměstnavatel jméno, případně jména, příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu jiného místa pobytu, pokud mu ji zaměstnanec, který se v místě trvalého pobytu nezdržuje nebo trvalý pobyt není podmínkou účasti takové osoby na veřejném zdravotním pojištění, sdělil, popřípadě kontaktní adresu, a rodné číslo zaměstnance, popřípadě jiné číslo pojištěnce a číslo zdravotní pojišťovny zaměstnance.

(3) O skutečnostech oznamovaných podle odstavců 1 a 2 je zaměstnavatel povinen vést evidenci.

(4) Zaměstnanec, který zjistí, že zaměstnavatel nesplnil povinnost stanovenou v odstavcích 1 a 2, a zaměstnanec, který zaměstnavateli nesdělil údaje uvedené v odstavci 1 písm. b) až d), je povinen oznámit tyto skutečnosti správci pojistného neprodleně.

(5) Zaměstnavatel je povinen měsíčně podávat na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí hlášení o platbách pojistného za jednotlivé zaměstnance. Toto hlášení se podává jako součást hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti správci pojistného.

(6) Osoba samostatně výdělečně činná, která aspoň po část kalendářního roku vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, je povinna za tento kalendářní rok podat na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí přehled o svých příjmech a výdajích vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení, zaplacených zálohách na pojistné, základu pojistného stanoveného podle § 3a a pojistném vypočteném z tohoto základu pojistného.

§ 2c

Za den nástupu zaměstnance do zaměstnání se považuje

a) u pracovního poměru včetně pracovního poměru sjednaného podle cizích právních předpisů den vzniku pracovního poměru a za den ukončení zaměstnání se považuje den skončení pracovního poměru,

b) u služebního poměru den, ve kterém zaměstnanec nastoupil k výkonu služby, jde-li o státního zaměstnance den nástupu služby, a za den ukončení zaměstnání se považuje den skončení služebního poměru,

c) u členů družstva v družstvech, kde podmínkou členství je jejich pracovní vztah k družstvu, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni, den započetí práce pro družstvo, a za den ukončení zaměstnání se považuje den skončení členství v družstvu,

d) u členů družstva, kteří nejsou v pracovněprávním vztahu k družstvu, ale vykonávají pro toto družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni, první den kalendářního měsíce, ve kterém bylo dosaženo stanoveného příjmu, a za den ukončení zaměstnání se považuje poslední den kalendářního měsíce, ve kterém bylo dosaženo stanoveného příjmu,

e) u zaměstnanců činných na základě dohody o pracovní činnosti den, ve kterém poprvé po uzavření dohody o pracovní činnosti zaměstnanec začal vykonávat sjednanou práci, a za den ukončení zaměstnání se považuje den, jímž uplynula doba, na kterou byla tato dohoda sjednána; jestliže v období, na které byla dohoda sjednána, nebylo v některém kalendářním měsíci dosaženo započitatelného příjmu, považuje se za den nástupu do zaměstnání první den kalendářního měsíce, ve kterém bylo dosaženo započitatelného příjmu, a za den ukončení zaměstnání poslední den kalendářního měsíce, ve kterém bylo dosaženo započitatelného příjmu,

f) u zaměstnanců činných na základě dohody o provedení práce den, ve kterém poprvé po uzavření dohody o provedení práce zaměstnanec začal vykonávat sjednanou práci, a za den ukončení zaměstnání se považuje den, jímž uplynula doba, na kterou byla tato dohoda sjednána; jestliže v období, na které byla dohoda sjednána, nebylo v některém kalendářním měsíci dosaženo stanoveného příjmu, považuje se za den nástupu do zaměstnání první den kalendářního měsíce, ve kterém bylo dosaženo stanoveného příjmu, a za den ukončení zaměstnání poslední den kalendářního měsíce, ve kterém bylo dosaženo stanoveného příjmu,

g) u soudců den nástupu soudce do funkce, a za den ukončení zaměstnání se považuje den skončení výkonu funkce soudce,

h) u členů zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva, den, od něhož členu náleží odměna za výkon funkce vyplácená členům zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávají funkci ve stejném

rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva, a za den ukončení zaměstnání se považuje den, od něhož tato odměna nenáleží; plní-li dosavadní starosta nebo primátor úkoly po uplynutí volebního období až do dne konání ustavujícího zasedání nově zvoleného zastupitelstva a je mu vyplácena odměna uvedená v tomto ustanovení, považuje se za zaměstnance ještě po dobu, po kterou mu náleží tato odměna; to platí obdobně pro hejtmana kraje a primátora hlavního města Prahy,

i) u poslanců Poslanecké sněmovny a senátorů Senátu Parlamentu České republiky a poslanců Evropského parlamentu zvolených na území České republiky den zvolení, a za den ukončení zaměstnání se považuje den uplynutí volebního období, popřípadě den zániku mandátu,

j) u členů vlády, prezidenta, viceprezidenta a členů Nejvyššího kontrolního úřadu, členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, členů Rady Českého telekomunikačního úřadu, finančního arbitra, zástupce finančního arbitra, Veřejného ochránce práv a zástupce Veřejného ochránce práv den nástupu do funkce, a za den ukončení zaměstnání se považuje den skončení výkonu funkce,

k) u fyzických osob, které nejsou uvedeny v písmenech g) až j), které byly jmenovány nebo zvoleny do funkce a jejich jmenováním nevznikl pracovní nebo služební poměr, den nástupu do funkce, a za den ukončení zaměstnání se považuje den skončení výkonu funkce,

l) u dobrovolných pracovníků pečovatelské služby první den kalendářního měsíce, ve kterém bylo dosaženo stanoveného příjmu, a za den ukončení zaměstnání se považuje poslední den kalendářního měsíce, ve kterém bylo dosaženo stanoveného příjmu,

m) u pěstouna, který vykonává pěstounskou péči v zařízeních pro výkon pěstounské péče podle zvláštního právního předpisu[50)], den zahájení výkonu pěstounské péče, a za den ukončení zaměstnání se považuje den zániku výkonu pěstounské péče,

n) u pěstouna, kterému je za výkon pěstounské péče vyplácena odměna náležející pěstounovi ve zvláštních případech podle zvláštního právního předpisu[51)], den, od něhož náleží tato odměna, a za den ukončení zaměstnání se považuje den, od něhož tato odměna nenáleží z jiných důvodů, než je dočasná pracovní neschopnost,

o) u odsouzených ve výkonu ochranného opatření zabezpečovací detence a trestu odnětí svobody zařazených do práce den zařazení do práce, a za den ukončení zaměstnání se považuje den odvolání z výkonu práce,

p) u osob činných v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny podmínky stanovené pracovněprávními předpisy pro jeho vznik, den započetí výkonu práce, a za den ukončení zaměstnání se považuje den ukončení výkonu práce,

q) u zaměstnanců neuvedených pod písmeny a) až p) den, kdy začal zaměstnanec vykonávat práci, na jejímž základě mu plynou, nebo mají plynout příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky, a za den ukončení zaměstnání se považuje den ukončení výkonu práce.

§ 2d

Pojištěnec, který je

a) osobou samostatně výdělečně činnou, je povinen oznámit správci pojistného na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí zahájení a ukončení samostatné výdělečné činnosti nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy tuto činnost zahájil nebo ukončil, pokud tuto povinnost nesplnil v přihlášce k registraci k dani z příjmů,

b) osobou bez započitatelných příjmů, je povinen oznámit správci pojistného na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí tuto skutečnost do 8 dnů ode dne, kdy se stal takovou osobou,

c) státním pojištěncem, je povinen oznámit správci pojistného na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí tuto skutečnost do 8 dnů ode dne, kdy se stal takovou osobou, pokud tato povinnost není uložena osobám nebo státním orgánům uvedeným v § 2f a 2g.

§ 2e

Oznamovací povinnost zdravotních pojišťoven

(1) Příslušná zdravotní pojišťovna je povinna nejpozději do 8 dnů oznámit správci pojistného a Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky jako správci registru pojištěnců podle zákona o veřejném zdravotním pojištění (dále jen „správce registru pojištěnců“) pro účely vedení tohoto registru jméno, příjmení a číslo pojištěnce, který

a) přerušil účast na veřejném zdravotním pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, a po ukončení přerušení účasti se zdravotní pojišťovně přihlásil, včetně informace o splnění podmínek pro přerušení účasti na veřejném zdravotním pojištění,

b) se stal nebo přestal být jejím pojištěncem.

(2) Informace podle odstavce 1 se poskytují bezplatně.

Oznamovací povinnost dalších osob

§ 2f

(1) Příslušný matriční úřad[52)] oznamuje do 8 dnů ode dne zápisu do matriční knihy správci pojistného

a) jméno, příjmení a rodné číslo narozeného dítěte a zároveň jméno, příjmení, rodné číslo a adresu místa trvalého pobytu jeho matky,

b) úmrtí pojištěnce, nebo jeho prohlášení za mrtvého.

(2) Na základě žádosti poskytovatele, v jehož zdravotnickém zařízení se pojištěnec narodil, je příslušný matriční úřad[52)] povinen sdělit tomuto poskytovateli přidělené rodné číslo.

§ 2g

Česká správa sociálního zabezpečení, Úřad práce, pověřené obecní úřady, obecní úřady s rozšířenou působností, Vězeňská služba, školy, školská zařízení a další státní orgány a

jiné právnické osoby, které z úřední povinnosti, nebo vzhledem k předmětu své činnosti vedou evidenci osob, jsou povinny oznámit správci pojistného informace rozhodné pro zařazení pojištěnců starších 15 let do kategorie státních pojištěnců podle zákona o veřejném zdravotním pojištění. Tyto informace se poskytují bezplatně. Oznamovací povinnost se plní nejpozději do osmého dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, kdy vznikla skutečnost, která se oznamuje.

§ 2h

Povinnosti správce pojistného

(1) Správce pojistného je povinen bezplatně poskytovat správci registru pojištěnců neprodleně údaje, které se týkají příslušnosti pojištěnce ke zdravotní pojišťovně, získané na základě oznamovací povinnosti stanovené v § 2b a v § 2d až 2g.

(2) Správce pojistného je povinen umožnit správci registru pojištěnců pro účely vedení registru pojištěnců a provádění veřejného zdravotního pojištění přístup k údajům o pojištěncích, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 2i

Sazba pojistného

Sazba pojistného ze základu pojistného za pojistné období činí u

a) zaměstnance 6,5 %,

b) osoby samostatně výdělečně činné 6,5 %,

c) osoby bez započitatelných příjmů 13,5 %,

d) státu 13,5 %.

49) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 a nařízení Komise (EU) č. 1244/2010.

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1244/2010.

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti.

Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2864/72, nařízení Rady (EHS) č. 1390/81, nařízení Rady (EHS) č. 1247/92, nařízení Rady (EHS) č. 1248/92, nařízení Rady (EHS) č. 1945/93, nařízení Rady (ES) č. 3095/95, nařízení Rady (ES) č. 118/97, nařízení Rady (ES)

~~č. 1290/97, nařízení Rady (ES) č. 1223/98, nařízení Rady (ES) č. 1606/98, nařízení Rady (ES) č. 307/1999, nařízení Rady (ES) č. 1399/1999, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001, nařízení Rady (ES) č. 859/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 629/2006, nařízení Rady (ES) č. 1791/2006, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008.~~

~~Nařízení Rady (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 878/73, nařízení Rady (EHS) č. 1661/85, nařízení Rady (EHS) č. 1248/92, nařízení Rady (EHS) č. 1945/93, nařízení Rady (ES) č. 3095/95, nařízení Rady (ES) č. 1290/97, nařízení Rady (ES) č. 1223/98, nařízení Rady (ES) č. 1606/98, nařízení Rady (ES) č. 307/1999, nařízení Rady (ES) č. 1399/1999, nařízení Komise (ES) č. 89/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001, nařízení Komise (ES) č. 410/2002, nařízení Rady (ES) č. 859/2003, nařízení Komise (ES) č. 1851/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004, nařízení Komise (ES) č. 77/2005, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005, nařízení Komise (ES) č. 207/2006, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 629/2006, nařízení Rady (ES) č. 1791/2006, nařízení Komise (ES) č. 311/2007, nařízení Komise (ES) č. 101/2008, nařízení Komise (ES) č. 120/2009.~~
~~Smlouva mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 82/2000 Sb. m. s.~~

~~Smlouva mezi Českou republikou a Svazovou republikou Jugoslávie o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 130/2002 Sb. m. s.~~

~~Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 2/2007 Sb. m. s.~~

~~Smlouva mezi Českou republikou a Tureckou republikou o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 135/2004 Sb. m. s.~~

~~Smlouva mezi Českou republikou a Japonskem o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 41/2009 Sb. m. s.~~

~~Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 73/2002 Sb. m. s.~~

~~Rozhodnutí Rady 2005/690/ES ze dne 18. července 2005 o uzavření Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou na straně druhé.~~

~~Rozhodnutí Rady a Komise 2000/204/ES, ESOU ze dne 24. ledna 2000 o uzavření Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé.~~

~~Rozhodnutí Rady a Komise 98/238/ES, ESOU ze dne 26. ledna 1998 o uzavření Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé.~~

50) Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

51) Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

52) § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

6. Nadpis nad § 3 zní: „Základ pojistného“.

(1. 1. 2015)

7. V § 3 odstavce 1 až 4 znějí:

„(1) Základem pojistného zaměstnance je dílčí základ daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků podle zákona upravujícího daně z příjmů.

(2) Základ pojistného zaměstnance podle odstavce 1 se snižuje o

a) náhradu škody podle zákoníku práce a právních předpisů upravujících služební poměry,

b) věrnostní přídavek horníků[5)],

c) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání.

(3) Pro stanovení základu zaměstnance, kterému byly zúčtovány příjmy po skončení zaměstnání, se použijí odstavce 1 až 2 obdobně.

(4) Pojistné za zaměstnance se stanoví ze základu pojistného podle odstavců 1 až 3, nejméně však z minimálního základu pojistného, není-li dále stanoveno jinak.“. Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

8. V § 3 se odstavec 5 včetně poznámek pod čarou č. 10 a 11 zrušují.

Dosavadní odstavce 6 až 18 se označují jako odstavce 5 až 17.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

9. V § 3 odstavec 5 zní:

„(5) Minimální základ pojistného je tvořen součtem minimálních měsíčních základů pojistného. Minimálním měsíčním základem pojistného je základní sazba minimální mzdy na měsíc, která platí k prvnímu dni kalendářního měsíce, ve kterém se záloha na pojistné platí (dále jen „minimální mzda“).“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

10. V § 3 se odstavec 6 včetně poznámek pod čarou č. 11a až 11c a odkazů na poznámky pod čarou zrušují.

Dosavadní odstavce 7 až 17 se označují jako odstavce 6 až 16.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

11. V § 3 odst. 6 úvodní části ustanovení se slova „vyměřovací základ“ nahrazují slovy „měsíční základ pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

12. V § 3 odst. 6 písm. d) se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

13. V § 3 odst. 6 písmeno e) zní:

„e) která je státním pojištěncem,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

14. V § 3 odst. 6 závěrečné části ustanovení se slovo „rozhodné“ nahrazuje slovem „pojistné“ a věta „Vyměřovacím základem u těchto zaměstnanců je jejich skutečný příjem.“ se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

15. V § 3 odst. 7 úvodní části ustanovení se slova „vyměřovací základ“ nahrazují slovy „měsíční základ pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

16. V § 3 odst. 7 písm. a) se slova „celé rozhodné období“ nahrazují slovy „celý kalendářní měsíc“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

17. V § 3 odst. 7 písm. c) se slova „v průběhu rozhodného období“ nahrazují slovy „v kalendářním měsíci“, slova „osobou, za kterou platí pojistné i stát13)“ se nahrazují slovy „osobou, která je i státním pojištěncem“ a slova „v odstavci 8“ se nahrazují slovy „v odstavci 6“.

Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

18. V § 3 odstavec 8 zní:

„(8) Pokud je v kalendářním měsíci měsíční základ pojistného zaměstnance nižší než minimální měsíční základ pojistného, je zaměstnanec povinen doplatit správci pojistného zálohu na pojistné ve výši 13,5 % z rozdílu těchto základů, a to ve lhůtě stanovené pro odvod pojistného za takový kalendářní měsíc. Má-li zaměstnanec více zaměstnavatelů, je povinen doplatit zálohu na pojistné ve výši podle věty první, a to ve lhůtě stanovené pro odvod pojistného v následujícím kalendářním měsíci, a to vždy ve lhůtě stanovené pro odvod pojistného za zaměstnance. Pokud je měsíční základ pojistného nižší z důvodů překážek na straně zaměstnavatele, je tento rozdíl povinen doplatit zaměstnavatel.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

19. V § 3 odst. 9 se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“ a slova „1 až 8“ se nahrazují slovy „1 až 6“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

20. V § 3 odst. 10 větě první se slova „na všeobecné zdravotní pojištění“ zrušují a ve větě druhé se slova „vyměřovacím základem“ nahrazují slovy „měsíčním základem pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

21. V § 3 odst. 11 větě první se slova „Vyměřovacím základem“ nahrazují slovy „Základem pojistného“ a ve větě druhé se slova „vyměřovacím základu podle odstavce 6“ nahrazují slovy „základu pojistného podle odstavce 5“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

22. V § 3 odst. 12 se věta první nahrazuje větou „Je-li zaměstnanci vyplácen příjem v cizí měně, přepočte se na českou měnu způsobem stanoveným zákonem upravujícím daně z příjmů.“ a věta druhá se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

23. V § 3 odst. 13 větě první se slova „vyměřovacím základem“ nahrazují slovy „základem pojistného“ a ve větě druhé se slova „vyměřovací základ“ nahrazují slovy „základ pojistného“ a slova „vyměřovacích základů“ se nahrazují slovy „základů pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

24. V § 3 odstavec 14 zní:

„(14) Přesáhne-li v kalendářním roce úhrn základů pojistného zaměstnance u jednoho zaměstnavatele maximální základ pojistného, a zaměstnanec je v tomto roce zaměstnán

a) jen u jednoho zaměstnavatele, neplatí zaměstnanec v tomto kalendářním roce pojistné z částky, která přesahuje tento maximální základ pojistného; to platí i v případě více zaměstnání v kalendářním roce, avšak u téhož zaměstnavatele,

b) u více zaměstnavatelů, považuje se pojistné zaplacené zaměstnancem z úhrnu jeho základů

~~pojistného, který přesahuje maximální základ pojistného, za přeplatek na pojistném.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~25. V § 3 se odstavce 15 a 16 zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~26. V § 3a odstavec 1 zní:~~

~~„(1) Základem pojistného u osoby samostatně výdělečně činné je dílčí základ daně z příjmů fyzických osob z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti.“.~~

~~Poznámky pod čarou č. 17 až 21b se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~27. V § 3a odst. 2 se slova „z vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „ze základu pojistného“, slova „vyměřovací základ“ se nahrazují slovy „základ pojistného“, slova „vyměřovacím základem“ se nahrazují slovy „základem pojistného“, slova „50 %“ se zrušují, slova „odst. 15“ se nahrazují slovy „odst. 13“ a slovo „sedmdesátidvounásobku“ se nahrazuje slovem „stopadesátinásobku“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~28. V § 3a odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „vyměřovací základ“ nahrazují slovy „základ pojistného“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~29. V § 3a odst. 3 písm. a) se slova „odst. 8“ nahrazují slovy „odst. 6“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~30. V § 3a odst. 3 písm. b) se slovo „současně“ zrušuje a slova „vyměřovacího základu“ se nahrazují slovy „základu pojistného“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~31. V § 3a odst. 3 písmeno c) zní:~~

~~„c) která je státním pojištěncem,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~32. V § 3a odst. 3 závěrečné části ustanovení se slovo „rozhodné“ nahrazuje slovem „pojistné“ a věta „Vyměřovacím základem u těchto osob je jejich skutečný příjem po odpočtu výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmu.“ se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~33. V § 3a odst. 4 úvodní části ustanovení se slova „vyměřovací základ“ nahrazují~~

slovy „základ pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

34. V § 3a odst. 4 písm. a) se slovo „rozhodné“ nahrazuje slovem „pojistné“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

35. V § 3a odst. 4 písm. b) se slova „prvních 3“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

36. V § 3a odst. 5 se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“, slova „vyměřovacích základů“ se nahrazují slovy „základů pojistného“, slovo „sedmdesátidvounásobek“ se nahrazuje slovem „stopadesátinásobek“ a slova „vyměřovací základ“ se nahrazují slovy „základ pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

(1. 1. 2015)
37. § 3b zní:

„§ 3b

Základem pojistného u osoby bez započitatelných příjmů je minimální mzda.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

(1. 1. 2015)
38. V § 3c odstavec 1 zní:

„(1) Základ pojistného u státních pojištěnců se stanoví ve výši 5 355 Kč na kalendářní měsíc.“.

Poznámka pod čarou č. 37 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

39. V § 3c odst. 2 se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

40. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Pojistné období

Pojistné období, z něhož se zjišťuje základ pojistného, je u zaměstnanců a osob samostatně výdělečně činných kalendářní rok, za který se pojistné platí. U osob bez započitatelných příjmů a u státních pojištěnců je pojistným obdobím, z něhož se zjišťuje

základ pojistného, kalendářní měsíc, za který se pojistné platí.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

41. V § 5 odstavec 1 zní:

„(1) Plátcem pojistného, které je povinen platit zaměstnanec, je zaměstnavatel. Zaměstnavatel srazí zálohu na pojistné zaměstnanci z jeho mzdy nebo platu, a to i bez souhlasu zaměstnance.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

42. V § 5 odst. 2 se slovo „Pojistné“ nahrazuje slovy „Zálohy na pojistné“, slovo „je“ se nahrazuje slovem „jsou“ a slova „od 1.“ se zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

(1. 1. 2015)

43. V § 5 odstavec 3 zní:

„(3) Pojistné se odvádí správci pojistného.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

44. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Úhrada pojistného na společný osobní daňový účet

(1) Osoba samostatně výdělečně činná a osoba bez započitatelných příjmů hradí pojistné na společný osobní daňový účet pro daň z příjmů a pojistná.

(2) Plátce pojistného hradí toto pojistné na společný osobní daňový účet pro daň z příjmů, pojistná a odvod z úhrnu mezd.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

45. V § 7 odst. 2 se slova „příslušné zdravotní pojišťovny“ nahrazují slovy „správce pojistného“ a slova „od prvního dne kalendářního měsíce, na který se platí, do osmého“ nahrazují slovy „do dvacátého“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

46. V § 8 odst. 1 větě první se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“, ve větě druhé se slova „za osobu“ nahrazují slovy „je osoba“ a slova „je plátcem pojistného i stát“ se nahrazují slovy „též státním pojištěncem“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

47. V § 8 odst. 2 se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“, slova „vyměřovací základ“ se nahrazují slovy „základ pojistného“, slova „z

~~vyměřovacího základu“ se nahrazují slovy „ze základu pojistného“ a slova „§ 24 odst. 2“ se nahrazují slovy „§ 2b odst. 6“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~48. V § 8 odst. 4 větě první se slova „příslušná zdravotní pojišťovna“ nahrazují slovy „správce pojistného“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~49. V § 8 odst. 6 se slova „§ 2 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 2i písm. b)“ a slova „(§ 14)“ se zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~50. V nadpisu nad § 10 se slovo „zdanitelných“ nahrazuje slovem „započitatelných“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~51. V § 10 se slovo „zdanitelných“ nahrazuje slovem „započitatelných“, slova „příslušné zdravotní pojišťovny“ se nahrazují slovy „správce pojistného“ a slova „od prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého“ se nahrazují slovy „do dvacátého“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~52. V § 11 se slovo „zdanitelných“ nahrazuje slovem „započitatelných“, slova „s příslušnou zdravotní pojišťovnou“ se nahrazují slovy „se správcem pojistného“ a slova „Příslušná zdravotní pojišťovna“ se nahrazují slovy „Správce pojistného“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~53. V nadpisu § 12 se slova „hrazeného státem“ nahrazují slovy „u státních pojištěnců“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~54. V § 12 odst. 1 se slova „Za osoby, za které je plátcem pojistného stát[37)]“ nahrazují slovy „U státních pojištěnců“ a slova „20. dne předcházejícího“ se nahrazují slovy „patnáctého dne příslušného“.~~

(1. 1. 2014)

55. V § 12 odst. 2 se slovo „všeobecného“ nahrazuje slovem „veřejného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~56. § 14 až 19 se zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~57. V § 20 odst. 1 větě první se slova „všeobecného zdravotního pojištění (dále jen „zvláštní účet“)“ zrušují a na konci textu odstavce se doplňuje věta „Zvláštní účet je veřejným rozpočtem.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

58. § 21 zní:

„§ 21

(1) Příslušné zdravotní pojišťovny sdělí do osmého dne kalendářního měsíce správci účtu počty svých pojištěnců v jednotlivých skupinách podle věku a pohlaví pojištěných k prvnímu dni tohoto měsíce u těchto pojišťoven. Správce pojistného sdělí v den uvedený ve větě první správci účtu počty pojištěnců jednotlivých zdravotních pojišťoven a počty státních pojištěnců v členění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, kteří se stali od prvního dne tohoto měsíce takovými pojištěnci, a počty těchto pojištěnců, platné k prvnímu dni měsíce předcházejícího o 3 měsíce příslušné přerozdělování.

(2) Správce pojistného sdělí do osmého dne kalendářního měsíce správci účtu částku vybraného pojistného a částku části odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění podle zákona o daních z příjmů připadající na veřejné zdravotní pojištění za uplynulý kalendářní měsíc a tuto částku převede na zvláštní účet do patnáctého dne kalendářního měsíce.

(3) Počty státních pojištěnců sdělené správcem pojistného podle odstavce 1 jsou podkladem pro výpočet platby pojistného u státních pojištěnců. Správce účtu oznámí do desátého dne kalendářního měsíce počet státních pojištěnců Ministerstvu financí, které převede na zvláštní účet částku ve výši pojistného připadajícího na počet státních pojištěnců uvedených ve větě první do patnáctého dne kalendářního měsíce.

(4) Správce účtu oznámí do patnáctého dne příslušného měsíce všem zdravotním pojišťovnám celkovou částku na ně připadající. Celkovou částku pro příslušnou zdravotní pojišťovnu tvoří podíl na standardizovaného pojištěnce podle odstavce 5 vynásobený počtem standardizovaných pojištěnců příslušné zdravotní pojišťovny. Počet standardizovaných pojištěnců příslušné zdravotní pojišťovny se stanoví jako součet počtu pojištěnců v každé skupině podle věku a pohlaví vynásobeného příslušným nákladovým indexem této skupiny.

(5) Podíl na standardizovaného pojištěnce se stanoví tak, že se součet pojistného vybraného správcem pojistného, platby státu u státních pojištěnců a částky části odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění podle zákona o daních z příjmů připadající na veřejné zdravotní pojištění za uplynulý kalendářní měsíc převedená na zvláštní účet Ministerstvem financí, pokut a jiných plnění, která jsou na základě tohoto zákona nebo na základě zvláštních právních předpisů[40] příjmem zvláštního účtu, a úroků vzniklých na zvláštním účtu, snížený o poplatky za účetní operace a za vedení zvláštního účtu, vydělí celkovým počtem standardizovaných pojištěnců všech zdravotních pojišťoven. Takto vypočtenou částku a částku ve výši zálohy na úhradu nákladných hrazených služeb vypočtené podle § 21a odst. 6 připadající na příslušnou zdravotní pojišťovnu převede správce účtu na její účet základního fondu zdravotního pojištění ve lhůtě do osmnáctého dne příslušného měsíce.

(6) Zdravotní pojišťovně, která nesplní povinnost podle odstavce 1, může Ministerstvo zdravotnictví na podnět dozorčího orgánu uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Penále ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den následující po dni splatnosti do dne platby včetně může Ministerstvo zdravotnictví na podnět dozorčího orgánu uložit také správci pojistného, pokud ve stanovené lhůtě nepřevede vybrané pojistné. Příjem z pokut je příjmem státního

~~rozpočtu. Pokutu musí zdravotní pojišťovna hradit pouze z prostředků provozního fondu. Penále je příjmem zvláštního účtu. Pokud správce účtu nesplní povinnost podle odstavce 5, může mu Ministerstvo zdravotnictví na podnět dozorčího orgánu uložit penále ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den následující po dni splatnosti do dne platby včetně. Penále je příjmem zvláštního účtu. Penále správce účtu musí hradit pouze z prostředků provozního fondu. Podle věty šesté se nepostupuje, pokud důvodem nesplnění povinností správcem účtu je nesplnění povinnosti podle odstavce 2 správcem pojistného.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~59. V § 21a se odstavce 7 až 9 zrušují.~~

~~Dosavadní odstavce 10 až 13 se označují jako odstavce 7 až 10.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~60. V § 21a odst. 10 větě poslední se slova „v rámci započtení podle odstavce 7“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~61. § 22 se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~62. § 23 se včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 25c, 25d, 39, 39a a 40 zrušuje, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~63. § 24 až 26a se včetně nadpisů zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~64. § 26c až 28b se včetně nadpisů zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. XXVI~~

~~Přechodná ustanovení~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky (dále jen „Pojišťovna“) a resortní, oborové, podnikové a další zdravotní pojišťovny, které na základě povolení vydaného podle § 3 zákona č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, (dále jen „zaměstnanecké pojišťovny“) provádějí ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona veřejné zdravotní pojištění, jsou příslušné k výběru pojistného a přirážky k pojistnému na veřejné zdravotní pojištění odváděného zaměstnavateli naposledy za měsíc prosinec 2014.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. Pojišťovna a zaměstnanecké pojišťovny jsou příslušné k výběru pojistného včetně záloh odváděného osobami samostatně výdělečnými a osobami bez zdanitelných příjmů naposledy za období před rokem 2015.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. Stát převede na zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění zřízený podle § 20 zákona č. 592/1992 Sb. (dále jen „zvláštní účet“) pojistné u státních pojištěnců podle zákona č. 48/1997 Sb. a zákona č. 592/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, poprvé za leden 2015, a to dne 15. ledna 2015.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. Částku pojistného vybraného od zaměstnavatelů v období od 18. prosince 2014 do 20. ledna 2015 a od osob samostatně výdělečně činných a osob bez započitatelných příjmů v období od 18. prosince 2014 do 8. ledna 2015 sdělí Pojišťovna a zaměstnanecké pojišťovny Pojišťovně jako správci zvláštního účtu podle zákona č. 592/1992 Sb. (dále jen „správce účtu“) ve lhůtách podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2014. Tato částka a pojistné u státních pojištěnců podle bodu 3 jsou součástí prvního přerozdělování roku 2015, které správce účtu provede ve lhůtách podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2014.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. Pojišťovna a zaměstnanecké pojišťovny jsou příslušné k výběru penále z dlužného pojistného za dobu do konce roku 2016 a pokut uložených za nesplnění nebo porušení povinností uložených zákonem č. 48/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a zákonem č. 592/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, před rokem 2015.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~6. Při výběru pojistného na veřejné zdravotní pojištění podle bodů 1 a 2 včetně podávání stanovených přehledů na předepsaných tiskopisech, výběru přirážky k pojistnému na veřejné zdravotní pojištění, výběru pokut a výběru penále z dlužného pojistného za dobu před rokem 2017 se postupuje podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. Penále z dluhu na pojistném, který vznikl před rokem 2015, běží až do konce roku 2016 a stanoví se podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Nebyl-li dluh na pojistném, který vznikl před rokem 2015, uhrazen do konce roku 2016, běží z tohoto dluhu od 1. ledna 2017 úrok z prodlení podle daňového řádu.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~8. Pojišťovna a zaměstnanecké pojišťovny jsou příslušné ke kontrole správnosti~~

~~odvodu pojistného na veřejné zdravotní pojištění a plnění povinností uložených zákonem č. 48/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a zákona č. 592/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k rozhodování ve věcech pojistného na veřejné zdravotní pojištění včetně záloh, penále, přirážky k pojistnému na veřejné zdravotní pojištění, k uložení pokut za nesplnění nebo porušení povinností uložených zákonem č. 48/1997 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a zákonem č. 592/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k promíjení penále, ke stanovení pravděpodobné výše pojistného, k vymáhání dluhů ve věcech upravených zákonem č. 48/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a zákonem č. 592/1992 Sb., ve znění účinném do přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a k vrácení přeplatků na pojistném, a to za dobu před rokem 2015; přitom postupují podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~9. Zaměstnavatelé, zaměstnanci, osoby samostatně výdělečně činné, stát a osoby bez započitatelných příjmů plní povinnosti a odvádějí pojistné na veřejné zdravotní pojištění za dobu před rokem 2015 podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~10. Řízení ve věcech uvedených v bodě 8 se řídí právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~11. Podle bodů 1, 2 a 5 až 10 se postupuje do konce roku 2016.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~12. Řízení ve věcech upravených zákonem č. 48/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájená před rokem 2017 a do konce roku 2016 pravomocně neskončená, dokončí orgány, které jsou v tomto řízení příslušné podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to podle těchto právních předpisů.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~13. Pojistné na veřejné zdravotní pojištění včetně záloh, penále, přirážku k pojistnému na veřejné zdravotní pojištění a pokuty, pokud tyto platby jsou uvedeny v bodech 1, 2, 5 a 7 a nebyly zaplaceny do konce roku 2016, vymáhá po roce 2016 správce pojistného, kterým je příslušný orgán Finanční správy České republiky, podle daňového řádu. Vykonatelná rozhodnutí ve věcech uvedených ve větě první včetně výkazu nedoplatků vydaná podle bodů 11 a 12 jsou exekučním titulem i po roce 2016.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~14. Pojišťovna a zaměstnanecké pojišťovny, které budou vymáhat dluhy na pojistném po 1. lednu 2015, sdělí nejdéle do 8. ledna následujícího kalendářního roku správci účtu~~

~~částku vybraného dlužného pojistného za období od 1. ledna do 31. prosince 2015. Tato částka se stane součástí prvního přerozdělování v roce 2016.~~

~~*(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)*~~

~~15. Pojišťovna a zaměstnanecké pojišťovny, které budou vymáhat dluhy na pojistném po 1. lednu 2016, sdělí nejdéle do 8. ledna následujícího kalendářního roku správci účtu částku vybraného dlužného pojistného za období od 1. ledna do 31. prosince 2016. Tato částka se stane součástí prvního přerozdělování v roce 2017.~~

~~*(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)*~~

~~16. Osoby, které byly povinny zachovávat mlčenlivost podle § 23 odst. 1 až 5 a 7 až 10 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinny tuto mlčenlivost zachovávat i nadále.~~

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. XXVII

~~*(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)*~~

~~1. Za § 1 se vkládá nový § 1a, který zní:~~

~~„§ 1a~~

~~(1) Pojištěncem se rozumí fyzická osoba, která je účastna na zdravotním pojištění.~~

~~(2) Příslušnou zdravotní pojišťovnou se rozumí zdravotní pojišťovna, u které je pojištěnec pojištěn.~~

~~(3) Jiným členským státem Evropské unie se rozumí také státy Evropského hospodářského prostoru a Švýcarsko.~~

~~(4) Zaměstnáním se rozumí činnost zaměstnance, ze které mu plynou, nebo by měly plynout od zaměstnavatele příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky zdaňované podle zákona upravujícího daně z příjmů.~~

~~(5) Zaměstnavatelem se rozumí právnická nebo fyzická osoba, která je plátcem příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, zaměstnává zaměstnance a má sídlo nebo trvalý pobyt na území České republiky, jakož i organizační složka státu. Postavení zaměstnavatele má i služební úřad, v němž je státní zaměstnanec podle služebního zákona zařazen k výkonu státní služby. Zaměstnavatelem podle věty první je i osoba, u které zaměstnanci vykonávají na území České republiky práci podle jejích příkazů, i když příjmy za tuto práci jsou na základě smluvního vztahu vypláceny prostřednictvím osoby se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, je-li tato osoba považována za zaměstnavatele podle zákona upravujícího daně z příjmů.~~

~~(6) Sídlem zaměstnavatele se rozumí u právnické osoby její sídlo, jakož i sídlo její organizační složky, která je zapsána v obchodním rejstříku, popřípadě v jiném zákonem~~

určeném rejstříku, nebo je vedena ve stanovené evidenci u příslušného orgánu v České republice, a u fyzické osoby místo jejího trvalého pobytu, popřípadě, jde-li o zahraniční fyzickou osobu, místo jejího podnikání.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. Za § 1a se vkládá označení a nadpis nové části druhé, které znějí:

„ČÁST DRUHÁ
POJIŠTĚNCI“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015))

3. § 2 a 3 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 50 znějí:

„Účast na zdravotním pojištění

§ 2

(1) Pojištěncem je fyzická osoba, která na území České republiky

a) má trvalý pobyt podle zákona upravujícího evidenci obyvatel, pokud
1. se na ni nevztahuje mezinárodní smlouva nebo přímo použitelný předpis Evropské unie regulující oblast sociálního zabezpečení a upravující příslušnost států ke zdravotnímu pojištění[50] (dále jen „mezinárodní smlouva nebo předpis Evropské unie“), nebo
2. je na základě mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropské unie příslušná k jejímu zdravotnímu pojištění Česká republika,

b) nemá trvalý pobyt, jde-li o
1. osobu, k jejímuž zdravotnímu pojištění je na základě mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropské unie příslušná Česká republika,
2. osobu, na kterou se nevztahuje bod 1, pokud vykonává na území České republiky zaměstnání.

(2) Ze zdravotního pojištění jsou vyňaty osoby, které na území České republiky vykonávají nelegální práci podle § 5 písm. e) bodu 3 zákona o zaměstnanosti, a dále osoby, které nemají trvalý pobyt na území České republiky a jsou činné v České republice pro zaměstnavatele, kteří požívají diplomatických výhod a imunit, nebo pro zaměstnavatele, kteří nemají sídlo na území České republiky. Ze zdravotního pojištění jsou též vyňaty osoby, které přerušily účast na zdravotním pojištění podle tohoto zákona. Ze zdravotního pojištění nemohou být vyňaty osoby, které jsou činné v České republice pro zaměstnavatele, kteří nemají sídlo na území České republiky, pokud je k jejich zdravotnímu pojištění příslušná Česká republika na základě mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropské unie.

§ 3

Účast na zdravotním pojištění vzniká

a) osobě uvedené v § 2 odst. 1 písm. a) bodě 1 dnem jejího narození a zaniká dnem jejího úmrtí, dnem prohlášení za mrtvého, nebo dnem ukončení trvalého pobytu,

b) osobě uvedené v § 2 odst. 1 písm. a) bodě 2 a v § 2 odst. 1 písm. b) bodě 1 dnem, kdy k jejímu zdravotnímu pojištění začala být příslušná Česká republika, a zaniká dnem jejího úmrtí, dnem prohlášení za mrtvého nebo dnem, kdy k jejímu zdravotnímu pojištění přestala být příslušná Česká republika,

c) osobě uvedené v § 2 odst. 1 písm. b) bodě 2 dnem jejího nástupu do zaměstnání a zaniká dnem jejího úmrtí, dnem prohlášení za mrtvého, dnem skončení zaměstnání nebo dnem skončení platnosti povolení k pobytu na území České republiky, pokud platnost tohoto povolení skončila dříve, než skončilo zaměstnání.

50) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 a nařízení Komise (EU) č. 1244/2010.

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1244/2010.

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti.

Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2864/72, nařízení Rady (EHS) č. 1390/81, nařízení Rady (EHS) č. 1247/92, nařízení Rady (EHS) č. 1248/92, nařízení Rady (EHS) č. 1945/93, nařízení Rady (ES) č. 3095/95, nařízení Rady (ES) č. 118/97, nařízení Rady (ES) č. 1290/97, nařízení Rady (ES) č. 1223/98, nařízení Rady (ES) č. 1606/98, nařízení Rady (ES) č. 307/1999, nařízení Rady (ES) č. 1399/1999, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/ /2001, nařízení Rady (ES) č. 859/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 629/2006, nařízení Rady (ES) č. 1791/2006, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008.

Nařízení Rady (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 878/73, nařízení Rady (EHS) č. 1661/85, nařízení Rady (EHS) č. 1248/92, nařízení Rady (EHS) č. 1945/93, nařízení Rady (ES) č. 3095/95, nařízení Rady (ES) č. 1290/97, nařízení Rady (ES) č. 1223/98, nařízení Rady (ES) č. 1606/98, nařízení Rady (ES) č. 307/1999, nařízení Rady (ES) č. 1399/1999, nařízení Komise (ES) č. 89/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001, nařízení Komise (ES) č. 410/2002, nařízení Rady (ES) č. 859/2003, nařízení Komise (ES) č. 1851/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004, nařízení Komise (ES) č. 77/2005, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005, nařízení Komise (ES) č. 207/2006, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 629/2006, nařízení Rady (ES) č. 1791/2006, nařízení Komise (ES) č. 311/2007, nařízení Komise (ES) č. 101/2008, nařízení Komise (ES) č. 120/2009.

Smlouva mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o sociálním zabezpečení,

vyhlášená pod č. 82/2000 Sb. m. s.

Smlouva mezi Českou republikou a Svazovou republikou Jugoslávie o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 130/2002 Sb. m. s.

Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 2/2007 Sb. m. s.

Smlouva mezi Českou republikou a Tureckou republikou o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 135/2004 Sb. m. s.

Smlouva mezi Českou republikou a Japonskem o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 41/2009 Sb. m. s.

Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o sociálním zabezpečení, vyhlášená pod č. 73/2002 Sb. m. s.

Rozhodnutí Rady 2005/690/ES ze dne 18. července 2005 o uzavření Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou na straně druhé.

Rozhodnutí Rady a Komise 2000/204/ES, ESOU ze dne 24. ledna 2000 o uzavření Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé.

Rozhodnutí Rady a Komise 98/238/ES, ESOU ze dne 26. ledna 1998 o uzavření Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

4. Označení a nadpis části druhé za § 3 se zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Přerušení účasti na zdravotním pojištění

(1) Účast na zdravotním pojištění se přerušuje pojištěnci uvedenému v § 2 odst. 1 písm. a) bodě 1, který se v souladu s tímto zákonem odhlásil ze zdravotního pojištění.

(2) Pojištěnec se může odhlásit z účasti na zdravotním pojištění při dlouhodobém pobytu v zahraničí, pokud je po tuto dobu v cizině zdravotně pojištěn, a učinil o této skutečnosti u příslušné zdravotní pojišťovny písemné prohlášení. Dlouhodobým pobytem v zahraničí se rozumí nepřetržitý pobyt delší 6 měsíců; lhůta 6 měsíců se nevztahuje na pobyt v jiném členském státě Evropské unie, který se stal příslušným ke zdravotnímu pojištění takové osoby na základě mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropské unie.

(3) Účast na zdravotním pojištění se přerušuje ke dni, který pojištěnec v prohlášení podle odstavce 2 uvedl, ne však dříve, než ke dni následujícímu po dni, kdy toto prohlášení bylo doručeno příslušné zdravotní pojišťovně. Přerušení účasti na zdravotním pojištění zaniká dnem, kdy pojištěnec písemně oznámil ukončení přerušení účasti na zdravotním pojištění.

(4) Po dobu přerušení účasti na zdravotním pojištění nemá pojištěnec nárok na poskytování hrazených služeb.

(5) Současně s oznámením ukončení přerušení účasti na zdravotním pojištění je pojištěnec povinen příslušné zdravotní pojišťovně předložit doklad o zdravotním pojištění pro pobyt v zahraničí a délce trvání tohoto pojištění.

(6) Přerušit účast na zdravotním pojištění lze nejdříve po uplynutí 90 kalendářních dnů ode dne skončení předchozího přerušení účasti na zdravotním pojištění.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

6. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který včetně nadpisu zní:

„§ 4a

Posuzování vzniku, zániku a trvání účasti na zdravotním pojištění

(1) O vzniku, trvání a zániku účasti na zdravotním pojištění osob uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) bodě 2 a v § 2 odst. 1 písm. b) bodě 1 ve sporných případech rozhoduje Česká správa sociálního zabezpečení.

(2) Pro účely rozhodování ve věcech podle odstavce 1 je Česká správa sociálního zabezpečení oprávněna vyžadovat součinnost od státních orgánů a dalších osob. Státní orgány a další osoby jsou povinny takovým vyžádáním vyhovět a požadované informace České správě sociálního zabezpečení bezplatně poskytnout.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

7. Nadpis nad § 5 zní: „Kategorie pojištěnců“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

8. V § 5 úvodní část ustanovení zní: „Pro účely zdravotního pojištění se“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

9. V § 5 písm. a) úvodní části ustanovení se slova „je zaměstnancem;“ a slova „se pro účely zdravotního pojištění“ zrušují a slova „podle zvláštního právního předpisu[1a])“ se nahrazují slovy „podle zákona upravujícího daně z příjmů“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

10. V § 5 písm. a) se slova „funkčních požitků“ nahrazují slovy „funkční požitky“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~11. V § 5 písm. a) bodě 3 se slovo „započitatelný“ nahrazuje slovem „stanovený“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~12. V § 5 písm. a) bodech 4 až 6 se slovo „započitatelného“ nahrazuje slovem „stanoveného“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~13. V § 5 písmena b) a c) znějí:~~

~~„b) za osobu samostatně výdělečně činnou považuje fyzická osoba, které plynou nebo by měly plynout příjmy z podnikání a ze samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů, s výjimkou osob s příjmy z autorské činnosti, které jsou podle zákona upravujícího daně z příjmů samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně,~~

~~c) za osobu bez započitatelných příjmů považuje osoba, která má na území České republiky trvalý pobyt nebo v případě osoby uvedené v § 2 odst. 1 písm. b) bodě 1 bydliště ve smyslu mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropské unie, avšak není uvedena v písmenech a) a b) a není státním pojištěncem podle § 7, pokud uvedené skutečnosti trvají po celý kalendářní měsíc.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~14. § 6 se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~15. V § 7 odst. 1 úvodní část ustanovení zní: „Státními pojištěnci jsou:“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~16. V § 7 odst. 1 písm. b) větě první se slovo „poživatele“ nahrazuje slovem „poživatelé“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~17. V § 7 odst. 1 písm. c) se slovo „příjemce“ nahrazuje slovem „příjemci“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~18. V § 7 odst. 1 písm. e) se slovo „uchazeče“ nahrazuje slovem „uchazeči“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~19. V § 7 odst. 1 se na konci textu písmene k) doplňují slova „ ; za takovou osobu se nepovažuje osoba, která žádost o přiznání důchodu nepodala“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

20. V § 7 odst. 1 písm. m) se slova „mladistvé umístěné“ nahrazují slovy „mladiství umístění“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

21. V § 7 odst. 1 písm. o) se slovo „cizince“ nahrazuje slovem „cizinci“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

22. V § 7 odst. 1 písm. p) se slovo „žadatele“ nahrazuje slovem „žadatelé“, slova „jeho dítě“ se nahrazují slovy „jejich děti“ a slova „cizince, jemuž“ se nahrazují slovy „cizinci, jimž“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

23. V § 7 odstavec 2 zní:

„(2) Státními pojištěnci jsou osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až i) i tehdy, pokud mají příjmy ze zaměstnání nebo ze samostatné výdělečné činnosti.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

24. § 8 a 9 se včetně nadpisů zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

25. Část třetí se včetně nadpisu zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

26. V § 12 úvodní část ustanovení zní: „Pojištěnec nebo jeho zákonný zástupce je povinen“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

27. V § 12 písmena a) až c) znějí:

„a) dostavit se do 8 dnů ode dne, kdy mu vznikla účast na zdravotním pojištění, na příslušnou zdravotní pojišťovnu k převzetí průkazu pojištěnce v případě, že tento průkaz dosud neobdržel,

b) sdělit písemně svému zaměstnavateli
1. v den nástupu do zaměstnání, u které zdravotní pojišťovny je pojištěn; stejnou povinnost má i tehdy, stane-li se pojištěncem jiné zdravotní pojišťovny v době trvání zaměstnání; tuto povinnost splní do 8 dnů ode dne změny zdravotní pojišťovny,
2. do 8 dnů ode dne vzniku oznamované skutečnosti, že se stal nebo přestal být státním pojištěncem,
3. skutečnosti týkající se změny státu, který se stal příslušným k jeho zdravotnímu pojištění na základě mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropské unie,

~~c) sdělit skutečnosti uvedené v písmeni b) správci pojistného podle zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, pokud je svému zaměstnavateli nesdělil.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~28. V § 12 písmeno j) zní:~~

~~„j) vrátit do 8 dnů příslušné zdravotní pojišťovně průkaz pojištěnce při~~
~~1. zániku zdravotního pojištění,~~
~~2. změně zdravotní pojišťovny,~~
~~3. přerušení účasti na zdravotním pojištění,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~29. V § 12 písmeno l) zní:~~

~~„l) oznámit příslušné zdravotní pojišťovně všechny změny, které mají vliv na účast na zdravotním pojištění, a to zejména~~
~~1. zahájení a ukončení zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti ve státech, na které se vztahuje mezinárodní smlouva nebo předpis Evropské unie,~~
~~2. zahájení a ukončení pobírání peněžitých sociálních dávek ve státě uvedeném v bodě 1,~~
~~3. vznik účasti v systému sociálního zabezpečení ve státě uvedeném v bodě 1, na základě výdělečné činnosti rodinného příslušníka,~~
~~4. vznik účasti v systému sociálního zabezpečení ve státě uvedeném v bodě 1, na základě bydliště v takovém státě,~~
~~5. údaje o rodinných příslušnících, jejichž práva na plnění ze zdravotního pojištění v České republice jsou podle mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropské unie odvozena ze zdravotního pojištění zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~30. V § 12 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:~~

~~„(2) Zaměstnavatel je povinen zaměstnanci písemně potvrdit přijetí sdělení uvedených v odstavci 1 písm. b).~~

~~(3) Zákonný zástupce je povinen do 8 dnů ode dne narození pojištěnce oznámit narození pojištěnce zdravotní pojišťovně, u které je pojištěna matka dítěte v den jeho narození.“.~~

(1. 4. 2012)

31. V § 15 odst. 6 písmeno f) zní:

„f) které mohou být vydávány i bez lékařského předpisu s výjimkou potravin pro zvláštní lékařské účely a takových léčivých přípravků, u kterých v průběhu řízení o stanovení výše a podmínek úhrady s přiznáním úhrady vyjádří na základě veřejného zájmu podle § 17 odst. 2 souhlas všechny zdravotní pojišťovny.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

32. Za § 40 se vkládají nové § 40a a 40b, které včetně nadpisu znějí:

„§ 40a

Vedení evidence pojištěnců

(1) Registr všech pojištěnců zdravotního pojištění (dále jen „registr pojištěnců“) vede Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky (dále jen „správce registru pojištěnců“). Registr pojištěnců obsahuje tyto údaje o pojištěncích: rodné číslo, případně jiné číslo pojištěnce, jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu jiného místa pobytu, pokud se pojištěnec v místě trvalého pobytu nezdržuje nebo trvalý pobyt není podmínkou účasti takové osoby na zdravotním pojištění, datum vzniku a zániku pojistného vztahu u příslušné zdravotní pojišťovny; datum přerušení účasti na zdravotním pojištění a ukončení přerušení účasti na zdravotním pojištění. Registr pojištěnců dále obsahuje údaje, které pro účely vedení registru pojištěnců poskytlo Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky podle § 40b. Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky nebo zdravotní pojišťovna, se kterou se Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky sloučila, sděluje potřebné údaje k vedení registru pojištěnců o všech svých pojištěncích se zřetelem na způsob vedení registru pojištěnců a s ohledem na potřebu ochrany utajovaných informací.

(2) Na úhradě nákladů za vedení registru pojištěnců se podílejí další zdravotní pojišťovny podle počtu svých pojištěnců. Úhradu těchto nákladů je správce registru pojištěnců povinen vést odděleně od ostatních nákladů Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky.

§ 40b

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje správci registru pojištěnců pro účely vedení tohoto registru referenční údaje ze základního registru obyvatel,

a) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,

b) údaje z agendového informačního systému cizinců,

c) údaje z registru rodných čísel o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou vedeny v informačních systémech uvedených v písmenech b) a c).

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

a) příjmení,

b) jméno, popřípadě jména,

c) adresa místa pobytu,

d) datum narození,

e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky,

datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě jejich změna,

b) rodné příjmení,

c) datum narození,

d) rodné číslo,

e) adresa místa trvalého pobytu,

f) státní občanství,

g) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místu trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky, h) rodné číslo matky; pokud nebylo rodné číslo přiděleno, poskytuje se jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození matky,

i) datum úmrtí nebo den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě jejich změna,

b) rodné příjmení,

c) datum narození,

d) rodné číslo,

e) státní občanství,

f) druh a adresa místa pobytu,

g) platnost povolení k pobytu,

h) počátek pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o pobytu,

i) správní nebo soudní vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,

j) jméno, popřípadě jména, příjmení matky nebo otce a jejich rodné číslo; nebylo-li rodné číslo přiděleno, poskytuje se jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

k) datum úmrtí nebo den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) rodné číslo.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

(8) Správce registru pojištěnců poskytuje Ministerstvu vnitra na jeho žádost podklady potřebné k ověřování pravdivosti a přesnosti údajů vedených v agendovém informačním systému evidence obyvatel a registru rodných čísel v rozsahu údajů uvedených v odstavci 3; tyto podklady jsou poskytovány v listinné podobě nejpozději do 5 pracovních dnů od doručení žádosti.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

33. Za § 42 se vkládají nové § 42a a 42b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 42a

Povinnost zachovávat mlčenlivost

(1) Zaměstnanci zdravotní pojišťovny jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se při plnění svých úkolů nebo v souvislosti s nimi dozvěděli.

(2) Povinnost zachovávat mlčenlivost trvá i po skončení zaměstnání.

(3) Zaměstnanci zdravotní pojišťovny musí být poučeni o své povinnosti zachovávat mlčenlivost a o právních důsledcích porušení této povinnosti.

(4) Povinnosti zachovávat mlčenlivost mohou být zaměstnanci zdravotní pojišťovny zproštěni pouze písemně s uvedením rozsahu a účelu tím, v jehož zájmu mají tuto povinnost. Za porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost se považuje i využití vědomostí získaných při plnění svých úkolů nebo v souvislosti s nimi pro jednání přinášející prospěch osobě zavázané touto povinností nebo osobám jiným anebo jednání, která by způsobila někomu újmu.

(5) Bez uvádění konkrétních údajů, zejména jmenných, může zaměstnanec zdravotní

pojišťovny využívat zobecněné informace při vědecké, publikační a pedagogické činnosti.

(6) Zdravotní pojišťovna odpovídá za vytváření podmínek pro zachování mlčenlivosti. To platí i při využívání a umožnění přístupu k údajům evidovaným pomocí výpočetní techniky.

§ 42b

Informační povinnost zdravotní pojišťovny

Zdravotní pojišťovny jsou povinny na žádost bezplatně poskytnout

a) jiné zdravotní pojišťovně informace, pokud se týkají jejích pojištěnců a doby, kdy byli u ní pojištěni,

b) Ministerstvu zdravotnictví, Ministerstvu financí a Českému statistickému úřadu zobecněné informace a souhrnné údaje, které získaly při své činnosti, bez uvedení jmenných údajů,

c) orgánům oprávněným podle zvláštního zákona ke kontrole zdravotních pojišťoven informace potřebné k provádění této kontroly,

d) Veřejnému ochránci práv informace, které si vyžádá v souvislosti s šetřením podle zvláštního zákona.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

34. V § 43 odstavec 2 zní:

„(2) Zdravotní pojišťovna vede osobní účet pojištěnce jako přehled výdajů na hrazené služby poskytnuté tomuto pojištěnci a zaplacených regulačních poplatků podle § 16a a doplatků za částečně hrazené léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely, které se započítávají do limitu podle § 16b odst. 1. Zdravotní pojišťovna sdělí pojištěnci do 31. května každého kalendářního roku částku, kterou vynaložila za poskytnuté zdravotní služby tomuto pojištěnci v předcházejícím kalendářním roce. Toto sdělení zašle pojištěnci na jeho adresu v listinné podobě nebo elektronicky způsobem umožňujícím dálkový přístup. Na vyžádání pojištěnce je zdravotní pojišťovna povinna písemně bezplatně a bez zbytečného odkladu poskytnout jedenkrát ročně formou výpisu z osobního účtu údaje o hrazených službách uhrazených za tohoto pojištěnce v období posledního kalendářního roku včetně zaplacených regulačních poplatků podle § 16a a doplatků za částečně hrazené léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely za toto období, popřípadě tyto údaje za počet měsíců, po které byl pojištěnec v tomto období u této zdravotní pojišťovny pojištěn. Zdravotní pojišťovna je povinna na vyžádání pojištěnce zajistit dálkový přístup k jeho osobnímu účtu. Dá-li k tomu pojištěnec nebo jeho zákonný zástupce písemný souhlas, může být tento osobní účet zpřístupněn i ošetřujícímu lékaři pojištěnce.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

35. V názvu části osmé se slova „A PŘIRÁŽKY K POJISTNÉMU“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~36. V § 44 se odstavce 1 až 3 zrušují.~~

~~Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 1 až 3.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~37. V § 44 odst. 1 se slova „i) až k)“ nahrazují slovy „i) až l)“ a číslo „500“ se nahrazuje číslem „1 000“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~38. V § 44 odst. 3 se slova „až 5“ nahrazují slovy „a 2“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~39. § 45 se včetně poznámek pod čarou č. 45 a 46 zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~40. V § 53 odst. 1 větě první se slova „přirážek k pojistnému, pokut a pravděpodobné výše pojistného a ve sporných případech ve věcech placení pojistného, penále, vracení přeplatku na pojistném a snížení záloh na pojistné“ nahrazují slovem „pokut“ a věta poslední se zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~41. V § 53 se odstavce 2 až 7 zrušují.~~

~~Dosavadní odstavce 8 až 13 se označují jako odstavce 2 až 7.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~42. V § 53 odst. 2 se slova „ve věcech uvedených v odstavci 1“ nahrazují slovy „ve věci uložení pokuty“ a slova „a vykonatelné výkazy nedoplatků“ se zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~43. V § 53 odst. 3 se slova „ ; to platí obdobně pro výkazy nedoplatků“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~44. V § 53a se odstavec 1 zrušuje.~~

~~Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 1 až 4.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~45. V § 53a odst. 1 se slova „ , vyměření přirážky k pojistnému nebo předepsání penále, jehož výše přesahuje 20 000 Kč“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~46. V § 53a se odstavec 2 zrušuje.~~

~~Dosavadní odstavce 3 až 4 se označují jako odstavce 2 až 3.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~47. V § 53a odst. 2 větě první se slova „ , přirážky k pojistnému nebo penále“ zrušují a slova „plátce pojistného nebo jiné oprávněné osoby“ se nahrazují slovy „pojištěnce nebo poskytovatele hrazených služeb“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~48. V § 53a odst. 2 ve větě druhé se slova „ , vyměřena přirážka k pojistnému nebo předepsáno penále“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~49. V § 53a odst. 3 se slova „ , přirážky k pojistnému nebo penále“ zrušují a slova „se nevztahují obecné předpisy o správním řízení[47)]“ se nahrazují slovy „se nevztahuje správní řád[47)]“.~~

~~Poznámka pod čarou č. 47 zní:~~

~~„47) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.“.~~

(1. 4. 2012)

50. V příloze č. 3 oddílu A písm. c) se za položku „GER geriatrie“ vkládá položka „INT vnitřní lékařství“ a za položku „PRL všeobecné praktické lékařství“ se vkládá položka „PSY psychiatrie, dětská a dorostová psychiatrie, gerontopsychiatrie“.

(1. 4. 2012)

51. V Příloze č. 3 oddílu C položka 3 zní:

3	1	prostředky pro vlhké hojení ran	max. rozměr 12 x 12 cm; po předepsání CHR, DIA, DRV, GER, INT, JI6; předepsání možno delegovat na PRL; při léčbě delší než 3 měsíce po schválení revizním lékařem	100%; max. 160 Kč za 1 ks; A

Čl. XXVIII

Přechodná ustanovení

(1. 4. 2012)

1. Výše a podmínky úhrady těch léčivých přípravků, které mohou být vydávány i bez lékařského předpisu, zanikají dnem 30. června 2012 u těch léčivých přípravků, u kterých Ústav do 1. června 2012 neobdrží žádost od všech zdravotních pojišťoven o ponechání úhrady při poskytování ambulantních zdravotních služeb ve veřejném zájmu. Řízení o stanovení, změně, zrušení nebo nepřiznání úhrady těmto léčivým přípravkům se nevede, a je-li vedeno,

dnem zániku úhrady se takové řízení zastavuje.

(1. 4. 2012)

2. Řízení o zrušení úhrady léčivým přípravkům a potravinám pro zvláštní lékařské účely, jejichž cena pro konečného spotřebitele je nižší nebo rovna 50 Kč, se nevede, a je-li vedeno, dnem zániku úhrady se takové řízení zastavuje.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky

Čl. XXIX

(1. 1. 2014)

1. V § 2 odst. 1 a v § 24b odst. 1 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 4 písmeno a) zní:~~

~~„a) příjmy ve výši částky vypočtené správcem zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění, připadající na Pojišťovnu po přerozdělení pojistného podle zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 4 písmeno c) zní:~~

~~„c) příjmy plynoucí ze sankcí stanovených zákonem o veřejném zdravotním pojištění[8)]“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. V § 6 odstavec 7 zní:~~

~~„(7) Pokud má Pojišťovna naplněn rezervní fond a hospodaří vyrovnaně, může přidělit do fondu prevence část příjmů uvedených v § 4 písm. a), a to tak, aby jejich celková výše za kalendářní rok nepřekročila částku odpovídající 0,40 % těchto příjmů.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. V § 7 odst. 1 písm. a) se slova „platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění a další příjmy v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem“ nahrazují slovy „příjmy podle § 4 písm. a)“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~6. V § 7 odst. 1 písm. b) se slova „z pojistného“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. V § 7 odst. 3 se slova „pojistného na veřejné zdravotní pojištění po přerozdělení, z výnosu penále,“ nahrazují slovy „příjmů podle § 4 písm. a)“, slova „ , přirážek k pojistnému“ se zrušují a slova „náhrad škod“ se nahrazují slovy „náhrad nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění vynaložených v důsledku protiprávního jednání vůči pojištěnci[10)]“.~~

~~Poznámka pod čarou č. 10 zní:~~

~~„10) Zákon č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.“.~~

(1. 1. 2014)

8. V § 7 odst. 6 se slova „ze všeobecného“ nahrazují slovy „z veřejného“.

(1. 1. 2014)

9. V § 7a odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 7a odst. 1 písm. a) se slovo „všeobecném“ nahrazuje slovem „veřejném“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~10. § 24c se včetně poznámky pod čarou č. 8a zrušuje.~~

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách

Čl. XXX

(1. 1. 2014)

1. V § 2 odst. 1 až 3, § 4 odst. 1 a v § 23a odst. 1 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

(1. 1. 2014)

2. V § 3 odst. 1, § 4a odst. 1 a 3, § 5 odst. 2, § 6 odst. 4 písm. a) a odst. 8 písm. a), § 8 odst. 1, § 13 písm. a), § 18 odst. 1, § 19 odst. 3 a v § 23a odst. 3 se slovo „všeobecného“ nahrazuje slovem „veřejného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. § 8a se včetně poznámky pod čarou č. 5a zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. V § 12 odstavec 1 zní:~~

~~„(1) Příjmem zaměstnanecké pojišťovny je částka vypočtená správcem zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění, připadající na zaměstnaneckou pojišťovnu po přerozdělení pojistného podle zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. V § 12 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) příjmy plynoucí ze sankcí stanovených zákonem o veřejném zdravotním pojištění[8)]“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

6. Poznámka pod čarou č. 6 se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

7. V § 16 odst. 6 se slova „pojistného na veřejné zdravotní pojištění po přerozdělení, z výnosu penále,“ nahrazují slovy „příjmů podle § 12 odst. 1“, slova „ , přirážek k pojistnému“ se zrušují a slova „náhrad škod“ se nahrazují slovy „náhrad nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění vynaložených v důsledku protiprávního jednání vůči pojištěnci[22)]“.

Poznámka pod čarou č. 22 zní:

„22) Zákon č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

8. V § 17 odst. 1 větě druhé se slova „platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění“ nahrazují slovy „příjmy podle § 12 odst. 1“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

9. V § 18 odst. 1 větě druhé se slova „z pojistného“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

10. V § 19 odstavec 1 zní:

„(1) Pokud má zaměstnanecká pojišťovna naplněn rezervní fond a hospodaří vyrovnaně, může přidělit do fondu prevence část příjmů uvedených v § 12 odst. 1, a to tak, aby jejich celková výše za kalendářní rok nepřekročila částku odpovídající 0,40 % těchto příjmů.“.

(1. 1. 2015)

11. V § 23 odst. 1 se slova „ke všeobecnému“ nahrazují slovy „k veřejnému“ a slova „oznámit vznik tohoto pojistného vztahu do osmi dnů pojišťovně, u níž byla tato fyzická osoba zdravotně pojištěna“ se nahrazují slovy „oznámit do 8 dnů ode dne přijetí přihlášky, na jejímž základě dojde v termínu stanoveném zákonem o veřejném zdravotním pojištění ke změně zdravotní pojišťovny, tuto skutečnost zdravotní pojišťovně, u níž je tato fyzická osoba pojištěna v den podání přihlášky“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST DVACÁTÁ~~

~~Změna občanského soudního řádu~~

~~Čl. XXXI~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 175v odst. 2 písm. e) se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 277 odst. 1 se slova „ , příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 279 odst. 2 písm. f) se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pohledávky pojistného na úrazové pojištění“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. V § 336c odst. 1 písm. c) se slova „ , příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. V § 337c odst. 1 písm. e) se slova „příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění,“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~6. V § 338p odst. 1 se písmeno c) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. V § 338ze odst. 1 písm. g) se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. XXXII~~

~~Přechodné ustanovení~~

~~*(1. 1. 2015)*~~

~~Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona je podle § 338p odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti zákona, soud povinen podle §~~

~~338p odst. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, doručit dražební vyhlášku také těm, kdo před tímto dnem vybírali pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ~~

~~Změna zákona o České obchodní inspekci~~

~~Čl. XXXIII~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~V § 7b odst. 8 písm. b) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona č. 145/2000 Sb. a zákona č. 439/2003 Sb., bod 4 zní:~~

~~„4. doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemají v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, a není-li proti nim vedeno soudní řízení.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ~~

~~Změna zákona o sociálním zabezpečení~~

~~Čl. XXXIV~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~V § 103a odst. 2 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 427/2010 Sb., se slova „nemá ke dni zahájení řízení nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,“ nahrazují slovy „nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. XXXV~~

~~Přechodné ustanovení~~

~~Při posuzování, zda je osoba uvedená v § 103a odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění zákona č. 47/2006 Sb., neodůvodnitelnou zátěží systému podle § 103a odst. 2 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije také ustanovení § 103a odst. 2~~

~~písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)

Čl. XXXVI

(1. 1. 2015)

1. V § 45a odst. 1 písm. a) se slova „daňové registraci nebo příslušné oznámení[36b)]“ nahrazují slovy „registraci nebo oznámení určené správci daně za předpokladu, že nemá zákonem uloženu povinnost podávat tato podání správci daně v elektronické podobě“.

Poznámka pod čarou č. 36b se zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 45a odst. 1 se písmena b) až d) včetně poznámek pod čarou č. 36c, 36d a 36e zrušují.~~

~~Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena b) a c).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 45a odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 36g se zrušuje.~~

(1. 1. 2015)

4. V § 45a odst. 2 písm. a) se slova „daňové registraci nebo příslušné oznámení[36b)]“ nahrazují slovy „registraci nebo oznámení určené správci daně za předpokladu, že nemá zákonem uloženu povinnost podávat tato podání správci daně v elektronické podobě“.

(1. 1. 2015)

5. V § 45a se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Údaje podle odstavce 1 písm. a) a podle odstavce 2 písm. a) se podávají na tiskopise vydaném Ministerstvem financí.“.

(1. 1. 2015)

6. V § 45a odstavec 4 zní:

„(4) Živnostenský úřad předá příslušnému správci daně údaje získané podle odstavce 1 písm. a) a podle odstavce 2 písm. a) a Úřadu práce České republiky - příslušné krajské pobočce a na území hlavního města Prahy pobočce pro hlavní město Prahu údaje podle odstavce 1 písm. b) a podle odstavce 2 písm. b).“.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. XXXVII

(1. 1. 2014)

1. V § 5 se slova „ze základu poplatku“ nahrazují slovy „u poplatku, jehož základ je

vyjádřen peněžní částkou“.

(1. 1. 2014)

2. V § 5 se za větu první vkládá věta „Procentní poplatek se vypočte jako součin základu poplatku a sazby poplatku.“.

(1. 1. 2014)

3. V § 6 odstavec 7 zní:

„(7) Základ procentního poplatku se zaokrouhluje na celé desítky korun českých nahoru.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. V § 11 odst. 1 písm. b) se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ~~

~~Změna zákona o účetnictví~~

~~Čl. XXXVIII~~

~~V § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb., se slova „výši splatných závazků pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, o výši splatných závazků veřejného zdravotního pojištění a o výši evidovaných daňových nedoplatků u místně příslušných finančních orgánů“ nahrazují slovy „nedoplatcích evidovaných v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. XXXIX~~

~~Přechodné ustanovení~~

~~Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona příloha k účetní závěrce podle § 18 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, obsahuje též informace podle § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, o výši splatných závazků pojistného na sociální zabezpečení a o výši splatných závazků veřejného zdravotního pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona u příslušného orgánu sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny.~~

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o živnostenských úřadech

Čl. XL

Zákon č. 570/1991 Sb., o živnostenských úřadech, ve znění zákona č. 286/1995 Sb., ve znění zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., ve znění zákona č. 284/2004 Sb., ve znění zákona č. 70/2006 Sb., zákona 214/2006 Sb., a zákona č. 223/2009 Sb., se mění takto:

(1. 1. 2015)

1. V § 2 odst. 1 písm. a) se slova „na základě zvláštního právního předpisu[5a)]“ nahrazují slovy „určené správci daně“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 2 odst. 1 se písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 5b zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 2 odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se včetně poznámky pod čarou č. 5d zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ~~

~~Změna zákona o bankách~~

~~Čl. XLI~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 38 odst. 3 písm. f) se slova „orgánů sociálního zabezpečení ve věci řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, které klient dluží, včetně dluhu na přirážce k pojistnému, penále a pokutách,“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 38 odst. 3 se písmeno g) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena h), i) a l) se označují jako písmena g) až i).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 38 odst. 5 se slova „a h)“ nahrazují slovy „a g)“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

Čl. XLII

Přechodné ustanovení

Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona je banka povinna podat zprávu o záležitostech klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, rovněž podle § 38 odst. 3 písm. f) a g) zákona č. 21/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se vztahují k řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistném na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech

Čl. XLIII

V § 18 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění zákona č. 217/2000 Sb., písmeno b) zní:

„b) pojistné na sociální zabezpečení nebo pojistné na veřejné zdravotní pojištění,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ

Změna celního zákona

Čl. XLIV

V § 260a odst. 4 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 1/2002 Sb., zákona č. 187/2004 Sb. a zákona č. 104/2011 Sb., písmeno a) zní:

„a) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že ručitel a v případě souborné jistoty i uživatel nemají v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST TŘICÁTÁ~~

~~Změna zákona o zpravodajských službách České republiky~~

~~Čl. XLV~~

~~V § 20 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění zákona č. 118/1995 Sb., se slova „hospodaření, přiznávání daně z příjmů, vykazování údajů pro účely státní sociální podpory, vykazování pojistného všeobecného zdravotního pojištění a pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ nahrazují slovy „hospodaření a vykazování údajů pro účely státní sociální podpory“.~~

ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o poskytnutí jednorázové peněžní částky některým obětem nacistické perzekuce

Čl. XLVI

(1. 1. 2014)

V zákoně č. 217/1994 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky některým obětem nacistické perzekuce, se § 8 včetně poznámky pod čarou č. 5 zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ~~

~~Změna zákona o dráhách~~

~~Čl. XLVII~~

~~V § 27a odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 23/2000 Sb., zákona č. 103/2004 Sb. a zákona č. 296/2007 Sb., se slova „dluží nedoplatky na daních, pojistném na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecné zdravotní pojištění“ nahrazují slovy „má v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek. Skutečnost, že nemá evidován nedoplatek v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky, dokládá dopravce potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů“.~~

ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech

Čl. XLVIII

(1. 1. 2015)

1. V § 25b odst. 3 písm. c) se slova „zvláštního zákona o správě daní a poplatků“ nahrazují slovy „daňového řádu“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 25b odst. 3 písm. e) se slova „orgánů sociálního zabezpečení ve věci řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, které člen družstevní záložny dluží," a slova „pojistného, příspěvku a" zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

Čl. XLIX

Přechodné ustanovení

Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona je spořitelní a úvěrní družstvo povinno podat zprávu o údajích, které je povinno zachovávat v tajnosti a chránit před zneužitím, rovněž orgánům sociálního zabezpečení podle § 25b odst. 3 písm. e) zákona č. 87/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se tyto údaje vztahují k řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o státní statistické službě

Čl. L

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

V § 9 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 81/2004 Sb. a zákona č. 230/2006 Sb., odstavec 2 zní:

„(2) Český statistický úřad může požadovat z údajů získaných

a) v daňovém řízení individuální údaje osob, pokud jsou orgány finanční správy zpracovány a jsou centrálně dostupné v elektronické podobě, a to pro potřeby sestavování národních účtů podle požadavků Evropského systému národních a regionálních účtů ve Společenství[4b)] a pro potřeby vedení statistických registrů[4c)];

b) v celním řízení o přidělení celně schváleného určení, údaje stanovené přímo použitelným předpisem Evropských společenství[4d)];

c) při provádění sociálního zabezpečení a výběru pojistného na sociální zabezpečení, které nejsou získávány podle písmene a), individuální údaje osob, pokud jsou orgány sociálního zabezpečení zpracovány a jsou centrálně dostupné v elektronické podobě.".

Poznámky pod čarou č. 4a, 5 a 5d se zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

Čl. LI

~~Přechodná ustanovení~~

~~(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)~~

~~1. Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona může Český statistický úřad požadovat podle § 9 odst. 2 písm. c) bodu 1 zákona č. 89/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, z údajů získaných při provádění sociálního zabezpečení za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, obchodní firmu nebo název, u právnických osob sídlo, u podnikajících fyzických osob adresu místa trvalého pobytu a adresu místa podnikání, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu, a identifikaci plátce pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, který je právnickou osobou, organizační složkou státu nebo osobou samostatně výdělečně činnou; identifikací se rozumí identifikační číslo osoby, popřípadě u fyzických osob rodné číslo, pokud jim identifikační číslo osoby nebylo přiděleno nebo není při provádění sociálního zabezpečení evidováno.~~

~~(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)~~

~~2. Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona může Český statistický úřad požadovat podle § 9 odst. 2 písm. c) bodu 2 zákona č. 89/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, z údajů získaných při provádění sociálního zabezpečení za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, počet fyzických osob, za něž je povinen odvádět zaměstnavatel pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.~~

ČÁST TŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. LII

~~(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)~~

~~1. V § 5 odst. 1 písm. a) závěrečné části ustanovení se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují a slova „nebyly pojistné a příspěvek zahrnuty“ se nahrazují slovy „nebyla pojistná zahrnuta“.~~

(1. 1. 2014)

2. V § 5 odst. 1 písm. b) se body 3 a 4 zrušují.

Dosavadní body 5 až 13 se označují jako body 3 až 11.

(1. 1. 2014)

3. V § 5 odst. 1 písm. b) se body 6 až 10 zrušují.

Dosavadní bod 11 se označuje jako bod 6.

~~(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)~~

~~4. V § 5 odst. 1 písm. e) se slova „a příspěvku“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. V § 5 odst. 2 větě poslední a v § 5 odst. 8 písm. a) se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST TŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby

Čl. LIII

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 11 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 11 odst. 1 se písmeno d) zrušuje.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST TŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví

Čl. LIV

V § 14b odst. 2 písm. b) zákona č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 255/2004 Sb., zákona č. 173/2007 Sb. a zákona č. 219/2011 Sb., bod 4 zní:

„4. doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST TŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

~~Čl. LV~~

~~V § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 427/2010 Sb., písmena d) a e) znějí:~~

~~„d) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky; není-li cizinec daňovým subjektem, předloží doklad vydaný orgánem Finanční správy České republiky potvrzující tuto skutečnost,~~

~~e) jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST TŘICÁTÁ DEVÁTÁ~~

~~Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí~~

~~Čl. LVI~~

~~V § 46 odst. 2 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 112/2006 Sb. a zákona č. 134/2006 Sb., se slovo „pojištění,“ nahrazuje slovy „pojištění a“ a slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ se zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ČTYŘICÁTÁ~~

~~Změna zákona o veřejných dražbách~~

~~Čl. LVII~~

~~V § 60 odst. 2 písm. d) zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, se slovo „pojištění,“ nahrazuje slovy „pojištění a“ a slova „a příspěvky na státní politiku zaměstnanosti“ se zrušují.~~

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945

Čl. LVIII

(1. 1. 2014)

V § 7 zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945, se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ČTYŘICÁTÁ DRUHÁ~~

~~Změna zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele~~

~~Čl. LIX~~

~~V § 10 odst. 2 zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 73/2011 Sb., se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují a slova „vyměřovacích základů“ se nahrazují slovy „základů pojistného“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ČTYŘICÁTÁ TŘETÍ~~

~~Změna obecního zřízení~~

~~Čl. LX~~

~~V § 71 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ČTYŘICÁTÁ ČTVRTÁ~~

~~Změna zákona o evidenci obyvatel~~

~~Čl. LXI~~

~~V zákoně č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění zákona č. 73/2011 Sb., se § 22 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 16 až 19 zrušuje.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ČTYŘICÁTÁ PÁTÁ~~

~~Změna rozpočtových pravidel~~

~~Čl. LXII~~

~~Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 493/2000 Sb., zákona č. 141/2001 Sb., zákona č. 187/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č.~~

~~202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 482/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 140/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 174/2007 Sb., zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 26/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 109/2009 Sb., zákona č. 154/2009 Sb., zákona č. 214/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., zákona č. 421/2009 Sb., zákona č. 139/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 6 odst. 1 písm. b) se slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na úrazové pojištění včetně penále“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 25 odst. 1 písm. c) se slova „ , příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 46 se slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~4. V § 52 odst. 4 se slovo „cel,“ nahrazuje slovy „cel nebo“ a slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ se zrušují.~~

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

Čl. LXIII

(1. 1. 2012)

V § 7 a 8 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 557/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb. a zákona č. 477/2008 Sb., se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ČTYŘICÁTÁ SEDMÁ~~

~~Změna zákona o informačních systémech veřejné správy~~

~~Čl. LXIV~~

V § 6b odst. 2 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 81/2006 Sb., písmeno c) zní:

„c) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST ČTYŘICÁTÁ OSMÁ

Změna energetického zákona

Čl. LXV

Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 262/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 278/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 670/2004 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb. a zákona č. 211/2011 Sb., se mění takto:

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 5 odst. 6 se slova „má evidovány nedoplatky na daních, clech a poplatcích, pojistném na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecné zdravotní pojištění a na pokutách“ nahrazují slovy „má v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek. Tato skutečnost se dokládá potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 7 se odstavec 6 zrušuje.

Dosavadní odstavce 7 až 9 se označují jako odstavce 6 až 8.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o veřejných sbírkách

Čl. LXVI

V § 5 odst. 4 zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění zákona č. 296/2007 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., písmeno a) zní:

„a) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s

~~výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST PADESÁTÁ~~

~~Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání~~

~~Čl. LXVII~~

~~Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 348/2005 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 196/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb. a zákona č. 153/2010 Sb., se mění takto:~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 13 odst. 3 písmeno b) zní:~~

~~„b) nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 13 odst. 3 se písmeno c) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena d) až f) se označují jako písmena c) až e).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V § 14 odst. 2 se slova „příslušného orgánu, které nesmí být starší než 3 měsíce, o tom, že žadatel o licenci nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky a že nemá splatný nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění, ani nedoplatek pojistného na sociální zabezpečení nebo příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ nahrazují slovy „ , která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek“.~~

ČÁST PADESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů

Čl. LXVIII

(1. 1. 2014)

V § 8 zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945, se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

ČÁST PADESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o odškodnění osob odvlečených do SSSR nebo do táborů, které SSSR zřídil v jiných státech

Čl. LXIX

(1. 1. 2014)

V § 8 zákona č. 172/2002 Sb., o odškodnění osob odvlečených do SSSR nebo do táborů, které SSSR zřídil v jiných státech, se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST PADESÁTÁ TŘETÍ~~

~~Změna zákona o dobrovolnické službě~~

~~Čl. LXX~~

~~Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 495/2005 Sb., se mění takto:~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 5 odst. 3 se slova „pojištění na důchodové pojištění stanovené alespoň z minimálního vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „pojistné na důchodové pojištění stanovené alespoň z minimálního základu pojistného“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 11 odst. 1 písm. c) se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST PADESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna služebního zákona

Čl. LXXI

V § 113 odst. 4 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), se slova „vyměřovacím základem“ nahrazují slovy „základem pojistného“.

ČÁST PADESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o spotřebních daních

Čl. LXXII

(1. 1. 2014)

1. V § 10 odstavec 1 zní:

„(1) Daň se vypočte jako součin základu daně a sazby daně stanovené pro příslušný vybraný výrobek.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 13 odst. 2 písmeno i) zní:

„i) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 13 odst. 6 se věta druhá nahrazuje větou „Má-li navrhovatel v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, vydá celní úřad povolení pouze tehdy, je-li povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

4. V § 20 odst. 2 písmeno l) zní:

„l) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo

~~rozložení jeho úhrady na splátky,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~5. V § 20 odst. 6 se věta druhá nahrazuje větou „Má-li navrhovatel v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, vydá celní úřad povolení pouze tehdy, je-li povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~6. V § 22 odst. 2 písmeno e) zní:~~

~~„e) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~7. V § 22 odst. 6 se věta druhá nahrazuje větou „Má-li navrhovatel v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, vydá celní úřad povolení pouze tehdy, je-li povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~8. V § 33a odst. 2 písmeno d) zní:~~

~~„d) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že osoba, která má být ustanovena daňovým zástupcem pro zasílání vybraných výrobků, nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~9. V § 33a odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Má-li osoba, která má být ustanovena daňovým zástupcem pro zasílání vybraných výrobků, v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, vydá celní úřad povolení pouze tehdy, je-li povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~10. V § 36 odst. 5 písmeno f) zní:~~

~~„f) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

11. V § 60a odst. 2 písmeno f) zní:

„f) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

12. V § 60a odst. 4 se věta druhá nahrazuje větou „Má-li navrhovatel v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, vydá celní úřad povolení pouze tehdy, je-li povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST PADESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Čl. LXXIII

V § 130 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 530/2005 Sb., se slova „ , příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST PADESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. LXXIV

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 42 odst. 2 se slova „vyměřovacím základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ nahrazují slovy „základu pojistného pro pojistné na důchodové pojištění (dále jen „základ pojistného“)“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 50 odst. 2 až 4, § 51 odst. 1 písm. b) a v § 52 se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 51 odst. 3 se slova „vyměřovací základ“ nahrazují slovy „základ pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

4. V § 75 odstavec 3 zní:

„(3) Příspěvek se poskytuje za podmínky, že zaměstnavatel doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. V § 75 odst. 5 se slova „příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

6. V § 76 odstavec 3 zní:

„(3) Příspěvek se poskytuje za podmínky, že zaměstnavatel doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

7. V § 78 odst. 2, § 78 odst. 4 písm. b), § 78 odst. 5, § 78 odst. 6 písm. a), § 78 odst. 7 písm. c), § 112 odst. 2 a v § 113 odst. 5 se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

8. V § 78 odst. 2, 5 a 6, § 112 odst. 2 a v § 113 odst. 5 se slova „z vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „ze základu pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

9. V § 78 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky a nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění“ nahrazují slovy „doloží potvrzeními, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

10. V § 78 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) bylo povoleno posečkání úhrady nedoplatku nebo rozložení jeho úhrady na splátky a

zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek, nebo“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

11. V § 118 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) potvrzení, která nejsou starší 30 dnů, že žadatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky a žadatel není v prodlení se splácením splátek,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

12. V § 147b se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Krajská pobočka Úřadu práce je oprávněna vyžadovat od správců daní údaje potřebné pro zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání a ke stanovení podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci. Tyto údaje mohou být vyžádány a předávány i v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST PADESÁTÁ OSMÁ

Změna školského zákona

Čl. LXXV

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 147 odst. 1 písm. n) se slova „nemá daňové nedoplatky, nemá splatný nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění nebo na sociální zabezpečení“ nahrazují slovy „nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 160 odst. 1 písm. a) a c) se slova „pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na úhradu pojistného na všeobecné zdravotní pojištění“ nahrazují slovy „odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 160 odst. 1 písm. d) se slova „pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na úhradu pojistného na všeobecné zdravotní pojištění“ nahrazují slovy „odvodu z úhrnu mezd na veřejná pojištění“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. LXXVI~~

~~**Přechodné ustanovení**~~

~~Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku podle § 147 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, obsahuje rovněž čestné prohlášení zřizovatele školské právnické osoby nebo příspěvkové organizace, že nemá u příslušného orgánu sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny evidovány nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení nebo pojistném na veřejné zdravotní pojištění podle § 147 odst. 1 písm. n) zákona č. 561/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

ČÁST PADESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. LXXVII

(1. 1. 2014)

1. § 4 zní:

„§ 4

Sazby poplatků jsou stanoveny v sazebníku pevnou částkou nebo procentem u poplatku, jehož základ je vyjádřen v penězích (dále jen „procentní poplatek“). Základ procentního poplatku se zaokrouhluje na celé desítky korun českých nahoru. Procentní poplatek se vypočte jako součin základu poplatku a sazby poplatku.“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 8 odst. 2 písm. a) se slova „o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~3. V příloze v položce 4 se doplňuje písmeno e), které zní:~~

~~„e) Opětovné doručení přístupových údajů k daňové informační schránce Kč 200.“.~~

(1. 1. 2012)

4. V příloze položka 21 zní:

„Položka 21

Přijetí žádosti o

a) vydání povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry Kč 5 000

b) změnu povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry Kč 3 000.“

Čl. LXXVIII

Přechodná ustanovení

(1. 1. 2012)

1. Bylo-li řízení, které je předmětem správního poplatku podle položky 21 písm. a), c), e) nebo f) přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, zahájeno přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, postupuje se při stanovení sazby a výpočtu tohoto poplatku podle dosavadních právních předpisů, a to i v případech, kdy se správní poplatek stane splatným ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona.

(1. 1. 2012)

2. Správní poplatek podle položky 21 písm. b) nebo d) přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, se stanoví naposledy za kalendářní rok 2011 s tím, že při stanovení jeho sazby a při jeho výpočtu se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~**ČÁST ŠEDESÁTÁ**~~

~~**Změna zákona o elektronických komunikacích**~~

~~Čl. LXXIX~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 8 odst. 3 písmeno d) zní:~~

~~„d) předložení potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek.“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 8 odst. 3 se písmeno e) zrušuje.~~

ČÁST ŠEDESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945

Čl. LXXX

(1. 1. 2014)

V § 15 zákona č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů, se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ŠEDESÁTÁ DRUHÁ~~

~~Změna zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti~~

~~Čl. LXXXI~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 17 odst. 2 písmeno a) zní:~~

~~„a) má v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 17 odst. 2 se písmeno b) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. LXXXII~~

~~Přechodné ustanovení~~

~~Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona lze za ekonomicky nestabilního podle ustanovení § 17 odst. 2 zákona č. 412/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, považovat také podnikatele, který má u příslušného orgánu sociálního zabezpečení nebo příslušné zdravotní pojišťovny splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení, na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo na pojistném na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ŠEDESÁTÁ TŘETÍ~~

~~Změna zákona o provádění mezinárodních sankcí~~

~~Čl. LXXXIII~~

~~V § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí, se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují a slovo „všeobecné“ se nahrazuje~~

~~slovem „veřejné“.~~

ČÁST ŠEDESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o životním a existenčním minimu

Čl. LXXXIV

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 7 odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují a slova „nebyly pojistné a příspěvek zahrnuty“ se nahrazují slovy „nebyla pojistná zahrnuta“.~~

(1. 1. 2014)

2. V § 7 odst. 2 písm. h) bodě 1 se slova „písmenech i) až j)“ nahrazují slovy „písmenu j)“.

(1. 1. 2014)

3. V § 7 odst. 2 písm. h) se bod 2 zrušuje.

Dosavadní body 3 až 12 se označují jako body 2 až 11.

(*Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)*

~~4. V § 7 odst. 5 se za slova „zdravotnímu stavu[27)]“ vkládají slova „ , příjem z prodeje nemovitosti a z odstupného za uvolnění bytu použitý k úhradě nákladů na uspokojení bytové potřeby“.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ŠEDESÁTÁ PÁTÁ~~

~~Změna zákona o hmotné nouzi~~

~~Čl. LXXXV~~

~~V § 16 odst. 2 písm. d) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 427/2010 Sb., se slova „a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST ŠEDESÁTÁ ŠESTÁ~~

~~Změna zákona o veřejných zakázkách~~

~~Čl. LXXXVI~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 53 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky ani v evidenci daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění nebo obdobných peněžitých plnění u příslušných orgánů státu, ve kterém má dodavatel sídlo, místo podnikání či bydliště, evidovány nedoplatky,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 53 odst. 1 se písmena g) a h) zrušují.

Dosavadní písmena i) a j) se označují jako písmena g) a h).

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 53 odst. 3 písm. b) se slova „finančního úřadu a ve vztahu ke spotřební dani čestného prohlášení“ nahrazují slovy „orgánu Finanční správy České republiky a Celní správy České republiky“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

4. V § 53 odst. 3 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

5. V § 53 odst. 3 písm. c) se slova „a g), i) a j)“ nahrazují slovy „ , g) a h)“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST ŠEDESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání

Čl. LXXXVII

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 10 odst. 1 písmeno h) zní:

„h) doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 11 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek,“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST ŠEDESÁTÁ OSMÁ

Změna insolvenčního zákona

Čl. LXXXVIII

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 168 odst. 2 písm. e) se slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 170 písm. d) se slova „penále za nezaplacení“ nahrazují slovem „příslušenství“, slova „ , příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ se zrušují a slova „toto penále“ se nahrazují slovy „toto příslušenství“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 266 odst. 1 písm. o) se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

ČÁST ŠEDESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákoníku práce

Čl. LXXXIX

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

1. V § 147 odst. 1 písm. b) se slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

2. V § 356 odst. 3 se slova „a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ zrušují.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

3. V § 357 odst. 2 a § 360 se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“.

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST SEDMDESÁTÁ~~

~~Změna trestního zákoníku~~

~~Čl. XC~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~1. V § 240 odst. 1 se slova „ , příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění“ zrušují.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~2. V § 241 odstavec 1 zní:~~

~~„(1) Kdo ve větším rozsahu nesplní jako zaměstnavatel nebo plátce svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance nebo jinou osobu daň, pojistné na sociální zabezpečení, pojistné na zdravotní pojištění nebo jinou podobnou povinnou platbu, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.“.~~

(***Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů)***

~~ČÁST SEDMDESÁTÁ PRVNÍ~~

~~Změna zákona o auditorech~~

~~Čl. XCI~~

~~1. V § 4 odst. 1 písmeno i) zní:~~

~~„i) doloží potvrzeními, která nejsou starší než 30 dnů, že nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek,“.~~

~~2. V § 4 odst. 1 se písmeno j) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmeno k) se označuje jako písmeno j).~~

~~3. V § 5 odst. 1 písmeno f) zní:~~

~~„f) nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek,“.~~

~~4. V § 5 odst. 1 se písmeno g) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno g).~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST SEDMDESÁTÁ DRUHÁ~~

~~**Změna zákona o pojišťovnictví**~~

~~Čl. XCII~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~Čl. XCIII~~

~~**Přechodné ustanovení**~~

~~Po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona není porušením povinnosti zachovávat mlčenlivost rovněž poskytnutí informací na písemné vyžádání orgánů sociálního zabezpečení podle § 128 odst. 1 písm. g) zákona č. 277/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které se vztahují k řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.~~

(Zrušeno návrhem novely ZDP 2015)

~~ČÁST SEDMDESÁTÁ TŘETÍ~~

~~ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ~~

~~Čl. XCIV~~

~~Zrušují se:~~

~~1. Vyhláška č. 161/1998 Sb., o promíjení penále správami sociálního zabezpečení.~~

~~2. Vyhláška č. 329/2007 Sb., kterou se mění vyhláška č. 161/1998 Sb., o promíjení penále správami sociálního zabezpečení.~~

ČÁST SEDMDESÁTÁ ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. XCV

(Zákon č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření)

1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 17, 40, 41, 43, 76, 78 a 85, čl. II bodů 6 a 7, čl. VII až X, čl. LXIII, čl. LXXVII bodu 4 a čl. LXXVIII, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2012, a s výjimkou ustanovení čl. XXVII bodů 31, 50 a 51 a čl. XXVIII, které nabývají účinnosti dnem 1. dubna 2012, **a s výjimkou ustanovení čl. I bodů 154 a 155, pokud nejde o část šestou, čl. III bodů 10, 17, 21 až 26, 48 až 50, 54 a 55, čl. IV bodu 2 a čl. V bodu 3, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013.**

(*Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého*

práva a o změně některých zákonů)

(1) **2) Ustanovení čl. I bodů 2, 5 až 8, 13, 18, 19, 21 až 24, 27, 29, 35 až 39, 44, 46, 54, 56, 64, 65, 67, 68, 70 až 73, 75, 77, 79 a 80, 84, 86 až 94, 98 až 101, 103 až 111, 113, 116, 118 až 120, 123, 125 až 127, 130, 133 až 141, 145, 146, 149 až 152, 156, čl. II bodů 2,5, 8, 10, čl. III bodů 1, 3, 4, 6, 11, 13, 14, 16, 18, 19, 27, 34 až 36, 38 až 47, 51 až 53, článků XV a XVI, čl. XIX bodu 10, čl. XXV bodů 1, 4, 55, čl. XXIX bodů 1, 8 a 9, čl. XXX bodů 1 a 2, čl. XXXVII bodů 1 až 3, článku XLVI, čl. LII bodů 2 a 3, článků LVIII, LXVIII a LXIX, čl. LXXII bodu 1, čl. LXXVII bodu 1, článku LXXX a čl. LXXXIV bodů 2 až 4 nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2014.**

K ČÁSTI ŠESTNÁCTÁ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění zákona č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

****

~~ČÁST DESÁTÁ~~

~~Změna zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění~~

~~Čl. XVI~~

~~Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 138/2001 Sb., zákona č. 49/2002 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 138/2011 Sb., zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. a zákona č. 401/2012 Sb., se mění takto:~~

~~1. V § 3a odst. 2 se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“.~~

~~2. V § 3d odst. 1 se slova „15 až 18“ nahrazují slovy „13 a 14“ a slovo „rozhodná“ se nahrazuje slovem „pojistná“.~~

~~3. V § 3d odst. 2 se slova „vyměřovacího základu“ nahrazují slovy „základu pojistného“ a slovo „rozhodná“ se nahrazuje slovem „pojistná“.~~

~~4. V § 3d odst. 3 se slovo „rozhodná“ nahrazuje slovem „pojistná“.~~

5. V § 8 odst. 3 a 5 se slova „o příjmech a výdajích podle § 24 odst. 2“ nahrazují slovy „podle § 2b odst. 6“.

6. V § 8 odst. 4 se slova „§ 24 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 2b odst. 6“.

7. V § 8 odst. 6 se slova „rozhodné období“ nahrazují slovy „pojistné období“.

***

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. XVII

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011

~~Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb. a zákona č. 428/2012 Sb., se mění takto:~~

~~1. § 16a se včetně nadpisu zrušuje.~~

~~2. V § 35ba odst. 1 písm. a) se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.~~

~~3. V § 38g se odstavec 4 zrušuje.~~

~~4. § 38ha se včetně nadpisu zrušuje.~~

~~5. V § 38k odst. 4 se na konci písmene d) čárka nahrazuje tečkou a písmeno e) se zrušuje.~~

***

ČÁST ČTRNÁCTÁ

ÚČINNOST

Čl. XXII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013, s výjimkou

a) části osmé, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014,

~~b) částí deváté a desáté, které nabývají účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů,~~

c) částí ~~jedenácté až~~ **dvanácté a** třináctéé, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2016.

K ČÁSTI SEDMNÁCTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Platné znění zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

***

Čl. VIII

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000

Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. a zákona č. 470/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. b) bod 10, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně poznámky pod čarou č. 1c zní:

„10. osoby pečující o dítě a osoby, které jsou vedeny v evidenci osob, které mohou vykonávat pěstounskou péči na přechodnou dobu, je-li těmto osobám vyplácena odměna pěstouna podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí[1c),]

1c) § 4a písm. b) a c) a § 47i zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.“.

Poznámka pod čarou č. 1d se zrušuje.

~~2. V § 3 odst. 1 písmeno j) včetně poznámky pod čarou č. 67 zní:~~

~~„j) osoby pečující o dítě a osoby, které jsou vedeny v evidenci osob, které mohou vykonávat pěstounskou péči na přechodnou dobu, je-li těmto osobám vyplácena odměna pěstouna podle zákona o sociálně- právní ochraně dětí[67)];~~

~~67) § 4a písm. b) a c) a § 47i zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.“.~~

3. V § 5 odst. 3, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se věta první nahrazuje větou „Do vyměřovacího základu zaměstnance se zahrnuje kromě příjmů uvedených v odstavci 1 odměna pěstouna vyplácená podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí[1c)].“.

Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.

***

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

Čl. XIII

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb.,

zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 138/2001 Sb., zákona č. 49/2002 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 55/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 138/2011 Sb., zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb. a zákona č. 458/2011 Sb., se mění takto:

~~1. V § 2c písmeno m) včetně poznámky pod čarou č. 50 zní:~~

~~„m) u osoby pečující o dítě a osoby, která je vedena v evidenci osob, které mohou vykonávat pěstounskou péči na přechodnou dobu, je-li těmto osobám vyplácena odměna pěstouna podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí[50)], den, od něhož jim tato odměna náleží, a za den ukončení zaměstnání se považuje den, od něhož tato odměna nenáleží z jiných důvodů, než je dočasná pracovní neschopnost,~~

~~50) § 47i zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.“.~~

~~2. V § 2c se písmeno n) zrušuje.~~

~~Dosavadní písmena o) až q) se označují jako písmena n) až p).~~

~~3. V § 2c písm. p) se slova „a) až p)“ nahrazují slovy „a) až o)“.~~

4. V § 3 odst. 3, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se slova „odměna ve zvláštních případech vyplácená pěstounům podle zákona o státní sociální podpoře[7)]“ nahrazují slovy „odměna pěstouna vyplácená podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí[7)]“.

Poznámka pod čarou č. 7 zní:

„7) § 47i zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.“.

***

ČÁST OSMNÁCTÁ
ÚČINNOST
Čl. XXIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013, s výjimkou ustanovení čl. X, které nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení~~, a ustanovení čl. VIII bodu 2 a čl. XIII bodů 1 až 3, která nabývají účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů~~.

K ČÁSTI OSMNÁCTÉ NÁVRHU ZÁKONA

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 60/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k 1. lednu 2015**

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. I

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 167/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 459/2000 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 47/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 340/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 57/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 270/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 59/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb. a nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 238/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie1), zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie51)“.

Poznámky pod čarou č. 1 a 51 znějí:

„1) Směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči.

Prováděcí směrnice Komise 2012/52/EU ze dne 20. prosince 2012, kterou se stanoví opatření k usnadnění uznávání lékařských předpisů vystavených v jiném členském státě.

51) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti.“.

2. V § 1 odst. 2 se slova „v oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení“ nahrazují slovy „upravující koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „koordinační nařízení“)“.

3. V § 11 odst. 1 písm. b) se za slovo „služeb“ vkládají slova „na území České republiky“.

4. V § 11 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena l) až n), která znějí:

„l) na náhradu nákladů, které vynaložil na neodkladnou zdravotní péči čerpanou v cizině, a to pouze do výše stanovené pro úhradu takové péče, pokud by byla poskytnuta na území České republiky,

m) na náhradu nákladů, které vynaložil na zdravotní služby čerpané v jiném členském státě Evropské unie, pokud jde o zdravotní služby, které by byly při poskytnutí na území České republiky hrazeny ze zdravotního pojištění (dále jen „hrazené přeshraniční služby“), a to pouze do výše stanovené pro úhradu takových služeb, pokud by byly poskytnuty na území České republiky,

n) na informace týkající se možností čerpat zdravotní služby v jiných členských státech Evropské unie.“.

5. § 14 zní:

„§ 14

(1) Ze zdravotního pojištění se hradí zdravotní služby poskytnuté na území České republiky.

(2) Ze zdravotního pojištění se pojištěnci na základě jeho žádosti poskytne náhrada nákladů vynaložených na neodkladnou zdravotní péči, jejíž potřeba nastala během jeho pobytu v cizině, a to pouze do výše stanovené pro úhradu takových služeb, pokud by byly poskytnuty na území České republiky.

(3) Ze zdravotního pojištění se pojištěnci na základě jeho žádosti poskytne náhrada nákladů vynaložených na hrazené přeshraniční služby, a to pouze do výše stanovené pro úhradu takových hrazených služeb, pokud by byly poskytnuty na území České republiky.

Jestliže je náhrada nákladů na hrazené přeshraniční služby podmíněna udělením předchozího souhlasu podle § 14b, poskytne se mu náhrada nákladů pouze tehdy, byl-li předchozí souhlas udělen.

(4) Jde-li při poskytnutí hrazených přeshraničních služeb o nezbytnou péči hrazenou podle koordinačních nařízení a náklady spojené s jejím čerpáním jsou podle koordinačních nařízení hrazeny pouze zčásti, použije se pro náhradu nákladů vynaložených pojištěncem a nehrazených podle koordinačních nařízení odstavec 3 věta první. V takovém případě se pojištěnci poskytne náhrada jím vynaložených nákladů ve výši částky vypočtené jako rozdíl mezi celkovou výší úhrady takové zdravotní služby, která by při poskytnutí na území České republiky byla hrazena ze zdravotního pojištění, a celkovou výší částky, která je za takovou zdravotní službu hrazena podle koordinačních nařízení. Je-li vypočtená částka vyšší než částka, kterou pojištěnec vynaložil, poskytne se mu náhrada pouze ve výši částky vynaložené.

(5) Jsou-li tímto zákonem nebo rozhodnutím Státního ústavu pro kontrolu léčiv (dále jen „Ústav“) vydaným podle části šesté stanoveny podmínky pro úhradu hrazených služeb, musí být tyto podmínky splněny i pro náhradu na hrazené přeshraniční služby; za takovou podmínku se nepovažuje uzavření smlouvy o poskytování a úhradě hrazených služeb.“.

6. Za § 14 se vkládají nové § 14a až 14c, které včetně nadpisu znějí:

„§ 14a

Výše náhrady nákladů podle § 14 odst. 2 až 4 se stanoví na základě tohoto zákona, vyhlášky vydané podle § 17 odst. 4, cenového předpisu, opatření obecné povahy podle § 15 odst. 5 a rozhodnutí Ústavu podle části šesté účinných ke dni vyhotovení účetního dokladu, na jehož základě se náhrada provádí; to platí obdobně i pro náhradu nákladů, které pojištěnci vznikly v souvislosti s čerpáním zdravotních služeb v jiném členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederace, k němuž bylo vydáno povolení podle koordinačních nařízení zajišťující hrazení těchto zdravotních služeb (dále jen „povolení podle koordinačních nařízení“).

§ 14b
Předchozí souhlas

(1) Vláda může nařízením vymezit hrazené přeshraniční služby, u nichž je poskytnutí náhrady nákladů podle § 14 odst. 3 podmíněno udělením předchozího souhlasu. Jako hrazené přeshraniční služby, u nichž je poskytnutí náhrady nákladů podmíněno předchozím souhlasem, lze vymezit pouze

a) plánované hrazené služby, pro které jsou nařízením vlády o místní a časové dostupnosti zdravotních služeb stanoveny lhůty časové dostupnosti a které současně vyžadují hospitalizaci nebo vysoce specializované přístrojové nebo zdravotnické vybavení, nebo

b) hrazené služby, které zahrnují léčbu, která představuje zvláštní riziko pro pacienta nebo obyvatelstvo.

(2) Ministerstvo zdravotnictví oznámí Evropské komisi, u kterých hrazených služeb je náhrada nákladů podmíněna předchozím souhlasem.

(3) O udělení předchozího souhlasu rozhoduje příslušná zdravotní pojišťovna na žádost pojištěnce. Žádost je nutné podat nejpozději před začátkem čerpání hrazených přeshraničních služeb.

(4) Zdravotní pojišťovna může odmítnout udělit předchozí souhlas pouze, jestliže

a) by byl pojištěnec vzhledem ke svému zdravotnímu stavu při čerpání hrazených přeshraničních služeb vystaven riziku, které nelze považovat za přijatelné, při zohlednění možného přínosu čerpání těchto hrazených přeshraničních služeb,

b) je důvodná obava, že by čerpání hrazených přeshraničních služeb mohlo mít za následek podstatné ohrožení veřejného zdraví,

c) ohledně toho, kdo má hrazené přeshraniční služby poskytnout, existuje důvodná obava, pokud jde o dodržování standardů a pokynů týkajících se kvality zdravotních služeb jím poskytovaných a o bezpečí pojištěnce, nebo

d) lze požadované zdravotní služby pojištěnci poskytnout na území České republiky ve lhůtě časové dostupnosti stanovené nařízením vlády o místní a časové dostupnosti zdravotních služeb.

(5) Zdravotní pojišťovna při posuzování žádosti pojištěnce o udělení předchozího souhlasu musí zároveň posoudit, zda nejsou v daném případě splněny podmínky pro vydání povolení podle koordinačních nařízení. Pokud jsou tyto podmínky splněny, zdravotní pojišťovna vydá pojištěnci povolení podle koordinačních nařízení; to neplatí, pokud pojištěnec v žádosti uvedl, že žádá pouze o udělení předchozího souhlasu a jeho udělení požaduje i poté, co byl zdravotní pojišťovnou informován o výhodách, které přináší vydání povolení podle koordinačních nařízení oproti udělení předchozího souhlasu.

§ 14c

(1) Informace týkající se čerpání zdravotních služeb v členských státech Evropské unie poskytuje vnitrostátní kontaktní místo, kterým je subjekt, který byl pro oblast zdravotního pojištění určen jako styčné místo podle koordinačních nařízení (dále jen „kontaktní místo“). Ministerstvo zdravotnictví sděluje název a kontaktní údaje kontaktního místa Evropské komisi a zveřejňuje je na úřední desce a ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví. Název a kontaktní údaje kontaktního místa zveřejňují na svých internetových stránkách i zdravotní pojišťovny.

(2) Kontaktní místo poskytuje zejména informace o

a) možnostech čerpání zdravotních služeb v členských státech Evropské unie,

b) poskytovatelích,

c) kontaktních údajích vnitrostátních kontaktních míst v jiných členských státech Evropské unie,

d) právních předpisech České republiky upravujících standardy a pokyny o kvalitě a bezpečnosti poskytování zdravotních služeb, včetně ustanovení o dozoru a hodnocení poskytovatelů, a o poskytovatelích, na které se tyto standardy a pokyny vztahují,

e) právech pacientů, postupech pro podávání stížností a mechanizmech pro zjednání nápravy a o možnostech řešení sporů v České republice,

f) náležitostech, které mají být podle právních předpisů České republiky uvedeny na lékařských předpisech, které jsou vystavovány na žádost pacienta, který je hodlá použít v jiném členském státě Evropské unie.

(3) Kontaktní místo dále na žádost poskytuje informace o

a) oprávnění konkrétního poskytovatele poskytovat zdravotní služby nebo o případných omezeních jeho oprávnění,

b) přístupnosti konkrétních zdravotnických zařízení v České republice pro osoby se zdravotním postižením,

c) možnosti čerpat zdravotní služby podle koordinačních nařízení,

d) právech pojištěnce v souvislosti s čerpáním zdravotních služeb v jiných členských státech Evropské unie, a to zejména o pravidlech a podmínkách náhrady nákladů a postupech pro jejich uplatňování,

e) právech pacienta z jiného členského státu Evropské unie na území České republiky v souvislosti s čerpáním zdravotních služeb, zejména o možnostech odvolání a nápravy, má-li pacient za to, že byl poškozen na svých právech, včetně případů, kdy dojde k újmě v důsledku čerpání zdravotních služeb.

(4) Při poskytování informací týkajících se čerpání zdravotních služeb v jiném členském státě Evropské unie kontaktní místo sdělí, která práva vyplývají z koordinačních nařízení a která vyplývají z tohoto zákona. Informace podle odstavce 2 kontaktní místo zveřejňuje na svých internetových stránkách. Informace podle odstavců 2 a 3 se na žádost poskytnou ve formě, která umožňuje, aby se s těmito informacemi v nezbytném rozsahu mohly seznámit i osoby se zdravotním postižením.

(5) Kontaktní místo spolupracuje za účelem výměny potřebných informací a příkladů dobré praxe s vnitrostátními kontaktními místy jiných členských států Evropské unie, Evropskou komisí, zdravotními pojišťovnami a sdruženími pacientů působícími v oblasti ochrany práv těchto osob.

(6) Poskytovatelé, orgány příslušné k vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb a zdravotní pojišťovny jsou povinni kontaktnímu místu poskytovat na jeho žádost informace podle odstavců 2 a 3 bezodkladně a bezplatně, pokud mají tyto informace k dispozici.“.

7. V § 15 odst. 5 se slova „Státní ústav pro kontrolu léčiv (dále jen „Ústav“)“ nahrazují slovem „Ústav“.

8. V § 16a odst. 2 se v úvodní části ustanovení slova „a) až f)“ nahrazují slovy „a) až e)“.

9. V § 16a se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 až 11 se označují jako odstavce 4 až 10.

10. V § 16a odst. 5 se věta druhá zrušuje.

11. V § 16a odst. 8 se slova „2 až 4“ nahrazují slovy „2 a 3“.

12. V § 16a odst. 10 se slova „9 a 10“ nahrazují slovy „8 a 9“.

13. V § 16b odst. 2 větě první a druhé se slova „7 a 8“ nahrazují slovy „6 a 7“.

14. V § 40 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které včetně poznámky pod čarou č. 52 znějí:

„(3) Zdravotní pojišťovny rozhodují o žádostech svých pojištěnců o vydání povolení podle koordinačních nařízení. Ze žádosti musí být patrné, jaké zdravotní služby pojištěnec hodlá čerpat, místo jejich čerpání a předpokládaná doba jejich čerpání. Zdravotní pojišťovna povolení podle koordinačních nařízení vydá pouze v případě, že jsou pro jeho vydání splněny podmínky52) stanovené koordinačními nařízeními. Je-li zde důvodná obava, že požadovaná zdravotní služba nemůže být pojištěnci vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a pravděpodobnému průběhu nemoci poskytnuta na území České republiky včas a hrozí-li nebezpečí z prodlení, musí zdravotní pojišťovna vydat povolení podle koordinačních nařízení bezodkladně.

(4) Zdravotní pojišťovny poskytnou pojištěnci na jeho žádost náhradu nákladů podle § 14 odst. 2 až 5 nejpozději do posledního dne měsíce následujícího po dni nabytí právní moci rozhodnutí podle § 53 odst. 1.

52) Článek 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, v platném znění.“.

Dosavadní odstavce 3 až 10 se označují jako odstavce 5 až 12.

15. V § 40 odst. 12 se slova „7 a 8“ nahrazují slovy „10 a 11“.

16. V § 40 se doplňují odstavce 13 a 14, které znějí:

„(13) Zdravotní pojišťovny shromažďují údaje týkající se správních řízení vedených ve věcech náhrady nákladů za zdravotní služby čerpané pojištěnci v jiných členských státech Evropské unie, zejména údaje o

a) zahájených řízeních o náhradě nákladů podle § 14 odst. 2 až 4, o jejich počtu, místě jejich čerpání a o tom, jak bylo v jednotlivých řízeních rozhodnuto,

b) zahájených řízeních pro udělení předchozího souhlasu, o jejich počtu a o tom, jak bylo v jednotlivých řízeních rozhodnuto,

c) částkách, které byly podle § 14 odst. 2 až 4 pojištěncům nahrazeny.

(14) Údaje shromažďované podle odstavce 13 sdělují zdravotní pojišťovny v anonymizované podobě na žádost Ministerstvu zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví tyto informace poskytuje Evropské komisi v jí stanovených lhůtách.“.

17. V § 53 odst. 1 se ve větě první za slova „týkajících se“ vkládají slova „udělení předchozího souhlasu podle § 14b, vydání povolení podle koordinačních nařízení, náhrady nákladů podle § 14 odst. 2 až 4,“ a věty třetí a čtvrtá se nahrazují větami „Zdravotní pojišťovny rozhodují ve věcech přirážek k pojistnému, pokut a pravděpodobné výše pojistného a ve sporných případech ve věcech placení pojistného a penále platebními výměry. Odvolání proti platebnímu výměru nemá odkladný účinek.“.

~~18. V § 53 odstavec 1 zní:~~

~~„(1) Na rozhodování zdravotních pojišťoven ve věcech týkajících se udělení předchozího souhlasu podle § 14b, vydání povolení podle koordinačních nařízení, náhrady nákladů podle § 14 odst. 2 až 4 a pokut se vztahují obecné předpisy o správním řízení47), nestanoví-li tento zákon jinak. Ve správním řízení zahajovaném na návrh pojištěnce se rozhoduje též ve sporných případech o hrazení částek podle § 16b; k návrhu pojištěnec přiloží doklady o zaplacení regulačních poplatků, které se započítávají do limitu podle § 16b a doklady o zaplacení doplatků za částečně hrazené léčivé přípravky nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely, které se započítávají do limitu podle § 16b, ze kterých vyplývá, že limit podle § 16b byl překročen. Ve věcech pokut rozhodují zdravotní pojišťovny platebními výměry. Odvolání proti platebnímu výměru nemá odkladný účinek.“.~~

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení, ~~s výjimkou ustanovení čl. I bodu 18, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015~~.

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PŘEDPISU ČR S LEGISLATIVOU EU

ZÁKON **ze dne ... 2014,** **kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony**				
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	**Obsah**	**CELEX č.**	**Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)**	**Obsah**
Čl. I	Změna zákona o daních z příjmů			
1.	§ 13 včetně nadpisu zní: „§ 13 Příjmy a výdaje spolupracujících osob (1) Příjmy a výdaje na jejich dosažení, zajištění a udržení při samostatné činnosti s výjimkou podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti mohou být rozděleny mezi poplatníka a s ním spolupracující osoby, kterými se rozumí	32010L0041	Čl. 2	Tato směrnice se vztahuje na a) osoby samostatně výdělečně činné, tj. na všechny osoby, které vykonávají výdělečnou činnost na vlastní účet za podmínek stanovených vnitrostátním právem; b) manžele, manželky nebo – v míře odpovídající rozsahu jejich uznání vnitrostátním právem – životní partnery či partnerky osob samostatně výdělečně činných, kteří nejsou zaměstnanci ani společníky v podnikání, jestliže se za podmínek stanovených

	a) spolupracující manžel, b) spolupracující osoba žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti, c) člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu. (2) U spolupracujících osob musí být výše podílu na příjmech a výdajích stejná. Příjmy a výdaje se rozdělují tak, aby a) podíl příjmů a výdajů připadající na spolupracující osoby nečinil v úhrnu více než 30 % a b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila 1. za zdaňovací období nejvýše 180 000 Kč a 2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 15 000 Kč. (3) V případě, že je spolupracující osobou pouze manžel, se příjmy a výdaje rozdělují tak, aby a) podíl příjmů a výdajů připadající na manžela nečinil více než 50 % a b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila 1. za zdaňovací období nejvýše 540 000 Kč a 2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 45 000 Kč. (4) Příjmy a výdaje nelze rozdělovat		Čl. 4 Čl. 5	vnitrostátním právem obvykle podílejí na činnosti osoby samostatně výdělečně činné a vykonávají stejné nebo pomocné úkoly. Zásadou rovného zacházení se rozumí, že ve veřejném nebo soukromém sektoru nedochází ani přímo, ani nepřímo k žádné diskriminaci na základě pohlaví, například pokud jde o založení, vybavení nebo rozšíření podniku nebo zahájení nebo rozšíření jakékoli jiné formy samostatné výdělečné činnosti. Členské státy mohou zachovat nebo přijmout opatření ve smyslu čl. 157 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem zajištění plné a skutečné rovnosti mezi muži a ženami v pracovním životě, například s cílem podporovat podnikatelské iniciativy žen.

	a) na dítě, které nemá ukončenou povinnou školní docházku, b) na dítě v kalendářních měsících, ve kterých je na něj uplatňováno daňové zvýhodnění, c) na manžela, je-li na něj uplatněna sleva na manžela, a d) v případě, kdy poplatník zemřel.“.			
2.	V § 23a odstavec 1 zní: „(1) Převodem obchodního závodu na obchodní korporaci se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém obchodní korporace převádí bez toho, aby zanikla (dále jen „převádějící obchodní korporace“), obchodní závod, na jinou obchodní korporaci (dále jen „přijímající obchodní korporace“) tak, že za převedený obchodní závod získá převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci nebo se zvýší její vklad do základního kapitálu přijímající obchodní korporace.“.	32009L0133	Čl. 2 písm. d)	d) „převodem aktiv“ operace, při které společnost, aniž by byla zrušena, převádí veškeré nebo jednu nebo více oblastí své činnosti do jiné společnosti výměnou za cenné papíry představující základní kapitál společnosti přijímající převáděnou činnost;
3.	V § 23a odst. 5 písmena a) až c) znějí: „a) převzít rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem, vytvořené převádějící obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek ; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem vytvořené podle příslušného	32009L0133	Čl. 4	2. Pro účely tohoto článku se rozumí: a) „hodnotou pro daňové účely“ hodnota, na jejímž základě by byl vypočítán zisk nebo ztráta pro účely zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků převádějící společnosti, pokud by tato aktiva a pasiva byla prodána současně s fúzí, rozdělením nebo částečným rozdělením, ale nezávisle na této operaci; b) „převedenými aktivy a pasivy“ aktiva a pasiva převádějící společnosti, která jsou v důsledku fúze, rozdělení nebo částečného rozdělení fakticky spojena se stálou provozovnou přijímající společnosti v členském státě převádějící společnosti a podílejí se na vytváření hospodářského výsledku, jenž je brán v úvahu pro

	právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek, b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, která souvisí s převedeným obchodním závodem a dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně převádějící obchodní korporací; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta převádějící obchodní korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; neprokáže-li poplatník, jaká část daňové ztráty se vztahuje k převedenému obchodnímu závodu, stanoví se tato část daňové ztráty podle poměru hodnoty převedeného majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví bezprostředně před převodem snížené o převedené dluhy při převodu obchodního závodu a hodnoty veškerého majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví snížené o veškeré dluhy převádějící obchodní korporace bezprostředně před provedením převodu; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla převádějící obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně převádějící obchodní korporace nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, do které by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby převádějící obchodní korporace byla ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem, c) převzít položky odčitatelné od základu daně vztahující se k		Čl. 5 Čl. 6	daňové účely. 4. Odstavce 1 a 3 se použijí pouze tehdy, vypočítá-li přijímající společnost všechny nové odpisy a zisky nebo ztráty vztahující se k převedeným aktivům a pasivům podle pravidel, jimž by podléhala převádějící společnost nebo společnosti, kdyby k fúzi, rozdělení nebo částečnému rozdělení nedošlo. 5. Může-li přijímající společnost podle právních předpisů členského státu převádějící společnosti provést výpočet nových odpisů a zisků nebo ztrát vztahujících se k převedeným aktivům a pasivům na jiném základě, než je uvedeno v odstavci 4, nepoužije se odstavec 1 na aktiva a pasiva, u nichž přijímající společnost tuto možnost uplatní. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby v případech, kdy jsou opravné položky nebo rezervy řádně vytvořené převádějící společností částečně nebo plně osvobozeny od daně a nepocházejí ze stálé provozovny v zahraničí, byly tyto opravné položky a rezervy převedeny se stejným osvobozením od daně na stálou provozovnu přijímající společnosti, jež se nachází v členském státě převádějící společnosti, s tím, že na přijímající společnost přecházejí práva a závazky převádějící společnosti. Pokud některý členský stát v případech, kdy jsou operace uvedené v čl. 1 písm. a) uskutečňovány mezi společnostmi z členského státu převádějící společnosti, používá předpisy umožňující přijímající společnosti převzít ztráty převádějící společnosti, které dosud

	převedenému obchodnímu závodu, na něž vznikl nárok převádějící obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5, a které dosud nebyly uplatněny převádějící obchodní korporací, za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem, a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.“.			nebyly vyčerpány pro daňové účely, rozšíří daný členský stát působnost těchto předpisů tak, aby se vztahovaly i na převzetí těchto ztrát stálými provozovnami přijímající společnosti nacházejícími se na jeho území.
4.	V § 23b odstavec 1 zní: „(1) Výměnou podílů se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém jedna obchodní korporace (dále jen „nabývající obchodní korporace“) získá podíl v jiné obchodní korporaci (dále jen „nabytá obchodní korporace“) v rozsahu, který představuje většinu hlasovacích práv nabyté obchodní korporace, a to tak, že poskytne společníkům nabyté obchodní korporace za podíl v nabyté obchodní korporaci podíl v nabývající obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání. Většinou hlasovacích práv se rozumí více než 50 % všech hlasovacích práv. Nabytí podílu v nabyté obchodní korporaci provedené nabývající obchodní korporací prostřednictvím obchodníka s cennými papíry nebo osoby s obdobným postavením v zahraničí se posuzuje jako jedna transakce, a to za předpokladu, že se uskuteční v rámci šestiměsíčního období.“.	32009L0133	Čl. 2 písm. i)	i) „nabývající společností“ společnost, jež nabývá podíl prostřednictvím výměny cenných papírů;
5.	V § 23c odstavec 1 zní: „(1) Fúzí obchodních korporací se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém a) veškeré jmění jedné nebo více obchodních korporací, která	32009L0133	Čl. 2 písm. a)	Pro účely této směrnice se rozumí: a) „fúzí“ operace, při které i) jedna nebo více společností, jež se ruší bez likvidace, převádí veškerá svá aktiva a pasiva na jinou existující společnost, přičemž jejich společníkům jsou výměnou vydány cenné papíry představující základní kapitál této

	zaniká a je zrušena bez likvidace (dále jen „zanikající obchodní korporace“), přechází na jinou existující obchodní korporaci (dále jen „nástupnická existující obchodní korporace“), přičemž společníci zanikající obchodní korporace zpravidla nabydou podíl v nástupnické existující obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání, b) veškeré jmění dvou nebo více zanikajících obchodních korporací přechází na nově vzniklou obchodní korporaci, kterou tyto zanikající obchodní korporace založily (dále jen „nástupnická založená obchodní korporace“), přičemž společníci zanikajících obchodních korporací nabudou podíl v nástupnické založené obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání, c) veškeré jmění zanikající obchodní korporace přechází na jinou obchodní korporaci, která je jediným společníkem zanikající obchodní korporace (dále jen „nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem“).“.			jiné společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty těchto cenných papírů, ii) dvě nebo více společností, jež se ruší bez likvidace, převádějí veškerá svá aktiva a pasiva na společnost, kterou vytvoří, přičemž jejich společníkům jsou výměnou vydány cenné papíry představující základní kapitál této nové společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty těchto cenných papírů, iii) společnost, jež se ruší bez likvidace, převádí veškerá svá aktiva a pasiva na společnost, jež vlastní veškeré cenné papíry představující její základní kapitál;
6.	V § 23c odst. 2 písmeno b) zní: „b) vyčleněná část jmění obchodní korporace, která nezaniká (dále jen „rozdělovaná obchodní korporace“), přechází na jednu nebo více nástupnických obchodních korporací při rozdělení, přičemž společníci rozdělované obchodní korporace zpravidla nabudou podíl v nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo nástupnických obchodních korporacích při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.“.	32009L0133	Čl. 2 písm. c)	c) „částečným rozdělením“ operace, při které společnost, aniž by byla zrušena, převádí jednu nebo více oblastí činnosti na jednu nebo více existujících nebo nově vytvořených společností a současně nejméně jedna oblast činnosti zůstává v převádějící společnosti, přičemž jejím společníkům jsou poměrným dílem vydány cenné papíry představující základní kapitál společností přijímajících tato aktiva a pasiva a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty těchto cenných papírů;
7.	V § 23c odst. 8 písmena a) až c) znějí: „a) převzít rezervy a opravné položky vytvořené zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které	32009L0133	Čl. 4 odst. 2	2. Pro účely tohoto článku se rozumí: a) „hodnotou pro daňové účely“ hodnota, na jejímž základě by byl vypočítán zisk nebo ztráta pro účely zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků převádějící společnosti, pokud by tato aktiva a pasiva

	by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným majetkem a dluhy vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek , b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu, která dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze část její daňové ztráty v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; ustanovení § 38na tím není dotčeno; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do 5 zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta zanikající nebo rozdělované korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně zanikající, rozdělované nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše jak by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace byla ve zdaňovacím období, nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,			byla prodána současně s fúzí, rozdělením nebo částečným rozdělením, ale nezávisle na této operaci; b) „převedenými aktivy a pasivy“ aktiva a pasiva převádějící společnosti, která jsou v důsledku fúze, rozdělení nebo částečného rozdělení fakticky spojena se stálou provozovnou přijímající společnosti v členském státě převádějící společnosti a podílejí se na vytváření hospodářského výsledku, jenž je brán v úvahu pro daňové účely. Čl. 4 odst. 4 4. Odstavce 1 a 3 se použijí pouze tehdy, vypočítá-li přijímající společnost všechny nové odpisy a zisky nebo ztráty vztahující se k převedeným aktivům a pasivům podle pravidel, jimž by podléhala převádějící společnost nebo společnosti, kdyby k fúzi, rozdělení nebo částečnému rozdělení nedošlo. Čl. 4 odst. 5 5. Může-li přijímající společnost podle právních předpisů členského státu převádějící společnosti provést výpočet nových odpisů a zisků nebo ztrát vztahujících se k převedeným aktivům a pasivům na jiném základě, než je uvedeno v odstavci 4, nepoužije se odstavec 1 na aktiva a pasiva, u nichž přijímající společnost tuto možnost uplatní. Čl. 5 Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby v případech, kdy jsou opravné položky nebo rezervy řádně vytvořené převádějící společností částečně nebo plně osvobozeny od daně a nepocházejí ze stálé provozovny v zahraničí, byly tyto opravné položky a rezervy převedeny se stejným osvobozením od daně na stálou provozovnu přijímající společnosti, jež se nachází v členském státě převádějící společnosti, s tím, že na

	c) převzít položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5 a které dosud nebyly uplatněny zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci a které nebyly dosud zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací uplatněny, a to pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.“.		Čl. 6	přijímající společnost přecházejí práva a závazky převádějící společnosti. Pokud některý členský stát v případech, kdy jsou operace uvedené v čl. 1 písm. a) uskutečňovány mezi společnostmi z členského státu převádějící společnosti, používá předpisy umožňující přijímající společnosti převzít ztráty převádějící společnosti, které dosud nebyly vyčerpány pro daňové účely, rozšíří daný členský stát působnost těchto předpisů tak, aby se vztahovaly i na převzetí těchto ztrát stálými provozovnami přijímající společnosti nacházejícími se na jeho území.
8.	V § 23d odst. 1 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“.	32009L0133	Čl. 15	1. Členský stát může odmítnout použít veškerá ustanovení článků 4 až 14 nebo jejich část nebo odepřít výhody z nich plynoucí, je-li zjevné, že některá z operací uvedených v článku 1 a) má za svůj hlavní cíl nebo za jeden z hlavních cílů daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; skutečnost, že tato operace není prováděna z platných hospodářských důvodů, jako je například restrukturalizace nebo racionalizace činnosti společností účastnících se této operace, může vést k předpokladu, že hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů této operace je daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; b) má za výsledek, že společnost, ať už se této operace účastní nebo ne, přestane splňovat podmínky požadované pro zastoupení zaměstnanců v orgánech

				společnosti podle pravidel platných před touto operací. 2. Ustanovení odst. 1 písm. b) se použije tak dlouho a do té míry, dokud se na společnosti spadající do působnosti této směrnice nebudou vztahovat žádné právní předpisy Společenství obsahující obdobná pravidla o zastoupení zaměstnanců v orgánech společností.
9.	V § 23d odst. 2 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“.	32009L0133	Čl. 15	1. Členský stát může odmítnout použít veškerá ustanovení článků 4 až 14 nebo jejich část nebo odepřít výhody z nich plynoucí, je-li zjevné, že některá z operací uvedených v článku 1 a) má za svůj hlavní cíl nebo za jeden z hlavních cílů daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; skutečnost, že tato operace není prováděna z platných hospodářských důvodů, jako je například restrukturalizace nebo racionalizace činnosti společností účastnících se této operace, může vést k předpokladu, že hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů této operace je daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; b) má za výsledek, že společnost, ať už se této operace účastní nebo ne, přestane splňovat podmínky požadované pro zastoupení zaměstnanců v orgánech společnosti podle pravidel platných před touto operací. 2. Ustanovení odst. 1 písm. b) se použije tak dlouho a do té míry, dokud se na společnosti spadající do působnosti této směrnice nebudou vztahovat žádné právní předpisy Společenství obsahující obdobná pravidla o zastoupení zaměstnanců v orgánech společností.
10.	V § 23d odstavce 3 a 4 znějí: „(3) Je-li při převodu obchodního závodu přijímající obchodní	32009L0133	Čl. 15	1. Členský stát může odmítnout použít veškerá ustanovení článků 4 až 14 nebo jejich část nebo odepřít výhody z nich plynoucí, je-li zjevné, že některá z operací uvedených v článku 1

	korporací nebo při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace zanikající obchodní korporací nebo rozdělovanou obchodní korporací, nástupnickou existující obchodní korporací, nástupnickou založenou obchodní korporací, nástupnickou obchodní korporací, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporací při rozdělení obchodní korporace, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu obchodního závodu nebo rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost, má se za to, že neexistují řádné ekonomické důvody pro operaci, neprokáže-li některý z dotčených poplatníků opak. (4) Převede-li převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci, který získala za převedený obchodní závod, nebo část podílu odpovídající zvýšení jejího vkladu do základního kapitálu přijímající obchodní korporace, kterou získala za převedený obchodní závod, v době kratší než 1 rok po převodu obchodního závodu, ustanovení § 23a odst. 2 se nepoužije.“.			a) má za svůj hlavní cíl nebo za jeden z hlavních cílů daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; skutečnost, že tato operace není prováděna z platných hospodářských důvodů, jako je například restrukturalizace nebo racionalizace činnosti společností účastnících se této operace, může vést k předpokladu, že hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů této operace je daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; b) má za výsledek, že společnost, ať už se této operace účastní nebo ne, přestane splňovat podmínky požadované pro zastoupení zaměstnanců v orgánech společnosti podle pravidel platných před touto operací. 2. Ustanovení odst. 1 písm. b) se použije tak dlouho a do té míry, dokud se na společnosti spadající do působnosti této směrnice nebudou vztahovat žádné právní předpisy Společenství obsahující obdobná pravidla o zastoupení zaměstnanců v orgánech společností.
11.	V § 23d odst. 5 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporaci“.	32009L0133	Čl. 15	1. Členský stát může odmítnout použít veškerá ustanovení článků 4 až 14 nebo jejich část nebo odepřít výhody z nich plynoucí, je-li zjevné, že některá z operací uvedených v článku 1 a) má za svůj hlavní cíl nebo za jeden z hlavních cílů daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; skutečnost, že tato operace není prováděna z platných hospodářských důvodů, jako je například restrukturalizace nebo racionalizace činnosti společností účastnících se této operace, může vést k předpokladu, že hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů této operace je daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; b) má za výsledek, že společnost, ať už se této operace účastní nebo ne, přestane splňovat podmínky požadované pro zastoupení zaměstnanců v orgánech

				společnosti podle pravidel platných před touto operací. 2. Ustanovení odst. 1 písm. b) se použije tak dlouho a do té míry, dokud se na společnosti spadající do působnosti této směrnice nebudou vztahovat žádné právní předpisy Společenství obsahující obdobná pravidla o zastoupení zaměstnanců v orgánech společností.

Číslo předpisu EU (kód CELEX)	**Název předpisu EU**
32009L0133	Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy
32010L0041	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS
32011L0096	směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států